

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

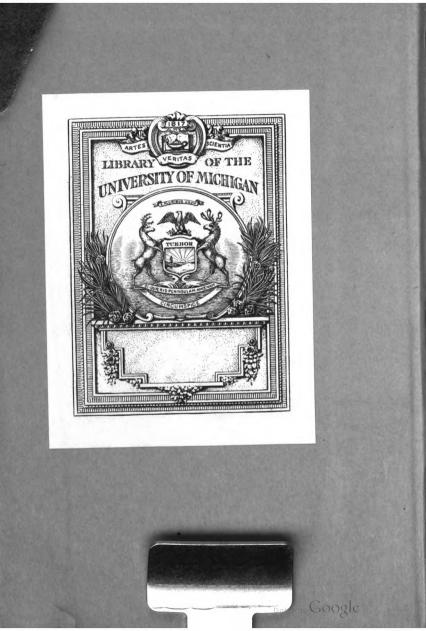
We also ask that you:

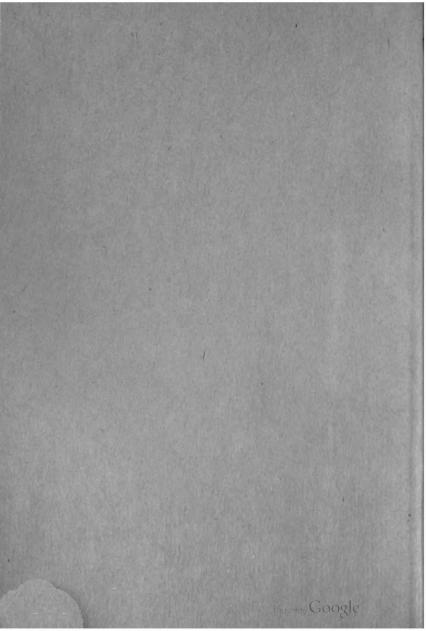
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + Keep it legal Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

Donatus, Aclius

AELI DONATI

.

QVOD FERTVR

COMMENTVM TERENTI

ACCEDVNT

EVGRAPHI COMMENTVM

ЕТ

SCHOLIA BEMBINA

RECENSVIT

PAVLVS WESSNER

VOLVMINIS III

PARS PRIOR EVGRAPHI COMMENTVM CONTINENS

MCMVIII LIPSIAE IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

0.18 T30 D5 ₩52 ¥.3 ft.1 878

LIPSIAE: TYPIS B. G TEVBNERI.

Classical Henr. 11-18-48 18815

PRAEFATIO.

In hac quoque editione, sicut in ea factum est quae antecessit, a Schopeni studiis initium fieri aequum esse mihi videtur. Etenim vir ille doctissimus cum consilium cepisset Eugraphi commentum una cum Donati aliorumque scholiis Terentianis edere (cf. vol. I p. III), primum ea qua insignis erat diligentia subsidia manuscripta sibi comparare instituit. Itaque a. 1851 cum Lutetiam Parisiorum se contulisset ad excutiendos Donatei commenti libros manuscriptos, occasione data collationem confecit duorum Eugraphi codicum, qui in bibliotheca Parisina adservantur: de quibus rettulit in programmate gymnasii Bonnensis a. 1852 ('Über die Pariser Handschriften des Eugraphius'), ubi etiam aliquot commenti locos ad Adelphos et Hecyram pertinentes emendavit. Sequenti anno libros Leidenses contulit, post hos a. 1855--56 codicem Sangallensem, quo Eugraphi commentum contineri iam a. 1851 cognoverat. Denique ne illud quidem Schopenum fugit codicem Laudunensem ad Eugraphianorum librorum numerum accedere, sed ut ipsum conferret, ei non contigit. Pars schedarum Schopeni, ex quibus hic illic coniecturam vel emendationem deprompsi, quam in programmate supra commemorato frustra requiras, iam ante hos decem annos eadem via in manus meas pervenerunt, qua eiusdem v. d. collationes codicum Donateorum (cf. vol. I p. XLIX); reliquas tum demum accepi, cum ipse quae in illis desiderabam mihi comparaveram.

Post Schopenum optime de Eugraphio nec non de nova hac editione meritus est H. Gerstenberg doctissima illa dissertatione, quam scripsit De Eugraphio Terentii interprete (Jenae 1886): qui etsi in nonnullis rebus mea quidem sententia erravit, tamen quaestionibus, quas instituit de Eugraphi aetate, de commenti libris manuscriptis, editioni-

bus, recensionibus, fontibus, tam bene editori viam praemunivit, ut plurimum ei me debere libenter profitear.

Nuperrime H. T. Karsten, cum de rhetoricis scholiis commenti Donatei ageret (Mnemos. XXXII 125 sqq.), de Eugraphio quoque multa disseruit, quae inprimis pertinent ad fontes commenti Eugraphiani et ad eam quae inter hoc et Donati scholia intercedere videtur rationem.

Denique ipse uberius disputavi de Eugraphio eiusque commento in Mus. Rhen. vol. LXII p. 203—228 et p. 339 —365 ('Der Terenzkommentar des Eugraphius'), quam disputatiunculam in sequentibus paragraphis saepius allatam invenies. Praeterea egi de Eugraphio in commentationis gratulatoriae, quae inscribitur 'Untersuchungen zur lateinischen Scholienlitteratur' (Ad Bremae portum 1899) capite III p. 28—31 ('Zur Textgeschichte des Eugraphiuskommentars'); in Annal. Bursian. vol. CXIII p. 185 sqq., ubi inter alia de Dziatzkonis et Sabbadinii studiis Eugraphianis rettuli; in libello quem conscripsi de Aemilio Aspro (programm. scholae Latinae Halensis a. 1905) p. 31 sq.; cui libello apte adiungam Dornii dissertationem 'De veteribus grammaticis artis Terentianae iudicibus' (Halis Sax. 1906); nam hie v. d. accurate persecutus est quae ipse leviter attingere coactus eram.

§ 1.

De Eugraphio.

De Eugraphio eiusque commento Terentiano quae nuper in Mus. Rhen. pluribus exposui, hic paucis comprehendere in animo est. Ac primum quidem de persona auctoris nihil omnino constat, cum nusquam aut de ipso verba fiant aut commentum eius laudetur. De nomine hoc unum monendum videtur in exemplari archetypo, id quod ex optimorum codicum titulis vel subscriptionibus colligitur, auctorem commenti audisse Eografium, sed num haec vera nominis forma fuerit, admodum mihi videtur dubium. Qui in codice Leidensi 34 exstat titulus 'Incipit liber Eugrafii argumentatorii', is inde ortus esse

potest, quod Eugraphius argumentum singularum scaenarum saepenumero ad primum scaenae versum indicavit, sicut etiam in recentioribus commentis ad primum uniuscuiusque scaenae versum argumentum prosaicum sive explanationem praeambulam invenimus (cf. Schlee, Schol. Ter. 43; 48 sq.). Qua aetate vixerit Eugraphius, nisi conjecturis assegui non possumus. Videtur autem Donati commento usus esse in eis certe partibus, quae non ad rhetoricam fabularum expositionem, sed ad interpretationem verborum ac sententiarum pertinent (cf. Gerstenb. 33; 46-56; Karsten 133-138; Dorn 21; 33; 39; 40 adn. 1; al.; Wessn. Asp. 31; Mus. Rh. 224). Praeterea inter Eugraphium et Servium aliquot locis tanta similitudo cognoscitur, ut iam Gerstenberg (36 sqq.) statuerit ab illo commentum aliquod Vergilianum adhibitum esse, sive id Servii fuerit sive Donati, qui quin inter primarios Servii fontes fuerit dubium esse non potest. Ad eundem fere finem pervenit Karsten (133 -138), qui Gerstenbergii dubitationem ita submovet, ut contendat Eugraphium Servii vestigiis institisse, qui et ipse Donati in Vergilium commentum secutus sit. Sed mihi etiam post Karsteni disputationem res admodum incerta videtur; nam neque Donati commentum Vergilianum servatum est et eiusdem commentum Terentianum num plenum atque integrum nobis praesto sit, etiamnunc habeo quod vehementer dubitem. Utut igitur est, hoc negari non posse puto Eugraphium aliqua ex parte pendere a Donati commentariis Terentianis, unde efficitur illum post hunc, id est post medium saeculum quartum vixisse. Ab altera parte ut terminum aetatis statuamus, ansam nobis praebent glossae quaedam (v. Mus. Rhen. 225 sqq.), quae ita cum Eugraphii adnotationibus consentiunt, ut ex illius commento excerptas facile tibi persuadeas; quamquam veri simile non est eas recta via e commento in glossaria illa (AA et Abauus minor) transmigrasse. Atque cum alterum glossarium, quod Abauus dicitur, Loewe (Prodr. gloss. 96 sq.) Prisciani fere temporibus confectum esse coniectura satis probabili statuerit, sequitur ut Eugraphium aliquantum ante septimum saeculum

scripsisse sumamus. Non igitur temere facere nobis videmur exeunti quinto vel ineunti sexto saeculo auctorem commenti adscribentes, id quod suadent et sermo Eugraphii et omnis operis indoles atque natura (cf. Mus. Rhen. 224 sqq., praec. 228 et 365).

§ 2.

De libris manuscriptis.

β L I. Libri meliores (recensio β).

1. Codex Leidensis Voss. lat. Q. 34 s. X membranaceus continet fol. 1-28 Eugraphium, quem secuntur postea demum adjuncti Terentius et Priscianus de metris Terentii. Fol. 8^v legitur 'Sci petri beluacensis'; eadem verba in fronte libri olim scripta nunc erasa sunt, ubi restat sola adnotatio 'xxi $\[\] q^{t} \tilde{\eta}$ '. Apparet igitur librum oriundum esse ex bibliotheca ecclesiae Sancti Petri, quae erat in urbe, cui nostra aetate nomen est Beauvais. Eadem in urbe natus est a. 1536 Antonius Loisellius, in cuius manus codex L transiit, id quod declarat illud 'Ant. L'oisel' fol. 29^r adscriptum. Post mortem Loisellii, qui a. 1617 Parisiis vita decessit, codex nescio qua via ad Isaacum Vossium pervenit, qui cum a. 1641-44 in Francogallia versaretur, librum sibi comparasse videtur. Ad postremum codex cum Vossii bibliotheca, ubi numerum accepit 189, in bibliothecam universitatis Leidensis translatus est. Cf. Catal. codd. Leidens. p. 380. — Eugraphii commentum ab eodem librario totum binis columnis scriptum integrum non est: exstant enim tantummodo commentum Andriae (f. 1^u-12^r), comm. Eunuchi usque ad V 6, 20 cui hoc est indicante (f. $12^{r}-20^{u}$, ubi adnotatum est 'desunt quattuor folia'), comm. Heautont. inde ab III 2, 13 pauperem nunc uero (f. $21^{r}-24^{u}$), comm. Phormionis usque ad IV 3, 1 accipiat dotem hoc autem (f. 24^u—28^u). Codicem integrum commentum olim continuisse ueri est simillimum; quattuor illa folia s. XVII in. iam defuisse inde apparet, quod Lindenbrog, qui hunc librum adhibuit, ea quae inde ab Eun. V 6, 21 usque ad Heaut. III 2, 13 exhibet, ex alio codice desumpsit

VI

§ 2. DE LIBRIS MANVSCRIPTIS

(v. infra). Idem vir doctus post Phorm. IV 3, 1 laceras commenti partes edidit (IV 3, 10-35; V 1, 3-38; V 2, 1-15; V 3, 1; V 7, 2; V 8, 1-18, 29-44), quae, cum et contextus ad eandem recensionem β pertineat et alter quo Lindenbrog usus est codex Phormionis commento omnino careat, quin ex foliis codicis L nunc deperditis descriptae sint, dubitari vix potest. Sed cum editor ille traditam scripturam saepius mutavisset, ea quae ex editione eius adnotavi ab iis quae ex ipso libro deprompsi proprio siglo distinguenda putavi. Habitum codicis Vossiani Gerstenberg (p. 5) recte descripsit his verbis 'folia singula superiore parte resecta sunt, ut columnarum primi versus modo ex parte modo plane desint; praeterea priorum minus quam posteriorum foliorum margines adeo lacerati sunt, ut non solum scriptura saepe vitiata sit, sed etiam fol. 26-28 dimidium fere columnarum exteriorum exciderit.' Iam si addes scripturam haud raro ita detritam esse, ut legi omnino non possit, condicionem libri miserrimam tibi animo fingere potes.

Usi sunt codice L Lindenbrog, Petavius, Westerhov, Gerstenberg; excussit eum a. 1853 Schopen, iterum ipse contuli a. 1898.

2. Codex Ambrosianus H. 75 inf. membranaceus. ADe hoc Terenti libro Umpfenbach (ed. Ter. praef. p. XXXI) ita rettulit: 'membranaceus est saeculi decimi, picturis . ornatus, fasciculorum nunc quattuordecim . : binae membranae post argumentum Heaut. et post prologum Phorm. insertae sunt, in quibus Eugraphii notae in prologos earum fabularum saeculo undecimo scriptae sunt: eiusdem notae in prologos Ad. et Hec. in margine adiectae sunt.' Idem v. d. Schopeno collationem a se factam a. 1866 misit, quam in eius schedis repperi, postquam per Dominicum Bonomini Mediolanensem a. 1898 ipse mihi collationem libri Ambrosiani comparavi. Nunc utraque carere possumus, cum codex A, qui in Umpfenbachii editione littera F signatus est, a Batavis photographica arte depictus sit.

3. Codex Laudunensis 467 (olim XV. O. et 355) F s. XV chartaceus foliorum 254; cf. Catal. génér. des manuscr.

l

des biblioth. publ. des départ. I p. 249. Hic liber iam Schopeno notus erat, sicut ex ipsius schedis nuper a Wissowa benigne mihi concessis intellexi; sed gravi morbo quo iam a. 1855 laborabat ille v. d. impeditus esse videtur, quominus librum conferret. Continet autem codex F comoedias Terenti hoc ordine: Andriam (f. 1^r — 45^r), Eunuchum (f. 45^u — 101^r), Heautont. (f. 101^r — 142^r ; f. 142^u scriptura vacat), Adelphos (f. 143^r — 176^u), Hecyram (f. 178^r — 212^u), Phormionem (f. 214^u-254^r). Cum his Eugraphi commentum ita coniunctum est, ut huius contextus singulas fabularum scaenas antecedat. Neque tamen integrum commentum in hoc libro servatum est; nam librarius f. 141^r adnotavit 'Incipit adelphe: Cuius cometum proth dolor non reperi propter quod a me hic omissum. Valeat qui huic operi in fine libri inserere voluerit': idem f. 225^u, ubi Eugraphius ad Phorm. II 1, 59 his verbis desinit neque libertas ulla, in margine addidit 'hic cometum eografii deficit proth dolor cuius si quis alicubi diligens Inventor extiterit ac huius operis Incompleti prospector fuerit apponat quod deficit.' Desunt igitur commentum Adelphorum totum et Phormionis ab II 1, 59 usque ad finem. Continet codex praeterea in marginibus satis multa argumenta et scholia, quae, etsi saepenumero in calce habent notam 'Eo.' (quater tantum legitur 'Eographius') tamen ab Eugraphi commento toto genere aliena sunt et potius ad 'Expositionem textualem' recentissimae originis pertinent (cf. Mus. Rhen. 223 sq.). Ab eadem manu etiam glossae inter lineas verbis Terenti additae sunt. Hae adnotationes quoniam una cum commento Eugraphiano desinunt, ex eodem exemplari transcriptae esse videntur, ex quo Eugraphium petivit librarius. Qui quis fuerit, docet subscriptio haec f. 254^r: 'Scriptus et completus [hoc ad scholia pertinet] p me Iohem Vilardi canonicu Laudun [Laon] et curatū de bappalmis [Bapaume] In attrebatensi dyocesi'. Nomen possessoris latere videtur in iis quae huic subscriptioni utrimque adjecta sunt 'asses'... 'dauril [i. e. D'Avril]'.

Codicem Laudunensem contuli a. 1900.

4. Codex Sangallensis 860 s. XV chartaceus foliorum 88; cf. Haenel, Catal. p. 74. Continet Eugraphi commentum integrum hoc ordine: Andriam (p. 3-41), Hecyram (p. 41-61), Eunuchum (p. 61-96), Heautont. (p. 96-129), Phormionem (p. 129-155), Adelphos (p. 155-177). In ultimo folio subscriptio legitur haec: 'Et sic est finis huius operis p me Iohannē merwart d' wę.'

Codicem post Schopenum, qui eum a. 1855-56 excussit, ipse iterum a. 1898 contuli totum.

II. Libri deteriores (recensio α)

5. Codex Vaticanus Basilic, 19 H. s. X membranaceus. De hoc codice Terentiano apud Umpfenbachium (edit. Ter. praef. p. XXVIII) haec invenimus relata: 'Praefixus est quaternio continens in binis columnis scriptam a manu Beiusdem aetatis partem Commenti Eugraphiani, prorectam illam usque in primam paginam codicis Terentiani vacuam ab eius librario relictam: sunt uero commentarii in prologos inc. ab Andr. 26 quas faciet de integro comoedias: post Phormionis prologum subscriptio est EXPLICIVNT EXPLANATIONES PROLOGORY INCIPIT COMTY EOGRAFII IN ANDRIA: quod commentum exscriptum est usque ad actus tertii finem, ubi post uersum Vergilianum haec addita sunt [Andr. III 5, 18] & dicimus ulciscor adversarium i ultionem capio [immo accipio] de aduersario' et (p. XXX) 'Scholiorum genus duplex est. Nam et per totum codicem glossae interlineares et breves adnotationes, quae magnam partem cum trivialibus [sc. qualia ediderunt Bruns, Mai, Schlee, Warren] consentiunt, dispersae sunt, et ex Eugraphii Commento excerpta B' usque ad f. 55^b (Heaut. III 1 fin. [rectius ad III 1, 77]) ab initio rara, tum densiora in margine ascripta sunt. ne eis quidem, quae in quaternione praefixo paulo largiora exarata sunt, exceptis'. His addendum est posterioris commenti initium factum ab Andr. prol. 27 et una cum schedis antiquis interisse Eugraphi adnotationes ad Eun. V 4, 21-Heaut. II 1 fin. Quod Umpfenbach (Herm. II 337 adn.) dicit ex quaternione praefixo desumpta esse ea, quae P. Victo-

PRAEFATIO

rius in appendice editionis Faernianae imprimi iussit, hoc quidem recte se habet, sed etiam marginalia scholia a Faerno in usum esse vocata docent quae in emendationibus protulit Eugraphiana ad Andr. act. IV et V, Eun. act. II, Heautont. act. II. — Prius commentum continuum usque ad Andr. III 3, 47 contulit H. Graeven, cuius collationis copiam liberalissime mihi fecit Wissowa; reliqua A. Mau et B. Nogara benigne intercedentibus photographica arte meum in usum depicta sunt.

V 6. Codex Leidensis Voss. lat. Q.36 s. X membranaceus foliorum olim 40, nunc 41; nam praeter fol. 1 et 8 chartacea, quae in locum membranarum deperditarum substituta sunt, accessit charta dimidiata nunc numero 9 insignita. Fol. 1 haec leguntur 'A. Petavii nº 711'; 'Rufinus In Commentario de Metris Euanthiū Sacerdotem in Terentiū citat' [Gr. L. VI 565, 5]; 'Abbo Floriac. abbas In Eplis meminit Eugrafii' [error Petavii, nam non Abbo Floriacensis, sed Gerbertus Remensis Eugraphii meminit, v. Gerstenb. p. 104 adn. 1]; 'ols arvyo. A llav evryo PPetavi9'. Videtur igitur codex Leidensis non ad Dionysii, sicut putabant Westerhov (praef. p. X) et Gerstenberg (p. 5), sed ad Pauli Petavii olim pertinuisse bibliothecam. Is vir iuris consultus, qui a. 1614 Parisiis diem supremum obiit (J. Jöcher, Lex. vir. doct. II p. 516), non solum adnotationes de Rufino et Abbone scripsit, sed etiam eam quae interierat commenti partem supplevit auxilio codicis cuiusdam, qui olim erat Antonii Loiselli, h. e. codicis Leidensis Voss. 34 L. Hoc cognoscitur cum ex summo consensu, qui est inter codicem L et codicis V partes suppletas, tum ex eis, quae ipse Petavius ad Eunuchi initium fol. 18^u adscripsit 'Integra haec columna abest a codice Oiselli' (cf. Gerstenb. p. 6; 18). Inter Vossianos libros, quibus ni fallor eodem fere tempore accessit quo Leidensis L, codex V numerum obtinuit 160; cf. Catal. codd. Leidens. p. 380. — Scriptus est binis columnis quinquaginta fere versuum a duobus librariis; praeterea tertia manus (nisi forte eadem est atque man. 1) eis, quae pertinent ad Eun. II 2, 5-V2, 57, satis multas intulit correcturas. Con-

tinet autem codex V haec: Quat. I f. 1 suppl. ex cod. L: Andria -I1 senis mortem erat; f. 2-7 (m. 1) Andr. I1 dominus futurus — IV 4, 1 filiam suam ei committat; f. 8-9 suppl. ex L: IV 4.3 Vbi illic est - V 4, 18 neque alteri maledicere; Quat. II f. 10^r-12^u (m. 1) Andr. V 4, 16 siquidem ex tempore — Eun. II 2.5 uerbi ipsius efficitur; f. 12^u—17^u (m. 2, corr. m. 3) II 2,5 pannis obsitum — V 2,57 ui ingredi (domum in ras. add. m. 3; duo ultimi columnae ultimae uersus uacui sunt relicti); Quat. III f. 18^r-25^r (m. 1) Eun. V 2, 57 denique hoc intellexit pithias — Heaut. IV 1, 1 puellam si peperisset; f. 25^r-25^u (m. 2) IV 1, 1 extingueret - IV 1, 19 a summo ad imum dicuntur (dimidia columnae A pars et integra columna B scriptura uacant); Quat. IV f. 26^r-33^u (m. 1) Heaut. IV 1, 19 Tot peccata — Phormio (inc. f. 30^u, expl. f. 33^r) — Adelphoe I 1,44 multam referre gratiam: Quat. V f. 34^r-36^u B l. 17 (m. 1) Ad. I 1, 44 hoc ergo ad patres - V 2, 8 praeseram ctesiphoni (inter columnas legitur QVE SECVNT² REQUIRE IN FINE HVIVS FABVLE 6 m. 1); f. 36^{u} B 1. 17-38^r A (m. 1) Hecyra III 5, 1 illam dixisse exspectare filium — fin. (f. 37^r in mg. sup. m. 1 adscripsit 'hic Dest IIII^{or}scaenae'); f. 38^r A l. 11-39^r B l. 11 (m. 1) Ad. V 2,8 G comesatores dicuntur — fin. (m. 1 adscr. NON RECTE); f. 39^r B l. 10-39^u B l. 24 (m. 1) Hec. III 2, 1 iamdudum audio hic tumultuari — III 5, 1 dixisti dudum; f. 39^u B — 41^u (m. 1) Hec. init. — III 1, 39 ergo interrogat Nescio guid.

De ea quae in ultimo quaternione conspicitur perturbatione infra erit disputandum.

Codicem V adhibuit Westerhov, contulit a. 1853 Schopen, inspexit Gerstenberg; totum iterum excussi a. 1898.

7. Codex Parisinus lat. 16235 (olim Sorbon. 507) s. X (ex. vel XI sec. Schopenum) membranaceus foliorum 129. Continet Terenti comoedias (cf. Ter. Phormio ed. Dziatzko-Hauler p. 189 adn. 3) et partem commenti Eugraphiani, quod occupavit spatium per totum codicem inter singulas scaenas vacuum relictum usque ad fol. 78, ubi inter Ter. Ad. act. V sc. 7 et 8 leguntur ultima commenti verba ad Ad. III 5,4 pertinentia, unde apparet uon ex eodem exem-

plari esse transcripta commentum Eugraphi et Terenti fabulas. Fol. 2^u post INCIPIT COMMENTYM EVGRAFII IN TERENCII COMEDIIS legitur uita poetae (P.) Terentius comicus genere quidem extitit afer etc., quam sequitur tractatus, qui desinit in verba humilis seruatur in comoediis. Fol. 3^u incipit Eugraphi commentum, quod hoc ordine procedit: Andria Eunuchus Heautont. Adelphoe; ultima uerba commenti sunt Ad. III 5,4 officium suum est facturus officium (fol. 78). Permultis locis scriptura adeo detrita est, ut quid scriptum fuerit non possit dispici. Post Andr. I 1, 102 accusator inserta sunt haec GLOSE scdm dONATYM auferimus ea desideraret = Donat. Andr. I 1, 1⁴ — 7⁴. — Usus est hoc codice, qui olim ad Franciscum Olivarium (mort. Parisiis a. 1560) pertinebat, Lindenbrog; contulit eum a. 1851 Schopen, magnam partem meum in usum iterum excussit Carolus Walter; cum Gerstenbergio nonnulla communicavit Gundermann.

8. Codex Parisinus lat. 7520 (olim Colbertinus 3635, Regius 5491, 5) miscellaneus; cf. Catal. codd. msc. Bibl. Reg. IV p. 369. Fol. 108—124 continet fragmenta Eugraphiani commenti a duobus librariis alternantibus s. XI scripta binis columnis, quarum una quaeque constat versibus 51—53. Tertia deinde manus, quae a prima discerni vix potest, saepenumero correcturas vel supra versum vel in margine addidit. Fol 108^r in marg. inf. man. rec. adnotavit 'Eugraphii Haec In alio quoque Exēplari extat Ex quo etiā descripta Vidtes'. Commenti partes, quas *P* exhibet, hae sunt: f. 108^r A—110^r B (m. 1) Eun. V 5,9 quod factum sit — fin.; Heaut init. — I 1, 1 calamitatibus pressum; f. 110^r B—115^r B (m. 2) Heaut. I 1, 1 allocucionem edat — IV 1, 19 a summo ad imum dicuntur (l. 5: reliqua pars columnae vacua est); f. 115^u (m. 1) Eun. V 2,57 Denique hoc intellexit pithias — V 5,9 ideo senex interrogat (col. A lineae septem priores, col. B septem lineae ultimae scriptura vacant, nisi quod in fine paginae legitur 'DCOMIC' TERENTIZ'); f. 116^r—116^u (m. 1) Ad. I 1,44 hoc ergo ad patres — III 2,39 primum eschinum constat; f. 117^r—119^u (m. 2) Ad. III 2, 39

Р

alienum habere — ∇ 9, 1 aliud prestaturus munus par (inter fol. 119 et 120 unius folii recisi exstant reliquiae, in quibus nulla scripturae vestigia reperiuntur); f. 120^r-120^u A (m. 1) Hec. IV 2, 3 8 Qualitatis autem negotialis — fin. (post rasuram, ubi man. rec. deletam subscriptionem sic restituere conata est 'Explicit Comment In Hecy', restant versus tredecim sine scriptura); f. 120^uB (m. 1) Hec. II 2, 16 G nam dixit — III 1, 39 interrogat nescio quid; f. 121^r A-B 1. 22 (m. 2) Ad. V 9, 1 menonis seruo implentur — fin.; f. 121^r B l. 26-122^r B (m. 2) Hec. III 1, 52 Fingent mendacium me aliquid — IV 2, 3 Qualitas autem (littera F initialis satis magna et ornata est; post autem sequitur lacuna dimidii versus: in marg. legitur 'Rear in pori fo(lio) h signo δ'); f. 122^r B-124^u B (m. 2) Hec. in. - II 2, 16 nurui sustineri non possit (adnotatur a m. 1 'Que secuntur qre In medi(o) hui⁹ quatnionis li signo ç'). Debent autem ea quae f. 115^u leguntur reponi ante ea quae f. 108^r nunc initium faciunt, ut iustus ordo efficiatur hic: Eun. V 2, 57 - Heaut. I 1, 1 (m. 1), - IV 1, 19 (m. 2); item f. 120 falso loco insertum si post f. 124 collocatur, alterius partis haec prodit species: Ad. I 1, 44 — III 2, 39 (m. 1); — fin., Hec. III 1, 52 — IV 2, 3, init. — II 2, 16 (m. 2); Hec. IV 2,3 — fin., II 2,16 — III 1,39 (m. 1). Habemus igitur duos quaterniones (f. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115 et 116. 117. 118. 119. 121. 122. 123. 124) uno folio (120) auctos. De perturbatione in altera parte conspicua infra erit disputandum, ubi quae inter singulos codices intercedat ratio enucleare studebimus.

Codicem a. 1851 contulit Schopen, Gerstenbergii in usum inspexit Gundermann; ipse iterum contuli a. 1898.

De codicibus Britannicis Gerstenberg (p. 8) haec se Dziatzkoni debere refert:

°Cod. Oxoniensis bibl. Bodl. Auct. F. VI 27 membr. 3 s. X—XI. Hoc in libro Terentii fabulae insunt permultis scholiis additis, quae ad duas manus redeunt: manus clarior commentum Eugraphianum vel ex eo excerpta, inter quae etiam alia atque quae in editionibus sunt leguntur, fuscior scholia nec Donatiana neque Eugraphiana adscripsit.

Cod. Oxoniensis Colleg. Brasenos. (Aenei Nasi) XVIII s. XII (vel XI). Hoc quoque in libro ad Terentii fabulas scholia ex Eugraphio excerpta inveniuntur addita.'

At W. M. Lindsay quem adii benigne certiorem me fecit in utroque libro s. XI paucissima tantum exstare scholia, quae ad Eugraphi commentum pertinerent (ex cod. Bodl. mihi exscripsit scholia maximam partem misere mutilata atque detrita ad Andr. prol. 1 sq., 18, 22; I 1, 1; 22; 28; 42; 50; 66; 102 sq., I 2, 14; I 3, 1; I 4, 1; I 5, 27; ex cod. coll. Brasen. scholia enotavit ad Heaut. prol. 11; 26; 31; 36, quorum ultimum hic apponam Statariam secundum quosdam stationem [cf. comm. recent. Bruns. ad. h.l.], secundum eugraphium stabilem), neque ea ullius omnino esse momenti ad constituendum commenti contextum. Qua de causa libros Oxonienses prorsus neglegendos esse iudicavi.*)

Nonnullorum Eugraphi codicum in antiquis bibliothecarum catalogis mentionem fieri post Beckerum (Catal. bibl. ant. p. 147; 188; 192; 232) docuit Manitius in Mus. Rhen. vol. XLVII suppl. p. 138 sq.: 1) Bibl. incogn. s. XI n. 31 'Commentum Eugraphii super Terentium'; 2) Bibl. Bamberg: ('Michelsberg') c. a. 1120 n. 18 'Euagrii commentum super Terentium'; 3) Bibl. S. Amandi s. XII n. 27 'Eographius super Terentium'; 4) Bibl. Corbeiensis s. XII n. 137 'Eographi liber in commentum Andriae'; 5) Bibl. Bamberg. ('Dom') s. XIII 'Eugrafius in Terentium'.

His fortasse addendus est codex ille, cuius meminit Gerbertus Remensis, cf. Gerstenb. p. 104 adn. 1 (Becker p. 77).

Postremo loco addendum est Eugraphi nomen in nonnullis codicibus inscriptum esse commentariis Terentianis, qui nimium quantum ab ipsius commento diversi sunt.

^{*)} Similiter res se habet in cod. Vatic. 3868 C et cod. Hal., quem Bruns totum typis exprimendum curavit: in utroque nonnulla scholia Eugraphiana reperiuntur, qua de re v. Mus. Rhen. 220.

Velut in cod. Paris. 7917 (f. 128^{r}) et 7917 A (f. 85^{r}) haec reperimus Eugrafius super Terencium. Andria. enucus. eantontimorumenos. adelphe. eschira. phormio. Legitur actor iste affricanus genere qui deuicta cartagine ab affricano scipione cum aliis captiuis romam ductus est etc.; subscriptio in utroque codice (f. 185^{r} et 116^{r}) haec legitur Explicit expositio textualis super terencium. Huic expositioni nihil esse cum Eugraphio iam Lindenbrog intellexerat (cf. eius praef.) et Schopen (Progr. Bonn. 1852 p. 3 sq.) satis superque demonstravit; cf. etiam Mus. Rhen. 223.

§ 3.

De codicum inter se rationibus deque duabus commenti recensionibus.

Codicum Eugraphianorum etsi numerus sat exiguus est, tamen quo necessitudinis vinculo singuli inter se coniuncti sint si volumus explorare, non desunt difficultates hinc potissimum repetendae, quod duobus libris, V et G, exceptis reliqui omnes plus minus mutili sunt. Deinde codices, id quod Gerstenberg primus intellexit, in duas familias vel recensiones discedunt ita, ut utrique quaterni libri sint adscribendi. Atque de his duabus recensionibus infra dicam; hic paucis comprehendam, quae de utriusque familiae codicibus diligenti comparatione instituta comperta habeo.

Recensionis β libri manuscripti partim decimo, partim quinto decimo saeculo confecti sunt, neque tamen, sicut exspectaveris, per se stant vetustiores, per se recentiores, sed ita res se habet, ut cod. F s. XV in universum quam proxime accedat ad cod. L s. X, contra cod. A s. X et cod. Gs. XV artiore vinculo coniungantur, id quod paucis exemplis e Phorm. prol. petitis illustrare mihi liceat: utantur LF, utuntur AG; enim Terentius LF, om. AG; Terentius feccrit LF, fec-Ter-AG; ista fecisse LF, iste fecisset AG; orare LF, et orare AG; enim LF, est enim AG; a comoediis longe videtur alienus LF, longe a com-videtur al-AG; quod deinde quod LF, deinde quod AG; magis LF, et magis AG; causa ea L, cause a F, causa hac AG; pote-

statem LF. potest esse AG: sed haec sufficiant. Ne tamen putemus $F \in L$ aut $G \in A$ derivatum esse, eo impedimur. auod libri vetustiores a recentioribus amplitudine superantur. Si vero quis dixerit codicem L olim integrum fuisse. ut F aliquo modo ad eum redire posset, hoc per se quidem rectum est, at obstant tali opinioni lacunae et corruptelae, quae in L reperiuntur, in F non item; velut Phorm. prol. 27 Qui - partes et Eun. III 1.2 hic - ingentes propter homoeoteleuton om. L, non om. F. Accedit illud, quod etsi plerumque, tamen non semper F cum L stat contra G vel $\hat{A}G$; immo non raro exstant qualia habes Phorm. I 1, 15, ubi ipse eius dies natali est quodammodo exhibet L, ipse discendi quodammodo natalis est legitur in FG. Itaque hoc unum relinquitur, ut et L et F et AG ad proprios fontes referamus et fonti codicis F mediam inter eos locum assignemus (cf. stemma codicum Mus. Rhen. 349). Denique monendum est libros F et G ut novicios haudquaquam expertes esse interpolationum, quas cum alibi tum in lemmatis offendimus.

Hactenus de recensione β : iam ad codices alterius recensionis nos convertamus. Qui quomodo inter se cohaererent, cum iam in Mus. Rhen. p. 345 sqq. exemplis allatis demonstraverim, hic commemorasse satis habeo artiore vinculo inter se coniunctos esse codices V^*) et S neque tamen alterum ex altero pendere, sed ad communem fontem utrumque redire, qui et ipse ex eodem libro archetypo derivatus est, unde cod. P (nec non correcturae manus secundae), cod. B et B' (hos ex eodem exemplari esse transcriptos docet praeter alia initium utriusque mutilum). Diversitas autem, quae inter libros huius recensionis cognoscitur, maximam partem repetenda videtur ex communi archetypo variis lectionibus referto; praeterea arbitrio librariorum menda tollere conantium debentur multa quae in alio codice aliter leguntur, id quod P excepto in omnes plus minus cadit, maxime vero in B', cuius auctoritas ob eam rem prope nulla est.

*) De Eun. commento ad II 2,5—V 2,57 ex alio codice Leidensi L simillimo in V suppleto cf. Mus. Rhen. 347 sq.

§ 3. DE CODICVM INTER SE RATIONIBVS etc. XVII

Maioris momenti alia res est. Etenim si quis quae de librorum V et P natura et habitu supra exposui comparaverit. is opinor statim animadvertet singularem quandam inter utrumque intercedere rationem: nam non solum ea quae P exhibet satis accurate respondent eis quae tertio et quinto codicis V quaternionibus comprehenduntur, verum etiam Hecyrae et Adelphorum commenta si non eandem at simillimam certe ordinis perturbationem passa sunt. Hoc non ita posse explicari, ut P ex V descriptum sumamus, l. c. p. 343 argumentis satis idoneis comprobasse mihi videor; quorum argumentorum summi momenti est illud, quod in P particulae commenti diversae originis a diversis librariis transcriptae sunt, cum in V res non item se habeat. Inde ni fallor apparet dispositionem communis archetypi servatam esse et ab eis qui codicem P descripserunt et ab eo qui communem fontem librorum V et S confecit nec non ab eo, qui inde codicem V transcripsit; accuratius autem illius archetypi formam externam redditam esse a librariis cod. P, qui archetypus sive laxata foliorum compagine sive nondum conglutinatis foliis in Hecyrae et Adelphorum com-mentis magnopere erat perturbatus. Quod vero paulo ante dixi commentum, quale praebebat ille recensionis α communis archetypus, compositum esse ex particulis variae originis, hoc ita velim intellegas, eam quam α littera significavi recensionem non per totum commentum propriam exstare, sed hic illic tantum comparere, cum reliquae partes eandem contextus formam praebeant atque codices alterius recensionis β . Quae res duobus modis explicari potest: aut enim. is qui Eugraphi commentum retractandum sibi propositi non in omnes aequaliter partes operam contulit, ut multa intacta reliquerit, aut fragmenta aliquot retractati commenti in auxilium vocato aliquo codice integrae memoriae a nescio quo suppleta sunt, id quod compluribus de causis veri est similius. Quo factum est, ut archetypus ille librorum BVSP non meram recensionem α exhiberet, sed illam conjunctam cum recensione β , qua de causa in disputatione mea saepius citata exemplar illud de quo agitur siglo $\alpha + \beta$ notavi.

Donati comm. rec. Wessner. III 1.

Digitized by Google

PRAEFATIO

Igitur si de codicibus recensionis α loquimur, semper meminerimus necesse est notam illam a parte ad totum esse translatam.

Iam ad illam quaestionem pervenimus, quid distet inter recensionem β et recensionem α , quam proprie dicimus. Huic quaestioni solvendae Gerstenberg enixe operam dedit et sibi persuasit (p. 101) 'neutram redactionem plenam vereque Eugraphianam esse, sed... utramque breviore et exiliore uti forma, quam quae commento ipsius Eugraphii fuerit' et paulo infra 'simili fato (sc. atque Donati commentum partim contractum partim additamentis infectum) commenti Eugraphiani redactionem α deberi, contra redactionis β formam plane immutatam retractatoris cuiusdam industriae consilioque attribuendam'. Atque re vera recensionem α et contractionem et interpolationem admodum expertam esse alibi (Mus. Rhen. 203 sqq.) larga exemplorum copia prolata comprobasse mihi videor: talis enim est huius recensionis indoles, ut retractationis nomine sit dignissima. Quod de altera recensione non ita valet: nam etsi concedendum est fieri potuisse vel etiam factum esse, ut pristina commenti forma hic illic immutaretur sive corrumperetur, tamen ea quae Gerstenbergio (p. 100) non minus quam nobis offensioni est loquacitas satis idonea causa esse non videtur, qua commoti recensionem β retractatoris operae deberi contendamus. Minime igitur stare potest, quod v. d. sibi persuasit 'redactionem α ad verum commentum proxime accedere': immo quam maxime remota est ab illo, cum altera quam vocare consuevimus recensione ---nam proprie recensio dici vix potest — si non integra at certe multo integrior commenti forma servata sit.

Restat ut quid proprii habeat recensio α quam brevissime indicem. Ac primum quidem multa in artius contracta, multa etiam plane omissa esse non solum docent ea quae l. c. p. 220 attuli exempla, sed omnia, quae inclinatis litteris exprimenda curavi satis superque ostendunt. Deinde non pauca addita sunt ab eo qui recensionem illam confecit, quae cum proprio loco collocari iusserim in hac editione,

facile qualia sint intellegere potes. Habes in additamentorum numero adnotationes de orationis figuris, quas Gerstenberg p. 80 sqq. tractavit, easque sive definitiones earum maximam partem e Cassiodorii in psalmos commentariis desumptas; habes deinde definitiones dialecticas ex eodem fonte derivatas (cf. Gerstenb. p. 96 sqq.); habes denique tractatum illum de argumentorum locis ad Andr. I 1, 24 insertum (cf. Gerstenb. p. 93 sqq.) aliaque eiusdem generis permulta. Haec omnia quin consulto consilio retractator inseruerit, dubitari non potest. Minus certa res est in alio additamentorum genere, scholia et glossas dico, quae cum recentiore illo commento cohaerent, quod Bruns (Halis Sax. 1811) et Schlee (Scholia Ter. Lips. 1893 p. 79 sqq.) publici iuris fecerunt, quibus editionibus adiungenda sunt quae A. Mai olim (M. Acci Plauti fragm. . . ., Mediol. 1815) et M. Warren nuper (Stud. Harvard. XII 135 sqq.) ediderunt. Hoc quidem constat interpolatorem adnotationes quas modo dixi non solum recepisse, verum etiam cum suis ipsius additamentis quodammodo conglutinasse, ut Mus. Rhen. 209 sqq. ostendi; sed utrum illud commentum sive integrum sive excerptum iam in exemplari suo - codice scilicet Terentiano — cum Eugraphi expositionibus con-iunctum invenerit an ipse demum coartato Eugraphi commento inculcaverit, hoc plane diiudicare non audeam, quamquam ad illud propensior est animus, praesertim si respicio quae supra de altero scholiorum genere in codicibus B, F,Oxoniensibus obvio et de Eugraphianis adnotationibus recentiori commento intermixtis adnotavi. Similiter haereo in nonnullis recensionis α particulis sine dubio recentiori commento tribuendis, quae cum minus arte cum Eugraphianis cohaereant, incertum est, utrum ante retractationem an post eam commento Eugraphi accesserint; huc inprimis pertinet tractatus ille, qui in BVS Eunuchi initio praefixus est, quo de v. Mus. Rhen. p. 222.

Sed ne in his rebus, quae ad textum constituendum levioris momenti sunt, diutius commoremur, recensionem α valere iubemus: ex his enim, quae exposui, recensionem β

PRAEFATIO

solam esse, dignam qua nova editio quasi fundamento nitatur, satis iam apparuisse existimaverim.

§ 4.

De editionibus.

De commenti Eugraphiani editionibus cum optime disseruerit Gerstenberg (p. 16 sqq.), non multa habeo quae addam. Sunt autem dignae quae in censum veniant hae:

Faernus

1. Commentarii Eugraphii iuncti Gabrielis Faerni emendationibus in sex fabulas Terentii, Florentiae apud Juntas a. 1565 p. 232-251. Praemisit P. Victorius, qui hanc editionem curavit, haec: 'Cum venissent in manus Faerni reliquiae quaedam veteris grammatici, quem ille non negligebat, eas quoque, cuicuimodi ipsae sunt, excudi curavimus: de ipso tamen nihil praeter nudum nomen investigare potuinus'. Sequitur 'Fragmentum commentarii Eugraphii in prologum Andriae Terentii', cuius initium est Quas faciet deintegro comoedias hoc est de integro. Post commentum in Phormionis prologum, quod ultimum locum obtinet, pauca excerpta leguntur, sc. ad Andr. I 1, 24 (de argumentorum locis); II 3, 6; 18; III 1, 17; 19; III 2, 36; III 3, 33. Praeterea in Faerni emendationibus 'Eugraphius' citatur his locis: Andr. I 5, 52 (p. 8, ubi Faernus de Eugr. errat); 54 (p. 9); II 6, 11 (p. 14); IV 1, 57 (p. 22); IV 3, 5 (p. 23); 8 (p. 23); V 1, 4 (p. 26); V 2, 7 (p. 27); V 3, 32 (p. 29); V 6, 17 (p. 32); Eun. prol. 1 (p. 33); 5 (p. 33, ubi iterum error Faerni); 7 (p. 33); II 2, 34; Heaut. prol. 6; II 2, 4 (p. 84); II 3, 131; Hec. prol. 1 (p. 151). Desumpsit autem Faernus haec fragmenta, sicut recte observavit Umpfenbach (Herm. II 337 adn. 1), ex codice Basilicano B + B', quo etiam ad emendandas Terenti comoedias usus est. Faerni editionem, si modo hoc nomine digna sunt quae ille proposuit, alii repetiverunt, quos hic enumerare nihil refert.

Lindenbr. 2. Eugraphii commentarium in fabulas Pub. Terentii edidit una cum comoediis et Donati commento

Fridericus Lindenbrog Parisiis a. 1602 et Francofurti a. 1623 (p. 501-584), qui in praefatione haec narrat 'Eugraphium non uni debemus. Praeter pauca enim illa, quae huius Scholiastae Faernus vir diligentiss. olim in Italia provulgavit, alia longe plura ex antiquissimo libro Ant. Loiselli I. C. nunc primum edita: et quae huic deerant, ex nobiliss. Franc. Olivarii codice suppleta sunt.' Adiecit igitur Lindenbrog ad prologorum commentum, quod ex Faerni editione desumpsit, ea quae in duobus illis libris manuscriptis invenit, quos fuisse codicem Leidensem L et Parisinum S Gerstenberg luculentissime demonstravit (cf. etiam Mus. Rhen. 349). Sed cum hi codices integrum commentum non exhibeant, consentaneum est in Lindenbrogii editione desiderari quae in illis desunt, sc. Hecyrae commentum excepto prologo totum, Adelphorum commentum inde a III 5, 4 (cf. S), Phormionis commentum ad act. III et in reliquis partibus permulta, de quibus cf. quae de codice L supra exposui. Quae ad extremam Eunuchi partem et initium Heautontimorumeni exhibet Lindenbrog, ea ad unum codicem S redire recte contendit Gerstenberg, quippe cum in cod. L hic quattuor folia interierint. Idem v. d. de ratione qua in adhibendis libris manuscriptis usus sit Lindenbrog haec verba fecit (p. 20): 'scholia modo ex uno modo ex altero codice exscribendo, modo varia utriusque redactionis scholia conglutinando effecit, ut in editionibus neutrius redactionis expressam imaginem habeamus [meminisse enim debemus codd. B et S ad recensionem α pertinere, cod. L ad rec. β]. Quin etiam scholia nonnulla [immo satis multa] ab eo omissa sunt.' His facere non possum quin adsentiar; sed ne iniquius iudicemus, idem Lindenbrog non paucis locis textum commenti emendavit vel emendare conatus est.

Ex editione Lindenbrogiana pendent et editio Leidensis (Amstelod. et Lugd. Batav.) a. 1686 facta, cuius meminit Westerhov (cf. Gerstenberg p. 3 et p. 21 adn. 2) et ipsius Westerhovii Hagana.

3. Eugraphii commentarius in fabulas Publii Westerh.

Terentii in Terenti editione, quam A. H. Westerhov a. 1726 Hagae-Comitum prodire iussit. Continet autem Eugraphium voluminis alterius pars secunda p. 1-99. In praefatione (p. X) Westerhov nobiscum haec communicat: 'incidi in duplex exemplum, quod servatur in Bibliotheca Leidensi, lacerum alterum, alterum multis partibus integrius; illud quondam Js. Vossii, hoc Dionysii Petavii [de hoc Westerhovii errore v. supra de codice Leid. V]. In illo lege-batur: Scī Petri Beluacensis. In huius fronte adscriptum erat: Rufinus in Commentario de Metris Evanthium Sacerdotem in Terentium citat. Porro autem: Abbo Floriac. Abbas in Epistolis meminit Eugraphii.... Visum igitur fuit façiundum, ut ad utrumque illum Codicem et vulgatas Editiones [Lindenbrogianam sc. et Leidensem] exigerem et quae ab his aberant, inde describerem.... Quae ipse nonnumquam adspersi, leviora sunt... nemo, spero, mirabitur, ea ad quae diutius adhaerebam, intacta a me fuisse relicta. Sicubi tamen Ciceronem, Virgilium, alios abs Eugraphio laudatos reperiebam . . ., loca subnotavi, novam accessionem uncinulis inserui.' Duos illos, quibus se usum esse testatur Westerhov, libros manuscriptos facile agnoscimus codices Leidenses L et V, atome cum illum iam Lindenbrog adhibuerit, ea quae in editione Hagana accesserunt ex V desumpta esse manifestum est. Hic quoque Gerstenbergii iu-dicium afferre liceat iustissimum (p. 20 sq.): 'Commentarios a Lind. etiamtum editos ita recepit, ut solis iis locis, quibus Lind. lacunam vel aliam corruptelam adnotaverat, codices inspiceret . . . Itaque editionem Lind. supplevit magis quam emendavit; ac ne iis quidem locis, quos Lind. asterisco vel lacuna ut corruptos insigniverat, satis diligenter cod. Vlectiones excussit... Quin etiam adeo in verba magistri iuravit, ut ne iis quidem locis, quibus Lind. aperte erravit, contra illum codicum auctoritatem sequi ausus sit ... West igitur nimis anguste a Lind pendere cognovimus. hac una re praestat, quod primus in omnes fabulas com-mentarios promulgavit.' Neglegendum vero hic non est deteriorem quidem recensionem α prope integram publici

XXII

iuris esse factam in auxilium vocatis codicibus BVS, sed melioris recensionis β magnam partem desiderari, eam scilicet quam soli exhibent codices AFG, cum et Lindenbrog et Westerhov uno codice L mutilo usi sint.

4. et 5. Hic commemorandae sunt editiones, quas fecerunt J. C. Zeunius Lipsiae a. 1774 et R. Klotz Lipsiae a. 1838—1840. Uterque editor editionem Lindenbrogii cum Westerhovii supplementis in suum usum convertit nullo manuscriptorum librorum subsidio instructus; hac re tamen differunt quod Klotz in universum satis habuit priorum editorum vestigia sequi paucis de suo additis, quae in 'corollario adnotationum ad Eugraphi commentarium' (vol. II p. 604—615) Westerhovii coniecturis adspersa reperiuntur, cum Zeunius enixe operam dederit, ut quae Westerhovii vel incuria vel turpi inscitia foedata et corrupta essent (cf. vol. II p. III), in quantum posset coniecturis emendaret atque sanaret. Qua in re etsi saepius ingenio nimium indulsit, tamen non pauca digna visa sunt, quae novae editioni insererentur.

Iam restat, ut de novae editionis indole nonnulla addam. Secutus sum igitur, ut par erat propter ea quae supra de utriusque recensionis natura exposui, libros manuscriptos recensionis β , sic quidem ut codicum LF memoriam in quantum fieri potuit omnino praeferrem, leviores autem discrepantias neglegerem, dummodo de archetypi lectione satis constaret. Quae in recensione α omissa sunt, ea litteris inclinatis exprimenda curavi; quae addita, ea sub signo α proprio loco collocavi apposito asterisco, qui indicaret, quo quaeque interpolatio esset referenda; praeterea ut omnis error tolleretur, versuum numerum uncinulis inclusum adieci. Reliqua, quae a retractatore immutata sunt, indicata invenies in critico apparatu.

Quod ad ordinem fabularum attinet, quem Eugraphius secutus est, res nullo negotio ad certum finem perduci potest. Etenim si codices inspicimus, hunc in singulis ordinem invenimus:

$\boldsymbol{L}$	Andr.	Eun.	Heaut.	Phorm.	—	
$oldsymbol{F}$	Andr.	Eun.	Heaut.		Hec.	Phorm.
A			Heaut.	Ad.	Hec.	Phorm.
G	Andr.	Hec.	Eun.	Heaut.	Phorm.	Ad.
B	Andr.	Eun.	Heaut.	Ad.	Hec.	Phorm.
B'	Andr.	Eun.	Heaut.		<u> </u>	
P		Eun.	Heaut.		Ad.	Hec.
V	Andr.	Eun.	He a ut.	Phorm.	Ad.	Hec.
$\boldsymbol{S}$	Andr.	Eun.	Heaut.	Ad.		

Ex his primum secludendi sunt codices FABS, quippe quorum ordo accommodatus sit ad ordinem comoediarum Terenti, quas continent. Deinde tollendus est error, quo nescio qua de causa in G Hecyrae commentum suo loco, qui inter Phorm. et Ad. fuisse videtur, deturbatum est. Iam in LGPV quattuor priorum fabularum sic procedit ordo: Andr. Eun. Heaut. Phorm., unde facile intellegitur Adelphorum commento ultimum locum esse tribuendum, ut idem qui in Terenti codice Bembino prodeat ordo. Neque desunt, quibus hanc conjecturam comprobemus. Cum L in consum non veniat et G propter errorem supra dictum melius interim neglegatur, ad libros PV reicimur, in quibus commenta Hec. et Ad. mire perturbata esse suis locis commemoravi. Atque in V has respiciendae sunt subscriptiones: f. 38^r EXPLICIT COMTY EOGRAFII IN HECHIRA et f. 39^r Explicit Eographii Cometu in Adelphis, haec quidem a man. sec. in rasura scripta; in P vero habemus f. 120^u rasuram, qua maximam partem deleta est subscriptio, quae fuisse videtur EXPLIC OMTV IN HECYRA, et f. 121r post finem commenti in Adelphos EXPLICIT LIBER /////////, ubi EOGRAFII deletum est. Quae cum ita sint, luce clarius est in V quoque post Adelphorum commentum olim eandem subscriptionem exstitisse, quae in P hoc loco exstat. Inde efficitur hanc subscriptionem referendam esse ad archetypum recensionis α vel rectius $\alpha + \beta$; qui cum in hac de qua agitur commenti parte ex libro alterius recensionis suppletus sit, iam veri est simillimum subscriptionem quoque ex illo codice esse

derivatam, praesertim si cum illo EXPLICIT LIBER EOGRAFII comparamus quod L f. 1 exhibet INCIPIT LIBER EOGRAFII. Stat igitur sententia nostra Eugraphium codicis Bembini ordinem esse secutum, quae sententia iis quoque confirmatur exemplis quae de Terenti memoria ab Eugraphio servata Mus. Rhen. p. 357 sqq. collegi.

Iam proponam tabulam, qua ostendatur quibus quoque loco uti potuerim libris manuscriptis:

-		-	
Andr.	Rec. β	$\underbrace{\frac{\operatorname{Rec.} \alpha}{s}}_{\text{Rec.} \alpha}$	
in. — prol. 25/27	$\widetilde{LF} - \widetilde{G}$		
prol. 26/27 — I 1 in.	LF - G	-B B' V S	
1 in III 5, 18		$-\vec{B}\vec{B}'V\vec{S}$	
III 5, 18 - IV 4, 1	L F - G	B'VS	
IV 4, 3 – V 4, 16/18	$\tilde{L} \tilde{F} - \tilde{G}$	$\widetilde{B}'-\widetilde{S}$	
V 4, 16/18 — fin.	$\tilde{L} \tilde{F} - \tilde{G}$	$\widetilde{B}' V \widetilde{S}$	
Eun.			
prol.	L F - G	-B B' V S	I 2, 1
I 1, 1 - V 2, 57	$\overline{L} \overline{F} - \overline{G}$	B'VS	$\begin{bmatrix} I & 2, 1 \\ V & 2, 57 \end{bmatrix} \alpha = \beta$
V 2, 57 - V 4, 17	L F - G	P - B' V S	, ,
V 4, 20 - V 6, 20		P V S	
V 6, 20 — fin.	-F - G	P V S	
Heaut.			
prol.	-FAG	P B - V S	
Î1,1 — Π1,16	-F-G	P V S	$\left. \begin{array}{c} \mathrm{I} \ 1, 1 \\ \\ \mathrm{IV} \ 1, 19 \end{array} \right\} \alpha = \beta$
II 2, 1 — III 1, 77	-F-G	P - B' V S	
$\begin{array}{c} \text{III} \ 1,77 - \text{III} \ 2,18 \\ \text{III} \ 2,13 - \text{IV} \ 1,19 \\ \text{IV} \ 1,21 - \text{fin.} \end{array}$	-F-G	P = -V S	$\alpha = \rho$
III 2, 13 - IV 1, 19	L F - G	P = -V S	IV 1, 19)
IV 1, 21 - fin.	L F - G	P - V S	
Phorm.			
prol.	LFAG	-B - V -	
I 1, 1 — П 1, 59	$\tilde{L} \tilde{F} - \tilde{G}$	V - V - V	
II 1, 59 - IV 3, 1	L G	V	
IV 3, 1 — fin.	$\overline{l} = -\overline{G}$	V	
Hec.		•	
prol.	-FAG	$PB - \Gamma$	$\begin{bmatrix} \mathbf{I} 1, 1 \\ 1 \end{bmatrix} \alpha = \beta$
pion	1 11 0	1 0	11 2, 16
I 1, 1 — fin.	-F-G	P = -V =	$ \begin{array}{c} I \ 1, 1 \\ II \ 2, 16 \\ III \ 1, 52 \\ IV \ 1, 53 \end{array} \right\} \alpha = \beta $
Ad.			1 1, 53]
prol.	AG	-B - V S	
I 1, 1 — I 1, 44		V S	
$I_{1,1} = I_{1,\frac{1}{2}}$	G	$\overline{P} = -\overline{V} \overline{S}$	III 2 39)
I 1, 44 — III 5, 4 IV 1, 1 — fin.	G	$\hat{P} = -V$	$\left. \begin{array}{c} \text{III 2, 39} \\ \text{fin.} \end{array} \right\} \alpha = \beta$
z, i, i — un.	ŭ		~ · ·
		Digi	tized by Google

Ex hac tabula facile cognoscitur, quam exili fundamento manuscripto in magna commenti parte nitatur nova editio. Velut in Phormione, prologum si excipimus, unum habemus recensionis α codicem V, in Adelphis, id quod magis dolendum est, recensionis β solus nobis praesto est codex G, cui tantum in prologo accedit codex A. Maiores uero difficultates e miserrima textus condicione nascuntur: nam cum omnes libri sescentis locis corruptelas exhibeant. fieri non potest quin communem archetypum quovis men-dorum genere obsitum ne dicam obrutum fuisse sumamus. Huc pertinent vocabula perperam sive conjuncta sive disiuncta, quod vitium ex continua scriptura repetendum est, huc lacunae modo minores modo maiores, huc denique compendiorum notae a librariis saepenumero male intellectae. Neque tamen haec sunt omnia: adde innumerabiles errores ex litterarum formis satis incertis ortos (velut aperta litterae a forma et c littera litterae e simillima causa fuerunt, ut p. 66, 22 ex uestrum fieret acstrum L, hinc astrum α); adde silvam lectionum variarum supra versus et in margi-nibus adspersarum, quas librarii posteriores modo receperunt modo abiecerunt; adde supplementa non pauca hic illic adscripta saepiusque falso loco inserta: iam satis opinor intelleges, quot quantisque difficultatibus impedita fuerit textus constitutio. Ac ne desiderentur exempla, ex ingenti multitudine pauca depromam, quae fere omnia in uno Andriae commento reperiuntur. u:a p. 3, 6 et 25, 17 primū: -ma, 4, 14 captaturū: -rā, 8, 13 futurus: fact-, 30, 18 ut spe: a spe (hinc aspice G!), 49, 1 audit $\bar{u}$: $-t\bar{a}$, 53, 16 nam: num, 54, 13 collocata: -tu (-tur G!); u:o 20, 14 loco: $-c\bar{u}$, 33, 14 primo : $-m\overline{u}$; u:i 26,14 sint: sunt, 29,2 maxim $\overline{u}$: -mi, 29,13 mandati: -tū, 55,14 addic-: adduc-, 57,16 ibi: ubi; o: a 7, 25 abiecto: -ta, 19, 1 occult-: adcult-, 33, 2 primo: -a, 44, 16 appon-: oppon-, 49, 1 quo: qua (quam), 53, 15 alloc-: obloc-, 64, 18 -ar-: or, 330, 28 omiss-: amiss-: o : e 35, 24 longo: -ge, 40, 17 commetis: -motis vel -tus, 47, 21 commodare: commēd-; c: e 32, 18 nc (pro num): ne (utrum $\alpha!$; c: o 26, 13 nc: no; c: r 27, 4 et 31, 3 $\overline{r}$ tinere: ctin-;

item c: t, o: t, t: i, t: x, r: s, n: rr, f: s, h: n, al.Saepissime invenitur -it pro -at vel -at pro -it, etiam -it pro -crit, saepissime quo pro quod vel quod pro quo nec non quod pro quam et quoniam sim. P. 3, 21 ex fit reus sscr. ergo in LF factum est fit reus ergo, in a fit ergo reus, in G fit reus; 19,15 ex sic sscr. et in F sit et, in LG sic; 26,18 ex narrationes sscr. narrat in F narrat rationes, in LG narrationes narrat; 40,13 ex ita sscr. si te in F si ita te, in L ita; 55,11 ex defendit sscr. dat in L defendit, in F dat; 64,4 ex enimaduerteret sscr. anim in L enim animadu-, in F enim adu-, in G aduerterct. Supplementum falso loco insertum habes 6,21 hoc — transtulerit (om. L); 21,1 deinde — mandat; 22,11 ut — opprimat; 27,19 nam — inquit; 37,7 quemadmodum dicitur; 41,5 dicit — invenisse; alibi. Variam lectionem adscriptam servaverunt codices 5,6; 22,3; 31,17; 33,14; 47,20; 53,2; 61,12; 79,18; saepius.

Since the second state of the second state is the second state of the second state is the second state is the second state is the second state is such as the second state is such as the second state is a such as the such as the such as the second state is a such as the second state is a such as the such

Iam qui consideraverit omnia quae de commenti Eugraphiani memoria disputata sunt, is facile concedet me non inani coniectandi studio abreptum, sed maxima emendandi necessitate coactum totiens mutasse scripturam traditam; qua in re sermonis Eugraphiani proprietatem qualem observaram enixe me operam dedisse ut servarem, vix est quod moneam. Sed quamquam ter quaterque totum commentum, iterum atque iterum singulos locos tractavi, ut

XXVIII

ż

PRAEFATIO

menda tollerem quam plurima, tamen haud ignoro multa restare, quae manu emendatrice egeant*): plura certe eiusdem generis restitissent, nisi in hac quoque editione curanda. Georgius Goetz et Fridericus Schoell adiuvissent me liberalissime, qua de causa ut persuasum habeant me semper fore gratum atque memorem, sincere illos velim rogatos.

Scr. Halis Saxonum a. d. XVI Kal. Iul. a. MCMVIII.

P. W.

*) Addenda et corrigenda invenies in calce editionis.

EVGRAPHI COMMENTVM ANDRIAE

•

,

Rec.
$$\beta$$

$$\begin{cases}
L = \text{cod. Leid. Voss. lat. Q. 34 s. X.} \\
F = \text{cod. Laudun. 467 s. XV.} \\
G = \text{cod. Sangall. 860 s. XV.} \\
\end{bmatrix}$$
Rec. α

$$\begin{cases}
B = \text{cod. Vatic. Basil. 19 H. s. X comm.} \\
prive: prol. 26-III 5, 18. \\
B' = \text{cod. Vatic. Basil. 19 H. s. X comm.} \\
posterius: prol. 27 - fin. \\
V = \text{cod. Leid. Voss. lat. Q. 36 s. X: I 1, 1-IV 4, 3;} \\
V = \text{cod. Paris. lat. 16235 s. X.} \\
\beta = \text{consensus codicum } LFG \\
\alpha = n, BB'VS \\
\end{bmatrix} \text{ aut omnium aut eorum qui}$$

Cod. Ter. C = scholia Eugraphiana cod. Vatic. 3868 Ter. s. X, quae edidit Schlee.

			Frid. Lindenbrogii Francofurt. 1623.
Westerh.	_	"	A. H. Westerhovii Hag. 1726.
	=	"	I. C. Zeunii Lips. 1774.
Klotz	=	11	R. Klotzii Lips. 1838.

- Bruns = scholia et glossae (rec.) cod. Halensis in edit. Ter. Hal. 1811.
- Schlee = scholia (et glossae rec.) Terent. coll. et disp. Fr. Schlee Lips. 1893.

W. = Wessner. * * * * lacunam significat.

Litteris inclinatis indicavi quae in sola rec. β exstant.

ANDRIA

PROLOGVS

Cum omnes poetae uirtutem oratoriam semper uersibus exequantur, tum magis duo uiri apud Latinos, Virgilius et Terentius. ex quibus, ut suspicio nostra est, magis Terentii uirtus ad rationem rhetoricae artis accedit, cuius potentiam per comoedias singulas ut possumus explica- 5 bimus. ac prima nobis ea sit, quae et pueris semper est tradita. Andria igitur prologum habet POETA CVM PRIMVM ANIMVM AD SCRIBENDVM APPVLIT. Omnis prologus triplici inducitur causa: uel ut argumentum fabulae possit exhibere uel poetam populo commendare uel ut a populo 10 audientiam postulet. sed his omnibus causis Terentius non ita usus est: habuit enim aduersarium ueterem poetam Luscium Lanuinum, cuius comoediae cum non placerent, semper maledictis aduersus comoedias Terentii pugnabat. propter hunc igitur Terentius prologum semper inducit, 15 ut eius maledictis respondeat. quod si ita est, omnis prologus Terentii habet controuersiam. Andria igitur controuersiam tenet: mos est, uti ex Graeco in Latinum sermonem aliquid transferri liceat. Terentius comoediam Graecam Andriam cum transferret, adiunxit et Perinthiam, 20 quae altera Graeca est comoedia. fit ergo reus, quia non debuerit alteram comoediam contingere in comoediae alterius translatione. est hic controuersiae qualitas, an iuste

1 uersibus] pro uiribus Karsten || 2 exequuntur Karsten || 5 singulas comoedias $\alpha \parallel 6$ primum $\beta \mid \langle \text{prima} \rangle$ semper Karsten || tradita est $\alpha \parallel 10$ uel $\langle \text{ut} \rangle \beta \mid$ populo poetam $\alpha F \parallel 16$ respondeat maledictis $\alpha \parallel 21$ ergo post reus L F, om. $G \parallel 23$ controuersia β

fecerit, cuius argumenta sic persequitur, ut per absolutam qualitatem habitus semper sit in disputatione tractatus. is omnino, ut dixi, duplex est 'feci, sed iuste feci' et 'feci, quia licuit per exemplum'. sed prius exordium sumitur, quod propositum ita est, ut poetam populo com- 5 mendet: aliter enim beniuolentiam auditorum non potest comparare, nisi personae suae pudorem honestatemque declaret. est igitur ad comparandam beniuolentiam sump-1 tum principium 1 POETA CVM PRIMVM ANIMVM AD SCRIBEN-DVM APPVLIT ID SIBI NEGOTII CREDIDIT SOLVM DARI VT 10 PLACEBENT POPVLO QVAS FECISSET FABVLAS. beniuolentia rhetorica arte captatur ex nostra persona: hoc supra positis uerbis expositum est, cum docuit sibi pudorem propositum et certam gloriam captaturum. unde a persona aduersarii, cum eius impudentia declaratur, hoc subiunxit 15 4 4 VERVM ALITER EVENIRE MVLTO INTELLEGIT NAM IN PRO-LOGIS SCRIBENDIS OPERA ABVTITVR NON QVI ARGVMENTVM NARRET SED QVI MALIVOLI VETERIS POETAE MALEDICTIS RESPONDEAT. huc usque principium est habitum a nostra persona et ab aduersariorum: seguitur propositio quaestio- 20 8 nis et primo promissio 8 NVNC QVAM REM VITIO DENT dicit quaestionem pro-QVAESO ANIMADVERTITE. haec mittens. proponit autem ita quaestionem, ut, cum argumento quaestionem soluat, quaestionem proponere uideatur 9 9 MENANDER FECIT ANDRIAM ET PERINTHIAM QVI VTRAMVIS 25 RECTE NORIT AMBAS NOVERIT. quaestionem illam supra diximus esse, quia non debuerit ex duabus comoediis Graecis unam Latinam facere. et huic respondet ita, quod

liceat. ac primum unam dicit, (quia), quamuis duae sint, inter se quoque quadam cognatione conueniant: hoc so enim dixit MENANDER FECIT ANDRIAM ET PERINTHIAM QVI VTRAMVIS RECTE NORIT AMBAS NOVERIT NON ITA DISSIMILI

2 sit] est LG, om. $F \parallel 9$ AD SCRIBENDVM om. $L \parallel 10$ ID om. $L \parallel 14$ captaturam $\beta \parallel 17$ scribundis $\alpha \parallel 21$ et W.: sed codd. | permissio $\alpha \parallel 26$ RECTE — NOVERIT om. $L \parallel 28$ facere] scribere α | respondet FG, -dit rell. $\parallel 29$ quia W.: unam L, utramque ut G, quae post sint α

SVNT ARGVMENTO ET TAMEN DISSIMILI ORATIONE SVNT FACTAE AC STILO: licet duae sint numero, in unam tamen rationem conueniunt. quod si ita est, quae ex Perinthia in Andriam conuenerunt, ad Andriam iure translata sunt; unde non uidetur aliter fecisse quam licet. nam cum li- 5 ceat ex una comoedia Graeca unam Latinam facere, hic quodammodo ex Andria Graeca Andriam fecit Latinam et quaedam ex Perinthia (trans)tulit, quae in Andriam conuenirent. igitur aduersarii id uituperare audent? adicit argumentum absolutae qualitatis, uti supra diximus, quia 10

- 18 quae fecit, fecerit per exemplum 18 qvi CVM HVNC ACCV-SANT NAEVIVM PLAVTVM ENNIVM ACCVSANT QVOS HIC NOSTER AVCTORES HABET. et quoniam semper in exemplis laborandum est, ne ea sumamus, quae aliquando reprehensa sunt,
- 20 adiecit 20 QVORVM AEMVLARI EXOPTAT NEGLEGENTIAM PO- 15 TIVS QVAM ISTORVM OBSCVRAM DILIGENTIAM. Subiungit postea epilogorum uirtutem, uti liberatus culpae terrere inci-
- 22 piat aduersarios 22 DEHINC VT QVIESCANT PORRO MONEO. et honeste contendit aduersarios multa peccare, sed illa se nolle maledicere. concludit a precibus, ut beniuolen- 20
- ²⁴ tiam ab audientia populi petat 24 FAVETE ADESTE AEQVO ANIMO, simul pollicens quasi quoddam praemium de comoediis futuris, si fuerit libenter auditus. hactenus controuersia tractata est.

1 1 POETA CVM PRIMVM ANIMVM AD SCRIBENDVM APPV- 25 LIT sensus hic est: cum primo poeta comoediam scribere uoluit, hoc tantummodo arbitratus est negotii sibi dari, ut placerent populo comoediae, quas fecisset. ergo quod

4 sequitur 4 VERVM ALITER EVENIRE MVLTO INTELLEGIT, ille sensus est, ut, cum hoc solum sibi crederet propositum, :0

1 sunt oratione $FS \parallel 3$ convenerant in andriam $\alpha \parallel 6$ facere] sscr. uel scribere L, scribere rell. $\parallel 8$ transtulit $W \parallel 9$ aduersarii id] rium $\beta \parallel 11$ quae] qui $\beta \mid$ fecit] -cerit F, om. $L G \mid$ fecerit (-cit S) post exemplum $\alpha \parallel 13$ in om. $\beta \parallel 15$ exoptat ante aemulari α , post neglegentiam $L G \parallel 17 \langle a \rangle$ culpa αF , culpa $G \parallel 21$ a populi audientia $\alpha \parallel 30$ cum om. G

ut comoediae suae placerent, (euenerit) et illud, ut aduersario debeat respondere. ergo IN PROLOGIS SCRIBENDIS OPERA ABVTITVE hoc est: ualde utitur opera prologorum, non ut argumentum narret, quod prologorum est semper officium, sed ut semper maliuoli poetae maledictis re- 5 7 spondeat. adject 7 veteris poetae, quo facilius hominem ex vetustate notare posset, qui, cum uetustate commendatus non sit notus, per maledicta inuidere uideatur. ---8 8 QVAM REM VITIO DENT hoc est: quam rem culpent et 11 accusent. - 11 NON ITA DISSIMILI SVNT ARGVMENTO ET 10 TAMEN DISSIMILI SVNT ORATIONE FACTAE AC STILO uult (dis)simile esse argumentum duarum comoediarum, non tamén plurimum dissimile. et ne Menandrum accusare uideatur, qui paene ex uno argumento duas comoedias fecerit, adiunxit, quod ad eius laudem pertinebat, ut 'dissi- 15 mili oratione ac stilo' unius argumenti duas comoedias fe-13 cerit. -13 quae convenere in andriam ex perinthia multa ex Perinthia comoedia convenerunt in Andriam: 17 haec igitur Terentius in Andriam transtulit. - 17 FACI-VNT NE INTELLEGENDO hoc est quasi plurimum intelligendo. 20 26 - 26 posthac quas faciet de integro comoedias hoc est 'de integro', cum unam Graecam in unam Latinam transtulerit: nunc enim transtulit quasi duas. atque ex

hoc uidetur illud Terentius declarasse: quod fecerit, iure fecisse et per exempla fecisse, uerum tamen iam non esse 25 facturum, ut de duabus comoediis unam comoediam faciat. — 27 27 SPECTANDAE hoc est probandae. — EXIGENDAE foras mittendae.

1 euenerit add. W. | et] non $G \parallel 2$ scribundis $\alpha \parallel 4$ semper est $F G \parallel 9$ id est $\alpha \parallel 11$ orationi $L S \mid AC$] et $L G \mid$ uult om. $S \parallel 12$ dissimile Westerh. | esse] est $L S \parallel 15$ adiunxit — 16 fecerit om. $L \parallel 15$ ut G, om. rell. $\parallel 16$ ac] et $G \mid$ fecit $G \parallel 17$ conuenerunt $F G \parallel 18$ multa $\langle \text{enim} \rangle \alpha \mid$ conuenerunt F G, conueniunt rell. $\parallel 20$ id est $\alpha \parallel 21$ post has (in hac corr. L) $LFS \mid \text{QVAS FACIET}$ hic incipit $B \mid \text{DE} - \text{comoedas om. } L \mid \text{hoc} - \text{transtulerit ante 17 IN ANDELM } G$, om. $L \parallel 24$ terentius illud $\alpha \parallel 26$ factum L^1 ; futurum? $\parallel 27$ SPECTANDAE] hic incipit $B' \mid$ id est $\alpha \mid \langle \text{an} \rangle$ exigendae $\langle \text{id est} \rangle \alpha$

I.

1.

28

1 vos istaec intro avferte abite prima scaena huius comoediae causam continet quasi deliberatiuam. certum consilium (et) exploratum mandat seruo dominus: ne tamen hoc iniustum consilium sit, quod ex deliberatione uidetur inuentum, ex narrationis partibus colligitur, 5 quod iustum id consilium inuentum esse uidcatur. habet quidem finem haec scaena imperium atque mandatum, quod seruo detur, sed ne imperii atque mandati iniustitia sit, causae est consilium sumptum, ubi similiter qualitas est, an iniustum consilium sit. sed iam ut ad speciem 10 ueniamus, mandat seruo dominus, bene ut adsimulet nuptias (v. 141). consilium autem id est (v. 130) 'et nunc id operam do, ut per falsas nuptias uera obiurgandi causa sit. si deneget'. id(eo) consilii ratio quaerenda est, quae supponitur sic 'filium credo amare meretricem'. haec ra- 15 tio per coniecturam tractatur, an filius amet meretricem. omnis igitur scaena in hoc consumitur, ut argumentis coniecturalibus colligatur filium amare meretricem. quare coniectura consilium suum probat, ut filium debeat obiurgare, si amet. quo consilio probato iustum declarat 20 imperium, quo est seruo imperaturus, ut bene assimulet nuptias. haec per singulorum capita uersuum plenius aperiemus.

Primum ne quid turpe dominus aduersus filium seruo mandare uideatur, siquidem ille filius hic seruus est, obiecta 25 persona serui est, non illa uulgaris neque in condicione

1 vos — ABITE *FB*, om. rell. || 2 deliberatiue $LG || 3 \langle ubi \rangle$ certum $\alpha \mid$ et add. W; -que post exploratum $\alpha \mid$ 4 ne Lindenbr.: non codd. || 5 inuentum $\langle quod \rangle \alpha \mid$ 12 id om. $LG \mid$ 14 ideo W., om. $\alpha \mid$ 19 obiurgare] arguere $\alpha \mid$ 20 probato G, -at est rell. || 22 singula *FG* (recte?) || 25 obiecta W: abiecto *L*, -ta rell. || 26 est om. $\alpha \mid$ non — uulgaris ante obiecta α

uiuentis neque in turpi officio seruientis, sed cuius animus et integritas fuerit per officia completa liberalis. hoc igitur tangit Simo, cum laudat seruum Sosiam, cum dicit opus esse non arte, sed his potius rebus, quas in eo semper agnouit, fide et taciturnitate. nam fides est. ut 5 compleat quae mandat. taciturnitas autem necessaria videtur, ut ea celet. sed parua laus data seruo uide(re)tur, (si) eum coegisset, ut a domino imposita mandata seruaret. sed quoniam apud seruum, bonum dumtaxat, potuit esse consideratio, quod dominus maior sibi nescio quid 10 aduersus minorem dominum imperauerit, cuius, si non imperium adulescentis, aetatem timere deberet, quia illi post senis mortem erat dominus futurus, idcirco laborat senex primo in animum suum serui animos inclinare; nam circa iuuenem inofficiosum imperare fortasse imperantis 15 est metus. dicit ergo se ex illo tempore, quo emptus seruus sit, iusta et clementia sine duris laboribus im-35 perasse: $\hat{\mathbf{8}}$ EGO enim POSTQVAM TE EMI A PARVVLO inquit. hinc illud est in Iugurthino (Sall. Iug. 10, 1) 'paruum ego te, Iugurtha, amisso patre et sine spe et sine opibus in 20 meum regnum excepi'. et cum dixit 'a paruulo', utique beneficiorum suorum longum tempus ostendit (et) dedit ei continuationem praestandi: uere enim praestat, qui non (nisi) ei praestiterit qui meretur. adiecit autem ad cumulum beneficiorum, non quod tantum bene seruierit, cum 25

1 uiuentis F, uiuit rell.; qui uiuit Schoell || 3 igitur] enim α | Simo post seruum β | cum 2.] et α || 4 potius his α || 5 fide $\langle \text{opu} \rangle s^2$ | est om. $L G F^1 || 7$ ut ea celet Schopen: ut cadet L, ut celet F, ut caueat α , om. G | uideretur si W. || 8 eum (cum FG) coogis set (-e LF) ut β , quem coegit α | a domino] dominus α | seruare α || 11 imperauerit W:: -uerat codd. | non $\langle \text{esset} \rangle \alpha$ || 12 ille G (recte?); fort. ille ei || 13 dominus] hic incipit vetus cod. V | facturus LF || 14 nam] ordo scholiorum, perturbatus ut videtur, hic est in codd.: dicit — imperase EGO — inquit. uere — meretur, nam circa — metus. et cum dixit — praestandi. hinc — excepi. adiecit autem etc. || 16 metus est α | se post sit α || 20 et 1. om. α (= Sall.) || 21 regnum meum α (= Sall.) | accepi F (= Sall.) || 22 et add. W.; -que post dedit α ; et pro ei (del. dedit) Goetz || 24 nisi add. W.

ei dominus clementiora quae fuerant imperaret, sed quia 37 ex seruo fecerit liberum 10 FECI EX SERVO VT ESSES LI-BERTVS MIHI: SUMMUM etenim pretium seruientibus uidetur esse libertas. et quoniam omnis libertus patrono debet seruitutem, ideo adiecit 'mihi', non Pamphilo, hoc 5 est non filio, ut ille non crederet licet libertum se debere 38 filio servitutem. - 11 PROPTEREA QVOD SERVIEBAS LI-BERALITER pulchre hoc uidetur adiunctum, ut non propter alias causas dominus dedisse uideatur, sed quia hanc semper seruus habuerit in seruitutis condicione uolunta- 10 tem, liberaliter omnia quae iussa fuerant perimplere. — 39 12 QVOD HABVI SVMMVM PRETIVM PERSOLVI TIBI ipsum 'pretium' dixit libertatem. ita debitorem iam seruum ad domini officia fecit, sicut in seruo dominus quod debebat 40 exoluit. — 13 IN MEMORIA HABEO recte seruatum a ser- 15 uo, ut 'in memoria habeo' diceret: neque enim domino referre gratias potest, nisi sola priorum officiorum restitutio in memoria perseueraret. — наут муто mihi uidetur iuris rationem respicere: ingratus enim liber seruus a patrono reuocari in seruitutem potest. — GAVDEO 20 SI TIBI QVID FECI AVT FACIO QVOD PLACEAT SIMO uehementer seruus se gaudere dixit, si ex factis domino reddiderit uoluntatem. et simul duo tempora coniunxit, ut non 42 solum fecisse, sed et facturum esse declararet. - 15 AD-VERSVM TE apud te intelligendum. quidam enim, quo-25 niam supra (v. 11) dixerat 'quod seruiebas liberaliter', hoc intelligunt 'ut libere quoque diceres quae sentias et propterea uoces ex libertate prolatas in conuicium

2 feci $\langle \text{inquit} \rangle \alpha \parallel 3$ enim $\alpha \parallel 7$ qvon] quia $LBV \parallel 8$ non et 9 dominus om. $L \parallel 9$ sed] nisi $\alpha \parallel 11$ fuerunt LG, erant $F \parallel$ adimplere G, implere $\alpha \parallel 12$ ipsum] summum Lindenbr.; ipsam Schoell $\parallel 13 \langle \text{et} \rangle$ its $\alpha \parallel 14$ fecit officis $\alpha \mid \text{debeat Schopen:}$ habebat codd. $\parallel 17$ poterit G, posset $\alpha \mid \text{sola priorum } G$, solationum L, soluc- $F \parallel 19$ respicere Lindenbr.: insp- codd. $\mid \text{liber}$ seruus] libertus $\alpha \parallel 22$ factis $\langle \text{suis} \rangle$ domini $\alpha \parallel 23$ iunxit $\alpha \mid \text{ut}$ om. $LF \parallel 24 \langle \text{se} \rangle$ esses $V \parallel 25$ intelligendum $\langle \text{est} \rangle B \parallel 27$ diceres LF, -ceret $\alpha G \mid$ sentias Schoell: -tit (-tiebat αF) has codd. $\parallel$ 28 et post propterea codd., transp. Schoell.

aut iniuriam secundum rationem ueritatis proferres'. quod si ita est, dicta sunt aliqua a seruo contra dominum. idcirco intelligunt 'aduersum te' contra te. sed melior est interpretatio superior.* ['aduersum te' apud te

- 44 melius intelligitur.] 17 QVASI EXPROBRATIO EST INMEMORIS 5 BENEFICII (sa)ne beneficiorum commemoratio cum ostenditur,
- 46 ingratiae exprobratio dicitur. 19 PRIMVM IN HAC RE PRAEDICO TIBI antequam narrationem incipiat ponere, sum-
- 47 mam primo proponit, quae talis est 20 QVAS CREDIS ESSE HAS NON SVNT VERAE NVPTIAE. partitur hic senex eaque 10
- 49 partitio triplex est 22 EO PACTO ET GNATI VITAM ET CON-SILIVM MEVM COGNOSCES ET QVID FACERE IN HAC TE RE VELIM. ergo secundum supra positam diuisionem 'gnati uita' cum exponitur, coniecturalia continet argumenta; 'consilium' cum exponitur, per qualitatem dicitur; 'quid 15 facere in hac te re uelim' similiter qualitatis ratione consistit. utraque autem qualitas negotialis est. incipit
- 51 primo gnati uitam 24 NAM IS POSTQVAM EXCESSIT EX EPHEBIS SOSIA. hic argumenta coniecturalia diligenter debemus adtendere, quod Pamphilus uidetur amare mere- 20 tricem.* 'excessit ex ephebis' tempus puerilis aetatis ex
  - α* [4] est uero huc usque figura synathroismos (sinatris- codd.),
    quae est congregatio criminum uel beneficiorum ad
    mouendos animos.
    - *[21] Argumentorum loci traduntur alii esse artificiales (-cales V; sic semper), alii inartificiales. et inartificiales quidem ex auctoritate sumuntur uel opinione, artificiales uero aut a personis aut a negotiis. cum autem omne argumentum rei dubiae faciat fidem, his uel nostram uel aduersariorum causam confirmamus uel infirmamus. quorum loci sumun-

55 cessit* — 28 PLERIQVE OMNES apud antiquos ista dictio ponebatur, ut 'omnes' superuacuum fieret et superior tantum sermo propriam significationem contineret.* —
57 30 AD PHILOSOPHOS ad sapientiam atque doctrinam. —
58 31 NIHIL EGREGIE PRAETER CETERA hoc est: omnia ae-560 qualiter, nihil amplius ante omnia. — 33 NON INIVRIA non sine causa, id est iuste: ius enim contrariam habet iniuri-61 am. — 34 VT NE QVID NIMIS quidam arguunt Terentium, quod istam sententiam dixerat seruus, quam sapientium summus ex septem protulisse dicatur. quae quidem res 10 non digna reprehensione est. nam primo omnium in

- tur ante rem quidem, unde agitur: a persona, a causa, α a tempore, a loco, a materia, a modo. a ratione: in re. unde agitur: a toto, a parte, a genere, a specie, a differentia, a proprio, a definitione (diff- BV; sic semper), a nomine; circa rem, unde agitur: a simili, a dissimili, a pari, a contrario, a maiore, a minore, a praecedente, ab eo quod est simul (simul est V), a consequente; post rem uero: ab euentu, a iudicatis. qui loci ideo communes dicuntur, quia in omni genere causarum ex his argumenta duci possunt. nam a personis consideratur patria, nomen, genus, corporis habitudo, mores, uita, amicitia, aetas, incessus, uultus. [uel aliter a persona: nomen, natura, uictus, fortuna, habitus, af-fectio, studia, consilia, facta, casus et orationes.] distat autem inter argumenta rhetorum et philosophorum, quod philosophorum ita sunt interdum necessaria, ut non sint probabilia, rhetorum autem, si sint (sunt Gerstenb.) necessaria, erunt probabilia, probabile autem dico uerisimile, quod etiam uulgus probat et uerum iudicat. haec igitur argumenta sparsim in Terentio reperies nec umquam aliunde sumpta. sequitur
  - *[1] quia ephebi sunt pueri, unde et ephebion (-ian codd.) locus ubi discunt.
  - * [s] Vel its struendum: quod omnes faciunt adulescentuli, ut plerique ad equos etc., ut sic uniuersalitatem ad singularitatem redegerit.

1 omnis $L \mid fort. \langle ita \rangle$ ista dictio || 2 omne codd. || 4 atque] ad $\alpha \mid\mid 5$ id est $\alpha \mid\mid 6 \langle id est \rangle$ non sine $\alpha \mid\mid 9$ dederit seruo $\alpha \mid\mid 10$ dicitur $G \mid\mid 11$ est om. LG

hominibus naturae sensus aequalis est: ita concipere et seruus potest cum uirtutibus ingenium, cum omnibus sit aequale naturaliter attributum. deinde fieri potest, ut ista sententia iam a sapiente dicta percrebruerit et omnium in ore uersetur: neque enim Terentius uel quilibet qui 5 hanc comoediam composuit (***), sed in hominibus comprehendit, unde et seruus, non tamen ut callidus, auditam

- 62 rem potuit in sermonibus collocare. **35** SIC VITA ERAT FACILE OMNES PERFERRE AC PATI CVM QVIBVS ERAT honeste pater narraturus uitam filii sui suspectam docet praeterito 10 tempore integritate uiuendi obscuram tenuisse in suis moribus disciplinam.* ex quo ostendit sibi semper curam
- 67 fuisse, ut filii uitam cognosceret. 40 NAMQVE HOC TEMPORE OBSEQVIVM AMICOS VERITAS ODIVM PARIT et ex hac sententia intelligi datur seruum bonum esse atque sapi- 15 entem: ita et in superioribus ei sapientis est concessa sententia. 'hoc tempore' autem quod dixit, mihi uidetur 'ad omnia tempora' expectandum: numquam enim non 69 ualet ista sententia. — 42 INTEREA MVLIER QVAEDAM ABHINC
- 69 ualet ista sententia. 42 INTEREA MVLIER QVAEDAM ABHINC TRIENNIVM et haec interposita narratio demonstrandae per- 20 sonae causa dicitur, quae ab oratoribus digressio nominatur, quotiens a narrationis tenore in aliam narrandi
- 71 necessitatem dilabimur. 44 INOPIA ET COGNATORVM NEGLEGENTIA COACTA quorum debuerat spe auxilioque ful-
- 72 ciri. 45 EGREGIA FORMA ATQVE AETATE INTEGRA duo 25 quae necessaria ad uoluptatem fuerant complexus est, ut
- 73 et uultus et aetas placere potuisset. 46 EI VEREOR NE

 α^* [12] cuius definitio per laudem est.

1 naturae W.: natura est (et F) β , natura $\alpha \parallel 2$ cum 2. W.: quod α , om. $\beta \parallel 3$ aequale $\langle \tilde{e} \rangle \beta \parallel 4$ percrebuerit $\alpha FG \parallel 5 \langle non \rangle$ terentius $\langle non \rangle LF \mid$ qui — hominibus] alius hoc a se $\alpha \parallel 6$ hanc comoediam ante uel codd., transp. Schoell; composuit, $\langle$ seruum relegat ab hominibus $\rangle$ sed idem: composuisset codd. $\parallel 9 \langle ut \rangle$ omnis $L \parallel 12$ curae $\alpha \parallel 14$ et om. $FG \parallel 16$ ita — superioribus] dum ut supra $\alpha \mid$ ei post est $\alpha \parallel 18$ expectandum LG, spect- αF ; spectare schol. cod. C Ter. $\parallel 19$ sententia $\langle$ tullius libro de amicicia (Lael. 24, 88–90) dicit monendi sunt . . . . salus desperanda $\rangle F \mid$ quaedam mulier $\alpha \parallel 26$ uoluntatem LG

QVID ANDRIA ADPORTET MALI cautus seruus, cum adulescentem dominum sciret, timuit mulierem et uultu et aetate 77 laudabilem. - 50 VNVS ET ITEM ALTER hic arguto intellectu tres accipiuntur: nam 'unus' utique numerum suum ostendit, 'alter' uero de duobus post unum alter 5 est. ita si alter est, duos significat et unus praecessit, quo in-tellectu soluitur quod postea (v. 60) dictum est 'nam hi tres tum simul amabant'. hoc intelligi et in Virgilio (Ecl. VIII 39) uolunt 'alter ab undecimo tum me iam acceperat annus': undecim enim numerum suum habent, 10 'alter' uero, ut diximus, de duobus est, hoc est de duodecimo et tertio decimo, ut ista copulatio 'alter ab undecimo' tertium decimum annum significet, qui uicinus est pubertati, quo uerisimile fieret illum ueneri potuisse ser-79 uire. — 52 ACCEPIT CONDICIONEM probauit scilicet, quod 15 offerebatur ab his.* - DEIN QVAESTVM OCCIPIT deinde meretrix esse coepit.* cauta narratio: docet se in omnibus filii factis semper adhibuisse curam et metum quam plurimum, ne in malos mores contubernio duceretur. sumpsisse et officium paene seruorum, ut interrogaret ser- 20 uos contubernalium et diu quaereret de filii moribus nec prius requiesceret, quam disciplinam integram reperiret. quibus iam rebus fidem facit ad futuram quaestionem, ut uerisimile uideatur esse, quod motus est in filium iuste, qui semper de moribus inquisitionem habuerit nec ali-25 quando integre omnia reperire potuerit iratus eo quod Pamphilus amaret. pulchre tamen post interrogationem

- α*[16] Condicio est institutio, ut hic. et est etiam originalis seruitus, ut dicitur quis seruili condicione. et est condicio compositio, unde est quod dicitur syllogismus condicionalis quasi compositus ex duobus cathegoricis syllogismis.
  - *[17] sumpta definitione a nota, quia merendo, id est militando, pro corpore quaestum occipit.

6 est 2. LG, om. rell. || 16 deinde codd. | accipit F^2 , -cepit F^1G | deinde] id est $\alpha \parallel 26$ integra βS | repperiri BV | potuerit] fuerit F, -rat $L \parallel 27$ amaret om. β | pulchro LF

nihil aliud a seruis uidetur esse responsum nisi de aliis amatoribus. ne tamen seruorum respondentium calliditas Pamphilum celare uideretur, et ipse interrogauit, uti prudens seruus interrogatus de Pamphili nomine facile actus eius posset exponere, quamquam iam signum s fuerat castitatis, inter amatores non fuisse gnatum. ---89 62 ITEM ALIO DIE QVAEREBAN et hic perseuerat similiter senis diligentia, ne unius diei iudicium circa disciplinam
93 uerum esse non possit. — 66 NAM QVI CVM INGENIIS CONFLICTATUR EIVSMODI confirmat per sententiam uitam 10 filii et integram disciplinam: negat esse melius eo ingenio, quod, cum inter uitia uersatur, suam teneat firmitatem. 96 - 69 CVM ID MIHI TVM VNO ORE OMNES probat filii ui-

- tam non iudicio tantum, ne uideatur hoc fecisse amore. sed et testimonio ciuium ceterorum. quae quidem res ad 15 futuram quaestionem argumenta suggerit maxima: nam similiter eius filius iudicio patris et testimonio ciuium
- 97 comprobatus est, qui nondum amare coeperit. 70 LAV-DARE FORTVNAS MEAS ubique fortunae attribuitur, quod boni filii sunt, ut et Sallustius (Catil. 25, 2) 'praeterea uiro, 20 99 liberis satis fortunata'. — 72 QVID VERBIS OPVS EST HAC
- FAMA INPVLSVS CHREMES de moribus filii sui cum pronuntiatum ciuibus diceret, magnum testimonium et Chremes ponit, quod 'ultro uenit', quod 'unicam gnatam', quod 102 'cum dote summa' filio promisit uxorem. — 75 PLACVIT 25
- DESPONDI sequens enim uidebatur, ut, cum et ipse probatum filium sciret, optimam condicionem matrimonii non repudiaret. ergo cum dicit 'placuit', Chremeti condicionem 103 optimam declarabat. — 76 AVDIES FERE IN DIEBVS PAV-
- CIS QVIBVS HAEC ACTA SVNT CHRYSIS VICINA HAEC MORITVR 30

1 uideretur $LG \parallel 2$ call- resp- cel- uid- Pamph- $\alpha \parallel 3$ in-terrogauit G, -bit L, -bat rell. $\parallel 5$ possit $LF \parallel 6$ non ... gna-tum (nat- codd.)] modo ... cenatum Klotz duce Lindenbr. $\parallel$ 7 senex simili diligentia $\alpha \parallel 12$ uersetur α (recte?) $\parallel 13$ omnis $L \parallel$ 17 eius] is? $\parallel 18$ qui] quod $\alpha \parallel 20$ sunt filii $\alpha \parallel 21$ fortunato $\alpha \parallel 23$ chremis (-metis S) $\alpha \parallel 26$ consequens αG (recte?) $\parallel$ 28 Chremetis? $\parallel 29$ declarauit $\alpha \mid AVDIES - 15$, 2 INTERIM om. F

106 108 (*****). — 79 BEASTI beatum fecisti. — 81 CVRABAT VNA FVNVS TRISTIS INTERIM NONNVMQVAM CONLACRIMABAT has lacrimas fundebat Pamphilus propter eam familiaritatem, quam habebat ex conjunctione eius mulieris, quae Chrysidi carissima fuerat. sed quoniam Chrysis mortua, s salua autem illa quam diligebat, ideo nonnumquam conlacrimabat, id est cum aliorum lacrimis suas quoque 111 miscebat. - 84 HVIVS MORTEM TAM FERT FAMILIARITER hoc 113 est: sic dolet ut familiares. - 86 HAEC EGO PVTABAM ESSE OMNIA HVMANI INGENII cum nondum argumentum ali- 10 quod officium malae ostenderit disciplinae, tamen dolor iam (in) futura prorumpit, cum esset admonitus falsa 115 fuisse quae ante credebat pietatis indicia. - 88 EGO-MET QVOQVE EIVS CAVSA ut, quoniam filium perspexeram praebere et ei lacrimas, quam non diligebat, ego quoque 15 116 officium obsequiumque praestarem. — 89 IN FVNVS PRO-DEO hoc est in obsequium funeris. — NIHIL SVSPICANS ETIAM MALI hic auditorem mali interpositione suspendit, 118 qui mitiori narratione tenebatur. — 91 ASPICIO ADVLES-CENTVLAM FORMA et hic similiter duo tetigit, et aetatem, so quod adulescentulam dixit, et uultum, quod formam 119 posuit. - 92 ET VYLTY SOSIA quasi tertium uidetur adiecisse uultum: namque forma naturalis facies (est), uultus uero animi motu facies ad tempus aptata. denique prae-122 terea 95 ET QVIA ERAT FORMA PRAETER CETERAS HONESTA 25 125 AC LIBERALI. - 98 PERCESSIT ILICO ANIMUM Cum formam uidissem, cum lacrimas perspexissem, cum Chrysidis sororem hanc cognoscerem, sum nescio quid, inquit, continuo suspicatus. - HOC ILLVD EST HINC ILLAE LACRIMAE hinc illa argumenta coniecturae, quae supra diximus: uerisimile so

1 lac. sign. W. $|\langle \text{id est} \rangle$ beatum $\alpha \parallel 5$ chrisi 2. $\alpha \mid \text{mortua} \langle \text{fuerat} \rangle F \parallel 8$ HVIVS — familiares om. $F \parallel 9$ familiaris $G \mid PVTABAM$] optabam L, o. $\alpha \parallel 11$ ostenderit W. ex Don.: -rat (-retur G) codd. $\parallel 12$ in add. W. ex Don. $\mid \text{porupit } \alpha \parallel 17$ id est $\alpha \parallel 23$ est add. W.; dicitur post aptata $\alpha \parallel 24$ uerus $\beta \mid \text{motu } W$.: -us codd. $\parallel 28$ suspicatus continuo $\alpha \parallel 29$ Hoc] hinc $\alpha F \parallel 30 \langle \text{sunt} \rangle$ illa $\alpha \mid \text{conjecturalia } \alpha$

esse filium amare meretricem, quod tam familiariter ad Chrysidem se applicauerit, quod eius tam familiariter fleuisset interitum. *hoc est enim quod dixit 'hinc illae lacrimae'*. sed quoniam adhuc parua suspicio est, adiecit

- 129 argumenta 102 INTEREA HAEC SOROR QVAM DIXI AD FLAM- 5 MAM ACCESSIT INPRVDENTIVS SATIS CVM PERICVLO. nullum maius argumentum potest reperiri, quam quod subiungit, Pamphilum necessitate compulsum amoris sui flammam non potuisse celare. quoniam autem in coniectura haec argumenta sunt semper: a uoluntate, <a facultate>, a 10 summo ad imum — his enim tribus partibus nititur accusator —, hic autem uoluntatis est quaestio, ergo probationes a summo ad imum suscipiuntur, quae continent dicta et facta et quod a doctioribus adiungitur pathos. namque pathos est supra, quod fleuit; facta sunt ista quae 15
- 133 subiunguntur, quod 106 ACCVRRIT, quod MEDIAM MVLIEREM
- 134 COMPLECTITVR; deinde dicta sunt, quod dixit 107 MEA GLY-CERIVM INQVIT CVR TE IS PERDITVM. ita omnia orator coniecturalia argumenta complexus est. quamquam accedit et
- 136 illa pars, quod et ipsa Glycerium 109 REIECIT SE IN EVM 30 FLENS QVAM FAMILIARITER: saepe etenim non solum nostris, sed et nostrorum factis possumus accusari, ut cum de Verris animo quaereretur, an Ciceronem nollet accusatorem, quod Hortensius tantum laborabat, ut Ciceroni non daretur, accusat quoque, ut palam sit Verris hanc esse uoluntatem, 25 ne Cicero accusator existeret (*cf. div. in Cacc. 23 sqq.*). uerum haec de argumentis. omnis autem coniectura proprium hoc habet, nam argumenta cum ceteris statibus uidentur esse communia; haec et praeter argumenta habet a testibus probationem. haec etiam hic sunt, quippe cum dicat 30

2 applicauerit G, -rat rell. || 9 quoniam autem in coniectura $\overline{W}$: quoniam mater (om. F) in (-ia α) coniectura (-rae α) codd. || 10 a facultate add. Gerstenb. ex Don. || 12 probationis $L FV^1$ || 13 suscipientur L (recte?) || 14 doctoribus L GB || 18 orator omnia α || 24 tantum om. G | laborat G || 25 uccusator (corr. m. 2) G | ut $\langle \text{hoc} \rangle G$, ut $\langle \text{hoc quoque} \rangle F$, om. L || 28 nam] quod α || 30 haec — sunt] ut hic α

- 144 117 VENIT AD ME CHREMES POSTRIDIE CLAMITANS INDIGNVM FACINVS COMPERISSE utique 'comperisse': etiam ab aliis ista res dicta est, ut ipse hoc compererit, ut testium quasi 137 quaedam sit multitudo. -110 REDEO INDE IRATVS ATOVE AEGRE FERENS bene indignationem totam argumentis exci- 5 tatam sibi esse commemorat. uerum tamen dicit se equidem credidisse, sed filium accusare non potuisse, propter quod derivatio causae esse potuit. namque duae partes sunt, quae reum solitae sunt defendere: deriuatio causae, quae Graece μετάθεσις αίτίας dicitur, quam rem 10 139 tractat senex, cum dicit ex persona filii 112 QVID FECI QVID COMMERVI AVT PECCAVI PATER QVAE SESE IN IGNEM PRO-ICERE VOLVIT PROHIBVI SERVAVI HONESTA ORATIO EST. ---142 115 NAM SI ILLVM OBIVRGES VITAE QVI AVXILIVM TVLIT purgationem filii sui et ipse confirmat per sententiam, ut 15 iuste uideatur nunc irasci, qui aliquando alias admiserit 144 causas.* - 117 VENIT CHREMES POSTRIDIE inquit: quo hoc
- facilius probatum omnibus doceat, continuo et Chremes uenit. adiecit et CLAMITANS, ut indignatione ostenderetur
- 145 uerum esse compertum. 118 INDIGNVM FACINVS COM- 20 PERISSE pulchre ex persona soceri 'indignum facinus' dictum est, ut et ipse doleat Pamphilum esse corruptum, quippe cum ipse uenerit prior, ut filiam polliceretur. —
- 146 119 PRO VXORE HABERE HANC PEREGRINAM magna iustitia soceri, siquidem non Pamphilum dolet amare alteram, sed 25 dolet pro uxore habere peregrinam. considera enim personam soceri: merito uxorem dolet alteram. — EGO ILLVD SEDVLO NEGARE FACTVM ne leuiter credidisse uideatur, et ne-
- 147 gasse dixit. 120 ILLE INSTAT FACTVM ita comprobata res est perseuerante soceri testimonio. — DENIQVE ITA 30 $\alpha^*[17]$ et est locus argumenti, qui dicitur a contrariis.

1 $\langle \text{se}(\mathbf{s} \cdot \alpha) \rangle$ indignum $\alpha FG \parallel 8$ diriuatio causae β , duae causae derivatio $\alpha \parallel 9$ dirivatio $\beta \parallel 10 \text{ META}\Theta\text{ECIC}$ (-TESIS F) ΔETIAC ($\Delta\text{ETIAC} F$) β , metathesis aepas $\alpha \parallel 11 \text{ tractat}^9 L$, -atis G, -aturus est $F \parallel 16$ iuste Schopen: iste codd. $\parallel 17 \text{ quo} W$.: quod codd. $\parallel 18 \text{ facilius post doceat } \alpha \mid \langle \text{quod} \rangle \text{ continuo } \beta \parallel$ 20 compertum] quod compererat (conceperat S) $\alpha \mid \text{ comperises}$ $\langle \text{se} \rangle L \parallel 26 \text{ considerat (-rans G) } \beta \parallel 28 \text{ negasse } \langle \text{se} \rangle \alpha G$

Donsti comm. rec. Wessner. III 1.

Digitized by Google

TVM DISCEDO AB ILLO VT QVI SE FILIAM NEGET DATVRVM iam apud socerum probatam rem dixit, quod filius amet, siquidem ipse qui promiserat hoc cognito socer filiam ne-

- 149 gauit. 122 NON TV IBI GNATVM deest uel intelligi licet 'arguere aut accusare debuisti'.* hoc quidem magna pro- 5 curatione perfectum est, ut iam seruus credidisse uideatur, quod amat filius. at uero senex, ut iustitiam suae iracundiae doceat et hanc causam non idoneam doceat, qua filius accusandus esse uideatur, subiungit rationem
- 151 124 TVTE IPSE HIS REBVS FINEM PRAESCRIPSISTI PATER: 10 potest enim filius dicere 'uxorem nunc sum ducturus; tempus ueniet, cum aliena lege et alienis moribus uiuam: interim sine, dum tempus est, me meo more uiuere'. unde seruus et ab hac re deiectus obiurgandi interrogat
- 154 causas 127 QVIS IGITVR RELICTVS EST OBIVRGANDI LOCVS. 15 et bene 'obiurgandi' dixit, nam de crimine *iam* constat, quod amat filius, sed obiurgandi quaeritur locus. —
- 155 128 SI PROPTER AMOREM VXOREM NON VVLT DVCERE hoc est illud, quod secundum proposuerat Simo (v. 22) 'et consilium meum cognosces': credit enim ad iracundiam 20 hanc esse causam, non quod amet filius — nam id aetatis est et temporis —, sed, unde incipit causa peccati,
- 157 si propter amorem non uult ducere uxorem. 130 ET NVNC ID OPERAM DO VT PER FALSAS NVPTIAS hoc est 'consilium', ut falsae nuptiae fingantur, quo et animus uictus 25 adulescentis circa amorem possit agnosci simulque et Daui serui, qui fauet plurimum Pamphilo, consilia falsa 162 nuptiarum uanitate frustrentur. — 135 MAGIS ID ADEO
- 162 nuptiarum uanitate frustrentur. 135 magis id adeo MIHI VT INCOMMODET QVAM VT OBSEQVATVR GNATO ut mihi
- 164 magis, inquit, noceat quam filio prosit. 137 MALA 30

 $\alpha^*[5]$ et est eclipsis, quae solet fieri aut nimia laetitia aut nimia tristitia.

1 TVM] dum $L G \parallel 8$ doceat 2.]-et $\alpha \parallel 9$ quia $\beta \mid$ subiungit G, sed iungit rell. $\parallel$ 13 interim Lindenbr.: interdum codd. $\mid$ me (m·VS, om. β) meo (m·VS) more uiuere (uiuere more FG, uiuere modo B, u·m·VS) codd. $\parallel$ 18 NON VVLT] nolit $\alpha F \parallel$ 23 nolit $\alpha \mid$ uxorem ducere $\alpha \parallel$ 29 MIHI VT] u·m· α

MENS MALVS ANIMVS quia occultum uidebatur aliquem ideo aliquid facere ita, ut alteri noceat, non ut prosit alteri, ideireo hane adiunxit causam, quod mala mens, malus 165 animus ista semper fecerit. — 138 SINE EVENIAT QVOD volo hie sensus est: quod uolo, eueniat, quod illud est 5 166 139 IN PAMPHILO VT NIHIL SIT MORAE. hoe iam restat, 168 ut Chremes exorandus sit. — 141 NVNC TVVM EST OFFIcIVM hoe est tertium, quod in propositione posuerat (v. 23) 'et quid facere in hac te re uelim': ut bene scilicet assimulet nuptias, Dauum terreat, filium obseruet, uel quid 10 agat uel quid consilii habeat.

2.

- 172 1 NON DVBIVM EST QVIN VXOREM NOLIT FILIVS remansit senex et hic secum loquens habet coniecturalem statum: nam quaestio est, an uxorem nolit filius. confirmat autem, quod nolit uxorem, et huius confirmationis argumentum 15 173 hoc est, quod dixit 2 ITA MODO DAVVM TIMERE SENSI: dixi
- 173 hoc est, quod dixit 2 ITA MODO DAVVM TIMERE SENSI: dixi enim supra $(I \ 1, 109)$, quoniam non solum de factis nostris ad coniecturam argumenta colligi possunt, uerum et de
- 175 factis nostrorum. 4 MIRABAR HOC SI SIC ABIRET haec scaena mandatum tenet, quamquam mandati causa prae-20 cedit, quod amare dicitur filius. manet illa coniectura, quae similiter habet cur amet argumenta et probationes suas. postea mandati actio est, ut quod obseruet Dauus, per mandata cognoscat. egreditur tamquam non aspiciens dominum, cuius oratio talis fingitur, ut quaedam temere 25 dicta proferat, quod lenitatem domini latentem et suam

1 adcultum $\beta \mid \langle \text{seruum} \rangle$ uidebat $\alpha \parallel 4 \sin VS \mid \text{ueniet} LF \parallel 5$ quod illud est] illud scilicet $\alpha \parallel 6$ vr ante IN $\alpha \parallel 7$ ut om. $\alpha \mid \text{sit} \mid \text{est} \alpha$, $\tilde{e}$ siet $L \parallel 9$ te re G, re te rell.; cf. ad v. 23 | assimules . . . terreas . . . observes $\alpha G \parallel 11$ habeat] captet $\alpha \parallel 15$ et] sit et F, sic $LG \parallel 16$ quod om. $LG \mid \text{sensi timere dauum} \alpha \parallel 17$ quoniam] quod Lindenbr. $\parallel 18$ argumenta ad conjecturam $\alpha \parallel 20$ praecedat $FG \parallel 26$ cur amet W.: curam et codd. $\parallel 24$ tamquam] namque $\alpha \parallel 26$ suam et β

demonstret calliditatem, quod miratus sit uerbum sibi a domino non esse factum, hoc est secum non locutum, neque dominum aegre tulisse, quod audisset non dari 179 uxorem. — 8 AT NVNC FACIET quod supra dixit, hoc est 185 tecum loquetur. — 14 MEVM GNATVM RVMOR EST AMARE 5 et haec omnis probatio est, an amet filius, sed coniecturalis probatio a testibus. unum testimonii genus est rumor, nunc autem rumorem Chremis ex relatione Simo tenet, quippe cum supra (I 1, 117—118) dixerit 'Chremes postridie uenit ad me clamitans indignum facinus se com- 10 perisse'. — ID POPVLVS CVRAT SCILICET haec defensio est contra rumorem, uerisimile non esse omnem populum 186 de nescio cuius adulescentis amore cogitare. — 15 HOC-CINE AGIS AN NON obscurus sensus, et tamen talis est:

- curae tibi est, quod populus loquatur? denique hoc in- 15 telligit seruus et respondit domino sibi curae esse, cum diceret EGO VERO ISTVC. — SED NVNC EA ME EXQVIRERE INIQVI PATRIS EST hanc defensionem, quam supra collocarat, et nunc memorat, quod amare adulescentem criminis
- 187 non sit, maxime ante nuptias. ideo adiecit 16 NAM QVOD 20 ANTE HAEC FECIT NIHIL AD ME ADTINET DVM TEMPVS AD EAM REM TVLIT SIVI ANIMVM VT EXPLERET. deinde incipit man-
- 192 data, sed obliqua oratione, proponere 21 TVM SI QVIS MA-GISTRVM CEPIT AD EAM REM IMPROBUM IPSUM ANIMUM AEGROTUM AD DETERIOREM PARTEM PLERUMQUE APPLICAT. 'magistrum' dicit 25 monitorem, quod agit Dauus contra Pamphilum. hanc rem quia oblique dixerat, Dauus non intellexerat;* itaque plane
  - α*[27] siquidem senex et uultu et uerbis agebat, ut Dauum deciperet. unde ipse seruus supra (v. 9) 'id uoluit nos' id est impedi(ui)t me et Pamphilum 'non sic opinantes duci' id est seduci 'falso gaudio' domini nostri Simonis 'sperantis' id est qui sperabat opprimi posse nos 'os-

1 demonstrat $L \parallel 8$ ex relatione chremis $\alpha \parallel 10$ se comperisse] $c \cdot s \cdot \alpha \parallel 14$ et] sed? $\parallel 15$ est om. $\alpha \parallel 19$ adulescentem amare $\alpha \parallel 21$ fecit (et cetera (cet- om. VS)) $\alpha \parallel 23$ proponere post 22 mandata $\alpha \parallel 25$ magistrum — Pamphilum] id est monitorem, sicut Pamphilus Dauum; nam leno ipsius erat $\alpha \parallel 26$ ait $LG \parallel 27$ intellexit α

196 scire cupit. deinde cum minis mandat 25 si sensero 199 hodie qvicqvam in istis nvptiis... 28 verberibys te CAESVM DAVE IN PISTRINVM DEDAM et omnis admonitio quae sequitur.

α citantes' quasi negligentes uel pigros 'amoto metu' a nobis. et cur hoc? 'ne esset spatium c. a. d. n.' (cf. Bruns ad I 2, 9).

3.

206 1 ENIMVERO DAVE haec scaena deliberativae uim tenet. 5 nam territus a domino seniore Dauus deliberat, cui obtemperet, an adulescentis animo, an imperio senis satisfaciat. habet igitur deliberatiuae exordium, in quo exhortatio est 'enimuero Daue nihil loci est segnitiae'. 'segnitiae' positum est, ut ea quae inuenta sunt non praetereantur, 10 'socordiae' ucro, ut ea quae sunt necessaria corde inueniantur. quae ipsa exhortatio a periculis incitatur, illis sci-208 licet 3 QVAE SI NON ASTV PROVIDENTVR ME AVT ERVM PES-209 SVMDABVNT. 'erum' autem dicit Pamphilum. - 4 NEC QVID AGAM CERTVM EST hinc incipit deliberatius, cuius 15 partes sunt duae PAMPHILVMNE ADIVTEM AN AVSCYLTEM 210 SENI. deinde partium tractatus 5 SI ILLVM RELINQVO EIVS VITAE TIMEO. 'eius uitae' hoc dixit, ne periclitetur: scit enim amorem Pamphili. ex alia parte SIN OPITVLOR HVIVS 211 MINAS senis uidelicet. et adiecit necessitatem 6 CVI VERBA 20 DARE DIFFICILE EST. hic tractata est qualitas utriusque partis, sed incidit coniectura, an falli senex possit. hinc argumenta colliguntur, quod non potest esse eo, quia 'comperit iam de amore', quod 'infensus me seruat, ne fallaciam ad nuptias faciam'. deinde ad(dit) qualitatem, quo- 25

1 cupit Schopen: coepit codd. | deinde — mandat post svpriis codd., transp. W. || 2 isris] his te Ter. || 3 et] post $\alpha ||$ 6 terretur... (et) deliberat $\alpha ||$ 9 nihil (hic) L | segnitiae 1. om. $\alpha G ||$ 11 necessaria sunt $\alpha ||$ 14 erum — Pamphilum] id est Pamphilum post 13 ERVM $\alpha ||$ 15 hic $\alpha ||$ 18 eius — dixit] id est $\alpha ||$ 21 utriusque F, uirtusque rell. || 25 addit W. | quoniam] quod F, quam G niam, etsi nihil ipse fecerit fraudis ac doli, dominus circa seruum magnam habeat potestatem, ut et nulla causa inferat poenas. apposuit et maiorem difficultatem, quo doceat senem falli *iam* non posse, quod grauida est de Pamphilo ista mulier, quod ita se inuicem diligunt, ut partus 5 tollatur, quod etiam ista fabula fingitur, ut ciuis esse doceatur, quibus rebus iam amica ista ad nomen accedit uxoris. quod si ita est, falli non potest senex. atque in hac deliberatiua utriusque partis unum tantummodo uidetur inuenisse Dauus, ut Pamphilo cuncta narraret: hoc solum 10 enim sine periculo suo faciet, ut conueniat Pamphilum, ne 'de hac re pater inprudentem opprimat', si indicauerit filio patris uoluntatem.

4.

- 1 AVDIVI ARCHYLIS IAMDVDVM haec scaena mandatum tenet: mittitur namque ancilla Mysis, ut obstetricem ac-15 cersat, paraturque habitus, ut Pamphilus terrentis patris orationem, qua adigere eum conatur ad nuptias, possit 229 audire. — 2 TEMVLENTA ebriosa: temetum enim antiqui uinum dicebant. 'temulenta et temeraria' duo posuit, unum ad uitium accedens, aliud ad naturam: nam teme-20 rarium (esse) naturae malum est, cui accedit, ut uino saepius obruatur.*
- 231 α*[22] 4 ANICVLAE hoc ex his nominibus est, cuius primitiui genus cognoscitur ex diminutiuo. 'compotrix' uero dictum est feminino genere sine exemplo alterius nominis
  232 nisi uerbalis. 5 DI DATE FACVLTATEM apostropha, id est conuersio, est ad deum, quae fit, cum uires nostras excedit negotium, unde Horatius (a. p. 191—92) 'nec deus intersit, nisi dignus uindice nodus inciderit.'

1 $\langle \text{tamen} \rangle$ dominus $\alpha \parallel 3 \langle \text{necessitatem uel} \rangle$ difficultatem $\alpha \parallel 8$ atqui in hac α , atqui haec $\beta \parallel 11$ sui α (recte? ef. I 5, 1) | faciet W.: -cit codd. | ut — opprimat post uoluntatem (uolupt- LG) $\beta \mid$ ut — Pamphilum] et illum iuuat $\alpha \parallel 12$ inprudentem pater $\alpha \parallel 13$ patris filio codd., corr. W. $\parallel 16$ paratusque $\beta \parallel 18 \langle \text{id est} \rangle$ ebriosa $\alpha \parallel 21$ esse add. W. $\parallel 2^2$ saepius] semper α

236

- 1 HOCCINE EST HVMANVM FACTVM AVT INCEPTVM haec scaena deliberatiuam habet, quae talis est: adulescens amans, qui a(matae) promisit se eam ducturum uxorem, a patre cogitur, ut alteram ducat uxorem: deliberat quid faciat. hic omnis deliberativae partes sunt et ab 5 ipso qui deliberat percurruntur. uerum quoniam optima deliberatio est, cui alius persuasor accedit, idcirco Mysis ancilla praesens inuenitur, ut eius aspectu facile in unam partem memoria dominae eius et sui amoris possit incumbere, quippe cum hic ex una parte pater sit, cuius 10 imperium filius debet implere, ex alia parte amor, qui amor uinculo animum adulescentis adstringit. saepissime autem exordium ab indignatione fit, (ut hic) 'hoccine est humanum factum aut inceptum', quam indignationem ita diuisit, ut accusaret primo homines, deinde patrem. postea 15 238 iungit propositionem ipsam iniuriae 3 vxorem decre-
- VERVNT SE MIHI DARE HODIE. in hoc adulescens collocat iniuriam, quod pater sibi nuptias repente mandauerit: non quo nubere huic iniuria sit, quamquam esse uideatur, uerum intelligit, si ante mandasset pater, consilium se 20 facile aduersum imperium patris inuenire potuisse. ideo
- 239 adjecit 4 NONNE OPORTVIT PRAESCISSE ME. tangitur et illud, an omnibus imperiis obsequi filii debeant: constat enim circa nuptias esse filiis liberam uoluntatem. ideo ait ser-
- 241 uata ratione pietatis COMMVNICATVM OPORTVIT. 6 QVID 25 CHREMES dolo se seruus convertit ad socerum, quoniam constabat cum filiam iam negasse. nunc autem cum animaduertit patrem cogere, ut filius ducat uxorem, credit et

3 qui amatae Goetz-Schoell: quia codd. || 5 omnes G | et] sed $\beta ||$ 12 adulescentis animum $\alpha ||$ 13 fit ut hic W: fit (ante exordium) F, incipit α , om. LG || 15 post adiungit? || 18 quod] ut $\beta ||$ 22 tangit $\alpha | \langle \text{patrum} \rangle$ imperiis $\alpha ||$ 23 filii om. VS24 adeo LF | ait post pietatis $\alpha ||$ 25 $\langle \text{nonne} \rangle$ communicatum $\alpha ||$ 26 dolose codd. || 27 nunc autem] sed $\alpha ||$ 28 filius]ipse α

- 243 Chremem mutasse sententiam.* 8 OBSTINATE perseueranter, pertinaciter. — VT ME A GLYCERIO MISERVM nominata ea, quam diligebat, continuo in calamitatem praesentem dolore gemituque prosiluit, ut Virgilius (Acn. III 311-312) ^c«aut, si lux alma recessit, Hector ubi est?» 5 dixit lacrimasque effudit². ita nominata iam Glycerio quasi propositio rursus alterius partis effecta est, cumque duos senes, patrem et socerum, supra ad imperium potestatemque posuisset, hic aduersus tantam duorum hominum propositionem unum amicae nomen posuit. deinde rursus 10 $\langle a \rangle$ partibus reuertitur ad querelas: intellexit enim se amori
- 245 non posse obsistere. ideo subiungit 10 ADEON HOMINEM ESSE INVENVSTVM AVT INFELICEM, ut sit iterum exclamatio, quod Chremetis affinitatem non potest euitare. hic iam coniecturalis tractatus interponitur, cur Chremes veluti 15 repudiatus saepe non discedat et cur rursus promittat
- 248 uxorem 13 qvor modis contemptvs spretvs: melius de Pamphilo intelligimus 'contemptus' et 'spretus'. denique con-
- 250 tinuo coniecturae rationem (addit) 15 ALIQVID MONSTRI ALVNT hoc est: fortasse aliquid monstri nutriunt.* — OB- 20 252 TRVDI inpingi, opponi. — 17 NAM QVID EGO DICAM DE
- 25.2 TRVDI inpingi, opponi. 17 NAM QVID EGO DICAM DE PATRE rursus est officium de senibus mutuatus: nam cum primum de patre, mox de socero dixisset, interposito Gly-
- 242 α* [1] quod uero ait 7 IMMVTATVM VIDET, id est mutatum: nam motus species sunt commutatio et immutatio, et est illud circa quantitatem, istud circa qualitatem, ut si quis ex magno paruus fit (*Lindenbr.*: sit codd.), commutatus, si quis ex nigro albus, immutatus dicitur.
  *[20] quae res rapit auditorem ad diuersa, unde causam exaggerat.

1 perseuerate $\beta \parallel 6$ fudit β , refudit $\alpha \parallel 7$ propositio rursus ante nominata $\beta \parallel 10$ posuit G, proposuit rell. $\parallel 11$ a add. W; a deliberatiuae add. Goetz $\parallel 13$ sit post iterum VS, post exclamatio F, est (om. ut) B, om. $LG \parallel 14$ chremis $\alpha \mid$ euitare non potest $\alpha \parallel 15$ cur] cum $\alpha L \parallel 16$ cur] cum codd. $\parallel 17 \langle et \rangle$ spretus $\alpha \parallel$ 18 intelligimus] accipimus $\alpha \parallel 19$ addit add. W. $\parallel 20$ id est $\alpha \parallel$ monstri] inauditi $\alpha \mid \langle$ quoniam nemini $\rangle$ obtrudi $\langle$ id est $\rangle \alpha$

cerii nomine redit ad Chremetem, nunc de patre suggerit. queritur autem de socero per coniecturam, quod filiam suam saepe polliceri cupiat repudiatam, de patre autem, quod segniter et negligenter de filii nuptiis cogitare uideatur. ita quod de patre supra (v. 3) generaliter dixerat 'nonne s oportuit praescisse me ante?' nunc per speciem proponit 253 18 PRAETERIENS MODO MIHI APVD FORVM VXOR TIBI DV-CENDA EST PAMPHILE. 'modo' autem tempus respirandi non habet: tunc patris *imperio et* praesentia territus re-258 spondere non potuit.* — 23 QVID (FACEREM SI QVIS NVNC 10 ME ROGET quid) ergo nunc facerem, si aliquis me inter-259 roget? huic responsio datur 24 ALIQVID FACEREM VT HOC NE FACEREM. - SED QVID NVNC PRIMVM EXSEQUAR hic est propositio ipsius deliberatiuae per duas scilicet partes: an imperio obtemperet patris, an amori potius seruiat. - 15 260 25 TOT ME IMPEDIANT CARAE OVAE MENM ANIMUM DIVERSAR TRAHVNT ab amoris parte haec sunt argumenta: primum 261 necessitas 26 AMOR inquit, deinde humanitas MISERICORDIA; a parte patris, an imperio patris obtemperet NVPTIARVM inquit SOLLICITATIO TVM PATRIS PVDOR, hoc est quod 20 erubesco ex patre. et adiecit non leues causas: primum quod pater est, deinde quod bonus pater, (cui) obtempc-262 rare utique debeat. bonum autem sic confirmat 27 QVI ME TAM LENI PASSVS EST ANIMO VSQVE ADHVC QVAE MEO CVMQVE ANIMO LIBITVM EST FACERE.* hac parte inclinatam 25

- 255 α*[10] unde uisum fuisse sibi dixit 20 SYSPENDE TE quod ad suspensionem pertinet. uel sollicitus esto remotus ab alia cura.
  - *[25] et nota, quod gerundiua uel impersonalia singulari uel plurali numero iunguntur et omni generi seruiunt, ut libitum est mihi et uobis hoc et illae res.

1 redit post Chrem- $\alpha \parallel 6$ rescisse $L \alpha \parallel 8 \mod 0$ — habet] nec habuit respirandi tempus post potuit $\alpha \parallel 9$ perterritus $\alpha \parallel$ 10 FACEREM — quid add. W. duce Westerh. $\parallel$ 12 ut ne hoc G, ne id $\alpha \parallel$ 14 partes scilicet $\alpha \parallel$ 16 ANIMVM — TRAHVNT om. $L \parallel$ 17 prima $\alpha \parallel$ 18 deinde] post $\alpha \parallel$ 20 id est $\alpha \parallel$ 21 ex patre] patrem $\alpha \parallel$ 22 cui add. W. $\parallel$ 23 Qui me $\langle inquit \rangle \alpha$

sententiam declarauit, unde rursus oratio concluditur ob 263 querelas 28 (EINE EGO VT ADVERSER EI MIHI) huic ego aduerser miser? sed nunc iam electio consilii est, ut hoc facere uelle uideatur. uerum obsistente amore rursus ad 264 incertam sententiam devolutus est: 29 INCERTYM EST inquit 5 QVID AGAM. optimo loco Mysis se interponit, ut in parte aliqua adulescens uel in praesentia Mysidis uel ad commemorationem Glycerii possit inuerti. denique intercedit et utiliter tristis cum interrogaretur, exponit Glycerium aegram esse duabus de causis, ex dolore et sollicitudine. hic dolor 10 268 ad partum ponitur: hoc enim dixit 33 LABORAT EX DOLORE: maxima enim adulescenti efficitur concitatio, si se propter amorem intelligat patrem. deinde adiecit sollicitudinem, cuius causam ponit, quod olim constitutae sint nuptiae et uereatur, ne illam deserat Pamphilus. his rebus per- 15 fecta persuasio est, uti amori adulescens potius debeat obtemperare. denique concitatus iam unam eligit partem 270 et proponit 35 EGONE ISTVC CONARI QVEAM. hic narrat rationes, quibus non sit uerisimile, quod amicam sit deserturus: primum ne illa misera decipiatur, quae omnem 20 uitam ei credidit, quam ipse dilexerit et pro uxore semper habuerit. hoc ab utili est. sequitur ab honesto, quoniam pudice eius doctum et eductum ingenium non debet necessitate mutari. huic rei quaestio opponitur, an hoc facere possit adulescens, cum in patris sit positus pote- 25 276 state: 41 HAVT VEREAR inquit SI IN TE SOLO SIT SITYM. aduersus istam propositionem argumentum rursus supponitur, an fieri possit, quod coniecturale est, quod tali animo Pamphilus sit, ut neque inhumanus neque ferus

2 EINE — MIHI add. W. || 3 nunc] non $\beta || 4$ rursus obsistente amore $\alpha || 7$ commemoratione $\alpha || 13$ patrem] parere α ; pati Lindenbr. || 14 sint W: sunt codd. || 15 uereatur — Pamphilus] timet ne se deseras $\alpha || 18$ hic] sic $\alpha ||$ narrationes narrat LG ||19 quibus] ut $\alpha || 20$ omnem -- habuerit] m $\cdot s \cdot a \cdot a \cdot o \cdot u \cdot c \cdot$ $q \cdot e \cdot a \cdot e \cdot c \cdot pro u \cdot ha \cdot \alpha || 23$ eius post eductum $\alpha || 26$ uerear L, -or rell. || 28 quod — est] per conjecturam $\alpha || 30$ neque non

sit neque non amet neque sine pudore sit. quibus rebus so

[†]persona omnia argumenta sunt, ut facile possit nosci adulescentem et contra imperium patris in amore fidem posse suggerit illa, quo magis adulescentem incendat, seruare. meritam esse Glycerium, ut eius Pamphilus memoriam 281 retineret 46 VNVM HOC SCIO MERITAM ESSE VT MEMOR 6 ESSES SVI. adject rursus adulescens suae memoriae, siguidem dicit in animo se haec Chrysidis morientis et commendantis Glycerium scripta verba (sem)per tenere. in qua re allocutionis sunt praecepta et potestates, hoc est quibus uerbis potuit, ut Chrysis moriens ei commendaret 10 Glycerium. sed quoniam hoc profecit ad affectum, ut exinde profiteatur adulescens se Glycerium non deserturum. singula excutienda sunt. nam primum quo tempore locuta sit, non sine affectu est: 'moriens' enim inquit, quae res habet maximam pietatem, cum postrema uox est; quod 15 'soli' fuimus et quod 'semotis omnibus': plus enim fidei meae dedit, quando testem adhibere neglexit. deinde sequitur ista oratio, quae magnum affectum tenet, primo 286 quod familiariter allocuta est dicendo 'mi': nam 51 м PAMPHILE inquit. deinde ipsa commendatio, quae duas ad 20 misericordiam continet causas FORMAM ATQVE AETATEM. quam rem et Simo laudauerat dicendo supra (I 1, 91) 'ibi

aspicio adulescentulam forma': ex his enim rebus omnis 288 causa pietatis est et spes ad amorem. — 53 AD PVDICI-

- sit] nec ingratus ut non commoueat amor pudor consuetudo seruare fidem $\alpha \parallel 1$ personam L, ad (sscr.) personam F, a persona α , consona G; per se nota Lindenbr., percontata Schoell, proposita Goetz $\parallel 2$ fidem post seruare $\alpha \parallel 4$ retineret W.: contin- codd.; cf. II 1, 6 et fin.comm. Andr. $\parallel 5$ scio (hanc) FG $\parallel 6$ siquidem — tenere] 'memor essem' indignando et reddit rationem, cur eius memor esse debeat, nam indignatio innuit aliter non posse fieri, siquidem 'scripta sunt in animo Chrysidis dicta de Glycerio' α (non intellexit quid significaret adiecit suae memoriae!) $\parallel 7$ commendantis W. (cf. infra): commemor- codd. $\parallel 8$ semper W. $\parallel 10$ potuit — 13 sunt Chrysidis affectus cresceret adulescentis $\alpha \mid ei$] cum $LF \parallel$ 12 profiteatur Lindenbr.: propheta (-a^t LF), promitteret G $\parallel$ 16 meae fidei $\alpha \parallel 19$ locuta est familiariter $\alpha \mid$ nam — inquit ante 18 primo codd., transp. W. $\parallel 24$ est post amorem α

TIAM ET AD REM TVTANDAM 'ad pudicitiam' forma, 'ad rem tutandam' aetas. sed melius utrumque ad pudicitiam, nam neque forma neque aetas pudicitiam poterit custo-289 dire, ad rem tutandam sola aetas (sufficit). - 54 qvod EGO TE omnis allocutio has diuisiones habet, quid uelit 5 et quid metuat. ita quid metuat supra positum est, de aetate, de forma; nunc quid uelit: 'quod ego' inquit 'nunc te per hanc dextram oro'. ipsum quid uelit iungit cum precibus: impetrabilius enim fit, si, quod uolumus, in allocutione cum precibus collocemus, ut (Verg. Aen. IV 314; 10 317) 'per has te lacrimas ego dextramque tuam te ... si bene quid de te merui': non potuit enim per partes impetrabile facere quod rogabat. hic autem uide, quod in iureiurando collocat primo dexteram, qua tenebat, quae semper fidei testis est. nam inde etiam Tullius (pro 15 Deiot. 3, 8) 'per dexteram tuam te oro, non tam in proeliis et in bellis, quam in pace et fide firmiorem'. et 'ingenium' simul adiecit et 'fidem tuam' et, ut pietatem captaret, 'solitudinem' mulieris. adiecit et ipsum postremo

- 291 desiderium 56 NE ABS TE EAM SEGREGES NEV DESERAS. 20 sunt autem duo: 'ne abs te segreges' ne non eam ducas uxorem, 'neu deseras' neue non pugnantem defendas: scit enim esse peregrinam secundum suspicionem suam. ad-
- 292 iungit meritum suum dicendo 57 si TE IN GERMANI FRATRIS DILEXI LOCO quomodo Virgilius (Aen. IV, 317) 'si bene 25 quid de te merui'. meritum suum dicendo iungit et me-293 ritum puellae 58 sive haec TE SOLVM SEMPER FECIT
- 293 ritum puellae 58 sive haec te solvm semper fecit maximi sev tibi morigera fvit in rebvs omnibvs.* et in

 α^* [28] et 'tibi fuit morigera' id est tuis moribus inseruiens

4 sufficit add. Lindenbr.; an satis est? || 6 metuat 2.] -it $\alpha ||$ 7 de] et $\alpha ||$ 8 qui uelit LG || 9 allocutionibus $\alpha ||$ 11 ego(met) $\alpha ||$ 12 merui (fuit aut tibi quicquam dulce meum) $\alpha ||$ 13 autem] enim VS || 14 qua LG, quam rell. || 17 et] neque Cic. | pace] promissis Cic. | (in) fide α | et ingenium post adiecit $\alpha ||$ 22 neu L, neue rell. || pugnantem] periclitantem Lindenbr. || 25 locum β || quomodo] ut $\alpha ||$ 26 merui (fuit aut) β | meritum — dicendo fort. del., cf. supra l. 24 || 28 omnibus rebus β

merito puellae maximam uim declarauit, quod 'solum semper fecit maximi': cum acceperit a me beneficium, quod seruata sit, quod uiuat, tamen te solum semper maximi fecit. potest tamen, quod solum amauerit in domo meretricis. *allocutionem efficaciter* conclusit per mandatum 5

- 295 et monitum 60 TE ISTI VIRVM DO quod supra (v. 56) dictum est 'ne abs te segreges' AMICVM TVTOREM PATREM hoc supra dictum est 'neu deseras'. adiungit et ab utili
- 296 61 BONA NOSTRA HAEC TIBI COMMITTO ET TVAE FIDEI. post haec, quo maior uis ad memoriam possit accrescere, ut 10 mandatorum uerba in animo fixa remanerent, illud adiecit
- 297 62 HANC MIHI IN MANVM DAT MORS CONTINVO IPSAM OCCV-PAT. 'continuo' inquit, tamquam usque &d mandati creditam sententiam uita suffecerit. concludit deliberationis suae
- 298 partem per electionem: 63 ACCEPI inquit. consentit continuo 15 et Mysis, cum dixisset 'perge ad obstetricem', moneturque, ne aliquid dicat dominae de nuptiis. quod pulchre est collocatum, nam nonnihil *ex hoc* fidem dat amoris, qui et miseretur. et urbane, ne ei quam diligit ex aliquo
- 299 nuntio aegritudo cumuletur, hoc posuit 64 ATQVE AVDIN 20 VERBVM VNVM CAVE DE NVPTIIS* NE AD MORBVM HOC ETIAM.
  - α (VS; B: mores gerens moribus tuis seruiens et concordans uel portans; cf. Schlee et Bruns ad h. l.)
     * [21] id est: uide ne uerbum dicas. et hoc cur? ne hoc etiam
    - * [21] id est: uide ne uerbum dicas. et hoc cur? ne hoc etiam ad morbum sit.

2 maximi cum W.: maximum β , -mi α | accepit $\alpha G \parallel$ 3 solum te $FG \mid$ maximum (post fecit α) codd. $\parallel$ 4 tamen] etiam dici $\alpha \parallel 5$ conclusit W. (-dit Lindenbr.): -sio $LF\alpha$, -di $G \parallel$ 7 est om. $L\alpha \parallel 8$ est om. $L\alpha \parallel 9$ et tuae committo fidei β , committo etc· $\alpha \parallel$ 13 mandatum $\beta \parallel$ 14 conclusit $\alpha \parallel$ 15 inquit (acceptam seruabo) $\alpha \parallel$ 16 cum dixisse] et ipse curam illius habendo praecepit $\alpha \parallel$ 18 nam] iam $\beta \mid$ non om. $LF \mid$ qui W.: cui codd. $\parallel$ 20 AVDIN] audito $LF \parallel$ 21 ETIAM] Cet LF, etiam sit G

п.

1.

1 QVID AIS BYRRIA DATVRNE ILLA HODIE PAMPHILO 301 Charinus indignatur, quod sibi nuntiatum esset Philumenam quam diligebat Pamphilo esse nupturam. uehementi dolore succensus primum conqueritur, deinde deliberat, an Pamphilum conueniat, ut eam non ducat uxorem. deli- 5 beratiuae formam in hac scaena debemus animaduertere. ac primum an uerum sit quaeritur: ideo interrogat, quasi uerum audierit. est et familiare timentibus et certa et contraria desiderantibus potius, nolle audire quod inimicum sit uoluntati. interrogat autem primo rem 'quid ais, 10 Byrria?', deinde, cum consensus est commodatus 'sic est', 302 personam quaerit, a quo audierit 2 qvi scis, at uero nuntius compendium interrogationi faciens et personam et locum dicit, ubi audierit, tam diu interrogationem hanc nolens iterum sustinere: APVD FORVM inquit MODO E DAVO 15 AVDIVI. qua re confirmata in conquestionem continuo prorupit adulescens, qui dixit VAE MISERO MIHI, quod nunc certum periculum sit, ante incertus fuisset euentus*, ut spe atque timore animus suspensus teneret(ur). post Byrria adhibet consolationem, quod genus orationis in materia 20 oratoria raro uersatur. hic autem posita est, ut uoluntas ab eo quod fieri non potest consolatione suscepta ad id

 α^* [18] et ex diuersis rebus fit argumentum a pari.

1 agis codd. praeter F; sic et 10 || 4 primo αF | deinde liberat $LB'V \parallel 6$ animaduertere $\langle \text{diligenter} \rangle F \parallel 7$ sit om. $\beta \mid$ quaeritur (ante corr.) V, -rit BS (ex corr. V), -ratur $\beta \mid 8$ est et] esset L, est autem $G \parallel 11$ commodatus est $\alpha \parallel 13$ interrogatione $L \parallel 14$ interrogationi si (-cio nisi F) hanc nolit (nollit F) $LF \parallel 15 \in]$ & (pro ex) $L \parallel 16$ conquestionem Schopen: quo questionem β , questione (-n $\tilde{e}$ V) $\alpha \parallel 17$ quod] qui B, cui VS || 18 fuisset incertus $\alpha \mid$ ut spe W.: a spe LF, aspice $G \parallel 19$ teneretur W. | birria F, -ae rell. || 20 consolationem adhibet αG

quod fieri potest convertatur*. ne id desideret quod fieri non potest. at uero adulescens cupidus amoris sui uolun-306 tatem praeteritam retinet: 6 NIHIL inquit ALIVD VOLO NISI PHILVMENAM. sed seruus consolationem reddit, ut, si fieri possit, adulescens aestus contrarii amoris excludat 5 et ipsum amorem loquendi dolore sustentet. huic respondet sententiae naturaliter, quod omnes, cum ualemus, aliis dare consilium possumus, at si in aegritudine ipsi simus, de eo, de quo consilium dedimus, necesse est aliter sentiamus. uiso Pamphilo deliberat Charinus, an adeat 10 et roget, ut nuptias aliquot proferat dies*, ut periculo iam certo spes aliqua dilatione pariatur, ac deliberationem indicat seruo Byrriae, quid sibi uideatur. at ille dissuadet ab inhonesto et ab inutili, spe cadere Pamphilum, si nihil impetraret, cum ille continuo sibi credat Charinum 15 315 uxorem tollere: hoc namque significat 15 qvid si nihil IMPETRES, ut sit sensus 'quid mihi uidetur? ut ille arbitretur paratum sibi moechum, si tu nihil impetres'. alii distingunt sic, ut simul dicant, non separatim 'quid' et 'nisi', qui uere nullus est sensus.* unde melius iungitur 20 'quid nisi'. deinde adit Pamphilum et tamguam ab eo impetraturus, ut defendat, deliberatiuae utitur partibus. id

- α* [1] quod uocatur dissuasio.
  *[11] id est protrahat.
  *[20] potest tamen dici 'quidni?' id est certe, et post 'si nihii' impetres, scilicet 'restat ut arbitretur' (arb BV, ar S; cf. Bruns ad h. l.).

1 convertat $\alpha \parallel 2$ moris sui *post* uoluntatem $L \parallel 3$ retinet W.: cont- codd. (dicendo add. F); cf. I 5, 46 et fin. comm. Andr. $\parallel$ 5 posset G, potest $F \alpha \parallel 6$ sustented] suspendat $\alpha \mid$ hic L, 5 posset G, potest $E \alpha \parallel 6$ sustented suspendat $\alpha \mid \text{hic } L$, hinc $\alpha \parallel 8$ alias — possumus] recta consilia aegrotis damus $\alpha \parallel$ 9 sumus $F \mid \text{de quo} \mid \text{unde } \alpha \parallel 12 \text{ ac } B$, at rell. $\parallel 14$ spe (-em L) $\langle \text{est} \rangle LF \parallel 15$ cum W.: eum (post continuo) L, om. $FG \parallel$ 16 nam $LF \mid \text{significauit } FG \mid \text{quid nisi } \alpha G \parallel 17$ quod LGB, quid (sscr. uel quod) $F \mid \langle \text{nisi} \rangle$ ut $\alpha \parallel 18$ sibi paratum $\alpha G \parallel 19$ quid et nisi om. $B' \parallel 20$ unde — nisi fort. del. $\parallel$ 21 adit W.: addit (-didit G) codd.

semper in petitione esse docuimus. habet et principium 319 ad beniuolentiam conciliandam precibus 19 AD TE VENIO SPEM SALVTEM AVXILIVM C(ONSILIVM) EXPETENS.* Pamphilus propter amorem suum istud aliter accipit et re-320 spondet 20 NEQVE POL CONSILII LOCYM HABEO NEQVE AD 5 AVXILIVM COPIAM. interrogat tamen ille, quoniam pudoris fuerat dicere 'uxorem tuam diligo'. prius interrogat, an ducat uxorem. respondit Pamphilus, quod in opinione est, quia non est in eius uoluntate. adiungit Charinus ad 322 impetrationem uitae suae periculum: 22 SI ID FACIS inquit 10 HODIE POSTREMVM ME VIDES. sed interrogatus a Pamphilo, cur istud dixerit, pudore confunditur. allegat seruum. ut ipse dicat. seruus uero callidus, ne minus impetrabile esset, certe contumeliosum, si diceret 'amat uxorem tuam', 324 24 SPONSAM inquit TVAM AMAT hoc est enim: quae adhuc 15 tibi uxor non est, unde adulterii nulla suspicio sit, quod illa 'sponsa' est, hic 'amat' tantum. sed Pamphilus memor consilii sui et uoluntatis quaerit, num Charino aliqua consuetudo sit cum ea. hoc est, quod interrogat 325 25 NVM QVIDNAM AMPLIVS TIBI CVM ILLA FVIT CHARINE hoc 20

est: num cum illa consuetudinem copulaueris affectatus. sed Charinus nesciens consilium, cur hoc interrogauerit Pamphilus, simpliciter negat factum. uolebat autem Pamphilus causam reperire, cur eam non duceret uxorem, quam nolebat: [†] ideo negat. sed quod nulla consuetudo fuisset, 25

 $\alpha^*[s]$ hic figurae sunt homoeoptoton (om- BV, amoetipt- S) uel polyptoton (polipt- codd.; cf. Gerstenb. p. 81).

1 in petitione Gerstenb.: impetrationem (imperat-L) codd. | habet et G, habet LF, quod habet $\alpha \parallel 2$ aduenio $\alpha \parallel 3$ auxilium salutem (om. consilium) $\beta \mid \langle \text{deinde} \rangle$ pamphilus $\alpha \parallel 5$ FOL om. $\beta \parallel$ 6 copias $L \parallel 8$ ducat (add. eam F) FG, duce L, -ceret $\alpha \parallel 12$ dixeris $\alpha \mid \text{alligat } \beta \parallel 14 \langle \text{si} \rangle \text{ minus?} \parallel 14$ esset (est L)] sed (post contum- add. esset) $\alpha \mid \text{amat post tuam } \alpha \parallel 15$ quae] quod $\alpha \parallel$ 16 uxor tibi FG | sit] est $\alpha \parallel 18$ num W.: ne β , utrum $\alpha \parallel$ 20 NM om. LG | fuit cum illa L || 21 nam cum L, an cum G, utinam F || 22 sed] uero (post Char-) $\alpha \parallel 24$ causam $\langle \text{simpli$ $citer} \rangle codd.$

respondit quam primum potuit.[†] sed Charinus ad preces uertitur et petit ex more postulantium, quo semper primo quae maiora sunt petimus, deinde ea quae uolumus. nam, uti supra (v. 13) dixit, Charinus nihil aliud a Pamphilo cupiebat nisi ut aliquot saltem nuptiis proferret dies. hoc 5 igitur cum desiderio sit, aliquid amplius primo postulat, sicut diximus, quia moris est, ut per partes primo (maiora), deinde quod uolumus postulemus, ut si negatum fuerit, quod primo petitum sit, iam pudori sit a quo petitur 327 denegare. primo petit 27 NE DVCAS *inquit*, secundo SI ID 10 NON POTEST AVT TIBI NVPTIAE HAE SVNT CORDI SALTEM ALIQVOT PROFER DIES DVM PROFICISCAR ALIQVO NE VIDEAM. hoc est, quod fuerat petiturus. similiter et Iuno ab Aeolo postulauit primo, quod magnum est (Verg. Aen. I 69) 'incute uim uentis submersasque obrue puppes'; ita se- 15 cundo loco quod nolebat petit (I 70) 'aut age diuersos et dissice corpora ponto': hoc namque desiderabat, quod Troiani ad Italiam non uenirent ac propterea dispergerentur. huic igitur petitioni respondet Pamphilus patienter ut amici more, ut non quia petierit Charinus, idcirco non 20 sit eam ducturus uxorem, sed eo quod ipse eam nolit du-330 cere uxorem 30 EGO CHARINE NEVTIQVAM OFFICIVM LIBERI HOMINIS ESSE PVTO CVM IS NIHIL MEREATVR POSTVLARE ID GRATIAE PONI SIBI hic sensus maximum intentionem desiderat. 'mereatur' primum hoc est praestat: merendo enim 25 praestatur, unde Virgilius (Aen. IV 333-335) 'ego te, quae plurima fando enumerare u., n. r. n. promeritam' id est praestitisse. ergo hic erit sensus: ego, Charine, non arbitror liberi hominis officium esse, ut nihil praestet.

1 sed Charinus] quod ut ille intellexit, se $\alpha \parallel 2$ uertitur F, -tit rell. | prima $L \parallel 5$ cupiebat F, -piens L, -pio $G \parallel 7 \langle et \rangle$ quia $\alpha \mid$ maiora add. W. $\parallel 11$ potes $F \mid$ cordi $\langle etc. \rangle \alpha \parallel 12$ profer $\langle at \rangle L \parallel 14$ primo G, (add. uel primum) F, -um $L \alpha \parallel 17$ nam $LF \parallel 19$ respondet L, -dit rell. $\parallel 20$ ut] quod $\alpha \mid$ Charinus petierit $\alpha \parallel 21$ sit ducturus] non ducat ante non quia $\alpha \mid$ quod] quia $\alpha \parallel 25$ mereat $BB'V \mid$ praestat Schopen: instat codd.; exspectes praestet $\parallel 29$ non puto esse officium liberi hominis $\alpha \mid$ ut] cum G

Donati comm. rec. Wessner. III 1.

unde sibi huius gratia debeatur. ergo cum hoc tibi non praestem, nolo mihi debeas gratiam, quippe cum ego has nuptias uelim fugere ita, quemadmodum tu adipisci. quare, ut coeperat, Charinus gratias agit. sed Pamphilus hortatur, ut et ipse Charinus et Byrria faciant fingant aliquid 5 inueniant efficiant, ut Charino detur, suum officium esse dicit id se laborare, ut sibi non detur: non enim sequebatur, ut, si Pamphilus eam non duceret, Charinus duceret. hoc igitur monet, ut ille atque eius seruus hoc laboris suscipiant, ut ipse ducat; suum officium esse Pam- 10 philus dicit laborare se, ut non ducat.

2.

- 1 DI BONI BONI QVID PORTO haec scaena coniectura-338 lem statum tenet propterea, quoniam quaeritur, an Simo ueras nuptias sit hodie facturus. huius rei argumenta Dauus seruus callida arte collegit probaturus falsas esse 15 nuptias. haec multis locis exprimemus. ac primum generaliter gaudium suum protestatur Pamphilum quaerendo.
- 339 2 vt metum in quo nunc est adimam atque expleam ANIMVM GAVDIO ordinem et rationem posuit: prius enim id quod malum est debet excludi, ut id quod bonum est 20 340 melius feliciusque teneatur. — 3 NIHIL EST NONDYM HAEC
- RESCIVIT MALA* nondum Pamphilus sciebat Dauum scire.
- 341 quod sibi pararentur nuptiae. 4 qvem ego NVNC credo SI IAM AVDIERIT SIBI PARATAS NVPTIAS hic intelligit Pam-
  - α^* [22] id est nuptias. et est hic species definitionis, quae fit per laudem uel uituperationem. uel definitio rhetorica, quae est ex arbitrio loquentis.

1 unde ante p. 33,29 ut $L \mid \text{gratiae } \beta \parallel 8$ ita (-que add. LF) quemadmodum] magis quam $\alpha \parallel 5$ Charinus] dominus $\alpha \mid \text{Byr ria}$ ipse seruus $\alpha \parallel 6$ suum — detur] et ipse laborabit ut non ducat $\alpha \parallel 8$ si] ei L, om. $G \parallel 13$ habet statum $F \parallel 14$ acturus $\alpha \parallel 16$ generaliter post suum $\alpha \parallel 23$ nuptiae pararentur FG

342 philus Dauum scire, quod nuptiae praeparantur. - 5 ro-346 TO ME OPPIDO EXANIMATVM QVAERERE (*****). - 9 DAVE PERII antequam aliquid audierit Pamphilus, prius indicat dolorem. contra illi seruus, qui scit quid argumentis collegerit, respondet HOC AVDI. ille ad calamitatis uocem s redit. seruus scire se eius sollicitudinem dicit QVID TIMEAS scio. auoniam uidet seruum perseuerare Charinus adulescens ad pollicendam spem domino Pamphilo, continuo ipse suam 347 calamitatem confitetur 10 MEA QVIDEM HERCLE CERTE IN DVBIO VITA EST. sed huic seruus repromittit ac se dicit 10 scire et ipsius sollicitudinem. Pamphilus autem tamquam inscio seruo et adhuc ignoranti ingerit causam calamitatis 348 suae. cum dicit 11 NUPTIAE MIHI. sed eius orationem impleri non sinit seruus et continuo procedit dicens ET ISTVC scio. ille perseuerat dicens hodie, cuius orationem retun- 15 dens intercedit seruus et utriusque sollicitudinem narrat 349 dicens 12 TV PAVES NE DVCAS ILLAM hoc utique Pamphilo, 350 Charino autem TV AVTEM VT DVCAS. - 13 ATQVE ISTVC IPSVM NIHIL PERICLI EST irridentis est ista oratio: quia supra dixerat Pamphilus 'istuc ipsum', repetit tamquam uanum 20 dictum 'atque istuc ipsum' inquit 'pericli cst nihil'. rogat, ut metu liberet dominum seruus, summam collocat. primum hoc semper facere debet orator, uti ante partium quae longo genere narrandi explicabuntur summa primitus collocetur et hoc maxime in initio, ut facilius res 25 comprehendi possit. est igitur summa 'uxorem non dat Chremes filiam suam Pamphilo'. et ne casu uideatur ista argumenta collegisse aut ex euentu, narrat causam, quemadmodum ad indicia ueritatis tanta peruenerit*

 α^* [29] et servat morem (-re BV) rhetorum, ut breuis, ut apertus sit.

1 parantur $\alpha \parallel 2$ lac. sign. W. $\parallel 5$ respondit $B'G \parallel 7$ uidetur $LG \parallel 11$ et om. $G \parallel 14$ ET ISTVC] etsi Ter. (et id $D^1 = Don.) \parallel 15$ recurd L, om. $G \parallel 17$ id paues ne ducas tu (om. G) illam Ter. $\parallel 21$ nihil pericli est $F \parallel 22$ liberat $LG \mid \langle \text{cum} \rangle$ summam $G, \langle \text{et} \rangle$ summam $\alpha \mid$ primo hanc $\langle \text{rem} \rangle$ semper $\beta \parallel 23$ debet facere $F\alpha \parallel 24$ longo Lindenbr.: -ge codd. $\parallel 26$ igitur] enim $BS \parallel 29$ peruenit β

35

- 353 16 TVVS PATER MODO ME PREHENDIT et deinde quae consecuntur. quibus in uersibus declarat sibi maximam sollicitudinem fuisse, posteaquam patrem cognouerit Pamphilo nuptias non parare. si ergo sollicitus fuit [†] cognouit, ingenio ueritatis
- 358 argumenta collegit. denique 21 QVID AGAM COGITO. in- 5 cipiunt igitur argumenta, nuptiaene sint, ex hoc uersu
- 359 22 REDEVNTI INTEREA EX IPSA RE INCIDIT SVSPICIO. Omnis coniectura a summo ad imum diuisionem habet, quae diuisio dicta et facta continet. quamquam saepe et ex hoc coniectura colligi possit, quod non dictum nec factum sit. 10 ergo hic utrumque complexus est: nam non fiunt nuptiae, quod paululum obsonatus est dominus, quod ipse est tristis. hacc illi(us facta) sunt. deinde rursus factis soceri uolens argumenta colligere, quae diximus pertinere ad divisionem quae a summo ad imum est, colligit ab his quae facta non sunt: 15
- 362 25 'cum enim illo ueni' inquit 'solitudo ante ostium', ubi utique frequentia esse debuit. sed ne hoc parui temporis
- 363 sit, 26 'maneo' inquit 'interea: nemo ingressus est, nemo egressus, nulla matrona in aedibus fuit, nullus ornatus, tumultus nullus'. haec ab his sunt, quae facta non sunt, cum 20 fieri utique debuerint.* quibus rebus certum est nuptias
- 365 non parari. 28 scio MAGNVM SIGNVM proprie 'magnum signum' dicit factis et dictis ad quaestionem argumentum
- 365 α^{*}[21] sane (om. B') 28 'ornati' et 'tumulti' antique dixit secundae declinationis faciendo figuram (archaismon (add. Gerstenb. coll. Don.)).

1 TVVS — PREHENDIT W.: tunc paret (causae quemadmodum (ex anteced. repet.)) malum praedixit codd. | ///secuntur $G \parallel 4$ fort. (iis quae) cognouit $\parallel 6$ ex hoc uersu ante 5 incipiunt $\alpha \parallel 8$ divisiones codd. (cf. Don.), sed v. infra $\parallel 9$ (et) dicta $F \parallel 11$ nam — 16 inquit] dum paululum obsonii ipse tristis. et a socero quod $\alpha \parallel 13$ illius facta Goetz $\parallel 16$ ubi om. $\beta \parallel 17$ sed] et $\alpha \parallel 18$ nemo — 20 nullus] neminem uideo exire neminem matronam $F \parallel 20$ haec (argumenta) $\alpha \mid$ quae, dum (sscr. V; deo ut vid. S) fieri debuerint, facta non sunt (sint VS) $\alpha \parallel 21$ utique W.: denique codd. $\parallel 23$ dicit (in) L; dicitur in Gerstenb., quem cf. p. 100 c. adn. 2

- 367 collectum. 30 NON OPINOR DAVE conjecturam perspiciens 'opinor' dixit. id Dauus, quasi iam collecta sit ueritas, indignatus negat dici debuisse 'opinor'.* adiecit NON BECTE ACCIPIS CERTA RES EST. adiecit alia aroumenta ab ipsa divisione factis atque dictis, quod puerum inuene- 5 rit Chremetis holera et pisciculos minutos ferentem ad cenam seni, quemadmodum dicitur 'ne forte aliquis puer ferret in cenam seni', ita conjectura firmata est a factis et dictis uel a persona Simonis uel persona Chremetis, quae, 370 sicut diximus, in divisione consistunt. - 33 AC NVLLVS 10 QVIDEM 'nullus' pro non, ut sit sensus: non quidem liberatus es. cui subiungitur QVID ITA NEMPE HVIC ILLAM PROR-371 SVS NON DAT. - 34 RIDICVLVM CAPVT intellexit Dauus stultitiam Charini, qui dixit 'nempe huic illam prorsus non dat', secundum quod supra diximus : non enim necesse 15 est illum illam continuo ducere, si hanc non duxerit Pamphilus.* hoc monet ut eat. roget. ut possit eam ducere
  - urorem.
  - $\alpha^*[s]$ est enim opinio genus ueritatis et falsitatis, et secundum dialecticos interroganti de indiuiduo quid sit, stultum est respondere genus (g-r-B) et non speciem. *[17] et a possibili (-le *codd.*) dicere (ducere?) debuisse innotuit
    - (= indicauit, cf. IV 3, 1).

3

375 1 QVID IGITVR SIBI VVLT PATER CVR SIMVLAT NUNC · quaerit, cur falsae nuptiae fingantur a patre. et hoc loco so

4 EST om. $L \parallel 5 \langle \text{stque} \rangle$ ab $LF \mid \langle a \rangle$ factis? an $\langle \text{hoc} \text{est} \rangle$ factis? $\parallel 6$ et om. $LG \parallel 7$ quemadmodum dicitur (ex dicunt G^{1} post 10 consistunt legitur in codd., sed aperte ad ne - seni pertinet; quamquam haec omnia interpolationem sapiunt 8 a factis uel (om. G) a (et G, om. L) persona ... Chremetis β , a personis (-narum Gerstenb.) factis dictis $\alpha \parallel 11$ liberatus es] deliberatue L, -racio F, -racione G $\parallel 15$ non — Pamphilus] quasi necesse esset ipsum eam ducere, si Pamphilus non duxisset uxorem $\alpha \parallel 20$ quaerit cur *LB*', quaeritur $\langle an \rangle F$, quaerit (cur post nuptiae add.) *BVS* | et Lindenbr.: ex codd. Digitized by Google

deliberatio est, in qua persuasio continetur: deliberat namque, an polliceatur patri Pamphilus se uxorem esse ducturum. persuasio, uti dixi, ex hoc colligitur: falsae sunt nuptiae, nullus metus est polliceri. sed huic rei argumenta hinc suscipiuntur, quod causam pater irascendi 5 filio inuenire desiderat, si non hanc suscipiat, quod, si Chremes nolit dare filiam suam coniugem, satis iniustus esse uideatur, antequam animum ad nuptias adulescentis agnouerit; sin uero negauerit Pamphilus, illic culpae origo nascetur. tum malum et seditio maxima inter patrem et 19

- 380 filium poterit generari. 6 QVIDVIS PATIAR sensus hic est: noli persuadere, quantum uelit *licet* irascatur pater, quaecumque per iracundiam fecerit, sustinebo, *hoc est quodcumque patiar*. hic iam persuasio est, ut polliceatur, quae efficitur a terroris parte: PATER EST inquit PAMPHILE.* 15
- 381 an fieri possit, ut imperium sentiat, adiecit 7 DIFFICILE EST. deinde ab utili et honesto TVM HAEC SOLA EST MVLIER, quae quidem res ad omnia proficit, namque sola est, quo facile iniuriam a patre (pati) possit, denique hoc adiunxit DICTVM AC FACTVM INVENERIT ALIQUAM CAVSAM. 20 sicut supra diximus, quoniam actus hominis in his duobus consistit, uel dicto uel facto, ideo complexio est: dictum ac factum inuenerit aliquam causam, unde eam possit oppido expellere. territus adulescens iniuria, quae fieri 383 amicae possit, continuo consilium quaerit 9 CEDO IGITVE 25
  - QVID FACIAM DAVE. ipsa propositio persuasionis DIC TE DVCTVRVM. repugnat contra Pamphilus. persuasio sequitur continuo, quid fieri habeat, si hoc fiat, hoc est si polli-

 α^* [15] quae species definitionis dicitur a causa.

1 deliberatio] -tiue β ; -tiue? | qua $\langle \text{nunc} \rangle G \parallel 6$ desideret Fsi non W.: sed enim LF, non $G \mid \text{si non}$ —Pamphilus] sed Chremes si negauerit, iniurius id est iniustus esse uideatur, sin Pamphilus $\alpha \parallel 8$ ad] ac G, ad (secr. uel ac) $F \parallel 9$ origo culpae $VS \parallel$ 17 mulier est $\beta \parallel 19$ quo W.: quod codd. | pati suppl. W.; aufferre $G \mid \text{potest } G \parallel 21$ sicuti VS, $\langle \text{ut (et } F) \rangle$ sicut $\beta \parallel 24$ tritus L, tritus G, tristis rell. | $\langle \text{prac} \rangle$ iniuria $\alpha \parallel 28$ fiat W.:

- 385 ceatur se esse ducturum. hoc ait 11 EX EA RE QVID FIAT VIDE. sed hoc male interpretatur adulescens, ut contrarium
- 386 post promissionem suam ponat eventum: ait enim 12 AB ILLA EXCLVDAR HAC CONCLVDAR* ut a Glycerio excludar, inquit. hic erit eventus, at ille contra qui persuadebat 5 ostendit magis qui eventus sit futurus, si polliceatur, et
- 387 facile esse dicit 13 NEMPE HOC SIC ESSE OPINOR DICTVRVM PATREM DVCAS HODIE VOLO VXOREM TV DVCAM INQVIES. Ut ostendat rem in uerbis esse, post nihil futurum sermonis,
- 389 adjungit 15 CEDO QVID IVRGABIT TECVM. ipsum deinde ponit 10 euentum HIC REDDES OMNIA QVAE NVNC CERTA SVNT CON-
- 391 CILIA INCERTA VT SIENT. ab utili subiungitur 17 SINE OMNI PERICVLO. sed hoc tunc demum consilium bonum est polliceri patri, si Chremes filiam suam Pamphilo nolit tradere uxorem. nam si uelit temptare adulescentis animum 15 sencx et continuo ad Chremetem pergere et petere filiam, periculosum est. ideo adiungit fortasse posse aliqua mutari, ut Chremes quidem nunc nolit, tamen tradat aliquando. aduersus istud igitur, ne consilium mutet Chremes, nihil
- 392 aliud consilii datur. 18 NEC TV EA CAVSA MINVERIS 20 HAEC QVAE FACIS IS NE MVTET SVAM SENTENTIAM hoc quidem obscure dictum est, est autem hic sensus: unde tu, ne sententiam suam mutet Chremes, haec quae facis mutare noli, ut ad amicam uadas, et consuetudinem ne immutes; quae si perscuerauerit, not(a am)atio omnis fuerit, ut 25 Chremes non possit mutare suam sententiam. redit rursus

 α *[4] hic leui (-ni S) mutatione uerbi fit figura paronomasia (paran-VS).

5 $\langle et \rangle$ hic $\alpha \mid erit$] esset $\alpha \mid econtra VS \parallel 6$ futurus sit $\alpha G \parallel 10$ adiecit $G \parallel 11$ HIC — SIENT] et certa consilia, quibus praemeditatus uenit, reddes incerta omnia $\alpha \mid$ HIC] hac L, hec $G \mid$ sunt $\langle ei \rangle F \parallel 12$ subiungitur ab utili $\alpha \parallel 13$ periclo $B' \mid$ consilium ante tunc $B' \parallel 15$ tradere] dare $\alpha \parallel 17$ mutari $\langle sententia \rangle G \parallel 19 \langle et \rangle$ aduersus $\alpha \mid$ nihil — datur] sequitur $\alpha \parallel$ 21 ne is $F (= Ter.) \parallel 22$ est autem] sed est $\alpha \parallel 23$ ne post suam $\alpha \parallel 25 \langle in \rangle$ qua si perseueraueris (cf. p. 40, 5) Goetz | nota amatio Schoell | ut om. $LF' \parallel 26$ suam ante non FG

- 394 ad consilium 20 PATRI DIC VELLE et concludit euentum CVM VELIT TIBI IVRE IRASCI NON QVEAT. hic (incidit) quaestio 'sed aliam pater poterit quaerere uxorem'. huic
- 395 respondetur conjecturaliter 21 NAM QVOD TV SPERES PRO-PVLSABO FACILE VXOREM HIS MORIBUS DABIT NEMO* SI per- 5 seueres in amore amicae atque peregrinae, his moribus nemo iam det uxorem. hic rursus incidit alia quaestio 'sed qualemcumque inueniet pater, (si), ne det his moribus, perseueres'. hoc ergo proponit quasi ex aduersa
- 396 parte* 22 INVENIET INOPEM POTIVS OVAM TE CORRYMPI SINAT. 10 huic respondetur futurum esse (negligentem), nil locuturum patrem, si simul cognouerit filii animum uxorem ducere non
- 397 recusantis. hoc ergo sic opposuit 23 SI TE AEQVO ANIMO AC-CIPIAT FERRE NEGLEGENTEM FECERIS ALIAM OTIOSVS QVAERET.
- 398 adiunxit 24 ALIQVID INTEREA ACCIDERIT BONI. quoniani 15 in rebus asperioribus, quae uitari non possunt, remedium est dilationis persuasio, talibus commentis adulescens unam sollicitudinem non iam ex amore, sed ex pietate supponit, quod metuit, ne natum sibi filium pater possit agnoscere*, quippe cum promisisse se dicat suscepturum. huic pro- 20 uisionem Dauus in posterum pollicetur.
  - α^* [5] 'speras' id est times. $\langle et \rangle$ est (om. S) acyrologia (achirolcodd.). 'propulsabo' id est repellam, unde obiectio (abi-codd., corr. Lindenbr.) et depulsio criminis.
- *[10] et est collatio duorum malorum, quorum alterum eligitur.
   399 *[20] nam id metuit. unde sequitur (W.; supra codd.) 25 VIDE QVO ME INDVCAS. est autem inductio oratio, quae rebus non dubiis captat assensionem eius, cum quo instituta est; quibus assensionibus facit, ut illi dubia quae-

2 $\langle ut \rangle$ cum F | incidit add, W. || 3 pater om. $\beta ||$ 4 spenes] sic L, speras rell. || 6 amore - uxorem] his moribus, nec Chremes nec alius dabit tibi filiam suam α || 7 nemo — 8 moribus mes nec allus dabit tibl finam suam $\alpha \parallel 1$ nemo — 8 morious om. $G \parallel 7$ nemo iam] memoria L, nemo tibl $F \parallel 8$ si add. Zeune $\parallel$ 11 negligentem add. $W \parallel 12$ non recusantis] perseuerantis $G \parallel$ 13 sr rs] ita L, si ita te $F \mid$ accipiet Ter. $\parallel$ 15 adjecit $F \mid$ interea aliquid FG (sic Ter. codd. praeter D) $\parallel$ 17 est post per-suasio $\alpha \mid$ commentis] commotis L, -tus FG $\mid$ unam] summam Goetz; an suam? $\parallel$ 20 promisisse F, posuisse L, potuisset G

Digitized by Google

dam res propter similitudinem earum rerum, quibus adsensit, probetur (*= Cicero, De invent. I 31, 51*), ut qui musicam nouit, musicus est, et qui grammaticam nouit, grammaticus (est *add. B*). qui hoc assentit, propter similitudinem assentiet: qui malum nouit, malue est; similiter qui semel adulterium facit, adulter est, et qui semel iuste agit, iustus est. its inducendo perducitur quis ad inuitam confessionem. – 29 CAVE TRISTEM SENTIAT hoc uerbum, id est 'caue', significat uide ne, et hoc interdum.

4.

 404 1 REVISO QVID AGANT AVT QVID CAPTENT CONSILII haec scaena euentum supra positi consilii complectitur, ut temptet filium pater et patri filius ex Daui persuasione
 407 promittat. — 4 ORATIONEM SPERAT INVENISSE SE QVA DIFFERAT* TE dicit enim patrem iratum meditatam accu- 5

- sationem inuenisse. admonet rursus adulescentem, quo 408 facilius respondeat 5 PROIN TV FAC VT APVD TE SIES consilium tibi traditum mente contineas, quo facto apud
- 409 te esse poteris. 6 CREDE MIHI INQVAM PAMPHILE NVMQVAM HODIE quoniam Pamphilus ueluti difficultatem posuerat io dicendo '(modo) ut possim', respondit rursum ad euentum, quod pater hodie uerbum non commutaturus sit, si semet dixerit esse ducturum.

 $\alpha * [5]$ id est increpet uel dissipet.

α

403

5.

412 1 ERVS ME RELICTIS REBVS IVSSIT PAMPHILVM HODIE OBSERVARE haec scaena fortunae interponitur. Byrria 15 seruus Charini, qui eam uult ducere uxorem, quam qui-

2 consilii positi $\beta \parallel 3$ et patri (pater LG) — persuasione] cui ex suasione Daui $\alpha \parallel 4$ se om. $LG \parallel 5$ dicit — 6 inuenisse post 7 respondent in codd. $\parallel 7$ sis $G \alpha \parallel 8$ (id est) consilium $\alpha \mid$ contine $\alpha \parallel 9$ inquam mihi $G \parallel 11$ modo add. $W. \parallel 12$ uerbum post sit F, om. $LG \mid$ semet] seni G, se $\alpha \parallel 15$ fort. Fortunae (est). interponitur Byrria et infra (et) quo ... increscere, appontur etc. $\parallel 16$ eam] Philumenam α

EVGRAPHI COMMENTVM

dem Pamphilus non uult, pater filio offert, quo error facilius possit increscere, apponitur eo tempore, quo Pamphilus ex suasione serui falso quidem, non uoluntate, pro-

418 missurus est patri so uxorom esse ducturum. — 7 Hodie vxorem dvcas vi dixi volo supra (I 5, 18—19) enim 5 Pamphilus ipse dixit 'praeteriens modo mihi apud forum «uxor tibi hodie ducenda est, Pamphile»': merito ergo

- 419 nunc 'ut dixi'. 8 NVNC NOSTRAE TIMEO PARTI hoc ex persona Byrriae intelligendum propter timorem, quem a
- 421 domino habet. 10 QVID DIXIT rursus Byrria⁺ eiusdem 10 est admonitus sui Pamphilum quod commiserat⁺. —
- 423 12 SVM VERVS hoc est uera dico. Dauus hoc loquitur, quod secundum promissionem nullum uerbum fecerit

429 sonex.* — 18 ME MEMINI VIDERE hoc est scio ct intelligo quod uideam. — QVO AEQVIOR SVM PAMPHILO SI SE ILLAM 13 IN SOMNIS QVAM ILLVM AMPLECTI MALVIT scio etenim uidere: quod sit pulchra cognosco, unde fauco Pamphilo, quod maluit illam se potius amplecti quam alterum.

c:*[14] quod solent facere irati saepius repetendo uerba inimici.
sequitur Byrria diffisus 12 ERVS VXORE EXCIDIT id est privatus est. et posuit (W.: post codd.) notum proverbium: his enim in insinuatione uti utillimum (utillimum B) est uel ad concitandum uel ad reconciliandum animum auditoris. — 18 MEMINI ME VIDERE pro uidisse scilicet illam qvo id est in qua re ARQVIOR id est iustior svm PAMPHILO 19 SI SE Pamphilum MALVIT ILLAM AMPLECTI INSOMNIS id est uigilans, ut sit una pars; uel per somnos qvAM ILLVM amicum suum, id est dominum meum. et est amphibolia (-boloia codd.) per casum accusatiuum, ut 'uolo amplecti illum illam'.

1 $\langle \text{dum} \rangle$ pater α ; fort. pater $\langle \text{tamen} \rangle \mid$ offert $\langle \text{interuenit} \rangle \alpha \mid$ facile $G \parallel 2$ accrescere $\alpha \parallel 9$ a domino] domini ante quem $\alpha \parallel 10$ eiusdem om. $G \parallel 11 \sin L \mid$ pamphilus $G \parallel 12$ hoc — senex] hoc Dauus, qui in hac scaena semper cum silentio loquitur. id est: dixi uerum, quod senex non commutaret uerbum? $\alpha \parallel 14$ memini me $F \parallel 16$ etenim Lindenbr.: et non codd.

Digitized by Google

432 1 HIC NVNC ME CREDIT haec scaena dolos habet utriusque personae, senis et Daui. namque ille inquirit, an filius aegre ferat quod facturus est nuptias; contra callide servus respondet non omnino negans, ne fidem prodat, sed esse apud Pamphilum sollicitudinem dicit: nam 5 iam cogitatio est quod praeteritum fuerat dimisisse, et ut ueri simile faciat, quanto sibi dedecori esse putauerit quod amore meretricem dilexerit, Pamphilus cogitauit et nimia temporis, ratione compulsus unit ducere uxorem.* at Simo senex animi cogitationem metitur ex uultu. uti 10 dicat pater filium aegre ferre, quod subtristis est uisus. hic fiunt quasi per coniecturam argumenta, cur tristis sit. sed haec est pars a proponente, quae dicitur a summo ad imum. sequitur causae derivatio: ille enim dicit tristem esse propter nuptias, hic supponit alteram causam, 15 quam quidem, quoniam repentinum est quod objecit se-449 nex, diu quaerens Dauus multa promit, dico 18 pverile EST ... NIHIL: have inquirentis sunt quid respondent. ad postremum deriuationem causae hanc ponit, quod nimium parce pater faciat sumptum, cum filio tradat uxorem. 20 addit causas, quod neminem ex amicis uocet ad cenam

442 α*[9] 11 via id est ratione, ut Virgilius (Aen. IV 478) 'inueni, germana, uiam'.

1 HIC — CREDIT] aliquam sibi fallaciam portare add. F; totum om. $LG \parallel 2$ inquirit W: inquit codd. $\parallel 3$ es codd. $\parallel 4$ respondit codd. $\mid$ ne Lindenbr.: sed L, sed ut F, si $G \mid$ protat (it G)] perdat edd. $\parallel 5$ sed om. $F \parallel 6$ cogitatio est W.: cognitionã LBVS, -ne FB', -ni $G \mid$ praeteritum] $\bar{p}$ trm B, $p\bar{c}$ tm G, poterit id tum $L \parallel 7$ fiat $\alpha \mid$ dedecori V, dec- rell. $\parallel 10$ animi] amico $LF \mid$ cognitionem $F \parallel 11$ uisus est $\alpha \parallel 13$ est om. $F \parallel 17$ quaerit $\alpha \mid$ promit edd.: promittit codd. $\mid$ dico om. $F \parallel 18$ nihil (ne hem) codd. = II 6, 4 $\parallel$ 19 causam $\alpha F \mid$ quod (qua L, quã G) — uxorem] ait nimium parce facere sumptum $\alpha \parallel 21$ quod — cenam] quod filio non uidetur uxorem dare, quod neminem amicorum uocare possit $\alpha \mid$ uocet Lindenbr.: -at codd.

43

unde sibi huius gratia debeatur. ergo cum hoc *tibi* non praestem, nolo mihi debeas gratiam, quippe cum ego has nuptias uelim fugere ita, quemadmodum tu adipisci. quare, ut coeperat, Charinus gratias agit. sed Pamphilus hortatur, ut et ipse Charinus et Byrria faciant fingant aliquid 5 inueniant efficiant, ut Charino detur. suum officium esse dicit id se laborare, ut sibi non detur: non enim sequebatur, ut, si Pamphilus eam non duceret, Charinus duceret. hoc igitur monet, ut ille atque eius seruus hoc laboris suscipiant, ut ipse ducat; suum officium esse Pam- 10 philus dicit laborare se, ut non ducat.

2.

- 338 1 DI BONI BONI QVID PORTO haec scaena coniecturalem statum tenet propterea, quoniam quaeritur, an Simo ueras nuptias sit hodie facturus. huius rei argumenta Dauus seruus callida arte collegit probaturus falsas esse 15 nuptias. haec multis locis exprimemus. ac primum generaliter gaudium suum protestatur Pamphilum quaerendo.
- 339 2 VT METVM IN QVO NVNC EST ADIMAM ATQVE EXPLEAM ANIMVM GAVDIO ordinem et rationem posuit: prius enim id quod malum est debet excludi, ut id quod bonum est 20
- 340 melius feliciusque teneatur. 3 NIHIL EST NONDVM HAEC RESCIVIT MALA* nondum Pamphilus sciebat Dauum scire,
- 341 quod sibi pararentur nuptiae. 4 QVEM EGO NVNC CREDO SI IAM AVDIERIT SIBI PARATAS NVPTIAS hic intelligit Pam
  - α^{*}[32] id est nuptias. et est hic species definitionis, quae fit per laudem uel uituperationem. uel definitio rhetorica, quae est ex arbitrio loquentis.

1 unde ante p. 33,29 ut $L \mid \text{gratiae } \beta \parallel 3$ ita (-que add. LF) quemadmodum] magis quam $\alpha \parallel 5$ Charinus] dominus $\alpha \mid \text{Byr$ $ria}$ ipse seruus $\alpha \parallel 6$ suum — detur] et ipse laborabit ut non ducat $\alpha \parallel 8$ si] ei L, om. $G \parallel 13$ habet statum $F \parallel 14$ acturus $\alpha \parallel 16$ generaliter post suum $\alpha \parallel 23$ nuptiae pararentur FG

- 342 philus Dauum scire, quod nuptiae praeparantur. 5 TO-346 TO ME OPPIDO EXANIMATVM QVAERERE (*****). — 9 DAVE PERII antequam aliquid audierit Pamphilus, prius indicat dolorem. contra illi seruus, qui scit quid argumentis collegerit, respondet HOC AVDI. ille ad calamitatis uocem s redit, seruus scire se eius sollicitudinem dicit QVID TIMEAS scio. quoniam uidet seruum perseuerare Charinus adulescens ad pollicendam spem domino Pamphilo, continuo ipse suam
- 347 calamitatem confitetur 10 MEA QVIDEM HERCLE CERTE IN DVBIO VITA EST. sed huic seruus repromittit ac se dicit 10 scire et ipsius sollicitudinem. Pamphilus autem tamquam inscio seruo et adhuc ignoranti ingerit causam calamitatis
- 348 suae, cum dicit 11 NVPTIAE MIHI. sed eius orationem impleri non sinit seruus et continuo procedit dicens ET ISTVC scio. ille perseuerat dicens Hodie, cuius orationem retun- 15 dens intercedit seruus et utriusque sollicitudinem narrat
- 349 dicens 12 TV PAVES NE DVCAS ILLAM hoc utique Pamphilo,
- 350 Charino autem TV AVTEM VT DVCAS. 13 ATQVE ISTVC IPSVM NIHIL PERICLI EST irridentis est ista oratio: quia supra dixerat Pamphilus 'istuc ipsum', repetit tamquam uanum 20 dictum 'atque istuc ipsum' inquit 'pericli cst nihil'. rogat, ut metu liberet dominum seruus, summam collocat. primum hoc semper facere debet orator, uti ante partium quae longo genere narrandi explicabuntur summa primitus collocetur et hoc maxime in initio, ut facilius res 25 comprehendi possit. est igitur summa 'uxorem non dat Chremes filiam suam Pamphilo'. et ne casu uideatur ista argumenta collegisse aut ex euentu, narrat causam, quemadmodum ad indicia ueritatis tanta peruenerit*

 α^* [29] et servat morem (-re BV) rhetorum, ut breuis, ut apertus sit.

1 parantur $\alpha \parallel 2$ lac. sign. W. $\parallel 5$ respondit $B'G \parallel 7$ uidetur $LG \parallel 11$ et om. $G \parallel 14$ ET ISTVC] etsi Ter. (et id $D^1 = Don.)$ 15 recurd L, om. $G \parallel 17$ id paues ne ducas tu (om. G) illam Ter. $\parallel 21$ nihil pericli est $F \parallel 22$ liberat $LG \mid \langle \text{cum} \rangle$ summam $G, \langle \text{et} \rangle$ summam $\alpha \mid$ primo hanc $\langle \text{rem} \rangle$ semper $\beta \parallel 23$ debet facere $F\alpha \parallel 24$ longo Lindenbr.: -ge codd. $\parallel 26$ igitur] enim $BS \parallel 29$ peruenit β

- 353 16 TVVS PATER MODO ME PREHENDIT et deinde quae consccuntur. quibus in uersibus declarat sibi maximam sollicitudinem fuisse, posteaquam patrem cognouerit Pamphilo nuptias non parare. si ergo sollicitus fuit [†]cognouit, ingenio ueritatis
- 358 argumenta collegit. denique 21 QVID AGAM COGITO. in- 5 cipiunt igitur argumenta, nuptiaene sint, ex hoc uersu
- 359 22 REDEVNTI INTEREA EX IPSA RE INCIDIT SUSPICIO. Omnis coniectura a summo ad imum diuisionem habet, quae diuisio dicta et facta continet. quamquam saepe et ex hoc coniectura colligi possit, quod non dictum nec factum sit. 10 ergo hic utrumque complexus est: nam non fiunt nuptiae, quod paululum obsonatus est dominus, quod ipse est tristis. haec illi(us facta) sunt. deinde rursus factis soceri uolens argumenta colligere, quae diximus pertinere ad diuisionem quae a summo ad imum est, colligit ab his quae facta non sunt: 15
- 362 25 'cum enim illo ueni' inquit 'solitudo ante ostium', ubi utique frequentia esse debuit. sed ne hoc parui temporis
- 363 sit, 26 'maneo' inquit 'interea: nemo ingressus est, nemo egressus, nulla matrona in aedibus fuit, nullus ornatus, tumultus nullus'. haec ab his sunt, quae facta non sunt, cum 20 fieri utique debuerint.* quibus rebus certum est nuptias
- 365 non parari. 28 scio MAGNVM signvm proprie 'magnum signum' dicit factis et dictis ad quaestionem argumentum
- 365 α^{*}[21] sane (om. B') 28 'ornati' et 'tumulti' antique dixit secundae declinationis faciendo figuram (archaismon (add. Gerstenb. coll. Don.)).

1 TVVS — PREHENDIT W.: tunc paret (causae quemadmodum (ex anteced. repet.)) malum praedixit codd. | ///secuntur $G \parallel 4$ fort. (iis quae) cognouit $\parallel 6$ ex hoc uersu ante 5 incipiunt $\alpha \parallel 8$ diuisiones codd. (cf. Don.), sed v. infra $\parallel 9$ (et) dicta $F \parallel 11$ nam — 16 inquit] dum paululum obsonii ipse tristis. et a socero quod $\alpha \parallel 18$ illius facta Goetz $\parallel 16$ ubi om. $\beta \parallel 17$ sed] et $\alpha \parallel 18$ nemo — 20 nullus] neminem uideo exire neminem fnatronam $F \parallel 20$ haec (argumenta) $\alpha \mid$ quae, dum (sscr. V; deo ut vid. S) fieri debuerint, facta non sunt (sint VS) $\alpha \parallel 21$ utique W.: denique codd. $\parallel 23$ dicit (in) L; dicitur in Gerstenb., quem cf. p. 100 c. adn. 2

- 367 collectum. 30 NON OPINOR DAVE coniecturam perspiciens 'opinor' dixit. id Dauus, quasi iam collecta sit ueritas, indignatus negat dici debuisse 'opinor'.* adiecit NON BECTE ACCIPIS CERTA RES EST. adiecit alia argumenta ab ipsa divisione factis atque dictis, quod puerum inuenerit Chremetis holera et pisciculos minutos ferentem ad cenam seni, quemadmodum dicitur 'ne forte aliquis puer ferret in cenam seni'. ita coniectura firmata est a factis et dictis uel a persona Simonis uel persona Chremetis, quae,
- 370 sicut diximus, in divisione consistunt. 33 AC NVLLVS 10 QVIDEM 'nullus' pro non, ut sit sensus: non quidem liberatus es. cui subiungitur QVID ITA NEMPE HVIC ILLAM PROR-
- 371 SVS NON DAT. **34** RIDICVLVM CAPVT intellexit Dauus stultitiam Charini, qui dixit 'nempe huic illam prorsus non dat', secundum quod supra diximus: non enim necesse 15 est illum illam continuo ducere, si hanc non duxerit Pamphilus.* hoc monet ut eat, roget, ut possit eam ducere uxorem.
  - $\alpha^*[3]$ est enim opinio genus ueritatis et falsitatis, et secundum dialecticos interroganti de individuo quid sit, stultum est respondere genus (g-r-B) et non speciem.
    - tum est respondere genus (g- r- B) et non speciem. * [17] et a possibili (-le codd.) dicere (ducere?) debuisse innotuit (= indicauit, cf. IV 3, 1).

3.

375 1 QVID IGITVR SIBI VVLT PATER CVR SIMVLAT NUNC quaerit, cur falsae nuptiae fingantur a patre. et hoc loco 30

4 EST OM. $L \parallel 5 \langle \text{atque} \rangle$ ab $LF \mid \langle a \rangle$ factis? an $\langle \text{hoc} \text{est} \rangle$ factis? $\parallel 6$ et om. $LG \parallel 7$ quemadmodum dicitur (ex dicunt G^1) post 10 consistunt legitur in codd., sed aperte ad ne — seni pertinet; quamquam haec omnia interpolationem sapiunt $\parallel 8$ a factis uel (om. G) a (et G, om. L) persona ... Chremetis β , a personis (-narum Gerstenb.) factis dictis $\alpha \parallel 11$ liberatus es deliberative L, -racio F, -racione $G \parallel 15$ non — Pamphilus] quasi necesse esset ipsum eam ducere, si Pamphilus non duxisset uxorem $\alpha \parallel 20$ quaerit cur LB', quaeritur $\langle an \rangle F'$, quaerit (cur post nuptiae add.) $BVS \mid$ et Lindenbr.: ex codd.

37

deliberatio est, in qua persuasio continetur: deliberat namque, an polliceatur patri Pamphilus se uxorem esse ducturum. persuasio, uti dixi, ex hoc colligitur: falsae sunt nuptiae, nullus metus est polliceri. sed huic rei argumenta hinc suscipiuntur, quod causam pater irascendi 5 filio inuenire desiderat, si non hanc suscipiat, quod, si Chremes nolit dare filiam suam coniugem, satis iniustus esse uideatur, antequam animum ad nuptias adulescentis agnouerit; sin uero negauerit Pamphilus, illic culpae origo nascetur. tum malum et seditio maxima inter patrem et 10

- 380 filium poterit generari. 6 QVIDVIS PATIAR sensus hic est: noli persuadere, quantum uelit *licet* irascatur pater, quaecumque per iracundiam fecerit, sustinebo, *hoc est* quodcumque patiar. hic iam persuasio est, ut polliceatur, quae efficitur a terroris parte: PATER EST inquit PAMPHILE.* 15 381 an fieri possit, ut imperium sentiat, adiecit 7 DIFFICILE
- 381 an fieri possit, ut imperium sentiat, adiecit 7 DIFFICILE EST. deinde ab utili et honesto TVM HAEC SOLA EST MVLIER, quae quidem res ad omnia proficit, namque sola est, quo facile iniuriam a patre (pati) possit, denique hoc adiunxit DICTVM AC FACTVM INVENERIT ALIQUAM CAVSAM. 20 sicut supra diximus, quoniam actus hominis in his duobus consistit, uel dicto uel facto, ideo complexio est: dictum ac factum inuenerit aliquam causam, unde eam possit oppido expellere. territus adulescens iniuria, quae fieri 383 amicae possit, continuo consilium quaerit 9 CEDO IGITVR 25
  - QVID FACIAM DAVE. ipsa propositio persuasionis DIC TE DVCTVRVM. repugnat contra Pamphilus. persuasio sequitur continuo, quid fieri habeat, si hoc fiat, hoc est si polli-

 α^* [15] quae species definitionis dicitur a causa.

1 deliberatio] -tiue β ; -tius? | qua (nunc) $G \parallel 6$ desideret Fsi non W: sed enim LF, non $G \mid si$ non — Pamphilus] sed Chremes si negauerit, iniurius id est iniustus esse uideatur, sin Pamphilus $\alpha \parallel 8$ ad] ac G, ad (sscr. uel ac) $F \parallel 9$ origo culpae $VS \parallel$ 17 mulier est $\beta \parallel 19$ quo W: quod codd. | pati suppl. W: aufferre $G \mid$ potest $G \parallel 21$ sicuti VS, (ut (et F)) sicut $\beta \parallel 24$ tritus L, trritus G, tristis rell. | (prae) iniuria $\alpha \parallel 28$ flat W.: fit codd.

Digitized by Google

- 385 ceatur se esse ducturum. hoc ait 11 EX EA RE QVID FIAT VIDE, sed hoc male interpretatur adulescens, ut contrarium
- 386 post promissionem suam ponat eventum: ait enim 12 AB ILLA EXCLVDAR HAC CONCLVDAR* ut a Glycerio excludar, inquit. hic erit eventus, at ille contra qui persuadebat 5 ostendit magis qui eventus sit futurus, si polliceatur, et
- 387 facile esse dicit 13 NEMPE HOC SIC ESSE OPINOR DICTVRVM PATREM DVCAS HODIE VOLO VXOREM TV DVCAM INQVIES. ut ostendat rem in uerbis esse, post nihil futurum sermonis,
- 389 adjungit 15 CEDO QVID IVRGABIT TECVM. ipsum deinde ponit 10 euentum HIC REDDES OMNIA QVAE NVNC CERTA SVNT CON-
- 391 CILIA INCERTA VT SIENT. ab utili subiungitur 17 SINE OMNI PERICVLO. sed hoc tunc demum consilium bonum est polliceri patri, si Chremes filiam suam Pamphilo nolit tradere uxorem. nam si uelit temptare adulescentis animum 15 senex et continuo ad Chremetem pergere et petere filiam, periculosum est. ideo adiungit fortasse posse aliqua mutari, ut Chremes quidem nunc nolit, tamen tradat aliquando. aduersus istud igitur, ne consilium mutet Chremes, nihil
- 392 aliud consilii datur. 18 NEC TV EA CAVSA MINVERIS 20 HAEC QVAE FACIS IS NE MVTET SVAM SENTENTIAM hoc quidem obscure dictum est, est autem hic sensus: unde tu, ne sententiam suam mutet Chremes, haec quae facis mutare noli, ut ad amicam uadas, et consuetudinem ne immutes; quae si perseuerauerit, not(a am) atio omnis fuerit, ut 25 Chremes non possit mutare suam sententiam. redit rursus

 α *[4] hic leui (-ni S) mutatione uerbi fit figura paronomasia (paran- VS).

5 (et) hic $\alpha \mid$ erit] esset $\alpha \mid$ econtra $VS \parallel 6$ futurus sit $\alpha G \parallel 10$ adiecit $G \parallel 11 \text{ mic} - \text{SIENT}$ et certa consilia, quibus praemeditatus uenit, reddes incerta omnia $\alpha \mid$ mc] hac L, hec $G \mid$ sunt (ei) $F \parallel 12$ subiungitur ab utili $\alpha \parallel 13$ periolo $B' \mid$ consilium ante tunc $B' \parallel 15$ tradere] dare $\alpha \parallel 17$ mutari (sententia) $G \parallel 19$ (et) aduersus $\alpha \mid$ nihil - datur] sequitur $\alpha \parallel$ 21 ne is $F (= Ter.) \parallel 22$ est autem] sed est $\alpha \parallel 23$ ne post suam $\alpha \parallel 25$ (in) qua si perseueraueris (cf. p. 40, 5) Goetz \mid nota amatio Schoell | ut om. $LF \parallel 26$ suam ante non FG

- 394 ad consilium 20 PATRI DIC VELLE et concludit euentum CVM VELIT TIBI IVRE IRASCI NON QVEAT. hic (incidit) quaestio 'sed aliam pater poterit quaerere uxorem'. huic
- 395 respondetur conjecturaliter 21 NAM QVOD TV SPERES PRO-PVLSABO FACILE VXOREM HIS MORIBUS DABIT NEMO* Si per- 5 seueres in amore amicae atque peregrinae, his moribus nemo iam det uxorem. hic rursus incidit alia quaestio 'sed qualemcumque inueniet pater, (si), ne det his moribus, perseueres'. hoc ergo proponit quasi ex aduersa
- 396 parte* 22 INVENIET INOPEM POTIVS QVAM TE CORRVMPI SINAT. 10 huic respondetur futurum esse (negligentem), nil locuturum patrem, si simul cognoucrit filii animum uxorem ducere non
- 397 recusantis. hoc ergo sic opposuit 23 SI TE AEQVO ANIMO AC-CIPIAT FERRE NEGLEGENTEM FECERIS ALIAM OTIOSVS QVAERET.
- 398 adjunxit 24 Aliqvid Interea Acciderit Boni. quoniam 15 in rebus asperioribus, quae uitari non possunt, remedium est dilationis persuasio, talibus commentis adulescens unam sollicitudinem non iam ex amore, sed ex pietate supponit, quod metuit, ne natum sibi filium pater possit agnoscere*, quippe cum promisisse se dicat suscepturum. huic pro- 20 uisionem Dauus in posterum pollicetur.
  - α*[5] 'speras' id est times. <et> est (om. S) acyrologia (achirol-codd.). 'propulsabo' id est repellam, unde obiectio (abi-codd., corr. Lindenbr.) et depulsio criminis.
- *[10] et est collatio duorum malorum, quorum alterum eligitur. 399 *[20] nam id metuit. unde sequitur (W.; supra codd.) 25 VIDE QVO ME INDVCAS. est autem inductio oratio, quae rebus non dubiis captat assensionem eius, cum quo instituta est: quibus assensionibus facit, ut illi dubia quae-

 $2 \langle ut \rangle \operatorname{cum} F | \operatorname{incidit} add, W. \parallel 3 \operatorname{pater} om. \beta \parallel 4 \operatorname{spenes}]$ sic L, speras rell. \parallel 6 amore — uxorem] his moribus, nec Chre-mes nec alius dabit tibi filiam suam $\alpha \parallel 7$ nemo — 8 moribus om. G || 7 nemo iam] memoria L, nemo tibi F || 8 si add. Zeune || 11 negligentem add. W. || 12 non recusantis] perseuerantis G || 13 sı TE] ita L, si ita te F | accipiet Ter. || 15 adiecit F | interea aliquid FG (sic Ter. codd. praeter_D) || 17 est post persussio $\alpha \mid$ commentis] commotis L, tus $FG \mid$ unam] summam Goetz; an suam? $\parallel$ 20 promisisse F, posuisse L, potuisset G

Digitized by Google

α dam res propter similitudinem earum rerum, quibus adsensit, probetur (= Cicero, De invent. I 31, 51), ut qui musicam nouit, musicus est, et qui grammaticam nouit, grammaticus (est add. B). qui hoc assentit, propter similitudinem assentiet: qui malum nouit, malus est; similiter qui semel adulterium facit, adulter est, et qui semel iuste agit, iustus est. its inducendo perducitur quis ad inuitam confessionem. — 29 CAVE TRISTEM SENTIAT hoc uerbum, id est 'caue', significat uide ne, et hoc interdum.

1 REVISO QVID AGANT AVT QVID CAPTENT CONSILII haec scaena euentum supra positi consilii complectitur, ut temptet filium pater et patri filius ex Daui persuasione
107 promittat. — 4 ORATIONEM SPERAT INVENISSE SE QVA DIFFERAT* TE dicit enim patrem iratum meditatam accu- s sationem inuenisse. admonet rursus adulescentem, quo
108 facilius respondeat 5 PROIN TV FAC VT APVD TE SIES consilium tibi traditum mente contineas, quo facto apud
109 te esse poteris. — 6 CREDE MIHI INQVAM PAMPHILE NVMQVAM HODIE quoniam Pamphilus ueluti difficultatem posuerat io dicendo '(modo) ut possim', respondit rursum ad euentum, quod pater hodie uerbum non commutaturus sit, si semet

dixerit esse ducturum.

 $\alpha * [5]$ id est increpet uel dissipet.

5.

412 **1** ERVS ME RELICTIS REBVS *IVSSIT PAMPHILVM HODIE OBSERVARE* haec scaena fortunae interponitur. Byrria 15 seruus Charini, qui eam uult ducere uxorem, quam qui-

2 consilii positi $\beta \parallel 3$ et patri (pater LG) — persuasione] cui ex suasione Daui $\alpha \parallel 4$ se om. $LG \parallel 5$ dicit — 6 inuenisse post 7 respondent in codd. $\parallel 7$ sis $G \alpha \parallel 8$ (id est) consilium $\alpha \parallel$ contine $\alpha \parallel 9$ inquam mihi $G \parallel 11$ modo add. W. $\parallel 12$ uerbum post sit F, om. $LG \parallel$ semet] seni G, se $\alpha \parallel 15$ fort. Fortunae (est). interponitur Byrria et infra (et) quo ... increscere, apponitur etc. $\parallel 16$ eam] Philumenam α

^{4.}

EVGRAPHI COMMENTVM

dem Pamphilus non uult, pater filio offert, quo error facilius possit increscere, apponitur eo tempore, quo Pam-philus ex suasione serui falso quidem, non uoluntate, pro-

- 418 missurus est patri se uxorem esse ducturum. 7 HODIE VXOREM DVCAS VT DIXI VOLO Supra (I 5, 18-19) enim 5 Pamphilus ipse dixit 'praeteriens modo mihi apud forum «uxor tibi hodie ducenda est. Pamphile»': merito ergo
- 419 nunc 'ut dixi'. 8 NVNC NOSTRAE TIMEO PARTI hoc ex persona Byrriae intelligendum propter timorem, quem a 421 domino habet. — 10 qvid dixir rursus Byrria [†]eiusdem 10
- est admonitus sui Pamphilum quod commiserat⁺. —
- 423 12 SYM VERVS hoc est uera dico. Dauus hoc loquitur, quod secundum promissionem nullum uerbum fecerit
- 429 senex.* 18 ME MEMINI VIDERE hoc est scio et intelligo quod uideam. — QVO AEQVIOR SVM PAMPHILO SI SE ILLAM 15 IN SOMNIS QVAM ILLVM AMPLECTI MALVIT SCIO etenim uidere: quod sit pulchra cognosco, unde fauco Pamphilo, quod maluit illam se potius amplecti quam alterum.
- a*[14] quod solent facere irati saepius repetendo uerba inimici. 423 sequitur Byrria diffisus 12 ERVS VXORE EXCIDIT id est priuatus est. et posuit (W.: post codd.) notum prouerbium: his enim in insinuatione uti utillimum (utillimum B) est uel ad concitandum uel ad reconciliandum animum auditoris. - 18 MEMINI ME VIDERE pro uidisse sci-429 licet illam qvo id est in qua re AEQVIOR id est iustior SVM PAMPHILO 19 SI SE Pamphilum MALVIT ILLAM AMPLECTI **43**0 INSOMNIS id est uigilans, ut sit una pars; uel per somnos QVAM ILLVM Amicum suum, id est dominum meum. et est amphibolia (-boloia codd.) per casum accusatiuum, ut 'uolo amplecti illum illam'.

1 $\langle dum \rangle$ pater α ; fort. pater $\langle tamen \rangle \mid$ offert $\langle inter uenit \rangle \alpha \mid$ facile $G \parallel 2$ accrescere $\alpha \parallel 9$ a domino] domini ante quem $\alpha \parallel 10$ eiusdem om. $G \parallel 11 \sin L \mid$ pamphilus $G \parallel 12$ hoc — senex] hoc Danus, qui in hac scaena semper cum silentio loquitur, id est: dixi uerum, quod senex non commutaret uer-bum? $\alpha \parallel 14$ memini me $F \parallel 16$ etenim Lindenbr.: et non codd. uideri codd.

432 1 HIC NVNC ME CREDIT haec scaena dolos habet utriusque personae, senis et Daui, namque ille inquirit. an filius aegre ferat quod facturus est nuptias; contra callide seruus respondet non omnino negans, ne fidem prodat. sed esse apud Pamphilum sollicitudinem dicit: nam 5 iam cogitatio est quod praeteritum fuerat dimisisse, et ut ueri simile faciat, quanto sibi dedecori esse putauerit quod amore meretricem dilexerit. Pamphilus cogitauit et nimia temporis, ratione compulsus uult ducere uxorem.* at Simo senex animi cogitationem metitur ex uultu, uti 10 dicat pater filium aegre ferre, quod subtristis est uisus. hic fiunt quasi per conjecturam argumenta, cur tristis sit. sed haec est pars a proponente, quae dicitur a summo ad imum. sequitur causae derivatio: ille enim dicit tristem esse propter nuptias, hic supponit alteram causam, 15 quam quidem, quoniam repentinum est quod obiecit se-449 nex, diu quaerens Dauus multa promit, dico 18 PVERILE EST ... NIHIL: have inquirentis sunt quid respondent. ad postremum derivationem causae hanc ponit, quod nimium parce pater faciat sumptum, cum filio tradat uxorem. 20 addit causas, quod neminem ex amicis uocet ad cenam

442 α^{*}[9] 11 via id est ratione, ut Virgilius (Aen. IV 478) 'inueni, germana, uiam'.

1 HIC — CREDIT] aliquam sibi fallaciam portare add. F; totum om. $LG \parallel 2$ inquirit W.: inquit codd. $\parallel 3$ es codd. $\parallel 4$ respondit codd. $\mid$ ne Lindenbr.: sed L, sed ut F, si G $\mid$ prodat (it G)] perdat edd. $\parallel 5$ sed om. $F \parallel 6$ cogitatio est W.: cognitione LBVS, -ne FB', -ni G $\mid$ praeteritum] $\bar{p}$ trm B, pctm G, poterit id tum $L \parallel 7$ flat $\alpha \mid$ dedecori V, dec- rell. $\parallel 10$ animi] amico $LF \mid$ cognitionem $F \parallel 11$ uisus est $\alpha \parallel 13$ est om. $\beta \parallel 17$ quaerit $\alpha \mid$ promit edd.: promittit codd. $\mid$ dico om. $F \parallel 18$ nihil (ne hem) codd. = II 6, 4 $\parallel$ 19 causam $\alpha F \mid$ quod (qua L, quā G) — uxorem] ait nimium parce facere sumptum $\alpha \parallel 21$ quod — cenam] quod filio non uidetur uxorem dare, quod neminem amicorum uocare possit $\alpha \mid$ uocet Lindenbr.: -at codd.

43

t et inquit et parcum[†]: ne luxuriosus sit filius, potius parcum dixit se(nem). adicit et seruus testimonium suum, quod uere
457 parce senex praeparet cenam.* — 26 QVIDNAM HOC EST REI secum cogitat senex orationem Daui et promissionem filii: non uera omnia suspicatur ex moribus serui, quem s 'ueteratorem' appellat, hoc est callidum et astutia uetusta roboratum. concludit ergo 'si in hoc consilio et in hac re aliquid mali est, illic est huic rei caput' hoc est Dauus seruus.

 $\alpha * [s]$ 'perparce' namque uocatiuus casus est.

ш.

1.

- 459 1(*****) et illis inter se loquentibus pater Simo, 10 ut agnoscat filium illam peregrinam amare, quo amplius incendatur ad nuptias faciendas, ut ei error omni ratione cumuletur uel ex locutione mulieris uel ex uocibus parturientis, quam credit propter sui praesentiam cuncta simu-462 lare.* 4 FIRMAVIT FIDEM promisit se eam uxorem esse 15 464 ducturum. et huic rei argumentum illud apponitur 6 NAM
- 461 $\alpha^*[15]$ **3** AB ANDRIA EST (Simo add. B') ex proprietate linguae agnoscit illam (dum dixit 'ab Andria est' add. B').

1 inquit] dicunt G; 'et (ipse)' inquit 'te parcum (dico)' Schoell || 2 dixit senem Schoell | adiecit G | suum testimonium α || 3 praepararet LBVS | rei est F || 4 cogitatus G, -tans B'VS || 5 ueram (om. omnia) α || 8 illic est om. G | (et) huic F, huius G | hoc — seruus] id est in Dauo ante est 2. α || 10 Initium scaenae deest; in F haec suppleta sunt Ita pol quidem res est. misis ancilla narrat lesbie, quemadmodum pamphilus promisit sibi gliscerium non esse deserturum, quod quidem symo audiuerat, propter quod nescio quid suspicatur. Desiderantur haec fere: ITA POL — RES EST in hac scaena inducuntur Dauus seruus et Mysis ancilla || 11 amare peregrinam FG || 12 (et) ut? || 14 propter] in α || 16 esse om. L || 16 opponitur LF

Digitized by Google

- 468 QVOD PEPERISSET IVSSIT TOLLI. 10 QVOD REMEDIVM HVIC MALO INVENIAN pater ultra ueritatem nescio quid suspicatur: credit enim peregrinam istam mulierem ad prohibendas nuptias ista simulare. secum igitur coniecturalibus argumentis cogitat ueri simile non esse suscipere uelle liberos 6 ex peregrina, unde confirmat mulierum calliditate hoc effici, ut fingatur partus et nuptiae impediantur. denique
- 471 hoc ait 13 HANC SIMVLANT PARERE QVO CHREMETEM ABSTERRE-
- 473 ANT. 15 IVNO LVCINA duas potestates Iuno habet: eadem namque pronuba est, hoc est nubentibus praeest, ut 10 est (Verg. Aen. IV 59) 'Iunoni ante omnis, cui uincla iugalia curae'; eadem et Lucina est, quae praeest parturientibus et lucem nascentibus dat. hanc quidam tamen Dianam potius esse dixerunt, nam Menauder ipsam uocat, cum dicit "Αφτεμις. quamquam et Vergilius eandem 15 Lucinam Dianam uoluit, unde est (Ecl. IV 10) 'casta faue,
  475 Lucina: tuus iam regnat Apollo'. 17 NON SATIS DIVI-
- 475 Lucina: tuus iam regnat Apolio. 17 NON SATIS DIVI-SA SVNT COMMODE TEMPORIBVS non bene, inquit, haec diuisisti neque temporibus tradidisti*: quasi Daui consilio ista completa sint, ut, cum senex ante ostium staret, tunc 20
- 477 continuo pareret puella. 19 NVM IMMEMOR ES DISCIPVLI supra (I 2, 21) enim dixerat 'tum si quis magistrum cepit ad eam rem inprobum'. quod si ita est, sensus hic
- $\alpha^{*}[19]$ ut nec ante nec post puella parere potuerit, nisi cum me praesentem audiuit. — 19 NVM IMMEMOR ES DISCIPULI ac si diceret: si (etsi?) Pamphilus diuisit, techna (thecna B'VS) discipuli ad magistrum respicit. et est argumentum a maiore ad minus. — 21 Adorior, id est aliquam rem incipio, facit praeteritum adortus sum; sin uero significat loqui incipio, melius adorsus (sum add. Lindenbr.). ponuntur tamen pro se inuicem.

6 confirmatur $G \parallel 7$ effici] fieri $\alpha \parallel 8$ HANC — ABSTERREANT] hanc simulare partum quo Chremetem absterreat (ext- G) codd. $\parallel$ 9 habet Iuno $\alpha \parallel 10$ ut est om. $L \parallel 13$ quidem $\beta \parallel 14$ potius Dianam $\alpha \mid$ nam $\langle ita \rangle$ Lindenbr. $\parallel 15$ artemio (arth- α) codd. pro APTEMIC $\parallel 18$ sunt commode sat divisa $\alpha \parallel 20$ sint W.: sunt codd. $\parallel 22$ tum om. $L \parallel 23$ ceperit $LG \mid$ quod si] atque L est: num quidnam tu es immemor discipuli tui, hoc est 480 Pamphili? — 22 EGO IN PORTV NAVIGO mea, inquit, consilia ita sunt, quemadmodum nauis nauigat in portu.

2.

- 481 1 ADHVC ARCHYLIS QVAE ADSOLENT QVAEQVE OPORTET OMNIA ESSE VIDEO haec scaena ad errorem cumulandum 5 uidetur adiecta, ut Lesbia obstetrix domo egrederetur et quae essent intus facienda de uia mandaret. et quoniam in primo partu semper dolor est, dicit puellam non debere esse sollicitam: omnia enim signa, quae ad salutem esse 483 possent, integra permanere. — 3 NVNC PRIMVM FAC ISTA 10
  - VT LAVET (cum) ea quae peperit in dolore perseucret, medicinae ratione ad lauacrum compellitur, ut dolor desinat. (at) melior sensus est 'nunc primum fac ista ut lauet', ut illa scilicet, quae immunda sunt sanguine parturientis
- 484 impleta, lauentur.* 4 QVOD IVSSI DARI BIBERE et hoc 15 utique ad dolores continendos datur. ita hic nescio quid medicinae intelligitur, ex quo dixit 'quod iussi'. adicit ET
- 486 QVANTVM IMPERAVI DATE. 6 PER ECASTOR iuratio est per Castorem. - SCITVS PVER EST NATVS PAMPHILO ele-
  - $\alpha^{\bullet}$ [15] et puerum enim et puerperam post partum statim aqua tepenti perfundi placet physicis, puerum, quia genitali aluo profusum si nimium frigus exceperit, uix ad uitam euadit (ex -dat corr. S). cuius rei exempla sunt uitrea uasa, quae temperata mutatione fornacum frigus assuescunt, si statim refrixerint, franguntur.

3 ita] certa G, om. F; tuta Schopen || 5 terrorem L || 7 de uia om. β (recte?) || 9 omnia enim] quippe omnia α || 10 possunt α | istec F || 11 cum add. W. | perseuerat FG || medicinae — desinat om. B || 12 ratione om. L || 13 at add. W.; (sed) melior B, edd. || fac ista] faciam (-em G) β , fac istaec α || 15 utique hoc F α || 16 ita] et α || 19 (id est) elegans α

- 487 gans et admodum suauis.* 7 QVANDOQVIDEM IPSE EST INGENIO BONO ipse est, inquit. Pamphilus, ut mereatur filius superstes esse, quandoquidem pater ingenio bono est. —
- 490 10 NON IMPERABAT (CORAM) QVID FACTO OPVS ESSET PVER-PERAE argumentum est, quo doceat ab Dauo ista uni- 5 uersa compleri, siquidem nec coram habere uoluit quae puerperae uidentur esse facienda. puerpera autem dicitur quae recens partu est, sed (non) a muliebris parte sexus nomen impositum est - nam utique et puellam parit —. sed quod puerum pariet. quamquam et 10
- 494 antiqui puellam pueram saepe dixerunt. 14 SALTEM ACCVRATE VT METVI VIDEAR ita me, inquit, dolis debes fallere, ut in omnibus actibus tuis uidear a te timeri.* hoc enim dixit vt metvi videar certe si resciverim: maxime enim debeo metui, si fraudes forte resciuerim. — 15
- 496 16 QVID RETVLIT hoc est: quid profuit me ante fuisse auditum? supra (I 2, 34) enim dixit 'neue tu dicas tibi
- 498 non praedictum: caue'. 18 TENEO QVID ERRET ET QVID AGAN intellexit Dauus mulierum consilium hoc senem suspicari, quod illae ad (de)terrendas nuptias uideantur ista 20 simulare. idcirco uult commodare consensum, quo domino 507 suo error augeatur.* - 27 SED NIHILO MINVS REFERETVR
- - α * [1] Vel 'perscitus' id est ualde bonus. et (om. B) est definitio qualitativa potestate, non actu.
    - * [13] et est figura antisagoge (antiseg- codd.), proposita superius epimone. — CERTE SI RESCIVERIM scilicet 'puniam te',
  - quod prae (per B) ira dicere non potuit. 15 EDIXIN 495 TIBI abhinc est epitrochasmos (-trocosmos codd.), id est dicti (-ta S) rotatio.

501 * [22] 21 DENVNTIATVM EST scilicet a Mysi (-side Gerstenb.) per

4 COBAM add. W. || 5 ab] a $\alpha ||$ 6 nec coram W.; haec(hanc G) horam codd. || 8 non add. W. (propter sed quod sequitur) ab LF | muliebris post parte α ; uirlis Karsten || 10 parit — pariet (-at F)] et puerum pariens dicitur puerpera α || 11 saltim $L \parallel 14$ dixi $LG \parallel$ uidear metui $LG \parallel 15$ fraudis codd. $\parallel$ 16 ante — auditum] tibi dixisse α || 18 non om. L | QVID ERRET om. $LG \parallel 20$ tenendas LG; corr. W. | uideantur ista (illa socr., uel ista F) simulare] ista simularent $\alpha \parallel 21$ commendare LF HVC PVER ANTE OSTIVM quo facile et de praeterito Dauus 511 admonuisse dominum declaret, [†]hoc uide[†] 31 AVDIVI inquit, conscius non sum, qui auditu ista cognoui. sed incipit quaestio per locum communem, an famae credendum sit. ita adiungit argumenta ex pluribus rebus: ET CREDO inquit 5 MVLTA CONCVRRVNT^{*} SIMVL QVI CONIECTVRAM HANC NVNC FACIO. quae argumenta colligit ex factis praecedentibus atque dictis, quod iam grauidam se mulicr esse dixerit. collegit ergo easdem res, hoc est facturas ut puerum ante ostium ponant, siquidem obstetrix iam uidetur esse accersita.* 10 obicitur rursus Dauo, cur non hoc, cum expositionem argumentis collegisset, continuo dixerit Pamphilo, et hic similiter quasi reus efficitur negligentiae. at hoc coniecturaliter refutatur^{*}, si quidem dicit se *(dixisse)* exinde Pamphilo, ex quo nuptias idem Pamphilus uult. unde est et 15

507

516

α

catatyposin (-tiposin codd.; cathypotyposin?, cf. Cassiod. in ps. 72) id est per quandam imaginationem. — 27 NI-HILO SECIVS PRO nihilo minus DEFERENT HYC PVERVM.

- *[6] qui (quia B'VS) argumenta colligit, ex factis uel dictis praecedentibus agit. est enim coniectura ex praecedentibus consequentium uel ex consequentibus praecedentium uel de remotis praesentium inspectio. et per leptologiam, quae fit quando res singulae minutatim proferuntur, ostenditur falsum esse quod audierat.
- *[10] quae, ut per †antepson (analepsin Schoell) solet fieri, apponat puerum. — 36 нос NISI FIT per antisagogen (-egoge codd.) est sonsus: uidebis puerum et remouebuntur nuptiae.
  - *[14] et utitur testimonio. post fit argumentum a persona, quod ille est filius, ille seruus, unde (et de S) adhibendo fidem filio nihil restare autumat nisi ut Chremem (chremetem B) oret.

2 declaret (et eius opinionem a se amoueat) α ; fort. declaret, (hoc indicat futurum. et cum ille interrogaret) hoc unde (sciret) Avpru etc. || 4 famae Gerstenb. coll. Don.: a me codd. | ita] et $\alpha \parallel 5$ plurimis L (recte?) | inquit post MVLTA $\alpha \parallel$ 7 quae W.: qui codd. | collegit $G \parallel 8$ iam om. $L \mid$ dixerat $LF \parallel 9$ ergo] tamen $\alpha \mid$ hoc esse (om. res) $\alpha \parallel 12$ continuo (non) codd. || 14 dixisse add. W. 526 QVIS EVM AB ILLA EXTRAXIT NISI EGO. — 46 PARVI PENDO id est contemno.

1 IVBEO CHREMETEM haec scaena petitionem habet, 533 quippe Simo petiturus redit ad Chremeten, ut filiam suam det filio *coniugem*. hic utique qualitatis est et delibera- 5 tiuae forma ['iubeo' inquit 'Chremetem' id est uolo, ut Virgilius (*Aen. V 386*) 'reddique uiro promissa iubebant']. conuenit et Chremes certa et ipse ratione compulsus: oportuerat enim Chremetem de Pamphilo esse sollicitum, quippe qui prior uenerat, ut nuptias ei polliceretur. non ergo 10 sine coniectura esse debuerat, qui opera, quae ad Pamphilum pertinerent, uel argumentis uel rumore cognosceret nam illum habere meretricem amicam inde Chremes cognouerat, siquidem (I 1, 117-118) 'uenit Chremes ad me clamitans indignum facinus comperisse'. sed etiam 15 nunc, cum Simo nuptias praepararet, falsas quidem, ueri rumor fuit, quo debuit Chremes compelli in dispersum causae, et ipse ad Simonem uenit. denique ita se inuicem quaerere compelluntur, ille ut roget filio nuptias, hic ut insaniam Simonis admiratus quaerat e Simone, cur 20 534 nuptiae esse dicantur, adicit ergo Chremes 2 ALIQVOT ME ADIERVNT EX TE QVI AVDITVM AIEBANT: unde pulcherrimum argumentum dedit, ut non iam rumor sit sed paene

1 abstraxit Ter. | PARVI — contemno secl.? || 3 IVBEO CHREMETEM] Nunc cremem L (= III 2, 47), om. VS || 4 peti $turus redit Schoell: rediturus (redd- L) <math>\beta$, redit α (redit olim sscr.) || 5 {eius} filio $\alpha || 6$ forma Lindenbr.: -mae codd. | iubeo — id est (om. LG) uolo (om. G) — uiro (B, om. rell.) — iubebant (-bat codd.) secl. W. ut interpol. (cf. Don.) || 8 ipse Gerstenb.: ipsa codd. || 10 nuptias post polliceretur $\alpha ||$ 11 operä LGVS || 12 pertineret $L\alpha ||$ 14 fort. siquidem $\langle Simo dixit \rangle || 16 \langle et \rangle$ falsas codd. | ueri $\langle que \rangle$ codd., corr. Lindenbr. || 18 et] sed $\alpha ||$ $\langle prae \rangle$ uenit $\alpha ||$ 21 aliquot $\langle inquit \rangle \alpha$

Donati comm. rec. Wessner. III 1.

^{3.}

ueritas, ex quo ab ipso Simone auditum esse dicebant:* HODIE inquit FILIAM MEAM NVBERE TVO GNATO. sed Simo 536 petit audientiam eius. et principium deliberatiuae: 4 Av-SCVLTA inquit ET QVID EGOMET TE VELIM ET QVOD TV QVAE-538 RIS SCIES. deinde incipit ipsa petitio: primo a precibus 6 PER 5 EGO TE DEOS ORO ET NOSTRAM AMICITIAM CHREME. deinde 542 ab ipsa petitione 10 ATQVE ITA VT NVPTIAE FVERANT FV-546 TVRAE FIANT.* hic responsio datur ab utili 14 si in REM EST VTRIQVE VT FIANT ACCERSI IVBE.* quam quidem rem in quaestionis loco positam dissimulat senex et fieri posse 10 552 conicit dicendo 20 IRAE SVNT INTER GLYCERIVM ET GNATVM, ut contulisse uideatur 'tametsi inutiles nuptiae sunt, tamen occasio est, ut utiles esse possint'. at ipsum posse negat Chremes, siguidem amore constrictus numquam poterit ad 564 nuptias copulari.* [32 QVI SCIS ERGO ISTVC NISI PERICVLVM 15 FECERIS 'periculum' temptamentum, ut Cicero (divin. in Caec. 8, 27) 'quando tu tui periculum fecisti?' item ipse α * [1] et indignationis partes exsequendo ait viso TVN' AN ILLI INSANIANT. *[s] et pulcherrima (-me VS) insinuatione usus est, quia in admirabili genere causae turpitudo auditori persuasa fuerat. *[9] postea, quia amicorum omnia sunt communia, mutat personas et pro eo in quo offenditur illum quem diligit interponit. *[15] 23 AMANTIVM IRAE hoc argumento usus ex amore refutat 555 superiora dicens quod amantes post (W., per codd.) iram reconciliati numquam se deserunt, si se ante perfecte

556

561

praecedere temptat dicens 24 DVM TEMPVS EST (datur Ter.). et per characterismon (car- codd.), id est informationem futurorum, quid consequens sit dicit ab utili. 29 CHREME autem uocatiuus graecus est. - 32 NEQVE ME PERPETI 564 in quem filia semper remoueret crimen.

amauerunt. a consequenti quid fieri possit prouidens

1 ex quo W: ex qua β , quam α | auditam α || 3 eius om. $S \mid \text{et} \langle \text{est} \rangle^2 \mid ||$ 7 ad ipsam $\alpha \mid$ petitionē $L \alpha \mid ||$ 8 hic om. $F \mid ||$ 10 in om. $F \mid ||$ 11 conicit W: dicit codd || 15 qvi — litteris seci. W., cf. Don. | ERGO om. $\beta \parallel 16 \langle \text{hoc } (om. \alpha) \text{ est} \rangle$ temptamentum $\alpha G \parallel 17$ ipse $\langle \text{in Eunucho} \rangle \alpha$

-50

Digitized by Google

(Eun. III 2, 23) 'fac periculum in litteris'*.] his partibus utilitatis et honestatis compulsus Chremes qui negaucrat filiam Pamphilo traditurum, et amicitiae ratione et condicione utilitatis impulsus promittit se filiam traditurum 572 40 QVID ISTIC SI ITA ISTVC ANIMYM INDVXISTI ESSE VTILE 5

- NOLO TIBI VLLVM COMMODVM IN ME CLAVDIER VT SEMPER MAXIME FECI hoc est plurimum dilexi et maximum habui. — 575 43 DISCORDARE INTER SE hoc est discordes essc. hanc rem cum quaesisset, ut ueri simile diceret, potius dixit hoc sese a Dauo audisse*, qui corum intimus uidetur esse 10 consiliis. atque ut ucrum consilium Chrcmeti possit ostendere, et ipsum Dauum euocat foras.
- $\alpha^*[1]$ et est palinlogia, quae fit quando nomen repetitum ue-36**6** hementius significat, ut 34 AT ISTVC PERICVLVM; nam istud nomen per metonymiam (methonom- B'VS) dictum est, quia in periculis multa temptamus. dixit hoc tamen ab inhonesto per definitionis speciem, quae dicitur poi-568 otes (-des codd.). - 36 si eveniat discessio id est: si fiat diuortium, nam gvod di prohibeant parenthesis est. --37 QVOT COMMODITATES VIDE brachylogia (brachiol- codd.) 56**9** est, quae fit, cum plura paucis complectimur. et post per ephexegesin (ef- codd.) ait quae sint 'commoditates' 570 id est utilitates: 38 PRINCIPIO FILIVM. deinde seguitur 574 zeu $\langle g \rangle$ ma 42 MERITO TE SEMPER. hic quoque est aetiologia (aeth- codd.), id est causae redditio; nam praemisso 'nolo tibi ullum commodum in me claudi' reddita est causa, cur magni faciat. et est 'magni (maximi B') facio' (id eras. in V) plurimum diligo.
- 576 *[10] 44 QVI inquit INTINVS EST EORVM CONSILIIS id est sym579 mystes (simmistes codd.) et consecretalis. 47 HEVS ad580 uerbium est uocandi. 48 ECCVM uero pronomen est,
  id est ecce eum. ADEO quoque nunc est certe.

580 1 AD TE IBAM CVR VXOR NON ACCERSITVR haec scaena gratiarum actionem tenet, quod seruus consilia domini

2 honestis G, -ti $F \parallel 4$ promisit $F \parallel 9$ uero $BVS \mid$ dicit post audisse $\alpha \mid$ se α

51

non fallat. hic tantummodo qualitas est status, $\langle ut \rangle$ in omnibus actionibus gratiarum. *atqui hic* dominus *cum* gratias seruo suo agit, tunc et consilium suum de nuptiis

- 587 quod fuerit confitetur. dicit itaque 8 NON FVERANT NVP-TIAE FVTVRAE, * quamquam hoc antea intellexerat seruus. 5 exponit et causam consilii sui sed ea CAVSA SIMVLAVI* vos vT PERTEMPTAREM. deinde subiungit quid egerit, quod conuenerit Chremem et exorauerit, ut filio tradat uxorem.* tunc primum intelligit Dauus se malum dedisse Pamphilo consilium*, ut patri polliceretur se uxorem esse ducturum. 10
- 593 14 OPTIME INQVAM FACTVM quoniam audito consilio senis seruus dixerat 'occidi', interrogatus a sene rursus quid dixisset, ab ea parte coepit, quae ab eadem littera sumpsisset exordium, ne alium sonum uocis senex cum audisset, facile reuinceret seruum uerba mutantem. ita cum 15 dixisset supra 'occidi', interrogatus 'optime inquam factum'
- 582 $\alpha^*[5]$ nam antea dixerat quo (quod B) corrigeret illum 3 TIMVI NE FACERES QVOD VVLGVS SERVORVM SOLET siquidem 'uulgus'
- 583 dixit pro multitudine 4 VT ME DELVDERES PROFTEREA QVOD AMAT FILIVS, ubi pulcherrime aetiologiam (aeth- codd.) expressit EGON ISTVC, qua (quo BVS) grauitate (-tas SV³) pronuntiationis, ut in ironia (yr- vel hir- codd.) fieri solet, ille se absoluit, unde dominus ei iam credit.
  - *[6] siquidem simulamus ignota, dissimulamus nota (= Serv. ad Aen. I 516).
  - *[8] 10 van interiectio est ex affectu admirantis uel indignantis.
  - *[10] dum ante uolens probare Simo filium simulauerit, nunc iam ex eius consensu pro ueris nuptiis Chremem conuenerit.

1 qualitatis $\alpha \mid \text{ut } add. W. \parallel 2$ gratiarum actionibus $\alpha \mid$ atque? | dominus post 3 et $\alpha \parallel 3$ ait $LF \mid$ de nuptiis post quod $\alpha \parallel 6$ sed — simulavi ante et exponit (sic α) — sui $\alpha \mid$ cavsa] gratia $\alpha (= Ter.) \mid$ simulavi] al·(alii S) sic malui add. α , al·simulaui (ante sim-) add. $L \parallel 8$ chremen L, -metem $F \parallel$ 9 (Numnam perimus.) tunc $\alpha \parallel 11$ oprime — 15 seruum] cf. Bruns ad h. l. \parallel 13 ab ea] a $\alpha \parallel 14$ sumit $\alpha \mid$ alium (altum $LF) \beta$ (Bruns), alterum $\alpha \parallel 15$ ita] igitur $\alpha \parallel 16$ interrogatus (iterum) α

(respondit): ab una namque littera utrumque incipit uerbum.* nuntiatis igitur ueris nuptiis subiungitur adhortalio, ut verseueret filium Dauus corrigere, ne adhuc animus amore meretricis impeditus facile nuptias et patris consilium contemnat. suggerit et ex ea re facultatem. 5 597 quod dixit 18 potest NVNC DVM ANIMVS IRRITATVS EST 598 hoc est: de iniuriis animus prouocatus est. — 19 MIRVM NI DOM1 EST callide interrogauerat senex. ubi esset Pamphilus. sed callidius respondit Dauus dicendo 'mirum ni domi est': ex hoc enim declarat non esse illum apud meretricem. 10 ideo mirandum est, si non domi est.* remansit seruus cognito consilio domini et secum loquitur se iam esse periturum, quod euentus aliter ceciderit quam ipse consilium non recta calliditate susceperit.* ita secum loquitur haec, et hic est allocutio habens quid metuat et quid uelit. 15 601 nam quid metuat, hoc est 22 NIHIL PRECI LOCI RELICTYM IAM PERTVRBAVI OMNIA, nihil ergo causae est, 'quin in

- 596 *[2] 17 EGO VERO SOLVS hae interruptiones in Terentio saepius positae ita sunt suspendendae, ut series orationis tenorem suum usque ad ultimum seruet, sicut hic.
- 599 *[11] 20 DICAM ITIDEM id est similiter. et est aduerbium qualitatis.
- *[14] et prius quid metuat (-it BB'V) 22 NIHIL PRECI EST (est preci <loci> S) RELICTVM etc., in quibus hypozeuxis (ypo-zeusis codd.) est; post quid uelit 27 VTINAM MIHI ESSET ALIQVID HIC. antiqui declinabant prex precis, unde remansit in usu accusatiuus et ablatiuus in singularitate. 'astutia' 'scelus' 'malum' et reliqua talia interiectiones sunt dolentis aut irascentis, quando ita ponuntur.

1 respondit add. W. | ab om. β | namque G, nam LF, (ante ab) $\alpha \parallel 2$ uerbis (del. et ueris adscr. F) codd. $\parallel 4 \langle \text{pu-dore} \rangle$ amore G $\parallel 5$ consilium] imperium F | ea om. LG $\parallel 6$ potes $F (= Ter.) \parallel 8$ esset] est et L, est G $\parallel 9$ calidus G, cal.... L | respondit dauus dicendo F, respredicendo (sscr. rādo m. 2) G, dauu⁹ dauu⁹ dicendo L $\parallel 11 \langle \text{Nullus sum} \rangle$ remansit F $\parallel 12$ cognito] cogitato (-tatio L, -tat de G) $\beta \mid$ et om. $\beta \parallel 15$ allocutio Gerstenb.: obl- codd. $\parallel 16$ num LG | nihil $\langle \text{est} \rangle F (= Ter.)$. pistrinum recta proficiscar uia'; quid uclit, illo ucrsu de-606 clarauit 27 VTINAM MIHI ESSET HIC ALIQVID QVO ME PRAE-CIPITEM DAREM.

5.

- 607 1 VBI ILLIC EST SCELVS QVI ME PERDIDIT haec scaena controuersiam tenet talem: Dauus arbitratus falsas nup- 5 tias consilium dedit domino, ut promitteret se uxorem esse ducturum; sed Simo exorauit socerum, ille se filiam daturum esse promisit; fit reus Dauus, quod decepit dominum. hic status est qualitas uenialis, in qua, etsi de praeterito tempore uidetur esse deceptus, docet nihilo- 10 minus se ad futurum posse prouidere. est igitur accusatio haec 'ubi illic est scelus, qui me perdidit?', quamquam conquestio in principio collocata auget crimen, quod dicit iure sibi ista obtigisse, quod serui consilio usus in periculo sit* et non sua sibi sententia ingenioque subuenerit. 15
  609 3 FORTVNAS MEAS COMMISISSE FVILI leui serus. —
- 610 4 PRETIVM OB STVLTITIAM FERO hoc est meritum atque poenam. Virgilius (Aen. IX 232) 'rem magnam pretiumque morae' et (Aen. XII 351-52) 'illum Tydides
- α*[15] unde indignando superius 'ubi est?' figura erotema est, id est interrogatio. non nominatim exprimendo, sed definiendo ait 'qui me perdidit'. — 2 NVLLI CONSILII nomina, quae moderni ponunt inter pronomina, nullus totus solus et similia, declinantur nullus nullius et nullus nulli et reliqua similiter. — 3 FVTILI id est leui (inani S) et uano.

1 uersus L, om. G | declarari L || 6 domino] pamphilo α | promitteret — ducturum] annueret patri $\alpha \parallel 7$ sed] unde $\alpha \parallel$ Simo F, om. LG; ille $\alpha \mid$ ille] qui $\alpha \parallel 8$ promisit ante filiam $\alpha \parallel$ 9 etsi] et LF $\parallel$ 11 se (sed LF) ad futurum (aff-FG) β , se de futuro $\alpha \parallel$ 13 collocatu L, -tur G | crimen] erm G $\parallel$ 14 contigisse F, -tingere G | sit in periculis $\alpha \parallel$ 17 pretrive] praemium codd.

- 611 alio pro talibus ausis affecit pretio'.* 5 POST HAEC INCO-LVMEM SAT SCIO FORE ME NVNC SI HOC DEVITO MALVM facile me intelligo, inquit, incolumem esse futuro tempore, si hoc malum quod praesens est euitauero. Pamphilus modo deliberans quaerit quid faciat, an neget hoc quod iam promiserat. sed est forma non plenae deliberatiuae et propterea diuisiones integras non habet. at postquam Dauum conspexit, continuo proponit quaestionem et crimen inten-
- 616 dit 10 EHO DVM BONE VIR* QVID AGIS ME TVIS VIDES CONSILLIS IMPEDITUM ESSE. haec accusatio tota est. at 10 contra ille nec se defendit nec purgat, sed spem tantum-
- 617 modo pollicetur 11 AT IAM EXPEDIAM* hoc est: impeditum
- 618 te soluam. 12 FVRCIFER in seruos istud saepe conuicium dicitur, quod, cum addicuntur poenae, furcam ex materia qualibet factam ligatam collo sustinent. ut Cicero 15 (pro Dciot. 9, 26) 'quid deinde? furcifer quo progreditur?'
- 621 15 AN NON DIXI HOC FVTVRVM supra (II 3, 11) enim, cum Dauus hortaretur Pamphilum, ut promitteret se ducturum uxorem, dixerat 'ex ca re quid fiat uide' et respondit Pamphilus 'ut ab illa excludar, hac concludar'. hoc 20 ergo dixit iam ante se dixisse. — QVID MERITVS CRVCEM semper pietas commouetur iratis, si illi, qui in crimine constituti sunt, se poenam meritos esse fateantur. idcirco adiecit seruus 'crucem'. et ab Atheniensibus haec lex fuerat constituta, uti damnatis poenae proponerentur, ut 25
- 611

α^{*}[1] INVLTVM ID NVMQVAM AVFERET id est impune numquam feret, id est poenam sustinebit. — 5 FOSTHAC (haec B') INCOLVMEM id est sanum. — SI DEVITO HOC MALVM quod imminet mihi a Pamphilo.

*[9] 'bone' antiphrasis (-frasis codd.) est.

*[12] ubi est paronomasia (paran-VS).

4 Pamphilus $\langle \text{uero} \rangle G \mid \text{deliberationis} (-\text{nem } G) \beta \parallel 5 \text{ hoc} F$, hic rell. $\parallel 9 \text{ DVM } om$. $L \parallel 11 \text{ nec } 1$.] ne $LF \mid \text{se } om$. α defendat L, dat $F \mid \text{nec } 2$.] non $\beta \parallel 14$ adducuntur $\beta \mid \text{ex } om$. $\beta \parallel 15 \text{ ut} \langle \text{et} \rangle FG \parallel 19 \text{ et respondit Pamphilus}]$ ubi ait $\alpha \parallel 21 \text{ commeritus } \alpha \parallel 24$ ab om. $F(\text{recte }?) \parallel 25 \text{ constituta } om$. $\beta \mid \text{ut } FG$

eligerent quam uellent, et si leuiorem eligerent, grauiore 624 afficiebantur. — 18 NAMQVE HOC TEMPVS PRAECAVERE MIHI ME HAVD TE VLCISCI SINIT in periculo namque posito prior est cura prospiciendi quam uindicandi. inde etiam Neptunus cum mare cerneret esse turbatum 'sed motos 5 praestat componere fluctus: post mihi non simili poena commissa luetis' (Verg. Aen. I 135-36).*

 $\alpha^*[7]$ et dicimus ulciscor aduersarium, id est ultionem capio de aduersario (*finis comm. Andr. in B*).

IV.

1.

625 1 HOCCINE EST CREDIBILE AVT MEMORABILE haec scaena accusationem tenet, quod Pamphilus non seruauerit fidem, quippe qui dixerit sese eandem quam amabat Cha- 10 rinus uxorem non esse ducturum et constituerit nuptias sed huic accusationi respondit Pamphilus se pofuturas. tius esse deceptum neque quod fecerit hoc fecisse propria uoluntate, ut uenialis status sit. accusatio igitur generaliter coepit, quod multi homines mali de incommodis 15 alterius gaudeant. et hoc accusatoris semper est generalitate proposita ad speciem crimen adjungere, ut est illud (Cicero, divin. in Caecil. 9, 27) 'nihil enim est (***) uitae reposcere eum, qui non possit suae reddere', deinde subiungitur species de Caecilio 'hic ego, Caecili, de te 20 (plura) non dicam'. ita et hic subiungitur species de Pamphilo, quod ipse de malis alterius uideatur gaudere.*

*[22] et est sensus: numquid credi potest, quod sit alicui

1 quam — eligerent om. $L \mid \text{grauiori} \alpha \parallel 3 \text{ mini} om.$ $L \alpha (recte?) \mid \text{ms om. } F \mid \text{havd} \text{habui} \ L \mid \text{periculis } \alpha \mid \text{nam imposito} \ L F \parallel 4 \text{ unde } \alpha \parallel 8 \text{ commemorabile} \ L \parallel 10 \text{ quippe om. } \alpha \mid \text{dixerat} \ L F \alpha \mid \text{sese} \mid \text{esse} \ L, \text{ et se } F, \text{ se } \alpha \mid \text{eam quam} \ - \ \text{Charinus post} \ \text{ducturum, non esse ante uxorem } \alpha \parallel 16 \text{ et hoc om.} \ L \parallel 19 \text{ resposere codd.} \parallel 22 \text{ de om. } \beta \mid \text{malo } \alpha, \text{ mali } \beta \mid \text{gaudere om. } \beta \mid \text{g$

- 629 5 IDNE EST VERVM IMMO ID EST PESSIMVM HOMINVM GENVS sensus est: id est uerum hominum genus, quasi homines esse intelligantur qui semper fraudibus uiuant. ac ne quasi contra opinionem omnium istam sententiam uideatur dixisse, quod dixerat 'uerum hominum genus' intelligens 5 malos homines, adiecit deinde 'pessimum hominum genus'.
- 631 7 POST VBI TEMPVS PROMISSA IAM PERFICI hoc est: cum tempus aduenerit, quo tempore ca quae promissa sunt com-
- 636 pleantur. 12 PROXIMVS EGOMET SVM MIHI sensus est: cum tibi promiserim, eyo tamen mihi sum proximus, hoc 10 est mihi potius debeo consulere, quia maior utilitas nobis
- 637 nostra est quam aliena. 13 AT VBI FIDES EST SI ROGES at si interroges 'ubi sunt quae promissa sunt?' hoc est: ubi fides maneat. — NIHIL PVDET HIC VBI OPVS EST ILLIC VBI NIHIL OPVS EST IBI VERENTVR 'hic ubi opus est' hoc est: cum 15 iam debeant compleri promissa: ibi enim opus, (non opus)
- 639 quando ipsa promissio est. 15 ET CVM EO INIVRIAM HANC EXPOSTVLEM et cum eo conquerar de hac iniuria: hoc enim significat expostulatio, cum iniuriae efficitur cum aliquo
- 610 questio. 16 ATQVE ALIQVIS DICAT NIHIL PROMOVERIS 20
  - α tanta malitia insita, ut non compatiatur alterius miseriis, sed potius gaudeat et numquam se felicem credat nisi sit comparatus cui (cui comp- codd.) insultet. et definit qui sit (Lindenbr.; qzis ÷ codd.; an qualis est?) inuidus, de quo Martialis (ep. I 40) 'omnibus inuideas, inuide (liuide Mart.), nemo tibi.' et 'id genus hominum pessimum est'. 'genus' uero aequiuocum est. sensus qui sequitur talis est: melius est non promittere quam promissum non implere, quia in denegando promittere uere-cundia tolerabilis, in perficiendi tempore inhonesta ac inutilis, sicque (que eras. in V, om. S) postposita hone-state, dum res cogit denegare, ad inuerecundiam dilabuntur dicendo 'neminem plus me diligo'. postea deliberat, an ad eum eat et cum eo expostulet id est conqueratur, quia expostulatio est cum aliquo questio.

 $3 \langle \text{hoc} \rangle$ esse L, esse $\langle \text{hoc} \rangle F \parallel 7$ TEMPVS (om. G)] est add. $\alpha FG \parallel 14$ hic $\langle \text{non uerentur} \rangle G$, $\langle \text{non uerentur} \rangle$ illic $F \parallel$ 16 ibi W: ubi codd. | non opus suppl. Schoell; nihil $G \parallel 18$ et om. $L \parallel 19$ iniuriae W: iniuria ei (et F) codd. eligerent quam uellent, et si leuiorem eligerent, grauiore 624 afficiebantur. — 18 NAMQVE HOC TEMPVS PRAECAVERE MIHI ME HAVD TE VLCISCI SINIT in periculo namque posito prior est cura prospiciendi quam uindicandi. inde etiam Neptunus cum mare cerneret esse turbatum ^csed motos 5 praestat componere fluctus: post mihi non simili poena commissa luetis' (Verg. Aen. I 135-36).*

 $\alpha^*[7]$ et dicimus ulciscor aduersarium, id est ultionem capio de aduersario (finis comm. Andr. in B).

IV.

1.

625 1 HOCCINE EST CREDIBILE AVT MEMORABILE haec scaena accusationem tenet, quod Pamphilus non seruauerit tidem, quippe qui dixerit sese eandem quam amabat Cha- 10 rinus uxorem non esse ducturum et constituerit nuptias futuras. sed huic accusationi respondit Pamphilus se potius esse deceptum neque quod fecerit hoc fecisse propria uoluntate, ut uenialis status sit. accusatio igitur generaliter coepit, quod multi homines mali de incommodis 15 alterius gaudeant. et hoc accusatoris semper est generalitate proposita ad speciem crimen adiungere, ut est illud (Cicero, divin. in Caecil. 9, 27) 'nihil enim est (***) uitae reposcere eum, qui non possit suae reddere', deinde subiungitur species de Caecilio 'hic ego, Caecili, de te 20 (plura) non dicam'. ita et hic subiungitur species de Pamphilo, quod ipse de malis alterius uideatur gaudere.*

*[22] et est sensus: numquid credi potest, quod sit alicui

1 quam — eligerent om. $L \mid \text{grauiori} \alpha \parallel 3 \text{ mini} om.$ $L \alpha (recte?) \mid \text{me om. } F \mid \text{mayo}$ habui $L \mid \text{periculis } \alpha \mid \text{nam imposito}$ $L F \parallel 4 \text{ unde } \alpha \parallel 8 \text{ commemorabile}$ $L \parallel 10 \text{ quippe om. } \alpha \mid \text{dixerat}$ $L F \alpha \mid \text{sese}$ esse L, et se F, se $\alpha \mid \text{eam quam}$ — Charinus post ducturum, non esse ante uxorem $\alpha \parallel 16$ et hoc om. $L \parallel 19$ resposecere codd. $\parallel 22$ de om. $\beta \mid \text{malo } \alpha, \text{ mali } \beta \mid \text{gaudere om. } \beta$

- 629 5 IDNE EST VERVM IMMO ID EST PESSIMVM HOMINVM GENVS sensus est: id est uerum hominum genus, quasi homines esse intelligantur qui semper fraudibus uiuant. ac ne quasi contra opinionem omnium istam sententiam uideatur dixisse, quod dixerat 'uerum hominum genus' intelligens 5 malos homines, adjecit deinde 'pessimum hominum genus'.
- 631 7 POST VBI TEMPVS PROMISSA IAM PERFICI hoc est: cum tempus aduenerit, quo tempore ca quae promissa sunt com-
- 636 pleantur. 12 PROXIMVS EGOMET SVM MIHI Sensus est: cum tibi promiserim, ego tamen mihi sum proximus, hoc 10 est mihi potius debeo consulere, quia maior utilitas nobis
- 637 nostra est quam aliena. 18 AT VBI FIDES EST SI ROGES at si interroges 'ubi sunt quae promissa sunt?' hoc est: ubi fides maneat. — NIHIL PVDET HIC VBI OPVS EST ILLIC VBI NIHIL OPVS EST IBI VERENTVR 'hic ubi opus est' hoc est: cum 15 iam debeant compleri promissa: ibi enim opus, (non opus)
- 639 quando ipsa promissio est. 15 ET CVM EO INIVRIAM HANC EXPOSTVLEM et cum eo conquerar de hac iniuria: hoc enim significat expostulatio, cum iniuriae efficitur cum aliquo 640 questio. — 16 ATOVE ALIQVIS DICAT NIHIL PROMOVERIS 20
  - α tanta malitia insita, ut non compatiatur alterius miseriis, sed potius gaudeat et numquam se felicem credat nisi sit comparatus cui (cui comp- codd.) insultet. et definit qui sit (*Lindenbr.*; q2is ÷ codd.; an qualis est?) inuidus, de quo Martialis (cp. I 40) 'omnibus inuideas, inuide (liuide Mart.), nemo tib.' et 'id genus hominum pessimum est'. 'genus' uero acquiuocum est. sensus qui sequitur talis est: melius est non promittere quam promissum non implere, quia in denegando promittere uerecundia tolerabilis, in perficiendi tempore inhonesta ac inutilis, sicque (que eras. in V, om. S) postposita honestate, dum res cogit denegare, ad inuerecundiam dilabuntur dicendo 'neminem plus me diligo'. postea deliberat, an ad eum eat et cum eo expostulet id est conqueratur, quia expostulatio est cum aliquo questio.

 $3 \langle \text{hoc} \rangle$ esse L, esse $\langle \text{hoc} \rangle F \parallel 7$ TEMPVS (om. G)] est add. $\alpha FG \parallel 14$ hic $\langle \text{non uerentur} \rangle G$, $\langle \text{non uerentur} \rangle$ illic $F \parallel$ 16 ibi W: ubi codd. | non opus suppl. Schoell; nihil $G \parallel 18$ et om. $L \parallel 19$ iniuriae W: iniuria ei (et F) codd. hacc quasi per interrogationem ponuntur: cum sit enim consilium Charini, ut accusationem ingerat in Pamphilum, proponit sibi in irritum accusationem suam esse uenturam ita, quasi aliquis ei dicat frustra accusaturum esse Pamphilum: si quis ergo est qui dicat 'nihil promoueris', tamquam responsio subiungitur* uerbum illud quod sequitur

- 641 17 MVLTVM hoc est: multum promouero, tamen meam com-
- 642 pleam uoluntatem. 18 CHARINE ET ME ET TE INPRVDENS NISI QVID DI RESPICIVNT PERDIDI hic incipit defensio et simul status uenialis collocatur: hic enim uenia est per 10 imprudentiam. at Charinus tamen perseuerat in accusatione* et dicit hanc defensionem a Pamphilo excogitatam. cumque Pamphilus fidem apud amicum perdidisset,* adhibet testem
- 651 Dauum, cuius consilio ista fecisse uidetur.* 27 QVID ISTVC EST TAM MIRVM SI EXEMPLUM EX TE CAPIT ita, inquit, 15 stultitia et malis moribus uiuis, ut iuste de te poenas capiat seruus. hoc est 'exemplum capit': ponitur enim hoc 'exemplum' pro poena atque supplicio, ut ipse Teren-
- 641 α * [6] 17 MOLESTVS CERTE EI FVERO MEIS CONUICIIS ATQVE ANIMO MOREM GESSERO id est: ostendam ei, quem morem geram in animo.
  - *[11] per palinlogiam repetendo iniuriam.
  - [13] qui se et a dictis et a (om. S) factis nimis insipienter (hic 3 litt. detritae in B') egisse in antecedentibus reprehendit,
- 647 * [14] 28 NONNE TIBI iste sensus est de primo uersu huius 648 scaenae. 24 LACTASSES autem dictum est decepisses,
- 649 per metaphoram tractum a pueris. et est lacteo lactes 649 lac sugo, lacto lactas lac praebeo. — 25 HABEAS synchoresis (Zeune: sinchrisis codd.) est, quae fit quando concedimus mala importune desiderantibus, ut est etiam illud (V 3, 18) 'habeat, ualeat, uiuat cum illa'.

2 charino $F \parallel 3 \langle et \rangle$ proponit codd. | esse] rē $G, \ldots L \parallel$ 4 ita] denique $\alpha \mid ei -$ Pamphilum] proponat 'frustra ingeris conuicia, quia nihil pro mouebis' $\alpha \parallel 5$ nil $L \parallel 9$ et] et est G, e $L \parallel 10$ uenialis om. LG (rect?) | collocatur W.: -tus codd. 14 fecisse uidetur] fecit $\alpha \parallel 16 \langle tam \rangle$ malis $B \parallel 18$ exemplum] ex $\beta \mid$ pro om. $\beta \mid$ atque] et α

tius alio loco (Eun. V 6, 21) dicit 'uterque in te exemplum 653 dent'. - 29 ALTERCASTI contendisti, diutissime disputasti. 14/55 — 30 syccenset irascitur.* — 31 Aerymnas meas mise-657 rias et labores. — 33 NEC POSTVLABAT NVNC QVISQVAM VXOREM DARE non aliquis postulabat, ut uxorem daret. 5 663 — 39 DISTURBAT dirimit, intercedit. cum narrationem suscepisset Pamphilus, intercedit, inquam, Charinus proprio dolore, ut dicat illum sua potius istuc facere uoluntate. in hoc enim accusatio perseuerat, quia ille imprudentem se dicit esse compulsum, ut hoc quod fecit fecerit 10 660 uoluntate. — 36 CVR ME ENECAS cur mc interrogatio-662 nibus crucias. — 38 DONEC PERPVLIT donec persuasit.* — 664 40 QVI AVSCVLTAVERIM QUI CONSENSUM huius persuasio-667 nibus commodauerim. — 43 EHO DIC MIHI SI OMNES HVNC CONIECTVM IN NVPTIAS INIMICI VELLENT QVOD NISI HOC CON- 15 SILIVM DARENT sensus est: stultum admodum, Daue: uide quam contrarium inimicumque consilium domino dederis. uti cum uideres cum alterius amore retineri, cogeres tamen, ut promitteret patri uxorem se esse ducturum. namque si inimici Pamphilum uellent uxorem ducere, non aliud con- 20 669 silium darent nisi quod tu dedisti. — 45 DECEPTVS SVM cum non habeat purgationem seruus, confitetur de peccato, tamen promittit aliquid spei, ut periculum possit euadere. 670 - 46 HAC NON SVCCESSIT SUCCEDERE quid dicitur, cum

658 α^* [3] **34** et est in hoc uersu ironia (yr- codd.). et hoc exsequitur TV COACTVS VOLVNTATE TVA ES. quia est necessitas naturalis, est et necessitas cum uoluntate, est et sine uoluntate. sed postposita naturali de duabus reliquis hic agitur: ait enim 'quia (et S) non pater te coegit, sed tu coactus tua uoluntate es'.

*[12] ubi a se honeste remouet crimen.

2 (id est) contendisti $\alpha \parallel 3$ (et propterea) succenset (id est) $\alpha \parallel 8$ sua om. $L \parallel 9$ imprudenter $G \parallel 10$ esse consulum $L \parallel$ fecit W.: facit codd. $\parallel 11$ (id est) cur $\alpha \mid$ interrogationibus] his dictis $\alpha \parallel 12$ (id est) persuasit $\alpha \parallel 14$ omnis $L \parallel 17$ (et) contrarium $\alpha \mid$ consilium post dedisti (sic pro dederis) $\alpha \parallel 18$ detineri $G \parallel 19$ patri promitteret $FG \mid$ se om. $L \parallel 21$ nisi] quam $\alpha \parallel$ 24 quid) (= quidem) F, qui L, om. G

bene aliquid prouenit.* est ergo hic sensus: consilium meum etsi non prouenit, auxilium alia ratione quaeremus.

- 671 47 NISI ID PVTAS QVIA PRIMO PROCESSIT PARVM* nisi credis. inauit. exinde iam me bonum consilium reperire non
- 673 posse, quia primum contrarius decepit eventus. 49 IMMO 5 ETIAM SATIS CREDO SI ADVIGILAVERIS colligit contra Pamphilus magis consilia Daui ad hoc proficere posse, ut mala duplicata geminentur.* conuictus seruus accusatione domini respicit ad officium suum dicitque nihil domino deberi a
- 675 servo nisi ut faciat imperata. dicit ergo 51 EGO HOC TIBI 10 PRO SERVITIO DEBEO CONARI MANIBVS PEDIBVSQVE NOCTES ET DIES ut corpus, quod in seruitio est, debeat seruientis officium, animus ucro numquam a seruo* quaeri debeat, ita consilium quod dedi (si) parum prouenit, debes ignoscere. hoc cum dominus audisset, petit, ut sibi praeterita fortuna 15
- 681 reddatur 57 CVPIO RESTITVE QVEM A ME ACCEPISTI LOCVM. quoniam seruus dixerat 'si consilium bonum non est, tu tibi prouide', dominus dicit se utile consilium sibi esse reperturum, si modo in eo loco sit, ubi fuit ante, cum non promisisset patri. tunc enim tuta erant omnia neque 20 quadam necessitate tenebatur, ut uxorem duceret, quia necdum promiserat; nunc autem, quia coactus a seruo est, ut promitteret patri, post promissionem malum locum tenere coepit: non potest enim iam negare quod pollicitus est.*
- 669 α^* [1] 45 DEFETIGATVS (defat- S) id est fessus. et uenit a fatigor.
  - * [3] hic argumentum est ab inpossibili (a poss-S). * [8] et est sarcasmos (sarch- codd.).

  - * [13] quia hic a nota argumentum elicuit dicendo seruitium a seruo (tot. om. S).
- 682 * [24] 58 CONCREPVIT id est sonuit. et uenit a uerbo concrepo

1 prouenerit $L \parallel 3$ parum processit $\alpha \parallel 4$ me] ne L, om. $G \parallel 6$ ETIAM] nam $\alpha \parallel 12$ seruitutis $G \parallel 14$ consilium — prouenit] si quid praeter spem euenit $\alpha (= Ter.) \mid si add. Lindenbr. \parallel 16$ reddatur] restituatur $\alpha \parallel 17$ consilium (meum) α (recte?) bonum om. $L \mid$ tu tibi prouide] tute aliud reperi $\alpha \parallel 18$ sibi (esse om.) post reperturum $\alpha \parallel 19$ cum non] quam $\alpha \parallel 24$ est (patri) α

ideo ergo dicit 'reuoca me in eum locum, quem ante habueram', hoc est ut in eo negotio sim, in quo fui antequam 683 promisi patri. — 59 NIHIL AD TE hic diu inquirentem seruum et uana sibi colligentem castigat adulescens, quia supra (v. 58) dixerat Dauus 'concrepuit. ostium'. hoc enim 5 non debuit cogitare ille, qui de consilio cogitabat. — AT IAM TIBI HOC INVENTVM DABO hoc quod quaeris iam inueniam, ut consilio tibi eum locum restituam, quem ante tenebas.

α primae coniugationis, quod facit praeteritum concrepui, sicut tonui sonui (concrepo — sonui om. B'; sicut sonui om. S).

2.

- 684 1 IAM VBI VBI ERIT INVENTVM TIBI CVRABO ET MECVM 10 ADDVCTVM TVVM PAMPHILVM opportune se iam hic incerto adulescenti et anxio plane quid agat, an quod ante promiserat deneget patri, interponit ancilla Mysis, cuius aspectu et commemoratione mulieris facile animus in amorem inclinatus incumbat, quemadmodum et supra iam diximus.* 15
- 687 4 ORARE IVSSIT SI SE AMES ERA IAM VT AD SESE VE-NIAS intellexit Mysis Glycerium parum promouisse antea commemoratione apud adulescentem. idcirco cupit eum ad

685 687 α*[15] quod uero ait 'curabo aduentum et adductum', hoc est: curabo tibi inuentum adducere; nam gerundiui sunt pro infinitiuis. — 2 ANIME MI comicum nomen blandientis est. — 4 ORABE IVSSIT paraleipsis (Gerstenb.: -lemsis codd.), id (om. B') est praeteritio, cum praetermittentes quaedam nihilo minus dicimus. nam praetermisso nomine Glycerii ait 'orare iussit', quia superfluum esset, si nominaret eam illi, qui de nulla alia prae amore loqui poterat.

3 hic – 9 tenebas om. B' || 5 hoc W.: hic LG, hec F ||8 antea $F \alpha ||$ 10 vbi 2. om. FG || 11 se] et FG, om. $\alpha |$ hic] in hac scaena $\alpha ||$ 12 plane] plurimum FG | an] ait L, aut (sscr. an) F || 13 interponitur codd. practer F | Mysis ancilla $\alpha ||$ 16 iam om. L || 16 si – ERA] misera L, (ante corr.) F | vr om. L || 18 apud om. L

61

dominam uenire, hoc est ad Glyccrium. idcirco ait, quod sibi, ut rogaret adulescentem, iusserit, ut ad se ueniret. 688 dicit et affectus necessitatem, quod dicit 5 videre AIT TE CVPERE. — PERII HOC MALVM INTEGRASCIT hoc utique Mysidis egit aduentus, uti adulescens amore rursus incitatus 5

- 691 existeret. 'integrascit' renouatur. 8 QVIBVS QVIDEM QVAM FACILE POTVERAT QVIESCI SI HIC QVIESSET Charini persona istud dicit 'quam facile quiesci potuerat in nuptiis, si Dauus non tale domino tradidisset consilium, ut ducturum se pro-
- 692 mitteret'. 9 AGE SI HIC NON INSANIT* SATIS SVA SPONTE 10 INSTIGA si dominus meus, inquit, sua sponte non irascitur,
- 693 tu, Charine, impelle et coge. 10 EDEPOL EA RES EST Mysis respondet ad id, quod Pamphilus fuerat suspicatus, quod Glycerium idcirco se aduocet, quod nuptias futuras esse audiuit: 'ea' inquit 'res est, haec causa est miserae 15 ad dolorem'. — MYSIS PER OMNES TIBI ADIVRO DEOS NVM-QVAM EAM ME DESERTVRVM sic semper est: hi, apud quos iam periit fides, cum argumenta deficiunt, per iusiurandum sibi in probatione succurrunt, ut est Sinon apud Troianos, qui, cum sibi ex captiuitate parum credi intelligeret, ius- 20 iurandum adhibuit, quod credi posset (Verg. Aen. II 154-55) '«uos, aeterni ignes, et non uiolabile uestrum
- 695 testor numen» ait'. 12 NON SI CAPIVNDOS* MIHI SCIAM ESSE INIMICOS OMNES HOMINES QUONIAM Mysis ante dixerat [†]et Dauus, ut exinde pater iratus existeret, si se Pamphilus 25 uxorem ducturum esse denegaret, idcirco conclusit 'non si capiundos mihi sciam inimicos esse omnes homines'. —

 $\alpha^{*}[10]$ ironice (yf- V, yr- rell.). *[23] hoc ex generalitate conclusit.

2 uenire (om. ut) $G \parallel 3$ dicit — necessitatem] hoc pro affectus necessitate post cVPERE $\alpha \mid$ quod dixit $FG \parallel 5$ aduentus] adiecit $L \mid$ adulescens $\langle$ utique $\rangle$ — incitatus $\langle$ ait $\rangle$ ante HOC MALVM INTEGRASCIT $\langle$ et coepit conicere IDCIRCO ACCERSOR $\rangle \alpha \parallel 6$ integrascit (-escit FS) $\langle$ quippe est $\rangle \alpha \parallel 7$ qui esset $\langle$ sed $\rangle$ codd. $\parallel$ 14 $\langle$ id est $\rangle$ idcirco te euocat quia futuras nuptias $\alpha \parallel 17 \langle$ ut $\rangle$ hi $G \parallel$ 19 in probationem α (etiam G his post 20 sibi repetitis) $\parallel$ 22 acstrum L, astrum $\alpha \parallel 25$ ut om. $L \parallel 27$ omnis L

Digitized by Google

- 696 13 VALEANT QVI INTER NOS DISCIDIVM* VOLVNT HANC TAMEN NISI MORS ADIMET NEMO . . . NON APOLLINIS MAGIS VERVM ATQVE HOC RESPONSIVM EST non tanta ueritate Apollo respondet 699 quam nunc eqo. — 16 si poterit fieri vi ne pater per ME STETISSE CREDAT QVO MINVS HAE FIERENT NVPTIAE VOLO 5 SED SI ID NON POTERIT ID FACIAM IN PROCLIVE QVOD EST STETISSE PER ME VT CREDAT primum mihi consilium est, inquit, ut operam dem, ne credat pater per me esse hoc est 'per me stetisse' -... ut hae nuptiae non fierent. id maxime cupio et id fieri uolo, ut non credat me distur- 10 batorem esse nuptiarum, et si fieri hoc non potuerit quod in promptu est, in necessitate complebo, ut per me turbari nuptias intelligat. hoc est quod dixit 'per me stetisse ut credat', hoc est per me contigisse et factum esse 'quo minus 702 hae fierent nuptiae'. - 19 QVIS VIDEOR MISER AFQVE ATQVE 15 Ego quoniam secundum consilium. quod Pamphilus posuit. tale est, ut dixerit patrem se non timere, si intellexerit, quod ipse fecit ne nuptiae fierent, idcirco et quaesiuit ipse. qualis futurus esset ex hoc consilio, et responsum est ei 703 "miser aeque atque ego". — 20 HOC EGO TIBI PROFECTO quod 20 spem habere posse cognoscitur, quod ipsius opera futurum sit ut nuptiae non fiant, ideo dixit "consilium quaero". -705 22 DIES HIC MIHI VT SATIS SIT VEREOR AD AGENDVM Dauus seruus cum consilium rogat ut proferat, ipse sibi reperit argumenta, ut dicat diem sibi uix posse sufficere, ut hoc 25 compleatur de narratione consilii* (et sibi eum) super-
- α^{*}[1] id est diuortium. 'ualeant' est acyrologia (achir- codd.), 698 id est pereant. — 15 NON APOLLINIS parabole, siquidem est rerum genere dissimilium.
  - *[26] 'uereor's autem est timeo. 'ut' tali uerbo iunctum pro ne accipitur.

3 ueritate Schopen: uirtute codd. $\parallel$ 4 nunc ego W.: nec ego L, nego F, ego $G \parallel$ 6 si om. $L \parallel$ 8 inquit (quid (quod F)) $LF \parallel$ 9 ut hace LF, ne $G \parallel$ 13 quod om. $L \parallel$ 18 (non) fierent $LG \parallel$ 21 sit ut] sic L, om. $G \parallel$ 24 rogat] quaereret $\alpha \mid$ repperit codd. $\parallel$ 26 compleat $\alpha \mid$ consilium $\alpha \mid$ et sibi eum add. W.

- 707 uacuum esse uel certe impedimento existere. 24 HINC 708 AMOLIMINI hinc discedite.* - 25 IMMO ETIAM NARRATIONIS MIHI INCIPIT INITIVM Dauus seruus domino discedente cum animaduerteret Charinum etiam nunc stantem volens eum depellere, quo celerius ipse quae essent agenda compleret, 5 astute interrogauit, cum omnes irent, 'quid tu? quo hinc te agis?': non enim uere audire uoluerat, sed (tan)tum ut impedimentum ad interrogationem discederet. at ille tamquam interrogari se credens coeperat nescio quid narrare, cum dixit 'uerum uis dicam?', unde iratus uehementer 10 Dauus, quod sibi narrare nescio quid ille uellet, cui hoc astute dictum fuerat ut discederet, 'immo etiam narrationis mihi incipit initium': cum enim iam discessionem tuam 710 complere $\hat{d}_c$ bueris, nescio quid narrare coepisti. — 27 ено TV IMPVDENS* NON SATIS HABES QVOD TIBI DIECVLAM ADDO 15 scit Dauus, quid petiuerit Charinus a Pamphilo, et idcirco imprudentem appellat, quod amplius petat quam ante (II 1, 28-29) desiderauerit 'saltem aliquot dies profer*, dum proficiscar aliquo, ne uideam'. uerumtamen stat Charinus
  - consilium expetens, non tantum ut differat nuplias, sed ut 10 ipse ducat uxorem.
  - α^* [2] nam molior est conor uel excogito, unde amolior et demolior; molo uero tertiae coniugationis est molam verto.
  - *[15] 'dieculam' autem dixit diminutiue a die. *[18] id est produc. et (om. S) addit causam 'ne uideam'. hinc sequentur interruptiones quam plurimae.

2 (id est) discedite $\alpha \mid \text{ETIAM}$] et $L \parallel 4$ (enim) animaduerteret L, (enim) aduerteret F, aduerteret $G \mid \text{etiam}$] et $LG \parallel 7$ tantum Lindenbr., om. $G \parallel 8$ ut (propter) G, om. $LF \mid \text{intermation}$ rogationis (om. ad) $G \parallel 9$ narrare] narret L, narrationis $G \parallel$ 11 nescio quid narrare $G \alpha \mid$ cui] cum $\alpha \parallel 12$ etiam] et codd. 13 iam enim $LF \parallel 18$ aliquod $GL \mid$ proficiscor L ł

¹⁶ 1 NIHILNE ESSE PROPRIVM CVIQVAM haec scaena compositionem doli habet, uti, quod ante seruus Dauus domino futurum esse promisit et facturas mulieres, puerum ante ostium collocarent, quo uiso senex Chremes filiam suam Pamphilo non daret. hoc nunc Dauus implere desiderat. ac primo 5 conqueritur Mysis, quod Pamphilus ille, qui promiserat se Glycerium esse ducturum uxorem, nunc incertam habeat uoluntatem. — NIHILNE ESSE CVIQVAM PROPRIVM perpetuum et fixum, ut Virgilius* (Aen. III 85) 'da proprium, Thym'¹⁷ braee, domum'. — 2 SVMMVM BONVM ESSE PVTABAM hoc est 10

- ⁷²⁰ summum et bonum, amicum et amatorem.* 5 FACILE HIC PLVS MALI EST QVAM ILLIC BONI Sensus est: in hoc, quod nunc descritur, plus sit forte calamitatis, quam illic, si amor perseueraret, ut eam uxorem duceret, boni esse
- 23 potuisset. 8 AD HANC REM EXPROMPTA MALITIA ATQVE 15 ASTVTIA manifesta et citata calliditate opus est et astutia.*
- 26 11 EX ARA SVME HINC VERBENAS TIBI Romanis omnibus
  - α*[9] 'propriamque dicabo' (Aen. I 73) (cf. Schlee et Bruns ad h. l.).
- 719 *[11] 4 VERVM EX EO NVNC MISERA ANTONOMASIA (Anthomasia S, -siuū V, -nomasiuū B') est, quod dixit (dicit B') 'erae' (-ra codd.) et 'misera', ab animo et extrinsecus, ubi est argumentum a minore ad maius. unde sequitur 5 FACILE HIC PLVS MALI EST QVAM ILLIC (-li V) BONI scilicet in relinquendo quam in amando. LABOREM uero pro dolore, sicut periculum pro temptamento.
  - *[16] aliter multita (cf. Îer. codd. B*C*) ut manifeste milites meis imperiis.

1 cuiquam proprium $\alpha \parallel 2$ uti — collocarent] quem Dauus domino futurum praedixerat, dum innotuit (== indicauit, cf. II 2, 34) a mulieribus puerum ante ostium collocandum $\alpha \parallel 3 \langle uti \rangle$ puerum codd. $\parallel 4$ senes $LG \mid$ Pamphilo filiam suam $\alpha \parallel 5$ at F, et $G \parallel 6$ conquiritur codd. praeter $FS \parallel 7$ Glycerium post ducturum $\alpha \mid$ nunc] non $\alpha \parallel 8 \langle$ proprium dixit $\rangle$ perpetuum $\alpha \parallel 9 \langle$ et $\rangle$ da $\alpha \parallel 12$ illi $L \parallel 13$ quod W: quo codd. $\mid$ illic $\langle$ boni $\rangle$ codd. $\mid$ 14 si amor] sic more L; si in amore? cf. p. 39,25 $\parallel 16 \langle$ id est $\rangle$ manifesta $\alpha \mid$ scitata G; cita Schoell | et astutia om. G

Donati comm. rec. Wessner. III 1.

Digitized by Google

mos est in atrio, hoc est in uestibulo, habere Vestam quippe cum inde uestibulum nominarint —, cui sacrificium cotidie facerent, et illic ei fuerat ara collocata. idcirco 729 dictum est 'ex ara sume hinc uerbenas tibi'. — 14 vr

- 129 dictum est ex ara sume hinc uerbenas tibl. 14 VT LIQVIDO POSSIM ut pure, *inquit*, et manifeste possim iusiu- 5
- 730 randum adhibere, me puerum non exposuisse. 15 NOVA NVNC RELIGIO IN TE ISTAEC INCESSIT subito, inquit, religiosus
- 738 effectus es.* 23 AVT TV PLVS VIDES aut tu plus prospicis.
- 732 $\alpha^*[8]$ et est sarcasmos (sarch- codd.) 17 PRO IVPPITER prosphonesis (prosf- codd.), id est exclamatio ad deum, quod idcirco facit, quia Chremes interuenit.

4.

- 740 1 REVERTOR POSTQVAM QVAE OPVS FVERANT AD NVP-TIAS GNATAE PARAVI VT IVBEAM ACCERSI haec scaena dolum 10 complet et habet subtilem causam et orationem, in qua aliud dicit aliud intelligi uult: quippe Dauus in hoc toto consilio constitutus est, uti prodatur Chremeti, quod Pamphilus ita Glycerium diligat, ut eam iam pro uxore habeat, siquidem ex ea susceperit filium, qua re cognita a nuptiis 15
- 742 Chremes possit abscedere. 3 VBI ILLIC EST cum uidisset Chremetem uenire, discessit prope *repentinum* simulaturus aduentum. ideo nunc interrogata mulier quaerit ubi sit. —
- 744 5 DI VESTRAM FIDEM QUASI NUNC DAUUS ueniat, aliam orationem fingit: quasi de foro nunc ueniens conqueritur20 adactam maximam esse multitudinem, maximos esse populos litigantium, annonam esse caram, et iocunde sub-

3 collocata ara $\alpha \parallel 5$ iusiurandum adhibere] iurare $\alpha \parallel$ 6 non apposuisse ante me $\alpha \parallel 7 \langle \text{id est} \rangle$ subito $\alpha \parallel 8$ es om. $LG \mid \text{AVT} - \text{prospicis om. } F \parallel 9$ fuere $F (= Ter.) \parallel 12$ in -est] hoc agit $\alpha \parallel 14$ diligit $L \parallel 15$ es] Glycerio $\alpha \mid \text{qua} -$ abscedere] ut hoc cognito numquam filiam suam ei committat α ; hinc usque ad V 4, 16 siquidem decst vetus cod. V \parallel 19 Dauus ueniat] aliunde adueniens $\alpha \parallel 20$ quasi -- caram] de multitudine populi apud forum litigantis et quod cara sit annona $\alpha \mid$ conqueritur F, -ratur $LG \parallel 21$ adactam Schoell: ad factam codd. (ad olim sscr.).

'46 iungit 7 QVID DICAM ALIVD NESCIO: haec enim repentina '48 uox suscepta est, quo aduentus simularetur. — 9 HEV MYSIS PVER HIC VNDE EST dissimulat omnia, ut et Chre-'51 metem non uidere uideatur.* — 12 CONCEDE AD DEX-'52 TERAM* leni hoc uoce pronuntiandum est. — 13 DELIRAS 5 NON TVTE IPSE idcirco haec Mysidis praecisa oratio est. quoniam iam coeperat indicare, quod ipse Dauus puerum attulisset. pro hac ergo oratione continuo interposuit locutionem suam Dauus cum minis atque terrore: VERBVM inquit SI MIHI VNVM PRAETER QVAM QVOD TE ROGO * 10 '54 FAXIS CAVE. quia dixit 'caue', ideo, adiecit 15 MALE DICIS. ---VNDE EST DIC CLARE petit ut Mysis dicat, puer unde sit, et ut clare dicat, ut senex possit audire. — A NOBIS ob-

scura responsio est. et metuit Dauus, ne unde sit haec mulier quae dixit 'a nobis' Chremes nesciat. idcirco ipse 15 cum indignatione ridens, qua manifestior fieret, adiecit 55 16 MIRVM SI INPVDENTER* MVLIER FACIT MERETRIX, ut in-

- dicaret hanc esse meretricis. denique quoniam hoc eqit
- 56 Dauus, continuo Chremes agnouit et subiecit 17 AB AN-DRIA EST ANCILLA HAEC QUANTUM INTELLEGO 'ab Andria', 20 hoc est a Glycerio, quae Andria est. - 18 ADEON VI-
- 57 DEMVR VOBIS IDONEI ESSE IN QVIBVS SIC ILLVDATIS fingit Dauus iracundiam et accusationem suscipit in mulierem.
- 51 α* [4] 12 Av interiectio est irascentis.
  * [5] id est transi.
  * [10] 'si' pro siquidem, 'caue' autem pro uide ne.
  * [17] argumentum est a causa, dictum per ironiam.

1 aliud dicam $\alpha \mid$ uox repentina $\alpha \mid 2 \text{ HeV}$] heo G, heus B' (S?) $F \mid 3$ hic simulat FG (cf. V 2, 6) $\mid 5$ leni W. (cf. p. 77, 2): leui codd. | uoce hoc $\alpha \mid$ est om. L $\mid 6$ ideo $\alpha \mid 7$ iam om. G $\mid 8$ 8 hac — continuo] quo statim $\alpha \mid 9$ locutionem] orationem (om. suam) $\alpha \mid$ Dauus ante interposuit $\alpha \mid$ cum — terrore] com-minans $\alpha \mid 10$ ullum F, (ex unum corr.) G $\mid 11$ cave] facias LF (gloss. ad FAXIS) | quia — adiecit] et quia illa sensit indigna-tionem, ait α ; sec. Eugr. MALE DIGIS a Myside dicitur, ut est in Ter. codd.; cf. Don. $\mid 17$ Mirum (uero) $\alpha (= Ter.) \mid 19$ agno-uit Chremes (esse meretricem) $\alpha \mid 20$ (quod) ab L

EVGRAPHI COMMENTVM

noua sane locutio est 'in quibus sic illudatis'.* ---759 20 PROPERA ADEO PVERVM TOLLERE HINC AB IANVA imperat, uti ab ianua puer qui est positus auferatur. uerumtamen post summissa uoce, ne Chremes audiat, imperat Musidi, ut loco maneat nec recedat: nondum enim fuerant 5 Chremeti cuncta patefacta, quia puerum esse posilum ante aedes et a meretrice positum solum fuerat indicatum necdum quod is puer Pamphili filius esset. ideo ergo retinet Mysidem, uti et nunc exspectet. denique praeparat illam rursus

- 763 interrogationem 24 CVIVM PVERVM HIC APPOSVISTI DIC MIHI. 10
- 764 25 MITTE ID QVOD SCIO* DIC QVOD ROGO quia obscure responderat interrogata Mysis cuius puer esset, quae dixerat 'tu nescis?', ut facilius Chremes audiret, respondet Dauus 'omitte quod scio, quod rogo dic'. denique cogit ad aper-
- 765 tiorem compositionem: nam cum illa dixisset 26 VESTRI. et 15 nunc interrogat cvivs Nostri, ut ad nomen proprium ueniretur, quod illa continuo dixit PAMPHILI. post quasi iratus et Dauus nomen repetit, ut duplicatio uocis nomen Chremeti plenius indicaret.* dixit igitur HEM QVID PAM-
- 766 PHILL. atque illa, quasi dubium sit, confirmat 27 EHO AN 20

  - α*[1] etiam illudo tibi dicimus.
    *[11] unde supra (IV 3, 20) 'uide ut subseruias orationi'. subseruire quippe ...... (6-7 litt. detritae in B', non liquet S; fort. significat fuit) nibil aliud dicere nisi quod interrogatum fuerit.
    - *[19] nam dolo illi crimen obicit, quod dum illa ueraciter depellit, certum Chrometem reddit. et suae causae ex testibus argumentum capit.

hero (ante corr.) G

NON EST. ita omni modo Chremes Pamphili filium (esse) 768 ex altercatione cognouit 29 RECTE EGO HAS SEMPER FVGI NVPTIAS. — QVEMNE EGO HERI VIDI AD VOS AFFERRI VESPERI astute et callide Dauus rem confirmatam coepit dicere esse mendacium, quod puer a meretrice sit suppositus neque 5 pepererit ex Pamphilo, sed propter nuptias [†]ut fiat primum[†]

- 769 ut eadem nocte hic puer adlatus sit. 30 VERVM VIDI CANTHARAM SVBFARCINATAM subfarcinari dicitur quasi sarcina aliqua fulciri.* ^sego uidi Cantharam puero subfarcinatam²: cum negat ipsam peperisse, prouocat ad ueritatem, 10
- 770 ut apertius fiat Chremeti. denique illa adiecit 31 DIS POL HABEO GRATIAM CVM IN PARIENDO ALIQVOT ADFVERVNT LIBERAE: sic enim confirmatur partus, quod liberae praesentes sunt,
- 772 quae possint dicere testimonium. 33 NE ILLA ILLVM HAVD NOVIT CVIVS CAVSA HAEC INCIPIT ualde, inquit, nescit Chre- 15
- 775 metem Glycerium, propter quem fingit ista. 36 NVNC ADEO VT TV SIS SCIENS quoniam omnia, quae indicanda fuerant, patefacta sunt Chremeti, etiam uere imperat et minatur et puerum ab aedibus poscit auferre. sed haec omnis oratio superior illud egit, ut Pamphilus doceretur 20 et amor commendaretur tantummodo, non tamen, ut omnir.o Chremes se crederet expulsum.*
  - α*[9] siquidem farcio farsi et farcior (-cinor S?) fartus, unde suffarcinor, facit. et 'cantharam suffarcinatam' dixit quasi corbem supponendo puero repletum. —
    33 NE ILLA pro ualde illa. uel NE ILLA pro illane (B'; puella ut vid. S), id est num quid illa, per soloecismum mutato ordine conjunctionis (om. S).

772

*[22] quod uero ait (v. 34) 'Chremes si positum puerum', ob-

1 esse add. W. || 4 callide $\langle se \rangle L | cupit LF (recte? cf. p. 21, 1) || 6 peperit FG | ut fat primum] ne fant prouisum? ||$ $8 suffarc- bis <math>\alpha$, subsarc- bis F | subfarcinari — fulciri] fort. haec debentur interpolatori, qui subsarcinaria legit || 9 ergo G (recte?) | uidi om. LF || 11 apertius (us ex corr. m. 2) G, ... L (adaperta V) || 12 aliquod LG || 13 quod G, ne L, ut F, cum V || 14 testimonio L | hau L, haut F || 19 ergo ut (ait L) — auferre] ut puerum ab aedibus auferat $\alpha ||$ 20 ut $\langle$ ad disturbandas nuptias $\rangle \alpha$ | Pamphilus (pater) α (recte?) || 21 amor $\langle$ Glycerii $\rangle \alpha$ liquo ductu agit, ut quasi altercando non uideatur defendere quod defendit. ab eo quoque loco, ubi ait (v. 7)'annona cara est' usque (v. 28) 'facinus animaduertendum' ita sermonem Dauus suspendit, ut nec ueritati nec falsitati obnoxius sit. — **39** FALLACIA ALIA ALIAM TEV-DIT id est expellit. fit hic argumentum a simili. dum itaque Mysis dixit **49** NIHL POL FALSI DIXI MI SENEX simulati (gloss. ad FALSI), uoluit eam Dauus percutere, unde illa **50** NE ME ATTIGAS SCELESTE. — SI uero quod sequitur iurantis est. — **56** NATVRA AVT DE INDVSTRIA natura est creaturarum originalis condicio, cuius imitatrix est i ndustria, id est sagacitas. quod (quo B'; fort. in quo) est a simili argumentum (haec omnia inde a quod uero ait ex solo B', cum V desit et in S plane nihil legi possit).

- 5.
- **1** IN HAC HABITASSE PLATEA DICTVM EST CHRYSIDEM 796 haec scaena percontationem tenet, ubi Chrysis habitet. habet tamen deliberatiuae formam: nam Crito consobrinus est Chrysidis, qu'a mortua ad eum lege hereditas pertinebat. deliberat ergo, an ad(eat) eandem heredi- 5 tatem, maxime cum sciat Glucerium, sororis loco habitam esse (a) Chryside eamque esse iam adulescentulam. haec igitur deliberatiua est in eo, quod audit mortuam Chrysidem, puellam uero et nunc nondum parentes suos hic cognouisse. quam constat esse Atticam ciuem. continuo tractat articulos 10 807 honesti et utilis, cum hoc dicit 12 HAVD AVSPICATO HVC ME ATTVLI hoc est: non recte neque bono omine huc ueni, siquidem ea, quae soror dicta est Chrysidis, et nunc parentes suos non repperit, unde non possum honeste petere hereditatem. hic magis honesti partibus dicit non esse cau- 15 sandum, nam ab utili satis pro ipso est. quamquam an

2 tenet] habet $\alpha \parallel 4$ est post Chrysidis α , om. $G \mid$ quia $LG \mid$ 5 adeat W. | hereditatem (aspiret) $\alpha \parallel 7$ a Chryside W.: chrisidem codd. || 10 tractat — dicit] et tractat ab honesto et utili dicendo $\alpha \parallel 11$ cum om. $LF' \mid$ aut haut respicato $L \parallel 12$ appuli $F \alpha$ (Ter.) || 13 et nunc — non] nondum $\alpha \parallel 14$ honeste om. $L \parallel$ 16 quamquam] quam G, quia V

70

α

778

788

789

795

810 fieri possit tractat, cum dicit 15 NVNC ME HOSPITEM LITES SEQVI QVAM ID MIHI EST FACILE ATQVE VTILE ALIORVM EX-EMPLA COMMONENT. huc accedit quod iam illi est defensor aliquis uel amicus uel maritus, contra quem peregrinum hominem litigare satis esse uidetur difficile. concludit 5 816 ab honesto $2\check{1}$ ipsam [praeterea] despolare non libet. 2 QVAE SESE INHONESTE OPTAVIT PARERE HIC DIVITIAS 797 boni uiri personam merito sustinet et honesti hominis. sed quoniam meretricis affinis est, ne aliquid criminis in se redundet ex ea, quae sibi iuncta est sanguine,* accusat illam, 10 800 quod 'inhoneste optauit parere* hic diuitias'. — 5 sed QVOS PERCONTER VIDEO percontatio namque est apud dialecticos inquisitio, cui respondetur aliter quam est illa responsio, ubi aut 'etiam' ponimus aut 'non': haec enim interrogatio dicitur. 'uidisti hominem?' haec inter- 15 rogatio est: necessario enim respondemus aut 'etiam' aut 'non'. at uero percontatio est haec 'ubi habitat Chrysis?' huic responderi non potest aut 'etiam' aut 'non', sed 'hic' 'illic'. ergo percontatio est ista, illa uero interrogatio. 803 - 8 ITAN CHRYSIS HEM breuiter interrogationem de Chry- 20 804 sidis morte efficit cum dolore. - 9 NOSNE SIC VT QVIMVS AIVNT QVANDO VT VOLVMVS NON LICET CUM interrogasset Crito, an recte uiuerent, (respondit) 'nosne? sic ut possumus, quoniam quemadmodum uolumus non licet'. — 806 11 QVID GLYCERIVM IAM HIC SVOS PARENTES REPPERIT recte 25 et ordine conquisiuit, an Glycerium cognouerit suum

α^{*}[10] ut solet, a specie ad genus *[11] id est congregare

2 1D] hic F (= Ter.) | EST] sit F (= Ter.) || 5 uidetur esse $F \alpha |$ conclusit S || 6 PRAETEREA secl. W. (gloss. ad TVM) | dispoliare $\beta |$ licet $\alpha || 9$ affinis] aut (haut LF) finis $\beta || 14$ etiam] et L, ex G, est $F \alpha$; cf. Don. ad h. l. || 16 etiam] est β , uidi $\alpha ||$ 18 etiam] est codd. || 19 illuc $\beta || 20$ Ita ne L, ita I G || 21 effecit $\alpha |$ sic om. FG || 22 AIVNT] Nunc LG, om. F || 23 respondit add. W || 25 Quid (hic) LG | recte (-to G) et (etiam $G) \beta$, et recto $\alpha || 26$ requisivit α patrem: tunc enim honeste poterit hereditatem petere, si illa iam ciuis cognita uideatur. denique cum hoc comperisset non cognitam esse Atheniensem ciuem, respondit non 808 se bono auspicio huc uenisse 13 NVMQVAM HVC TETVLISSEM PEDEM numquam huc uenire uoluissem:* est enim pedem 5 ferre ire et proficisci, ut Virgilius (Aen. II 657) 'mene 809 efferre pedem, genitor?' — 14 SEMPER EIVS DICTA EST HAEC ATQVE HABITA EST SOROR quo magis difficile esse

- ostendat hereditatem petere, adiecit, quod haec soror et dicta est et habita, unde iure debet ea quae Chrysidis 10 811 fuerant possidere.* — 16 FACILE ATQVE VTILE hic et an
- fieri possit tractat et an expediat, quod utique deliberativae
- 817 partibus dicitur. 22 PER POL CRITO ANTIQUVM OBTINES* sinc dubio sic loqueris, quemadmodum antiquorum mores sunt. 'pol' autem iuratio est per Pollucim, quomodo 'eca- 15 stor' per Castorem.
- α* [5] et 'tetulissem' dixit per prothesin (-tesin S). 814 * [11] 19 GRANDIVSCVLA EST argumentum est ab aetate. * [13] scilicet morem.

V.

1.

820

1 SATIS IAM SATIS SIMO SPECTATA ERGA TE EST AMICITIA MEA SATIS PERICLI INCEPI Chremes Simonem reum iniuriarum facit, quod eo usque persuasione duxerit animum suum, uti ad periculum deueniret, quippe qui coegerit se filiam 20

1 tunc — uideatur] nam si hoc esset, honeste peteret hereditatem $\alpha \parallel 2$ repperisset $L \parallel 4 \ \text{Hvc}$ om. $S \mid \text{detulissem} \ FG$ $5 \langle \text{id est} \rangle$ numquam (huc om.) $\alpha \mid \text{uenire uoluissem}$] uenissem $G \alpha \parallel 9 \ \text{quod}$] quoniam $\alpha \mid \text{soror} \langle \text{chrisidis} \rangle \alpha \mid \text{et om. } \alpha \mid$ 10 debet — possidere | in hereditate debet Chrysidi succedere $\alpha \mid$ 12 tractat W: tractabit LF, -bat $G \parallel 13 \langle \text{e} \rangle$ partibus codd. 14 loqueris — sunt] id est more antiquorum hominum loqueris $\alpha \parallel 15 \ \text{quomodo}$] sicut $\alpha \mid \text{ecastor}$] herele et ecastor (cast-S) α , om. $\beta \parallel 19 \ \text{suum}$] eius α

dare ei adulescentulo, qui non solum amicam haberet, uerum et percarinam nescio quam pro uxore retineret et ex ca filium suscepisset. huic responsio fit; et est status coniecturalis. falsum istud esse neque adulescentem habere illam peregrinam pro uxore, neque talem illum esse filium, sed 5 meretricem propter disturbandas nuptias ista cogitasse. — SATIS IAM SATIS SIMO SPECTATA ERGA TE EST AMICITIA MEA probata. inquit, olim est amicitia mea: iam desiste amplius calamitatis imponere: usque ad periculum custodita famili-

- 822 aritate perueni. 3 DVM STVDEO OBSEQVI TIBI PAENE ILLVSI 10 VITAM FILIAE* haec omnis accusatio est. dum obsequor, inquit, tibi, iam et filia mea periclitari coepit. hoc est
- 823 illud 'illusi uitam filiae'. 4 IMMO ENIM NVNC CVM MAXIME ABS TE POSTVLO generalem supra positam accusationem parum intellexerat Simo et idcirco se conuertit ad 15 preces, ut hic Chremes polius in promissionibus perseueret et quod uerbis ante dixerat ipsa compleat ueritate. —
- 825 6 VIDE QVAM INIQVVS SIS supra generaliter Chremes accusauerat, nunc descendit ad speciem* 'uide quam iniquus sis'. - PRAE STVDIO DVM ID FACIS QVOD VELIS NEQVE MODVM 20 BENIGNITATIS NEQVE QVID ME ORES COGITAS CUPIDITATIS, inquit. studio et ardore nimio uoluntatis non animaducrtis benianitatis modum uel quod postulas diligenter intelligis. ---
- 828 9 AT ROGITAS PERPVLISTI ME hic est omnis aperta illa accusatio, quae summam continet omnium factorum.* - 25 QVOD HOMINI ADVLSCENTVLO CUI lubrica aetas uarium dat
  - $\alpha^*[11]$ inludo accusatiuo seruit hoc loco.

    - *[19] et ex differentia est argumentum. *[25] et est syndyasmos (sindi- codd.), qui fit, cum bona malis conferimus.

4 falsum G, -so rell. || 7 ERGA TE om. L || 11 $\langle in \rangle$ uitam L; sic et infra 13 | dum — coepil] qui a inse et filia inciderant in iocularium (-re S) malum, hoc est in publicam irrisionem $\alpha \parallel$ 13 cvm] quam FG, om. $S \parallel$ 14 accusationem positam codd. $\parallel$ 18 sit L; sic et infra 20 $\parallel$ 20 FACIS] efficias $F (= Ter.) \mid vELIS$] cupis $F (= Ter. codd. praeter D^2; cf. Don.) \parallel$ 23 uel] nec Schopen $\parallel$ 24 illa aperta $FG \parallel$ 26 qvod] ut Ter. $\mid$ cui $\langle$ utique $\rangle F$

- 829 ingenium 10 IN ALIO OCCUPATO AMORE qui amet alteram
- 830 ABHORRENTI AB RE VXORIA QUI UXOREM nolit ducere 11 FI-LIAM VT DAREM IN SEDITIONEM ATOVE INCERTAS NUPTIAS huic adulescenti amanti inuito uxorem ut darem coegisti filiam. cum futurae seditiones essent, cum incertac nuptiae, quippe 5 ille amore meretricis cotidie seditiones faceret neque certas nuptias perimpleret. exeguitur deinde, quanta calamitas filiae esse potuisset, si adulescenti amanti aliam filia traderetur. uerum haec quoniam sciens ante promiserat Simoni, leuia sunt: hic est omnis accusatio, quod iam idem 10 adulescens cx meretrice suscepit filium, unde omnino fieri non potest, ut ei filiam suam Chremes tradat uxorem. —
- 832 13 IMPETRASTI INCEPI DVM RES TETVLIT ut darem filiam amanti filio tuo, impetrasti, et coepi, dum res passa est. — NVNC NON FERT FERAS quidam sic distingunt. ut dicant 15 'nunc non fert' scilicet res ipsa iam non sustinet, et quasi ex persona Simonis subiungitur 'feras', quasi dicat 'sustineas'. cui respondet, quod iam omnino ferri non potest,
- 834 quod illam ciuem dicunt, quod puer natus est*. 15 PER EGO TE DEOS ORO hinc incipit defensio secundum coniec- 20 turalia argumenta, uti falsa esse doceat ea, quae ad accusandum sunt collocata. denique 'per ego te deos oro' inquit. 'ut ne illis animum inducas credere'. facit autem argumentum a persona, quippe cum meretrix sit, deinde a causa, quod illis utile est Pamphilum esse quam deter- 25 836 rimum*. - 17 NVPTIARVM CAVSA HAEC SVNT FICTA ATOVE
- 833 α^{*} [19] 14 NOS MISSOS FACE pro fac, seruata regula (serua regulā S) tertiae coniugationis. *[26] id est pessimum. et per epitrochasmon (-trocosmon codd.)
  - exequitur cur id fiat.

2 (et) qui codd. || 3 (in) incertas $F := Ter. codd. praeter D^{1}B) || 4 cogisti <math>LG || 5 cum \langle que \rangle 2. F || 7 deinde] et ante exequitur <math>\alpha ||$ 8 aliam om. $\beta ||$ 13 detulit L, tulit $\alpha ||$ 15 dicant] sit $\alpha ||$ 16 et om. L || 17 dicant L, -cas F || 18 cui (ille) $\alpha ||$ fieri F, ferre $\alpha ||$ 20 hic $\alpha ||$ 21 ea — collocata] objecta $\alpha ||$ 23 inducas animum $G \alpha ||$ 24 a persona argumentum L

INVENTA OMNIA QUAE causa si auferatur. cum duxerit Pamphilus uxorem, dimittent omnia et a propositione desistent. -

- 838 19 ERRAS CVM DAVO EGOMET VIDI IVEGANTEM ANCILLAM iam hic probatio est uera esse illa, quae Simo dixerat falsa, ex hoc quod illam ancillam uiderit iurgantem. deinde cum 5 simulatio haec fuerit, adiecit 'uero' se 'uultu'* uidisse.
- 839 et ne uultus ad ueritatem fuerit compositus, adiecit 20 cvm IBI ME ADESSE NEVTER TVM PRAESENSERAT CUM. inquit. neque Dauus neque Mysis sciret me esse praesentem.* —
- 840 21 CREDO ET ID FACTURAS DAVUS MIHI PRAEDIXIT redit 10 rursus, ut neget uera esse, sed illam dolo et fraude ista componere, quippe cum sibi hoc factuiri dixerit Dauus.

 $\alpha^*[6]$ id est tristi *[9] 'praesenserat' uero est intellexerat.

2

1 ANIMO NVNC IAM OTIOSO ESSE IMPERO egreditur 842 Dauus de domo Glycerii, audit Critonem id scire illam ciuem esse Atheniensem, gaudet et exultat. egrediens domo 15 mandat gaudium, quod laeta sint omnia et suo praesidio et eius hospitis, qui aduenit. uerum haec scaena tantummodo iram continet domini commoti, quod Dauus de domo Glycerii exeat. continuo eum in pistrinum mittit: hoc enim futurum ante promiserat, cum dixit (I 2, 28; 25-26) 'in pi- 30 strinum. Daue, te dedam caesum uerberibus usque ad necem.

1 dixerit LG || 5 illam — iurgantem] uiderit Dauum iurgantem cum ancilla " | deinde - fuerit | et ne simulatio esset α || 7 uultus — adiecit] propter Chremetem hoc actum Simo diceret, addit $\alpha \parallel 8$ neuter adesse $\alpha \parallel 9$ neque 2.] scilicet aut $\alpha \parallel$ 10 CREDO ET 1D] id adeo et LF, et ideo et $G \parallel$ 11 sed — com-ponere] quae erant dolo ficta $\alpha \mid$ illam (-a G) (ea) $LG \parallel$ 12 factuiri Schoell: factum L, actum FG; an futurum? cf. p. 6, 26 dixerit W.: -rat codd. || 13 IAM OM. L | IMPERO] id est (uel G', om. L) censeo add. codd. | Dauus egrediens $\alpha \parallel$ 14 audiuit FG | $\begin{array}{c} \langle \operatorname{se} (\operatorname{sed} L) \rangle \text{ id } LF \parallel 16 \operatorname{sint} S(?), \operatorname{sunt} rell. \parallel 17 \operatorname{hospitis} \\ \langle \operatorname{Critonis} \rangle \alpha \mid \operatorname{iram} \operatorname{tantunmodo} \alpha \parallel 21 \operatorname{caesum} - \operatorname{usque} \end{vmatrix}$ usque F, quae L

si sensero quicquam in his te nuptiis fallaciae conari'. — 844 3 EGO COMMODIOREM HOMINEM ANTE HOC TEMPVS NON VIDI* 845 singula pronuntianda sunt. — 4 OMNIS RES EST IN VADO hoc est: in tuto sunt iam universa, uada enim loca sunt humilia*. ergo res uniucrsa iam in nado collocata 5 847 est. — 6 OMNIA IAM PARATA SVNT INTVS dissimulat seruus domino uiso et dicit ad nuptias cuncta disposita esse. 848 - 7 * BENE SANE ID ENIMVERO HINC NVNC ABEST recte. inquit, dicis: hoc enim solum iam deest, ut ipsa puella de-849 beat euocari. — 8 MODO INTROII interrogatus Dauus, quid 10 negotii haberet in domo Glycerii, non quare respondet, sed de tempore, quando ingressus sit. quare utique diversa responsio est. ideo Simo adiecit quasi Ego quam dudum ROGEM quasi ego interrogem, quamdudum sis ingressus. — 851 10 CVM TVO GNATO VNA conturbatus seruus quoniam se 15 865 defendere non potuit. a domino constringitur.* - 24 QVA-DRVPEDEM CONSTRINGITO hoc est: ita eum tu nodis et uinculis colligato, ut quadrupedem facias, cum eius manus

retro uertens compedum ligaturis efficias quasi quadrupe-

- 844 α * [2] 8 ADVENTVM TEMPVS pro ad tempus uentum.
  * [5] ut sit a causa uel simili.
  848 * [8] 7 VBI VOLES ACCERSE diasyrtice (-sirtice codd.) loquitur. est autem diasyrmos (-sirmos codd.), ubi leuiter ad nostram et aduersariorum partem reflectitur oratio, ut Sinonis in Virgilio (cf. Serv. ad Aen. II 80; 142; 158; 193). - ID ENIM VERO Scilicet solum HINC NVNC ABEST id est puella.
- 853 *[16] 12 CVM ILLA LITIGAT periphrasis (-frasis codd.) est. hinc secuntur plura, quae faciunt fidem a persona.

1 nuptiis te $FG \parallel 3 \langle et \rangle$ singula sunt pron- $\alpha \parallel 4$ id est $\alpha \mid$ sunt loca $\alpha \parallel 7$ uiso domino $\alpha \parallel 8$ id] is $G \parallel 10$ modo introl post 11 respondet, quod legitur post 12 quando $\alpha \mid$ quid — Glycerii] quare domum Glycerii intrasset $\alpha \parallel 11$ quare] hac re G (de hac re Schopen); cur $\alpha \parallel 12$ sit] est $LG \mid$ quare utique om. $L \parallel 13$ idcirco dominus adiecit $\alpha \parallel 15$ nato $LF \mid$ conturbatus — se defendere non potuit ante $\langle ait \rangle$ cvm tvo GNATO VNA $\langle$ ut se dimisso filii curam gereret $\rangle \alpha \parallel 16$ qvadev-PEDEM CONSTRINGITO om. $LF \parallel 17$ id est α

dem. quidam hoc aliter intelligunt, quod dominus iratus iracundiam suam deriuauerit et leni uoce dixerit 'quadrupedem constringito', hoc est ut iumentum aliquod alliget, non ipsum, et confirmari uolunt ex eo, quod, $\langle \text{cum} \rangle$ Pamphilus interrogarit non recte Dauum uinctum, respondet Simo 'haut ita iussi' (V 4, 52). sed melior sensus superior.*

866 α*[7] 25 IAM EGO POL HODIE definire uult per differentiam, quid distet inter filium et seruum. et sequitur argumentum a maiore ad minus (a — minus om. B'), quia (om. S) pietate gnati in seruum factus est crudelis.

3.

872 1 QVIS ME VVLT PERII PATER EST haec scaena uenialem statum habet: accusatur enim*, quod peregrinam, quod meretricem eandem uelit uxorem ducere, sed purgat se, ut 10 necessitate compelli possit; tamen inserit, ut noscatur, quod Crito se scire dicat ciuem esse Atticam Glycerium. — QVID AIS OMNIVM iracundiae familiare hoc esse saepe dictum
873 est. hic intercessit Chremes et dixit 2 REM POTIVS IPSAM DIC OMITTE MALE LOQVI omissis maledictis tantum filio 15
877 crimen intenta. accusatio incipit 6 NVM COGITAT QVID
882 DICAT NVM FACTI PVDET. deinde defensio a precibus 11 ME MISERVM. tota rursus accusatio supponitur a factis prae-

 $\alpha^*[9]$ a dictis, a factis, ab habitu faciei, ubi signum paenitentiae perquisiuit.

2 leui G B'; cf. p. 67, 5 || 4 non ipsum $\langle sed \rangle$ ante iumentum $\alpha \mid$ confirmari uolunt] confirmant $\alpha \mid$ cum add. W. | Pamphilum — uinctum] post (om. S) conquerenti Pamphilo de Dauo uincto $\alpha \parallel 5$ interrogarit L, -uerit F, -uit G; interrogans dixerit Goetz | respondet Goetz: -dit codd. $\parallel 6$ superior sensus $\langle est \rangle$ melior $\alpha \parallel 10$ eandem om. L $\parallel 11$ quod G, quicquid $LF \parallel$ 12 dicit G | qui ante ciuem add. L, ante se F $\parallel 13$ agis FG || 14 est om. LF (recte?) $\parallel 15$ dicito (омитте — Loqvi om.) LF | omissis maledictis om. G || 18 a om. β

teritis*, quod diu amauerit meretricem, a praesentibus. quod iam uxor sit, quod susceptus filius. deinde con-889 cluditur accusatio per sententiam 18 IMMO VALEAT HABEAT VIVAT CVM ILLA. plena confessio incipit, cuius principium est MI PATER, nam ex nomine beniuolentia com- 5 893 parata est*. deinde petitur audientia 22 LICETNE PAVCA. post subiungitur narratio, in qua status est ille uenia-896 lis 25 EGO ME AMARE HANC CONFITEOR. quamquam incidit ueluti definitiuus status, (si) id peccatum est: quaeritur 897 enim, an amor crimen sit. petit ueniam sic 26 TIBI ME 10 PATER DEDO. et ponuntur duae partes, una ex uoluntate, 898 altera contra uoluntatem 27 vis me vxorem hanc dvcere VIS AMITTERE. CONCLUDITUR CUM affectu VT POTERO FERAM: hic enim ostendit se nihil aliud uelle nisi ut eam uxorem ducat. insinuatur et illud, quod supra diximus, ut Crito 15 902 guod nuntiat audiatur.* - 31 ovidvis cvpio NE AB HOC

ME FALLI COMPERIAR CHREME pati omnia volo, dummodo non cognoscam ab hoc me falli.*

- 886 α*[1] 15 CVR ME EXCRVCIO et est pysma (pi- codd.), id est multiplex interrogatio, per auxesin, id est augmentum; post per synchoresin (Zeune: sinchresin B', -cresin S) VALEAT HABEAT VIVAT.
  - *[6] quod pater reprehendit ex his quae sequentur repugnantibus.
    *[16] 28 'Allegatum' dixit introductum, qui purgationi meae
- 899 *[16] 28 'Allegatum' dixit introductum, qui purgationi meae proderit.
- 903 *[18] 32 PAVLVLVM SVPPLICH aduerbia frequenter fiunt nomina, cum pro casu accipiuntur, ut paululum et satis. Horatius (c. I.2, 1) 'iam satis niuis misit pater'. et est definitio a causa, id est a filio, cui semper indulgere conuenit.

3 sententiam] cf. V 6, 11, quod propter Gerstenb. p. 93 moneo || 3 confessio Schoell: esse codd. || 5 beniuolentiae β || 6 LICETNE PAVCA om. β || 7 status post uenialis α || 8 fateor F(= Ter.; confiteor fort. gloss. ad fateor) || 9 si add. Schoell || 10 pater me α (= Ter.) || 11 (hic) duae F || 12 hanc ante uxorem G, post ducere F (= Ter.) || 18 cognoscar codd.

78

4.

904 1 MITTE ORARE haec scaena cognitionem habet puellae, quod ciuis Atheniensium sit, ut omnis error in comoedia solui possit. praesentes igitur duo sunt senes, Chremes et Simo, praesens etiam Pamphilus, et Crito egreditur oratus a Pamphilo, ut diceret Atheniensem ciuem esse istam pu-5 ellam. dicit autem iustum esse ac propterea esse facturum, deinde eo quod uerum est et quod meretur adulescens et quod ipsa Glycerium digna sit: ita se omnibus causis compelli, ut istud faciat; unde se amplius non debere ro-906 gari. — 3 ANDRIVM CRITONEM EGO VIDEO ET CERTE IS EST 10

- QVID TV ATHENIS INSOLENS* unde Cicero (pro Deiot. 2, 5) moueor et loci insolentia'. alioquin 'insolens' superbus
- 911 dicitur.* 8 IMPERITOS RERVM ADVLESCENTVLOS hoc est in rebus imperitos. — IN FRAVDEM ILLICIS dolis in persua-
- 912 sionem deducis. 9 EORVM ANIMOS LACTAS eorum in-15 genia fallis* ac decipis. hoc est enim lactare: quasi
- ⁹¹³ consueto nutrimento decipere. 10 AC MERETRICIOS AMO-RES NVPTIIS CONGLUTINAS et efficis, ut meretrices fiant
- ⁹¹⁴ uxores. 11 PERII METVO VT SVBSTET* HOSPES uereor, inquit Pamphilus, ne patris sermone hospes Crito territus non 20

 $\alpha^*[11]$ id est non solitus uenire Athenas (cf. Bruns et Schlee).

- 0.09/10 *[13] 6 TV NEGAS affirmanti enim opponitur negatio. 7 TVNE (Tun S) HOMINES in (om. S) hoc uersu antitheton est, id (hoc B') est compositum ex contrariis.
  - *[16] uel IACTAS (sic Ter. codd. praeter $D^{1}E^{*}$) per hypallagen (yp- codd.; -ge B'), id est in iactantiam, hoc est in superbiam mittis.

*[19] id est succumbat (om. S?). 'ut' uero dixit pro ne.

2 in comoedia] huius comoediae $\alpha \parallel 3$ possit solui $\alpha \parallel$ 4 Simo] Crito codd. $\parallel$ 6 dicit — 9 faciat] nam Crito pro tribus causis propositis instum esse dicit, ut exequatur quod coepit $\alpha \parallel 11 \langle \text{insolitus} \rangle$, unde? cf. Don. $\parallel 14$ IN FRAVDEM om. L $\parallel 15$ LACTAS (S?)] isctas $\beta B' \parallel 16 \langle \text{id est} \rangle$ fallis $\alpha \mid \text{ac}$] et L $\mid \text{lactare} \mid \text{iactare } FG$, tactare L $\parallel 17$ consuto L $\parallel 18$ et] id est $\alpha \mid \text{fant}$] faciant (et fiant add. LF) $\beta \parallel 19$ subsistat L, suspitat G

- 919 possit resistere fortiter. 16 SYCOPHANTA calumniator. hoc uerbum est ab his, qui apud Athenas accusabant eos,
- 100 ubrbuil est ab ins, qui apid inienas accessionit eos,
  921 qui ficos extra ciuitatem ferebant.* 18 EGO ISTAEC MOVEO AVT CURO hoc est: ista facile contemno. — NON TU TUVM MALUM AEQUO ANIMO FERAS calamitatem tuam, Simo, 5 et quodcumque tibi accidit, aequo animo ferre debes neque
  923 alteri maledicere. — 20 ATTICUS QUIDAM FUIT NAVI FRACTA
  926 narratio incipit* ad cognitorem. — 23 ITA VERO OBTURBAT
  930 ita scilicet interloquitur. — 27 RAMNUSIUM SE AIEBAT ESSE
  931 locus est prope Athenas. — 28 MULTI ALII IN ANDRO bene 10 fecit et aliis ostensum dicere, ne parum sibi fides haberetur. — VTINAM ID SIT QUOD SPERO Chremes posteaquam audiuit nomen fratris sui, qui Phania fuit, suspicatur eam puellam, quae cum illo nauigauerat, filiam suam. ideo dicit: 'utinam hoc sit' inquit 'quod spero', et interrogat, an ille 15 Phania filiam suam diceret. quod cum audisset, confirma-

933 uit dicendo 30 CERTE MEA EST. — ARRIGE AVRES PAM-PHILE* hoc est intende auditum: uota etenim sunt, quae 934 nuntiantur. — 31 PHANIA ILLE FRATER MEVS FVIT implet, 937 quod errorem fecerat, uti doceat filiam suam. — 34 VIX 20

- α*[3] et est calumniator. siquidem (hinc rursus vetus cod. V fam. α accedit) ex tempore argumentum elicuit, ut hunc sycophantam uocaret; ubi est figura sardismos propter commixtionem linguarum. — 17 sı мнн ревсет enthymema (enthim- codd.) est, id est breuis syllogismus, qui fit ex oppositis ita: si mihi perget quae uult dicere, igitur quae non uult audiet.
  - *[8] et quia fuerit naufragus, ait definiendo 'naue fracta est eiectus'.
  - *[18] cacenphaton (cachenf- codd.) est. significat tamen eleua et erige, id est diligenter ausculta.

1 calumniator del. ut gloss. ? $\parallel 2 \langle \text{tractum} \rangle \text{ est } ? \parallel 3$ ficos W: cum fico (fisco F, sacco α) frumenta (hoc post ferebant α) codd.; cum fico(s tum) frum- Schoell $\parallel 4 \text{ avr}$] et $L \parallel 8$ cognitionem αL , Lindenbr. | Itane $F \alpha \parallel 9$ ita scilicet Lindenbr.: ita sic (sic om. G) β , id est pro uero sic α | esse aiebat $FG \parallel$ 10 bene — dicere] alios id cognouisse asseruit post 11 haberetur α | parum $\langle \text{uideretur quod} \rangle G \parallel$ 18 qui Phania fuit] Phaniae ante fratris α | suspicatur G, -tus LF, (add. est) $\alpha \parallel$ 14 suam $\langle \text{esse} \rangle \alpha \parallel$ 15 inquit om. G | illam G $\parallel$ 19 PHANIA om. L

920

SVM APVD ME* ITA ANIMYS COMMOTYS METY SPE GAVDIO MACtum de praeterito intelligimus, qui tamen adhuc manet. deinde ordine fecit, nam post metum spes collocata est. quae boni imminentis est semper; deinde adiecit confirmatum bonum, quod dixit 'gaudio'; ipsumque totum supposuit 5 938 35 MIRANDO HOC TANTO TAM REPENTINO BONO. - 36 NE 939 ISTAM MVLTIMODIS* TVAM INVENIRI GAVDEO ualde gaudeo istam tuam inueniri. ut (Andr. prol. 17) 'faciunt ne in-940 tellegendo, ut nihil intellegant.' — 37 SCRVPVLVS ETIAM RESTAT sollicitudo et quasi quiddam, quod animum com- 10 pungat. scrupuli dicuntur lapilli admodum leues et parui*, unde 'scrupeam speluncam' Virgilius dixit (Aen. VI 237-941 38), hoc est lapillis aspersam^{*}. — 38 NODVM IN SCIRPO QVAERIS scirpum dicimus herbae genus, ut est iuncus, qui omni leuis corpore longitudinem suam aequali parte 15 custodit, ut dixit in Eunucho (II 3, 25) 'reddunt curatura iunceam'. ergo * hoc dicit: rem, omnino quae esse non possit, nimia sollicitudine et cura inquiris*. ---

- α^* [1] deinde exequitur notas quattuor passiones animi (pass-an- om. B'), de quibus Virgilius (Aen. VI 733) 'hi metuunt cupiunt gaudentque dolentque'. nam metus de praeterito, spes de futuro, gaudium de praesenti intel-ligitur. — 35 MIRANDO HOC quod aliquo modo ad dolorem attinet, quia nondum uenerat ad effectum: huc usque metui, nunc spero et gaudeo esse melius.

  - *[7] 'ne' pro ualde. *[11] diminutiuum a scrupo.
  - *[13] qui tam parui sunt, ut calcati uix sentiri possint. ponitur uero 'scrupulus' pro dubietate per metaphoram (methaf- codd.). - DIGNVS ES (OM. VS) CVM TVA RELIGIONE ODIO (0- om. VS) sarcasmos (sarch- codd.) est.
  - *[17] per aenigma uel paroemiam
  - *[18] siquidem 'nodus' pro difficultate quaestionis ponitur

1 commotus (est) $F \mid$ metum — 5 gaudio om. $G \parallel 3$ de-nique $F \mid$ ordinē $LF \parallel 7$ multis modis codd. praeter $L \parallel 9$ (At miĥi unus) scrupulus $\alpha \parallel 12$ dixit uirgilius $\alpha \parallel 15$ leuis W. (cf. Don.): leui FS, -ni rell. (cf. p. 67, 5) || 17 iunceas α | quae - possit] intellectu facilem $\alpha \parallel 18$ cura et sollicitudine α

Donati comm. rec. Wessner. III 1.

Digitized by Google

- 943 40 EGONE HVIVS MEMORIAM* PATIAR MEAE VOLVPTATI OB-STARE Pamphilus scit nomen quod quaeritur, nam ab ipsa Glycerio frequenter audiuit, quali nomine uocaretur. idcirco ait non pati se Critonis memoriam uoluptati suae obstare. cum sibi ipse auxilium ferre possit nomen suggerendo, quod 5
- 947 audierat. 44 QVOD RESTAT PATER illud significat, ut
- 949 eam ducat uxorem et sibi hoc permittat pater.* 46 DE VXORE ITA VT POSSEDI NIHIL MVTAT CHREMES ut neque condicionem nouam ferat et omnia quae eius fuerunt habeam.
- 950 47 NISI QVID PATER AIT ALIVD hic intelligi uult Chremes 10 nihil se de bonis Glucerii ablaturum, sed quaerere, num amplius aliquid pater uelit. — NEMPE hoc uerbo indicat dotem, et quasi manu tangatur uestis, ita intelligi debet, ut expetere uideatur. ideo adiectum scilicer, posteaquam intellectum est.* probatum est Dauum non esse menti- 15
- $\alpha^{*}[1]$ per catachresin (-chrisin B', -crisin VS) pro obliuione, siquidem hoc dixit: an patiar, id est sustinebo, quod hic oblitus est nomen Glycerii, quod fuit illi paruulae, scilicet Passibulae, ut obstet meo desiderio? et 'uoluptas' metalempsis (methalemsis B', -lensis VS) est gradatim aliud innuens. - 41 MEDICARI MIHI pulcherrimus tropus 944 est in negotiis seruata translatione a personis, quippe medicina uiuentibus proprie prodest. — 42 qvod qvaeris 945 PASSIBVLA EST interdum neutro generi regulariter aliud subiungitur genus, uelut 'ipsum (W.: uel ipsum ut codd.) munus mitto tibi, qui est stilus' uel 'quod est stilus'. — 44 CREDO CREDERE argumentum est a coniugatis: coniu-947 gata enim sunt credere et credo, sicut scribere et scriptor.
- *[7] 45 IAM RES REDVXIT IN GRATIAM Charientismos (car- codd.) 948 est, quo pater filio gratius respondit. - O LEPIDVM PA-TREM id est dulcem, suauem: tractum a suauitate leporinae carnis, quae metaphora (-fora VS) est a gustu. *[15] nam antiquitus dos dabatur a patre puellae. est autem

1 EGONE HVIVS OM. $VS \parallel 2$ nomen] num L, non F, nunc $G \parallel 5$ possit Lindenbr.: -et codd. $\parallel 6$ qvop] quid $F \alpha \mid$ significat] scilicet $\alpha \parallel 7 \langle \text{nunc} \rangle$ eam ducam $\alpha \parallel 9$ habeat (ante fuerunt) $\beta \parallel 11$ quaerere ante 12 uelit $\alpha \mid \text{num}$] ne L, me $G \parallel$ 12 $\langle \text{id est} \rangle$ aliquid amplius $\alpha \parallel 13$ uestis tangatur $\alpha \parallel 14$ ut $\langle \text{dotem} \rangle \alpha \mid$ adiecit $\alpha \mid$ postquam $FG \alpha \parallel 15$ intellexit α

tum, qui nescio quem dixerat uenisse, qui sciret Glycerium ciuem esse Atticam. ideo dixit Dauum non recte 955 uinctum, quod non falsa nuntiauerit. — 52 HAVD ITA IVSSI hoc est: non ita uehementer ligari iussi.*

- dos, quo se coniuges coemunt more antiquo, ex qua coemptione mater familias dicitur. est quoque decima species definitionis, quae fit per ostensionem ueluti (om. B'; cf. Cassiod: in ps. 48, 12; de dial. II 504b Gar.); ut est pos EST DECEM TALENTA. talentum uero est magnum pondus cuiuslibet metalli. quod ad pluralitatem singularitas redigitur, tale est, ut si quaeras 'quid est bipenna?' respondetur 'arma'.
- 953 [4] 50 'Negotium' est cuiusque rei actio.

a

- 957 1 PROVISO QVID AGAT PAMPHILVS ATQVE ECCVM haec 5 soacena Charini aduentum tenet, ut et ipsi laetitia generari possit ex cognitione: si enim Pamphilo Glycerium datur, dari potest ipsi Philumena, quam diligebat, quae Pamphilo offerebatur. — ALIQVIS FORSITAN PVTET ME NON PVTARE HOC VERVM AT MIHI NVNC ESSE HOC VERVM LIBET laetitia elatus 10 Pamphilus 'forsitan' inquit 'putet me aliquis hoc quod mihi contigit uerum non credere, at uero sic esse ego hoc uerum credo et gaudeo, ut deorum uitam propterea credam sempiternam, quod eorum uoluptates propriae sunt*. ergo
  - α^{*} [14] id est perpetuae. et per aetiologiam (ethiol- B', aethol-VS) cur crederet manifestauit, uidelicet a minore ad maius argumentans parabolam fecit: quid mirum, si dii sempiterna uoluptate fruuntur, cum mihi iam perpetua uoluptas contigerit? et tale gaudium mihi accidit, ut, si nulla aegritudo, id est tristitia, huic gaudio interuenerit, fere deus uidear, quia sola (im)mortalitas, quam hi plus me habent, mihi parata est.

2 ideo om. $LF \parallel 3$ quod] q; ut L, qui $F \parallel 4$ id est $\alpha \parallel$ its ante est $\beta \parallel 5$ Reuiso V, om. $B' \parallel 9$ putet aliquis $\alpha \parallel$ me putet $F \parallel 10 \text{ AT} - \text{VERVM om. } L \mid \text{lubet } G \parallel 11 \text{ aliquis me } \alpha$, me alius β (recte?) $\parallel 12$ contigit Lindenbr.: -tingit codd. $\parallel$ 14 (esse) sempiternam quod (ideirco credo quia) uoluptates eorum sunt propriae α

^{5.}

quemadmodum intelligo hoc uerum, ut mihi immortalitas 962 parata sit, si nulla gaudio aegritudo intercesserit. — 6 SED QVEM EGO POTISSIMVM OPTEM CVI NVNC HAEC NARREM DARI adulescentium iste affectus est, uelle indicare gaudium, unde in Eunucho (III 5, 5) Chaerea 'sed neminemne curi- 5 osum interuenire nunc mihi!'*—

964 $\alpha^*[6]$ 8 GAVISVRVM GAVDIA coniugata sunt.

(6.)

- 966 2 NESCIS QVID MIHI OBTIGERIT QUO gaudium melius nuntiet, primo generaliter cum interrogatione proponit: 'nescis' inquit 'quid mihi obtigerit?' sed Dauus qui uinctus fuerat, aliud quid accepit ac respondet CERTE: nescio quidem 10 quid <tibi> obtigerit, SED QVID MIHI OBTIGERIT SCIO, quod
- 967 in pistrinum missus et uinctus sum. 3 ET QVIDEM EGO quod tu passus sis, Daue, scio. — MORE HOMINVM EVENIT* VT QVOD SIM MALI NACTVS PRIVS RESCISCERES TV QVAM EGO ILLVD QVOD TIBI EVENIT BONI famam malorum celerem nun- 15 tium omnes dixerunt: idcirco hominum more hoc contigit, ut mali quid ego passus essem prius scires, quam ego quid
- 971 tibi contigisset boni audirem. 7 NVM ILLE SOMNIAT EA QVAE VIGILANS VOLVIT Charinus non credit ista omnia con-
- 975 tigisse, quae Pamphilus dixit. 11 AGE ME NVNC IN TVIS 20 SECVNDIS RESPICE exhortatur Charinus Pamphilum, ut auxi
  - α^{*}[13] argumentum a genere trahens ad speciem, quia fama generalis specialiter relata est. 'nactus' uenit a nanciscor et perdit in praeterito n. — 7 NVM ILLE SOMNIAT argumentum a repugnantibus, nam uigilare repugnat somniare (-ri codd.), sicut nigrum pallido.

5 unde] ut $\alpha \mid$ chereas (-a G) in eunucho $G \alpha \mid$ -ne] hic F, om. $G \parallel 7$ Noua scaena non est in codd. $\parallel 8$ praeponit $LG \parallel$ 9 mihi om. $LF \parallel$ 10 aliud quid W.: aliquid codd. $\parallel$ 11 tibi add. W. $\parallel$ 12 sum] est L, es $F \parallel$ 14 vr om. $L \parallel$ 18 audirem boni codd. $\parallel$ 20 dixit G, ait F (recte?), om. $L \parallel$ 21 secundis (rebus) G, (rebus) sec- F

84

971

lium sibi praebeat: in secundis, inquit, rebus tuis respice me: habes in potestate Chremetern, omnia potest ille facere quae tu uoles. — Post hunc uersus secuntur continentes illam sententiam, quemadmodum itum est ad Chremetem. quemadmodum exoratus Charino promiserit filiam. sed 5 977 hos tollendos esse uersus persuadet qui sequitur 13 MEMINI ATQVE ADEO* LONGVM EST EXSPECTARE DVM EXEAT: si enim acta sunt ista omnia in publico, quemadmodum dici possunt, 980 maxime cum sequatur 16 NE EXSPECTETIS DVM EXEANT HVC INTVS DESPONDEBITVR INTVS TRANSIGETVR SI OVID EST 10 QVOD RESTAT? ergo cum legerimus primum (v. 12) 'tuus est nunc Chremes: facturum quae uoles scio esse omnia', continuo debemus subiungere ^satque adeo longum est illum exspectare dum huc exeat': ita enim integritas fiet sensus sublatis uersibus, qui intus gesta continebant.* 15

α*[7] id est ualde

981 *[15] 17 SI QVID EST QVOD RESTAT Scilicet de nuptiis, fiet intus. quod uero sequitur ω · PLAVDITE, uerba sunt Calliopii eius recitatoris, qui dum fabulam terminasset, eleuabat auleam scaenae et alloquebatur populum 'uos ualete', 'uos plaudite' siue 'fauete' (ad quod — fauete cf. Bruns I p. 7).

2 facere ille $L \parallel 5$ exortatus L, -tur $G \parallel 6$ uersus esse $L \parallel$ 7 ATQVE om. $L \mid \langle \text{illum} \rangle$ expectate $F \parallel 8$ quomodo $\alpha \mid \text{dici}$ potest $\alpha \parallel 9$ cum sequitur α , consequatur $LG \mid \text{EXSPECTETS}$ expectet (-tetis F) hic $\beta \parallel 11$ restet $F \mid \text{legeremus } LF \mid \text{nunc}$ est tuus $\alpha \parallel 13$ est om. $L\alpha \parallel 15$ continebant Grauert: retin--ten- L) codd. (cf. I 5, 46; II 1, 6)

EVGRAPHI COMMENTVM EVNVCHI

•

.

Rec.
$$\beta$$

$$\begin{cases}
L = cod. Leid. Voss. lat. Q. 34 s. X: -V 6, 21 v. praef. \\
F = cod. Laudun. 467 s. XV. \\
G = cod. Sangall. 860 s. XV. \\
\end{bmatrix}$$

$$\begin{cases}
B = cod. Sangall. 860 s. XV. \\
B = cod. Vatic. Basil. 19 H. s. X comm. \\
prives: prol. \\
B' = cod. Vatic. Basil. 19 H. s. X comm. \\
posterius: -V 4, 17 \\
V = cod. Leid. Voss. lat. Q. 36 s. X. \\
S = cod. Paris. lat. 16235 s. X. \\
P = cod. Paris. lat. 7520 s. XI: V 2, 57 - fin. v. praef. \\
\beta = consensus codicum LFG \\
mutual methodship = mutual me$$

•

W. = Wessner.* * * * lacuna.

Litteris inclinatis indicari quae in sola rec. β exstant.

EVNVCHVS

PROLOGVS

SI QVISQVAM EST QVI PLACERE SE STVDEAT BONIS QVAM PLVRIMIS hic prologus habet controuersias duas, unam ex accusatoris persona, aliam ex defensoris: nam et Terentius obicit crimen et obiectum purgat. in eo, quod obicit, talis est controuersia: comoedias dedit aduersarius, s in his unam, in qua priori loco causam dicit a quo petitur, non ille qui petit. hoc itaque crimen stultitiae est et imprudentiae. ita status est qualitas. alia controuersia est, quae obicitur Terentio, quae talis est: Graecam comoediam in Latinam transferre liceat, de Latina non 10 liceat. Eunuchum Terentius dedit comoediam (***) mores parasiti et militis. quod Plautus in sua comoedia habuerat, nunc Terentius in Eunucho posuit. reus est, quod contra legem fecerit. hic status primo qualitas absoluta ex iuris ratione, deinde qualitas uenialis per ignorantiam. 15 nunc iam singula, ut proposuimus, explicemus.

1 1 SI QVISQVAM EST QVI PLACERE SE STVDEAT BONIS QVAM PLVRIMIS controuersiae principium semper est ad beniuolentiam captandam auditorum aut a nostra persona aut ab aduersariorum aut a iudicum aut a rebus ipsis. hic-so nunc utrumque complectitur, et a nostra persona et ab

3 ex 2. F, om. rell. || 6 in 2. G., om. rell. || 7 itaque S^2 , ita quod rell. || 11 lac. sign. W.; et in ea descripsit suppl. Goetz, mor(ibus addit) is coni. Schoell | mores W.: moris L, personam (post parasiti) GS^2 , om. rell.; cf. schol: ad v. 30 || 12 habuerat W.: -rit codd. || 15 ratiocinatione L || 16 singula G, -las rell. || 18 controuersia codd. praeter LS || 20 aduersariorum Schopen (cf. infra): auditorum (-ri^{um} L) codd.

Rec. $\beta \begin{cases} L = \text{cod. Leid. Voss. lat. Q. 34 s. X}: - V 6, 21 v. praef. \\ F = \text{cod. Laudun. 467 s. XV.} \\ G = \text{cod. Sangall. 860 s. XV.} \end{cases}$ $\operatorname{Rec.} \alpha \left\{ \begin{matrix} B = \operatorname{cod.} \operatorname{Vatic.} \operatorname{Basil.} 19 \ \mathrm{H.} \ \mathrm{s.} \ \mathrm{X} \ \operatorname{comm.} \\ \mathrm{prins:} \ \operatorname{prol.} \\ B' = \operatorname{cod.} \ \mathrm{Vatic.} \ \mathrm{Basil.} \ 19 \ \mathrm{H.} \ \mathrm{s.} \ \mathrm{X} \ \operatorname{comm.} \\ \mathrm{posterius:} - \mathrm{V} \ 4, 17 \\ V = \operatorname{cod.} \ \operatorname{Leid.} \ \mathrm{Voss.} \ \operatorname{lat.} \ Q. \ 36 \ \mathrm{s.} \ \mathrm{X}. \\ S = \operatorname{cod.} \ \mathrm{Paris.} \ \operatorname{lat.} \ 16235 \ \mathrm{s.} \ \mathrm{X}. \\ P = \operatorname{cod.} \ \mathrm{Paris.} \ \operatorname{lat.} \ 7520 \ \mathrm{s.} \ \mathrm{XI:} \ \mathrm{V} \ 2, 57 - \operatorname{fn.} \ v. \ praef. \end{matrix}$ $\beta = \text{consensus codicum } LFG$ $\alpha = , , BB'VSP$ aut omnium aut eorum qui exstant. Lindenbr. = editio Frid. Lindenbrogii Francofurt. 1623. A. H. Westerhovii Hag. 1726. Westerh. = " Zeune I. C. Zeunii Lips. 1774. " Klotz R. Klotzii Lips. 1838. •• Bruns = scholia et glossae (rec.) cod. Halensis in edit. Ter. Hal. 1811. = scholia (et glossae rec.) Terent. coll. et disp. Schlee Fr. Schlee Lips. 1893. W = Wessner

* * * * lacuna.

Litteris inclinatis indicari quae in sola rec. β exstant.

EVNVCHVS

PROLOGVS

SI QVISQVAM EST QVI PLACERE SE STVDEAT BONIS QVAM PLVRIMIS hic prologus habet controuersias duas, unam ex accusatoris persona, aliam ex defensoris: nam et Terentius obicit crimen et obiectum purgat. in eo, quod obicit, talis est controuersia: comoedias dedit aduersarius, s in his unam, in qua priori loco causam dicit a quo petitur, non ille qui petit. hoc itaque crimen stultitiae est et imprudentiae. ita status est qualitas. alia controuersia est, quae obicitur Terentio, quae talis est: Graecam comoediam in Latinam transferre liceat, de Latina non 10 liceat. Eunuchum Terentius dedit comoediam (***) mores parasiti et militis. quod Plautus in sua comoedia habuerat, nunc Terentius in Eunucho posuit. reus est. guod contra legem fecerit. hic status primo qualitas absoluta ex iuris ratione, deinde qualitas uenialis per ignorantiam. 15 nunc iam singula, ut proposuimus, explicemus.

1 1 SI QVISQVAM EST QVI PLACERE SE STVDEAT BONIS QVAM PLVRIMIS controuersiae principium semper est ad beniuolentiam captandam auditorum aut a nostra persona aut ab aduersariorum aut a iudicum aut a rebus ipsis. hic-so nunc utrumque complectitur, et a nostra persona et ab

3 ex 2. F, om. rell. || 6 in 2. G., om. rell. || 7 itaque S^2 , ita quod rell. || 11 lac. sign. W.; et in ea descripsit suppl. Goetz, mor
(ibus addit) is coni. Schoell | mores W.: moris L, personam
(post parasiti) GS^2 , om. rell.; cf. schol: ad v. 30 || 12 habuerat
W.: -rit codd. || 15 ratiocinatione L || 16 singula G, -las rell. ||
18 controuersia codd. praeter LS || 20 aduersariorum Schopen
(cf. infra): auditorum (-ri^{um} L) codd.

aduersariorum. a nostra sic 'si est aliquis, qui placere se studeat bonis et minime multos laedere, in his poeta nomen profitetur suum'; ab aduersariorum 'tum si quis est, qui dictum in se inclementius existimauit esse, sic existimet' sciat, praesumat 'responsum, non dictum esse, 5 quia laesit prius'. — BONIS QVAM PLVRIMIS quidam intelligunt quam 'plurimis bonis', nos intelligamus extrinsecus plurim os nihil aliud posuisse nisi malos: boni enim admodum pauci sunt. ita in numero, quod

- 2 dixit 'plurimis', qualitatem potius declarauit. 2 ET 10 MINIME MVLTOS LAEDERE duo praecepta posuit: placere bonis, non multos laedere. haec et Cicero (divin. in Caec. 1, 1) tenuit 'in causis iudiciisque publicis ita sim uersatus,
- 5 ut defenderim multos, laeserim neminem'. 5 INCLE-
- 6 MENTIVS iniustius, acerbius. 6 RESPONSVM NON DICTVM 15 ESSE QVIA LAESIT PRIOR ne uideatur Terentius improbam continuo maledici subisse personam, quod prior laederet, dixit respondisse se potius, non maledixisse. hoc enim est, quod positum est 'non dictum': dictum enim Cicero de oratore (II 60, 244?) maledictum ponit. hinc et male 20 dicere dicta dicere. sequitur controuersia ipsa et crimi-
- 7 natio a parte accusatoris 7 qvi bene vertendo et easdem scribendo male. bene uertere est de Graeco in Latinum,
- 9 male scribere est male uerba componere. 9 IDEM MENANDRI FAMA NVNC NVPER DEDIT* nomen comoediae 25 Fama est. et bene addidit 'nunc nuper', ut crimen istud, quod obicit, non longi temporis (sit), sed ut recens me-
- 10 moria uideatur esse peccati. 10 scripsit cavsam dicere

 α * [25] aliter FANA (cf. Ter. codd. BC).

3 suum om. $L \parallel 9$ quod dixit in numero $\alpha \parallel 12$ Cicero Schopen: hic codd. $\parallel 14$ sit... defenderit... laeserit $\alpha \parallel 15$ (id est) iniustius $\alpha \parallel 16$ quale sit prius (-or B) FGB, om. BV $\parallel$ 19 est 2. om. $L \parallel 20$ hinc et Schopen: hoc est codd. $\parallel 21$ (male) dicta $L \mid$ et S, est (om. F) rell. $\parallel 22$ eas (eos F) describendo $F \alpha \parallel 23$ uertere est (est om. LF)] uertit $\alpha \parallel 24$ scribere est] scribit $\alpha \mid$ componit $\alpha \parallel 25$ fasma ex corr. $FS^2 \mid$ comoediae] fabulae $\alpha \parallel 26$ fama L, -na rell. $\parallel 27$ sit add. W.

PRIVS VNDE PETITVR AVRVM QVARE SIT SVVM QVAM IPSE QVI PETIT VNDE IS SIT THESAVRVS SIRI AVT VNDE IN PATRIVM MONIMENTVM PERVENERIT in comoedia sua hoc argumentum est: quidam agrum uendidit, illic habuit patrium monimentum, in quo thesauros emptor inuenit. comperit uen- 5 ditor: in iudicium uenitur. utique ex ratione et ex consuetudine prior loqui debet ille qui petit --- petitor hic autem uenditor est -, ut secundo loco respondeat a quo petitur, hoc est emptor. at contra Luscius Lanuinus fecit, ut prior loqueretur unde petitur, quam ille qui petit. ergo propo- 10 sitio criminis collocata est: incipiunt eius causae quaestiones. ac primo praescriptionis est status. potest enim dicere Luscius Lanuinus ^creprehendi non possum'. placuit in hac 14 comoedia hanc praescriptionem solui sic 14 DEHING NE FRVSTRETVR IPSE SE AVT SIC COGITET DEFVNCTVS IAM 15 SVM NIHIL EST QVOD DICAT MIHI. sed hanc praescriptionem donat et admonet, ne peccet; quam rem subtili accusatione composuit: ex hoc enim plus accusatur, siguidem de praeteritis se donare crimen ostendit et monuit quasi iterum peccaturum. simul et alia crimina multa donare se 20 dicit nunc uelle et nihilo minus se post ea nolle reducere, si non laedat inimicus. quibus rebus et personam suam commendat et aduersarii ad confirmandam impudentiam 19 † mittat. - 19 ITA VTI FACERE INSTITUIT OMNI enim genere laborare debemus, ut aduersarios aut in odium aut in 25 contemptionem aut in inuidiam adducamus. ita in odium adduxit, quod dixit 'si perget laedere, ita uti facere instituit', in contemptionem, quod dixit esse tali ingenio, ut ignorauerit, qui prior loqui in actione deberet. subiungit deinde alteram controuersiam QVAM NVNC ACTVRI SVMVS 30

5 uenditor Westerh.: emptor codd. || 7 autem hic $F \alpha \parallel$ 8 a quo petitur] aut petitor $\beta \parallel$ 11 incipiunt] incipit enim $\alpha \mid$ quaestio $\alpha \parallel$ 13 possum] positum L^1F , posse mortuum $G \parallel$ 15 cogitat L, cogito $F \parallel$ 19 promittit crimen $\alpha \mid$ monet $F \alpha \parallel$ 20 multa crimina se donare $\alpha \parallel$ 21 uelle W: nolle codd. | postea codd. | reducere W.: se ducere LF, dicere G, male dicere $\alpha \parallel$ 24 mittat (ssor. m. rec. inuitet) L, iniecit rell. $\parallel$ 26 in 2. om. LG $\parallel$ 27 ita $\langle \text{enim} \rangle \alpha$ MENANDRI EVNVCHVM POSTQVAM AEDILES EMERVNT. hic a narratione incipit, quia supra exordium collocatum est. (est) ergo haec tota narratio usque ad propositionem 23 criminis et quaestionis, quae incipit ex hoc uersu 23 EX-CLAMAT FVREM NON POETAM FABVLAM DEDISSE (ET NIHIL 5 DEDISSE) VERBORVM. pulchre primo generaliter proposuit illam ex aduersarii persona: ita enim oportet, ut sic species subiciatur, quae talis est, ut diximus supra: de Latino in Latinum transferre non liceat. haec quaestio sic propo-

25 nitur 25 COLACEM ESSE NAEVI ET PLAVTI VETEREM FABV- 10 LAM PARASITI PERSONAM INDE ABLATAM ET MILITIS. 'personam' autem hic intelligo non nomina, quod postea declarabo. subiungit responsionem primo quasi quodam statu

- 27 finitiuo, quae sic iungitur 27 SI ID EST PECCATVM hoc est: an hoc peccatum sit uerum, donat. hinc ad qualitatem 15 ipsam descendit uenialem, quam sic proponit PECCATVM INPRVDENTIA EST POETAE. uenia enim tribus modis fit: ui, casu, ignorantia. cum autem imprudentia uel una de tribus fuerit, sequitur ut coniectura sit, ne aliquid animo fecerit.
- 28 adjunxit ergo Terentius 28 NON QVO FYRTVM FACERE STVDV- 20 ERIT, haec tamen repromissionem argumentorum tenent, non
- 29 ueritatem. ergo adiungit 29 ID ITA ESSE VOS IAM IVDICARE POTERITIS. quoniam diximus illam legem: ex Graeco in La-
- 30 tinum transferre liceat, hoc dicit, quod 30 COLAX MENANDRI EST IN EA EST PARASITVS COLAX ET MILES GLORIOSVS. 'para- 25 situs' autem 'colax' — id est adulator: hoc enim significat — 'et miles gloriosus': et gloriosus et colax mores sunt, ut supra diximus 'parasiti inde personam ablatam

3 est (post narratio) add. S^2 , om. rell. || 7 species sic α || 8 talis W. (cf. p. 89, 9): litteris (om. G) β , qualitatis (in mg. uel litteris m. 1 V) α || 14 iungit α F || 15 peccare LG | hinc W.: hoc (et add. G) codd. || 19 sequitur ut om. α | sit] erit α | ne G, hoc (et add. G) codd. || 19 sequitur ut om. α | sit] erit α | ne G, hoc (et add. G) codd. || 19 sequitur ut om. α | sit] erit α | ne G, hoc (et add. G) codd. || 19 sequitur ut om. α | sit] erit α || ne G, hoc (et add. G) codd. || 19 sequitur ut om. α | sit] erit α || 21 tamen (uerba) $F \alpha$ || 22 adiunxit G || 24 hoc (namque) α || dicit W.: -co codd. || 25 in ea est fabula de parasito colace et glorioso milite α || 27 et (ut codd.) gloriosus — ut] apud Latinos, quod colax (immo alazon) apud Graecos. sicut igitur α || 28 inde est ablata persona parasiti α

et militis': ergo hae personae in Menandri comoedia sunt, 31 quod concludit 31 EAS SE NON NEGAT PERSONAS TRANSTV-LISSE IN EVNVCHVM SVAM EX GRAECA. ergo iam non contra legem fecit, quod ex Graeca transtulit. sed quoniam et Latinae comoediae sunt, redit ad uenialem statum, ut 5 33 nescisse se dicat 33 sed EAS FABVLAS FACTAS PRIVS LA-TINAS SCISSE SE ID VERO PERNEGAT. sic iungitur qualitas absoluta de iuris ratione, quoniam licitum est ex necessitate rerum, ut nota similitudo personas singulas reseruet: 35 hoc est enim quod dicit 35 quodsi personas isdem allis 10 VTI NON LICET QVI MAGIS LICET CVRRENTIS SERVOS SCRIBERE: haec enim semper necessitate naturali sunt apta et inligata personis. ita fit, ut, quicumque personam aliquam collocat, eius debeat mores exprimere, quam rem con-40 cludit 40 DENIQUE NVLLVM EST DICTVM QVOD NON DICTVM 15 SIT PRIVS. sed hic res intelligamus, non uerba. haec quae dicunt Graeci πράγματα naturaliter omnibus semper sunt aequalia ad dicendum, uerba sunt terminata $\langle natura \rangle$ nostra. et haec controuersia. sequitur iam ratio prologi, quam in Andria praecepi, ut audientiam a populo petat, 20 42 concludens simul cum ueniali statu prologum 42 QVARE AEQVVM EST VOS COGNOSCERE ATQVE IGNOSCERE QVAE VETERES FACTITARVNT SI FACIVNT NOVI, ut hic et absoluta qualitas per exempla contacta sit. deinde sic audientia 44 petitur 44 ET CVM SILENTIO ANIMADVERTITE VT PERNOSCA- 25 TIS QVID SIBI EVNVCHVS VELIT. hic iam comoediae ipsius res potestatemque noscamus.

2 personas non negat $\alpha \parallel 4$ transtulit. sed W: -lisset LF, -lit rell. $\parallel 5$ redit] redditae $\alpha \parallel 7$ ss om. $LG \parallel 8$ ratiocinatione β , at cf. p. 9, 19; 89, 15 | quoniam L, quod rell. $\parallel 10$ enim om. L $\parallel$ 11 non licet uti $\alpha \parallel 12$ inlegata $LF\alpha$, illisgrata $G \parallel 15$ dictum est $\alpha \parallel 16$ srr] est $L \mid sed$] et Goetz (coll. schol. ad v. 25) 17 $\pi \varrho \alpha \gamma \mu \alpha \tau \alpha$ Lindenbr.: $\Pi PITMA L$, $\Pi PACM\alpha F$, $\Pi PATM G$, $\Pi PATMA \alpha \parallel 18$ ad dicendum (ducendum G, dic dū α) codd.; at dicta edd. | terminasti L | natura add. W. $\parallel 19$ et] sed $\alpha \mid$ hic G | controuersia (est) B, edd. $\parallel 23$ et W.: est codd. $\parallel 24$ contracta G, cum tacta V, cum tacita BS

MENANDRI EVNVCHVM POSTQVAM AEDILES EMERVNT. hic a narratione incipit, quia supra exordium collocatum est. (est) ergo haec tota narratio usque ad propositionem 23 criminis et quaestionis, quae incipit ex hoc uersu 23 EX-CLAMAT FVREM NON POETAM FABVLAM DEDISSE (ET NIHIL 5 DEDISSE) VERBORVM. pulchre primo generaliter proposuit illam ex aduersarii persona: ita enim oportet, ut sic species subiciatur, quae talis est, ut diximus supra: de Latino in Latinum transferre non liceat. haec quaestio sic propo-

- 25 nitur 25 COLACEM ESSE NAEVI ET PLAVTI VETEREM FABV- 10 LAM PARASITI PERSONAM INDE ABLATAM ET MILITIS. 'personam' autem hic intelligo non nomina, quod postea declarabo. subiungit responsionem primo quasi quodam statu
- 27 finitiuo, quae sic iungitur 27 si id est Peccatvm hoc est: an hoc peccatum sit uerum, donat. hinc ad qualitatem 15 ipsam descendit uenialem, quam sic proponit PECCATVM INPRVDENTIA EST POETAE. uenia enim tribus modis fit: ui, casu, ignorantia. cum autem imprudentia uel una de tribus fuerit, sequitur ut coniectura sit, ne aliquid animo fecerit.
- 28 adiunxit ergo Terentius 28 NON QVO FVRTVM FACERE STVDV- 20 ERIT. haec tamen repromissionem argumentorum tenent, non
- 29 ueritatem. ergo adiungit 29 ID ITA ESSE VOS IAM IVDICARE POTERITIS. quoniam diximus illam legem: ex Graeco in La-
- 30 tinum transferre liceat, hoc dicit, quod 30 COLAX MENANDRI EST IN EA EST PARASITVS COLAX ET MILES GLORIOSVS. 'para- 25 situs' autem 'colax' — id est adulator: hoc enim significat — 'et miles gloriosus': et gloriosus et colax mores sunt, ut supra diximus 'parasiti inde personam ablatam

3 est (post narratio) add. S^2 , om. rell. || 7 species sic α || 8 talis W. (cf. p. 89, 9): litteris (om. G) β , qualitatis (in mg. uel litteris m. 1 V) α || 14 iungit α F || 15 peccare LG | hinc W.: hoc (et add. G) codd. || 19 sequitur ut om. α | sit] erit α | ne G, nec rell. | animo G (cf. I 2 in.): -us rell. || 20 qvo] quod G α || 21 tamen (uerba) $F \alpha$ || 22 adiunxit G || 24 hoc (namque) α || dicit W.: -co codd. || 25 in ea est fabula de parasito colace et glorioso milite α || 27 et (ut codd.) gloriosus — ut] apud Latinos, quod colax (immo alazon) apud Graecos. sicut igitur α || 28 inde est ablata persona parasiti α et militis': ergo hae personae in Menandri comoedia sunt, 31 quod concludit 31 EAS SE NON NEGAT PERSONAS TRANSTV-LISSE IN EVNVCHVM SVAM EX GRAECA. ergo iam non contra legem fecit, quod ex Graeca transtulit. sed quoniam et Latinae comoediae sunt, redit ad uenialem statum, ut s

- 33 nescisse se dicat 33 SED EAS FABVLAS FACTAS PRIVE LA-TINAS SCISSE SE ID VERO PERNEGAT. sic iungitur qualitas absoluta de iuris ratione, quoniam licitum est ex necessitate rerum, ut nota similitudo personas singulas reseruet:
- 35 hoc est enim quod dicit 35 QVODSI PERSONAS ISDEM ALIIS 10 VTI NON LICET QVI MAGIS LICET CVRRENTIS SERVOS SCRIBERE: haec enim semper necessitate naturali sunt apta et inligata personis. ita fit, ut, quicumque personam aliquam collocat, eius debeat mores exprimere. quam rem con-
- 40 cludit 40 DENIQUE NVLLVM EST DICTVM QVOD NON DICTVM 15 SIT PRIVS. sed hic res intelligamus, non uerba. haec quae dicupt Graeci πράγματα naturaliter omnibus semper sunt aequalia ad dicendum, uerba sunt terminata (natura) nostra. et haec controuersia. sequitur iam ratio prologi, quam in Andria praeceni, ut andientiam a populo petat. 20
- quam in Andria praecepi, ut audientiam a populo petat, 20 42 concludens simul cum ueniali statu prologum 42 qvARE AEQVVM EST VOS COGNOSCERE ATQVE IGNOSCERE QVAE VETERES FACTITARVNT SI FACIVNT NOVI, ut hic et absoluta qualitas per exempla contacta sit. deinde sic audientia
- 44 petitur 44 ET CVM SILENTIO ANIMADVERTITE VT PERNOSCA- 25 TIS QVID SIBI EVNVCHVS VELIT. hic iam comoediae ipsius res potestatemque noscamus.

2 personas non negat $\alpha \parallel 4$ transtulit. sed W: -lisset LF, -lit rell. $\parallel 5$ redit] redditae $\alpha \parallel 7$ sx om. $LG \parallel 8$ ratiocinatione β , at cf. p. 9, 19; 89, 15 | quoniam L, quod rell. $\parallel 10$ enim om. L 11 non licet uti $\alpha \parallel 12$ inlegata $LF\alpha$, illisgrata $G \parallel 15$ dictum est $\alpha \parallel 16$ srr] est $L \mid$ sed] et Goetz (coll. schol. ad v. 25) 17 $\pi \varrho \alpha \gamma \mu \alpha \tau \alpha$ Lindenbr.: $\Pi PITMA L$, $\Pi PACM\alpha F$, $\Pi PATM G$, $\Pi PATMA \alpha \parallel 18$ ad dicendum (ducendum G, dic dū α) codd.; at dicta edd. | terminasti $L \mid$ natura add. W. $\parallel 19$ et] sed $\alpha \mid$ hic $G \mid$ controuersia (est) B, edd. $\parallel 23$ et W:: est codd. $\parallel 24$ contracta G, cum tacta V, cum tacita BS

I.

1.

Prima igitur seaena deliberatiuam integram tenet, quae talis est: deliberat adulescens, an expulsus a meretrice, cui munera missurus est, rursus rogatus ut redeat 46 iterum reuertatur. — 1 qvid igitve faciam haec deliberatiua duas partes in propositione deliberantis continet (et) 5 ex utraque parte argumenta, sed eo hic seruus accedet, ut possit alteram partem persuadere. deliberatiua utique ab honesto et ab utili et ab eo an fieri possit et an necesse sit semper diuiditur. haec igitur an seruata sint considerare debemus. ac primo propositio est qvid igitve 10 FACIAM, quae communis est ad utramque partem. deinde incipit una pars NON EAM. adiecit causam cur ire debeat NE NVNC QVIDEM CVM VLTRO ACCERSOR. deinde alterius 47 partis est propositio 2 AN POTIVS ITA ME COMPAREM. ab

- 48 honesto diuisio ponitur 3 NON PERPETI MERETRIOVM CON- 15 TYMELIAS EXCLUSIT REVOCAT REDEAM NON SI ME OBSECRET. rursus diuisio in alteram partem ex diuisione uidelicet illa
- 50 an fieri possit, ut amator contemnat quam diligit 5 si QVIDEM HERCLE POSSIS NIHIL PRIVS NEQVE FORTIVS, et quasi asserit fieri non posse. deinde adiungit ab inhonesto, quod 20 ultro ad eam ueniet. atque hic adiungit et ab inutili 'quod confessus fueris te amare, eludet, ubi te uictum senserit'. consideratis partibus adulescens concludit ad
- 56 ipsam rursus deliberationem 11 PROIN TV DVM EST TEM-PVS ETIAM ATQVE ETIAM COGITA ERE QVAE RES IN SE NEQVE 25 (MODVM NEQVE) CONSILIVM. hic iam persuasio accedit, quo-

1 igitur om. B' (edd.) || 4 iterum G, ut LVS, om. FB' | reuertatur (ad ipsam meretricem thaidem) $\alpha \parallel 5$ duas partes] oratio est $\alpha \mid$ propositione] est add. VS | et add. W. || 6 eo Zeune: ea codd. | accedit $GF^1 \parallel 8$ honesto (est) codd. || 10 primo post est $\alpha \parallel 12$ ire (non) F, iri $\alpha \parallel 13$ accesor ultro F || 17 diuisio (illa) L | uidelicet W:: uidet L, om. rell. || 18 contempnet L $\alpha \mid$ què LB', que G || 28 (et) adulescens G || 24 tempus est tempus (t. 2. om. FG) $\beta \parallel 25$ IN SE] inquit codd., cf. infra || 26 accidit L α niam cogitatio superior ex utraque parte concepta ad integrum aequali cogitationum ratione prorupit. persuadet autem, ut reuertatur ad meretricem, ab eo quod fieri non possit, ut non reuertatur. respondet autem se iniuriam passum. uerum quaestioni opponit illud, quod *in amore* semper s amantium ista sit consuetudo. ergo primo an possit repugnare: QVAE RES inquit (IN SE) NEQVE MODVM NEQVE CONSILIVM HABET VLLVM EAM CONSILIO REGERE NON POTES. aduersus iniuriam, quam passus est, sic opponitur con-

- 59 suetudo 14 HAEC OMNIA VITIA SVNT INIVRIAE SVSPICIONES 10 INIMICITIAE INDVTIAE. — INCERTA HAEC SI TV CVPIAS RA-TIONE CERTA FACERE Sensus est hic: si haec, quae in amore semper uarie contigerunt ac propterea uidentur incerta, si tu uolueris ratione corrigere, ut certa perficias, tale erit, inquit, ut si operam des, ut cum ratione in- 15 sanias. subiungit deinde orationem irascentis amatoris exclusi, in qua exprimitur ira, quae numquam uerbo com-
- 65 plet, quod cogitat mens. ita posuit 20 EGONE ILLAM ut desit 'non puniam' QVAE ILLVM 'amat' scilicet QVAE ME 'exclusit' QVAE NON aut 'ueretur' aut 'metuit': sic enim 20 iram exprimimus. haec igitur molestiam faciunt: 'tu ergo ea uitia per curas noli cumulare, ne sollicitudo geminetur'. et quoniam serui persuasio parum profecerat circa adulescentis animum dolentis quod esset exclusus*, optima
- 70 α^{*} [24] 25 O INDIGNVM FACINVS ex his, quae amori accidunt, et se et illam esse aliter atque aliter asserit, se miserum, illam scelestam dicens. cui seruus persuadet, ut se ab ea redimat quam minimo queat pretio. quam etiam

1 suscepta $\alpha \parallel 2$ prorupit (ere quae res in se) $\alpha \parallel 4$ respondit $L \parallel 6$ ita $LG \mid$ repugnat (dum proponit) $\alpha \parallel 8$ potest $L \parallel 9$ consultudo (ubi sic assumit (-itur S)) $\alpha \parallel 11$ (et post ita concludit) incerta (igitur) haec $\alpha \mid$ cvrus] postules Ter. $\parallel$ 13 uarie L, -ia rell. $\parallel$ 17 uerbo G, -a rell.; -is Zeune $\parallel$ 18 ut desit] scilicet $\alpha \parallel$ 19 non om. $\alpha \mid$ (scilicet) amat $\alpha \parallel$ 20 metuet $L \parallel$ 21 molestia L, -sta $\alpha \mid$ faciunt om. $L \parallel$ 22 per curas W: percuras codd. $\parallel$ 23 partum L, -tim $F \parallel$ 24 dolentis animum $\alpha \mid$ optimal initium novae scaenae in α

ratione subiungitur scaena, in qua meretrix ipsa est, cuius praesentia et oratio persuadere possit et uultus, ut amator iniuriam ignoscat.

α Bacchidem longius sumpta (supra S) translatione definit quid sit, scilicet 'calamitas nostri fundi' id est miseria per hypallagen (yp- codd.), quod miseros faciat.

2.

81 **1** MISERAM ME VEREOR NE ILLVD GRAVIVS PHAEDRIA TVLE-RIT in hac scaena primo controuersia est, dein deliberatiua. 5 controuersia talis est: adulescens amator missurus munera fuerat, quae eadem meretrix postulauerat, et multa alia. meretrix habens amatorem, qui promiserat uirginem quandam, quae aliquando eius meretricis soror dicebatur, sed aberrauerat (et) a praedonibus rapta uenumdata fuerat, 10 hanc inquam amator alius cum promisisset. meretrix adulescentem amatorem exclusit. rea fit iniuriarum. haec controuersia uenialem statum continet; confitetur enim se fecisse iniuriam, uerum dicit necessitate, quod uelit eam puellam a milite recipere, quae sibi soror antea fuerat. 15 et quoniam semper uenialis status sub qualibet purgatione conjectura tractatur, an hoc animo fecerit siue necessitate siue alia qualibet causa, tractanda hic erit etiam similiter coniectura. quam quidem rem breuiter percurrit ipsa dicens (v. 16-17) 'non quo quemquam plus diligam, eo feci; sed ita 20 erat res, faciendum fuit'. haec controuersia accusationem habet et defensionem, sed defensio perseuerat usque ad deliberatiuam: nam petitura est meretrix aliquot dies, se adu-

2 et uultus ante persuadere $\alpha \mid ut]$ et $LF \parallel 5$ deinde $F \parallel 6 \langle quae \rangle$ talis $\alpha \parallel 7$ postularat $\alpha \parallel 8$ meretrix — qui] cui alter amator $\alpha \mid qui \langle ei \rangle F$, om. $L \parallel 10$ et hic add. W.; post rapta legitur in $\alpha \parallel 12 \langle a$ se $\rangle$ exclusit $\alpha \parallel 17$ coniecturam (per coni- $G) LG \parallel 18$ tractanda (-tata G, -ta L) hic erit | hic erit tracta $\alpha \mid$ coniectura similiter $\alpha \parallel 19$ ipse $LG \parallel 22$ deliberatiuam (orationem) $\alpha \parallel 23$ aliquos codd. | se — pollicetur] et pollicetur haberi deinceps se a phedria adulescente suo amatore α

96

lescens amatorem futurum pollicetur. omnis autem petitio uim deliberatiuam tenet. ergo secundum ordinem ad singula reuertamur.

Egreditur meretrix primo: ex hoc declarat se quod fecerit necessario fecisse, quod dicit VEREOR NE ILLVD 5 GRAVIVS PHAEDRIA TVLERIT NEVE HOC ALIORSVM ATQVE EGO FECI ACCEPERIT. duo posuit: 'ne (****' et 'ne) factum meum aliter Phaedria acceperit quam a me factum est 83 aut non intellexcrit'. - 3 ovod HERI INTRO MISSVS NON EST propositionem iniuriae tenuauit nunc, quod quasi minus 10 est ab excluso: non enim dixit 'quod exclusus est', sed 85 'ouod intro missus non est'. - 5 ACCEDE AD IGNEM HVNC IAM CALESCES PLVS quidam intelligunt 'ad ignem' ad amorem, hoc est ad ipsam meretricem. sed melius illud est, quod quidem Menander aperte dixit, meretrices iuxta do- 15 mum suam uel in atrio solitas habere aram Veneris uulgariae, cui cotidie sacrificent, ut hoc sit: 'accede ad ignem' hoc est ad aram, ut iocatus seruus sit 'iam calesces plus 86 satis'. - 6 TVNE HIC ERAS PHAEDRIA CVR HIC STABAS CVR

NON RECTA INTROIBAS Optimum principium sumpsit mere- 20 trix: cum rea ipsa sit facti, adulescentem coepit arguere, 87 quod non ingressus est. — 7 CETERVM DE EXCLVSIONE VERBVM NVLLVM hoc seruus dicit, quod meretrix callide loquitur. dicit tantum de iniuria, unde intelligi licet, quod hic exclusionem posuit, quia seruus accusatoris animo 25 dicit ad illa supra (v. 3) 'quod intro missus non est'. — 89 9 SANE QVIA HAE MIHI SEMPER FORES accusatio hic sumit

exordium — quod quanto temperamento dictum est! —, quod non semper meretricis fores amatori pateant, quod riualis

1 petitio uim W.: petitionem (-tio orationem B') codd. || 2 deliberatiua $F \parallel 5$ quod dicit] dicens $\alpha \parallel 7$ lac. sign. W. || 8 acceperit phedria $\alpha \parallel 9$ aut W.: an codd. || 10 nunc W.: non codd. || 11 quod] quo $LVS \parallel 15$ meretricis $LFV^1 \parallel 16$ haberet $LFV^1 \mid$ aram S, ara G, ann LFV, ign $\tilde{e}$ in ara B' | uulgariae Lindenbr.: illi cara (illic aram F, illis caram G) βV , ulli gara $\tilde{e}$ S; illecebrae Schoell || 17 ut hoc sit] pro hoc igitur dictum est ei $\alpha \parallel 18$ ut] et? | seruus parmeno> sit <dicens> $\alpha \parallel 22$ est] sit? || 24 unde] id inde Zeune || 29 meretrices LG, -cis (post fores) α

Donati comm. rec. Wessner. III 1.

sibi praeponatur: hoc enim dixit QVIA SVM APVD TE PRI-MVS. et cum meretrix dissimularet totum impetum, rursus 91 adulescens accusationes effudit 11 QVID (MISSA) O THAIS THAIS. iteratio nominis accusantis ostendit iracundiam. — VTINAM ESSET MIHI PARS AEQVA AMORIS TECVM sensus hic s est: utinam et tu amoris partem mecum habuisses: si enim hoc fuisset, posset contingere, ut in hac iniuria aut tibi doleret, ut mihi dolet, aut mihi non doleret, ut tibi

- 94 non dolet. hoc enim dixit 14 EGO ISTVC ABS TE FACTVM NIHILI PENDEREM hoc est: factum tuum contemnerem. — 10
- 95 15 NE CRVCIA TE OBSECRO ANIME MI PHAEDRIA incipit defensio, quae optimum principium tenuit, ut irascentis primum animus temperaretur. deinde consilio generaliter subiungit argumentum meretrix, sed coniecturale, quod non hoc animo fecerit, quo alium apud se uideatur habere po- 15
- 96 tiorem: hoc enim dixit 16 NON POL QVO QVENQVAM PLVS AMEM AVT PLVS DILIGAM EO FECI. similiter subiungit gene-
- 97 rale aliud argumentum status uenialis ex necessitate 17 SED ITA ERAT RES FACIEND VM FVIT. post meretrix conturbata oratione serui petit audientiam, ut plenior origo narretur: 20 non tantum exclusionem ipsius narrare debet, sed et causam. post principia petit audientiam, qua concessa nar-
- 107 ratio incipit 27 SAMIA MIHI MATER FVIT. breuitas semper in narratione seruanda est et in dictione aperta uerba. ita hic et nomen et affectum et locum posuit habitationis. se narrat matri suae datam puellam dono a quodam mercatore ab Atheniensi ciuitate sublatam ac se ignorare dicit, utrumne ipsa ciuis Atheniensium fuisset $\langle an \rangle$ tantum de ciuitate sublata sit. adicit illud, quod 'nomen matris et patris dicebat ipsa' (v. 31): etenim proficit ad causam so eius rei, quam petitura est. scimus enim in narratione

5 amatoris L | sensus $\langle \text{enim} \rangle \alpha \parallel 6$ amoris G, amatoris et (amoris post mecum addito) $LF\alpha$ | sic $LVS \parallel 10$ nihil $L \parallel$ 13 temperaretur L, -peretur rell. $\parallel 16$ evo om. $LG\alpha \parallel 22$ quam $\beta V \parallel 24$ in 1. om. $L \parallel 25$ posuit (primum add.) Zeune: posuimus codd. $\parallel 28$ an add. Zeune $\parallel 29$ sit in mg. V, sscr. FB' (del.?) $\parallel$ 30 etenim FG, enim rell. $\mid \langle \text{hoc} \rangle$ proficit $FB' \parallel 31$ quam

rationem futuris quaestionibus collocari. quoniam ergo dictura est concedi sibi debere aliquot dies, ut puellam recipiat, et hanc adiungit causam, ut suis parentibus red-dat: 'uolo enim' inquit 'amicos sic parare beneficio meo' (cf. v. 69). ideo praemisit 'matris nomen et patris', ut 5 ueri simile sit posse hinc parentes sciri, si nomina iam tenentur. denique adiecit et alia signa sibi cognita esse, quia mercator ex praedonibus unde emerat se audisse dixerit abreptam esse e Sunio. 'Sunio' autem intelligit locum prope Athenas iuxta mare collocatum. redit rursus 10 ad affectum, quod dicit sibi carissimam esse puellam, cum mater sic eam educauerit, ut opinione populi filia diceretur. inde narrat discessum suum: excitat enim. quod cum hospite Athenas uenerit, qui sibi haec omnia, quae habebat meretrix, dereliquit. quam rem quidem non sine 18 causa uidetur adiecisse, sed ut ostenderet, quanta semper mercede dilecta sit, ut adulescens intelligat, non se maximum munus dedisse, cum uideat tantum donari meretrici. hoc quidem seruus negat factum dicens et dominum multa donasse, concedit mulier et ad narrationem redit et dicit 20 profectum militem amatorem suum (et) ad adulescentis Phaedriae notitiam se nunc peruenisse. qua in re com-127 mendat animum, cum dicit 47 TVTE SCIS POST ILLA QVAM INTIMVM HABEAM TE ET MEA CONSILIA VT TIBI CREDAM OMNIA. pergit narrationis partes uniuersas complere, quod 25 mortua matre frater materna bona inuaserit, uirginem uenumdederit et speciosam ac peritam artis, quod fidibus sciret, deinde quod eam ille amator suus emerit miles, quod uenerit et irascatur, quod meretrix coeperit alium amatorem habere. hic intelligendum acriter illud est, quod so

(sscr. uel cum) F, cum rell. $\parallel 2$ debere sibi $\alpha \parallel 6$ parentis (om. sciri) $LV^{1} \parallel 9$ Sunium 2. $F \mid$ intelligüt G, -gitur $\alpha \parallel 10$ locus . collocatus $\alpha \parallel 12$ eam sic $FG \alpha \parallel 14$ uenerit $\langle \text{rite} \rangle \alpha \mid \text{qui } G$, quae rell. $\parallel 15 \langle \text{illa} (-i VB') \rangle$ meretrix $\alpha \mid$ derelinquit $LG \mid \langle \text{illa} \rangle$ non $\alpha \parallel 19$ et om. $\alpha \parallel 20$ dedisse $FG \mid$ concedit W.: -tendit codd. et 1. B', om. rell. $\mid$ redit et (ac FG)] rediens $\alpha \parallel 21$ et add. W. $\mid$ ad om. $LG \parallel 22$ se nunc Westerh.: sed hunc $LF\alpha$, se $G \parallel$ 25 pergunt G, per^{git} igitur V

supra (v. 46) dixit 'te amatorem interea loci cognoui', ut ideo miles puellam tanto pretio emerit, quod sciret se tantum amari a meretrice, quippe cum eam sic reliquisset, quae adhuc nullum haberet amatorem. ergo consequenter hodie irascitur miles, posteaquam inuenit mere-

- 138 tricem cum hoc amatore. hoc ergo adiungit 58 FINGIT CAVSAS NE DET SEDVLO. et hoc temperate: ostendit hoc militem uelle, ut praeponatur alteri amatori. qua re accepta se pollicetur munus miles quod comparauerat do-
- 139 naturum. 59 SI FIDEM HABEAT SE IRI PRAEPOSITVM 10 TIBI hoc est: si accipiat fidem (me) ipsum praeposuisse
- 140 tibi 60 APVD ME AC NON ID METVAT duo sunt 'si fidem habeat' et 'si non metuat'. quid autem metuat? NE VBI ACCEPERIM SESE RELINQVAM. hic iam causas petitionis ostendit: hoc enim petitura est meretrix, ut paucos interim 15 dies, quonsque puella dono detur, miles apud meretricem in amore praeponatur. finita narratione concludit ad suspicionem nescio quam exitum narrationis, quod idem miles iam omisso amore meretricis nunc uirginem diligat: hoc
- 14.2 enim dixit 62 SED EGO QVANTVM INTELLEGO AD VIRGINEM 30 ANIMVM ADJECIT. petit rursus Phaedriam, ut paucos dies sibi commodet, quibus prior esse apud se miles possit. dicit causas quod soror dicta est, quod uelit parare amicos beneficio suo. sed post haec iratus adulescens redit ad accusationem uehementer, quo eam declarare possit in-25 gratam enumeratque beneficia sua uel quae praestiterit uel quae parauerit. quibus accusationibus meretrix uicta, quo facilius adulescenti persuadere possit, quod antea postulauerat, dicit se ei ad omnem uoluptatem commodare consensum, ne eum aliquo offendat. qua re uictus adu- 30

1 dixit $\langle \text{postea miles} \rangle$ te $L \parallel 4$ quae FG, cum rell. || haberet nullum $FG\alpha$ | ergo FB', ego rell. || 8 acceptasse L, concepta se G, concessa se FV^1 , concessã se SV^3 , concessisse $B' \parallel 9$ miles munus $VS \parallel 10$ ire $LGV \parallel 11$ me add. Lindenbr. | ipsam F, om. $L \parallel 16 \langle a \text{ milite} \rangle$ puella donetur $\langle \text{sibi} \rangle \alpha \parallel 17$ a suspicione nescio quem $FG\alpha \parallel 18$ narrationis W: narrantis codd. || 22 esse Lindenbr.: is (om. G) codd. lescens omnia se quae meretrix uellet facturum esse promittit et monet, ut memoriam sui nominis teneat. que discedente ista secum loquitur, quod uehementer diligat Phaedriam neque aliquid callide fecerit, sed cuncta ratione complerit.

II.

1.

207 1 FAC ITA VT IVSSI DEDVCANTVR ISTI haec scaena tenet prima parte mandata serui 'ducantur ad meretricem 208 et illa dona, quae ante comparaui'. - 2 SATIN HOC MAN-DATVM EST TIBI aperte, inquit, dicta sunt tibi ista? ---209 3 ROGARE QVASI DIFFICILE SIT Sensus est: quasi quid me 10 210 fugerit, sic interrogas. — 4 VTINAM TAM ALIQVID IN-VENIRE FACILE POSSIS PHAEDRIA QVAM HOC PERIBIT SONsus: tam facile utinam lucri aliquid inuenias, quam facile 214 istuc amittes. - 8 ET ISTVM AEMVLVM QVOD POTERIS AB EA PELLITO mandat adulescens seruo, uti munus suum uerbis 15 216 ornet et militem meretricis amore discludat. - 10 (ETSI) NVLLVS MONEAS hoc est: etsi non moneas, quod alio in loco (Hec. I 2, 4-5) ait 'nullus dixeris, alias ut uti pos-225 sim causa hac integra'. - 19 DI BONI QVID HOC MORBI EST seruus confirmatus dat consilium domino, ut rus per- 20 gat, quia meretrici ante promisit. secum loquitur conquerens fortunas domini: quae est allocutio sola continens dolorem. generaliter tractat tamen, cum non tam de do-230 mino quam de amore conqueritur. — 24 MIRVM NI EGO

1 meretrix quae $L \mid \text{promittit} \langle \text{adulescens} \rangle L \parallel 2$ quo discedente W: quod inscident et (q- i- om. G) codd. | ista Schoell: ita codd. || 8 et L, om. rell. | comparaui B', -uit rell. || 9 tibi ante dicta $F G \alpha \parallel 10$ rogitare $F G (= Ter.) \mid \langle \text{si} \rangle$ quid $B'SV^2 \mid \text{me}$ om. $G \parallel 11$ fugerit] fuerit G, fugiat F, -git rell. | difficile ante sic add. G, post interrogas rell. | TAM om. $LGVS \parallel 14$ istud $\alpha \mid$ amittes V^2S^3 , -tis rell. || 15 ut $FG^2 \alpha \parallel 16 \langle \text{ab} \rangle$ amore $\alpha \parallel 18$ ut om. $L \alpha \mid \text{uti om. } G \mid \text{possum } LGBV \parallel 20$ confirmat L, -mans $F \parallel 21$ antes $\alpha \mid \langle \text{cum (con-} VS, \text{ col-} GB') \rangle$ loquitur $LG\alpha \parallel$ 23 tamen] tande G, de L

5

ME TVRPITER DABO mirum est, inquit, ni turpiter ego hic 231 accipiar: hoc est 'me turpiter dabo.' — 25 CVM DECRE-PITO HOC EVNVCHO decrepiti dicuntur magis senes, si qui longa senectute uix loqui possunt et tantummodo fractis uocibus exprimunt quae loquantur ac sunt quasi quaedam s crepitacula.

2.

1 DI INMORTALES HOMINI HOMO QVID PRAESTAT haec 232 scaena exultationem continet, in qua nihilo minus para-situs loquitur, cuius de moribus et persona collocauit, cum dixit (prol. v. 30) 'colax' id est adulator. nam cum 10 parasitorum personae antea his moribus essent, uti plagis atque uerberibus risum dominis euocarent. hic nouo more artem exercere monstratur, ut omnia dominis consentiendo hoc genus artis exerceat: ita enim dixit hanc nouam personam de Graeco esse translatam. ergo hic mores expri- 15 mit suos. et fit comparatio per qualitatem, quae melior ars in parasito esse uideatur, utrum illa, quae plagis ac uerberibus uitam perturpiter contineat, an haec quae adsentando et arridendo ipsa potius habere in potestate uideatur dominos. --- HOMINI HOMO inquit QVID PRAESTAT 20 STVLTO INTELLEGENS sensus est: homini stulto homo intelligens quid praestat, hoc est quantum antecedit, ut (Sall. Catil. 1, 1) 'omnes homines, qui sese student praestare 334 ceteris animalibus'. — 3 MEI LOCI ATQVE ORDINIS 'mei loci' pauperem dicit, 'ordinis' parasitum. — HOMINEM HAVD 26 INPVRVM non malum: inpuros enim crudeles et saeuos

3 si quis $L \parallel 5$ hac sunt G, assunt $L \alpha \mid$ quasi om. $L \parallel$ 9 collocauit] //////// $L \parallel 12$ euccarent Schoell: colloc- codd.; concit- Lindenbr. Cf. etiam p. 120, 17 $\parallel$ 18 dominis Schoell: hominis (-ni G) codd. $\parallel$ 18 perturpiter L, turp- rell. $\mid$ contineat Zeune: -nebat codd. $\parallel$ 21 $\langle$ non $\rangle$ intelligens $LF \alpha \parallel$ 22 praestat $\langle$ id est praceellit $\rangle$ $FG \alpha \mid$ quantum antecedit W.: a (ad $FG \alpha$) te quantum accedit (-dunt G) codd. $\mid$ ut L, om. rell. $\parallel$ 24 animalibus $\langle$ Multum distant, ut Cicero (cf. De inv. I 4, 5; De or. I 8, 32) 'hoc a bestiis differimus, quod loqui possumus' $\rangle$ $FG \parallel$ 25 hominis $L \alpha \parallel$ 26 seruos $LG \alpha$

102

hus in Galliana (fr. 3 M.) 'qui spurce dictum commemorarent 235 in libera ciuitate'. — 4 PATRIA QVI ABLIGVERIERAT BONA ligurrire est leuiter cibos suspensis quodammodo digitis tangere, ut idem Terentius in Eunucho (V 4, 14) dixit de 5 meretricibus 'quae foris $\langle cum \rangle$ cenant, ligurriunt'. ita adiecta praepositione abligurrire plurimum consumere signi-236 ficat. — 5 video sentym squalidym aegrym pannis an-NISQVE OBSITVM miserorum expressio his modis semper impletur: uultu, habitu corporis atque uestitu. ita uesti- 10 tus est, quod dixit 'sentum' et 'pannis obsitum', corporis habitus 'squalidum', uultus est 'aegrum'. sic Virgilius (Aen. III 593-94) 'respicimus: dira inluuies inmissaque barba, consertum tegimen spinis' et supra (v. 591-92) 'miserandaque cultu procedit'. — PANNIS ANNISQVE OBSITVM 15 obtectum intelligimus 'obsitum', unde intellectus uerbi ipsius efficitur 'pannis obsitum' et 'annis obsitum'. — 237 $\mathbf{\tilde{6}}$ QVID ISTVC ORNATI EST ORNAMENTA et in malis dicimus. non solum in pulchris et melioribus hoc nomen collocatur. ita cum supra de deterioribus dixerit, subiecit 'quid 20 istuc, inquam, ornati est?' ipse similiter paulo post, cum eunuchum mutata ueste uestitum uideret indecore, ait (IV 4, 6) 'ita iam adornabat fugam'. sic ipse alibi (Ad.239 II 1, 22) 'ornatus esses ex tuis uirtutibus'. - 8 HIC EGO ILLVM CONTEMPSI PRAE ME hoc est: me considerans illum 25 241 miserum dixi. — 10 EX EODEM ORTVM LOCO scilicet quia supra (v. 3) dixit 'quendam mei loci atque ordinis'. — 242 11 QVI COLOR hoc est, quod supra (v. 5) positum 'uideo aegrum' NITOR VESTITVS quod supra dixerat 'sentum' QVAE HABITVDO CORPORIS 'annis obsitum', cum contra Virgilius :0 (Aen. III 590) dixisset 'macie confecta suprema'. hic 2 in Galliana qui] in gallia (galia L) aqua codd. $|| 4 \langle ab \rangle$ -ligurrire $L F \alpha || 6 \langle ab \rangle$ ligurriant $L || 7 \langle coepit \rangle$ abligurrire L || 8AEGRVM OM. L || 12 habitus $\langle est \rangle SV^2 ||$ squalidum (-us S) $\langle est \rangle SV^2 ||$ aegrum $\langle est \rangle SV^2 ||$ sicut G || 14 memorandaque codd. || 17 pannis] de cod. V v. praef. || 22 indecorum F || ait W.: ut codd. $|| 30 \langle est \rangle$ annis SV^2

interrogatus ille nescio qui, cur tali habitu et miseria esset ornatus, docet illam artem, quae in parasitis anter 244 fuerat. ideo subiecit 13 AT EGO INFELIX NEQVE RIDICVLIS ESSE NEQVE PLAGAS PATI POSSVM. ita utrumque, quod in disciplina fuerat, breui responsione conclusit, quod et ridiculus antea fuerit et uerberatus, at contra colax parasitus quod nunc melius artis genus parasitorum esse nideatur, idque dicit a se primum institutum propterea, quod est hominum genus, qui omnium rerum sibi uindicant principatum, quos sectando et consensu his commodando 10 facile in amorem tuum possis inducere. exinde natum

- 248 dicit parasitorum hoc genus, ut colaces sint. 17 EST GENVS HOMINVM QVI SE PRIMOS OMNIVM RERVM VOLVNT NEC SVNT 'OMBIUM rerum primos' in omnibus rebus pri-
- 253 mos. 22 IS QVAESTVS EST MVLTO VBERRIMVS concludit 15 hanc parasitorum sectam ad sectandum omnibus esse po-
- 254 tiorem. 23 SCITVM HERCLE HOMINEM HIC HOMINES EX STVLTIS INSANOS FACIT 'Scitum' inquit elegantem, ironia tamen. quod autem dixit hunc facile ex stultis reddere insanos, certa ratione conclusit, quod semper insanos fa-20
- 255 ciat praua laudatio, ut Sallustius (* * *). 24 IN-TEREA LOCI VBI AD MACELLVM VENIMVS significaui iam 'interea loci' nihil aliud tenere nisi interim, ut 'loci'
- 256 adiectio sit nihil significans. 25 CVPPEDINARII OMNES 'cuppedinarii' sunt qui cupiditatibus populi seruiunt, quos 25
- 257 omnes enumerat: 26 CETARII ('cetarii') sunt qui salsamenta uendunt, nam cetariae dicuntur bolonae: cete enim genere neutro pisces sunt, qui ad salsamenta proficiunt. LANII COQVI FARTORES PISCATORES AVCVPES hi sunt 'cuppedinarii omnes'. 'fartores' dicimus, qui gallinas so

2 artem B', om. rell. || 4 utroque $\beta V^1 || 5$ concludit GB'S ||6 et $\langle$ si $\rangle$ codd., corr. Lindenbr. || 7 esse om. L || 8 dicta se L, dictasse F, dicti se VS || 10 consensum FB' (edd.) || 11 tuum] pro tui | natum B', ratum rell. || 15 13] his $L \alpha || 17 \langle$ parasitus $\rangle$ hic $SV^2 ||$ 19 tamen $\langle$ est $\rangle SV^2 ||$ 22 significani W.: -uit codd. || 24 cupedinarii GS || 25 cuppidinarii LV^1 , cupped- $B'SV^2$, cuped- FG || 26 cetarii add. W. || 29 hi glossae AA: aucupes codd. || 80 cupidinarii G, cuped- rell. || dicimus $\langle$ illos $\rangle SV^2 ||$ qui

farciunt, ut in meliorem usum sagina pinguescant. --258 27 QVIBVS ET RE SALVA ET PERDITA PROFVERAM SUPRA (v. 4) dixerat hic parasitus de alio 'itidem patria abligurrierat bona', unde ait se quoque bona patria consumpsisse. ergo sensus hic est: quibus cuppedinariis et de meo patri- 5 monio mihi demens ad uictum necessaria profueram et de alieno cum obsonaram: hoc enim dixit 'quibus et re salua' cum adhuc integrum patrimonium haberem, cum de meo emerem, 'et perdita' cum consumpto patrimonio de aliena 259 re mercarer. - 28 SALVTANT AD CENAM VOCANT quidam in- 10 telligunt 'ad cenam uocant' inuitant: solet enim aduenientibus cena promitti, ut Plautus in multis comoediis (Epid. I 1, 6; cf. Poen. V 3, 32; Truc. I 2, 27) 'aduenienti' inquit 'tibi cena dabitur'. sed melior sensus est 'ad cenam uocant' hoc est ad emenda, quae in cena sunt necessaria. (nam) 15 hoc est ueri simile eum, qui aliquid uendat, lucrum potius uelle ab eo, qui ad se tuenire aut quiddam per ob-261 sequium uelle. - 30 TAM FACILE VICTVM QVAERERE hic uere quasi quidam intellectus ille superior explicatur, quod dixit 'ad cenam uocant', ut inde intellexerit ille so nescio qui facile quaeri uictum. quamquam et si ad cenam emendam intelligat, nihilominus poterit cogno-263 scere facile sibi parasitos uictum quaerere. — 32 si potis EST TAMOVAM PHILOSOPHORVM HABENT DISCIPLINAE EX IP-SIS VOCABVLA PARASITI ITIDEM VT GNATHONICI VOCENTVR 25 nomina disciplinae apud philosophos saepe ab auctoribus uidentur imposita, ut a Platone Platonici, ab Epicuro Epicurei. ita hic parasitus exultans nouam hic disciplinam parasitorum cum adulatione complens dicit suum gallinas W.: quia ui LV, quia ut G, qui aues F, qui S, qui

gainas W.: qui s un LV, qui s as G, qui s as T, qui S, qui aucillas B'; qui pallia glossae AA (ubi qui altilia Buecheler) || 2 profuerant $L \alpha || 4$ ait Goetz-Schoell: et codd. || bona quoque $LF \alpha || 5$ cupedinariis FG || de medio $\alpha || 7$ obsonaram Lindenbr.: -rem codd. || 10 mercare $L \alpha$, -re G || 13 aduenienti inquit W.: aduenientum quid codd. || 15 nam add. W. || 17 quam S || uenerit G; videntur nonnulla excidisse || quoddam (quodam G) $\beta V ||$ per om. G || 20 uocant om. L || 24 disciplinae $\langle \text{item} \rangle$ codd.; item glossema vid. esse ad ITIDEM

nomen imponi, quod ipse eam primus inuenerit: si quis se parasitus huic nationi et actui uoluerit applicare, ut Gna-265 thonicus esse dicatur. — 34 VIDEN OTIVM ET CIBVS QVID FACIAT ALIENVS duo ad detractionem posuit: 'otium', cum neque animus neque corpus ex otiis curationem humani- 5 tatemue cognoscit; uerum istud parum est: adiecit 'cibus 268 alienus', ut et de uictu sit iam nulla cogitatio. - 37 RI-VALIS SERVVM riuales dicuntur, qui unam amant uel meretricem uel amicam, quod quasi uno riuo amoris utantur. — SALVA RES EST NIMIRVM HOMINES FRIGENT hic sen- 10 sus est: integra nobis sunt omnia, siquidem aduersarii 269 ante ostium stantes propterea frigide agunt. - 38 NEBV-LONEM uel uanum, ut nebula est --- neque enim aliquod corpus uel ulla soliditas — uel 'nebulonem' furem, quoniam nebula semper utuntur. Homerus (Il. III 11) 'πλέ- 15 πτη δέ τε νυπτός ἀμείνω'. — HISCE HOC MVNERE ARBITRAN-

πτη δέ τε νυπτὸς ἀμείνω΄. — HISCE HOC MVNERE ARBITRAN-TVR SVAM ESSE THAIDEM 'hisce' nominatiuus pluralis est pro 'hi'. credunt exinde suam Thaidem esse, quod tale 271 munus adducent. — 40 IMPERTIT participem facit. —

27.2 41 NVM QVIDNAM HIC QVOD NOLIS VIDES hoc dicit Par- 20

menoni obiciens uirginem in aspectum, quod, cum uidere se Parmeno dissimulasset etiam frequenter obiectam, pa-273 rasitus interrogare maluit 42 SED QVID VIDETVR TIBI HOC

MANCIPIVM, ut tam pulchra uirgo mancipium diceretur. deinde nuntiat irridens seruum hoc munus Thaidi mitti, 25 quod quidem ille cognoscit. idcirco dicit, quo dominus 276 suus intelligatur exclusus 45 OMNIVM RERVM HEVS VICISSI-

TVDO EST, ut usque seruis Terentius uehementes grauesque

4 facit $FG \mid$ detrectationem Gerstenb., at cf. III 2, 26 || 5 ex otiis V², excitus (et c- S) rell. || 6 (insuper) adiecit $SV^2 \mid$ 7 deuinctus $LGV^1 \mid$ 11 sunt nobis $FG \mid$ 12 stantes] stant et ? || 14 quoniam] qui $L \mid$ 15 RAETIHATENIICTOCAMINON L, KAETIHATENIKTOCAMINON F, RAETINIRTOCAMINOII G, RAETIHATENIKTOCAMINON $VS \mid$ 16 arbitrabantur LG18 pro W: quo codd. | exinde om. $L \mid$ 19 adducit L, -cunt F (recte?) | MFERTIT om. $L \mid$ 20 NoLIS] uelis $L \mid$ 24 duceretur $G \alpha \mid$ 26 quo W: quod codd. $\mid$ 28 EST om. $L \mid$ ut usque Schoell: utrisque codd.; ubique Lindenbr.

sententias applicauit, ut in Andria (I 1, 34) Sosia dixit 'ut ne quid nimis': est enim astutum seruorum genus et satis ad intelligendum mente uersutum. est autem sensus: nihil in proprio statu perpetuo permanere, sed uerso car-277 dine in diuersas uices cuncta mutari. — 46 sex ego te 5 TOTOS PARMENO HOS MENSES QVIETVM REDDAM familiare Terentii 'sex menses' dicere: est enim dimidia anni pars, unde non paululum tempus est. sic alibi (Ad. III 3, 42-43) 279 'ac non prius sex mensibus olfecissem'. - 48 ECOVID 281 BEO TE hoc est beatum reddo. - 50 TVM TV IGITVR PAV- 10 LVLVM DA MIHI OPERAM FAC VT ADMITTAR AD ILLAM pulchra parasiti illusio, ut, cum ipse adducat munus, nuntiari ab aduersario seruo uelit. quam enim stultum est, cum aduersarius aduersarium nuntiat dona esse missurum! 283 - 52 NVM QVEM EVOCARI VIS et haec arte tractata sunt: 15 nam cum parasitus domum fuisset ingressus, Parmenoni dicit, an aliquem sibi uelit euocari, tamquam ipse ingrediendi iam non habeat potestatem. -- SINE BIDVVM HOC PRAETEREAT scit enim dominum affuturum et ita eum 285 meretrici absentiam promisisse. — 54 CALCIBVS SAEPE 20 INSVLTABIS FRVSTRA hoc est: in fores saltabis calcibus, hoc 286 est insilies. — 55 ETIAM NVNC HIC TV STAS per silentium intelligimus parasitum iam ingressum esse ad meretricem et dona tradidisse et nunc egredi, Parmenonem et nunc 288 stare ante ostium. - 57 FACETE DICTVM SUAUE et 10-25 290 cunde. - 59 EX PIBAEO locus est mari vicinus iuxta Athenas aptus ad uoluptatem. denique commemorat postea adulescentes illic sibi conuiuium praeparasse, quibus

5 mutari Lindenbr.: -re codd. || 7 Terentio Lindenbr. || 12 nuntiari S, -re rell. | quam Westerh. (cf. II 3, 47): cum (Tum G) codd. || 15 qvss] quam LV^1 , quemquam F | euocare uis G, euocari $\langle \text{hinc} \rangle$ vis $\langle \text{foras} \rangle SV^2$, euocari F || 17 euocare G || 18 habet LGV^1 || 19 cum meretrice codd., corr. Lindenbr. || 21 $\langle \text{frustra} \rangle$ in SV^2 | sultabis (-bit L, exult- SV^2) codd. || 22 tu hic stas G, hic stas S || 24 et nunc 1. W.: et (& V^2 , om. S) non codd. | et nunc 2.] etiam nunc V^2 || 27 uoluntatem α | postea commemorat $FG\alpha$ || 28 adulescens α

EVGRAPHI COMMENTVM

Chaeres praepositus cenam contubernalibus praeparat. ideo 291 adiecit NAM IBI CVSTOS PVBLICE EST NVNC. — 60 NON TEMERE EST NON passim, non sine causa.

3.

1 OCCIDI NEQVE VIRGO EST VSQVAM NEQVE EGO QVI 292 ILLAM E CONSPECTV AMISI MEO haec scaena prima parte 5 (con)questionem tenet, quod impeditus sit, cum uirginem sequeretur, in cuius amorem inciderat, quominus eam deduceret et ubi habitaret agnosceret. post cognitionem --nam fit agnitio ubi maneat seruo indicante --- efficitur deliberatio, an ad eam pro eunucho ire debeat. illae 10 diuisiones plenae sunt suasoriae: ab utili, ab honesto, ab eo quod fieri potest, quas, ut aequum est, suo loco per ordinem tractabimus. nunc ad conquestionem reuertamur. OCCIDI NEQVE VIRGO EST VSQVAM NEQVE EGO utique neque ego usquam sum, qui illam e conspectu meo perdidi. — 15 293 2 VBI QVAERAM VBI INVESTIGEM QUAErere est alicubi rem repositam persequi, inuestigare suspicione aliquid ubi lateat inquirere. — QVEM PERCONTER quem interrogem. inter percontationem et interrogationem hoc interest, quod percontatio responsionem habet ex scientia confirmante so uel ex narratione: cum dicimus 'ubi habitat?' — hic enim hoc nescire se dicit - responsurus est 'in uia' uel aliquid tale; interrogatio uero est, cui respondetur 'non' aut ('etiam'), uelut 'fecisti quod iusseram?', cui necessario de duobus superioribus efficitur ab eo, qui interro- 25

6 conquestionem W., cf. infra || 7 amore $LF\alpha \parallel 10$ ad eum $LFB'V \mid$ illa $LV^1 \parallel 11$ suasoriis (uerbis) $SV^3 \parallel 12 \langle ad \rangle$ quas $L\alpha, \langle at \rangle$ quia has $F \parallel 13$ tractauimus $L\alpha \parallel 15$ qui] quod $LGV^1 \parallel 16$ rem V, iam rell. $\parallel 17$ suspicionẽ LGV^1 , -nis V^3 (lac. in S) | aliquam G || 18 per contra $LV^1 \mid$ quem] quo $LV^1 \parallel$ 20 confirmantis? $\parallel 21$ dicimus] dicit quis? | bic $\langle est \rangle SV^3 \parallel$ 23 non au post 20 habet codd., transp. Schoell; etiam add. W. (cf. Andr. $IV 5, 5) \parallel 24$ uelut $\langle est$ illud $\rangle B'SV^2 \parallel 25$ afficitur $L\alpha$

108

gatus est, responsio. ergo hic 'quem perconter?' uides utique, quia de habitatione futura fuerat interrogatio (v. 30). ita et in Andria (IV 5, 5), cum Crito quaereret, ubi habitaret Chrysis, dixit 'sed quos perconter uideo'. ---297 - 6 TAEDET COTIDIANARVM HARVM FORMARVM iam, in- 5 quit, me paenitet uidere mulieres cotidianas et assueta forma. --- HIC VERO EST QVI SI OCCEPERIT AMARE LVDVM IOCVMQVE FVISSE DICES ILLVM ALTERVM sensus est: hic adulescens si amare coeperit, fratrem eius Phaedriam dices ludum et iocum fuisse, hoc est non amasse: ita 10 302 enim hic insanibit in amore. - 11 VT ILLVM DI DEAEQVE 304 OMNES SENEM PERDANT hic incipit conquestio. -13 gvid TY ES TRISTIS QVIDVE ES ALACRIS dicitur cum quodam gaudio idem tristis: nam ex hoc, quod uidisse se pulchram uirginem dicit. quadam lactitia contactus est, quod eandem tamen ex 15 aspectu perdidit, tristis esse debet, ut non solum in fine (v. 11), 305 uerum et in principio (v. 1) significarat. — 14 vnde is 310 unde aduenis. — 19 CVM in Cellvlam ad te patris PENVM OMNE CONGEREBAM CLANCVLVM hoc in loco persuadet seruo, ut auxilium sibi et consilium commodet, et re- 20 petit gratiam, quam dicit se ante praestitisse, ut in Andria (I 5, 57; 59) 'si te in germani fratris dilexi loco ... seu tibi morigera fuit in rebus omnibus'. --- CVM IN CELLV-LAM AD TE PATRIS PENVM OMNE CONGEREBAM CLANCVLVM apte beneficium se antea praestitisse, quod conueniret per- 25 sonae, dixit, cum seruulis (in) cellulam patris omnem penum sit solitus transferre. 'penum' tamen intelligimus omne quicquid ad uictum est: quidam enim tantummodo pulmentaria hoc sermone significata uoluerunt. ut Virgilius (Aen. I703-4) 'quibus ordine longo cura penum stru- 30

1 uides fort. del., cf. infra || 4 habitaret $\langle et \rangle LF\alpha |$ dixit sed W.: dixisset codd. || 5 накум F, om. rell. || 6 asuetas formas G || 7 hoc coeperit $L\alpha ||$ 10 dices F, -cis rell. || 11 insanibit G, -uit rell. || 15 contractus codd., corr. Goetz (cf. p. 93, 24) || 16 esse debet ut F, esse debet G, es ut debes $L\alpha | \langle hoc \rangle$ non F ||17 significarat Schoell: -ret (-re SV^3) codd. || 20 accommodet $BSV^2 ||$ 21 se dicit $FG\alpha ||$ 25 conuenire $LF\alpha ||$ 26 in cellulam W.: cellula β , de cell- $\alpha ||$ 27 tamen] autem Lindenbr.

109

- 311 ere et flammis adolere (penates'. 20 AGE INEPTE) ineptum prorsus est, quod non aptum est. ideo 'age
- 312 inepte'. 21 SIVE ADEO DIGNA RES EST VEI TV NERVOS INTENDAS TVOS sensus est: si talis haec res est, ubi omnes tuos cogitatus possis intendere et plurimum inlaborare. 5 denique (quia) digna res est, ubi laborandum sit, conti-313/14 nuo subiungit 22 HAVD SIMILIS VIRGO EST. — 23 DE-
- 313/14 nuo subiungit 22 HAVD SIMILIS VIRGO EST. 23 DE-MISSIS HVMERIS ESSE non cibo in tota aliqua pinguedine subleuatis. — VINCTO PECTORE macie ita deducto, ut uinctae esse uideantur. — GRACILES SIENT legitur et 10 'gracilae', ut declinauerit Terentius haec gracila. —
  - 315 24 SI QVA EST HABITIOR PAVLO Si est aliqua corpulentior. -
  - 316 25 DEDVCVNT CIBVM minus cibi dant. REDDVNT CVRA-TVRA IVNCEAS per hanc operam ita instituendi et ita cibos dandi reddunt uirgines iunco similes, quod herbae genus est ita 15 in longitudinem aequali modo porrectum, uti nulla per corpus
  - 317 appareat uel nodo effecta pinguedo. -- 26 NOVA FIGVRA ORIS et in Andria (I 1, 91-92) diximus formam esse lau-
  - 318 dandam 'ibi uideo adulescentulam forma'. 27 COLOR VERVS et hic quoque ad pulchritudinem proficit, ut apud 20 Virgilium (*Aen. I 1, 590—91*) 'lumenque iuuentae purpureum', in quo et anni declarati sunt, quod 'iuuentae'. ita et hic anni indicati sunt plurimi, id est FLOS IPSE. —
  - 319 28 HANC TV MIHI VEL VI VEL CLAM VEL PRECARIO Quemadmodum petitio a maioribus ad inferiora descendit, si- 25 cuti semper diximus in petitione esse faciendum. —
  - 320 29 MEA NIHIL REFERT DVM POTIAR MODO quaelibet causa sit, dummodo ego ad hoc perueniam, ut possim potiri. —
  - 321 30 QVID VIRGO CVIA EST hic iam quaeritur, an fieri possit, a facultate: quam rem interrogatus adulescens redit ad so

1 penates add. B'G; AGE INEPTE add. Lindenbr. || 3 SIVE] si G || 5 cogitatus W.: cognatus (-tos GS) codd. | in labora $L^1V^1 ||$ 6 quia add. W. || 7 uirgo est (uirginum nostrarum) FG | (quas matres student) dimissis FGa; dim- etiam L || 9 deducta LG || 10 uincta esse uideatur codd., corr. Lindenbr. || 16 utinilla $\beta B'V^1 ||$ 17 nona figuris $LGV^1 ||$ 19 uideo] aspicio Ter. || 24 (uide) quemadmodum ? cf. p. 120, 24 al. || 28 ut possim F, possim ut rell. || 29 cv13] cui LV^1

conquestionem, quod sic eam de conspectu impeditus ami-329 serit. - 38 immo ENIMVERO INFELICITER recte adulescens reprehendit seruum dicentem 'incommode': est enim incommodum, cum nos nobis causa sumus, ut aliquid damni sentiamus; at uero hic parum feliciter gesta res est uel s infeliciter potius. cum ex euentu et ex fortuna quidam occurreret senex, ut impedimento esse potuisset. et certe mihi uidetur idcirco mutasse genus calamitatis, ut infelicitatem potius quam incommodum diceret, quod incommodum iam malum est quod euenerit, infelicitas uero 10 id malum est, quod peruersa fortuna contingit, quod tamen 331 consilio et uirtute corrigi et sustineri potest. - 40 LIQVET MIHI DELERARE manifeste, inquit, possum iurare: 'liquet' enim hoc est clarum et manifestum est, ut Cicero pro Cluentio (28,76) 'quidam sibi iudices non liquere dixerunt'. 15 335 'deierare' autem est sancte iurare. — 44 ACCVRRIT AD ME QVAM LONGE QVIDEM hic in omnibus exprimenda est tarditas, quo impedimentum non parui temporis possit ostendere: nam licet 'accurrit' diceret, tamen certum est istam properationem in sene fuisse tardissimam. deinde 20 adiecit et locum, quod dixit 'quam longe quidem'. iste corporis qualitatem subjungit TREMENS, deinde LABRIS DE-MISSIS. haec iam ad impedimenta loquendi uidentur apposita, et quod dixit 'tremens' (et quod 'labris demissis'): scimus enim retortis ad hiatum labris et proeminentioribus 25 minus facile sonos exprimi. adiecit tamen GEMENS, quod tardius in gemitu natura senectutis expresso sono aliquid locutura prorumpet. deinde congeminat quasi reuocationem

1 si $LGV \parallel 3$ incommode] -dum codd. $\parallel 5$ res est Lindenbr.: re se (sed B') codd. $\parallel 6$ ex 2. om. $\alpha \parallel 11$ peruersū $V \parallel$ 12 sustineri S, -re rell. $\mid$ possit $F \parallel 13$ deierare F, (add. illum) SV^2 , delerare V¹, delirare L, delilare $G \mid \langle ualde \rangle$ iurare $G \alpha \parallel$ 14 pro F, om. rell. $\parallel 16$ delirare L, delilare $V^1G^1 \parallel 18$ quo W.: quod codd. $\parallel 19$ dixerit Lindenbr. $\parallel 20$ sene G -nẽ rell. $\parallel 21$ isti Lindenbr. $\parallel 22$ dimissis (dem-B') codd. $\parallel 24$ et - demissis add. W. $\parallel 25$ et W.: sed codd. $\mid$ proeminentioribus] cf. Thes. gloss. II 137^b $\parallel 26$ sonos W.: son⁹ L, solius G α , solere $F \parallel$ 27 natura Zeune: -rae codd. $\mid$ sono S, suo rell.

- 337 uel salutationem quod dicit 46 HEVS HEVS, in quo osten-ditur tarditas, simulque illud declaratur, quod uere uox ista ab eo coeperit sono, qui et uocem et gemitum declararet. — TIBI DICO et hic quam stulte, ut, cum iam re-uocauerit, adiceret 'tibi dico'! sed inde subiunxit, cum 5
- 338 utique paratus esset adulescens ad audiendum. 47 scis QVID EGO TE VOLEBAM: QUAM enim stultum est, ut, cum ante debeat dicere, ueluti interroget ac dicat 'scis, quid ego te uolebam?'! ita coactus est adulescens respondere, ut diceret DIC. inter uices uocum magna tarditas decla- 10 ratur. contra respondit ille CRAS EST MIHI IVDICIVM: etiam hocstultum est, quod ait 'quod cras fuerat futurum, pridie nuntia'. deinde tarda narratio est, quod dicit 'est mihi iudicium'. denique dolor adulescentis et hac narratione
- 339 exprimitur, quod dicit 48 QVID TVM. atque ille adiecit 15 uerba paene non necessaria, cum respondet VT DILIGENTER NVNTIES PATRI ADVOCATVS MANE MIHI ESSE VT MEMINERIT. denique ista sic expressa ex hoc intelligi datur, cum ad-
- 341 iunxit 50 dvm haec dicit abiit hora atque injecit Rogo NVM QVID VELIT, quo quidem fortasse uerisimile uideatur 20 esse eum, qui properaret, tacente eo, qui retinebat, amplius interrogare uoluisse. uerum hoc ad festinantem magis pertinet: qui enim dixit 'rogo numquid uelit', metuebat, ne forte discedentem rursus senex reuocaret. de-
- 342 nique cum ille respondisset 51 RECTE INQVIT, tunc dicit 25 adulescens ABEO. — CVM HVC RESPICIO AD VIRGINEM post locutionem diu habitam respicio, inquit, ad eam quam
- 344 sequebar uirginem. 53 MIRVM NI HANC DICIT MODO HVIC QVAE DATA EST DONO hic cognitio efficitur eius, quae 346 quaerebatur. — 55 COMITES SECVTI SCILICET SVNT VIR- 30
- GINEM interrogat signa, quo facilius quam suspicatur eam

1 in quo W.: inquit codd. || 8 dicit $LV^{1}B' ||$ 11 etiam W.: et in codd. || 13 nuntia W.: -at codd. || 14 et] ex B' || 17 nuntiet LGVB' || 18 cum] quod ? || 20 quo W.: quod codd. || 23 cui FB'S | ne quid $\beta V ||$ 26 habeo codd. || 27 locutionem (inquit) codd. (ergo bis inquit) || 28 ni F, ne rell.

347 uirginem esse cognoscat. — 56 IPSA EST ILICET DESINE IAM CONCLAMATVM EST quotiens causa ab oratoribus finiebatur et a iudice sententia ferri habuerat, semper conclamabatur 'ilicet', hoc est ire licet. signum ergo finis et cognitionis plenae istuc uerbum dicit 'desine, iam con- 5 clamatum est', illud scilicet conclamatum est, quod 'ilicet' 354 dicitur. - 63 DVRAS FRATRIS PARTES PRAEDICAS SI enim eum riualem habet frater, cum ipse sit pauper. et bene huius comparatione lapsus est sermo ad id, quod necessarium fieri posset, ut ad consilium responderet seruus 10 355 64 IMMO ENIM SI SCIAS QVOD DONVM HVIC DONO CONTRA COMPARET: indicat enim eunuchum mitti, ex quo consilium nascitur, ut ipse pro eunucho ad meretricem pergat. ---357 66 INHONESTVM HOMINEM quod contra est, ut ipse dixit (Andr. I 1,95), 'facies honesta ac liberalis'. — SENEM 15 MVLIEREM singula sunt, ut aetatis indicium sit, quod 'senex' 362 'mulier', quod sexus a mare uideatur alienus. - 71 ob-SECRO HERCLE PARMENO FAC VT POTIAR res redit ad preces: quam guidem se effecturum seruus pollicetur et fingit se discessurum, sed tenetur a domino et, dum lau- 20 datur a domino fortuna eunuchi, quod ad eam iturus est domum, ubi uirgo pulcherrima est, sic subit ratio, ut ipse debeat pergere. quam rem prouidus seruus agnouit: 369 78 QVID SI NVNC TVTE inquit FORTVNATVS FIAS an fieri possit. ut dixi supra, deliberatiuae praecepta percurrit: 25 '0/71 a facultate 79 CAPIAS TV ILLIVS VESTEM ... 80 PRO ILLO TE DVCAM . . . TE ILLVM ESSE DICAM; deinde ab utili 37.2 81 TV ILLIS FRVERE COMMODIS QVIBVS TV ILLVM DICEBAS 374 MODO et reliqua; deinde an fieri possit 83 QVANDOQVIDEM ILLARVM NEQVE TE QVISQVAM NOVIT NEQVE SCIT QVI SIES 30

1 silicet V, scil- rell. || 4 silicet V¹, scil- $B'SV^2$ || scire $B'SV^2 || 5$ cognationis $G\alpha$ | uerbum (est, unde) dicit? || 8 sic $\beta ||$ 10 posset ut ad G, possit ad rell. || 16 indicium Lindenbr.: iud-codd. || 17 a mare Sabbadini: amare codd. || 20 laudantur FB, -dentur GVS || 21 fortuna W.: -nae codd. || ad om. L || est] sit G || 25 ut — deliberatiuae W.: ut dixit (-xi FG) prodidi liberatiuae (in mg. delib- F) codd. || 29 (uel aut) an α

Donati comm. rec. Wessner. III 1.

PRAETEREA FORMA ATQVE AETAS IPSA EST FACILE VT PRO EVNVCHO PROBES. hoc quidem ioco dicebat seruus, sed rem inuentam pulchre cogit fieri adulescens, cumque diu repugnaret ad terrendum eum, periculum futurum esse, ne in domo meretricis tamquam adulter teneatur, hic ille 5 respondet, adulterium in domo meretricis esse non posse, 381 per statum finitiuum. — 90 AT ENIM ISTAEC IN ME CVDE-TVR FABA ex prouerbio est, nam dicunt quendam auarum rusticum, cum fabam coxisset et cum socio inuaderet in eodem uasculo, partem sibi depoposcisse et aquam adiecisse 10 parti suae, quae corrupta et alteram quoque corrupit: unde communis faba corrupta est et in eum, qui hoc fecerat, tota conuersa est. igitur prouerbium est, ut qui male fecit, in 383 eum recidat quod fecit. — 92 qVAE NOS NOSTRAMQVE

- 383 eum recidat quod lecit. 32 QVAE NOS NOSTRAMQVE ADVLESCENTIAM HABENT DESPICATAM quasi insertam et ad 15 se quadam diuisione pendentem, quale est illud (Verg.
- 386 Geo. I 292) 'ferroque faces inspicat acuto'. 95 AN POTIVS HAEC PATRI AEQVVM EST FIERI melius est, inquit, ut in domum meretriciam deducar et referam gratiam, quam
- 389 patrem fallam. 98 IVBEO COGO ATQVE IMPERO cum ne- 20
- 390 cessitate sunt. 99 NVMQVAM DEFVGIO AVCTORITATEM hoc est: obtemperabo, non auctoritatem tuam defugiam.

ш.

1.

391

1 1 MAGNAS VERO AGERE GRATIAS THAIS MIHI haec scaena gloriosi militis tenet iactationem et exultantiam,

4 eam LFB'V | esse G, est rell. || 6 respondit $FG || 9 \langle ut cum socio inuaderet \rangle$ in eodem uasculo post depoposcisse(t) codd., corr. W. || 10 depoposcisset ... adiecisset codd., corr. Lindenbr. || 13 est 2. G, om. rell. (ras. in V) | fecit] facit $LF \alpha || 14$ quod Lindenbr.: qui codd. || 16 diusiso $LV^1 |$ quale S, quod rell. || 17 facis codd. || 19 et (post referam) add. SV², que B', om. $V^1 || 21$ NVNQVAM — defugiam] hace crass sunt in LS, at in L liquido agnosci possunt | defugiam B'V² | hoc — auctoritatem om. B'V || 22 diffugiam codd. || 24 et F, om. rell. | exultanti V^1 , -tationis $B'SV^2$

quae narratio bellissime agitur. primo cum nuntiatum fuisset meretricem libenter missa dona sumpsisse, parum credidit, nisi iterum diceretur. ita interrogat 'magnas uero 92 gratias?' — 2 INGENTES hic persona colacis parasiti custoditur, nam cum ille dixisset 'magnas', hic periculum 5 adiecit 'ingentes'. ita et illud, cum ipse quaesisset AIN TV LAETA EST, adject parasitus NON TAM IPSO OVIDEM DONO QVAM QVOD ABS TE DATVM EST ID VERO SERIO TRIVM-95 phat. — 5 est istvc datvm profecto vt grata mihi SINT QVAE FACIO OMNIA haec oratio gloriosi est militis, 10 hoc est nimiam sibi gloriam uindicantis, quippe cum dicat sibi fato uel quadam natura esse concessum, uti cuncta, 97 quae faciat, grata sint omnibus. - 7 vel REX MIHI SEM-PER GRATIAS MAXIMAS AGEBAT 'uel' et significat, ut (Verg. Ecl. VIII 69) 'carmina uel caelo possunt deducere lu-15 nam'. et est sensus: et rex mihi maximas agebat gratias, 98 quodcumque feceram. — 8 ALIIS NON ITEM pulchre adiecit, ne natura regis talis esse uideretur, ut maximas gratias 99 omnibus ageret. — 9 LABORE ALIENO MAGNAM PARTAM GLORIAM VERBIS SAEPE IN SE TRANSMOVET QVI HABET SA- 20 LEM QVOD IN TE EST sensus: ex alieno labore gloriam praeparatam solo sermone in se transferre potest, quicumque instructus est corde. hic 'quod in te est' quod non ad salem transferimus — nam salem genere dicimus masculino -, sed illud totum 'quod in te est': ut 25 transferre in te possis alieno labore gloriam praeparatam. — 26 16 QVASI VBI ILLAM EXSPVERET MISERIAM EX ANIMO UT posset curam et sollicitudinem ex animo remouere. ---18 18 IMMO SIC HOMO EST PERPAVCORVM HOMINVM hoc est: talis est, inquit, ut cum paucis esse uelit. denique hoc 30

1 bellissime W.: bren- codd.; lepid- Schopen || 3 ita] iterum L || 4 hic - 6 ingentes om. L || 6 AIN - EST] intuita est L, ain tu inuița (in mg. uel laeta) est F, inuita est VS || 8 EST] esse (om. qvod) F(=Ter.) || 12 fato B', facto rell. || 16 et 1. hic est inser. W., post gratias habent codd. || 17 quodcumque] quidquid F || feceram om. L || 19 agere LV^1 | labores LSV || 21 sensus (est) F || 22 solo - 26 praeparatam om. L || 27 expueret B', -rit rell.

409 intellexit et Parmeno, cum dixit 19 IMMO NVLLORVM ARBI-411 TROR SI TECVM VIVIT. — 21 EGO NON FLOCCI PENDERE 413 contemnere et nullius momenti ducere. -- 23 ELEPHANTIS QVEM INDICIS PRAEFECERAT quem praeposuerat elephantis, 418 qui sunt ex India. -- 28 QVID NI ESSET hoc est: dubium 5 419 non est, quin mutus existeret. -- 29 MISERVM HOMINEM ET ILLVM SACRILEGVM 'miserum' dixit militem, 'sacrilegum' parasitum, [†]quia eius laudabat militem 'me hercule' (v. 26), 420 quod utique falso iurauit. — 30 qvo pacto Rhodivm TETI-GERIM IN CONVIVIO hoc est: quemadmodum per iocum male 10 424 tractauerim atque pulsauerim. — 34 COEPIT AD ID LV-426 DERE ad id scortum ludere. — 36 LEPVS TVTE ES ET PVLPAMENTVM QVAERIS hic est sensus: cum tu ipse praeda sis, praedam quaeris. quidam intelligunt 'lepus tute es', 432 est ergo hic quasi tactus adulescens. — 42 QVI ADERANT EMORIRI comice tantum dicitur, nam emori facit. ---434 44 SED HEVS TV PVRGON EGO ME DE ISTA THAIDI hic quasi consilium petitur, an purget se miles apud Thaidem, quod Thais credit militem iam uirginem amare, sicuti 20 etiam ipsa supra (I 2, 62-63) dixit 'sed ego quantum sus-picor, ad uirginem animum adiecit'. dat autem consilium parasitus, ut magis augeat suspicionem, et huius argumentum profert, quod prosit, ut. si quando illa mentionem Phaedriae fecerit, miles contra Pamphilam commutet et 25 sic inuicem iniuriae Thaidis parem gratiam ipse referat, 445 cum Pamphilam nominat. hoc enim dixit 55 par pari 446 REFERTO QVOD EAM MORDEAT. — 56 SI QVIDEM ME AMA-RET TVM ISTVC PRODESSET GNATHO bona quaestio, (an)

2 NON OM. $GB'SV^2 \parallel 6$ quin] quia F, qua VS, quo $B' \parallel 8$ quia eius] quia is Lindenbr., quia iurans Goetz; fort. qui acrius. An qui nimis? cf. Don. | laudabit $VS \parallel 10$ per iocum F, per eo cum $L\alpha$, per cocum $G \parallel 13$ quaeres $LG^1V^1 \parallel 15$ incerto B' (cf. Don.): incesto rell. $\parallel 16$ est F, et $L\alpha$, om. $G \parallel 17$ nam emori] an memori $LVS \parallel$ 18 purgone V^1 , purgen $FGV^2 \mid$ istac $\alpha \mid$ thaide codd. $\parallel 19$ si miles L, se similes V, sese miles $B'S \parallel 23$ et huius] et uaus L, et uius V^1 , cuius $G \parallel 25$ commutet L, nominat FG, -net $\alpha \parallel$ 26 ipse] se $LF \parallel 27 \langle \text{pro} \rangle$ pari $FB'V^2 \parallel 29$ an add. W.

contemni se doleat: 'non' inquit 'diligit'. huic respondet parasitus probans, quia diligit, ex his argumentis, quando illud, quod dat miles, meretrix expectet atque amet: 'ergo 452 utile est consilium, quod tibi dedi'. — 62 RIDICVLVM NON ENIM COGITARAS parasitus, tametsi bonum consilium in- 5 uenerit, tamen, quoniam colax est, dicit ipsum militem, si cogitasset, melius inuenire potuisse.

2.

1 AVDIRE VOCEM VISA SVM MODO MILITIS haec scaena 454 oblationem munerum tenet, quippe Parmeno oblaturus (est) Aethiopissam et eunuchum, quos ut oportet secun- 10 dum domini praeceptum laudabit. igitur demonstratiuum genus causae (est), ubi laus erit; sed quoniam praesens est miles et eius parasitus, erit et uituperatio. quae omnia ex oratoriae artis partibus tractabuntur, quippe cum omnis laus uel uituperatio hominis dumtaxat diuidatur ex 15 animi bonis uel malis. haec omnia exequemur suo loco. ac primum miles meretricem conuenit et ab ea petit, ut dicat quemadmodum dona susceperit. — AVDIRE VOCEM VISA SVM MODO MILITIS pulchre factum, ut meretrix intus posita uocem militis audire se dixerit: est enim consuetudo ho- 20 minum, ut ob recens munus omnia officia et obsequia praebeant; ut superba illa meretrix in amatores suos,

1 doleat SV^2 , dolet FB', $\langle ne \rangle$ dolået G, $\langle nc \rangle$ dol U^1 , $\langle ne \rangle$ uell& $L \mid$ buic W: bic codd. $\parallel$ 3 spectat (-ant) V, speret (post atque add. ex) $L \mid$ amat (om. L) codd. $\parallel$ 4 ridicule α , om. $L \parallel$ 5 cogitauit $LFVS \mid$ tuam (om. G) etsi $\beta \parallel 6$ est (es V) dicit] adit $L \parallel$ 7 cogitasset S, -taret rell. $\parallel$ 8 modo ante uocem L, ante uisa rell. $\parallel$ 9 oblationem W. (cf. infra): subl- codd. $\parallel$ 10 est add. Schopen $\parallel$ 11 laudabit Schopen: -uit codd. $\mid$ demonstrat eum (eum ante dem- B', om. F) genus $LFVB' \parallel$ 12 est add. $W \parallel$ 15 homines $L \alpha \parallel$ 16 animi Lindenbr:: -mis (-os B') codd. $\mid$ exequemur B', -quentur LS, -quamur $FGV \parallel$ 21 munus] mixtis $p L \parallel$ 22 praebeant ut W: praebeamus (-ant G) codd. $\mid \langle$ et $\rangle$

quae et Phaedriam paulo ante excluserat domo uenientem, nunc post munus acceptum egreditur et audisse se uocem 457 militis dicit. — $4 \langle \text{FIDICINA} \text{ quae} \rangle$ fidibus scit, hoc est 458 citharam nouit. — 5 PLVRIMVM MERITO TVO astuta meretrix, ne muneris gratia dixisset se amare militem, respon-460 dit 'amo te, sed merito tuo'. — 7 VBIVIS NON MOROR 5 462 'non moror' non impedimento sum. - 9 ITVRAN THAIS QVOPIAM ES interrogat Parmeno, an aliquo itura sit. ---465 12 QVID STAMVS CVR NON IMVS HINC miles, posteaguam riualis seruus uidetur offerre dona, properat, ut discedat 10 466 meretrix, ne cogatur accipere. — 13 quaeso HERCLE VT LICEAT PACE QVOD FIAT TVA bene tamquam cum milite 468 'pace' inquit 'quod fiat tua'. - 15 PERPVLCHRA inquit CREDO DONA AVT NOSTRI SIMILIA uituperationis exordium sumitur, generale tamen, scilicet a corporeis bonis uel ma- 15 lis: quippe sua dona per comparatiuam qualitatem a bonis corporis collaudauit, hoc scilicet donis detrahens riualis 471 sui. — 18 EX AETHIOPIA EST VSQVE HAEC hic, quoniam supra aduersarius dixerat 'perpulchra dona aut nostri similia', quam Aegyptus produxerat, a corporis bonis 20 laudare non potuit: laudauit extrinsecus, quae sunt ex loco et ceteris partibus, ut ex longinquitate regionis gratiam muneri praepararet. — HIC SVNT TRES MINAE hic uituperatio rursus extrinsecus facta est ab opinione, ab existimatione, a pretii qualitate, ubi totum callide 25 a Parmenone factum, uti primum ea, quae in corpore non placebat, promeretur, post eunuchus, qui utique erat pulcherrimus, quia adulescens Chaerea. hic omnis laus 472 a corpore est, quod dixit 19 (EM) EVNVCHVM TIBI QVAM

2 se om. $\alpha \parallel 3$ FIDICINA quae add. Lindenbr. $\parallel 4$ astuta] multata $L \parallel 10$ auferre α , afferre $G \parallel 11 \langle ea \rangle$ accipere $S \parallel 14$ haut FG, haud $BS \mid$ nostris $FGS \parallel 15$ scilicet W.: sed (et S) codd. $\parallel 16$ ab bonis (in mg. donis) F, ab donis rell. $\parallel 17$ corporeis $G \mid$ laudauit $F \parallel 18$ suis $L \alpha \parallel 19$ haud $FBS \mid$ nostris $FG \alpha \parallel 21 \langle \text{itaque} \rangle$ laudauit? $\parallel 25$ totum $\langle \text{domum} \langle \text{domum} FG \alpha \rangle codd. <math>\parallel 27 \langle \text{primo} \rangle$ promitteretur codd., corr. W. $\parallel 28$ quia S, qui rell. $\parallel 29$ est F, om. rell.

LIBERALI FACIE QVAM AETATE INTEGRA. haec quidem aetas naturalis est et eunucho, siquidem mature datur. sed haec 474 omnia personae sunt attributa. -- 21 QVID TV AIS GNATHO NVM QVID HABES QVOD CONTEMNAS hic insultat Parmeno, quoniam pulcherrimum donum a meretrice iam probatum 5 est, et, concludit ex eo, quod non audeant uituperare et conticescant potius quam satis laudent. adiecit ab animi 476 bonis laudem: 23 FAC PERICVLVM inquit IN LITTERIS FAC IN PALAESTRA IN MUSICIS QUAE LIBERUM SCIRE AEQUUM EST ADVLESCENTEM. artes et disciplinas animi bona nos tradi- 10 mus, et liberos adulescentes aequum est ista cognoscere. sunt autem litterae, palaestra, musica et praecipua duo. palaestra et musica, quae alia corporis, alia animi scientia est, de quibus et Plato de republica (cf. II 17) loquitur dicitque omnes ciues in adulescentia etiam his artibus operam 15 debere tradere, ut omni genere adulescenti robur ad uirtutis indolem suscitetur. et hoc igitur contra militem est: nam his rebus dicit Plato milites et uiros fortes posse existere meliores; unde Achilles ab Homero (cf. Il. IX 186 sq.) inducitur (ut) uir fortissimus, sic arte doctissimus, et re- 20 liqui, qui in palaestra plurimum ualent. idcirco adiecit 478 'quae liberum scire aequum est adulescentem.' - 25 sol-479 LERTEM DABO peritissimum exhibebo. — 26 EGO ILLVM EVNVCHVM SI SIT OPVS VEL SOBRIVS pulcherrimum eunuchum quoniam negare non potest miles, detractionem 25 repperit, quod in eunucho ad turpitudinem libidinis pulchritudo uerti potest. et quoniam 'sine Cerere et Libero friget Venus' (IV 5, 6), dixit etiam 'hunc sobrium eu-

2 eunucho — mature W.: eunuchus equidem (quid-FG) naturae codd. || 4 exultat $S \parallel 6$ audeant Zeune: -at codd. || 7 conticescant Lindenbr.: -at codd. | laudet $FG \parallel 12$ et] haec V^*B' , om. $FGS \mid$ praecipua duo $\langle$ praecipua $\rangle LGVS \parallel 13$ et W.: uel codd. | alia 2.] sunt $G \mid$ scientia est W.: -tiae codd. || 15 etiam W.: $\div \&$ in LV^1 , et in rell. || 16 debere] de rebere S, de robore LFB'V, (operan-)do robori se (tradere) debetur $G \mid$ omni genere W.: omnia (-ni G) onerē (one F, honore GB'V, more S) codd.; omni opere Schoell. | adolescentie $G \parallel 20$ ut (pro uir) Schopen || 24 sı — sobervs om. $FB'SV^2 \parallel 28$ hunc etiam $FG \alpha \mid$ sobrius S

nuchum, si opus sit --- ': intelligitur autem quid consequa-480 tur. -27 atove haec qui misit non sibi soli postulat TE VIVERE memor est mandatorum, nam quoniam dominus dixerat $(II \ 1, 8)$ 'munus nostrum ornato uerbis, quod poteris', hoc supra factum est, et quoniam adiecerat do- 5 minus 'et istum aemulum, quod poteris, ab ea pellito', nunc hoc exequitur, cum dicit 'dominus meus neque 487 pugnas narrat neque cicatrices ostentat suas'. - 34 NAM HERCLE NEMO POSSET SAT SCIO SI HABERET ALIVM HVNC PERPETI istum enim seruum, quod malus sit, nemo posset, 10 inquit, perpeti, si haberet tantum, unde alium compararet. ut ostendatur dominus pauper. haec propter malitiam, quia 497 neque nudare se posset, ut alius compararetur. - 44 istyc QVOD DIXTI MODO ET ILLVD DE RHODIO DICTVM CVM IN MENTEM VENIT colax parasitus suum ubique implet officium: 15 nam cum leuiter locutus miles fuisset, qui dixerat (v. 43)'domini similis es', continuo risus sibi commouit et dixit ex ioco nunc dicto et commemoratione illius dicti, quo Rhodium adulescentulum miles se (tetigisse) dixerat, sese 501 ridere coepisse. - 48 SI FORTE CHREMES HVC ADVENERIT 20 FAC VT ORES PRIMVM VT MANEAT hic est Chremes frater puellae, quae a milite Thaidi donata est; hunc fratrem esse eiusdeni et meretrix suspicatur. hanc (ob) causam mandat ancillae, ut, si uenerit, maneat, et uide guemadmodum mandat! tria praecepta sunt, quae scilicet secundum gra- 25 dum petitionis ad minora descendunt: primo enim quod maius est petimus — hoc dixit 'ut maneat' —, deinde 502 quod minus est, ut dixit 49 SI ID NON COMMODYM

1 quod codd. $\parallel 2$ qv1] que $FG \parallel 4$ quo $G \parallel 5$ poterit $LV^1 \parallel$ 6 quo $G \parallel 7$ nunc] non $LS \parallel 9$ HvNc] non $LVS \parallel 11$ tantum S, tamen (om. G) rell. $\parallel 12$ quia Schoell: qui codd. $\parallel 16$ dixerat $\langle parmenoni \rangle FB' \parallel 17$ commouit et W: -uit G, -uet rell. $\parallel$ 18 ex] et LFV, om. $G \mid \langle ex \rangle$ commemoratione $VS \mid$ quo W: quod codd. $\parallel 19$ tetigisse add. Schoell $\parallel 20$ ridere F, uid- rell. $\parallel 23$ meretrix G, -tricis rell. $\mid$ ob add. Zeune $\parallel$ 25 secundum FB', -do rell. $\mid$ gradum B', -du rell. $\parallel 28$ ID NON EST VT REDEAT, tertio quod uult ac desiderat ex necessi-503 tate 50 SI ID NON POTERIT AD ME DEDVCITO: quae tria 504 seruabit ancilla. — 51 QVID QVID ALIVD VOLVI DICERE expressit morem domo proficiscentis, ut in properatione mandare aliquid cupiamus et in obliuionem ueniat ac s post memoria repetatur.

3.

507 **1** PROFECTO QUANTO MAGIS MAGISQUE COGITO NIMIRUM DABIT HAEC THAIS MIHI MAGNYM MALVM haec scaena suspicionem habet adulescentis, quod sibi meretrix insidias prae-pararet, quo facilius se ad amorem posset adducere: unde 10 sic ad conjecturam argumenta sumuntur. ac primo ipsa summa est 'profecto quanto magis magisque cogito, nimirum dabit haec Thais mihi magnum malum'. deinde incipiunt argumenta: a dictis 'quod me accersiri iussit', deinde $\langle a \rangle$ factis 'quod cum uenissem, causam ut ibi manerem reppe- 15 rit', rursus a dictis 'quod ait rem diuinam fecisse se et rem seriam uelle mecum agere', a factis 'quod ipsa accumbere mecum, mihi sese dare, sermonem quaerere', deinde a dictis 'quod quaesiuit, quam pridem mihi mater et pater mortui essent, quod quaesiuit rus Sunii ecquod 20 (habeam' ***, a factis 'quod) nunc misit ut ueniam'. haec a summo ad imum argumenta dicuntur, quorum quidem causae denudatio manifesta est: nam haec omnia fecit meretrix, non ut adulescentem in amorem posset inducere, sed uti de puella quod quaerit agnoscat. haec 25

1 ac desiderat B', ac dederat (ac *** S, addiderat F) rell. || 4 proficiscentis W.: -ns codd.; -tium Lindenbr. || 6 memoriš LG || 14 a 1. B', om. rell. | quo La | a 2. add. Lindenbr. || 17 mecum agere G, intellegere uel agere L, agere rell. || 18 daret LVS | (quod) sermonem LGV^1 || quaereret LV^1 || 20 rusuni LV^1 | et quod codd. || 21 habeam — quod add. W.; fort. plura exciderant || 23 denudatio] an derivatio? cf. infra || 24 ut om. LVS | possit Lindenbr.

omnia ex deriuatione causae explicabimus singula. namque quaesiuit 'rus Sunii ecquod habeam', quia supra (12, 35) in narratione dictum est abreptam puellam e Sunio; quaesitum est 'quam longe a mari' propterea, quia puella a praedonibus rapta est. deinde reliqua quae 5 consecuntur aperte hanc indicant causam, de puella scilicet, quod adjecit 'ecqua inde parua perisset soror, ecquis 511 cum ea una, ecquid habuisset, cum periit'. -- 5 ROGET QVIS QVID TIBI CVM ILLA Si me aliquis interroget, quid mihi cum meretrice sit, respondeam NE NORAM QVIDEM. - 10 513 7 REM DIVINAM FECISSE hoc est sacrificium fecisse. -REM SERIAM VELLE AGERE MECVM rem necessariam et 517 grauem mecum loqui. -- 11 VBI FRIGET ubi oratio deficit et quid agat non habet. ,- HVC EVASIT eo usque conscendit et exiuit, ut (Verg. Aen. II 458) 'euado $\langle ad \rangle_{15}$ 525 summi fastigia culminis'. — 19 EAM SESE INTENDIT ESSE VT EST FALLACIA hanc sese mihi obicit et inten-526 dit et probare cupit, ut est audacia. -- 20 VERVM EA SI VIVIT ANNOS NATV EST SEDECIM NON MAIOR THAIS QVAM EGO SVM MAIVSCYLA EST certos adulescens dixit annos 20 sororis suae, quod et nuper (II 3, 27) adulescens [†]Phaedriae indicauerat, cum dixit 'anni sedecim' et ita, ut nos diximus, optimus sensus est, quod annos nata sedecim sit, non maior, post inferatur 'Thais quam ego sum 531 maiuscula est'. — 25 o CAPITVLVM LEPIDISSIMVM impe-25 tratura primum praebet obsequium, deinde mandata ex-532 equitur tria illa, quae supra dixi: nam primum 26 THAIS

MAXIMO TE ORABAT MODO CRAS REDIRES; at cum hoc nollet,

2 rusuni $LV^1 \parallel 3$ abripiam $LVS \parallel 4$ est om. $FG \mid quia$] quod $S \parallel 5$ puellã (om. a) $LV \mid praedonis LFV \parallel 7$ et quis $GVS \parallel 8$ et quid (quod GVS) codd.; quid $Ter. \parallel 9$ quis $\langle quis \rangle$ $LFVS \mid simile ... quis L, simile si aliquis <math>F\alpha$, me si aliquis $G \parallel 12 \text{ MECVM}$] & cum LFVS, & G, hoc est $B' \parallel 13 \text{ VBI } G$, om. rell. | frigeret LV, fingeret $FS \parallel 17 \text{ FALLACIA}$] audacia $Ter. \parallel$ 18 EA om. $\alpha \parallel 19$ natu LV, -ta rell. $\parallel 21$ Phaedriae] immo Parmenoni $\parallel 22$ indicauerit $F(L?)V^1 \mid \text{annis } L \mid \text{sedecim } \langle \text{sunt} \rangle \alpha \parallel$ 27 dixi F, -it rell. $\parallel 28 \text{ MODO}$] opere $Ter. \mid \langle \text{ut} \rangle$ cras $B'SV^2$ (= Ter.)

534 offert aliud 28 AT TV APVD NOS HIC MANE, QUO utique 536 bene ordinem (in)uertit; post infert 30 SI ISTVC SATIS CERTVM EST TIBI AMABO VT ILLVC TRANSEAS VBI ILLA EST.

4.

539 1 HERI ALIQVOT ADVLESCENTES COIMVS IN PIRAEO hic adulescens unus ex illis est, qui in Piraeo conuiuium sibi 5 praeparauerunt, cui praeparando praepositus est Chaerea, qui in amorem pro eunucho nunc suppositus ad meretricis domum deductus est. quaerit igitur hic adulescens con-540 uiuii praepositum. — 2 DE SYMBOLIS VT ESSEMVS de collationibus ut ederemus, hoc est cibos sumeremus. — 10
43/45 5 AVT QVID CONIECTEM aut quid suspicer. — 7 QVIS-NAM HIC EST quoniam supra (II 3, 68) dixerat Chaerea 'nesciui nobis Thaidem uicinam', pergens e uicino, hoc est e domo meretricis, exeuntem Chaeream uidet habitu eunuchi. idcirco dicit 'quisnam hic est?' 15

5.

549 1 NVM QVIS HIC EST NEMO EST NVM QVIS HINC ME SEQVITVR NEMO HOMO EST haec scaena allocutionem tenet exultantis et gaudentis et laetantis, quam breui tempore amoris compleuerit uoluptatem. — NVM QVIS HIC EST ita inquirere uidetur adulescens, non tamquam metuat, ne 20 aliquis superueniat, sed gaudium ut possit euadere, quam

1 offerre (-& B') $L \alpha$ | quo W.: quod codd. || 2 invertit W. coll. v. III 2, 49 et 50 || 4 adulescentuli Ter. || 6 praeparauit codd., corr. Lindenbr. | est F, om. rell. | chereas codd. praeter G ||8 est om. $L V^1 ||$ 9 simbolis codd. || 10 dederemus LVS ||11 Avr] at codd. | quod G, qui rell. | coniectura ut $L \alpha$ | suspicet G, -ces $\alpha ||$ 12 HC EST] hinc a Thaide exit Ter. || 13 e] ei L V || 14 est e domo] esse homo $L \alpha$, est domo G || uidet Lindenbr.: -deat $L \alpha$, -dit $FG | \langle in \rangle$ habitu $B'SV^2 ||$ 15 dicat $L \alpha ||$ 16 HIC] hinc $LV^1 ||$ 18 laetantis et gaudentis $F'G \alpha ||$ quam] quod in B' || 21 sed gaudium W.: aut codd. || posse LV^1 , -et $B'SV^2$

- 550 rem consequenti uersu significat, quippe cum dicit 2 IAM-NE ERVMPERE HOC LICET MIHI GAVDIVM. sed quod sequitur, repugnat 'sed nominem hic curiosum intervenire nunc mihi, qui me sequatur quoquo eam, rogitando (obtundat)'.
- 551 3 NVNC EST PROFECTO INTERFICI CVM PERPETI ME POSSVM 5 modo est, inquit, omne tempus, cum pati me possum necari, ideo scilicet, ne gaudium meum aliqua turpitudine uita
- 553 contaminet. -5 SED NEMINEMNE CVRIOSVM INTERVENIRE NVNC MIHI ad aetatem adulescentiae et animos eorum, qui in re ueneria amoris sui effectum continuerint, pertinet 10 hoc, quod uolunt indicare semper: nam integrum et honestum gaudium magis silentio crescit, ut hoc apud Terentium est (Hec. I 2, 32) 'sed ut tacita mecum gaudeam', apud Virgilium (Aen. I 502) 'Latonae tacitum pertemp-558 tant gaudia pectus'. — 10 CHAEREA QVID EST QVOD SIC 15
- GESTIS ea omnia, quae adulescentem uelle cognouerat, GESTIS et offinia, quae autoscontoni and construction (cum) interrogata essent, tamquam non cito respondentem 559 rursus (interrogauit) 11 qvid me aspectas qvid taces. 560 — 12 o FESTVS DIES HOMINIS AMICE SALVE quid est

- 562 'festus dies hominis'? 14 IMMO TE OBSECRO HERCLE 20 VT ME AVDIAS expressit morem laetantium, ut dixi, et maxime eorum, qui rem ueneriam compleuerunt: ipsi enim 563 magis cupiunt indicare. — 15 NOSTIN HANC QVAM AMAT FRATER hinc est narratio, cuius exordium a meretrice
  - cepit: uirginem ei missam dono dicit, simul et laudat et 25 de amore confitetur; indicat et quod frater meretrici dare praeparasset eunuchum, quod (de) consilio serui ipse pro eunucho ad meretricem deductus sit. et ne stultum ui-

1 dixit $L \parallel 3$ hic] Ihuc (!) $L \parallel 4$ quoque eam LV^1 , queque iam G, quique (quippe S) iam $FB'SV^2 \mid \text{recogitando } LV^1 \mid \text{ob tundat add. Lindenbr.} \parallel 5 \text{ NNNC} \mid \text{non } LVS \parallel 8 \text{ -NE} \mid \text{nec } F$, hic $B'SV^2$, om. $G \parallel 10$ sui effectum] sine affectum $\alpha \mid \text{contenuerint}$ G, (ex corr.) B', -rit rell.; obt-? $\parallel 17$ cum interrogata essent W.: interrogata (-tus G) est (om. F) et βV^1 , -ta sunt et $B'SV^2 \parallel$ 18 interrogauit add. W.; ait suppl. $G \parallel 19$ salue (amice) $LF\alpha \parallel$ 21 dixi et W.: dixi FS, -it rell. $\parallel 24$ cuius W.: cum codd. $\parallel$ 26 et om. $L \parallel 27$ de add. W. $\mid \text{consilio } F$, -um rell. $\mid$ serui $\langle \sin \rangle G \mid \langle \text{quia} \rangle$ ipse co /d. praeter B'

124

574 deretur, adjecit causas, quas et supra posuerat: ut 26 yi-DEREM inquit AVDIREM ESSEM VNA CVM QVA CVPIEBAM ANTIPHO. deinde inter alia persequitur, quemadmodum 577 ad effectum suae cupiditatis uoluerit peruenire [29 SATIS 581 TVTO TAMEN ironicos dictum.] 33 ABDVCIT SECVM 5 ANCILLAS: quod ipsa meretrix descenderit ad cenam, quod paucae circa uirginem remaneant eandem 'nouiciae puellae', ita ut et morem propter nouitatem nesciant et propter aetatem nihil ualeant suspicari. — 583 35 VIRGO IN CONCLAVI SEDET CONCLAUE dicimus locum, 10 584 quem [†]multa patefaciunt. — 36 IOVEM QVO PACTO DANA-AE MISISSE AIVNT QVONDAM IN GREMIVM IMBREM AVREVM haec pictura, inquit, erat in tabula, quomodo Iuppiter 586 Danaae imbrem aureum misisset in gremium. - 38 ET QVIA CONSIMILEM LVSERAT IAM IPSE OLIM LVDVM quia, inquit, 15 Iuppiter et ipse propter amoris flammas conuersus in imbrem aureum sese commutarat ad fraudem et similiter lusum luserat, ut ego, qui pro eunucho ad uirginem ue-587 neram. — 39 impendio magis animvs gavdebat mihi amplius ex hac re, quod Iuppiter fecerat, mihi gaudebat 20 588 animus. — 40 DEVM SESE IN HOMINEM CONVERTISSE utique intelligimus Iouem uenisse humana figura, deinde per impluuium per alienas tegulas clanculum descendisse. ---589 41 FVCVM FACTVM MVLIERI fraudem scilicet: sunt enim 592 cum fraude ea, quae fuco uidentur infecta. — 44 DVM 25 593 HAEC REPVTO MECVM de Iouis facto cogito. --- 45 IIT LAVIT REDIT apta narrationi oratio est, ubi facta multa breuiter explicantur, sicuti ipse in Phormione (I 2, 53 sq.). --

3 ANTIPHO deinde] ante se ideo die $L\alpha$, ante sed ydonee $F \mid$ alia G, aliqua rell. $\parallel 4$ affectum $FG\alpha \mid$ uoluerit] potuerit? $\mid$ satis — dictum secl. W., cf. Schlee ad h. l. $\parallel 5$ ironicos] inamicos codd. $\mid$ adducit $LGB'V \parallel 6$ descenderit Zeume: -dit codd. $\parallel 7$ eadem LV, eaedem $S \parallel 10$ conclaue] in conclaui $\beta V \parallel 11$ quem] ciuem LV, ubi ciues $B' \mid$ multa (-ti G)] cf. Fest. P. 38, 9? Thes. gl. s. v.? $\mid$ dane (dianae SV^2) codd. $\parallel 14$ misisset G, misit sed rell. $\parallel 15$ IPSE] ille Ter. $\parallel 18$ qui B', om. rell. $\parallel 22 \langle$ in $\rangle$ humana $FB' \parallel 24 \langle$ ut $\rangle$ sunt codd. $\parallel 26$ III] IN LV^1 , It B', Et $G \parallel$ 27 $\langle$ oratione $\rangle$ oratio (putatio L) est $L\alpha \parallel 28$ in phormione 598 50 FLABELLVM TENERE TE ASINVM TANTVM uehementer, inquit, uellem te uidere tantum asinum flabellum tenentem; uidere ergo uellem 'quis esset status' hoc est quae forma, qui habitus in te erat, cum flabellum tantus asinus contineres, hic turpiter quidam legunt po-5 tius ('tentum') quam 'tantum', ut sit 'asinum tentum': quod in scaena esse dictum ob indignitatem Terentianae 599 comoediae minime conveniebat. — 51 SIMVL OMNES PRO-601 RVVNT SE SE foras simul proferunt. - 53 EGO LIMIS SPECTO quidam intelligunt 'limis' obliquus, quod ipsum limen, 10 cum ambulamus, itineri nostro obliquum est; alii intelligunt 'limis' oculis paululum tortis; alii intelligunt 'limis' coniunctis ad flabellum, ut Plautus (Poen. I 2, 79) dixit 'num-603 quam cum ea limaui caput', quod est coniunxi. - 55 PES-606 svlvm ostio obdo (hoc) est obduco. - 58 TVM POL EGO 15 IS ESSEM VERE QVI SIMVLABAR Si enim occasionem istam praetermitterem, uere eunuchus essem, quem me esse fingebam. post adulescens hortatur, ut pergat propter id, quod sibi mandatum est, deinde ut uestem mutet. et hanc mutationem in domo patris metuit uel propter fra- 20 trem uel propter ipsum patrem: exigit, ut ad amici domum pergat, illic mutet, illic consilium capiat, rursus ad meretricem quemadmodum reuertatur.

IV.

1.

615 1 ITA ME DI AMENT QVANTVM EGO IPSVM VIDI NON NIHIL TIMEO haec scaena ancillae allocutionem tenet, quae coniecturali statu argumenta colligit militem cum mere- 25

<quaedam breuiter explicat> $B'SV^3 \parallel 6$ tentum add. Lindenbr. | tantum ut om. $L \parallel 7$ esse Lindenbr.: est codd. | ab indignitate codd., corr. Lindenbr. || 10 obliquis $B'S \parallel 14$ caput quod W.: atque (adque VS) codd. || 15 hoc est W.: et (id est B') codd. || 21 exiit $L \alpha \parallel 24$ IPSVM] illum Ter. || 25 TIMEO] uideo $L V^1$ | allocutionem S, eloc- rell.

trice litem parare. ita prior propositio est summae, quod timere se dicit, ne ipse insanus hodie turbas faciat cum 617 Thaide. deinde incipit narratio 3 NAM POSTQYAM ISTE ADVENIT CHREMES ADVLESCENS FRATER VIRGINIS. deinde in narratione argumenta quaedam praeiaciuntur, quae 5 618 ueniant ad quaestionem. ideo adiecit 4 continuo irasci. 620 deinde expurgat et Thaidem: 6 ID FACIEBAT inquit RETI-NENDI ILLIVS CAVSA QVIA ILLA QVAE CVPIEBAT DE SORORE EIVS INDICARE AD EAM REM TEMPVS NON ERAT. deinde 623 concludit quaestionem 9 miles vero pytare sibi addyc- 10 TVM ANTE OCVLOS AEMVLVM. et quoniam in coniectura facta uel dicta sunt, ex quibus suspicio colligitur, facta sic 624 ponit 10 volvit facere contra hvic aegre, deinde dicta HEVS INQVIT PVER PAMPHILAM ACCERSE VT DELECTET HIC NOS. memor est miles praeceptorum parasiti, cui cum 15 dixisset (III 1, 44-45) 'purgon me de istac Thaidi, quod eam me amare suspicatur?', respondit militi (III 1, 46; 53-54) 'immo auge magis suspicionem: si laudabit haec illius formam, tu huius contra'. concluditur, quod negat 526 meretrix, ipse perseuerat: 12 INDE AD IVRGIVM inquit, 20 hoc est ad litem.

2.

629 1 DVM RVS EO COEPI EGOMET MECVM INTER VIAS haec scaena conquestionem habet adulescentis, quod nimio amore multa officia non integra mente compleuerit. —
635 7 AD IPSVM VENI DEVERTICVLVM ad ipsum locum, ex quo 25 640 ad uillam deuerteret. — 12 CERTE EXTREMA LINEA AMA-

1 praepositio (-sita F) βV | summae W.: -a codd. || 7 expurgat] et purgat L, purgat FG || 9 deinde post quaestionem codd. || 12 sic] sit LGVS || 13 FACERE CONTRA om. LVS | dicta] dicit $LG\alpha$, dicta ponit dum dicit F (rect?) || 14 < pamphile> pamphilam LB'V || 15 memor — 19 contra post 21 litem (ante memor repet. PAMPHILAM — NOS) codd., transp. Lindenbr. || 16 purgen FG | medies sta & LV | thaide FG || 17 respondet $L\alpha$ || 25 deuerticulum LV', diu- rell. | lacum LV | quo < diuerti> codd. || 26 diuerteret codd.

127

EVGRAPHI COMMENTVM

RE quinque lineae esse dicuntur: uidere, accedere, conloqui, osculari, concumbere. ueluti enim postremam diximus rem atque usum, prior fit postrema illa quam nos collocauimus, uidere scilicet. ergo ita conclusit 'si non tangendi est copia, ne uidendi quidem erit'.

5

3.

- 643 1 VBI EGO ILLVM SCELEROSVM MISERA ATQVE IMPIVM INVENIAM haec scaena controuersiam tenet talem: munera meretrici amator misit, in his eunuchum, qui commendatam uirginem scissa ueste laniauit: fugit. reus est iniuriarum qui dona misit. hic primo qualitas, deinde coniectura, 10 an hoc animo miserit, ut iniuriam faceret. rursus alia coniectura, an eunuchus uitiauerit uirginem uel uitiare potuerit. haec per uersus suos plenius explicabimus.
- 644 Primo propositio fit summae per conquestionem: 2 HO-CINE inquit TAM AVDAX FACINYS FACERE ESSE AVSVM. 15

645 deinde quasi testimonii genus adicit 3 QVIN ETIAM INSVPER SCELVS POSTQVAM LVDIFICATVS EST VIRGINEM VESTEM OMNEM MISERAE DISCIDIT. 'ludificatus est' per ludum et iocum in-

- 648 lusit et irrisit. 6 VT EGO VNGVIBVS FACILE ILLI IN OCVLOS INVOLEM in eius oculos unguibus meis inuolem. — 20
- 649 7 VENEFICO scelerato et malo. NESCIO QVID PROFECTO ABSENTE NOBIS TVRBATVM EST DOMI hoc est me absente. —
- 651 9 EHEM PHAEDRIA hinc incipit accusatio CVM DONIS TVIS
- 653 LEPIDIS. deinde narratio, simul et propositio 11 EVNVCHVM QVEM DEDISTI NOBIS QVAS TVRBAS DEDIT VIRGINEM QVAM 25 ERAE MILES DONO DEDERAT VITIAVIT. 'quas turbas dedit'
- 655 hoc est: quantas seditiones fecit. deinde negatio: 13 TE-

1 dicuntur (amoris) $B'SV^2$ | accedere] apprendere Schoell coll. Don. et Porph. ad Hor. c. I 13, 15 (tactus, cf. Eugr. tangendi) || 2 enim Lindenbr.: $\bar{n}$ codd. || 3 fit Lindenbr.: sit codd. || 4 uideret $LV^1 || 5$ nec $B'SV^2 || 8$ amor $LV^2 || 12$ uitiauerat LV || 13 suos] uos $LFV^1 || 16$ adiecit FG || 22 hoc est W.: est L, id est F, om. rell. || 23 hic $FGV^1 || 24$ (tamen in) lepidis FG, (in) lepidis B' | deinde narratio ante 23 cvm inser. Lindenbr. | simul et propositio post DEDIT codd., transp. Lindenbr.

657 MVLENTA ES inquit, quae istuc obicis. adiungit 15 INSANIS QVI ISTVC FACERE POTVIT EVNVCHVS. hic iam quaestiones sunt, et argumentum a defensore, an ueri simile sit eunuchum adulterium facere potuisse: sumpsit ergo argumentum a persona. sed contra argumentum (a) persona 5 accusator argumentum sumpsit a factis, ut non a persona' factum existimetur, sed a facto persona. denique sic subiungit EGO ILLVM NESCIO QVI FVIT HOC QVOD FECIT RES IPSA INDICAT. deinde supponit a summo ad imum 659 17 VIRGO IPSA LACRIMAT NEQVE CVM ROGITES QVID SIT 10 660 AVDET DICERE, deinde a testimonio 18 ILLE AVTEM BONVS 663 VIR NVSQVAM APPARET. — 21 VISE AMABO (NVM SIT uise), si domi est. 'amabo' interponitur comica dictione. 'num' 664 ne hic significat. — 22 PERII OBSECRO TAM INFANDVM FACINVS MEA TV NE AVDIVI QVIDEM hoc est: tam infandum 15 facinus non solum gestum non uidi, sed ne audiui qui-665 dem. — 23 at pol ego amatores avdieram mylierym ESSE EOS MAXIME hic non credit uirginem esse uitiatam, sed eunuchum incitatum ad uitiandam uirginem, ut ea uellet facere, quae non posset implere. ideo ait 'eunuchos 20 audieram maximos esse amatores, tametsi nihil possent'.

4.

68 1 EXI FORAS SCELESTE haec scaena adhuc superioris controuersiae uim tenet: quippe hoc confirmauit, quod uitiata uirgo est, quod utique diximus esse coniecturae, ut ex hoc concluderet, quod Phaedria iniuriam amicae fecerit, 25

1 quae istuc] $\overline{q}$ stuto $LSV \mid$ obices LVS, obiecies $G \mid$ 3 a defensore — 4 sumpsit argumentum om. $GV^1 \mid || 4$ argumentum ergo codd. $\mid 5$ a persona W: persona G, -nae rell. $\mid 6$ accusator W.: -tur codd. $\mid$ a factis] ac facias $LVS \mid$ personam $\beta B'V \mid 8$ quid $LV \mid$ fuerit $FGB' \mid 9$ a W.: de codd. $\mid 12$ NVM uise add. W. $\mid 13$ amabo $\langle uise \rangle SV^2 \mid$ nam codd. $\mid 16$ ne] $\overline{n}$ $\beta B'V \mid 18$ maximos Ter., cf. infra | credit W.: credunt codd. $\mid 24$ est uirgo $FG \mid$ ut S, et rell. $\mid 25$ amicae om. L

Donati comm. rec. Wessner. III 1.

Digitized BGOOgle

cui talia miserit dono. nam perducit adulescens eunuchum, sed ipsum pessimum habet. cognoscit Chaeream fratrem Phaedria pro eunucho ad meretricem mutata ueste uenisse 669 et sic uitiasse uirginem. — 2 MALE CONCILIATE male empte, 673 nam concilium nundinas dicimus. — 6 DOMI NON OFFEN- 5 DISSEM domi non inuenissem. — ITA IAM ADORNABAT FVGAM ueste mutata se ad fugam praeparabat. et supra (II 2, 6) diximus ornamenta poni ad utramque partem, et ad diuitias et ad miseriam, quomodo parasito dictum est 'quid 681 istuc ornati est, inquam?' — 14 NE COMPARANDVS IS QVI- 10 DEM AD ILLVM EST sic distinguendum, ut sit sensus: ad illum, qui ad nos uenit, hic eunuchus ne comparandus 682 (quidem) est. — 15 ITA VISVS EST DVDVM QVIA VARIA VESTE EXORNATVS FVIT eunuchi ueste utebantur uersicoloria. 685 ut multis coloribus texta fulgerent. — 18 TACE OBSECRO 15 QVASI VERO PAVLVLVM INTERSIT uestis adjectio aliquid formae adicit uel detrahit, non tamen nouam efficit for-687 mam. — 20 QVEM VERO TV VIDERE VELLES PHAEDRIA ita pulcher, inquit, ut uchementer cum uidere cuperes. — 688 21 HIC EST VETVS VIETVS VETERNOSVS 'uietus' (***, 'ueter- 20 nosus' **> ac turpitudine oppressus, ut Virgilius (Geo. I 124) 689 'nec torpere graui passus sua regna ueterno.' — 22 co-LORE MVSTELINO nigro scilicet, qui color est in mustelis supra domorum tecta currentibus. cognoscitur deinde, quod hic eunuchus non uenerit ad meretricis domum. ideo effi- 25 694 citur interrogatio a domino 27 AGEDVM HOC NVNC MIHI EXPEDI PRIMVM ISTAM QVAM HABES VNDE HABES VESTEM. quam rem interrogatus narrat eunuchus uenisse Chaeream, suam accepisse, hanc quam habet sibi dedisse, deinde con-

1 (in) dono $B'SV^2$, dona $F \parallel 2$ cherea $L \parallel 3$ Phaedria Zeune: -ae codd. $\parallel 4 \, \text{MALE} - \text{dicimus}$] lac. in $B'S \mid \text{male empte}$] maléte LV, i- mali coadunate G, om. $F \parallel 6$ adornarat $FB' \parallel 8$ poni W.: -it codd. $\parallel 9 \, \text{est} G$, om. rell. $\parallel 13$ qui dem add. Lindenbr. $\parallel$ 14 exornatus $F (= Ter.) \mid \text{uersicolor aut } LV^1$, usiculari aut G, uersicolori aut SV^2 , diuersi coloris ut $F \parallel 15 \, \text{texta}$] sc. ueste $\parallel$ 16 adiectio FB', -to LVS, -ta G (recte? cf. p. 143, 16) $\parallel 17$ effecit $LV \parallel 20 \, \text{uietus}$] uictus LGV bis $\mid \text{lac. sign., ueternosus suppl. W.$ $(cf. schol. Bemb. et Schlee) <math>\parallel 21$ ac] a $\beta \parallel 29$ accepisse (uestem) $B'SV^2$

tinuo cum Parmenone egressum foras. qua re confirmata 703 accusantis conclusio efficitur 35 IAM SATIS CREDIS SO-BRIAM ESSE ME ET NIHIL MENTITAM TIBI 'sobriam' quia supra (IV 3, 13) illi adulescens dixerat 'temulenta es'. adiungit igitur terminationis summam IAM SATIS CERTVM 5 EST VIRGINEM VITIATAM ESSE. his conclusionibus nihilominus pugnat adulescens dicens eunucho non esse credendum 704 36 AGE NVNC CREDIS HVIC QVOD DICAT. at illa rursus, quae accusabat a persona, rem ad facta deducit. conuictus adulescens, etiam cum tacite interrogasset eunuchum, ne 10 uideatur iniuriam fecisse meretrici, monet, ut eunuchus 712 quod dixerat neget. — 44 POSSVMNE EGO HODIE EX TE EXCVLPERE VERVM hoc est producere et formare, quemadmodum formas reddunt illi, qui exculpunt gemmas. ---716 48 ALIO PACTO HONESTE QVO MODO ABEAM HINC NESCIO 15 quoniam, inquit, constat de iniuria, non alio pacto me hinc liberare possum, nisi dum neganti eunucho uehementer 717 irascor. haec autem secum loquitur. - 49 ACTVM EST SIQVI-DEM TV ETIAM ME HIC NEBVLO LVDIFICABERE actum est. inquit, si etiam me tu inludis nebulo, hoc est fraudator et 20 8/19 pessimus. — 50 HANC TECNAM hic fraudem. — 51 (IN-VENIAM POL HODIE) PAREM (VBI REFERAM GRATIAM in fine) huius scaenae ancillae deliberat(io est), an indicandum sit dominae uirginem esse uitiatam, quae breui argumento percurritur. primum sic posita est 'utrum taceam 25 721 an uere dicam?' suadet autem, ut taceat, ab utili 53 TV POL SI SAPIS QVOD SCIS NESCIS NEQVE DE EVNVCHO NEQVE DE VITIO VIRGINIS.

5 igitur W.: enim (uero G) codd. || 6 his W.: hic codd. || 8 $\langle belua \rangle$ credis $FB'SV^3 |$ ad L, om. F | rursus W.: rarius codd. || 10 tacitate $LV^{1}S ||$ 14 reddant LV || 15 hinc abeam B'S ||16 non alio B', non nullo LSV, nullo FG || 18 styrtnem om. $LV^{1} ||$ 21 hic] lac. in S, $\therefore B'$; hanc Lindenbr. | INVENIAM — HODE et VEI — fine add. W. || 22 $\langle et m \rangle$ parem LV, $\langle et m \rangle$ partem B', om. GS; sed nunc quid faciendum suades dorias F || 23 huius scaenae] hac scena G, hic secum S | ancillae Schoell: -a codd. | deliberatio est Schoell || 27 scias $B'SV^3$ | NEQVE 1. om. LGVS

1 ATTAT HERCLE DATA VERBA MIHI SVNT haec scaena 727 729 adulescentis narrationem habet, quod sit inlusus. - 3 POST-QVAM SVRREXI NEQVE MENS NEQVE PES SATIS SVVM OFFI-CIVM FACIT impedita omnia sunt uino, ut membra se ad 732 actus suos explicare non possint. — 6 VERBVM HERCLE 5 734 HOC VERVM EST prouerbium. — 8 AETATEM quod est sem-738 piternum. — 12 HVIC VBI (EGO) ANTEVERTERIM ubi ego eam antecesserim.

6.

739 1 CREDO EQVIDEM ILLVM IAM HIC ADFVTVRVM haec scaena repetitionem puellae habet et accusationem. quod 10 noluerit meretrix pacta seruare. uerum ante praeponitur adulescens, qui aduersus militem possit obsistere, ne conturbata, cum suam puellam dixerit, cedat, sed huius au-744 dacter sororem esse dicat. - 6 TVRBAM HANC turbatio-746 nem. — 8 HAEC ATQVE HVIVS MODI SVM MVLTA PASSA 15 commendat hic munus, cum maximas se iniurias passam

748 dicit. - 10 QVID AIS uchementer miratur adulescens, quod apud meretricem educta sit soror, quemadmodum dictum

753 est 'ita uti teque illaque dignum est.' - 15 ABI TV CI-STELLAM PYTHIAS DOMO EFFER soliti fuerant qui exponebant 20 semper aliquid dare monimentorum pueris, ut ex his monimentis fieret postero tempore cognitio. haec igitur monimenta petit, uti de cistella huc deferantur, quo facilius Chremes interlocuturus sit, quod militem uenire uideat. 754 illa intercedit tamen interrogans, ubi cistella sit. - 16 IN 25

2 sis $LVS \parallel 4$ sunt omnia $FG \parallel 6$ VERVM] uerbum $LV^1 \parallel$ 2 SIG $L \vee S \parallel 4$ sunt omnia $FG \parallel 6$ very $L \vee I \parallel 1$ aetate codd. $\parallel 7$ ergo codd. $\parallel 8$ eam Westerh.: iam (post ante S, om. G) codd. $\parallel 10$ repetitione G, -tit $B'SV^3 \mid$ habet et F, habet (post accus-) G, om. rell. $\parallel 13$ dixerit G, duxerit uel dixerit F, duxerit rell. $\mid$ huius] hanc $FG \parallel 14 \langle$ suam $\rangle$ sororem codd. $\parallel$ 17 miratus $G\alpha \parallel 19$ est om. $L\alpha \parallel 21$ semper ante qui codd. practer $B' \mid$ monumentis $LB \parallel 22$ monumenta $LV^1 \parallel 23$ huc W: hec codd. || 24 interlocuturus Zeune: -tus codd. || 25 (anc)illa Westerh. | sit om. $LFV^{1}S$ RISCO ODIOSA CESSAS riscum cistellae genus de uimine 756 effectum et tectum corio intelligamus. — 18 APAGE SIS (EGON FORMIDVLOSVS) hoc est: timidus ego? discede, non 763 sum. — 25 OBSERA OSTIVM SERARE est claudere, ita compositum obserare. contrarium est uero reserare, 5 768 quod est aperire. — 30 IN IVS DVCITO HOMINEM ad forum 769 in iudicium. — 31 ATTOLLE PALLIVM quoniam (haec) comoedia Athenienses personas habet, idcirco 'pallium' dixit. sunt enim (et) comoediae, quae togatae dicuntur 770 et personas Romanas habent. — 32 PERII HVIC IPSI EST 10 OPVS PATRONO QVEM DEFENSOREM PARO hic, inquit, qui a me defensor paratur, ita timet, ut ei potius patronus adhibendus sit.

(7.)

771 **1** HANCINE EGO VT CONTVMELIAM TAM INSIGNEM IN ME ACCIPIAM GNATHO repetiturus, ut diximus, puellam 15 aduenit miles ex compecto: sic enim supra $(I \ 2, \ 61; \ 60)$ etiam Thais ipsa dixerat 'uelle se illam mihi dare, uerum id uereri, ne ubi acceperim, sese relinquam' et alio loco $(I \ 2, \ 59)$ 'si fidem habeat se iri praepositum tibi apud me.' nunc uero, cum de [†]Chaerea pacta sit, ut ei praeponatur 20 ille, et hodie introduxerit Chremetem, quem miles suspicatur amatorem, dicit contra pactum esse hoc factum. unde istum credit esse repetiturum, quod dono dedit. uide tamen militis gloriosi stultitiam: quasi aciem, quasi proelium ante disponit, et ei consensum commodat parasitus, 25 774 quem colacem in hac comoedia intelleximus: 4 IN MEDIVM 776 inquit HVC AGMEN CVM VECTE cum fuste. — 6 MANIPVLVS

7 haec add. W. || 8 Athenienses Lindenbr.: -sis codd. || 9 et add. W. (cf. Bruns ad h. l.) || 10 et B', que F, om. rell. | habentes G || 14 scaenas IV 6 et IV 7 coniunxit Eugr., cf. IV 6, 1 || 16 ex conpecta LV^1 , ex conspectu F, ex compacta G, ex templo $B'SV^3$ || 19 si om. LGVS || 20 Chaerea] immo Phaedria | pacta W.: -us codd.; -um Lindenbr. || ut ei W.: uti codd. || 24 uide W. (duce Lindenbr.): et codd. || stultitiam Lindenbr.: -a codd. | aciem (et) $FB'SV^2$ || 25 ei F, eū G, eo rell. || 26 quem colacem om. L || 27 cum fuste om. FSV^2

FVRVM manipuli dicuntur in legione certi et collecti milites. quemadmodum turma est, ita et manipulus, et hic 777 miles manipulum se habere dixit furum. - 7 QVID IGNAVE PENICVLON PVGNARE intelligimus Sangam cocum cum peniculo egressum ac propterea militem interrogare, cur peni- 5 culum portet. sed quoniam et familiae et domini mores 778 perite nouit, respondit 8 EGONE IMPERATORIS VIRTVIEM 780 NOVERAM ET VIM MILITVM. - 10 QVI MALVM ALII SOLVS SANNIO SERVAT DOMI aut absolute dictum 'seruat domi' aut: 781 servat ea quae domi sunt. — 11 EGO (ERO) POST PRINCI- 10 PIA INDE OMNIBVS SIGNVM DABO principia dicuntur acies et frons prima exercitus; ita post principia est postrema aciei pars. denique intelligens parasitus prudentem appellat 792 militem, quod sibi periculoso loco cauerit. - 22 THAIS HOC PRIMVM MIHI RESPONDE hic propositio est pactorum, 15 unde arguit, quod sibi sint non seruata pacta. deinde proponit, quemadmodum seruata non sint QVAE MIHI ANTE 795 ocvlos coram amatorem addyxti tyvm. — 25 qvid CVM ILLO AGAS scit amatorem suum non esse et ideo omnia militi permittit ut in illum faciat, quem credit 20 796 amatorem. — 26 pamphilam ergo hvc redde nisi vis ERIPI quoniam meretrix dixit 'libuit', ideo Pamphilam 797 nunc repetit. - 27 TV ILLAM TANGAS OMNIVM tandem excitatus Chremes intercedit et furentis more uerba non exprimit, quippe cum intercedat parasitus iam intelligens fu- 25 800 turum conuicium, quod dicit AH QVID AGIS TACE. - 30 SCIN TV VT TIBI RES SESE HABEANT UIS, inquit, scire, quemadmodum res istae sint? si aliquid hodie hic turbaueris aut litis feceris, perficiam, uti uerberibus diei (et) loci huius

4 sanga L, -an $GV^1 \parallel 6$ familiae G, -ia rell. $\parallel 8$ nouit, perite resp- Lindenbr. $\parallel 9$ doni LV^1 , domum rell. | seruit $\beta V^1 \parallel$ $10 \langle \tilde{n} \rangle$ sunt $LVS \parallel 13$ acies $LGV \parallel 15$ noc om. $B'SV^2 \mid$ respondet LV^1 , -dit G $\parallel 16$ pacta seruata codd. $\parallel 17$ sint FS, sunt rell. $\parallel 18$ adduxisti LG, -xi $\alpha \parallel 20$ per militi (-tem $B'SV^2$) permittit (///m- V^2 , m- B') $L\alpha \parallel 21$ nisi $\langle si (om. G)$ ui ma $\rangle$ uis eripi $GB'SV^2$, om. $F \parallel 26$ conucium Goetz-Schoell: coniugium codd. $\mid$ ais $F\alpha \parallel 29$ lites $B'SV^2 \mid$ et loci W.: locique $FB'SV^2 \mid$ huius $\langle$ memineris $\rangle$ codd. praeter B' et mei semper memineris. et quia metuit parasitus, quantum potest refregit audaciam Chremetis et miserere se dicit, quod talem inimicum militem faciat, cui repugnare 805 non possit. — 35 PRINCIPIO EAM DICO ESSE LIBERAM hic iam respondetur militi repetenti puellam et primum opponitur libertas, deinde quod ciuis est, tertio quod nobilissimi adulescentis soror. postremo deprecatur, miles ne 809 uim faciat in Thaidem. — 39 AVDIN TV HIC FVRTI SE ALLIGAT dum haec tibi proponit, furti sibi crimen inten-814 dit. — 44 VT FORTES DECET MILITES DOMI FOCIQVE FAC 10 VICISSIM VT MEMINERIS quoniam pro labore satis exactum est, uicibus id age, ut procures milites et memineris foci et domi, ad cibos scilicet praeparandos.

v.

1.

817 1 PERGIN SCELESTA MEĆVM PERPLEXE LOQVI et haec coniecturali modo accusat, quippe cum quaeritur, an uirgo 15
820 uitiata sit. denique argumenta colligit 4 VIRGO CONSCISSA VESTE LACRIMANS OBTICET. ita in eo quod dixit 'obticet' satis plenum est: nam si iniuria fuerat, facile loqueretur,
829 nunc uero tacet, quae est pudoris amissio. — 13 QVID AIS SACRILEGA ISTVCINE INTERMINATA SVM HINC ABIENS TIBI 20 quasi intendit crimen, quod neque custodierit uirginem.
831 at illa praecepto se paruisse respondit 15 QVID FACEREM
832 ITA VT IVSSISTI SOLI CREDITA EST. — 16 SCELESTA OVEM LVPO COMMISISTI praedam, inquit, praedatori dedisti. —
833 DISPVDET ualde ego hic et uehementer erubesco. — 17 SIC 25

1 memineris] misereris $LV^1 \mid$ quae metui $LVS \parallel 2$ refringit $GB' \parallel 3$ cui] cum $LGVS \parallel 6$ nobilissimi Lindenbr.: -ma codd. $\parallel$ 7 deprecetur LGV, edicitur (militi) $S \parallel 9$ proponitur $LVS \mid$ sibi W.: tibi codd.; nisi fort. Eugr. TE legit $\parallel$ 12 age W.: agit codd. $\mid$ et W.: sed codd. $\parallel$ 17 ita — obticet om. $L \parallel$ 19 amiss(i significat)io? $\parallel$ 20 HINC] hodie $LGV^1 \parallel$ 21 intendat $L \mid$ neque] non GB'; fort. non aeque $\parallel$ 23 uti F'GV, om. $L \parallel$ 24 inquam $L \alpha$

135

EVGRAPHI COMMENTVM

MIHI DATA ESSE VERBA sic me esse deceptam. — QVID ILLIC HOMINIS EST hic intelligitur reuerti Chaeream adhuc eunuchi ueste indutum, sicuti post cognoscitur, et ideo

834 miraculum fit 18 ERA MEA TACE OBSECRO SALVAE SVMVS. ---

- 838 22 VIDE AMABO SI NON CVM ASPICIAS OS IMPVDENS VIDE- 5 TVR 'amabo' dixit, quod semper inter poetas nulla significatione est. est autem sensus talis: uide impudentiam, uide aspectum, quemadmodum incedit. os ergo impudens uidetur, cum aspicias uenire. et quasi aliquid meretrix
- 839 dixerit, ita subiungit 23 NON EST, quasi: negas esse quod 10 dico? et hoc ut confirmet, adiungit 'cur igitur tanta confidentia fretus incedit?'

2.

- 840 1 APVD ANTIPHONEM VTERQVE MATER ET PATER QVASI DEDITA OPERA DOMI ERANT VT NVLLO MODO INTRO IRE POSSEM QVIN VIDERENT ME haec scaena iniuriarum actio- 15 nem tenet. reum facit Chaeream meretrix iniuriae, at ille se ueniali statu purgat dicens se quod fecerit amore fecisse. ac primo quidem loquitur, cur non mutata ueste
- 845 nunc uenerit. 6 IN ANGIPORTVM QVODDAM DESERTVM angiportum dicimus uicum et angustum et tortuosum, 20
- 850 nam anguis modo flectitur. 11 ADEAMVS BONE VIR DORE SALVE fingit adhuc meretrix illum eunuchum esse, ut in sic salutatum facilius tamquam subjectum et sibi
- 855 deditum inuchi possit. 16 HANC METVI NE ME CRIMI-NARETVR TIBI hanc, inquit, Pythiam timui, ne me reum 25 856 apud te faceret. — 17 EHO PAVLVLVM IMPVDENS an pau-
- 856 apud te faceret. 17 EHO PAVLVLVM IMPVDENS an paululum hoc esse tibi uidetur uirginem uitiare ciuem? hic iam intelligimus, quod non eunuchum credat esse cum quo loquitur meretrix, uerum adhuc latet, quis iste sit.

1 ESSE] est LV^1 , sunt $SV^2 \parallel 2$ illu L, illuc $V \mid$ cherea $L \parallel 5$ VIDETVE om. $L \parallel 6$ amabo etc.] cf. $IV 3, 21 \parallel 7$ est 1. G, ponitur FB', om. rell. | talis sensus $FG \alpha \parallel 13$ pater et mater $FS \parallel 19$ uenerit Zeune: -nit codd. $\parallel 20$ uicum ante DESERTVE codd. $\parallel 21$ ui in Zeune: ita ut F, ita rell. $\parallel 23 \langle in \rangle$ subjectum ? $\parallel 24$ ME om. LVS

136

ita quoniam ille conuictus est de uitiata uirgine, genus dissensionis adhuc tamquam seruus proponit, ut dicat 8/61 19 conservam esse credidi. — 22 qvid ita vero de-BEAM QVICQVAM ISTI FVRCIFERO SI FECERO PRAESERTIM CVM SE SERVVM FATEATVR TVVM nihil est, inquit, quod metuam, 5 si iniuste aut per iniuriam aliquid fecero, maxime cum 864 hic se seruum tuum fateatur esse. — 25 missa istaec FACIAMVS hic iam meretrix sublata simulatione accusat adulescentem iniuriarum dicitque non dignum factum ab eo, qui fecit ita, etsi digna pati potuerit ipsa. exprimit 10 deinde, quid incommodi sibi euenerit ex uitiata uirgine, quod non possit suis illam ita uti decuerat reddere et maximum beneficium et perpetuam gratiam collocare. — 872 33 AT NVNC DEHINC SPERO AETERNAM INTER NOS GRATIAM defensionem suam adulescens a spe promissionis inchoat: 15 dicit enim aeternam fortasse ex hac re futuram gratiam. hoc enim intelligi uult, quod illam sit ducturus uxorem. 873 denique adjecit 34 SAEPE EX HVIVS MODI RE QVAPIAM ET MALO PRINCIPIO MAGNA FAMILIARITAS CONFLATA EST frequenter, inquit, ex tali re aliqua et initio non bono ad familiarita- 20 tem maximam concordiamque peruentum est. 'huiusmodi re quapiam': comico loquendi stilo 'quapiam' aliqua intelli-876 gimus. - 37 EQVIDEM POL IN EAM PARTEM ACCIPIOQVE ET VOLO intelligit meretrix, quid sibi ab adulescente dictum sil, et ideo adiecit 'hoc quidem accipio ex dictis tuis, quod 25 877 uehementer desidero'. - 38 VNVM HOC SCITO CONTVMELIAE NON ME FECISSE CAVSA SED AMORIS hic (est) illa defen-880 sio, quam uenialem supra diximus. - 41 NON ADEO IN-

: illo $FB'V^2$, om. $GS \mid$ genus vel gentis (ing-F) codd. $\parallel$ 2 dissensiones $GB'V^2S \parallel 3$ abeam FGB' (cf. Don.) $\parallel 4$ si fecero (om. B) post praesertim codd. $\parallel 5 \text{ se om. } LVS \mid$ fateatur B', -tetur G, -teretur rell. $\mid$ suum $LVS \parallel 6$ maxime om. $L \parallel 7$ se GB', on. rell. $\parallel 9$ -que] -que quia B', quia rell. $\parallel 11$ uenerit $LF\alpha \parallel 12$ decuerat] decreuerat Lindenbr. $\mid$ reddere om. $L \parallel$ 15 ab spe FG, ab (ob VS) se LVS, a statu B' $\parallel 16$ ex hac re] exacro L^1V^1 , exsacro V^2 , ex saeto S, ex hoc F. ex hoc facto B' $\parallel 22$ aliquam (-quid G) codd. $\parallel 23$ occipioque L, accipio $FG \parallel 27$ est add. W.

HYMANO INGENIO SVM CHAEREA QUODIAM meretrices ab amatoribus suis quasi quasdam exigunt poenas, ideo se purgat, ut dicat non tam inhumano ingenio esse, ut amor 884 quid sit ignoret. — 45 NON AVSIM quoniam Pythias dixerat timendum esse dominae Chaeream, hoc est ne quam 5 uim illa pateretur, respondit ille 'non audeo': scit enim 88.9 fratris amicam esse. — 50 TAMEN SI PATER pendens haec oratio sensum plenum habet 'tamen si uoluerit pater'. sed continuo cum hoc intellexisset adulescens respondit QVID VOLET SCIO CIVIS MODO HAEC SIT. apud Athenas de- 10 decoris maximi fuerat non ciuem ducere uxorem, unde et in Andria (III 1, 11) Simo ita loquitur 'adeone tu de-890 mens? ex peregrina?' — 51 PAVLVLVM OPPERIRIER expecta. 896 — 57 IMMO PERCVPIO duobus modis intelligitur: cupiditas adulescentis, ut ingredi uellet domum: uel quoniam (*** uel 15 quoniam> illic ea puella est, quam uidere desiderat. denique hoc intellexit Pythias et propugnat dicens QVAM TV REM 897 ACTVRA ES. - 58 HVNC TV RECIPERE DISPONIS POST HAEC post tantam turbam et tale scelus adhuc uirum istuc in-

899 tromittis? --- 60 DABIT HIC PVGNAM ALIQVAM DENVO pro- 20 prium uerbum est et familiare ad expressionem: semper cum aliquid fieri dicitur, melius dicitur dari, ut (Verg. Geo. III 265) 'quid quae imbelles dant proelia cerui?' et hic 'da-

- 901 bit aliquam pugnam'. 62 NON POL CREDO CHAEREA NISI SI COMMISSVM NON ERIT uerbis talibus fidem non habeo neque 25 quod dicis non fieri credo, nisi non fuerit factum. —
- 905 66 PERII HERCLE OBSECRO ABEAMVS INTRO ex hoc expri-

2 exigant codd., corr. W. || 4 ignorem $\beta V |$ quondam codd., corr. Lindenbr. || 5 esse F, est rell. | domini (-na G) ne LVB'cherea GB' || 6 illa F, ille rell. || 12 tu] est Ter. || 13 paulum LSoperior $LV^1 |$ expectare F (edd.) || 14 PERCVFIO] peropridum LGVS | (hoc) duobus B' | intelligitur B', -guntur rell. | supiditas W.: cupit codd. || 15 adolescens GB' | ut L, ui (quod ui F') rell. | uelle G | uel om. G | lac. (suppl. adhuc eunuchi ues'e indutus est, cf. ad v. 68; 60; V 6, 1; 14) sign., uel quoniam suppl. W. || 16 denique] hic inc. cod. P; de V v. praef. || 17 propugnai Lindenbr.: perp- (pugnat G) codd.; rep-? || 18 DISPONIS] deponts (ponis G) uel (ante ACTVRA) add. LG || 21 familię LF | (nam) semper? || 25 si om. L || 26 dicis F, -it rell.

mitur, quod supra (v. 57) dixit 'immo percupio': uiso enim Chremete, noto et nobili uiro, uehementer erubescit, quod 908 cum eunuchi ueste sit. — 69 virgo quidam intelligunt: confusus es ita, quasi uirgo sis: erubescis ex ueste et confusionem pateris, quam uirgo patitur, quam uitiasti. est s rursus et quasi admonitio, ut et pudori non sit, quod ista 909 ueste indutus est, siquidem uitiauit uirginem. — 70 I PRAE seq vor antecede, ego te seguor.

910 1 QVID QVID VENIRE IN MENTEM NVNC POSSIT MIHI haec scaena consilium quaerentis ancillae tenet, quemadmodum 10 se possit ulcisci et iniuriam factam; deinde admonitionem,
913 ut Chremes cum nutrice ingrediatur. — 4 VIDEO SED NIHIL PROMOVES expressit tardos gradus ancillae ambulantis: 'motum' inquit 'corporis uideo, sed itineris nulla pro-915 gressio est'. — 6 AC MEMORITER ut non cum difficultate 15 919 cognoscat, sed praesenti memoria uniuersa colligat. — 10 VIDE VT OTIOSVS* IT attende inquit, (ut) Parmeno securus
920 ambulat et otiosus. — 11 SPERO ME HABERE QVI HVNC (MEO EXCRVCIEM) MODO credo iam me repperisse consilium, quemadmodum istum tormentis afficiam et cruciem pro 20
921 mea uoluntate. — 12 IBO INTRO DE COGNITIONE VT CERTVM SCIAM pergam intro, ut cognoscam, an puella cognoscatur.

 α * [15] id est securus.

4.

923 1 REVISO QVIDNAM CHAEREA HIC RERVM GERAT haec scaena allocutionem tenet serui gloriantis, quod consilio 25 (suo) tantum beneficium dederit, uti amorem ei difficillimum explicauerit. et haec ergo gloriae est exultatio, eiusque par-

4 sis] sic $FG \parallel 5$ quam 1. G, quod rell. | patiatur $LFPS \parallel$ 6 et 1. om. G α (recte?) $\parallel$ 8 $\langle$ id est $\rangle$ antecede α | sequar G, (ex -or corr.m. 1) $L \parallel$ 10 retinet L (cont-? cf. V 5, 1; al.) $\parallel$ 13 $\langle$ uel $\rangle$ expressit L | gressus $FS \parallel$ 14 motum B', -dum rell. $\parallel$ 16 agnoscat $G \parallel$ 17 rr] sit codd. | ut add. Lindenbr. $\parallel$ 20 tormentis istum $\alpha \parallel$ 26 gloriae W.: -ria codd. | exaltatio L^1 | eiusque] cuius α

^{3.}

- 926 tes enumerat 4 QVOD EL AMOREM DIFFICILLIMVM ET CARISSIMVM A MERETRICE AVARA VIRGINEM QVAM AMABAT EAM CONFECI SINE MOLESTIA SINE SYMPTY SINE DISPENDIO. Sed haec quasi parua dicit: illud maxime prouidisse gloriatur, quemadmodum adulescens iam meretricum ingenia et mores cognosceret, 5
- 924 uti, cum cognouisset, semper odisset. 2 gvod SI ASTV REM TRACTAVIT quod $\langle si \rangle$ ipse per astutiam et calliditatem per-930 fecit rem. — 8 ID VERO EST MIHI QVOD EGO PVTO PALMA-
- *RIVM hoc est*: quod ego arbitror mihi esse gloriosum, ibi
- 936 palmam debere summam.* 14 LIGVRRIVNT iam supra 10 (II 2, 4) dixi: leuiter cibos tangunt. cui contrarium ab-
- 939 ligurrire, quod significat absumere. 17 qvo pacto EX IVRE HESTERNO expressit meretricum sordes, quas in domo habent, siquidem praeter cetera et ius dixit hesternum*, uel quod ab amatore tulerint aut in domo fuerit ac reman- 15

942 serit, quod foris cenauerint. - 20 VT NE IMPVNE IN NOS

- 943 ILLVSERIS ne sine poena nobis iniuriam feceris. 21 PRO DEVM FIDEM FACINVS FOEDVM dum egreditur Pythias, fingit adulescentem Chaeream intus captum et pro moecho deprehensum poenam ex consuetudine passurum, quo facilius Parmeno 20
- 946 terreatur. 24 QVAE FVTVRA DICVNT EXEMPLA IN EVM IN-DIGNA exemplum significat grauem poenam, scilicet quae ceteris possit esse exemplum. nam ipse post (V 6, 21) 951 sic dicit uterque in te exempla edent.' — 29 VIRGINEM ISTAM
- THAIDI QVAE HODIE DONO DATA EST SCIS ISTAM CIVEM ESSE 25 uti uitiatori crimen increscat, dicit uirginem esse ciuem et eius fratrem adulescentem esse nobilem, qui ad vin-
  - $\alpha^*[10]$ nam idem est palmarium quod palma (cf. Schlee). *[14] quod significat aquam pinguem (hic desinit B').

1 EI OM. $LG \parallel 4$ quemadmodum] ut $\alpha \parallel 5$ et mores] mo-resque $\alpha \parallel 6$ uti L, ut rell. $\parallel 7$ si add. W. | perficiet codd. $\parallel$ 8 EST OM. $L \parallel 10$ summam] sumi $\alpha \mid \text{iam}$] ut $\alpha \parallel 11$ alligurrire $\alpha \parallel$ 15 retulerint? $\parallel 17$ PRO nova scaena incipit in $F \parallel 20$ poenas $FG \parallel$ 22 significat] dicit $\alpha \parallel 23$ esse possit $G \alpha \mid \langle \text{ad} \rangle$ exemplum $\alpha \mid$ ipse — dicit (-xit LG)] alias dixit $\alpha \parallel 24$ exempla in te $F \mid$ dent $LG \parallel 25$ hodie quae $G \parallel 26$ ut $\alpha \parallel 27$ esse (et α) nobilem ante eius codd.; et nobilem post adul- repet. $\alpha \mid$ ad uindictam un icodd traven W qui codd., transp. W.

dictam scilicet facile possit propter adulescentiam consurgere et propter nobilitatem et quod in iracundia habet sine timore complere. praeterea est, ut dixit, et uiolentissimus 57 frater, uti et a moribus iam poena cumuletur. — 35 NVNC MINITATVR ID QVOD MOECHIS SOLET hic intelligimus quae- 5

- dam in moechos esse supplicia* uel ad crudelitatem uel ad turpitudinem. haec Pythias reticet ac nescire se dicit. —
- 59 37 QVID TANTVM hoc est: quantum est istuc facinus. —
- 60 38 QVIS HOMO PRO MOECHO VMQVAM VIDIT IN DOMO MERE-TRICIA DEPREHENDI QVEMQVAM et supra (II 3, 91) isto con-10 silio usi sunt, ut impunitatis spem sibi in domo meretricis pollicerentur. ita et nunc arguit Parmeno, quod pro moecho
- 62 in domo deprehensus sit meretricia adulescens. 40 DICO EDICO VOBIS NOSTRVM ESSE ILLVM ERILEM FILIVM uti iracundiam uel meretrix uel quilibet ille temperare possit, 15 maluit qui ille adulescens sit confiteri, ut propter nobili-
- 163 tatem non in eum aliquid constituatur. 41 NE QVAM IN ILLVM THAIS VIM FIERI SINAT bene adiecit 'Thais': ne fieri sinat aliquam uim illa Thais, quae amatorem habet eius
- 164 fratrem. 42 ATQVE ADEO CVR NON EGOMET INTRO E0 20 credit iam se domino posse succurrere; uerum quoniam Pythias mentitur, metuit uehemcnter, ne ingressus aliud inueniat Parmeno, quam ipsa narrauit. ideo obsistit et prohibet (et) eundem terret, ne ingredi uellet, quod omnes illi potius irascuntur, quod iam credunt ipsius consilio 25
- 967 esse cuncta perfecta. 45 ECCE AVTEM VIDEO RVRE RED-EVNTEM SENEM pater Phaedriae et Chaereae nunc rure aduenit. et supponit deliberatiuae speciem, utrum indicet domino an non. ut oportuit, celeri consultatione quid facien-

 α *[6] uel spadari uel aliud quidlibet.

3 implere $G \mid \text{est} - \text{uiolentissimus}$] dixit esse uiolentissimum $\alpha \parallel 4$ frater om. $F \mid \text{amoribus codd.} \parallel 7$ se om. $L \parallel$ 8 istud $FG \parallel 15$ posset $\alpha F \parallel 19$ bene – Thais om. $G \parallel 19$ eius fratrem habet amatorem $\alpha \parallel 21 \langle \text{et} \rangle$ iam F, iam $\langle \text{et} \rangle G \parallel$ 23 parmeno aliud inueniat $\alpha \parallel 24$ et add. W. | omnes om. $L \parallel$ 28 supponit] sc. Parmeno

EVGRAPHI COMMENTVM

dum esset elegit dicens necessitatem esse dicendi. ita et honestum et utile semper uincitur, si modo necessitas sit, sub qua aliter quam cogitur fieri non potest.

5.

- 971 1 EX MEO PROPINQVO RVRE HOC CAPIO COMMODI haec scaena narrationem continet, quemadmodum filius eius in 5 domo meretricis pro eunucho captus sit, simul cum defensione cț adulescentis, qui captus est, et ipsius, qui narrat, ne uideatur ipse suis ad periculum consiliis dominum impulisse. — EX MEO PROPINQVO RVRE HOC CAPIO COMMODI ex agro uicino solo mihi commoda ista sunt, hoc est 10 quod numquam aut urbis satietatem aut uillae capio: cum primum enim satietas esse coeperit, loci commutatione mu-
- 975 tatur. 5 QVEM PRAESTOLARE PARMENO HIC ANTE OSTIVM quem expectas? sed notandum, quod hic per accusatiuum protulit 'quem praestolare, Parmeno?', at uero Cicero (in 15 Catil. I 9, 24) per datiuum 'qui tibi ad forum Aurelium
  979 praestolarentur armati'. — 9 ERE PRIMVM TE ARBITRARI
  - ID QVOD RES EST VELIM QVICQVID HVIVS FACTVM EST CVLPA NON FACTVM EST MEA antequam crimen uel admissum aliquod facinus narraret, prius uoluit quod factum esset a 20 se remouere, quod factum sit, sua culpa non factum. 'ne me' inquit 'spectes' (v. 18), hoc est: non de me esse credas. sed hoc stulte factum: nisi enim crimen uel facinus ipsum dixisset, purgare non debuit personam suam. ideo senex interrogat, quid factum sit, et Parmeno RECTE inquit 25 OPORTVIT REM PRAENARRASSE ME hoc est: crimen, quod est admissum, prius oportuit dicere et sic adhiberi in

5 eius] senis Zeune || 6 sit om. L || 7 et 1. om. G | ipsius] eius a || 8 ad periculum suis a || 10 <id est> ex solo <et> uicino agro a; ex agro uicino post sunt β | ista W.: ita codd. || 12 enim om. G || 14 set L, et F || 17 re om. L | arbitrare L || 19 Esr om. L || 20 esset] est G || 21 ne - 22 credas fort. del. || 26 <ante me> hoc L || 27 est] esse L, esset (est F) post admissum FG

982 omnibus purgationem. — 12 EMIT QVENDAM PHAEDRIA EV-NVCHVM cum Aethiopissa simul empta sit, tantum de eunucho narrat, quia et ipse pertinet ad causam et ne dominum 986 in muneribus onerare uideatur. — 16 HEM IAM SCIT ILLE QVID MERETRIX SIET AN IN ASTV VENIT ALIVD EX ALIO 5 MALVM licet breuiter supra Parmeno utrumque narrauerit, uel ipsum emisse meretrici uel Chaeream amare coepisse, tamen utriusque calamitatis sensu senex grauiter indignatus conqueritur 'scit iam ille quid meretrix siet ?' ita non adulescenti crimen instituit quod uir sit, sed quod scit quid 10 meretrix siet. 'an quia quodam astu et quadam calliditate mala haec mihi ingeminata sunt, ut aliud malum mihi ex alio nasceretur?' ex malo enim comparati eunuchi aliud malum est, quod minor filius coeperit amare meretricem. 988 - 18 ere ne me spectes me impulsore haec non facit 15 narrata causa redit ad defensionem suam, quam supra 992 dimiserat. — 22 HVNC PRO MOECHO POSTEA COMPREHEN-DERVNT INTVS bene ita 'pro moecho' dixit, quia in domo 993 meretricis moechi crimen est nullum. — 23 ET CONSTRIN-994 XERVNT hoc est uinculis alligarunt. — 24 AVDACIAM ME- 20 RETRICVM SPECTA iam seruus meretrices accusare coeperat et audaces dicere, ut exinde a crimine suo per accusationem auocet dominum. --- NVM QVID EST ALIVD MALI DAMNIVE QVOD NON DIXERIS 'mali' pertinet ad hoc, quod Chaerea pro moecho intus est deprehensus et ligatus, 25. 'damni' ad illud, quod est a Phaedria emptus eunuchus.*

α*[26] Iussus Laches a Parmenone ingredi in domum Thaidis, ubi putabat filium suum uinctum teneri, sicut ei men-

1 phedria quendam $\alpha \parallel 2$ aethiopia $LG \mid$ simul sit empta F, et LG, om. $\alpha \mid$ tantun $\langle dem \rangle \alpha$, tamen $G \parallel 3$ quis F, qui rell. $\mid$ et 2. om. $G \parallel 9$ sciat L, sciat P $\mid$ ille iam $\alpha \mid$ adulescente codd., corr. Lindenbr. $\parallel$ 10 quid F, q2 rell. $\parallel$ 13 ex $\langle alio \rangle$ enim malo $\alpha \parallel$ 16 narrata W.: -tio codd. (cf. p. 130, 16) $\parallel$ 17 comps — INTVS] conprehenderint L $\parallel$ 18 ita $\langle que \rangle \alpha \parallel$ 23 aduocet P, uocet L, reuocet F, prouocet $G \parallel$ 24 $\langle quod dicit \rangle$ mali $\alpha \mid$ quod chereas α , quedā ad chereā LG, quod est a cherea $F \parallel$ 25 $\langle$ et hoc $\rangle$ pro β

tita fuerat Pythias, inuenit eum pacatissime sedentem cum Thaide. sed eis intulit magnum risum pulsans prae dolore filii et cursu utpote senex miroque modo derisus est a Pythia. unde ipsa glorians tali modo quia derisisset (-ent VS) illos, coepit gaudens dicere (haec pertinent ad V 6, 1, cf. Schlee p. 111, Bruns I p. 255, Mai p. 42).

6.

1002

1 NVMQVAM EDEPOL QVICQAM IAM DIV [OPTANDVM] QVOD MAGIS VELLEM EVENIRE MIHI EVENIT QVAM QVOD MODO haec scaena continet insultationem, quod, cum ingressus esset senex quasi timidus ac sollicitus de filii poena, inuenerit filium suum indutum ueste eunuchi: quod se 5 Pythias per dolum fecisse laudat, ut Parmeno deciperetur ac metu territus domino indicaret, quod celare debuerat. pulchre autem factum, quod metu quodam compulsus senex ingressus est domum meretricis, ut filio subueniret. et sic, dum illic Chremes est adulescens, frater uitiatae uir- 10 ginis, illic et adulescentis Chaereae promissio ad nuptias

- 1012 completur. 11 QVID ILICONE TE CREDERE OPORTVIT EA QVAE DIXI accusat Parmenonem stultitiae, primum quod crediderit ea, quae sibi et ab ancilla *et ab* irata dicerentur, deinde quod ea, quae celare debuerat, indicauerit 15
- 1013 domino. 12 AN PAENITEBAT FLAGITII TE AVCTORE QVOD FECISSET ADVLESCENS an, inquit, te paenitebat eius flagitii, quod factum esset ab adulescente, <***> indicare patri et
- 1015 prodere, quo eius facinus publicaretur? 14 NAM QVID ILLI CREDIS ANIMI TVM FVISSE qualem, inquit, credis adulescenti 20 fuisse animum co tempore, quo se uisum uidit a patre, 1018 quod eunuchi ueste esset indutus? — 17 ITANE LEPIDVM
- 1018 quod eunuchi ueste esset indutus? 17 ITANE LEPIDVM TIBI VISVM EST NOS IRRIDERE *SCELVS* hoc est 'tu scelus' id est scelerata: sic enim res ipsa ponitur pro persona,

1 OPTANDVM non est Ter. || 6 uti $FG \parallel 7$ indicaret domino $\alpha \parallel$ 12 credere ea quae dixi oportuit te $\alpha := Ter.$) || 14 crediderit W.: credit codd. || 18 factum esset om. $L \mid lac.$ sign. Lindenbr.; fort. suppl. nisi posses etiam || 20 TVM] misero cum β , tum illi misero $\alpha \mid$ adulescentis $\alpha \parallel 22$ esset] sit $\alpha \parallel 23$ tui scelus LF

144

α

ut Sallustius (Catil. 14, 1) 'ad hoc facinorum circum se 20 tamquam stipatorum cateruas habebat'. — 19 IN DIEM ISTVC PARMENO EST FORTASSE QVOD MINARE uideris quid mihi miniteris: meum supplicium adhuc imminet et impendet 21 et interim punieris. — 20 qvI STVLTVM ADVLESCENTVLVM 5 NOBILITAS FLAGITIIS hoc est: peccatis notum omnibus reddis ET EVNDEM INDICAS. — VTERQVE EXEMPLA IN TE EDENT* adulescens, qui nobilitatus est flagitiis, et pater, cui hoc est te indicante proditum, edent in te exempla, hoc est 124 poenas tibi imponent. — 23 EGOMET MEO INDICIO MISER 10 QVASI SOREX HODIE PERII quietus enim dum semper est sorex, uel uoce uel strepitu se prodit et indicat, quo facilius capi possit.

 $\alpha^*[7]$ id est component. exemplum dixit pro tormento.

7.

25 1 QVID NVNC QVA SPE AVT QVO CONSILIO HVC IMVS 15 inducitur in hac scaena miles Thraso ad Thaidem reuerti uelle, ut recipiatur a meretrice, quoniam se intelligit exclusum. eius autem posterior uis est, quamquam hoc dissuadet ei parasitus, sed quoniam colax est, dat consen27 sum. — 3 QVI MINVS QVAM HERCVLES SERVIVIT OMPHALAE 20 Omphalam dicitur Hercules uehementer amasse ita, ut muliebri *ipse* indutus habitu opera quoque feminéa faceret et habitum suum amicae eidem daret. ergo miles, quoniam se seruiturum esse meretrici dicere uolebat, ne turpitudinem, quod miles esset et meretrici seruiret, subire 25

1 sallustius (in iugurtino) $\alpha \parallel 3 \text{ est } om. LG \mid \text{minitare} F \alpha \parallel 5 \text{ interim } F$, iterum rell. | puniris LGP^1 (recte?) $\parallel 9$ te indicante (hic desinit cod. L)] indicatum id est $\alpha \mid \text{exempla}$] tormenta $\alpha \parallel 11$ semper] super $\alpha \parallel 17$ meretrice] Thaide $\alpha \mid \text{exclusum} \langle \text{esse} \rangle \alpha \parallel 19$ ei om. $FSV \parallel 21$ amasse uehementer $\alpha \parallel 22$ indutus muliebri $\alpha \mid \text{ipse } om. F \mid \text{femine } \beta \parallel 25$ meretrici serviret W: uiret (ol. sscr.) meretrici se (servire uel G, om. F) codd. | subicere P^2VS

Donati comm. rec. Wessner. III 1.

uideretur, exemplum ab Hercule suscepit. ita enim gloriosi faciunt, ut peccent et peccati tunc se habere profitean-1028 tur exempla. — 4 VTINAM TIBI COMMITIGARI VIDEAM SAN-DALIO CAPVT* utinam tibi comminui et percuti uideam caput, ut uere seruire uidearis. hoc quidem paululum s summissiore uoce parasitus dixit.

 $\alpha^*[4]$ sandalium neutro genere genus calciamenti est.

8.

- 1 O POPVLARES ECQVIS ME VIVIT HODIE FORTUNATION 1031 exultationem haec scaena habet, quod Chaerea consilium suum complere potuerit. est ergo hic allocutio gaudentis. laudat autem Parmenonem, se atque fortunam: Parmeno- 10 nem, quod consilium dederit, se, quod aggressus sit, fortunam, quod cuncta compleuerit. mox ea, quae intus acta sunt, narrat et sibi esse sponsam et illam cognitam ciuem et meretricem tantum fratri esse Phaedriae et militem 1040 exclusum. idcirco Parmeno adiecit 10 FRATRIS IGITVR THAIS 15 TOTA EST. hoc cum miles audisset, uehementer in amoris flammas incensus deliberat, quid facere debeat. sumit consilium, ut hos roget. ac primum allocutio. rursus interponitur Phaedria, qui exultationem gaudii sui exprimit et de suis facultatibus gaudet gratiasque agit patri, quod 20 festiue et iocunde interueniens cuncta compleuerit.
- 1049 19 DI VESTRAM FIDEM INCREDIBILIA PARMENO MODO QVAE NARRAVIT ingressus Parmeno Phaedriae narrauit uniuersa, quae dixerat frater. ita cum fratrem continuo ui- 25 disset, nihil aliud dixit quam gaudium et laetitiam habere se, (quod) dicens iam ostendit se cuncta a Parmenone

2 peccandi $\alpha \parallel 7$ et quis codd. | hodie uiuit $\alpha \parallel 8 \langle in \rangle$ hac scaena codd., corr. Lindenbr. $\parallel 12$ quod W.: quae codd. $\parallel$ 17 deliberat om. $F \parallel 18$ ac F, ad rell. $\parallel 19$ qui] quod G, quam $F \parallel 20$ patri om. $F \parallel 22$ pi] novae scaenae initium in codd. $\parallel$ 25 frater om. $F \mid \text{fratrem } F$, ter rell. $\parallel 27$ quod add. W. | se 2. om. F 051 cognouisse. — 21 nihil est thatde hac frater tva DIGNIVS QVOD AMETVR melius nihil, quod amari possit. ---053 23 TV MIHI ILLAM LAVDAS utique cum scias me amatorem quodammodo superuacuum est, mihi illam quod laudas. — PERH QVANTO MINVS SPEI EST TANTO MAGIS AMO & morem 5 etiam concitari manifestum est et rursus, ut hic Terentius dixit, desperatione incendi. uerum illa desperationis quadam spe, [†]ducatur quod peruenire possit, amor minus incenditur. denique hic miles, quoniam recipi se in partem sperat, idcirco 'quanto minus spei est' inquit "tanto magis amo'. - 10 054 24 PERFICE HOC PRECIEVS PRETIO hic persuadet + Parmenoni, uti, quocumque pacto hoc compleatur, ad meretricem pos-056 sit admitti. - 26 sı qvid collibitym est novi te ironia est 'si quid collibitum est.' - DONVM PRAEMIVM A ME OPTA-TO ID OPTATVM FERES 'noui te: hoc si feceris, quod uis 15 donum praemio' — dona scilicet sunt, quae ultra meritum sunt; praemium uero est, quod quasi ob meritum datur —, 'hoc' inquit 'a me poscito: id cum optaueris, accipies'. proprium enim uerbum est, ut 'optet praemium 058 uir fortis quod uolet'. — 28 si EFFICIO HOC POSTVLO 20 uaria distinctio: quidam enim sic distingunt 'si efficio hoc'. ut postea subiungant 'postulo'. — VT MIHI TVA DO-MVS TE PRAESENTE ABSENTE PATEAT parasitus nihil aliud desiderat praemii loco nisi ut sibi cibus suppeditari possit et, siue praesens miles siue absens sit, numquam uo- 25 1660 catus, semper tamen ad cenam ueniat. — 30 do FIDEM FV-TVRVM futurum hoc esse iam fidem promitto et spondeo [ut (Verg. Aen. XI 230) 'pacem Troiano ab rege petendum'].

1 cognosse $\beta \parallel 3$ MHI] thaidem codd. (gloss. ad ILLM) $\parallel$ 4 quod om. $F \parallel 8$ ducatur quod p. p.) cum datur quoad p. p.? $\parallel$ 9 hic Zeune: hoc codd. | recepisse codd., corr. Lindenbr. $\parallel$ 11 Parmenoni] immo Gnathoni | ut $\alpha \mid \langle \text{et} \rangle$ ad $G \parallel$ 13 collibuit $FP^1 \mid$ nouiteronia G, nouit (om. F) yronia $F\alpha \parallel$ 14 siquid] quicquid codd. $\parallel$ 15 si hoc $\alpha \mid$ effectis F. $\parallel$ 16 dona — quae W. (duce Schoellio): donasse atque codd. $\parallel$ 17 sunt $\langle \text{dona} \rangle \alpha \parallel$ 21 sic $\langle \text{dicunt sic} \rangle$ codd. $\parallel$ 22 hoc] huic codd. $\parallel$ 24 cibus Lindenbr.: -os codd. $\parallel$ 27 ut — petendum secl. W. (interpolator fidem futurum comparavit cum pacem petendum)

- 1063 33 SCIN QVAM FRETVS si praesumis, inquit, de nobis, praedico, ut scias istam nos habere sententiam, quod, si te in hac platea aliquando inuenerimus, ita accipieris, ut numquam tibi subuenire possit ista defensio, quod alium
- 1066 quaerebas aut iter quod hac te habere dicas. 36 NON 5 COGNOSCO VESTRVM TAM SVPERBVM hoc, quod respondistis tam superbum, uestrum esse non cognosco nec credo. —
- 1067 37 PRIVS AVDITE PAVCIS haec deliberatiuae species est, uti deliberet Phaedria, (an) riualem in partem meretricis recipiat. est ergo principium ab utili collocatum, cum dixit 10
- 1069 SI PLACVERIT FACITOTE. 39 PRINCIPIO EGO VOS AMBOS CREDERE HOC MIHI VEHEMENTER VOLO in hoc principio rursus Gnatho, quoniam scit odiosum militem, interponit se (et quod facit suae) utilitatis causa facere confitetur. uerum ne sibi consulere intelligatur tantum, cum utique alienus sit qui 15
- 1071 cupiat persuadere, adiecit 41 vervm si idem vobis prodest vos non *id* facere inscitta est, ita persuasurus (suam) utilitatem aliorum dixit se hoc quod facit facere utilitate, ut rei appetendae quodammodo se esse dixerit exemplum.
- 1072 deinde apponit ipsius sententiae propositionem 42 MILITEM 20 EGO RIVALEM RECIPIENDVM CENSEO. primum hoc deliberatiuae est, ut *ipse*, qui suadet, aliquam sententiam dicat, quemadmodum in Philippicis (cf. Cic. Phil. VIII 33; IX 15)
- 1073 'quare ita censeo' et in Sallustio (Catil. 52, 36). 43 co-GITA MODO TV HERCLE CVM ILLA PHAEDRIA post sententiae 25 propositionem subnectit ea, quae utilia sunt Phaedriae, ut libenter cum meretrice uiuat et libenter capiat uictum: ipsum quidem non plurima dare, Thaidem contra plurima

3 ita $\langle ut \rangle \beta$; fort. ita tu | acceperis codd., corr. Lindenbr. || 6 respondisti $F \alpha \parallel 7$ tam] est $a \mid \langle nam \rangle$ uestrum $\alpha \mid non$ credo nec cognosco G, (in mg. aliter add.) $F \parallel 8$ haec] hoc $\alpha \parallel$ deliberatiuae Lindenbr.: -ua codd. || 9 deliberet F, -rat rell. | an add. Lindenbr.; ut post riualem $\alpha \parallel 13$ Gnatho Lindenbr. pro quod facio (-iat F) codd., quod infra inser. W. | interponi $\alpha \mid$ et add. W., suae Schoell || 16 capiat $F \alpha \parallel 17$ suam add. W. || 18 uti litate (inut- α) malum (-li $G \alpha$) dixit (ind- G) codd., corr. W. || 19 quodammodo om. F || 21 ergo codd. | deliberatiuae W:: -ua β , -uum $\alpha \parallel 28$ dare om. F

uelle accipere; esse autem optimum, qui dare possit, hunc 077 solum militem. - 47 NEC MAGIS EX VSV TVO hoc est: nec est aliquis, qui magis sit ex tua utilitate, quod habet quod det et largius nemo dat. sed hic incidit quaestio 079 'forte datorem amare meretrix incipiat'. subiunxit 49 FA- 5 TVVS EST INSVLSVS TARDVS STERTIT NOCTES ET DIES NEQVE ISTVM METVAS NE AMET MVLIER FACILE PELLAS VBI VELIS ita omni genere aptus est miles, uel ut dona det uel ut 081 facile contemni possit. — 51 praeterea hoc etiam quod EGO VEL PRIMVM PVTO post tanta quae supra narrauerat 10 commoda adiungit, quod etiam sibi maxime necessarium est, quod nemo melius accipiat quam miles. 'accipit' autem pascit, quod Virgilius (Aen. III 353) 'illos porticibus rex 083 accipiebat in amplis'. — 53 MIRVM NI ILLOC HOMINE QVOQVO PACTO OPVS EST siue quoniam nemo melius pascit neque 15 prolixius, id est abundantius, siue quoniam multa dona meretrici donare potest, quocumque (modo) hic homo est 084 necessarius. — 54 vt me in vestrym gregem recipiatis etiam de se persuadere uoluit, ut non excludatur, sed pariter cum his possit uiuere et iam horum auxilio uti. - 20 085 55 SATIS DIV IAM HOC SAXVM VERSO olim cum isto milite laboro. quem militem ob stultitiam 'saxum' appellauit, ut (Verg. Aen. VI 471) 'quam si dura silex aut stet Marpesia cautes': ubicumque enim est quaedam stupiditas, silici com-1093 paratur. — 63 DIXIN EGO IN HOC INESSE VOBIS ATTICAM 25 ELOQVENTIAM quidam intelligunt hoc uersu de Terentio dici, qui ita comoediam scribit, ut in se habeat eloquentiam Atticam, hoc est Menandri eloquentiam, qui fuit

3 quod] quia $G \parallel 4$ hec G, om. $FVS \parallel$ indicit codd. praeter $G \parallel 5 \langle ut \rangle$ incipiat meretrix $\alpha \parallel$ subiungit $F \parallel 8$ ita W.: ista codd. $\parallel$ aptus est Lindenbr.: aptasse codd. $\parallel$ 10 tanta] ea $VS \parallel$ commoda narrauerat codd. $\parallel$ 15 quoniam] quam G, quia rell. $\parallel$ 16 quoniam] quam $G \parallel 17$ quocumque modo W.: et quocumque codd.; ad quaec-Lindenbr. $\parallel$ 18 vr] cum $\alpha \parallel 20$ uti om. $\beta \parallel$ 21 hoc iam G, iam $VS \parallel$ verso] uoluo $G \parallel 22$ ob F, om. rell. $\parallel$ saxum] *** P, om. $VS \parallel$ 24 cautex $\alpha \parallel 25$ uobis inesse $G \parallel$ hunc qui et a $\alpha \parallel$ 27 qui ita Goets-Schoell: quia et F, qui etiam G,

150 EVGRAPHI COMMENTVM – EVNVCHVS V 8, 63-64

Atticus; quidam de milite, ut per ironiam dictum sit; uel certe qui ad praesentem militem, ut credat se esse laudatum, 'dixi ego quod miles habeat in se eloquentiam Atticorum', siquidem et modo adiunxerit, quod dixit (v. 62) 'numquam etiam fui usquam, quin me omnes amarent s plurimum'. ita usque ad extremum melius persona seruata est militis gloriosi (et) oratio, ut ab illis se diceret di-1094 ligi. — 64 NIHL PRAETER PROMISSVM EST omnia, quae dixisti, inuenimus in milite. an: omnia, quae promisimus tibi, implebuntur et nihil est uel erit praeter id quod 10 diximus?

tiam $\langle \text{siue elegantiam} \rangle F$, om. $G \parallel 2$ qui etc.] fort. $\langle \text{sunt} \rangle$ qui $\ldots$ $\langle \text{putent dictum} \rangle$ 'dixi etc. $\parallel$ 3 ergo codd. $\parallel$ 4 et $\langle \text{ille} \rangle$? $\mid$ dixerit $\beta \parallel$ 5 amarint $\alpha \parallel$ 7 et oratio W.: exaltatio G, oratio rell. $\parallel$ 8 praetermissum $\beta \mid \text{gsr om. } F \parallel$ 9 an] et G

EVGRAPHI COMMENTVM HEAVTON TIMORVMENV

Litteris inclinatis indicavi quae in sola rec. β exstant.

HEAVTON TIMORVMENOS

PROLOGVS

Omnes hae comoediae de Graeco translatae sunt, a Menandro quidem quattuor, duae ab Apollodoro: Heautontimorumenon Menandri esse manifestum est. cuius prologus partitionem tenet, in qua (uult, antequam) docet quid in quaestione sit, id ipsum, ne populus miraretur, dissoluere. 5 1 NE CVI SIT VESTRVM MIRVM CVR PARTES SENI POETA 1 DEDERIT QVAE SVNT ADVLESCENTIVM duas partes proponit: unam, quod contra consuetudinem senex prologus processit in publicum; solet enim istud officium semper adulescentibus dari. ergo quoniam contra consuetudinem in prologi persona io processit senex, idcirco hanc primo populo uult soluere 3 quaestionem. — 3 DEINDE QVOD VENI ELOQVAR altera haec pars est. simile autem mihi uidetur huic esse principium divinationis; namque et illic (Cicero, divin. in Caec. 1, 1), quod 'subito mutata uoluntate ad accusandum descenderat', 15 mirum dixit uideri uel iudicibus uel circumstantibus ac propterea se primum id uelle dissoluere: 'si quis uestrum. iudices, aut eorum qui adsunt forte miratur'. uides hoc uerbum mirari semper apponi: ita enim et hic dixit 'ne cui sit uestrum mirum'. hanc igitur partitionem soluit, 20

1 (Ne cui sit uestrum mirum) Omnes $F \parallel 2$ ab ollodoro PB^1 , ab aboll- $VS \mid H \land OYTO > TOY > (\square POY > (H - O) - V,$ $(/// \land OYT -) S \parallel .3$ esse manifestum P, esse est VS, est B, manifestum est $F \parallel 4$ uult antequam add. Schoell (cf. infra) | quod in quaestionem $F \alpha \parallel 5$ miretur $F \parallel 7$ adulescentum $PVS \parallel$ 9 semper AG, om. rell. $\parallel$ 10 in om. $F \mid$ prologi F, -um rell. $\parallel$ 11 primo F, -am rell. $\parallel$ 19 mirari] nouerit $F \alpha \parallel 20$ soluit om. A

uti dicat 'cur partes seni poeta dederit, quae sunt adules-11 centium'. quod primo proposuerat, primo soluit 11 ORA-TOREM ME ESSE VOLVIT NON PROLOGVM VESTRVM IVDICIVM FECIT ME ACTOREM DEDIT. quod autem dixit 'quod ueni,

- 16 eloquar', illud est 16 NAM QVOD RVMORES DISTVLERVNT 5 MALIVOLI MVLTAS CONTAMINASSE GRAECAS DVM FACIT PAV-CAS LATINAS ID ESSE FACTVM HIC NON NEGAT. ergo ut propositio collocata est, ita est etiam soluentis ordo seruatus. sed nunc ad interpretationem superiorum reuertamur. 10
  - 4 4 EX INTEGRA GRAECA INTEGRAM COMOEDIAM HODIE svm ACTVRVS quoniam Andria e duabus comoediis uidetur esse confecta, quippe illic et Perinthia et Andria continentur, quod quidem criminis loco aduersarius dederat, ideo hic 'ex integra' inquit 'comoedia integram comoe- 15 diam acturus sum', ne uideatur ab aliquo tacta aut ipse alteram tetigisse, sed unam comoediam et integram ad Latinum sermonem interpretatione mutasse. denique ideo § adiecit 6 DVPLEX QVAE EX ARGVMENTO FACTA EST SIMPLICI, ut simplex argumentum sit duplex, dum et Latina eadem 20
  - 7 et Graeca est. 7 NOVAM ESSE OSTENDI propterea, quia a Graeco tantum dicta est et a Latino non tacta est, $\langle sed \rangle$ nunc primum in scaenam procedit, idcirco dicitur 'noua'. ET QVAE ESSET supra enim dixit (v. 5) HEAVTON
- 8 TIMORVMENON. 8 ET CVIA GRAECA SIT NI PARTEM MA- 25 XIMAM EXISTIMAREM SCIRE VESTRVM ID DICEREM duplex hic pronuntiatio est: 'qui scripserit et cuia Graeca sit, ni partem maximam existimarem scire id', ut post inferatur 10 10 NVNC QVAMOBREM HAS PARTES DIDICERIM PAVCIS DABO.
- 10 10 NVNC QVAMOBREM HAS PARTES DIDICERIM PAVCIS DABO. illud, quod supra positum est, uidetur adiectum; nunc zo

2 primo 1.] prius $F \parallel 4$ suctorem $ABVS \parallel 5$ rumoris $FP^1 \parallel 7$ esse id $G \parallel 8$ solutionis Lindenbr. (recte?) $\parallel 12$ Andria e (ex Lindenbr.)] andrie A, -dria a BVS, -dria $FGP \parallel 18$ interpretationē $\alpha \parallel 20$ duplex (comoedia) Lindenbr. $\parallel 21$ et F, om. rell. | ostendit $\alpha \mid$ quia] quoniam F, cum $\alpha \parallel 22$ a 2. om. $\alpha \mid$ nunc acta P, non acta BV, nacta $S \mid$ est sed W. $\parallel 24$ esset $\langle$ nunc $\rangle$ F (cf. supra) | enim AF, est P, om. rell. $\parallel 28$ scire $\langle urm \rangle F \mid$ id] dicerem add. G, facerem add. F

154

redit ad partitionem supra collocatam, cur partes adules-11 centium senex sumpserit 11 ORATOREM ME ESSE VOLVIT NON PROLOGVM uti apud uos agerem causam potius, non officio fungerer prologorum: prologi enim, sicuti iam dictum est (Andr. prol. in.), aut argumentum narrant aut s poetae personam commendant aut audientiam postulant. nunc autem ego apud uos acturus sum causam et defen-dam, si quid fuerit forte in Terentium ab aduersario loco 12 criminis intentatum. ideo enim dixit 12 vostrvm IVDI-CIVM FECIT ME ACTOREM DEDIT SED HIC ACTOR TANTVM 10 POTERIT A FACUNDIA QUANTUM ILLE POTUIT COGITARE COM-MODE QVI ORATIONEM HANC SCRIPSIT QVAM DICTVRVS SVM poeta, inquit, me actorem esse uoluit, qui tantum in facundia excellit et praeualet ingenio, quantum et ego, qui eandem comoediam acturus sum, in agendo praeualeo. 15 ita 'hic actor' hoc est ego, 'tantum poterit a facundia' 16 hoc est non degenerabo ab eo, qui cogitauit. — 16 NAM QVOD RVMORES MALIVOLI DISTVLERVNT hic iam incipit causam dicere, cur uenerit, sicut supra diximus, ut purget quaestiones ipsas et obiecta ab aduersariis soluat. 'mali- 20 uoli' autem quod dixit, uel numeri pluralis est, ut ma- autem quod dixit, del numeri plurans est, at ma-liuoli rumores ipsi (sint), uel singularis, ut sit huius maliuoli, hoc est Luscii Lanuini. 'distulerunt' in di-17 uersum disseminarunt. — 17 MVLTAS CONTAMINASSE GRAE-CAS DVM FACIT PAVCAS LATINAS hoc est illud, quod dixi- 25 mus, quando hic praelocutus est, ut diceret 'ex integra Graeca integram comoediam sum acturus hodie'. ita et hic hoc sibi crimen dicit obiectum, quod Terentius multas Graecas contaminauerit comoedias, dum paucas Latinas facit. hoc autem crimen Terentius non negat factum, so sed sibi licere demonstrat et licere scilicet per aliorum exempla, quemadmodum Tullius dixit (divin. in Caecil. 2, 5) 'adductus sum, iudices, fide misericordia multorum bono-

1 collatam $\alpha \parallel 4$ enim] est $\alpha \parallel 5$ est AFP, om. rell. $\parallel 16$ potero codd. $\mid a \rceil$ in F, om. $AGP^1 \parallel 19 \langle iam \rangle$ supra $F \parallel 21$ numero plurali (-iș P) $\alpha \mid$ est (post singularis) F, om. rell. $\parallel 22$ sint add. W. $\parallel 23 \langle id est \rangle$ in diversum α , om. F

19 rum exemplo': et hic habet bonorum exemplum. - 19 FAC-22 TVRVM AVTVMAT facturum dicit et profitetur. - 22 NAM QVOD MALIVOLVS VETVS DICIT aliud rursus crimen est, quod obiectum nunc proponit, quoniam Luscius Lanuinus dicit Terentium non peritum artis musicae ad comoedias scri- 5 bendas accessisse praesumente potins ingenio amicorum. 25 non suo. — 25 arbitrivm vestrvm vestra existimatio VALEBIT hoc locutionis genus satis mirum est, cum dicit 'de hac re uos iudicare poteritis, an id, quod obicitur nobis, uerum sit, ut Terentius non natura sua fretus ne- 10 que ingenio, sed amicorum potius ad scribendas comoedias accesserit'. namque rumor est, quod Terentius cum Scipione Africano familiarissimus fuerit et simul istas comoedias cogitarit. hoc igitur prologus nititur soluere. et quoniam non est erubescendum tali uiro fuisse con- 15 iunctum, idcirco minus curat hoc crimen dissoluere: dicit tantummodo 'uestrum iudicium est et uestra existimatio'. 26 - 26 QVA RE VOS OMNES ORATOS VOLO hic iam seguitur officium prologi, ut beniuolentiam petat: quae beniuolentia 27 et in aduersarios odium concitat, quod adiecit 27 NE PLVS 20 INIQVVM POSSIT QVAM AEQVVM ORATIO. - DATE CRESCENDI

COPIAM NOVARVM QVI SPECTANDI FACIVNT COPIAM SINE VI-TIIS quoniam petitio generaliter fuerat collocata, uti nouis poetis fauerent auditores, adiecit 'sed qui sine uitiis comoedias dant': (nam) et Luscius Lanuinus nouas comoe- 25 30 dias profert, sed cum uitio. adiecit et **30** NE ILLE PRO SE

- DICTVM EXISTIMET ne Luscius Lanuinus etiam pro se pe-
- 31 titum arbitretur. 31 QVI NVPER FECIT SERVO CVRRENTI IN VIA DECESSE POPVLVM proponit uitium, quod admiserat poeta Luscius Lanuinus, quippe cum omnis comoedia aut 30

 $\begin{array}{c} 2 & \text{NAM} \end{bmatrix} \text{ tum } Ter. \parallel 9 \text{ obicietur } A^1G \parallel 12 \text{ est } ante \text{ namque} \\ \underset{er}{\text{er}} \\ F \alpha \parallel 13 & \text{fuit } A, \text{ fuit } rell. \mid \text{et simul } AG, \text{ semper } rell. \parallel 14 \text{ hic} \\ F \alpha \parallel 20 & \text{odium } om. F \parallel 22 \text{ nousrum } \langle \text{rerum} \rangle F \alpha \parallel 28 \text{ collata} \\ G \alpha \parallel 24 & \langle \text{nouis} \rangle \text{ sed } F \alpha \parallel 25 \text{ nam et } W.: \text{et } \beta, \text{ illis } (om. P) \alpha \parallel \\ 26 \text{ et } post 27 \text{ existimet } codd. \parallel 28 \text{ currente } AG \parallel 29 \text{ decessisee } G, \\ \text{deesse } \alpha \mid \text{ admiserat } AG, \text{ -rit } rell. \end{array}$

156

errorem teneat ex amatoribus aut iniuriam meretricum aut filiorum suppositiones aut aliquid tale, quod ad moralitatem uidetur esse conjunctum. quid tale hic est. cum seruus currit, cum populus discedit, quod domino insano oboediat seruus? haec potius aliena a comoediis sunt, et 5 ait aperte ac breuiter ea, quae sunt comoediarum. omnis comoedia aut habet amores aut agnitionem aut suppositionem. habet amores, ut Andria, quam quidem et in agnitione esse cognoscimus; nam cognoscitur Glycerium, quia ciuis sit. suppositionem habet, ut apud Plautum 10 qui est Truculentus: militi enim supponitur filius, ut exinde in meretricis affectum artius et strictius colligetur. ergo cum uideamus haec necessarie in comoediis teneri. uehementer errauit Lanuinus, qui extra haec comoediam instituit et scribit seruum currere, populum per uiam 15 discedere, quod insano seruiat domino. unde apertissimum 36 uitium in comoedia Terentius reprehendit. --- 36 STATA-RIAM AGERE LICEAT PER SILENTIVM quidam 'statariam' genus esse putant comoediae, ut statariae comoediae sint, in quibus sunt stantes, unde $\langle et \rangle$ hanc stata-20 riam nominant. mihi autem uidetur 'statariam agere ut liceat per silentium' ideo dixisse, ut perpetuo et stabiliter agatur haec comoedia neque populi aduersis suffragiis foras pellatur. ideo enim adiecit 'ut liceat per silentium' et 37 subiungit 37 NE SEMPER SERVVS CVRRENS IRATVS SENEX etc. 25 ASSIDVO AGENDI SINT MIHI CLAMORE SVMMO CVM LABORE MAXIMO. haec autem, quae nunc nominauit, propria uiden-

2 suppositionis (-nem B) $F\alpha$ | mortalitatem $A^1F^1V \parallel 4$ decedit V, descendit $FPBS \parallel 5$ oboediat] seruiat β | haec A, nec G, ne rell. | sint aperte ait (om. et) $\alpha \parallel 6$ comoediarum (explicemus) $F\alpha \parallel 7$ amoris $\alpha \mid aut 2. om. \alpha \parallel 8$ amoris $\alpha \mid ut (est) F$, ut (ex) $\alpha \mid et om. \alpha \parallel 9$ agnitionem $AF\alpha \mid agnoscitur ? \parallel 12$ colligitur (gatur B) $F\alpha \parallel 13$ necessario A, (esse) necessaria $F\alpha \parallel 15$ scribit om. $BVS \parallel 17$ reprehendit terentius $BVS \parallel 19$ ut — comoediae om. $F\alpha$; comoediae om. G \parallel 20 sint] sunt FG, om. $\alpha \mid sidu A$, e $F \parallel 27$ quam $FVS \mid$ uidentur AB, -detur rell.

tur esse personarum, nam serui officium est currere, senis irasci; parasitus autem edax est, impudens sycophanta, leno auarus est: 'ergo si quae propria sermonis sunt et quae necesse habeo ex necessitate personarum complere, debetis mihi fauere potius quam aduerso suffragio contra 5

- 41 facere'. 41 MEA CAVSA CAVSAM HANC IVSTAM ANIMVM INDVCITE VT ALIQVA PARS LABORIS MINVATVR MIHI quantum enim ad eum, qui comoediam scribit, pertinet, potuit secundum mores ingenio uniuersa complere; ego autem, qui haec pronuntiaturus sum, necesse habeo silentium. ideo, 10 inquit, propter me hanc mihi operam exhibete, ut cum
- 46 silentio attendatis. 46 IN HAC PVRA EST ORATIO quoniam sic dixerat, laboriosas potius comoedias ad se deferri, leues ad alium, ne praeiudicium huic comoediae fecisse uideretur, quod ipse dixit illam laboriosam, aut 15 exinde iam ut superius a populo iudicari posset, adiecit 'in hac pura est oratio'. — EXPERIMINI IN VTRAMQVE PAR-TEM INGENIVM QVID POSSIT MEVM non omnes aequali modo utrumque possunt et leuia proferre et grauia complere. ita ait 'in utramque partem': quoniam semper in aspe- 20 rioribus comprobastis, nunc quoque (in) leuioribus nosse
- 51 debetis. 51 VT ADVLESCENTVLI VOBIS PLACERE STV-DEANT POTIVS QVAM SIBI Si enim mihi nunc honorem per silentium dederitis, facile adulescentes eo compelletis, ut uobis placere potius uelint, non sibi. quoniam officium 25 prologorum adulescentes sumunt et multa in comoediis ipsi

1 concurrere A, concurrere rell. || 3 si AG, sunt rell. || quae] hace PB | sunt $\langle in\bar{s} \ (\bar{m}s \ G) \rangle AG$, om. PB^1 | et om. $F\alpha$ || 5 fauere] facere PVS | contra facere (dicere G)] constus facere $F\alpha$; c- fallere Schopen | iustam $\langle esse \rangle F | \langle in \rangle$ animum $G\alpha$, om. $A \parallel 8$ enim] est α | potuit $\langle enim \rangle PB \parallel 9$ moras AG, morem $BVS \parallel 11$ inquit $\langle ut \rangle FV$; i- uel Schopen || 14 leues AB, len- rell. || 15 dixit W.: -cit codd. | illa aut (om. laboriosam) $F\alpha \parallel 16$ ut superius a W.: aut ut superius AG, a (ad F) superiora (-ri B) rell. || 18 omnis BV, -nia PS | aequalitas (-ta $F) \alpha \parallel 19$ lenia PVS | perferre $A\alpha$, perficere $F \parallel 21$ in add. W. | lenioribus $G \parallel 23$ enim] est (om. B) $\alpha \parallel 24$ eo Zeune: eos $F\alpha$, om. $AG \parallel 26$ multi A

acturi sunt, ita factum cum mihi ex hac actione esse cognouerint, facile ipsi laborem hunc capere possunt, ut uobis placeant.

I.	
1.	

53 **1** QVAMQVAM HAEC INTER NOS NVPER NOTITIA ADMO-DVM EST haec scaena continet iniustam accusationem, quod 5 graues senex de se exigat poenas; defensionem continet iustam: memorat quippe ita se meritum, ut ipse de se habeat exigere poenam. quam rem qualitatis esse intelligimus status et non tam esse accusationem quam obiurgationem. et omnino in huiusmodi auctoribus, qui non 10 apud iudicem controuersiam dicunt, uim debemus potius intelligere quam controuersiam: non enim iudices praesunt: sed quoniam talis est actio, ut uideatur uim controuersiae continere, idcirco hic status est et secundum istum statum cuncta dicuntur. ergo in hac scaena sta- 15 tus qualitas est absoluta, an iuste fecerit uel faciat, quod de se senex exigat poenas. quam rem docet iuste fieri ex eo, quod se meritum dicit propterea, quia ipse filium suum amantem adulescentium more miserit in militiam duram saepius eum accusando; unde probat 20. iuste sibi imponi istas quas implet grauissimas poenas. - QVAMQVAM HAEC INTER NOS NVPER Chremes uicinus cum conspiceret senem eundemque diuitem grauiter laborare, ut tota die in opere consisteret uehementer, accedit interrogans et, ut oportet apud ignotum, longa utitur 25

1 factum $\langle est \rangle G \mid$ actionem $\alpha \parallel 2$ possint $F \alpha \parallel 4$ noticia nuper $\alpha \parallel 5$ iniustam *Lindenbr.*: iniuste codd. | accusationi $VS \parallel 6$ graves Schopen: -is codd. | defensionem $\langle$ autem $\rangle ? \parallel 7$ instam *Lindenbr.*: iusta S, iusti rell. || 8 habeat (debeat $P \mid 10$ huiusmodi ex his corr. $P^3 \parallel 14$ status hic $\alpha \parallel 15$ istum statum] ista tum $\alpha \parallel 16$ qualitatis $\alpha \mid an$] utrum $\alpha \parallel 19$ adolescentum $\alpha \parallel 20$ eum] ipsum F, om. $VS \mid$ proba G, om. $FVS \parallel 21$ istas] has ipsas $\alpha \parallel 23$ cum] eum α , cum eum $F \mid$ eundemque $\langle olim \rangle \alpha$, eundem G

oratione, simulque sibi etiam quaestionem facit et quasi ipse sibi respondet. quo pacto uim ostendit eius, qui interrogat, cum sit ignotus: aliter enim senem in dolore positum et calamitatibus pressum ad locutionem et ad fabulas prouocare non posset, nisi secum ipse interrogans s illud ita loqueretur, uti adiceret, quae ipse respondere potuisset. ac primo purgat personam, cur, quamuis antea familiaritas nulla fuerit, audeat tamen hodie accedere et cum eo logui. dicit quas causas habeat sibi, ut interrogare cupiat, quod nimius labor, quem ipse de se exigat 10 ille, qui senex est et qui diues est, in se taciturnitatem esse non permiserit, sed potius compulerit ad interrogandum, etiam(si) sibi parua amicitia fuisset atque notitia ex hoc, quod uicinum agrum non longe ante mercatus 55 est. - 3 NEC REI SANE AMPLIVS QVICQVAM FVIT nec ali- 15 quid inter nos fuit rei, ex quo facilius iungeremur. — 56 4 TAMEN VEL VIRTVS TVA ME VEL VICINITAS quam honesto uerbo usus est: laborem et calamitatem uirtutem potius 57 nominauit! — 5 gvod ego in propingva parte amicitiae PVTO uicinitas agrorum et domorum quasi quaedam pars 20 58 amicitiae est. — 6 AVDACTER MONEAM ET FAMILIARITER 'audacter' quod quaedam dicturus est ueluti accusans, 'familiariter' quod ita accedit quasi ex notitia praeterita. .59 - 7 gvod mihi videris praeter aetatem tvam facere ET PRAETER QVAM RES TE ADHORTATVR TVA ipse partitio- 25 nem suam persequitur, nam propter aetatem sic subiun-62 git 10 ANNOS SEXAGINTA NATVS ES AVT PLVS EO VT CONI-CIO AGRVM IN HIS REGIONIBVS MELIOREM NEQVE PRETI MAIORIS NEMO HABET. 'meliorem' ad usum refert, 'pretii 67 maioris' ad opinionem populi de ipso agro. - 15 NVM- 30

2 respondit $FP^1 \parallel 5$ ipse] in se α , se G; fort. ipse se $\parallel$ 7 cur] cum F, eius G, eum VP, ..., $S \parallel 9$ habeat sibi W.: habet sibi F, has sibi G, has ibi $\alpha \mid$ uti P, om. $G \parallel 12$ permiserint GVS, -rint $P \mid$ computerit Lindenbr.: contulerit codd. $\parallel 13$ si sibi W.; si Lindenbr. $\parallel 17$ VEL VICINITAS om. $F \parallel 18$ est om. $F \parallel$ 23 accidit codd., corr. Lindenbr. $\parallel 25 \langle quod \rangle$ res $F \alpha \parallel 26$ prosequitur codd., corr. Lindenbr. $\parallel 27$ est $\alpha \parallel 29$ HABET] debet α

OVAM TAM MANE EGREDIOR NVMOVAM TAM VESPERI DOMVM REVERTOR hic est labor ille, qui fit plurimus, quo cotidie toto die in aliquo opere est constitutus, quod aut fodere 69 inuenitur aut arare aut aliquid facere. -17 DENIQVE NVLLVM REMITTIS TEMPVS NEQVE TE RESPICIS 'nullum remit- 5 tis' ad illud pertinet, quod dixit 'numquam tam mane egredior neque tam uesperi domum reuertor', 'neque te respicis' ad illud, auod supra est, uel auod senex est uel auod diues. --72 20 AT ENIM DICIS QUANTUM HIC OPERIS FIAT PAENITET et optima, ut diximus, ratione ipse sibi quaestionem facit et 10 utitur respondentis ratione, ut eum prouocare possit ad loquendum, qui frequenter pressus dolore conticescit: 'sed dicis mihi' inquit 'paenitet me quantum hic operis fiat', cui respondet, tamquam hoc sibi propositum sit 'sed in opere faciendo quod consumis, si id consumas in exercen- 15 15 dis seruis, plus agas'. — 23 CHREME TANTVMNE AB RE TVA OTIL EST TIBI bene tamquam alienum alloquitur Menedemus, ut illi et otium esse dicat et tantum otium a rebus suis, ut et aliena curet et ea, quae ad se nihil attinent. — 25 HOMO SVM quoniam ille inquit 'curas', 20 17 respondit 'homo sum'; (quia ille) 'quae ad te nihil at-8 tinent', inde 'humani nihil a me alienum puto'. — 26 VEL ME MONERE HOC VEL PERCONTARI PVTA 'monere' si sciam 19 quid facias, 'percontari' si nesciam. — 27 RECTVM EST EGO VT FACIAM NON EST TE VT DETERREAM ad superiora 25 pertinet sensus, ut intelligi possit: 'uel percontari puta; si rectum est, ideo quaero ut faciam, si non est rectum, ut te deterream'. deterrere enim est aliquem a proposito

Donati comm. rec. Wessner. III 1.

EVGRAPHI COMMENTVM

- 80 terrere et reuocare. 28 MIHI SIC EST VSVS mihi sic 86 expedit. — 34 AVT CONSOLANDO AVT CONSILIO AVT RE IV-VERO apponit causas, cur aliena incommoda curare uideatur. 'hoc' inquit 'quod interrogo, proderit tibi: aut enim, grande malum (si) est, consolatione te adiuuero (aut), 5 si subueniri potest, re adiuuero'. ita boni amici ordinem
- 87 custodiuit, ut credat se aliquo modo prodesse. 35 HAC QVIDEM CAVSA QVA DIXI TIBI quoniam Menedemus tantummodo illud posuerat, uti diceret 'scire hoc uis?', ille continuo repudiauit causam, ut diceret 'non rem cupio scire, 10 sed hac causa scire cupio, qua dixi tibi, ut aut consolari te possim aut consilio aut re adiuuare possim'. —
- 93 41 FILIVM EGO ADVLESCENTVLVM HABEO hic narratio in-
- 96 cipit, cur se senex puniat. 44 EST E CORINTHO HIC ADVENA ANVS PAVPERCVLA et haec narratio est ad perso- 15 nam declarandam eius mulieris, quae puellam tulit illam, quae Chremetis filia est. quae interposita narratio ad
- 99 illam superiorem coniungitur et adnectitur. 47 COEPI NON HYMANITVS NEQVE VT DECVIT ANIMYM ADVLESCENTVLI TRACTARE hic iam se arguit, quod iuste de se exigat 20 poenas, siquidem, cum animaduertisset filium amare mulierem, non humano modo neque, uti decuit, adulescentuli animum sic tractauit, sed aperte ui et more patrum cotidie accusauit. subiungit allocutionem, qua usus est, cum
- 106 accusaret filium 54 EGO TE MEVM ESSE DICI TANTISPER 25 VOLO DVM QVOD TE DIGNVM EST FACIES dici te filium meum tam diu uolo, quam diu facis, quod te dignum est facere. sin autem non feceris, ego inueniam quod in te

1 sic om. codd. praeter $F \mid$ mihi om. $F \parallel 2$ te iuuero G, re uera P^2S (-r&) $V \parallel 3$ curare] quaerere F, quere P, -ri $VS \parallel$ 5 si est W.: et codd. $\mid$ adiuuero aut W.: adiuuo codd. $\parallel$ 6 aut re iuuero $G \parallel 8$ dixit $F \alpha \parallel 9$ proposuerat $G \parallel 10$ repudiauit G, -aret ad $F \alpha \mid$ uti $F \alpha \mid$ scire cupio $F \alpha \parallel 12$ aure adiuuari $\alpha \parallel$ 18 et adnectitur om. $P \mid$ coepit $G \alpha \parallel 19$ NEQVE] atque $\alpha \parallel 21$ anima aduertisset $\alpha \parallel 23$ aperte — accusauit] peruulgata ui et uia patrum cotidie accusabam $G (= Ter.) \parallel 24$ cum — filium om. $F \parallel$ 26 ESSE om. $G \parallel 26$ facias $G \mid$ dic $P^2VS \parallel 28$ facere om. F (recte?)

162

12 dignum sit facere. — 60 sinvl et rem et gloriam AR-MIS BELLI REPPERI ut uno tempore militiae labore proprio 114 et fortunas reperirem et dignitatem. — 62 SAEPE EADEM GRAVITER AVDIENDO hic onerat causam suam: quod frequenter dixerit et grauiter attenderit, adulescens uictus 5 17 discessit in militiam. — 65 IN ASIAM AD REGEM MILITA-TVM ABIIT CHREME singula in pronuntiatione sunt collocanda: nam 'in Asiam' quod dixit, intelligere debemus in longinquum locum, 'ad regem' uero hoc est quasi in seruitutem, 'militatum' ubi scilicet durus labor est et peri- 10 118 culum. - 66 CLAM ME PROFECTVS EST hic curauit, quod facile illi poterat opponi 'cur ergo non, cum eum uideres proficisci, (prohibuisti)?' 'clam me' inquit 'profectus est'. - MENSES TRES ABEST hic dolorem suum exprimit tem-119 poris longinquitate. — 67 AMBO ACCVSANDI necdum tota 15 exposita est sententia. idcirco aequalem partem accusatio-nis suae posuit Chremes, quod dixit 'ambo accusandi'; quamquam inclinauit, ut adulescentem defendere uideatur. cum dixit 'etsi illud inceptum, quod adulescens <*****, uidetur esse pudentis animi signum et non minus obse- 20 quentis'. hoc est namque, quod dixit (v. 68) 'et non in-124 strenui'. — 72 soccos detrahvnt dixi iam (Éun. IV 6, 31) comoedias istas esse palliatas, hoc est ubi personae sunt 131 Graecae. ideo ergo dixit 'soccos detrahunt'. - 79 SED GNATVM VNICVM QVEM PARITER VTI HIS DECVIT AVT ETIAM 25 AMPLIVS ... EVM EGO EIECI HINC INIVSTITIA MEA QUEM OPOTtuit his rebus uti ita, uti ego utor, pari modo aut uero amplius, quod illa aetas magis ad haec idonea sit. --

1 ET 1. om. $F \mid re\langle ge \rangle m \alpha \parallel 3$ EADEM post GRAVITER F, om. $G \parallel 4$ his $\alpha \parallel 7$ chremes $\alpha \mid$ inculcanda pro in .. collocanda Schoell coll. Quintil. IX 3, 50, fort. recte $\parallel 8$ in asia $F \alpha \parallel 9$ in 2.] ad $G \parallel 10$ et periculum est $F \alpha \parallel 12$ eum om. $G \mid$ uideret G, -ris $\alpha \parallel 13$ proficisceretur $G \mid$ prohibuisti add. Schopen; retinuisti Westerh. $\mid$ inquit om. $G \parallel 16$ sententia om. F; causa suppl. Zeune $\parallel$ 19 lac. sign. W.; clam est profectus suppl. Schoell $\parallel 20$ prudentis $P^{2}VS \parallel 21$ namque] nam (non $S) F \alpha \parallel 23$ ubi] ibi F, tibi $\alpha \parallel$ 25 uti pariter his $G \parallel 26$ quam $\alpha \parallel 27$ uti ita et ego uti G

- 135 83 MALO QVIDEM DIGNVM ME QVOVIS DEPVTO SI ID FACIAM si hoc faciam, uti utar solus bonis meis, quouis malo me 136 arbitror dignum. — 84 NAM VSQVE DVM ILLE VITAM ILLAM
- COLET INOPEM quamdiu ille in militia positus habebit uitam illam sine ope carens patria propter iniurias meas, 5 tamdiu de me illi dabo supplicium sic laborans et seruiens.
- 141 89 conrasi omnia hoc est: collegi uniuersa, quae
- 142 uenderem. 90 servos MISI EOS QVI OPERE FACIENDO FACILE SYMPTYM EXERCERENT SYVM universos produxi et uendidi exceptis his, qui suo opere suos sumptus tolerare 10
- 144 potuissent. 92 INSCRIPSI ILICO AEDES MERCEDE hoc est:
- 144 potulssent. 32 Inscription into a AEDES MERCEDE not est.
  146 aedes meas locaui. 94 HIC ME EXERCEO non hic ad uoluptatem positum 'exerceo', sed ad laborem, quemad-modum Virgilius (Aen. III 182) 'nate, Iliacis exercite
  147 fatis'. 95 DECREVI TANTISPER CHREME MINVS INIVRIAE 15
- ME MEO GNATO FACERE DVM FIAM MISER hoc enim iudicaui me non tantam iniuriam facere filio meo, quem ex-
- 152 puli, si et ipse miser sim. 100 SI QVIS RECTE AVT COMMODE TRACTAVERIT Supra accusauerat utrumque, quia dixerat (v. 67) 'ambo accusandi', modo utrumque defendit, 20 quod hunc ingenio leni dicit et illum obsequentem. si modo aliquis recte et commode tractaret alterum. nam
- 154 hoc factum esse dicit, quod neuter se nouerat. 102 vBI NON VERE VIVITVR ubi non integre uita ostenditur, ubi non
- 155 nudatur, ut quis qualis sit agnosci possit. 103 qvanti 25 157 penderes quanti diligeres, quanti amares. 105 qvod SI ESSET FACTYM HOC NVMQVAM EVENISSET MALVM SI aut tu mores tuos illi declarares aut ille tibi qualis esset

1 me dignum $F \mid$ deputari $\alpha \parallel 4$ colat $F \mid$ quamdiu — ope om. $G \mid$ ille om. $F \parallel 5$ opere codd., corr. Westerh. $\mid$ ob meas in-iurias $G (= Ter.) \parallel 6$ tamdiu] interea $G (= Ter.) \parallel 9$ exercent $G \alpha \mid$ produxit et uendidit $G \alpha \parallel 10$ suos om. $G \parallel 13$ quemadmodum] ut $G \parallel 15$ chremes (-is P) $F \alpha \parallel 18$ miserrimus fam $G \parallel 19$ tracta-ret $F (= Ter.) \mid$ quia W.: qui codd. $\parallel 20$ defendi $\alpha \parallel 21$ si modo Westerh.: si minus (om. G) codd. $\parallel 22$ aliqui $F \alpha \parallel 24$ non datur $F \parallel$ 25 possit om. $F \parallel 26$ quantum Lindenbr. $\parallel 27$ factum esset $G \mid$ noc om. F; haec Ter. $\mid$ EVENISSET MALVM] euenissent tibi Ter. $\parallel$ 28 illi (-is P^1VS) declarares ante EVENISSET codd., transp. W.

164

ostenderet, facile ad hoc calamitatis genus non ueniretis.
158 — 106 ITA EST FATEOR PECCATVM A ME MAXIMVM EST quoniam utrumque quodammodo accusauerat Chremes, quod neuter sibi mores suos ostendisset, omne crimen in se potius deriuat senex ac dicit uerum esse, quod dicit 'sed 5
159 a me maximum peccatum est'. — 107 MENEDEME ad personam hic ex illis, quae supra promisit, inuenit quod
160 afferat, scilicet consolationem, siquidem dicit 108 FILIVM ADFVTVRVM HIC CONFIDO PROPEDIEM 'confido' hoc est fidu162 ciam gero. — 110 DIONYSIA HIC SVNT HODIE APVD ME SIS 10
volo optime factum, ut post narratam calamitatem, cui quidem praeter consolationem subueniri non poterat, tamen ex ipso auxilium esse potuisset in eo, quod uult eum ad cenam uocare: quod dixit 'sunt hodie Dionysia', quae sunt
271 sacra Liberi patris apud Athenas. — 119 NIHIL OPVS FVIT 15 MONITOREM iam in domo inuentus est ille atque mire cu-

piebat eum uocare ad cenam. 'monitore ergo opus' inquit 'non fuit: nuntiant illum in domo esse'.

2.

1 NIHIL ADHVC EST QVOD VEREARE CLINIA haec scaena habet [†] Clitiphonis adulescentis suspicionem, quod amica 20 sua se absente corrupta est. sumit igitur per coniecturam argumenta, quae suo loco plenius apertiusque narrabimus. ac primum quasi quoddam argumentum est seruum, qui missus sit, non redire, cui iam multum temporis uideatur assumptum. unde efficitur consolatio a Clitiphone amico, 25 cum dicit 'nihil est quo uidearis esse sollicitus'. — HAVT qvaqvam cessant hoc est: non diutissime tardant. uerum

1 ueneritis $\alpha \parallel 4 \langle esse \rangle$ suos mores (-is P) $F \alpha \parallel 5$ ac dicit] adicit G, addicit $\alpha \parallel 6$ maximo $PV \mid$ menedeme $\langle at$ porro recte spero $\rangle F \parallel 10$ sunt hic $G \parallel 12$ subueniri G, -re rell. $\parallel 13$ auxilium W: -o codd. $\mid$ in eo quod ante ex codd., transp. W. $\parallel 14$ quod dixit] quo dr α , quod $F \mid$ sunt post Dionysia VS, om. $P \parallel 15$ sacra om. $G \mid$ rvir] est $G \parallel 16$ monitore $G (= Ter.) \parallel 17$ monitore $V \parallel 18$ nuntiant Westerh.: nuntia $F\alpha$, nunc iam $G \mid$ esse $\langle$ sat scio $\rangle G \parallel 19$ ADHVC om. $G \parallel 20$ Clitiphonis] immo Cliniae $\parallel 21$ est] sit $G \mid$ sumit] sinit F, si $\alpha \parallel 22 \langle$ in $\rangle$ loco $G \parallel 26$ quod $F \alpha \parallel 27$ diutissime om. F cum intus positum Cliniam allocutus esset, Clitipho egreditur, patrem prospicit, ei commendat officium suum, ne uideatur nescio quem adulescentulum recepisse, sed ut merito hoc fecisse declaret. sumit igitur exordium, quo commendat adulescentem: sibi olim iam fuisse cognitum s ac se coactum amicitia eum recepisse. ideo adiecit 9 NAM

- 183 mihi cvm eo magna ex pveritia *fvit* familiaritas. —
- 184 10 VOLVPTATEM MAGNAM NVNTIAS scit enim Chremes uehementer eius patrem esse sollicitum. quod ergo audit reuersum adulescentem, dicit et sibi maximam natam 10 uoluptatem. denique huius uoluptatis causam in animo
- 185 habens subiunxit Îl QVAM VELLEM MENEDEMVM INVITATVM AMPLIVS VT HANC LAETITIAM NECOPINANTI PRIVS OBICEREM DOMI uti non suspicanti amplius (prius), quam etiam 187 speraret, hanc laetitiam domi obicerem. — 13 CAVE FAXIS 15
- 187 speraret, hanc laetitiam domi obicerem. 13 CAVE FAXIS 15 NON OPVS EST PATER caue facias, nam non necesse est: nescit nam adulescens a patre filium desiderari; ideo prohibet patrem suum aliquid facere, quo uindicetur adu-
- 190 lescens reuersus. 16 ATQVE ABITIO hoc est discessio. —
- 192 18 MISERVM QVEM MINIMVM EST CREDERE quoniam ille dixit 20 miserum esse adulescentem uel quod ipse adulescens miserum se putet, negat esse hic miserum, siquidem habet omnia, quae quidem in homine dicuntur bona. et subiungit
- 195 21 ATQVE HAEC PERINDE SVNT VT ILLIVS ANIMVS EST QVI EA POSSIDET atque haec talia sunt, qualis animus illius, 25 qui haec tenet: nam qui scit uti his omnibus, bona sunt, illi uero, qui non utitur recte, mala sunt. (sic) simul et dis-

8 recepisse sed W.: recepisset α , -isse $\beta \parallel 4 \langle \text{cum} \rangle$ merito $G \mid$ effecisse $\alpha \mid$ declarat $F \alpha \mid$ quo W.: quod codd. $\parallel 6$ eum] enim $\alpha \mid$ recepisset $\alpha \parallel 7$ MAGNA EX] iam inde a $F \mid$ fuit $\langle \text{semper} \rangle F \parallel 9$ audit ergo $F \alpha \parallel 10$ adolescentulum $G \mid$ et om. $GP \mid$ natam maximam (magnam S) $F \alpha \parallel 13$ obiceret $\alpha \parallel 14 \langle \text{ei} \rangle$ domi $F \mid$ prius add. W. $\parallel 15 \langle \text{si} \rangle$ speraret (speret $F \alpha \rangle$ codd. $\parallel$ obiceret $P^1VS \parallel 16$ nam non] nec nam $F \alpha$; nec enim Lindenbr. $\parallel 17$ nam nescit $F \parallel 21$ esse miserum $G \parallel 22$ se ante adulescens FP, om. $VS \mid$ omnia habet α , omnia $G \parallel 25$ illius $\langle \text{est} \rangle \alpha \parallel 27$ illi $\langle \text{illa} \rangle F \alpha \mid \langle \text{utique} \rangle$ mala $\alpha \mid$ sic add. Goetz \mid disiunctionem W.: disiect- $F\alpha$, dilect- G

198 iunctionem collocauimus et intellectum didicimus. -- 24 NE QVID ILLVM PLVS SATIS FAXIT PATER hoc uereor, ne aliquid amplius faciat pater quam quod satis est. ideo iniustum uult patrem ostendere, siquidem poeta negat 199 esse contentum, ut eius adhuc filius laboret. - 25 ILLENE 5 hoc utique intelligitur propterea dictum, quia scit Chremes animum Menedemi. haec ne proderet, repressit se et reliqua uerba contexuit dicens hanc causam, quod 200 in metu esse filium patri uehementer est utile. - 26 vr-VT ERAT MANSVM TAMEN OPORTVIT qualiscumque, inquit, 10 204 fuit, oportuit tamen patrem sustinere. - 30 NAM PAREN-TVM INIVRIAE HVIVSMODI SVNT (FERME PAVLO QVI EST HOMO TOLERABILIS) SCORTARI CREBRO NOLVNT (NOLVNT) CREBRO CONVIVARIER praeter hunc morem, qui est innatus parentibus circa liberos suos, quod non scortum uolunt crebro, 15 quod nolunt crebro conuiuium, hic ferme paulo est tolera-207 bilis. — 33 PRAEBENT EXIGVE SYMPTYM modice suggerunt 210 sumptum. — 36 HOC SCITVM EST PERICVLVM EX ALIIS FACERE TIBI QVOD EX VSV SIET optima occasione senex, dum aliorum mores et facta demonstrat, occasionem corri- 20 gendi filii repperit, ut moneret: 'scitum est' inquit 'et perelegans ex aliis periculum facere' hoc est temptamentum 212 'quod tibi uehementer expediat'. - 38 TV VT TEMPVS DIEI tempus non solum summum est, sed et pars partis est, sicuti hic posuit 'diei tempus', cum temporis dies esse uideatur. 95

 $2 \langle in \rangle$ illum F, illi G | facit α , -ciat G | hoc $\langle amplius \rangle$ G α , om. F || 3 amplius $\langle habeat \rangle$ codd., qui faciat pater post est addunt | quam quod] quam F, qdqd α || 4 patri $F\alpha$ || 5 contemptum codd., corr. W. | ut om. $F\alpha$ | eius] ea cur F, eacus (ae- $PV) \alpha$ | laboret filius F || 9 est] esset Schopen | vvv7] ut G, uti F α || 12 uniusmodi F(=Ter.) || 13 scortari crebro nolunt quod nolunt (quod nol- om. α) crebro conuiuum (crebro conuiuari FP, om. VS) praeter . . . parentibus hic ferme . . . tolerabilis scortari crebro nolunt (scort- - nol- om. FVS) non scorturi uolunt crebro (non scortari nolunt se crebro hoc nolunt scortari crebro P, om. FVS) conuiuarier (-et G) crebro (conuiu- crebro om. FVS) codd. || 17 suggesserint P, om. VS || 21 filium G || 22 pereligans α || 23 $\langle est \rangle$ diei F

II.

1.

- 213 1 QVAM INIQVI SVNT PATRES IN OMNES ADVLESCENTES IVDICES remansit solus Clitipho: secum conqueritur de patris oratione, quod se uoluerit admonere. ordo est: quam 214 iniqui sunt iudices patres in omnes adulescentes. — 2 QVI
- AEQVVM ESSE CENSENT NOS A PVERIS ILICO NASCI SENES QUI 5 arbitrantur iustum esse in pueritia moribus senum degere
- 217 uitam. 5 MIHI SI VMQVAM FILIVS ERIT SI aliquando mihi filius continget. — NE ILLE FACILI ME VTETVR PATRE
- 216 ualde me utetur bono et facili patre. 4 EX SVA LIBI-DINE MODERANTVR NVNC QVAE EST NON QVAE OLIM FVIT 10 modum imponunt adulescentibus de moribus suis, quos nunc habent in senectute, non quos in adulescentia ha-
- 218 buerunt. 6 NAM ET COGNOSCENDI ET IGNOSCENDI (DABI-TVR PECCATIS) LOCVS facile, inquit, filio meo hanc facultatem dabo, ut uniuersa eius facta cognoscam, tamen si 15
- 224 peccarit ignoscam. 12 CVI QVOD RESPONDEAM NIHIL HABEO expressit inopiam uer(bor)um, siquidem non solum dixit 'cui quid dicam non habeo', uerum et 'ad responden-
- 225 dum uerba desunt'. 13 ETSI IS QVOQVE SVORVM SATAGIT
- 227 etsi is quoque de suis rebus plurimum cogitat. 15 MEA 20 EST POTENS PROCAX hoc positum, ut ex nobilitate plurimum audeat postulare. 'procax' a (procando, hoc est) petendo dictum est, unde et proci nuptiarum petitores. — svm-PTVOSA NOBILIS ('sumptuosa') ut et necessitatem sibi petendi propter suos sumptus faciat; 'nobilis' autem omni- 25

2 (et) secum $S \parallel 4$ adolescentes (filios) $G \parallel 5$ nos (iam) $F \parallel 6$ arbitrentur $\alpha \mid$ esse] est $\alpha \mid$ ducere uitam G, decreū P, uiuere F, nasci $VS \parallel 8$ NE ILLE om. $F \alpha \parallel 9$ (id est) ualde $VS \mid$ ualde me om. F, ualde — patre om. $G \parallel 10$ moderatur codd. praeter $F \parallel 12$ non] nos $\alpha \parallel 13$ DABITVE PECCATIS om. codd. praeter $F \parallel$ 15 ut Lindenbr.: et codd. | (peccauit) si pecarit $\alpha \parallel 17$ uerborum W. $\parallel 18$ quid dicam Goetz: quidem (quid d'e G) codd. | et F, $\widetilde{eet} P$, om. rell. $\parallel 21$ (ad (ab α)) hoc $F \alpha \parallel 22$ procando hoc est add. W. $\parallel 23$ dictum Lindenbr.: -a codd. | proci (dicuntur) $F \alpha \parallel 24$ sumptuosa add. Schoell $\parallel 25$ nobiles $G \alpha \mid$ autem W.: at βP^1 , ab P^2VS 228 bus nota. — 16 NAM NIHIL ESSE MIHI RELIGIO EST dicere me hoc non habere maxima mihi religio est, ut (*Verg. Aen. II* 715) 'religione patrum multos seruata per annos'.

2.

- 230 1 SI MIHI SECVNDAE RES DE AMORE MEO ESSENT IAM DVDVM SCIO VENISSENT hic est illud, quod supra diximus, 5 quod per coniecturam Clinia credit amicam se absente corruptam. ac primum argumentum fecit ex eo, quod missus seruus nondum rediit. deinde proponit ipsam suspi-
- 231 cionem 2 sed vereor ne mvlier me absente Hic cor-RVPTA SIT. adjungit et opiniones et argumenta a tempore, 10
- 233 quod est 4 occasio: occasionem autem hic intelligimus, quod absens fuit ipse. deinde ponit locum: Athenas, ubi magna hominum multitudo est et ciuium et uariis moribus uiuentium. adiungitur AETAS, hoc est a persona et a tempore, quod adulescentula est ac propterea uario in-15 genio. deinde addidit MATER: hoc nomen parum est, nisi iam adderetur 'mala'. sed ne rursus suae uoluntatis et iudicii esset mulier, ideo adiecit CVIVS SVB IMPERIO EST CVI NIHIL
  237 IAM PRAETER PRETIVM DVLCE EST. 8 PERGIN ISTVC PRIVS DIIVDICARE QVAM SCIAS QVID VERI SIET perseueras 20 ante hoc quasi certo iudicio tenere, quam scias quid in
  238 uero sit. 9 SI NIHIL MALI ESSET IAM HIC ADESSET argumentum recepit ex eo, quod non rediit missus seruus: 'certa mihi' inquit 'suspicio est illam esse corruptam'. —

1 MIHI post RELIGIO G, om. $VS \parallel 2$ mihi om. $\beta \mid$ ut (uirgilius) VS, ut (illud) $F \parallel 3$ religione (maximum eius est) βP , religio est $VS \parallel 4$ si MIHI] hic incipit $B' \mid$ de meo amore $G \parallel 5$ hoc $F \parallel 9$ NE MVLIER om. $B'VS \parallel 11$ quod — 15 tempore om. $G \parallel 16$ est] esset Schopen | nisi (Westerh.) iam Goetz : nam codd. $\parallel 17$ iudiciis GP^1 , cis $F \parallel 18$ esset B', esse G, et rell. $\parallel 20$ preiudicare $\alpha \mid \langle si \rangle$ quod $PVS \parallel 21$ quan] quasi $F\alpha \mid$ inuenero GPVS, inuentum $B' \parallel 22$ sit om. $G \mid$ IAM etiam (post hic) G, et $FPVS \mid$ hinc PVS, huic $F \mid$ adessent $FPVS \mid$ (ille (om. F) ad consequendi (ex -ter corr. P) argumentum $F\alpha \parallel 23$ ex eo (enim) $F\alpha \mid$ redit codd.; cf. ad v. $1 \parallel 24$ inquit om. G

169

IAM ADERVNT QVANDO ISTVC ERIT illud enim, quod dixit 'iam', amant ita apponere qui loquuntur. hoc amanti tardum est: ideo adjecit 'quando istuc erit?'

3.

- **1** AIN TV SIC EST VERVM INTEREA DVM SERMONES 242 CAEDIMVS haec scaena exoluet illam suspicionem, quam 5 Clinia habuit: et haec coniectura est. deinde rursus habet alteram causam, quod amicam Clitiphonis adduxerit seruus, ita ut in domo patris esse possit: quae res an fieri possit deliberationis uim tenet. ita prior causa in controuersia est, secunda in deliberativa: aut controversia est ex conjectura: 10 coniecturae ergo partibus tractabitur, hoc est uti dicta et affectus, quod πάθος Graece dicitur, suggerant argumenta. sed (haec) suis locis explanabimus. — DVM SER-MONES CAEDIMYS caedere sermones dicitur, qui frequen-
- 243 ter et plurima loquitur. 2 MVLIER TIBI ADEST AVDIN 15 CLINIA quod ita locutio serui fuerat, ut diceret 'illae relictae mulieres sunt', (quod mulier) uenit cognouit. --
- 245 4 MINIME MIRVM ADEO IMPEDITAE SYNT mirandum non est. quod impeditae sunt mulieres, quae et ancillarum ducunt
- 246 secum gregem et plurimum comportant. 5 PERII VNDE 20 ILLAE SVNT ANCILLAE crescit error Cliniae, ut magis credat esse corruptam, quod ancillas habeat et aurum, haec omnia meretricis, non illius mulieris sunt, sed adhuc ignorat 248 adulescens. — 7 ET VESPERASCIT hoc est nox fit: a uespere
- 256 factum uerbum est. -15 o imperiter versame est fibes 25 necdum soluta sibi suspicione queritur adulescens se esse

1 aderint P, -rit FB', -rat $VS \parallel 2$ amant W.: -ti codd. | loquitur $GB'VS \parallel 6$ hec (hic (ic P) $\beta P \mid$ est G, om. rell. || 8 an] si $G \parallel 10$ conjectura conjecturae W.: -ra BS, -rae rell. || 12 TIAT(I)C (add. pauros) F, paucos rell. | suggerant Lindenbr.: -rat codd. || 13 haec add. W. || 14 dicuntur ... loquuntur $F \parallel$ 16 ut B, quod rell. || 17 sunt om. $FPVS \mid$ quod mulier add. W. (mulier in mg. F) | uenit cognouit on. $G \parallel 20$ gregem ante du-cunt $F \alpha \parallel 21$ sunt illae $\alpha \mid$ error F, terror rell. $\parallel 23$ ad hoc PVS, hoc $F \parallel 26$ queritur F, -rit rell. desertum et Antiphilam potius omisso amore amatoris sui 258 in meretricios mores esse delapsam. --- 17 CONLOCVPLE-260 TASTI divitem fecisti. -19 CVIVS NVNC ME PVDET ET MISERET patris me pudet et miseret, qui frequenter harum 265 mores dicebat mihi et frustra monuit. - 24 NAM ET VITA 5 EST EADEM ET ANIMVS ERGA TE IDEM AC FVIT prima propositione uolens seruus soluere errorem suspicionis Cliniae dicit 'et uita est eadem amicae et animus ille, qui circa te fuit'. uerum meminisse debemus duas res esse propositas, ut et uita eadem probetur et idem animus: potuit 10 enim in eadem muliere castitas perseuerare, ut esset eadem uita, non tamen idem animus; potuit tamen et obliuisci amatoris sui et non eum desiderare. ideo adiecit 'et idem 269 animus erga te ac fuit'. - 28 vr ne qvid hvivs rervm IGNORES quod nuntiat seruus anum perisse, quae ei mater 15 esse dicebatur, ad causam minime pertinebat. ideo adiecit: 'hoc primum' inquit 'dico, ne aliquid harum rerum igno-271 res'. — 30 ALTERAE DVM NARRAT hic iam praemissio alterius narrationis effecta est: nata est suspicio, ut quaereretur quae sit altera. cuius narrationem differt: prius 20 274 enim de amica Cliniae narratio incipit 33 IAM PRIMVM OMNIVM VBI VENTVM AD AEDIS EST DROMO PVLSAT FORES. hic breuiter omnia argumenta, quae a summo ad imum sunt, colligamus. ac primum quaeso collocetur: casta est mulier et eadem, quae fuit ante, perseuerat, quod ianua eius 25 clausa est, quod seruus pulsauit fores, quod anus processit, quod ostium aperuit, quod continuo ingressus est seruus, quod et ipse ingressus sum, quod statim anus pessulum rursus foribus obdit, quod ad lanam redit, quod texentem

1 et Antiphilam Schopen: et auferam PVS, et alteram F, om. G | potius om. G || 3 ME post MISERET G || 8 ille] idem Schopen || 10 uti FP || 11 enim — potuit om. G || 15 ignores FB', -rares rell. | nuntiet PVS | quae] quod PVS | ei] eius Schopen || 18 iam Lindenbr.: nam F, an PVS, om. B'G || 19 (unde) nata B' | uti F α || 20 prior VS || 21 enim (est) F α | incipit (autem (enim S) narratio) FPVS || 22 edes β || 23 hic (ergo) F α | a B', om. rell. || 24 quaeso α , questio F, sic G || 25 ante om. G

telam studiose ipsam inuenimus, quod mediocriter uestitam, quod sine auro, quod ita ornatam quemadmodum sibi ornantur, quod nulla mala re expolitam muliebri, quod capillus ab ea rejectus circum caput fuerat negligenter, quod ancilla cum ea texebat pannis ipsa contecta. haec 5 sunt, quae uitam probant. rursus subiungitur, an idem 303 animus circa Cliniam perseueret: ideo interrogauit 62 qvid 304 AIT VBI ME NOMINAS, et subiungit ille 63 VBI DICIMVS REDISSE TE. ergo et hic coniectura est, an idem animus perseueret. probamus autem quod perseueret ex eo, quod 10 305 ubi te nominauimus 64 mylier telam deserit continvo ET LACRIMIS OPPLET OS TOTVM SIBI VT FACILE SCIRES DE-SIDERIO (ID) FIERI TVO. completa igitur omni re ad alteram narrationem necessario cito deuoluitur, ut ostendat. quae illa altera sit mulier, de qua antea com- 15 311 memorauit. — 70 ADDVCIMVS TVAM quo facilius blandiri 313 possit adulescenti, adiecit 'tuam'. - 72 HEVS NON FIT SINE PERICVLO FACINVS MAGNVM AC MEMORABILE QUOniam interrogatus seruus, quo duceret Bacchidem, respondit 'ad patrem', quod aegre ferens adulescens cum 20 indignatione audacem seruum pronuntiauit, continuo ille respondit, facinus magnum et memorabile fieri numquam posse sine aliquo periculo. ita in hoc quoque periculum est, cum patre praesente in domo futura sit meretrix.

- tam magnum est istud et memorabile, ut nihilo minus 25 315 celari possit. — 74 HOC VIDE IN MEA VITA TV TIBI LAV-DEM IS QVAESITVM SCELVS quam astutus ad gloriam, siquidem de meo periculo tu tibi comparare uis laudem. — 316 75 VBI SI OVID PARVM MODO TE FYGERIT EGO PERIERIM in
- 316 79 VBI SI QVID PARVM MODO TE FVGER

3 ornantur sibi $G \mid \text{quod nulla om. } G \mid \text{expolitam } B'$, -ta rell. $\parallel 5 \langle \text{quae} \rangle \text{ cum } G \mid \text{ipsa} \rceil$ fuit $G \mid \text{ contexta codd., corr.}$ Schopen $\parallel 9$ redisse te dicimus G, dicimus te redisse $\alpha \parallel 15$ ante B', (add. dixerat uel) $VS \parallel 17$ adulescenti possit adicit $F \alpha \mid$ heus $\langle \text{tu} \rangle FB' \parallel 20$ quod G, quam rell. | aegre Lindenbr.: acre codd. $\parallel 21$ pronuntiat $G \parallel 23$ quoque Lindenbr.: quod codd. $\parallel$ 25 tam B', tamen rell. $\parallel 27$ astutus Lindenbr.: astultus P, stultus rell. $\parallel 28$ de om. β (rete?) $\parallel 29$ PARVM] paululum Ter. $\mid$ te modo effugerit $G \mid \langle \text{ut} \rangle$ ego GPVS quo negotio si te fefellerit aliqua consilii pars, ego con-317 tinuo perierim. — 76 qvid (ILLO FACIAS quid) deinde facturus es? hoc est enim quod dixit 'quid illo facias?' — AT ENIM pendens oratio hac intercessione efficitur adulescentis, quod non patitur eum ambagibus circuire: ideo 5 318 enim dicit 'quid «enim»?' — 77 ITA RES EST HAEC NVNC QVASI CVM uoluit seruus quasi quandam similitudinem dare, ut sic ostenderet, quale sit illud consilium, quod ipse disposuit. sed quoniam, similitudo cum datur, quidam est in oratione circuitus, idcirco adiecit QVAS MALVM MIHI 10 AMBAGES NARRARE COEPIT. denique et alter adulescens 319 hoc intellexit, unde adiecit 78 syre vervm HIC DICIT MITTE ISTA QVAESO scilicet externa et per similitudinem translata. unde admonuit eum, quod dixit ATQVE AD REM

REDI: etenim quod per similitudinem datur, res non est. 15 320 — 79 ENIMVERO RETICERE NEQVEO MVLTIS MODIS INIV-RIOSVS CLITIPHO ES unde iam tacere non possum. bene indignationem suam seruus extulit, quo facilius sibi adu-

- 323 lescentem per suam iracundiam praepararet. 82 HAVD STVLTE SAPIS non stulte, inquit, sapis, cum et ames et 20 potiri desideres et pecuniam dari, interea tamen nullum periculum uelis sustinere. haec autem stultitia est, pro-
- 325 tinus uelle id quod non potest contingere. 84 AVT HAEC CVM ILLIS SVNT HABENDA AVT ILLA CVM HIS AMIT-TENDA SVNT aut enim debet fructum et potiundi utilita- 25 tem cum periculo sustinere aut pariter et commoditas 326 amittenda est, si periculum deuitatur. — 85 HARVM DVA-
- RVM NVNC VTRAM MALIS VIDE de duabus illis propositis

2 IILO – quid suppl. Lindenbr. || 4 pendes GP, pedes VS | oratio Lindenbr.: -tione (-tionem G, -tio est B') codd. | hec β | intercessione Lindenbr.: -io codd. || 5 quod] quo GPVS; qui Lindenbr. || 6 enim 2. om. G || 8 consilium illud G || 10 circuitus in oratione G | idcirco (Clitipho) Schopen || 11 occipit FB' (= Ter.) || 15 redi at (redit at α , redeat G) enim codd., corr. W. || 16 enim reticere uero PVS | iniurius Ter. || 17 est FB' | unde – possum om. F || 20 et cum F α || 21 desideras β | tamen W.: tu codd. || 22 haec Goetz: hoc codd. || 24 mittenda PVS (= Ter. cod. A) || 25 debet Schopen: -bent codd. || 27 omittenda (com-G) codd. || 28 uelis G condicionibus, (ut) aut periculum cum fructu capiat aut, si periculum fugiat, utilitatem pariter contemnat, ex his, inquit,

- 327 quamlibet condicionem eligat. 86 ETSI HOC CONSI-LIVM QVOD CEPI RECTVM ESSE ET TVTVM SCIO incitare adulescentem cupit, ne frustra operam perdiderit, quod 5 meretricem adduxit. ita ostendit tutum consilium esse, quod suscepit, ut apud patrem amica sit sine metu et
- 331 argentum quod promissum est inueniri possit. 90 si qvidem нос FIT quam cito est motus adulescens, quando utrumque dixit esse praeparatum, ut et amica in domo 10 patris sine metu sit et argentum ei quod debitum est
- 337 reddi possit. 96 EXPERIVNDO SCIES ipsa actione expertus agnosces. — NIHIL SATIS FIRMVM VIDEO QVAMOBREM ACCI-PERE HVNC MIHI EXPEDIAT METVM nullam rationem uideo firmitatis in consilio, unde debeam talem metum susci- 15
- 338 pere, ut apud patrem amica mea sit. 97 MANE HABEO ALIVD SI ISTVC METVIS QVOD AMBO CONFITEAMINI SINE PERI-CVLO ESSE hoc irridenter dicit: uult enim obuius ire meretrici et dicere, ut domum reuertatur. aliter enim incitari adulescentis animus non potest, qui fastidiosus coepit esse 20 per copiam, nisi id quod cupit subito denegetur. —
- 343 102 TVNE QVOD BONI EST praecisa haec oratio ordinem habet talem: tune quod boni est fruare, dum licet. rursus
- 345/47 alia praecisa 104 NAM NESCIAS, cuius ordo est 106 EIVS
  - 349 SIT POTESTAS POSTHAC (AN) NVMQVAM. 108 CONCALVIT 25 354 calore subito concitatus est. — 113 qvASI ISTIC MINOR MEA RES AGATVR QVAM TVA in hoc consilio maius mihi periculum propositum est quam tibi; nam si aliquid ad-

1 ut add. Goetz. $\parallel 2$ fugerit... contemnet $G \parallel 3$ eliget PVS, -ge $B' \mid \text{ETSI} \mid$ si FP^1 , scio $P^2B'VS \parallel 5$ opera codd., corr. Lindenbr. $\parallel 7$ suscepit B', -cipit rell. $\mid$ ut om. $G \parallel 8 \langle \text{et} \rangle$ quod $F \alpha \parallel 10$ dixit esse G, est (quod add. F) dixit rell. $\mid$ ut et] et (est F, om. B') ut $F \alpha \parallel 11$ sit sine metu $G \parallel 13$ ACCIPERE om. $PVS \parallel 16$ meum amica $G \parallel 17 \langle \text{et} (\text{set} P) \rangle$ quod $PVS \parallel 18$ irridentes PVS, -dendo B'; -dens Lindenbr. $\mid$ dixit $G \parallel 19$ dicer $E' \circ G \mid$ enim om. $G \parallel 20$ animus adolescentem $G \parallel 23$ habet B', -bens (post talem) F, om. rell.; fort. tenet excidit $\parallel 24$ nescis $G \parallel 25$ umquam $G \parallel 26$ calorem PVS, ad cal- $B' \mid$ istuc F, ista PVS

uersi contigerit, tibi uerba sunt praeparata, mihi uero uerbera: unde hanc rem negligere omnino non possum. —

- 358 117 scillicet ... IN EVM IAM RES REDIIT LOCVM VT SIT NECESSE intelligit Clinia, cum apud illum sit hospes, necessitatem sibi impositam, uti hoc quod ab eo petitur s negare non possit, uti assimulet amicam suam esse mere-
- 364 tricem. 123 IN TEMPORE AD EAM VENI in occasione, ut (Verg. Aen. IV 423) 'sola uiri mollis aditus et tem-
- 365 pora noras'. 124 NAM MISERVM QVENDAM OFFENDI MI-LITEM haec occasio est: ut ibi ei consensum commodaret, 10 haec fuit occasio, quod uolebat miserum militem de nega-
- 370 tione sua in amorem amplius suscitare. 129 QVAM SIT
- 372 PERSPICAX quam sit suspiciosus. 131 INVERSA VERBA quod semper adulescentuli faciunt, ut syllabarum ordinem mutent et sic intellectum conuersione confundant, ut in- 15 telligentibus potius loqui uideantur. — EVERSAS CERVICES
- 373 TVAS quod iactantia et superbia est. 132 GEMITVS SCREATVS TVSSIS haec omnia adulescentuli faciunt, quotienscumque uidere aut uideri uolunt ab his, quos desiderant, ita sub quodam metu, ut, quasi dum aliud neces- 20 sitate conficiunt, sic impleant uoluntatem.

4.

381 1 EDEPOL TE MEA ANTIPHILA LAVDO ET FORTVNATAM IVDICO haec scaena comparationem continet earum mulierum, quae amicae sunt ita, ut uni seruiant, et earum, quae plurimis sui corporis exhibent potestatem. et ne 28 uideantur meretrices iniustae esse, defensio est, in qua quasi

2 parata sunt uerba $G \parallel 3$ redit $G \alpha \parallel 6$ non om. $G \alpha \mid$ ut $B'VS \mid$ meretricem esse $G \parallel 8$ ut $\langle \text{illud} \rangle F \parallel 10$ ut ibi ei G, ut ibi enim FVS, ubi enim $P \parallel 12$ plus $G \parallel 15$ confundat' G, -dent (-dere $S) \alpha \parallel 16$ loqui potius $G \mid$ uideatur $\alpha \parallel 17$ superbia et iactantia G; iactantiae et superbiae Schopen $\parallel 18$ tussis screatus $P^{2}VS \parallel 23$ tenet $G \parallel 24$ et om. $G \parallel 25$ potest autem codd., corr. Lindenbr. $\parallel 26$ uideatur $GV^{1} \mid$ meretricis $GPVS \mid$ iniusta (esse om.) $G \mid$ est Lindenbr.: ista (om. G) codd.

quaedam forma controuersiae hic continetur: res enim fiunt meretricibus, quae iniustae sunt amatoribus suis, satis aduersae, dum plurimum petunt. quam rem purgans meretrix dicit se hoc, quod faciant, facere necessitate, ne cum aetas abierit et senectute extincta pulchritudo discesserit, 5 inopia maneat, si non antea quaesierint uictum, quo possint sustentare desertam et miseram senectutem. — EDEPOL TE MEA ANTIPHILA LAVDO ET FORTVNATAM IVDICO uehementer te beatam felicemque iudico, cum id egisti, ut mores tui formae conuenirent. ut oportuit, iam defensionem suam 10 uidetur meretrix exorsa, siquidem scit, quid oporteat fieri, et laudat eam, quae cum pulchritudine tenet morum in-

- 383 tegram castitatem. 3 MINIMEQVE ITA ME DI BENE AMENT MIROR SI TE SIBI QVISQVE EXPETIT et non ualde miror, si, cum his moribus et hac sis pulchritudine, (semper) sit ali-15
- 384 quis, qui te diligat et te sibi petat. 4 NAM MIHI QVALE INGENIVM HABERES FVIT INDICIO ORATIO NAMQUE MOTES TUOS
- 385 mihi tuis sermonibus indicasti. 5 ET CVM EGOMET NVNC MECVM IN ANIMO VITAM TVAM CONSIDERO hic iam praeparat accusationis defensionem, quae in se esse possit, dicitque 20 merito huiusmodi mulieres, quae uni seruiunt, hoc est quae se separant a uulgo, sic recte bene facere, nec minus mirabile esse, quod meretrices malae sint. hoc enim dixit
- 387 7 ET VOS ESSE ISTIVS MODI ET NOS NON ESSE HAVT MIRABILE EST: uobis enim cum sit uoluntas cum uno uiro semper 25 esse, debetis seruare bonitatem; nos autem bonas esse non sinunt hi, cum quibus rem habemus. nam propter pulchritudinem nos amatores nostri colunt, qui continuo mutant

1 hic controuersiae codd. $\parallel 2$ meretricibus W.: -tricis (-ces F) codd. | aduersa G $\parallel 3$ petant $P^2VS \parallel 6$ si non] nisi $P^2VS \mid$ quesiuerint $\alpha \mid$ uictum] lucrum $S^2 \parallel 7$ desertam] desidiam F, deseriam P¹, decrepitam $P^2B'VS \mid$ et] ac $PVS \parallel 9$ beatam] fortunatam G $\parallel 10$ tuae $B'VS \mid$ deprehensionem codd., corr. Lindenbr.; deprecat-Schoell $\parallel 15$ semper add. Schoell $\parallel$ 16 et $\langle si \rangle BVS \mid$ expetat G $\parallel 19$ praeparat Schopen: rep- codd. $\parallel$ 20 possit esse G $\parallel 21$ mulieris G $\alpha \parallel 22$ segregant se G $\mid$ sic] sit (sint F) post recte $P^3B'VS$, post facere $\beta P^1 \mid$ mirabile minus G $\parallel 23$ sint F, sunt rell. $\parallel 28$ columb column 28 for $\alpha \mid$

uoluntatem, si fuerit forma mutata. ergo nisi prospectum antea fuerit, desertae et cum inopia in senectute uiuimus. uide sic purgatum quod male audire potuisset, non iniuste '93 malas esse meretrices. — 13 cvivs MOS MAXIME EST CON-SIMILIS VESTRVM his moribus se sociant uobis, qui habent 5 '95 ipsi hunc morem et similem uoluntatem. — 15 vT NVM-QVAM VLLA AMORI VESTRO INCIDERE POSSIT CALAMITAS ut semper amor inter uos ualeat neque senectute aut ullo '96 morbo discidium possit existere. — 16 NESCIO QVIDEM ALIAS ME SEMPER SCIO FECISSE SEDVLO VT EX ILLIVS COM- 10 MODO MEVM COMPAREM COMMODVM quid agam, uehementer ignoro: illud certum est mihi numquam (me) meum com-398 modum sine illius commodo comparasse. — 18 ERGO MEA ANTIPHILA TV NVNC SOLA REDVCEM ME IN PATRIAM FACIS adulescens uenientem amicam intuetur et secum loquitur, 15

quod eius amore factum sit, ut in patriam reuerteretur. — 199 19 NAM DVM ABS TE ABSVM cum enim abs te discessi, uniuersos labores leues arbitratus sum excepto hoc, quod

101 te carebam. — 21 HOCINE ME MISERVM NON LICERE MEO MODO INGENIO FRVI si bonum ingenium, inquit, puellae so habere me non sinit pater, ita hoc ingenio bono amicae me (meo) modo frui non licere uehementer ingemisco. — 102 22 pix ETIAM DYRAS DABIT diu etiam durus hic existet.

We biy Elikhi bykkis babii ulu bulani ululus hi

III.

1.

410 1 LVCESCIT HOC IAM CESSO PVLSARE OSTIVM VICINI notandum ex hac scaena, quod in nulla alia comoedia 25 licet reperire, ut biduum tempus in comoedia sit: omnes

2 ante $\alpha \mid$ uiuimus in senectute $G \parallel 3$ iuste $B'VS \parallel$ 4meretrices esse $G \parallel 8$ inter uos amor $FPVS \parallel$ 9 alias me quidem F(*— Ter.*) $\parallel$ 12 me (*post* meum) add. Lindenbr. $\parallel$ 19 te] tui $G \parallel$ 20 si G, sibi rell. $\parallel$ 21 me G, mihi (add. ÷ PVS) $F \alpha \parallel$ 22 meo (*pro* me) Lindenbr. $\parallel$ 23 etiam PS, autem rell. $\mid$ hic F, huc rell.; adhuc Westerh. $\parallel$ 26 reperiri $P^{2}B'VS \mid$ bidui Schopen (*recte*? cf. infra)

Donati comm. rec. Wessner. III 1.

enim uno die actus suos explicant ex eo ipso, quod cuncta effici possunt, ut aut nuptiae celebrentur aut cognitio fiat expositi aut aliquid horum. at hic bidui rationem uersari intelligimus; ergo dixit 'lucescit hoc'. habet haec scaena allocutionem, in qua ostendit se properare, uti Menedemo 5 nuntiet filium redisse, quamquam hoc nolit adulescens, cum 415 patris sui nesciat uoluntatem. — 6 CVM ILLI PERICLI NIHIL EX INDICIO SIET NON FACIAM ut celem tam insperatum gaudium, cum ipsi adulescenti nihil periculi sit ex eo quod indicatur.

- 420 11 AVT EGO PROFECTO INGENIO EGREGIE AD MISERIAS NATVS SVM haec scaena persuasionem habet, quemadmodum pater filium suscipiat et falli se per seruos sinat neque tanta facilitate utatur, ut corruptis filius moribus uiuat, si semel facilitatem erga se patris agno- 15 uisset. tenebit ergo diuisiones, ut omnis deliberatiua, ab utili et ab honesto, simul et an fieri possit: quae omnia suo loco plenius explicabimus; nunc tantum ea, quae obscura sunt, dicemus.
- 427 18 NVNTIVM ADPORTO TIBI CVIVS MAXIME TE FIERI 20 PARTICIPEM CVPIS bene generaliter in nuntio uotum futurum esse promisit, ut animus cupidus probari possit, cum non aliud suspicatur quam quod in desiderio fuerat col-429 locatum. deinde subiungit 20 NVM QVIDNAM DE GNATO MEO 430 AVDISTI CHREME. — 21 VALET ATQVE VIDIT temperauit 25 primo nuntium, ut cresceret gaudium: nam primo 'ualet atque uiuit' inquit, quod utique diuersum esse manifestum est; nam ualemus, cum integra salute sumus, uiuimus, cum spiritum ducimus. — VBI NAM EST QVAESO parum credit gaudii, quod sibi salus filii nuntiatur. nunc de loco 30

1 quod Schopen: quo codd. || 4 haec habet G, habet FV ||6 nolit Lindenbr.: negligit codd.; nolle intelligit (adulescentem) Schoell || 9 cum F, non (nam B') rell. || fit B' || 12 quomodo G ||13 suscipiat F, -peret rell. || 14 tantum $F\alpha ||$ utatur F, -mur rell. || ut G, ne rell. || 16 tenet G || 17 ab om. GB'VS | simul et an W.: similiter codd. || 18 explicamus $GP^1 ||$ ea P, eadem rell.

quaerit ipse, quippe qui eius absentiam dolere uideatur. ---431 22 MEVS GNATVS cum iterum quod cupiebat senex audisset, tamquam parum credat, interrogationem repetit. denique percursis omnibus cum confirmationem nuntii audisset, perseuerat gaudio minus credere. denique adiecit 5 2/36 23 dyc me ad evm obsecto. — 27 non tv ei dixisti VT ESSEM non tu ei indicasti, quemadmodum nunc essem. ---437 28 QVIA PESSIME IN TE ATQVE ILLVM CONSVLIS hic ism . incipit suasoria illa, quae animum patris componit, ut circa filium temperet lenitatem aut largitatem nimiam 10 aut parcitatem: 'utroque genere peccas, dum aut nimium largus es aut nimium parcus. ex hoc fit, ut in unum 143 malum ex diuersis moribus uenias'. - 34 PRIMVM OLIM QVAM PATERERE POTIVS FILIVM COMMEARE AD MULIERCULAM hoc tibi initium mali fuit, quod non filium permisisti ad 15 mulierculam commeare hanc primum, quae adhuc paulo uidebatur esse contenta, cui omnia grata esse potuerunt, quae filius faceret. at tu iniustitia tua adulescentem tuis sermonibus terruisti; exinde illa coacta necessitate (est. 46 et)enim hoc dixit 37 INGRATHS COEPIT VICTVM VVLGO 20 48 QVAERERE. - 39 NVNC CVM SINE MAGNO INTERTRIMENTO NON POTEST HABERI unde modo sine magno damno haberi non potest. intertrimenta autem sunt, quae intus teren-449 do damna perficiunt. — 40 QVIDVIS DARE CVPIS SCIO 450 enim: quodcumque desideras dare. - 41 QVAM EA NVNC 25 INSTRUCTA PULCHRE AD PERNICIEM SIET USUM ut possis

1 queritur codd., corr. W. | uidetur (om. qui) $G \parallel 2$ iter $\alpha \parallel 3$ repetit G, petit rell. $\parallel 4$ percursis G, -cussis rell. | non firmationem PVS | nuntiasset audisse codd., corr. Lindenbr. $\parallel$ 5 gaudio G, -ium rell. | denique] ideoque S² (edd.) $\parallel$ 10 aut] uel Schopen $\parallel$ 12 aut (ut P) (ante a)nimum (-ium F) $F\alpha$ | fit] sis (sit uel sis PVS) ante ex GPVS $\parallel$ 15 fuit mali G $\parallel$ 16 hac (hoc F) primum que β , hocrimumque P¹, hoc crimen (est add. B') quod P²BV, //////// quod S | adhuc] huc B'VS¹, tunc S³ $\parallel$ 17 contentum P³BV $\parallel$ 18 filius Lindenbr.: facilius codd. | tua (cum) P, cum VS $\parallel$ 19 terruisti sermonibus (om. tuis) G | est. etenim W. $\parallel$ 20 dixit hoc G | ingratis FB', om. G | uictum (sibi) F'\alpha | vv.co om. B'VS $\parallel$ 23 sunt et 24 damna om. G $\parallel$ 25 desideras] uis G

intelligere, quemadmodum nunc illa meretrix instructa sit aduersus filium tuum et ad quam perniciem adducta. ---452 43 ONERATAS VESTE ATQVE AVRO parum dixerat 'ancillas decem', quae res tantum (in) numero collocata uidebatur; adiecit 'oneratas ueste atque auro', ut pudori sit ancillas 6 tales ita uestitas leui cibo pascere aut certe seruili. ---SATRAPES SI SIET AMATOR apud Babylonios satrapae appel-457 lantur ditissimi et satellites regum. - 48 PYTISSANDO MODO MIHI QVID VINI ABSYMPSIT Omitto cetera, ex quibus damna possis agnoscere: in una cena quae mihi conti- 10 gerint. quantum uini absumpserit uide. dum pytissat! proprie autem pytissare dicitur quid gustare (et) quasi 458 cum quadam probatione expuere. denique adjecit 49 sic HOC DICENS ASPERVM PATER HOC EST ALIVE LENIVS SODES 460 VIDE. - 51 RELEVI DOLIA OMNIA linire est contegere et 15 operire; contrarium est 'releui', quod est aperui. — om-NES SERIAS OMNIS SOLLICITOS HABVI hoc est ebrios. significat enim 'sollicitos' in solo citatos, quod ebriis contingit, quibus non sunt firma uestigia, sed motu corporis citi 462 sunt. — 53 gvem Assidve exedent quem cotidie come- 20 463 dent uel certe frequenter. -54 ITA ME DI AMABVNT VT ME TVARVM MISERITVM EST MENEDEME FORTVNARVM in meo damno magis misericordiam pro te passus sum et pro 464 fortunis tuis. - 55 FACIAT QVOD LIBET indulgentissimus pater et qui uehementissime filium desiderabat et diligebat. 25 licet damna audisset, tamen omnia se dicit filio permit-466 tere uelle, dummodo ipsum habeat in potestate. - 57 si TIBI EST CERTVM SIC FACERE hic iam persuadet, ut illud

2 adducta G, adiecta (obi- F) rell. || 4 decem ancillas G in add. Lindenbr. | uidebatur numero tantum G || 5 pudori F, -ris rell. || 7 sit GP, sicet VS | babilonios codd. || 9 assumpsit FBVS || 10 cognoscere G (recte?) | contigerit G, -runt rell. || 12 et add. Westerh. || 15 $\langle$ at $\rangle$ linire G, lenire F, breuire PVS | contigere PVS, -tingere F, obte (!) G | contra F, cūtrare PVS || 18 solo citatos Lindenbr.: sollicitatos codd. | contigit GVS || 21 $\langle$ bene $\rangle$ ament G || 25 desiderabat filium G || et FB, om. rell. || 28 certum est G

quod supra dixi(t Menede)mus uelit adulescentis animo ueluti nesciens dare, cum artibus serui inductus pecuniam dat et luxuriam ministrat. denique ipsum consilium suum 470 quod sit proponit 61 FALLI TE SINAS TECNIS PER SER-471 VVLVM. an fieri possit, adjungit 62 SVBSENSI ILLOS HOC 5 QVOQVE AGERE: ex eo enim, quod iam agunt et praepa-474 rant, fieri potest. deinde ab utili adiungit 65 ET TIBI PERDERE TALENTVM HOC PACTO SATIVS EST QVAM ILLO MINAM melius est, ut (in)sciens plurimum perdas, quotiens filius tollit, quam sciens minimum, cum ex hoc filius 10 quod licentiam agnouerit, iam eum libebit maiora com-476 mittere. denique adjungit ab honesto 67 NON NVNC DE PECVNIA AGITVR. ostendit honestum et utile declarauit. denique perseuerat circa id ipsum, ut dicat 'cum enim intellexerit animum tuum, te prius uitam tuam proditu- 15 rum et omnem pecuniam quam abs te filium dimittas, uide quam fenestram ad turpitudinem, ad luxuriam nequitiamque patefeceris', hoc est quantam ianuam dederis 486 peccato. - 77 TV REM PERIRE ET IPSVM NON POTERIS PATI statim tu interire bona et filium uiuere luxuriose et malis 20 487 operibus non patieris. - 78 IBIT ILICO (AD) ILLVD sibi ueluti remedium suscipiet, ut abiturum se esse minitetur, maxime 490 cum scit apud te se plurimum praeualere. — 81 videre VERVM ATQVE ITA VTI RES EST DICERE uidere mihi uerum 492 dicere et ita quemadmodum res est. - 83 DVM ID QVAERO 25 TIBI QVI FILIVM RESTITVEREM tota hac nocte somnium oculis meis non cepi quaerens, quemadmodum filium red-

1 dixit Menedemus W. (duce Schop.) || 2 inductus Goetz: -tam codd. || 3 $\langle$ ad $\rangle$ luxuriam Lindenbr. | ministrat S, -et rell. || 4 tegnis G, om. F || 6 iam om. G || 7 $\langle$ non $\rangle$ potest G | adiunxit F α || 9 insciens Lindenbr. | $\langle$ quam $\rangle$ quotiens (tot- P) codd. praeter B'|| 10 tollat G || 11 eum] cum G; ei Lindenbr. | maiora B', matura (naturā G, inmatura F) rell. | commutare G || 14 cum enim] nam si semel G || 15 $\langle$ ille $\rangle$ tuum animum prius proditurum te tuam uitam G || 17 uide] hui F | quam (quantam post fen-G) β B', om. rell. || 21 operibus] moribus F | non F, om. rell. || patieris G, patis PVS, poteris pati FB'; hic desinit cod. B' || 22 suscipere G | ut F, et G, om. α || minitabitur G || 23 ualere G || 24 uidere — est om. G || 26 filium qui G

EVGRAPHI COMMENTVM

499 dam uicino, utrum nuntio solo an et consilio. — 90 vi-CINI NOSTRI HIC AMBIGVNT DE FINIBVS litem uicini de 500 limitibus habent. — 91 ME CEPERE ARBITRVM Me iudicem 503 sibi esse uoluerunt. — 94 ITANE COMPARATAM ESSE HO-MINVM NATVRAM OMNIVM sensus hic est: satis miror, cur 5 prudentius sapit Chremes. an ita natura hominum comparata est, ut intentius uideant ea, quae aliena sunt, quam quae sunt sua? an hoc ideo fit, quia, dum nos in re nostra sumus, aut gaudio impedimur aut aegritudine ani-508 mum occupatum ad praeuidendas res adhibere non possu- 10

mus? — 99 DISSOLVI ME OTIOSVS OPERAM VT TIBI DAREM cito reuertens ab eo, quo ierat, Chremes dicit se ex illo negotio solutum et amico operam traditurum.

2.

- 512 1 HAC ILLAC CIRCVMCVRSA INVENIENDVM EST TAMEN ARGENTVM INTENDENDA EST IN SENEM FALLACIA SERIUS 15 (egreditur) argentum desiderans, quod dare meretrici possit. tamen hoc quod loquitur non uidetur domino praesenti esse suspectum: quoniam enim supra (*III 1, 61 sqq.*) dixerat seruum Syrum quasi in Menedemum dolos tendere, uti argentum meretrici per fallacias quaereretur, ideo 'in so senem' generaliter dictum. denique hoc suspicatus Chremes,
- 514 quasi in Menedemum ista fiant, dixit 3 NVM ME FE-FELLIT HOSCE ID STRVERE: fortasse ille Cliniae seruus tardus est, idcirco noster Syrus hanc prouinciam sumpsit, hoc est iussum officium suscepit, ut ipse quaerat argen- 15
- 518 tum. 7 TE DEMIROR CHREME TAM MANE QVI HERI TAN-TVM BIBERIS te ualde miror mane uigilare, qui heri tan-

1 uicino post consilio codd.; fort. dittogr. || 3 habent ante de $P^3VS \parallel 5$ est hic $G \parallel 6$ comparata ante natura $G \parallel 7$ intentius G, indyus P, inclytus VS, melius F; citius Schopen || 8 nostra re $G \parallel 10$ ad praeuidendas G, ad prehendas ad respuendas α , ad respuendas F || 12 ierat] erat $F\alpha \parallel 14$ INVENIENDYM — AR-GENTYM post FALLACIA G α | tamen est. $\beta \parallel 16$ egreditur add. W. desiderat F || 19 seruum Schopen: -us codd. | in om. FVS || 22 quasi Zeune: quod si (si om. F) codd. | ita $\alpha \parallel 23$ id (in)struere codd. praeter F || 26 miror VS || TAM F, om. rell. | te — 27 biberis om. G

182

 $\frac{3}{21}$ tum biberis. — 8 NIHIL NIMIS non multum. — 10 AQVI-LAE SENECTVS aiunt aquilam in senectute, quod ei rostri pars exterior uetustate et incremento curuata foramen includat. ad cadauera accedere et sic sanguinem in potum sumere et quodammodo bibendo uiuere. hoc igitur ait 5 seruus domino, quasi bibendo totum tempus hesterna cena 523 egerit, 'uisa uero est quasi aquilae senectus'. - 12 ET QVIDEM HERCLE FORMA LVCVLENTA non solum commoda et 524 faceta est mulier, sed et speciosa forma. — 13 ITA NON VT OLIM SED VTI NVNC SANE BONA hic intelligi datur, 10 quod senex sciat eandem ante fuisse castam, ante pauperem, nunc uero meretricio more uiuentem. ideo adiecit seruus 'non quemadmodum antea bona, sed uti nunc, (si non) sibi 127 ipsa comparatur, sane bona'. - 16 AT QVASI IS NON DIVI-THS ABVNDET (inuident)ium ex more inopiam male meren- 15 129 tis adiecit 'quasi non diuitiis abundet'. — 18 ovid ego NESCIAM HOMINEM PISTRINO DIGNYM ut facilius seruum dominus incitare potuisset ad id, quod cupiebat, seruo adiutorem eum esse ad tendendam in Menedemum fallaciam propter argentum, fingit se irasci seruo Cliniae: 'hominem' 20 32 inquit 'pistrino dignum', cui iungitur 21 QVI PASSVS ID FIERI. -- QVID FACERET callide seruus, tamquam ignoret quid fieri debuisset, a domino quaerit, ut maiorem suscipiat uoluntatem fallendi, qui (fallere) dominum suum hunc ipsum, cum ab eo fallaciae argumenta collegerit, cupiat. 25 537 denique sibi hoc praeparans hoc postea dixit 26 LAVDAS QVI EROS FALLVNT. ---- IN LOCO EGO VERO LAVDO bene adiecit, ne perpetuam male faciendi licentiam seruis daret. 'in loco'. 538 - 27 quippe qui magnarum saepe id remedium est

1 NDMS] minus $F\alpha \parallel 6$ quasi] quod dici solet $G \parallel 9$ est om. $F \parallel 11$ castam fuisse $G \mid$ antea 2. $G \mid$ pauperem] hic incipit cod. $L \parallel 13$ si non add. Goetz. $\parallel 14$ comparate L, -paretur F, -pararetur $\alpha \mid$ qui si codd.; quid si infra $\parallel 15$ inuidentium W.: cum codd. $\mid$ merentis W.: mentis $FG\alpha$, meritis $L \parallel 16$ qui si $G \parallel$ 19 ad tend-] attend- codd. $\parallel 20$ clinia $L\alpha \parallel 22$ seruum $L\alpha \parallel$ 24 fallendi qui fallere W: qui (om. G) fallendi codd. $\mid$ suum om. $LF \mid \langle atque \rangle$ hunc $G \parallel 26$ hoc om. $G \parallel 28$ seruis G, -us rell. $\mid$ daret $\langle dixit \rangle$ codd.

AEGRITVDINVM namque falli in tempore maximum saepe 541 remedium est, ut grauior aegritudo uidetur. — 30 1000N AN SERIO ILLAEC DICAT NESCIO an consilio istaec dicat an ioco an necessario, intelligere non possum: unum tantummodo intelligo, quod mihi ad hoc, quod disposui, cumulat 5 543 uoluntatem. — 32 ET NVNC QVID EXSPECTAT SYRE hic iam, dum accusat adulescentis seruum, hortatur suum do-546 minus, quo ipse hos dolos tendat. denique adiecit 35 AT 547 TE ADIVTARE OPORTET ADVLESCENTVLI CAVSA. - 36 FACILE EQVIDEM FACERE POSSVM SI IVBES peritiam suam circa 10 huiusmodi rem declarauit seruus, sed dixit metuere domini uoluntatem et posse se facile facere, si ipse uoluerit im-548/50 perare. - 37 CALLEO peritus et doctus sum. - 39 AT HEVS TV FACITO DVM EADEM HAEC MEMINERIS iam praeparat sibi dominum monetque, ut meminerit haec omnia, 15 si quando euenerint, sicuti humana sunt omnia, uti et filius 553 eius possit ista perficere. — 42 NON VSVS VENIET NON hoc 554 continget neque fieri potest. — 43 NEQVE EO NVNC DICO QVOD QVICQVAM ILLVM SENSERIM bene purgat id, quod inmiserat suspicionis, ne uero iam credat adulescentem 20 filium pater talia uel cogitare uel facere, dixitque se seruum ex suspicione ista metuere, quod eius aetas iam talis esset, uti necessitas fuerit, ut Chremetem ita ducat et tractet. quemadmodum nunc senex uidetur hortari. ---557 46 DE ISTOC CVM VSVS VENERIT VIDEBIMVS si quid tale 25 contigerit, tunc uidebimus, quid necessitas coget facere. ---560 49 NEC CVM MALE FACEREM nisi cum me senex adhortatur.

1 falli in W.: fallunt codd. $\parallel 2$ ut] ut ne L; ne Lindenbr., qui etiam uideatur $\parallel 3$ illa hec codd. $\mid$ istaec P', ista haec P^3VS , ista e- L, ista F, id $G \parallel 5$ disposui Lindenbr.: -it codd. $\mid$ cumulat om. L $\mid$ uoluptatem $\beta P \parallel 7$ suum L, seruum rell. $\parallel 11$ se dixit $LGP^1 \parallel 12$ facile om. L, facere om. rell. $\parallel 14$ si quando haec omnia L $\parallel 20$ suspiciones codd., corr. W. $\parallel 21$ facere uel cogitare $G \alpha \mid$ se om. FG $\parallel 23$ esset G, om. LF $\mid$ necesse G $\parallel 26$ (et nunc (ut nunc G)> contigerit (nunc contigerit post quid L) codd.; varia lectio ad tunc? $\mid$ quid L, quod rell. $\mid$ coget LP, -it rell.

184

3.

1 QVID ISTVC QVAESO AVT QVIS ISTIC MOS EST CLI-562 TIPHO haec scaena locum communem tenet in eum. qui hospitis sui amicam corrumpat: pater tamen non sic utitur tamquam communi, at ita respondet filius tamquam negans, ut magis conjecturae causa sit quam communis s locus. uerum patrem tamquam communem locum dicentem accipiamus et primo generaliter cum inuidia; deinde cum interrogatus esset, quidnam fecisset, ille continuo non 563 factum, sed uere factum protulit dicendo 2 VIDINE EGO, ut a probatione exordiretur et post hoc ostenderet 10 crimen, quod manum adulescens in sinum meretrici in-564 serebat. - 3 ACTA HAEC RES EST PERI Svrus seruus credit senem inuenisse filium amare meretricem, quae res antea per dolum celabatur. ideo uehementer metuit. --566 5 NAM ISTAE QVIDEM CONTVMELIAE SVNT Supra quidem 15 'iniuria' dixerat, uerum adiecit 'contumeliae sunt'. est enim iniuria, cum quasi uiolentia aliquid in corpus efficitur, contumelia uero, cum praeter uiolationem cor-567 poris est et uiolatio opinionis. — 6 EIVS AMICAM SVB-IGITARE hoc est crimen, quod supra posuit. 'subigitare' 20 autem ad perfectionem ipsam libidinis intelligimus. — 568 7 VEL HERI IN VINO QVAM INMODESTVS FVISTI hoc ex ante-570 cedentibus argumentum colligens dixit. — 9 NOVI EGO AMANTIVM ANIMVM ADVERTVNT GRAVITER QVAE NON CENSEAS ita enim mos est amatoribus, ut ampliora suspicentur, quam 25 572 tu poteris suspicari. — 11 ESTO AT CERTE CONCEDAS HINC ALIQVO AB ORE EORVM ALIQVANTISPER hic mandat pater, ut discedat a domo filius: aliter enim negat fieri posse, ut impudentia adulescentis comprimi possit. dicit etenim

7 et L, hoc rell; ac? $\parallel$ 9 Audine $L\alpha \parallel$ 10 hoc $om. \alpha \parallel$ 15 istaec quidem contumelia est $G \parallel$ 16 iniuriam dixit $G \parallel$ contumelia est $FGPV^2 \parallel$ est enim Lindenbr.: etenim codd. $\parallel$ 17 cum quasi Westerh.: quasi (quosi $L\alpha$, si G) cum codd. $\parallel$ 18 uiolation $L\alpha \parallel$ 20 posuit] possint $L\alpha \parallel$ 21 ad om. $V \parallel$ 25 item VS $\parallel$ ut F, om. rell. $\parallel$ 26 tua $\alpha \mid$ HINC om. FG $\parallel$ 28 posse fieri G, posse F multa libidinem uelle eamque sub cuiuscumque praesen-574 tia se minus audere complere. — 13 EGO DE ME FACIO CONIECTVRAM hoc ita esse ex me suspicor; nam nemo est ex amicis, apud quem uniuersa uelim exponere atque narrare ea, quae occulta habeo: quippe aut in summa 5 honestate amicus (est) et id, quodcumque cogito, eius digni-tate deterreor ne indicem, aut ipsa certe res propter sui turpitudinem eam narrationem comprimit. hoc est, quod 576 dicit 15 APVT (ALIVM) IPSIVS FACTI PVDET NE INEPTVS NE PROTERVVS VIDEAR 'ineptus' si ipsius facti pudet, 'pro- 10 teruus' si cum eo loquar, qui habet maximam dignitatem. 580 - 19 HOMINIS FRUGI ET TEMPERANTIS FUNCTUS OFFICIUM ergo functus (es) officium frugi hominis et temperantis. --584 23 VIN TV HOMINI STVLTO AVSCVLTARE MIHI quemadmodum in proterbio est 'mihi si uis stulto homini auscultare, 15 590 licet', hoc est obaudire. — 29 AT TV TIBI ISTAS POSTHAC COMPRIMITO MANVS quoniam pater dixerat (v. 2) 'uidi ego te manus modo meretrici huic in sinum inserere', ideo 591 seruus ait 'istas ergo tibi comprimito manus'. - 30 cen-SEN VERO QVID ILLVM PORRO CREDIS FACTVRVM CHREME 20 subblanditur domino per obsequium seruus, cum de adulescente quasi quendam metum habere se dicit: 'uide iam' inquit 'qualis sit: qualem futurum putas, nisi eum, quantum facultatis tibi numina concedunt, seruas, mones atque 593 castigas?' - 32 ATQVI NVNC TIBI ERE ADSERVANDVS EST 25 bene praesens tempus in metu ponit, ut ille sciat iam 594 filium nescio quid moliri. — 33 NAM MIHI MINVS MINVSQVE OBTEMPERAT et hoc pulchre uidetur adiectum, quo, si qua in culpa inuentus fuerit filius, continuo iam uideatur seruus esse purgatus, quod eius imperium filius contemnat. ---

1 cuiusque Lindenbr. || 3 esse G, est rell. || 4 ex F, om. rell. || amicorum G || uellē uniuersa G || 6 est add. W. || 7 certa FGPS || 9 APVT] aut codd. || PVDET] piget F, principium rell. ||12 officio $GP^{1}V^{1} ||$ 13 officium $\langle es \rangle G ||$ 16 post has $L \alpha ||$ 21 per obliquum G || 23 nisi eum F, si eum sibi rell. || 24 tibi facultatis $FG \alpha ||$ 25 atque L || 28 qua Lindenbr.: quid (quod G) codd. || 29 iam om. L

598 37 VERVM ALIVE EX ALIO INCIDIT hoc uidetur obscurum quidnam sit, sed ex his quae consecuntur manifestum fiet: nam interrogatus a domino quid esset, respondit 599 38 PESSIMA HAEC EST MERETRIX. ita quod hic 'pessima est' de meretrice pronuntiatum est, supra (*III 2, 10*) con- 5 trarium dictum 'commoda et faceta haec est meretrix'. ergo iure dictum 'aliud ex alio incidit'. -- IMMO SI SCIAS uidit dominum seruus quasi consensum commodasse, non 600 quo uerum iudicium de meretrice (sit): ideo adiecit 39 vide QVOD INCEPTET FACINVS. - FVIT QVAEDAM ANVS CORINTHIA 10 hoc consilium dicit se seruus aduersus Menedemum sumpsisse, quo possit pecuniam ab eo exprimere, quae meretrici daretur. uerum hoc consilium in hoc prouenit, quod prosit uehementer Clitiphoni: namque fingit nunc Antiphilam, quae amica sit Cliniae, apud meretricem a qua- 15 dam anu Corinthia arrabonis nomine collocatam, et nunc uelle ad Menedemum pergere, ut ab eo illam pecuniam accipiat, quae data sit pro puella, ut, si eandem redimeret, maxima inde lucra possit accipere. sed hoc displicet domino consilium, uerum prouenit ad euentum futurum; nam 20 cum cognita fuerit, quod filia sit Chremetis, iam fiet necessarium, ut meretrici hoc $\langle a \rangle$ sene Chremete debeatur 603 argentum. — 42 ARRABONI pignori scilicet.

IV.

1.

614 1 NISI ME ANIMVS FALLIT HIC PROFECTO ANVLVS QVEM SVSPICOR IS QVICVM EXPOSITA EST GNATA haec scaena tenet 25

4 ita — 6 meretrix om. $L \mid \text{pessima est } W$.: -me codd. || 5 dictum contrariū (est) $G \mid ||$ 9 sit add. W.; est (ante de) $G \mid ||$ 10 quidem inceptat $\alpha \mid ||$ 12 quos $L\alpha \mid ||$ 13 in hoc om. $G \mid ||$ 15 ad (at L) quandam anum corinthia (-am F) codd. || 18 (acciperet uel) accipiat $L \mid ||$ 20 euentum F, adu- rell. || 21 cognitum Schopen, at cf. p. 190, 15 || 22 uti $FG\alpha \mid ||$ 25 gnata (nisi me animus fallit) $L\alpha$

maximam controuersiam: quippe maritus, dum grauidam uideret uxorem, mandauit, ut, puellam si peperisset, extingueret. mater puellam peperit et exposuit eique, cum exponeretur, anulum dedit. inuentus est apud quandam puellam anulus. interrogata unde sit illa respondit ipsum 5 esse, cum quo esset exposita. hoc cum cognouisset senex. agnita puella, quam extingui iusserat, ream facit uxorem. quod aduersus edictum suum fecisset. hic primo uenialis est status 'feci, sed pietate feci'. ergo primo inter se locuntur, an ipse anulus sit, cum quo exposita sit filia. - 10 617 4 AT VT SATIS CONTEMPLATA SIS MODO MEA NVTRIX SEd ut satis integre pleneque perspexeris, nutrix mea. --621 8 MAGNO CVM CONATV MAGNAS NVGAS DIXERIT Magno cum 622 impetu (mini)ma quaeque pronuntiat. — 9 EHEM MI VIR hinc exordium sumptum, quod (ab) obsequio coepit, ut beni- 15 uolentiam comparare possit. deinde adiectum, quod purgationis loco ponitur, quae res ad ueniam pertinet, quod 623 tamen adhuc principium sit 10 PRIMVM HOC TE ORO NE QVID CREDAS ME ADVERSVS EDICTVM TVVM. deinde sic 625 adjunctum ex persona serui 12 NESCIO QVID PECCATI POR- 20 TAT HAEC PVRGATIO. finit principium, narratio supponitur 626 13 MEMINISTIN ME ESSE GRAVIDAM ET MIHI MAGNOPERE DICERE SI PVELLAM PAREREM NOLLE TOLLI et reliqua. ---628 15 DOMINA EGO ERVS DAMNO AVCTVS EST NOUE POSITUM 629 'auctus damno', quod ei coheres puella uenerit. — 16 EI 25 DEDI EXPONENDAM quia supra (v. 15) dixerat senex 'sustulisti', idcirco id dixit 'exponendam dedi', quo minus uideatur esse delictum. hic iam incitatus est uehementer senex. quod exposita esset puella et exposita aduersus edictum. ita cum impetum generalis accusationis sumpsisset, statim so

5 interrogata W.: -tū $L\alpha$, -tus G, -t $F \parallel 7$ agnitā puellā $LF\alpha \parallel 14$ minima Schoell: una codd. $\parallel 15$ quo $L \mid$ ab add. Lindenbr. $\parallel 18$ sit F, se $L\alpha$, est $G \parallel 20$ adiunctur⁹ L, -tū $\hat{e} \in G \parallel$ 22 mm] nihil $\alpha \mid$ maxumo opere Ter. $\parallel 28$ noli tollere $L \parallel$ 24 dominus $L\alpha \mid$ ergo codd. praeter $LP^1 \mid$ era $P^2 \mid$ damno ante ego codd. praeter F (olim sscr. fuisse videtur) $\parallel 26$ dedit $L\alpha \parallel$ 27 id duxit P^1 , induxit $F \parallel 28$ uehementer est $G\alpha \parallel 29$ puella esset $FG\alpha \parallel 30$ impetum] iam principium Schopen

189

illa ad quaestionem descendit et statum apertissime collo-631 cauit uenialem, cum dixit 18 SI PECCAVI MI CHREME IN-632 SCIENS FECI. deinde supponitur plenior accusatio 19 ID QVIDEM EGO ETSI TV NEGES CERTVM SCIO TE INPRVDENTEM DICERE AC FACERE OMNIA. deinde post principium accusationis subiunguntur omnia crimina, quae a summo ad

- 634 imum dicuntur 21 TOT PECCATA IN HAC RE OSTENDIS NAM IAM PRIMVM SI MEVM IMPERIVM EXSEQUI VOLVISSES INTER-EMPTAM OPORTVIT NON SIMVLARE MORTEM VERBIS RE IPSA SPEM VITAE DARE. et proponit sibi quasi quandam quaestionem 10 mulier, quae contra imperium mariti fecisset, et dicit se hoc
- 638 fecisse pietate et materno animo.* huic respondetur 25 QVAM VERO BENE ABS TE PROSPECTVM EST QVID VOLVISTI COGITA NEMPE ANVI ILLI ABS TE FILIA PRODITA EST PLANISSIME VEL VTI PER TE QVAESTVM FACERET VEL VTI VENIRET PALAM*. deinde 15 epilogorum loco adiunctum est, quantum incommodi con-
- 642 secutum sit. 29 QVID CVM ILLIS AGAS QVI NEQVE IVS NEQVE BONVM AVT AEQVVM SCIVNT MELIVS PEIVS PROSIT OBSIT NIHIL VIDENT NISI QVOD LIBET 'quid cum illis agas' sensus hic obscuritatem habet; est autem talis: 'exposita tibi est 20 filia suscepta ab ea, quae pudorem filiae tuae uenderet, sed tu id cogitasti, quodcumque satis esset, dummodo uiueret: ego nunc cogor eam suscipere, sed defendere eius pudorem non possum. quid agam cum illis, qui neque ius neque bonum aut acquum sciunt?' sibi dicit uiolata filia 25
  644 nullam esse posse uindictam. — 31 CHREME PECCAVI FA-TEOR hic iam deprecanti sua uenia supponitur, cum dicit
- 636 $\alpha^{\bullet}$ [19] 23 SPEM VITAE DARE scilicet non oportuit simulare re ipsa, sed uerbis.
  - *[15] Anus tertiae et quartae declinationis protulit, cum hodie sit solummodo quartae, nisi aliud significet.

2 uenialem om. $L \parallel 6$ omnia ante 5 post $L \parallel 7$ dicuntur] hic desinit cod. $P \parallel 11$ dicis te $LG \mid$ fecisse hoc $\alpha \parallel 13$ ABS] a $LG \parallel 15$ deinde W.: de unde L, id unde G, unde rell. $\parallel 16$ est] ergo L, est ergo $G \parallel 20$ qui talis est (om. autem) $\alpha \mid$ est tibi G, tibi est (post filia) $F \parallel 22$ sed $\langle et \rangle \alpha \mid$ esset G, esse rell. $\parallel 24$ cum illis agam $G \alpha \parallel 26$ posse esse $L \parallel 27$ deprecantis (om. sua) α

OBSECRO QUANTUS TUVS EST ANIMUS NATU GRAVIOR IGNO-SCENTIOR VT MEAE STULTITIAE IN IVSTITIA TVA SIT ALIQUID PRAESIDII quod tuus enim animus maior est aetate et pietate clementiae, stultitiae meae debet in tua iustitia

- 647 esse praesidium^{*}. 34 SCILICET EQVIDEM ISTVC FACTVM 5 IGNOSCAM hanc quidem ueniam tibi dabo. uerum mea clemen-
- 648 tia multum ad veccata compelleris. 35 SED ISTVC QVID-OVID EST QVA HOC OCCEPTVM EST CAVSA LOQVERE DETempta controuersia ad originem res ducitur: 'quemadmodum omnes miserae.* stultae et religiosae sumus. cum dedissem 10 puellam exponendam, anulum de digito mihi detraho, et eum. ut una cum puella exponeret, dedi, si esset mortua, ne
- 659 aliena a nostris bonis esse potuisset'. 46 INTERII PLVS SPEI VIDEO QVAM VOLO hoc seruus cum gemitu dicit, siquidem fieri potest, ut cognoscatur haec Antiphila, quod filia do- 15 mini sit. quo facto uehementer metuit, ne incipiat Clinia amicam suam confiteri et cognoscat pater, quod meretrix amica Clitiphonis sit. denique ideo dicit, cum nomen dictum esset eius, cui data esset puella, ut exponeret
- 663/6650 mirvm ne illa salva est et ego peril. 53 non 30 LICET HOMINEM ESSE SAEPE ITA VT VVLT SI RES NON SINIT non licet nobis gerere perpetuam uoluntatem, maxime cum res non permittat: ita mutemus ex tempore uoluntatem.

 $\alpha^*[5]$ id est aliquid defensionis et (om. V) auxilii. *[10] in hac professione facto a generali ad speciale argumento (Lindenbr.: -tu codd.) extinxit uim indignationis 38 cvm pvella exponenter (-s. add. codd.) si moreretvr. et subiungit causam NE EXPERS ESSET: neque enim liberos etiam mortuos fas erat fraudari bonis.

3 enim tuus G | aetate ante maior $FG\alpha \parallel 5$ istuc LG^1 , -d rell. $\parallel 8$ acceptum L, inc- G, c- rell. $\parallel 11$ et eum om. $F \parallel$ 12 exponeretur $F \mid \text{deal} \mid \text{dico} (ante ul) G, om. F \mid\mid 15$ quod (quo LG) — sit] esse filia domini mei $\alpha \mid\mid 20$ NE] ni $F\alpha \mid\mid 22$ perpetuam gerere $\alpha \parallel 28$ mutemus L, mutamus rell. $\mid ex \mid cum \alpha$

651

190

1 NISI ME ANIMVS FALLIT Seruus hic uehementer 668 aestuat, quod animaduertit fieri posse, ut puella cognoscatur. ideo secum loquitur et ingemiscit, quod sibi iam multum infortunium affuturum sit. — HAVT MVLTVM hoc 669 est non longe. — 2 ITA HAC RE IN ANGUSTUM OPPIDO 5 MEAE NVNC COGVNTVR COPIAE translatio facta est ab illo. cum periclitatur exercitus in angustum coactus.* significat 670 autem 'oppido' ualde. - 3 NISI ALIQVID (VIDEO nisi ali-672 quid) prospicio. — 5 TRIVMPHO SCILICET ME LATERE TECTO ABSCEDERE summum gaudium est, si tutatus sine uulnere 10 discedam, hoc est latere tecto et custodito. non ergo de argento cogitare debeo quemadmodum eripiam, sed quem-673 admodum tutus ipse discedam. -- 6 BOLVM TANTVM* 674 praedam. — 7 AVT QVID COMMINISCAR quid argumenti re-676 periam.* — 9 QVID SI HOC NVNC INCIPIAM cogitantis 15 animo, quasi dum multa quaerit, inuenit quaedam, non placita repudiat. post id quod sit optimum inuenisse dicit. ut ad se illud argentum reuocare possit, quod omiserat.

3.

679 1 NULLA MIHI RES POSTHAC POTEST IAM INTERVENIRE TANTA QVAE MIHI AEGRITVDINEM AFFERAT allocutio est Cliniae 20

- α^{*}[7] cum enim in periculo est exercitus, in unum se colligit. ^{*}[13] per figuram (antithesin (add. W., cf. Don. GL IV 397, 1;
  - [13] per figuram (antithesin (add. W., cf. Don. GL IV 397, 1; lac. in V) pro dolum.
  - *[15] et est comminiscor inuenio uel recordor. sic reminiscor, cuius simplex in usu non est.

8 ingemit $\alpha \parallel 4$ haut (non α) multum *et* non longe *inter* se commutata sunt in $LG\alpha \mid \text{id}$ est $F\alpha \parallel 5$ ita $\langle \text{hercle} \rangle G \mid \text{in}$ hac re $LG \parallel 8$ oppido autem significat $\alpha \mid \text{vine} o$ — aliquid add. $W \parallel 9$ scincer] si licet α (sic Ter. codd. praeter AE) $\parallel 10$ tutus $\alpha \parallel 11$ discedat $\beta \mid \text{tecto} \langle \text{id} \text{ est} \rangle$ custodito latere (om. et) $\alpha \parallel$ 12 $\langle \text{argentum} \rangle$ eripiam $\alpha \parallel 14 \langle \text{id} \text{ est} \rangle$ praedam α , pro dolo G, cf. α interpol. | reperiam Goetz: respondeam β , capiam $\alpha \parallel$ 16 $\langle \text{deliberando} \rangle$ quaerit $\alpha \parallel 17$ id $\langle \tilde{e} \rangle \beta \mid$ inuenisse $\langle \text{se} \rangle \alpha \parallel$ 18 argumentum $\alpha \parallel$ 19 res mihi α

EVGRAPHI COMMENTVM

OBSECRO QUANTUS TUUS EST ANIMUS NATU GRAVIOR IGNO-SCENTIOR VT MEAE STVLTITIAE IN IVSTITIA TVA SIT ALIQVID PRAESIDII quod tuus enim animus maior est aetate et pietate clementiae, stultitiae meae debet in tua iustitia

- 647 esse praesidium^{*}. 34 scilicet equidem istuc factum 5 IGNOSCAM hanc quidem ueniam tibi dabo, uerum mea clemen-
- 648 tia multum ad peccata compelleris. 35 SED ISTVC OVID-QVID EST QVA HOC OCCEPTVM EST CAVSA LOQVERE DOLempta controuersia ad originem res ducitur: 'quemadmodum omnes miserae.* stultae et religiosae sumus, cum dedissem 10 puellam exponendam, anulum de digito mihi detraho, et eum. ut una cum puella exponeret, dedi, si esset mortua, ne
- 659 aliena a nostris bonis esse potuisset'. 46 INTERII PLVS SPEI VIDEO QVAM VOLO hoc seruus cum gemitu dicit, siguidem fieri potest, ut cognoscatur haec Antiphila, quod filia do- 15 mini sit. quo facto uchementer metuit, ne incipiat Clinia amicam suam confiteri et cognoscat pater, quod meretrix amica Clitiphonis sit. denique ideo dicit, cum nomen dictum esset eius, cui data esset puella, ut exponeret
- 663/6650 mirvm ne illa salva est et ego peril 53 non 30 LICET HOMINEM ESSE SAEPE ITA VT VVLT SI RES NON SINIT non licet nobis gerere perpetuam uoluntatem, maxime cum res non permittat: ita mutemus ex tempore uoluntatem.

 α^{*} [5] id est aliquid defensionis et (om. V) auxilii. *[10] in hac professione facto a generali ad speciale argumento (Lindenbr.: -tū codd.) extinxit uim indignationis 38 cvm pvella exponenet (-8. add. codd.) si morenetvr. et subiungit causam NE EXPERS ESSET: neque enim liberos etiam mortuos fas erat fraudari bonis.

3 enim tuus G | aetate ante maior $FG\alpha \parallel 5$ istuc LG^1 , -d rell. || 8 acceptum L, inc- G, c- rell. || 11 et eum om. F || 12 exponeretur F | dedi] dico (ante ut) G, om. F || 15 quod (quo LG) — sit] esse filia domini mei α || 20 NE] ni $F\alpha$ || 22 perpetuam gerere $\alpha \parallel 23$ mutemus L, mutamus rell. | ex] cum α

651

668 1 NISI ME ANIMVS FALLIT SETURE hic uchementer aestuat, quod animaduertit fieri posse, ut puella cognoscatur. ideo secum loquitur et ingemiscit, quod sibi iam multum infortunium affuturum sit. --- HAVT MVLTVM hoc 669 est non longe. - 2 ITA HAC RE IN ANGUSTUM OPPIDO 5 MEAE NVNC COGVNTVR COPIAE translatio facta est ab illo, cum periclitatur exercitus in angustum coactus.* significat 670 autem 'oppido' ualde. — 3 NISI ALIQVID (VIDEO nisi ali-672 quid) prospicio. - 5 TRIVMPHO SCILICET ME LATERE TECTO ABSCEDERE summum gaudium est, si tutatus sine uulnere 10 discedam, hoc est latere tecto et custodito. non ergo de argento cogitare debeo quemadmodum eripiam, sed quem-673 admodum tutus ipse discedam. - 6 BOLVM TANTYM* 674 praedam. — 7 AVT QVID COMMINISCAR quid argumenti re-676 periam.* — 9 QVID SI HOC NVNC INCIPIAM cogitantis 15 animo, quasi dum multa quaerit, inuenit quaedam, non placita repudiat. post id quod sit optimum inuenisse dicit. ut ad se illud argentum reuocare possit, quod omiserat.

3.

679 1 NVLLA MIHI RES POSTHAC POTEST IAM INTERVENIRE TANTA QVAE MIHI AEGRITVDINEM AFFERAT allocutio est Cliniae 20

- $\alpha^*[7]$ cum enim in periculo est exercitus, in unum se colligit.
  - *[i3] per figuram (antithesin (add. W., cf. Don. GL IV 397, 1; lac. in V)) pro dolum.
  - *[15] et est comminiscor inuenio uel recordor. sic reminiscor, cuius simplex in usu non est.

3 ingemit $\alpha \parallel 4$ haut (non α) multum et non longe inter se commutata sunt in $LG\alpha \mid \text{id est } F\alpha \parallel 5$ ita $\langle \text{hercle} \rangle G \mid \text{in}$ hac re $LG \parallel 8$ oppido autem significat $\alpha \mid \text{vibb} o$ — aliquid add. $W \parallel 9$ schlicht $\alpha \mid \text{sincer} \mid 10$ tutus $\alpha \parallel 11$ discedat $\beta \mid \text{tecto} \langle \text{id est} \rangle$ custodito latere (om. et) $\alpha \parallel$ 12 $\langle \text{argentum} \rangle$ eripiam $\alpha \parallel 14 \langle \text{id est} \rangle$ praedam α , pro dolo G, cf. α interpol. | reperiam Goetz: respondeam β , capiam $\alpha \parallel$ 16 $\langle \text{deliberando} \rangle$ quaerit $\alpha \parallel 17$ id $\langle \tilde{e} \rangle \beta \mid$ inuenisse $\langle \text{se} \rangle \alpha \parallel$ 18 argumentum $\alpha \parallel 19$ res mihi α exultantis gaudio, quod sua amica sit cognita. ita dicit mentem suam oneratam gaudio, ut nulla res possit inter-

- 681 cedere, quae afferat aegritudinem.* 3 DEDO NVNC ME PATRI VT FRVGALIOR SIM QVAM VVLT ut frugalitatem*, quam in me uoluit, compleam, dedo me patri, quippe cum uelit 5 eam me habere uxorem, quae sit honestis moribus, et nunc
- 686 ea sit mihi amica, quae filia sit Chremetis. Ś vr ego NVNC NON TAM MEAPTE CAVSA LAETOR QVAM ILLIVS hoc gaudii quod nunc teneo non mea causa, sed potius ipsius puellae
- 688 quam diligo. 10 SED NVNC CLINIA AGE DA TE MIHI VI- 10 CISSIM quemadmodum nunc ego uerba tua audiui, nunc et uicissim te mihi da, uti quod necessarium est facias, ne resci-
- 690 scat pater amicam filii sui esse meretricem. 12 o IVP-PITER* omissis uocibus serui secum Clinia gaudet: parum credit hoc sibi contigisse, quod efficitur in gaudio, cum 15
- 693 repentino aliquid procreatur. 15 DEORVM VITAM APTI svmvs* ita et in Andria (V 5, 3-4) 'deorum uitam propterea esse sempiternam arbitror, quod uoluptates eorum
- 694 propriae sunt'. 'apti' autem significat adepti. 16 vi-DENDVM EST INQVAM persuadet seruus Cliniae, uti secum 20 ducat meretricem ad domum patris, ne, si remanserit in
- 699 domo, facile senex filii amicam possit agnoscere. 21 AT ENIM ISTOC NIHIL EST MAGIS MEIS NVPTIIS ADVERSVM sed haec res mihi uehementer uidetur esse contraria. si uxorem
  - α * [s] aegritudinem dixit pro aegrimonia, id est tristitia uel infirmitate.
    - * [4] id est parcitatem

    - *[14] per pro(s>phonesin
      *[17] per icon (yc- codd.; -na?) uel parabole (-len?), quae
      sunt species homoeosis (om- codd.), se quasi deum esse asserit.

3 patri me $\alpha \parallel 4$ vr — vvr om. $LF \mid$ uti $\alpha \parallel 5$ in me (esse)? $\mid$ uelit] uoluit $\beta \parallel 7$ (scilicet) filiam $\alpha \parallel 8$ svsc om. $LG \parallel 9$ (unde) non mea causa (lactor) $\alpha \parallel 11$ (id est) quem-admodum ego nunc $\alpha \mid$ nunc et] ita $\alpha \parallel 15$ credis $LF \mid$ cum (om. L) repentino β , repentino nisi $\alpha \parallel 16$ adepti β , sed cf. finem scholii \parallel 17 ita et] ut $\alpha \parallel 19$ autem om. $V \parallel 24$ uehementer post uidetur V, ante mihi S

ducere uoluero; nam quomodo rogabo patrem, ut mihi filiam det, si sciat me amicam habere meretricem? — **91 23 QVIN NOLO MENTIARE** hoc eo consilio dicit seruus, uti non mentiatur, sed continuo dicat illam amicam suam esse, quae est filia eius, ut eam uxorem uellet esse, hanc amicam Clitiphonis. sic enim postea persuasurus est domino seruus tale se repperisse consilium, uti a Menedemo filius petat pecuniam, quo quasi dicat se uelle filiam Chremetis uxorem ducere, uti ad nuptias habeat necessaria, et hoc credat senex propterea adulescentulum petere, quo per 10 fallaciam dari possit, ita ut, cum utrumque dixerit adu-25 lescens, per fallaciam dicere crederetur. — 27 ET SCILI-

- 75 lescens, per fallaciam dicere crederetur. 24 ET SCILI-CET IAM ME HOC VOLES PATREM EXORARE VT CELET SENEM NOSTRVM nesciens adulescens hoc consilium, quare hoc seruus dicat, adiecit 'et fortasse hoc uelis, ut celet patrem 15 Clitiphonis senex noster, quod ipsius amica sit meretrix'. —
- 19 31 HVIC EQVIDEM CONSILIO PALMAM DO in hoc consilio maximam uictoriam et gloriam mihi concedo, ut uerum dicendo ambos fallam, secundum hoc quod supra diximus, ut non credat senex noster amicam filii sui esse meretri- 20
- 13 cem, etiamsi esse audierit.* 35 AT ENIM SPEM ISTOC PACTO RVRSVS NVPTIARVM OMNEM MIHI ERIPIS Si enim crediderit senex amicam filii sui esse meretricem, incipiet
- 16 filiam suam mihi dare nolle. 38 QVID MALVM ME AE-TATEM CENSES VELLE ADSIMVLARIER quid tu semper me credis 25 hoc uelle simulare? 'malum' autem interiectum nihil signi
  - α*[21] quod fit per figuram diasyrmos (-sirmos codd.), quae est eleuatio, quando auditorem uera dicendo in errorem inducit.

3 eo Goetz: ex (om. G) codd. || 4 amicam — uellet] filiam Chremetis se uxorem uelle et $\alpha \parallel 6$ postea post est $\alpha \parallel 9 \langle non \rangle$ necessaria $\beta \parallel 11$ ut om. $L \mid$ — que om. $\beta \parallel 12$ credatur $\alpha \parallel$ 13 mE] ne L, nec $G \mid$ voles] uells G (lac. in L) $\parallel$ 16 noster senex $\alpha \parallel 17$ do (id est) $\alpha \parallel 18$ uero $\beta \parallel 19$ ambo fallam L, om. $\alpha \mid$ hic $LG \parallel$ 28 incipiet om. $\alpha \parallel$ 24 dare nolle] non dabit $\alpha \parallel$ AETATEM] tandem $FG \parallel 25$ uelle adsimulariet G, om. $F \mid$ quid W.: quia codd. | me post hoc $\alpha \parallel 26 \langle me (om. FG) hoc \rangle$ malum β

Donati comm. rec. Wessner. III 1.

ficat, sed exclamationis continet locum, quomodo Cicero 719 pro Scauro (20) 'quae, malum, est ista ratio ?' — 41 qvi

- 719 pro Scauro (20) `quae, malum, est ista ratio?' 41 QVI AIVNT QVID SI NVNC CAELVM RVAT stultus metus est dis caelestibus metuere. *ita* ergo stulte id in metu et tu ponis,
- 720 quod fieri omnino non potest^{*}. 42 qvASI EA POTESTAS 5 NON SIT TVA pulchre persuadet, ut faciat hoc quod monetur, cum dicat in potestate eius futurum, quo uelit tempore ut se exoluat.

 $\alpha^*[5]$ ut sit argumentum ab impossibili

- 723/26 1 SATIS POL PROTERVE Satis aspere. 4 AVT CVM VENTVRAM DIXERO ET CONSTITUERO immo potius, cum dixero 10 me esse uenturam et constituero, tum magis, cum pronuntiauerit Clitipho et spe pendebit, decipiam et non ueniam,
  - 729 tum mihi Syrus poenas reddet tergo suo.* 7 SATIS SCITE PROMITTIT TIBI Ualde eleganter promissa tibi dabit, quod
  - 730 utique per ironiam intelligitur. 8 DORMIVNT EGO POL 15 ISTOS COMMOVEBO UULT excitare eos, qui sibi pecuniam promiserunt nec dederunt, uti fingat se euocatam esse a nescio quo et uelle discedere. itaque consentiente ancilla fingit mendacium, quod nescio quam uillam demonstrauerit cuius-733 dam amatoris. — 11 CVRRICVLO PERCYRRE* festina et 20
  - 735 propera. 13 verba me his datvram esse hoc est: me
  - 728 α*[13] 6 TERGO SVO id est dorso, siquidem tergum tergi dorsum, tergus uero tergoris corium dicitur (ex Serv. ad Acn. I 211).
    - *[20] 'curriculo' dixit a curru, uel a cursu.

2 pro Scauro post ratio $\beta \parallel 3$ dis] de $\alpha \parallel 6$ non om. $L \parallel \langle \text{et} \rangle$ pulchre $\alpha \parallel 7$ dum dicit $G \parallel 9$ satis] id est $\alpha \mid \text{ovm}$ om. $LG \parallel 12$ pendebit $\langle \text{animi} \rangle F \parallel 13$ tum L, cum $FG \parallel 14$ $\langle \text{id} \rangle$ est $\rangle$ ualde $\alpha \mid \text{quod}$ — intelligitur W.: p utrique per ydoneā. $(\ldots L)$ intelligitur LG, om. $F \parallel 17$ a] aut $FG \parallel 18$ et uelle] uellet LG, uelut $F \mid \text{ita} \beta$ (recte?) $\parallel 19$ quam W.: qua G, quid L, qui $F \parallel 21$ $\langle \text{id} \text{ est} \rangle$ propera et festina $\alpha \mid \text{me}$ — decipiam] et se dicit his uerba dare id est decipere α

Digitized by Google

194

^{4.}

17 dicturum aliquid, unde decipiam. -- 15 QVIN EST PARA-TVM ARGENTVM intellexit seruus callidus, quod idcirco Bacchis se ire diceret, quod argentum quaereret - et hac ratione pollicetur QVIN EGO HIC MANEO, quo ct argentum dari possit et nihilominus illud fieri, quod dispositum est —: 6 18 itaque et de tempore adiecit 16 ATQVI IAM DABITVR. --19 17 ET TVA POMPA* EO TRADVCENDA EST hoc est ancillae 10 decem et ceteri comites, qui uenerunt. - 18 EGONE AR-GENTVM CVDO QVOD TIBI DEM quaeris, quod te ad Cliniam transire nolo? argentum produco, quod tibi dem.* --- 10 119 DIGNAM ME PVTAS QVAM INLVDAS per accusatiuum casum hic dictum est. et Virgilius (Aen. II 64) 'certantque illudere capto' per datiuum; item ipse (Aen. IX 634) 'i, 16 uerbis uirtutem illude superbis'. — 24 SPERABIT SVMPTVM SIBI SENEX LEVATVM ESSE HARVNC ABITV cum discesserit 15 tanta haec ancillarum multitudo, dominus credet discessione tantarum mulierum sibi sumptum* esse eleuatum, sed nesciet ex ea re damnum ad se esse uenturum. dum 8 hac re maxime ab eo extorquebitur argentum. — 26 rv NESCIS ID QVOD SCIS ne indicaveris, inquit, quod scis, et id 20 age, ut nescisse uidearis.*

 $\alpha^*[7]$ id est nobilis comitatus.

*[10] cudo enim est et compono uel tundo, unde incus, ubi tunditar ferrum.

- *[17] id est expensam.
- *[21] et ille per hyperbolen (yp- codd.) MVTVM ME DICES.

2 quod $\langle \operatorname{enim} \rangle LF$; quod nimirum Goetz | acchis L, ab his $\alpha \parallel 3$ quod (quo ?) — pollicetur (sc. Bacchis)] quod decepta fuerat pro argento, quod ei pollicetur $\alpha \mid$ quereretur $G \parallel 4$ quo] quod $\beta \mid$ et ante quod G, om. $L \parallel 7$ hoc est] scilicet $\alpha \parallel 8$ uenerint $L \parallel 9$ dem $\langle \operatorname{quid} \operatorname{agam} \rangle FG \mid \operatorname{quod}]$ cur $\alpha \parallel 10 \langle \operatorname{cudo} \operatorname{id}$ est $\rangle$ produco α ; procudo Goetz, fort. recte $\parallel 13$ i] his codd. $\parallel$ 14superbam $\alpha \parallel 16$ domino LF (recte?) $\parallel 17$ tantarum mulierum] earum $\alpha \mid$ alleuatum sumptum $\alpha \parallel 18$ dum — argentum om. FG ficat, sed exclamationis continet locum, quomodo Cicero 719 pro Scauro (20) 'quae, malum, est ista ratio?' — 41 qvi AIVNT QVID SI NVNC CAELVM RVAT stultus metus est dis

- caelestibus metuere. *ita* ergo stulte id in metu et tu ponis, 720 quod fieri omnino non potest^{*}. — 42 qvasi fa potestas 5 NON SIT TVA pulchre persuadet, ut faciat hoc quod monetur, cum dicat in potestate eius futurum, quo uelit tempore ut se exoluat.
  - α * [5] ut sit argumentum ab impossibili

- 723/26 1 SATIS POL PROTERVE Satis aspere. 4 AVT CVM VENTVRAM DIXERO ET CONSTITUERO immo potius, cum dixero 10 me esse uenturam et constituero, tum magis, cum pronuntiauerit Clitipho et spe pendebit, decipiam et non ueniam,
  - 729 tum mihi Syrus poenas reddet tergo suo.* 7 SATIS SCITE PROMITTIT TIBI Ualde eleganter promissa tibi dabit, quod
  - 730 utique per ironiam intelligitur. 8 DORMIVNT EGO POL 15 ISTOS COMMOVEBO UUIT excitare eos, qui sibi pecuniam promiserunt nec dederunt, uti fingat se euocatam esse a nescio quo et uelle discedere. itaque consentiente ancilla fingit mendacium, quod nescio quam uillam demonstrauerit cuius-733 dam amatoris. — 11 CVRRICVLO PERCYRRE* festina et 20
  - 735 propera. 13 verba me his datvram esse hoc est: me
  - 728 α*[13] 6 TERGO SVO id est dorso, siquidem tergum tergi dorsum, tergus uero tergoris corium dicitur (ex Serv. ad Aen. I 211).
    - *[20] 'curriculo' dixit a curru, uel a cursu.

2 pro Scauro post ratio $\beta \parallel 3$ dis] de $\alpha \parallel 6$ non om. $L \mid \langle \text{et} \rangle$ pulchre $\alpha \parallel 7$ dum dicit $G \parallel 9$ satis] id est $\alpha \mid \text{ovn om.}$ $LG \parallel 12$ pendebit $\langle \text{animi} \rangle F \parallel 13$ tum L, cum $FG \parallel 14 \langle \text{id} \rangle$ est valde $\alpha \mid \text{quod}$ — intelligitur W.: p utrique per ydoneā $\langle \dots L \rangle$ intelligitur LG, om. $F \parallel 17$ a] aut $FG \parallel 18$ et uelle] uellet LG, uelut $F \mid \text{its } \beta$ (recte?) $\parallel 19$ quam W.: qua G, quid L, qui $F \parallel 21 \langle \text{id est} \rangle$ propera et festina $\alpha \mid \text{me}$ — decipiam] et se dicit his uerba dare id est decipere α

194

^{4.}

17 dicturum aliquid, unde decipiam. -- 15 QVIN EST PARA-TVM ARGENTVM intellexit seruus callidus, quod idcirco Bacchis se ire diceret, quod argentum quaereret — et hac ratione pollicetur QVIN EGO HIC MANEO, quo ct argentum dari possit et nihilominus illud fieri, quod dispositum est —: 5 18 itaque et de tempore adiecit 16 ATQVI IAM DABITVR. — 19 17 ET TVA POMPA* EO TRADVCENDA EST hoc est ancillae 10 decem et ceteri comites, qui uenerunt. - 18 EGONE AR-GENTVM CVDO QVOD TIBI DEM quaeris, quod te ad Cliniam transire nolo? argentum produco, quod tibi dem.* --- 10 119 DIGNAM ME PVTAS QVAM INLVDAS per accusatiuum casum hic dictum est. et Virgilius (Aen. II 64) 'certantque illudere capto' per datiuum; item ipse (Aen. IX 634) 'i, '6 uerbis uirtutem illude superbis'. — 24 SPERABIT SVMPTVM SIBI SENEX LEVATVM ESSE HARVNC ABITY cum discessorit 15 tanta haec ancillarum multitudo, dominus credet discessione tantarum mulierum sibi sumptum* esse eleuatum, sed nesciet ex ea re damnum ad se esse uenturum, dum 8 hac re maxime ab eo extorquebitur argentum. - 26 TV NESCIS ID QVOD SCIS ne indicaueris, inquit, quod scis, et id 20 age, ut nescisse uidearis.*

- $\alpha^*[7]$ id est nobilis comitatus.
  - *[10] cudo enim est et compono uel tundo, unde incus, ubi tunditur ferrum.
  - *[17] id est expensam.
  - *[31] et ille per hyperbolen (yp- codd.) MVTVM ME DICES.

2 quod $\langle \operatorname{enim} \rangle LF$; quod nimirum Goetz | acchis L, ab his $\alpha \parallel 3$ quod $(\operatorname{quo} ?)$ — pollicetur (sc. Bacchis)] quod decepta fuerat pro argento, quod ei pollicetur $\alpha \mid$ quereretur $G \parallel 4$ quo] quod $\beta \mid$ et ante quod G, om. $L \parallel 7$ hoc est] scilicet $\alpha \parallel 8$ uenerint $L \parallel 9$ dem $\langle \operatorname{quid} \operatorname{agam} \rangle FG \mid \operatorname{quod}]$ cur $\alpha \parallel 10 \langle \operatorname{cudo} \operatorname{id}$ est $\rangle$ produco α ; procudo Goetz, fort. recte $\parallel 13$ i] his codd. $\parallel$ 14superbam $\alpha \parallel 16$ domino LF (recte?) $\parallel 17$ tantarum mulierum] earum $\alpha \mid$ alleuatum sumptum $\alpha \parallel 18$ dum — argentum om. FG

- 749 1 ITA ME DI BENE AMABVNT VT NVNC MENEDEMI VICEM MISERET ME discedentibus ancillis senex ingemiscit, quod tanta ad Menedemum multitudo uentura sit, quam et ipse cum una die sustinuerit, magno se dixit affectum damno. —
- 751 3 ILLAM MVLIEREM ALERE CVM ILLA FAMILIA nam et do- 5 mina* multum uini absumit et multitudo ancillarum* non
- 753 parum uidetur consumpsisse. 5 ITA MAGNO DESIDERIO FVIT EI FILIVS tantum desiderium filii absentis pater habuit, ut primis diebus tanta a meretrice damna non sentiat. sed cum cotidie uiderit tantos sumptus fieri neque ullum fieri 10 modum, 'optabit rursum ut ab se abeat filius'. [†]et quoniam animum senis nouit bene dixit 'efficiat, consumat, perdat, dummodo illum habeam mecum' (cf. III 1, 55—57) ita cum animus excludere cupiens et metuens absentiam filii (in) incerto positus (sit), solum optabit, ut abeat filius. — 15
- 759 11 VIDERE EGISSE IAM NESCIO QVID CVM SENE de illo, quod tecum locutus sum, uidere aliquid egisse cum sene.* —
- 760 12 DICTVM AC FACTVM REDDIDI hoc est: cum dixisset,
- 762 factum continuo reddidi. 14 QVIN TIBI CAPVT DEMVL-CEAM quod solet fieri his, qui placent, ut manu per ca- 20 put traducta quasi quaedam uideatur esse laudatio. —
  - $\alpha^*[6]$ 'pytissando' id est leuiter gustando et spuendo (cf. III 1, 48).
    - [6] siquidem per figuram characterismon (car- codd.), id est futurae rei descriptionem, argumentatur quid sit consequens, uidelicet filii discessio. et per ethopoeiam (aethopeiam codd.), quae fit quando loquentem (*Lindenbr.*: -tes codd.) introducimus quamlibet personam, ait Clitipho-(nis) pater hoc lene.
    - *[17] nam supra (III 2, 5) ait 'huic nostro tradita est prouincia' id est prouidentia.

1 BENE deest ap. Ter. | ut $\langle me \rangle LG \parallel 6$ absumpsit $F \mid multitudo ancillarum] reliqua familia <math>\alpha \parallel 11$ abeat ab se $G \mid et$ quoniam ... bene nouit, $\langle qui \rangle$ dixit '... mecum', ait: 'cum ... filius'? $\parallel 13$ habeat $LF' \parallel 15$ in incerto positus sit W. | optabit F, -uit $LF \mid$ habeat $LG \parallel 17$ uideris $\langle iam \rangle \alpha \mid$ fecisse $\alpha \parallel 18$ dixissem F, -es ex corr. $V \parallel 19$ demulceam caput $FG \parallel 21$ traducta F, tractu ducta L, ducta G

765 17 GLORIARE EVENISSE EX SENTENTIA hoc tibi pro uoluntate 767 contiguisse gloriaris? -19 TVI CLITIPHONIS ESSE AMICAM HANC BACCHIDEM MENEDEMO DIXIT CLINIA hic est illud consilium, quod supra significatum est, ut ueritas dicta nihilominus implicare possit errorem, quippe, cum dixerit 5 Clinia patri Clitiphonis amicam esse et hoc indicet seruus. nihilominus dominus filii sui amicam meretricem esse non 775 credat. — 27 ET QVIDEM IVBEBIT POSCI et uolet, ut filiam tuam pater suus postulet. quam rem cum non intellexisset, cur simulata uideretur, respondit ille, uti argentum filio 10 779 dari possit ad nuptias necessarium. - 31 AT EGO ILLI NEQVE DO NEQVE DESPONDEO at illi ego filiam non dabo neque despondebo. et spondere est promittere, unde et 782 sponsa dicitur.* - 34 NON MEA EST SIMULATIO boni et sapientis uiri hic sensus est, ut numquam audeat quod 15 783 numquam sit facturus polliceri. — 35 ITA TV ISTAEC TVA MISCETO ME NE ADMISCEAS ita igitur haec efficito, uti sine 784 mea persona ista compleas. — 36 EGON CVI DATVRVS NON 788 SIM VT EI DESPONDEAM (****). – 40 AEQVI BONIQVE FACIO (facio) hoc, quod tu mihi ut facerem imperas, et 20 790 propterea aequum et bonum facio. — 42 SED ILLVD QVOD TIBI DIXI DE ARGENTO QVOD ISTA DEBET BACCHIDI ID NVNC REDDENDVM EST ILLI quod supra nos diximus, ut euentus impleret consilium, hic nunc conficit, siguidem, postea (quam) cognita puella est, iam nunc debitor Chremes factus est, 25 cum constet eam arrabonis nomine apud meretricem col-793 locatam. - 45 NVM MIHI DATVM EST NVM IVSSI ne domi-

 $\alpha^*[14]$ nam et sponsio et dos a patre (parte *codd*.) puellae dabatur.

3 hic] hoc $\alpha \parallel 4$ dicta] data $\alpha \parallel 5$ dixerit W.: dixit G, -cit rell. $\parallel$ 7 esse $\langle \text{hanc} \rangle \alpha \mid \text{et} \rceil$ ex G, ut $\alpha \mid \text{indicat } G, \langle \text{dum} \rangle$ indicat $\alpha \parallel 12$ dispondeo L, spondeo G $\parallel 13$ dispondebo L $\mid \langle \text{id} \rangle$ est promitto $\alpha \parallel 17$ me ne L, ne me rell. $\mid \text{ut } \alpha \parallel 18$ ista] hacc $\alpha \parallel 19$ lac. sign. W. $\parallel 20$ facio suppl. W.; est post hoc add. $F \mid \text{faciam } G \parallel 24$ posteaquam W. $\parallel 25$ puella cognita $\alpha \mid \langle \text{pro qua} \rangle$ iam $\alpha \parallel 27$ ne G, sine LF, sane α

197

nus hac responsione uti posset, ut non redderet argentum, seruus callidus occurrit 'non potes dicere istud non te accepisse neque iussisse neque te inuito filiam oppignerare 796 potuisse'. — 48 svmwvm ivs saepe svmma est malitia id enim, quod datum est, utique reddendum est. sed iure 5 cautum est, ut filia quicquid acceperit uel filiae nomine datum fuerit, quae in familia est, non recte datum uideatur. itaque aequitas est, ut debitum solui debeat^{*}, ius est, ut sic datum reddatur: ita summum ius summa malitia

- 798 est. 50 OMNES TE IN LAVTA ET BENE ACTA PARTE PVTANT 10 hoc a persona: etenim est iussus potius reddere quam negare.
  - α*[8] sed ille renititur a causa, quod non debeat, et fit controuersia ex negotio. — svямум rvs uulgo dicitur 'qui plus potest, peius facit'.

6.

- 805 1 NVLLA EST TAM FACILIS RES QVIN DIFFICILIS SIET QVAM INVITVS FACIAS nunc adulescens Clitipho redit grauiter ferens, quod ab amica sit exclusus: 'omnis res difficilis fit quam facias inuitus: etiam si facilis sit, ex animo facientis 15 habet maximam difficultatem. huc accedit, quod mihi praeter illum laborem, quem habui, uchementer timori est, ne iterum
- 814 excludat, ne accedam ad Bacchidem'. 10 PROTERVITAS
- 816 asperitas* et impudentia. 12 NE ME ISTVC EX TE PRIVS AVDIVISSE GAVDEO (gaudeo), quod istuc ex te prius audiui, 20 unde me laesisti, antequam tibi argentum dedi, quod da-
- 818 turus fui. 14 QVID IGITVR DICAM VIS TIBI quid enim

 $\alpha^*[19]$ uel superbia.

1 ut] aut $\beta \parallel 2 \langle \text{sed} \rangle$ seruus $\alpha \parallel 3$ te om. $L\alpha \parallel 8$ ita $G \mid$ ut] et LF, om. $G \mid$ solui debeat] soluat $\alpha \parallel 11$ etenim est iussus (W: -sis G, -sit LF)] persuadet $\alpha \parallel 14$ amica $\langle \text{sua} \rangle G \mid \text{om-nis} - \text{sit}$] si etiam facilem rem, inquit, facias inuitus $\alpha \mid$ fit W: sit codd. $\parallel 18$ excludar $F \parallel 19 \langle \text{est} \rangle$ asperitas $\alpha \mid$ et W: sed (om. G) codd. $\mid$ imprudentia (-am LF) codd. $\parallel 20$ gaudeo add. $W. \mid$ istuc post prius $\alpha \parallel 22$ tibi uis dicam F, uis dicam tibi G

possum tibi dicere, cum mihi dmicam adduxeris, quam non liceat tangere? bene cito longe factus est adulescens ab iniuria, posteaquam comperit argentum iam paratum. ---

- 5/27 21 DEAMO ualde amo.* 23 QVA CAVSA ID FIAT OBSE-CVNDATO IN LOCO qua causa fiat, noli quaerere: tantum 5 926 obtempera et obsequere. — 22 CAVE QVICQVAM ADMIRATVS
- SIES* ne admiratione quasi nescius (sis) de suspicione patris
- 828 falsum esse quod diximus. -24 Logvitor PAVCVLA ne ex sermonibus tuis nascatur ulla suspicio.*

  - α * [4] compositum sicut redamo.
     * [7] id est: uide ne prae nimio gaudio admireris id tibi patrem praecipere, sed quasi nescius suspicionem eius a te dolo amoue.
    - *[9] nam secundum modum rei, de qua loquimur, interdum uerba diminuimua

(7.)

830 2 DIXI PLERAQUE OMNIA sicuti supra diximus in An- 10 dria (I 1, 28) 'omnia' abundare et 'pleraque' significa-63.2 tionem suam propriam continere. — 4 sequere me HAC ocivs posteaquam argentum traditum est, continuo hunc adulescentem uocat seruus, ne aliquid aut ex admiratione 834 aut locutione suspicionis pater possit accipere. - 6 NAM 15 NIHIL EST ILLIC QVOD MOREMVR DIVTIVS pulchre adiectum. ut omnino suspicio tolleretur, non esse amicam Clitipho-835 nis, siguidem non diutius illic moraturus est. - 7 MINAS QVIDEM DECEM HABET A ME FILIA ut consuetudo patris semper est: de damnis cogitant, tametsi filiis dent. - 20 836 8 QVAS PRO HORTAMENTIS ESSE NVNC DVCO DATAS 'hortamentis' hoc est nutrimentis: hortatores enim dicuntur equo-

2 longe post paratum $\beta \parallel 3$ iniuria] iracundia Westerh. $\parallel$ 4 DEAMO] te amo $\beta \mid \langle \text{id est} \rangle$ ualde $\alpha \mid \langle \text{te} \rangle$ amo $G \parallel 7$ sis add. W.; indices post suspicione add. $G \mid$ patri $FG \parallel 13$ est traditum $\alpha \parallel 19$ ut] aut β , ut post est $\alpha \parallel 20$ cogitare FG, -tet $\alpha \mid$ det $\alpha \parallel 22$ dicunt LG (recte?) | equorum qui] qui equos a

EVGRAPHI COMMENTVM

837 rum, qui nutriunt. denique aliud est 9 HASCE ORNAMEN-838 TIS CONSEQUENTUR quae ornamentis dabuntur. — 10 PORRO HAEC TALENTA* DOTIS ADPOSCENT DVO (duo) talenta dotis

839 dabuntur. — 11 QVAM MVLTA IVSTA ET INIVSTA FIVNT siquidem nunc relictis omnibus rebus quaerendus mihi est 5 aliquis, cui meo labore inuenta dare possim, ut filiam meam ducat uxorem.

α^{*}[3] talentum genus est ponderis, quod habet in se LXII aut CXX libras.

- 84.2 1 MVLTO OMNIVM ME NVNC FORTVNATISSIMVM FACTVM PVTO ESSE GNATE CVM TE INTELLEGO RESIPISSE haec scaena actionem tenet, quippe Menedemus gaudet plurimum, quod 10 filium uidet et integris moribus et uxorem ducere eam uelle, quae honestissimi uiri filia sit. et quod dixit 'cum te intellego resipisse', quasi hoc nesciat, quod eadem puella sit quam amauerat, quae nunc filia sit Chremetis, aut dissimulat, quod quasi a meretrice animum filius ad nuptias 15 transtulerit, aut errat ex dolis serui. credit Chremes interpellatum Menedemum a filio esse, sed non uere ut uxorem duceret, sed ut nuptiarum gratia argentum a patre susci-
- 845 peret. 4 SERVA QVOD IN TE EST FILIVM ET ME ET FA-MILIAM petens nuptias filio suo posteritatem respicit totam. 20
- 848 7 QVAESO QVID TV HOMINIS ES redigere uult in memoriam Chremes Menedemo. arguit igitur, quod ueluti stultus
- 852 non intelligat, quod de dolo nunc agatur. 11 NEMPE

1 denique $\langle quod \rangle G \mid aliud - ORNAMENTIS]$ alia hortamentis alia ornamentis contulit $\alpha \parallel 3$ duo add. W. $\parallel 4$ ET INIVETA] ac praua Ter. | fient $L \parallel 5$ rebus omnibus $\alpha \parallel 6$ cui $\langle in \rangle L \parallel$ 7 ducat meam $\alpha \parallel 8$ nunc omnium me $\alpha \parallel 9$ resipisses $\langle multo omnium \rangle LG \mid haec F, (in ras. post scaena) S, om. rell. <math>\parallel 11$ ducere post uelle $\alpha \parallel 14$ chremetis sit $G\alpha \parallel 15$ dissimulet $LG \mid$ a meretrice α , meretrici $\beta \mid filius W$: fili codd. $\parallel 16$ erat $\beta \parallel$ 21 qvid rv] quidue (ue om. F) codd. $\parallel 22$ menedemum FG; lac. sign. Lindenbr.; quid inter ipsos dictum sit de fallacia add. Zeune; rem ante redigere add. Goets

200

^{8.}

HAEC QVAE APVD TE EST CLITIPHONIS EST AMICA ut facile docere possit senem non uere ad nuptias peti filiam suam, sed uti nuptiarum gratia adulescenti dari possit argentum, commemorat 'nempe haec, quae apud te est, Clitiphonis amica est', uti ex his, quae apud eam gesta sunt, s sciat Menedemus esse fallaciam. quod refert illi ille qui

- 856 nescire crederetur Chremes 15 1D EST PROFECTO ID AMICAE DABITVR, uel confirmantis pronuntiatione accipi potest uel quasi cum affirmatione interrogantis, ut iuste conclusum
- 858 sit* SCILICET DATVRVM. 17 QVIDVIS TAMEN IAM MALO 10 QVAM HVNC AMITTERE licet damnum intelligat senex et deceptus de gaudio sit, tamen memor doloris pristini et calamitatis omnia uult sustinere quam id quod passus est
- 859 rursus pati. 18 QVID NVNC RENVNTIEM ABS TE RESPON-SVM CHREME quid ergo uis renuntiem filio abs te esse re- 15 sponsum, ne intelligat me hoc intellexisse, quod non uere
- 865 nuptias petit? 24 POSTREMO ETIAM SI VOLES DESPON-SAM QVOQVE ESSE DICITO petitionis uxorum nomina haec sunt: nam primo conuenta esse dicitur, deinde pacta, tertio desponsata, quarto uxor. *ita*, ut uicinum nomen 20 iam petitionis ostenderet circa nuptias, dixit 'postremo desponsam quoque esse dicito': hoc enim uicinum ad uxorem. nam supra 'pacta' dicitur, ut est apud Virgilium (Aen. X 722) 'et pactae coniugis ostro'. denique primo Menedemus cum audisset Chremetem (v. 22) 'dic conue-25 nisse, egisse te de nuptiis', quoniam conuentae nomen dixerat, quod longe nomen est positum, ita quaesiuit (v. 23) 'dicam. quid deinde?', quasi hoc parum esset. quod cum audisset Chremes, 'postremo' inquit 'si uoles, desponsam

α^{*}[10] nam interrogatio interdum ad negationem, interdum ad affirmationem dirigitur.

2 ducere G, reduc- F, induc- $\alpha \parallel 7$ chremis $LG \parallel 17$ ut sit] inste conclusum est G, inste conclusit F; de L non liquet $\parallel$ 16 ne] ut V, om. L $\parallel$ 19 conuenta W.: inu- codd. $\parallel$ 21 ostenderet (et) codd. praeter LS $\parallel$ 23 supra] *i. e.* antea $\parallel$ 28 esset W.: est codd.

quoque esse dicito'. hac responsione intelligimus sic iam 869 propinguam esse appellationem ad uxorem. - 28 ISTIVS 873 OBSATVRABERE facile eius fastidium habere poteris. - 32 NAM TE SCIENTE FACIAM QVICQVID EGERO quodcumque egero, faciam te sciente, hoc est non te ignaro.

V.

1.

874

1 EGO ME NON TAM ASTYTYM haec scaena conjecturalem statum continet propterea, quoniam argumentis collectum est Clitiphonem amicam habere meretricem, hoc ut probari possit, argumenta dicentur, et probari habet ipsi Chremeti. denique sic sumpsit exordium a persona sua et a 10 persona Chremetis: 'denique' inquit 'non tam dico perspica-

- 876 cem' hoc est acutum et perspectatorem rerum. 3 HOC MIHI PRAESTAT in hoc me antecedit.* sed hic παραπροσδοκία
- 877 est: ut peius eum tractet, in se dicit multa maledicta 4 cav-DEX STIPES ASINVS PLVMBEVS. haec singula pronuntianda 15
- 878 sunt*, uti stulti uis exprimi possit. -- 5 IN ILLVM NIHIL POTEST hoc est quod supra dixi contra opinionem dictum, nam adiecit exsyperat styltitia EIVS* HAEC OMNIA ----
- 877 α^{*} [13] 4 'Caudex' est truncus arboris: conuersa o in au fit pro codex caudex, sicut pro cote cautis. 'stipes' similiter est truncus cuiuslibet ligni, et declinatur stipes stipitis; stipes uero stipis est praebenda militum. 'asinus' dicitur quasi sine mente, quia vovs mens. 'plumbeus' a plumbo, id est grauis.

  - *[16] per asteismon (*Lindenbr.*: antismon codd.) *[18] id est prudentia per contrarium, ut sperare dixit pro timere per acyrologiam (cf. Andr. II 3, 21).

1 hac - uxorem] et peruenit usque ad appellationem prope 1 hac — uxorem] et peruent usque ad appellationem prope uxoris $\alpha \parallel 3$ eius] equos $LG \parallel 5$ sciente $LG \mid$ ignoro codd., corr. Lindenbr. $\parallel$ 10 chremetis $LG \mid$ expondium $LG \mid$ sua om. $\alpha \parallel$ 12 perspicatorem α ; perspectorem Lindenbr. $\parallel$ 13 hic $\pi\alpha \alpha \alpha$ - $\pi \rho o \sigma \delta \sigma x \alpha M$. (duce Zeunio): hic 17 dipatrpochorera L, hic ita ITApAICPOCAOPETA F, hic ita ita parit poca oreta G; an hoc $\pi \alpha \rho \alpha \sigma \delta \sigma x \alpha \alpha'$ # 14 penis L, melius $G \parallel$ 16 uti — possit] uti stultum describat $\alpha \mid$ stulti uis (i. e. natura) Lindenbr.: stult⁹ uis L, stultas uis FG

202

882 9 SED INTERIM QVID ILLIC IAMDVDVM GNATVS CESSAT CVM SYRO iam sollicitum Chremes habet Syrum tarde reuerti, maxime cum ab ipsis audierit cito reuertemur, nam nihil

887 est quod illic moremur diutius' (cf. IV 7, 6). — 14 VVLTVS QVOQVE HOMINVM FINGIT SCELVS adhuc perseuerat Chremes, 5 ut credat a Syro ad Menedemum compositam esse fallaciam ita, ut et uultus hominum fingat sceleratissimus. —

- 889 16 SI MAGIS NORIS PVTES hic iam aperit ueritatem Menedemus: 'magis qualis sit Syrus intelligas, si magis quae
- 890 fecerit recognoscas'. 17 MANE HOC PRIMVM SCIRE EXPETO 10 cum narrare uellet Menedemus, ut crederet Syrum aduersus Chremetem potius insidias tetendisse, ipse intercedit et quaerit, quidnam perdiderit. quod negatum a Menedemo est, unde se mirari uehementer dicit, quod haec non fuerit
- 898 suspicatus. 25 SED ILLE TVVN QVOQVE SYRVS hic iam 15 aperte prorumpit in narrationem: 'ille' inquit 'Syrus tuum filium mire finxit, ut amicam eius tu Bacchidem suspicari
- 900 non possis'. haec argumenta colligit a factis 27 MITTO IAM OSCVLARI ATQVE AMPLEXARI; deinde a loco, quod in ultimis aedibus retro conclaue positum sit, quo eis intro 20 latus est* lectus — utique discessio haec longe a conspectu multorum posita ideo sumpta conspicitur, ut magis facinus celaretur —; deinde, quod ingressi sunt solus Clitipho et sola Bacchis,* (ut esset) utique duorum coniunctio sine arbitro, quae nisi per uenercm esse (non) potuisset; deinde quod 25 abiere intro, operuere ostium, quod Clinia praesens haec fieri uidebat: fieri enim non potest, ut, si amica Cliniae esset,

 α^{*} [21] id est intro missus est

*[24] haec dicens a praecedentibus argumentatur quid consecutum sit, scilicet concubitus.

1 CESSAT OM. $L \parallel 2$ cremis $L \parallel 6$ ad(uersus) Zeune (cf. infra) $\parallel 7$ sceleratissimus fingat $\alpha \parallel 10$ prius $F (= Ter.) \mid expecto LG \parallel 15$ tuus $FG \mid hinc \alpha \parallel 16$ aperte W.: apte codd. $\mid$ mire tuum finxit filium $\alpha \parallel 20$ quod $LG \parallel 24$ ut esset add. $W. \parallel$ 25 non add. $W. \mid deinde - intro]$ unde quia rem conjecturaliter collegerat, addit $\alpha \parallel 26$ quod W.: quae β , et $\alpha \parallel 27$ enim om. β ipso praesente *in interiorem partem* cum adulescente *eadem* meretrix pergeret. qua re probata Chremes uehementer exclamat memor cense datae, ut, si filii esset amica Bacchis, decem uix dierum dicat esse unde familiam sus-

- 910 tentet. -37 QVID ISTVC TIMES QVOD ILLE OPERAM AMICO 5 DAT SVO quoniam inscitia se rem probatam habere Menedemus illudit: 'quid enim, si ille amico operam dat suo, ne uidear ego suspicari? adeo fortasse, ut facilius mihi
- 915 uerba dentur, haec facta sunt'. 42 MERITO MIHI NVNC EGO SVSCENSEO hic iam ad argumenta, quae a Menedemo 10 dicta sunt, colligit alia Chremes de praeterito, quae uiderit, quod in sinum meretricis manum inserere deprehensus adu-
- 919 lescens est. 46 NON IAM affectio illa est irascentis, de qua
- 920 saepe diximus. ut (Verg. Aen. I 195) 'quos ego -'. -47 (Non TIBI EGO EXEMPLI SATIS SVM) non ego tibi exemplum* esse 15
- 923 debebam? 50 FORIS SAPERE TIBI NON POSSE (AVXILIA-
- 925 RIER SUCCURPERE. 52 FAC TE PATREM ESSE VI SENTIAT comoediarum uice uersa sunt omnia, nam ille qui accipiebat ante consilium, nunc dare coepit: moribus enim per comoediam expressis humana hominum uita declara- 20
- 929 tur. 56 QVAM HIC PER FLAGITIVM AD INOPIAM REDIGAT PATREM immo discedat potius, quam per flagitium ad paupertatem me redigat; nam si illi ego sumptus subministrauero, ad rastros sum non dolore sed paupertate rediturus. 933 — 60 DIFFICILEM OSTENDIS TE ESSE uide quanta incom- 25

 α^* [15] paradigma est ad deterrendum dictum (-ta codd.).

1 praesente om. $L \mid \text{cum (altero) } \alpha \parallel 2 \text{ meretrix ante}$ ipso $\alpha \mid \text{pergeret} \mid \text{concluderetur } \alpha \parallel 3 \text{ ut } W.$: quod codd. (add. ut ante dicat) | si om. $L \parallel 4 \langle \text{non} \rangle$ esse $F \parallel 5$ dat amico $FG \parallel 6$ inscitiā $LG \alpha \parallel 8$ ideo? $\parallel 9 \langle \text{et faceta satis urbanitate} \rangle$ hace $\alpha \parallel 2$ 6 Inscitta $LG\alpha \parallel \circ$ luco $\mathfrak{s} \parallel \mathfrak{s}$ (et lacets saits divergence) have $\mathfrak{s} \parallel \mathfrak{s}$ 10 ego nunc mihi $\alpha \mid$ successeo $FG\alpha \mid \mathfrak{s}$ argumentis $\alpha \mid \mathfrak{s}$ *om.* $LG \parallel 11$ alia colligit $\alpha \mid$ quae — est] quod illum in sinum meretricis uiderit manum inserere $\alpha \parallel 12$ insereret $\beta \parallel 18$ est Ills $\alpha \parallel 14$ ut (quod ait uirgilius) $\alpha \parallel 25$ mserere $\eta \parallel 15$ est ills $\alpha \parallel 14$ ut (quod ait uirgilius) $\alpha \mid xon - svu suppl. W. \parallel$ 15 exemplo $FG\alpha \parallel 16$ avxillaries add. W.; fort. plura exciderunt \parallel 18 (con)uersa ? $\parallel$ 19 mores $G \parallel 20$ expressis W.: -it codd. | (qualis) humana $\alpha \mid$ (et) uita G, om. $L \parallel 23$ illis β

moda pati habeas, nisi prospicis: nam te aridum et difficilem demonstrabis et tamen ucniam dabis et id erit in-937 gratum. - 64 DOTIS DICAM TE DIXISSE FILIO proprium iuris est uerbum, cum dicitur dos, quod exprimit (dat)ur. 938 - 65 QVID OBTICVISTI posteaguam dos petita est. Chremes s diu deliberauit consilium quaerens, non quo summam quaereret dotis. quod intelligi datur ex sequentibus, cum promissa dote adiunxit 'si me uis saluum. dicito me omnia bona dotis dixisse': aliter enim filium corrigi posse non credit, nisi dotis nomine omnia bona filiae promisisse 10 uideretur, unde crederet filius exheredem se. denique 'hoc' inquit 'mirari te simulato, ut ad eius notitiam ueniat'. quam quidem rem cum $\langle non \rangle$ intellexisset Menedemus, explanat se idcirco promisisse, ut animum adulescentis luxuria et lasciuia diffluentem inopia retunderet et ad 15 949 integram frugem necessitate reuocaret. - 76 DICTIS CON-950 FVTABITVR solis sermonibus male tractabitur. -- 77 sy-RVM VERO cum utique maiora tormenta seruo comminatus sit impositurum, tamen irascentis more quid esset facturus exprimere non potuit. — ADEO EXORNATVM* DABO 20 supra (cf. Eun. II 2, 6?) diximus 'exornatum' et ad poenas 951 posse aptari. — 78 ADEO DEPEXVM hoc est compositum 953 poenis et tormentis. - 80 AVDERET FACERE VIDVAE MVLIERI facilis enim illusio est in eam, quae et mulier est et uidua.

 $\alpha^*[so]$ id est comptum, per ironiam.

954 1 ITANE TANDEM QUAESO EST MENEDEME VT IAM BREVI 25 SPATIO PATER OMNEM DE ME EIECERIT ANIMUM PATRIS haec

1 demonstrabis W:: -auit $L\alpha$, -as $FG \mid \text{et} - \text{ingratum} \mid$ ut quidem ego ingratis LF; fort. ut quidem ego (puto), ingratis $\parallel 4$ exprimit datur Schoell: exprimitur codd. $\parallel 5$ obticuistis $\alpha \parallel 9$ non posse $G\alpha \parallel 11$ uideretur W.: -detur LG, -deatur α , putetur $F \parallel 13$ non add. W. $\parallel 17$ Sed Syrum Ter. | seruo om. $L \parallel 19$ comminatus W.: emin- β , min- $\alpha \parallel 20$ DABO] am& L, et F; nam et ? $\parallel 22$ posset $LF \parallel 24$ est post uidua $\alpha \parallel$ 26 DE ME EIFCEBIT] deiecerit $LG \mid$ haec scaena post ualet α

^{2.}

scaena ad satisfaciendum plurimum ualet ac ueniam petit. 956 -- 3 NAM QVOD OB FACTVM huius poenae quae tanta causa 957 est? - 4 VVLGO FACIVNT quod meretrices omnis adu-961 lescentia amat.* - 8 QVICQVID EGO HVIVS FECI hoc est: 962 quicquid ego tale feci. - 9 ET SVAVIA IN PRAESENTIA* 5 QVAE ESSENT PRIMA HABERE ut tantum praesentia cogitares 965 neque de futuris curam gereres. — 12 VBI CVI DECVIT PRIMO TIBI NON LICVIT DARE hoc enim optimum parentibus semper est filiis bona tradere. sed hoc cum mihi non licuerit. proximum tibi qui erat (adii), hoc est qui so- 10 967 rorem tuam ducebat uxorem. — 14 VBI TVAE STVLTITIAE SIT PRAESIDIVM circa uictum atque uestitum et tectum 973 habeas, quo te recipias. — 20 QVAE ISTA EST PRAVITAS QVAEVE AMENTIA seruus iram domini in personam suam inclinare cupiens, ut adulescenti possit succurrere, inter- 15 976 ponit haec uerba. - 23 NEC PRECATOREM PARARIS DE, inquit, ut assolent serui cum delictis suis, uelis et tu habere precatorem, qui pro te roget: uobis enim non irascor, cum multa feceritis. ita aequum est, et mihi ut uos 978 non irascamini. — 25 ABIIT ROGASSE VELLEM post ira- 20 cundiam apta sententia est: quo facilius terreret, senex 980 discessit. - 27 ADEON REM REDISSE VT PERICULVM ETIAM FAMIS SIT MIHI Optimum equidem sensum ex necessitate collectum in dolore adulescens collocauit, quippe cum postremum omnium malorum fames sit. denique (Verg. Aen. III 25 367) 'obscenamque famem, quae prima pericula, uito'. --985 32 SIC EST NON ESSE HORVM TE ARBITROR diu finxit se

nescio quid cogitare seruus, repperit tamen astute. con-

 $\alpha^*[4]$ et argumentatur, quia quod omnibus licet uni licet. *[5] id est ratione (*ad* ANIMO ESSE OMISSO *pertinet*).

2 Quodnam Ter. | oB] hoc codd. || 3 meretrici L | omnes amant adulescentes α || 7 decuit cui (cur G, cuius L) $LG\alpha$ || 9 est ante parentibus α || 10 proximo α | adii suppl. W; tradidi α | hoc est (leuiro (leniuiro S)) α || 11 ducit α || 12 sr] semper erit Ter. || 17 dilectis codd. || 19 ut tuos L, et (om. V) uos α , ut deos F || 20 nollem L || 23 fame FG || 24 postremo LGF^*V^1 , -ma F^1 , -mum V^*S || 25 famis L || 28 cogitaret β

206

sulit, uti dicat hunc adulescentem filium non esse, et quaerit argumenta, quod, antequam puella esset inuenta. hunc diligebant, posteaquam inuenta nunc est ea, exheredatur. adicit et illud: cum matres semper pro filiis esse consueuerint, nunc in iracundia patris non rogat 5 mater. compellit igitur adulescentem, uti parentes roget: aut enim precibus ad misericordiam commoturus est ambos aut suos parentes facile cognoscet. sed hoc inuentum 996 esse ex posteriore oratione cognoscimus, cum dixit 43 satis 997 RECTE HOC MIHI IN MENTEM VENIT. - 44 NAM CVM ADVLESCENS 10 IN MINIMA SPE SITVS ERIT TAM FACILLIME PATRIS PACEM IN LEGES CONFICIET SVAS cum enim in periculo majore positus fuerit filius, tam facile parentibus potest mouere pietatem uel pacem ab iracundo patre suscipere. 'pacem' autem ueniam, ut Virgilius (Aen. IV 56-57) 'pacemque 15 999 per aras exquirunt' beniuolentiam, ueniam. — 46 AC SYRO NIHIL SIT GRATIAE atque adeo certus sum, ex hoc consilio quod in gratiam cito est reuersurus filius, ut fortasse etiam, cum concesserit, uxorem ducere compellatur ct nihil

1002 Syro dari possit. — 49 SENI NOSTRO FIDEI NIHIL HABEO 20 non credam seni quasi ignoscenti itaque precatorem Menedemum praeparabo.

3.

1003 1 PROFECTO NISI CAVES coercet hic uxor maritum, quod exheredationem filii uelit errore ex illo consilio. sexus iam continuo quasi morum (con)uicium est, ut alibi 25 (Hec. II 1, 17) ⁵tu, inquam, mulier, quae me omnino la-

2 antequam] nequam LF, om. $G \parallel 5$ esse] intervenire $\alpha \parallel 8$ inventum Schoell (cf. p. 201, 19): conu- codd. $\parallel 10$ namque adulescens (quod (quam G)) FG $\parallel 11$ IN om. $G \mid \text{TAM}$] an L; tum ? $\parallel 12$ in om. $LG \alpha \parallel 13$ tum Lindenbr. $\parallel 15 \text{ (dixit)}$ ueniam $\alpha \parallel 16 \text{ (id est)}$ beniuolentiam (et) ueniam $\alpha \parallel 18$ quod ante ex $\alpha \mid 16$ (concedat $\alpha \mid \langle et \rangle$ uxorem codd. $\mid \text{ compellat } \alpha \parallel 20 \text{ (ita)}$ habeo L $\parallel 21$ menedemum precatorem $\alpha \parallel 22$ parabo $\alpha \text{ (recte ?)} \parallel 25 \text{ continuo (notatur)} \alpha \mid \text{ conucium Zeune}$

pidem, non hominem putas'. aliud tamen est amplius circa naturam (con)uicium 'mulier' quam 'femina', (nam 1008 'femina') sexus est, 'mulier' et aetas. — 6 AT SI ROGEM IAM QVID EST QVOD PECCEM quam stulta sis, perspice: quid faciam uides, cur faciam nescis. at si te interrogem quamobrem faciam, profecto nescias: unde stulte resistis. —

- 1010 8 IMMO SCIS POTIVS QVAM REDEAT AD INTEGRVM EADEM ORATIO ad narrationem rediit et causam consensit illam scire. —
- 1014 12 SVBDITVM SE SVSPICATVR hic iam intelligendum uenisse adulescentem et matri, hoc est mitiori de parentibus, suam 10
- 1018 suspicionem indicasse. 16 QVOD FILIA EST INVENTA exinde putas posse inueniri hunc esse filium meum, quod et inuenta est filia, hoc est eodem pacto ut et hic noster,
- 1023 quemadmodum et illa inuenta est, inueniri possit. 21 REM CVM VIDEAS CENSEAS cum uideas, *ut* ex uultu mores eius 15 agnoscas.

4.

1024 1 SI VMQVAM VLLVM FVIT TEMPVS MATER ad commouendam pietatem commemorat praeteritos affectus, quo sibi facilius possit ignosci, ut (Verg. Aen. IV 317-18) '(si) bene quid de te merui fuit aut tibi quicquam so
1033 dulce meum'. — 10 GERRO INERS leuis. gerras pisces dicunt nullius uel saporis uel momenti ad cibos. tractum hoc autem est a Syracusanis, qui omnia machinamenta, quae a Marcello aduersus ciuitatem fiebant, (ut)

1 amplius — aetas] mulierem dicere per naturam, aliud per uitium $\alpha \parallel 2$ conuicium W. | nam femina add. W. || 6 nescis $\alpha \parallel 8$ redit codd. || 11 inuenta est filia $\alpha \parallel 14 \langle in \rangle$ illa $\alpha \parallel$ 18 effectus $\alpha \mid$ quo W.: quod codd. || 19 ignosci F, agn- rell. || 21 $\langle ac \rangle$ leuis G, fraus F; de L non liquet | gerro est piscis nullius $\alpha \parallel 22$ ad — omnia] magna rasura in $L \mid \langle id \rangle$ ad cibos FG, $\langle id \rangle$ a cibis $\alpha \parallel 23$ a Syracusanis W. (cf. Fest. P. 40, 6; 94, 4): accusantis codd. | qui omnia] aut gerro dicuntur $\alpha \parallel 24$ a om. $\alpha \mid$ Marcello W.: metallo codd. | ut add. Zeune

magno impetu eam deiceret, eadem gerras appellabant. 034 — HELLVO inuasor et qui plurimum consumat. — 11 GANEO 039 tabernis operam dans et conuiuiis turpioribus. — 16 QVOD ABEST NON QVAERIS bene circa uerba lusit: 'quod habes' inquit 'quaeris' hoc est parentes, 'at uero quod non habes, s illud non quaeris' hoc est quemadmodum patri obsequaris.*

- 939 α*[6] 16 QVAERIS QVOD HABES scilicet parentes. et est compositum ex contrariis, quae figura dicitur antitheton (-teton codd.) uel parison, id est aequatio sententiae.
  - 5.
- **Q45 1** ENIMVERO CHREMES NIMIS GRAVITER CRVCIAT ADVLE-SCENTVLVM NIMISQVE INHVMANE procedit et Menedemus, ut omnis persona in postrema parte praesens sit. uenia datur filio, ut cunctus error possit absolui. adhuc tamen 10 perseuerans Chremes conuenit Menedemum, ut filiam ducat et eius dotis quod dictum est confirmet: uult enim diu rogari, ut longis precibus exoratus facile filium confirmet. —
- 658 12 AD ME RECIPIO ego facio, ut hic promittat. 14 HAEC DVM INCIPIAS GRAVIA SVNT in exordio habent haec semper 15
- *D60* difficultatem: ubi aggressus fueris, facilia fiunt. 16 EGO TIBI ILLAM DABO *LEPIDAM* hic *et* illudit, ut ioco tristitia *tanta* soluatur, cum promittit filiam nescio cuius admo-
- 163 dum foedam. 18 CAESIAM oculis intortis.* SPARSO ORE aut dissoluto aut 'ore' dixit uultu, et significat 'sparso' 20 asperso, quasi: maculis quibusdam infecto uultu.* —

 α*[19] uel caesuras id est rugas habentem, aut lenticulosam.

 %3 *[21] 19 VT ELEGANS EST id est prudens in discretione puellarum,
 quia 21 IBI id est in hac electione est totus. quod uero

1 eam W.: cum codd. | deiceret F, -rent (deice-L, dic-G) rell. || 2 (est) inuasor $F\alpha$ | consumit $F\alpha$ || 4 lusit Schopen: iussu L, eius et F, ius G || 7 CHEMMES] quod abest non queris LF (= V 4, 16) || 10 ut om. $LG || 11 \langle ad \rangle ducat? || 14 \langle id est \rangle$ ego $\alpha || 16 fiant LF || 19 \langle id est \rangle$ oculis obtortis $\alpha || 20$ aut 1.] id est α

Donati comm. rec. Wessner. III 1.

210 EVGRAPHI COMMENTVM - HEAVT. TIM. V 5, 22

1066 22 SYRO VT IGNOSCAS VOLO QVAE MEA CAVSA FECIT petit ueniam etiam Syro, sed non omnium factorum, ne infinitum esset quod petere uideretur, sed ut ea ignoscat 'quae mea causa fecit'.

α

subiunxit ARCHONIDIS FILIAM, aut Bacchidem dicit aut aliam quamlibet, ad quam adulescens contumeliis patris appulerat animum.

1 vr om. F (= Ter.) || 2 $\langle et \rangle$ non α | esset] sit α || 3 uidetur α | sed — quae] et transfert in se crimen serui dicens quod fecit α

Digitized by Google

EVGRAPHI COMMENTVM PHORMIONIS

.

 $\operatorname{Rec.} \beta \begin{cases} L = \operatorname{cod.} \operatorname{Leid.} \operatorname{Voss.} \operatorname{lat.} Q. \ 34 \ s. \ X: - \operatorname{IV} \ 3, \ 1. \\ l = \operatorname{cod.} \ , \ , \ , \ fragmenta \ apud \ Lindenbrogium \\ servata, \ v. \ praef. \\ A = \operatorname{cod.} \operatorname{Ambros.} H \ 75 \ \operatorname{inf.} s. \ XI: \ \operatorname{prol.} \\ F = \operatorname{cod.} \operatorname{Laudun.} \ 467 \ s. \ XV: - \operatorname{II} \ 1, \ 59. \\ G = \operatorname{cod.} \operatorname{Sangall.} \ 860 \ s. \ XV. \end{cases}$ Rec. $\alpha \begin{cases} V = \text{cod. Leid. Voss. lat. Q. 86 s. X.} \\ B = \text{cod. Vatic. Basil. 19 H. s. X: prol.} \end{cases}$ $\begin{array}{l} \beta = \text{consensus codicum } L(l) AFG \\ \alpha = \ , \ , \ , \ VB \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{aut omnium aut eorum qui} \\ \text{exstant.} \end{array}$ Faernus = editio C. Victorii cum emendationibus G. Faerni Veneta 1561. Lindenbr. = Frid. Lindenbrogii Francofurt. 1628. " Westerh. = " A. H. Westerhovii Hagana 1726. _____, _____, **Zeu**ne I. C. Zeunii Lipsiensis 1774. ,, Klotz R. Klotzii Lipsiensis 1840. ----- $W_{\cdot} = Wessner$ * * * * lacuna.

Litteris inclinatis indicavi quae in sola rec. β exstant.

PHORMIO

PROLOGVS

Semel tibi datum praeceptum circa prologos perseueret, numquam Terentium (ea) ratione uti in prologis, qua utantur omnes, quippe cum aduersarius Luscius Lanuinus maledictis frequentissime Terentium persecutus sit, quibus oportebat in prologo responderi. hanc quidem quaestio- 5 nem etiam ipse fecit Terentius: numquam enim prologis uteretur, nisi haberet aduersarium, cui malediceret. ita nascitur hic quasi quaedam controuersia, qua reus efficitur Terentius, quod faciat contra legem, quod iniuste agat omittendo prologorum consuetudinem et tantum maledicta 10 ponendo. huic per qualitatem respondit aduersarium suum cogere, ut istud, quod Terentius facit, possit efficere.

1 1 POSTQVAM POETA VETVS POETAM NON POTEST RETRA-HERE AB STVDIO ET TRADERE HOMINEM postquam inquit, Luscius Lanuinus — hic enim est 'poeta uetus' — poetam 15 nostrum Terentium non potest coercere, quominus comoedias scriberet, et hominem ad otium reuocare, coepit eum maledictis terrere credens non scripturum comoedias Terentium, si ei saepe malediceret. obicit praeterea primam quaestiunculam, quod leues comoedias Terentius fecerit: 20

1 Semel] Semper $A \mid \text{prologos Faernus: epilogos codd.} \mid$ perseuerat $B (edd.) \parallel 2$ ea add. $W. \parallel 3$ utuntur $AGB \parallel 4$ Terentium] eum $\alpha \parallel 5$ respondere $\alpha \parallel 6$ quod enim terentius (enter- om. AG) numquam codd., corr. $W. \parallel 7$ malediceret $\langle \text{cer$ $tum est} \rangle \alpha \parallel 8$ hinc $A \parallel 9$ faciat W.: -cit codd. $\parallel 11$ respondet $\alpha \parallel 12$ cogere $\langle \text{se} \rangle \alpha \parallel 14$ AB] a $FG \mid \langle \text{id est} \rangle$ luscius α ; $\langle \text{non potest} \rangle$ luscius $\beta \parallel 16$ potuit $\alpha \parallel 17$ reuocare Schopen: -ret codd. $\parallel 20$ fecerit terentius AG

criminatur, quia non fecit, quod Luscius Lanuinus in comoediis fecit. ita fit obiecti criminis ex quadam aduer-5 sarii accusatione purgatio. - 5 TENVI ESSE ORATIONE ET SCRIPTVRA LEVI hoc est: soliditatem in uerbis nullam. (nullam) in rebus. hoc objectum est. ostendit etiam nul- 5 lam grauitatem, quoniam istud, quod obiecerat iste, (non) fecisset: 'ideo' *inquit Terentius 'ista* obiecerat, quod non 6 feci, quod fecit idem Luscius Lanuinus 6 (INSANVM ADV-LESCENTVLVM CERVAM VIDERE FVGERE) ET SECTARI CANES ET EAM PLORARE ORARE VT SVBVENIAT SIBI, in quo utique 10 perspicis nihil, quod comoediarum sit: non enim aut amator errat aut suspicione ducitur aliqua aut affectus est alicuius aut irascitur, quod filius nolit ducere uxorem, pater aut aliquod horum est, quod in comoediis esse deberet. primum enim, quod ad comoediam (istam) pertinet, 15 est insanus adulescens, qui affectus a comoediis longe uidetur alienus; deinde quod ceruam uidet fugere et sequi canes, istud omnino comoediae alienum est. ita leue hoc nescio quod genus dicendi et alienum siquidem Luscius Lanuinus (admi)sit, Terentius ostendit uilia se magis ista 20 uitare. ut. si quid in aduersario esse cognouerit, reprehendat. 9 - 9 QVOD SI INTELLEGERET CYM STETIT OLIM NOVA ACTORIS OPERA MAGIS STETISSE QVAM SVA comoedia ista, quam reprehendit, dicta a Lanuino est et placuit: quare potest esse praescriptio, quod reprehendi non possit, ex eo quod 25 iam populo placuit. occurrit huic Terentius dicendo 'quodsi

1 (ipse) luscius $AG \parallel 5$ nullam add. Faernus $\parallel 6$ obiecerit $LFG \mid$ iste AG, ista rell. | non add. W. $\parallel 7$ fecisset W.: fecisse et LF, fecisset et AG, fecisse $\alpha \mid$ obiecit α ; obiecerat (scilicet luscius lanuinus) $A \parallel 8$ feci W: fecit codd. $\parallel 10 \text{ br EAM om}.$ $LAGV \mid \langle et \rangle$ orare $AG \mid$ conueniat $L \mid$ quo W.: qua codd. $\parallel$ 12 errat W.: erat codd. $\parallel 13$ noluit β , nolit (ante filius) $\alpha \parallel 14$ quod (solet) $\alpha \mid \langle ut \rangle$ debet $\alpha \parallel 15 \langle est \rangle$ enim $AG \mid$ istam (sc. Lusci) add. W. $\parallel 16 \langle quod \rangle$ est β , (id) est $\alpha \mid$ adulescens insanus $\alpha \mid$ longe ante a $AG \parallel 17$ uideatur $LF \mid \langle quod \rangle$ deinde quod LF, quod deinde $\alpha \parallel 18$ istuc $LA \mid$ comediis F, a comoedia $\alpha \mid$ leue post 19 quod $\alpha \parallel 19$ et Goetz: est codd. $\parallel 20$ admisit Goetz; (in $eo \rangle$ sit $\alpha \parallel 24$ dicta] data? cf. p. 215,2; at cf. etiam p. 216,21 \parallel 26 reprehendit non posse α animaduerteret, quoniam, cum noua comoedia *ista* quam reprehendi data est, actoris opera stetit, non sua — ut non ingenio *potius* placuerit poetae, sed magis actoris .

- 11 artificio —, 11 MINVS MVLTO AVDACTER QVAM NVNC LAEDIT LAE-DERET et magis placere fabulae potuissent, quascumque fecis- 5
- 12 set.' 12 NVNO SI QVIS EST QVI HOC DICAT AVT SIC COGITET VETVS POETA SI NON LACESSISSET PRIOR NVLLVM PROLOGVM INVENIRE POTVISSET NOVVS QVEM DICERET NISI HARERET CVI MALEDICERET have est illa propositio quaestionis, quod numquam prologus a Terentio ponatur causa ea, qua solet 10 prologus dici, ut poetam commendet, ut argumentum dicat, sed tantummodo (ut) maledicat aduersario. hanc quaestionem soluit, ut dixisset superuacuos esse quodammodo prologos neque illic comoediae uim contineri et potestatem, nisi quid in prologo factum est, quod ad comoediam per-15 tinet. omnis igitur palma, omnis uictoria, omne certamen in ipsa fabula continetur: comoediae sunt illae, ubi uirtus et ingenium peruenire possit ad gloriam. hoc igitur dixit
- 16 16 IN MEDIO PALMAM OMNIBVS POSITAM QVI ARTEM TRAC-TANT MVSICAM: non principia neque extremitates consi- 20 derari oportere, sed illa, quae sunt media, quae comoe-
- 18 diam tenent, ubi ars musica tota uersatur. 18 ILLE AD FAMEM AB STVDIO VOLVIT HVNC REICERE nota aduersarii uoluntatem, quod maligne persecutus sit, uti Terentius ad famem reiceretur: uendebant enim comoedias et inde 25 quaestus habebant. certe optime respondit etiam hoc ad-19 uersario quod dixit 19 HIC RESPONDERE VOLVIT NON LA-
- 19 uersario quod dixit 19 Hic RESPONDERE VOLVIT NON LA-CESSERE: fit enim iustum, cum respondemus potius maledicis quam maledictis aliquem prouocamus. ita cum paria

2 reprehendi W.: -dit codd. || 3 sed] quam α | magis ante ingenio codd., transp. Schoell || 5 et om. $LF \parallel 10$ ea] hac $AG \parallel 12$ ut add. W. || 13 soluit om. $\alpha \parallel 14$ illi LVB; illis Zeune, Schopen | comoediae uim Schopen: -diam AG, -diae $LF\alpha \mid$ et om. $F \mid$ potest esse $AG \parallel 15$ nisi W.: ita si codd. | quod] nisi quod A, non quod G, nisi $LF \mid$ ad] ut $L \parallel 18$ possit peruenire $\alpha \parallel 19$ tractant artem $\alpha \parallel 20$ extremitate L, -tē $F \mid$ considerare LAG, (post oportere) $\alpha \parallel 23$ famam codd. praeter $G \mid$ ab studio uoluit ante ad $AG \parallel 25$ ad famam G, a fama $LF \alpha \parallel 26$ adversario W.: -sum codd.

216 EVGRAPHI COMMENTVM

- 21 referimus, crimen est nullum: quod adiunxit 21 qvod AB ILLO ALLATVM HIC SIBI RELATVM PVTET. commendat nunc
- 22 poetam, cum subiungit 22 DE ILLO IAM FINEM FACIAM DICENDI (MIHI PECCANDI) CVM IPSE DE SE (FINEM) NON FACIT hic grauiter et illum peccare multa docuit et se 5 24 contentum esse respondere. — 24 NVNC QVID VELIM ANIM-
- 24 contentum esse respondere. 24 NVNC QVID VELIM ANIM-ADVERTITE supponit per paucos uersus et officium prologi, ut aliquid instruat de comoedia. — ADPORTO NOVAM EPIDICAZOMENON QVAM VOCANT COMOEDIAM GRAECI nomen comoediae dicere, aliquid argumenti tangere prologi offi-10
- 27 cium est. 27 QVIA PRIMAS PARTES QVI AGET IS ERIT PHORMIO PARASITVS primas partes dicet, hoc est summas, non priores partes: per ipsum enim parasitum quae summa sunt in comoedia (dicentur), siquidem comoediae nomen impositum est ab eo actore, per quem agentur plurima, 15
- 30 si tamen uoluntas uestra accesserit ad poetam. **30** DATE OPERAN ADESTE AEQVO ANIMO subiungit illam beniuolentiam, quam semper petit prologus, et rogat etiam cum silentio. —
- 31 31 NE SIMILI FORTVNA VTAMVR ATQVE VSI SVMVS CVM PER TVMVLTVM NOSTER GREX MOTVS LOCO EST datur hic intelligi, 20 quod haec comoedia post illam comoediam dicitur, quae Hecyra est, ut hoc hic tetigerit 'ne tali fortuna utamur, qua usi sumus frequentissime exclusi: aliquando tamen cum labore maximo comoediam egimus uirtute potius perseuerantis actoris, qui totiens sit exclusus'. ita 25 in prologo Hecyrae narratur, quod frequenter ea comoedia

2 ablatum FA; est add. $FG \parallel 3 \langle \text{nunc } (gloss. ad iam) \rangle$ de $LAG \parallel 4$ FINEM add. $F \parallel 6$ respondit $AG \parallel 7$ et] ad $AG \parallel$ 8 adportā $LA \mid \text{NOVAM } om. \alpha \parallel 9$ QUAM om. $AG \mid \text{gracei uocant} AG \parallel 10 \langle \text{et} \rangle$ prologi $AG \parallel 11$ QVI — PARASITVS] Quia (quas G, qu A!) fecerit (-cit G) phormio parasitus LAG, qui fecerit parasitus phormio (post summas dicet) $\alpha \parallel 12$ dicet (post summas) α , dicit AG, ducat $LF \parallel 14$ dicentur add. W. | siquidem comoediae $om. \beta \parallel 15$ agentur W.: aguntur (post plurima α) codd. $\parallel 17 \langle \text{et} \rangle$ adeste $LAG \parallel 18 \langle \text{ut audiatur} \rangle$ cum $\alpha \mid \text{cum silentio} om. AG \parallel 21$ illam] fort. aliam $\parallel 22$ ut] et $AG \mid \text{tetigit } G \parallel 26$ ea ante Hecyrae LF, om. rell. $\mid \text{comoediae excluses sit } W$.: a comoedia exclusus sit (sit exclusus F, excluserit G) codd exclusa sit. et ne tamen quasi actoris illam comoediam fecerit audiri uirtute et perseuerantia et ne ex hoc in-34 iuriam populo fecisset, adiecit et **34** BONITAS VESTRA ADIVIANS ATQVE AEQVANIMITAS.

I.

1.

35 1 AMICVS SYMMVS MEVS ET POPVLARIS GETA argu- 5 mentum fabulae in prima scaena per plurimas partes tractatur. haec nihil aliud tenet quam rationem et expositionem rerum gestarum, unde formam nullius causae habet. ergo uerba ac sensus, qui obscuri sunt, sequamur. ---AMICVS SVMMVS MEVS ET POPVLARIS GETA 'popularis' tribus 10 modis accipimus: de populo, socius et eiusdem condicionis. de populo accipimus eos, qui in populo sunt; socius, ut in Sallustio (*Catil. 22, 1*) 'cum ad iusiurandum popu-laris sui sceleris adigeret' hoc est socios; eiusdem condicionis, ut (Ad. II 1, 1) 'obsecro, populares, ferte misero 15 atque innocenti auxilium', quamquam illic etiam de populo potest. at uero hic 'amicus summus meus ac popularis Geta' quid aliud quam seruum indicat, quod est eiusdem 36 condicionis? — 2 ERAT EL DE RATIVNCVLA IAM PRIDEM APVD ME RELIGVVM PAVXILLVLVM NVMMORVM de ratiuncula, 20 quam apud me habuit, erat ei reliquum nummorum, sed 38 aliquantulum. - 4 ID VT CONFICEREM hoc est: ut id red-40 dendum pararem. - 6 EI CREDO MVNVS (HOC) CONRADITVR sicuti arbitror, domini filio ducenti uxorem hoc a seruo munus praeparatur. 'conraditur' autem : magno labore et 25

1 actori $F\alpha \parallel 2$ et 1. G, sed rell. $\parallel 5$ mevs om. $LGV \parallel 6$ per G, om. $LF\alpha \mid$ pluribus partibus $\alpha \parallel 7$ nihil — rationem et] sic (sed continet) α , continet rationem et (et om. LF) nihil aliud tenet quam (nihil — quam ol. sscr.?) $\beta \parallel 10 \langle a \rangle$ tribus $LF \parallel 11$ accepimus LF, accipitur $\alpha \parallel 12$ accipimus — sunt; socius W.: accipimus — sunt eiusdem condicionis post Sallustio β , om. $\alpha \parallel$ 13 cum om. $\alpha \parallel 15$ popularis $LF \parallel 17$ ac] et $G \parallel 20$ paululum $L \parallel$ 21 habui $F\alpha$, habet $L \parallel 22 \langle \text{id est} \rangle$ aliquantulum $\alpha \parallel 23$ con-RADITVR] paratur codd. (gloss.) $\parallel 24$ domino G

- 41 inopia colligitur. 7 QVAM INIQVE COMPARATVM EST VTHI QVI MINVS HABENT SEMPER ADDANT ALIQVID DITIORIBVS stulte, inquit, †defectum est atque dispositum, ut semper pauperes ditioribus, hoc est diuitibus, aliquid uelint adhibere, dum munera eis mittunt, a quibus accipere ipsi s
- 43 debeant. 9 QVOD ILLE VNCIATIM hoc est paulatim, uelut per singulas uncias. — DE DEMENSO SVO de cibariis suis.
- 44 hoc est quod sibi sit demensum, a metiendo.* 10 svvm DEFRAVDANS GENIVM fraudare suum genium dicitur, si quis parcius uiuit: at uero bene genio facit, si quis uitam 10 largius colit. ut Virgilius (Geo. I 302) 'inuitat genialis hiems curasque resoluit'. bene genio fieri persuadet et alio loco (Aen. VI 603-4) 'lucent genialibus altis aurea fulcra
- 47 toris'.* COMPARSIT MISER parcendo seruauit.* 13 FE-RIETVR ALIO MVNERE expressit impetus damni, cum dixit 15
- 48 '†uacua remittent'. 14 PVERO NATALIS DIES Semper natales cum suo tempore pronuntiantur, (ut) natalis annus, natalis dies, natalis hora, alioquin per se uix dici potest, quod quidem Virgilius in Bucolicis (III 76) 'Phyllida mitte mihi: meus est natalis, Iolla', ut solum per 20
- 49 se pronuntiasset. 15 VBI INITIABVNT hoc est initiare: ad cibum infantem instruere, qui et ipse quodammodo eius dies natalis est.
  - α * [8] uncia uero est duodecima pars librae uel cuiuslibet rei.
    - *[14] est autem genius deus uoluptatis.
      *[14] nam parco facit praeteritum peperci uel parsi. et est parco seruo uel dimitto, ut Virgilius (Aen. I 257) 'parce metu, Cytherea' id est dimitte metum (cf. Seruius).

3 defectum] decretum G, factum α ; effectum? | est post dispositum $\alpha \parallel 4$ id est $\alpha \parallel 5$ ipsi (ante accipere) α , et ipsi F, ipsa $L \parallel 6$ debebant $\alpha \mid$ id est $\alpha \mid$ ueluti α , om. $G \parallel 7$ per om. Ipsa $L \parallel 6$ debebant $\alpha \parallel d$ est $\alpha \parallel$ ueut α , om. $G \parallel 2$ per om. $FG \parallel \langle \text{id est} \rangle \text{ de } \alpha \parallel 9 \text{ si qui } \alpha$, si quid $L \parallel 10 \langle \text{bibit si quis} \rangle$ (si qui L, om. α) partius $\rangle$ uiuit codd. $\parallel 12$ persuadet fieri $L \parallel$ 16 uacuum? an uacuatum? $\mid \text{natales} \mid \text{natalis} \langle \text{dies} \rangle L \parallel 17$ ut add. W. $\mid$ natalis annus post dies $\alpha \parallel 18$ dici uix $FG\alpha \parallel 19$ quod quidem] quamquam $\alpha \parallel 20$ pronuntiasset pro se F, pro se nuntasset $LG \parallel 22$ instruent $\alpha \upharpoonright quod ammodo post$ dies FG, post est $L \parallel 23$ eius dies] discendi $FG \alpha \mid$ natali $L \alpha$

218

2.

1 SI QVIS ME QVAERET RVFVS egreditur seruus, qui narraturus est illa, quae supra dixit: mandat dominae, 51 ut ad se ueniat ille, qui debitor suus fuit, et quoniam fortasse uix nomen tenere posset, de colore indicat, ut 52 possit agnosci.* — 2 ACCIPE pulchre, antequam peteret 5 aliquid, obtulit quod debebat. et in singulis intelligimus metum esse circa accipientem : primum, ne displiceret, est 53 dictum 3 LECTVM EST; deinde, ne parum conueniens numerus crederetur. adiecit conveniet nymerys quantym 57 DEBVI. — 7 EGO(NE) NESCIS QVO IN METV ET QVANTO IN 10 PERICVLO SIMVS omne malum duo habet tempora, praeteritum et futurum; praeteritum autem simul iungitur et praesenti. ita in praesenti uel praeterito periculum est, in futuro metus *est*. magnus igitur confessus dolor est, cum dixit 'nescis quo in metu' *quae res* de futuro *est* 'et 15 quanto in periculo simus' quod utique de praeterito expressum est, ut in Virgilio (Aen. I 102-3) 'talia iactanti stridens aquilone procella uelum aduersa ferit' hoc utique periculum 'fluctumque ad sidera tollit' hic metus 59 est; et cetera pari modo persecutus est. - 9 ABI SIS IN- 20 SCIENS CVIVS TV FIDEM IN PECVNIA PERSPEXERIS discede, stultissime; cum tu mihi pecuniam credideris, ubi fidem meam integritatemque uidisti, uerba mihi metues commodare, in quibus quid lucri habebo, si te fefellero? ---62 12 ERGO AVSCVLTA ergo audi. - HANC OPERAM TIBI DICO 25 63 audiendi tibi operam trado. — 13 SENIS NOSTRI DAVE

α^{*}[5] et est definitio, quae dicitur hypographice (ypografice codd.), id est singulorum descriptio.

3 ut om. $LF\alpha$ (recte?) | suus L, sibi (ante debitor G) rell. | quoniam] qui L || 4 nomen uix $FG\alpha$ | possent codd., corr. Lindenbr.; possit Gerstenb. || 8 numerus $\langle esse \rangle \alpha || 10$ qvo] quod $L\alpha || 11$ sumus $F\alpha || 12$ et om. G || 13 ita — periculum] in periculo $\alpha |$ est om. G || 14 confessus] expressus $FG\alpha || 15$ in quo... in quanto $\alpha |$ de om. L || 16 sumus F | de et 17 ut om. L || 17 in Virgilio] uirgilius $\alpha ||$ 19 periculum $\langle est \rangle \alpha ||$ 20 prosecutus codd. || 24 habeo β

219

FRATREM MAIOREM NOSTIN narratio hic sumit exordium, quae, ut oportet, ab eo incipit, quod sciri potest. quod frequentissime dixit Virgilius, ut (*Aen. II 81-82*) 'fando aliquid si forte tuas peruenit ad aures Belidae nomen Palamedis' et (*Aen. X 20*) 'cernis ut insultent Rutuli'. item idem in s

- 68 Eunucho (III 5, 15) 'hanc fratris nostin?' 18 PELLEXIT decepit, fefellit, induxit,* uti est (Verg. Aen. II 90) 'inuidia postquam pellacis Vlixis'. — MODO NON MONTIS AVRI POLLICENS quemadmodum dicitur (Sallust. Catil. 23) 'maria montesque polliceri coepit', quod significat plurima et in-10 gentia. 'hic' inquit 'non modo montis auri pollicens, sed
- 70 etiam maria'. 20 REGEM ME ESSE OPORTVIT antiqui, maxime in comoediis, ditissimos quosque reges dicebant, uti parasiti eos, a quibus pascebantur, reges appellarent. –
- 72 22 QVASI MAGISTRVM quasi monitorem atque custodem. 15
- 73 provinciam cepisti* officium. 23 mihi ergo vsv venit
- 74 aliquando mihi contigit. 24 MEMINI ME RELINQVI DEO IRATO MEO teneo in memoria dimitti irato deo meo, uel domino uel genio uel certe deo: noster enim deus est, qui fauet nobis; qui si iratus fuerit, aduersa omnia patimur. 20 ut Virgilius (Aen. II 396) 'uadimus inmixti Danais haud
- 76 numine nostro'. 26 SENI FIDELIS DVM SVM SCAPVLAS PERDIDI dum soni fidem praesto, ut monitor perseuerarem,
- 77 uapulando scapulas perdidi. 27 NAMQVE INSCITIA EST ADVERSVM STIMVLVM CALCES etenim inscitia est calces tum 25 uelle iactare, cum stimulus imminet, quo te magis inci-
- 79 pias uulnerare. 29 scisti vti foro intellexisti, quid
- 81 te oporteat facere. 31 CONTINVO QVANDAM NACTVS EST

 α^* [7] unde pellex, id est meretrix, et pellax. *[16] id est prouidentiam (*add.* uel)

3 Virgilius om. $\beta \parallel 4$ palemedis $\langle \text{et inclita fama} \rangle G \parallel$ 6 nostin hanc quam amat frater *Ter.* $\parallel 8$ montes $\alpha \parallel 11$ non solum $\alpha \mid$ montes *FG* $\parallel 12$ maria] cuiusque rei α ; fort. huc pertinet etiam mane (mane om. *F*) quod in *LF* infra post antiqui legitur (et inmania?) $\parallel 14$ uti ... appellarent] unde ... appellabant $\alpha \parallel 16$ EBG0 om. *F* (= *Ter.*) $\parallel 17$ relinqui me $G\alpha \parallel 19$ $\langle \text{in} \rangle$ genio codd. praeter $G \parallel 20$ omnia aduersa $\alpha \parallel 21$ haud] $\bar{n}$ G, et *rell.* $\parallel 26$ iacere *FG* $\alpha \parallel 28$ facere oporteat α

patris quodammodo expectasse uideretur, uti in delicias 84 amoremque labi possit. - 34 NEQVE QVOD DARETVR QVIC-QVAM ID CVRARANT PATRES hoc est: eam inopiam in domo reliquerant, ut, quod dari possit lenoni, non haberetur. 5 curauerant ergo quadam diligentia ac fecerant, ne pecunia 86 filiis relinqueretur in domo. - 36 SECTARI IN LVDVM (DVCERE) sequi ac ducere, cum illa pergerat in ludum, 88 hoc est in locum, ubi forte discebat. — 38 EXADVERSVM EI 89 LOCO contra ipsum locum. — 39 TONSTRINA QVAEDAM ERAT 10 93 officina tonsorum. - 43 NVMQVAM AEQVE INQVIT AC MODO PAVPERTAS ONVS MIHI VISVM EST ET MISERVM ET GRAVE (***). 97 — 47 NEQVE ILLI BENIVOLENS NEQVE NOTVS NEQVE VICINVS hoc est: nullus fuerat, qui beniuolentia aut notitia aut 101 uicinitate succurreret et adjuuaret. - 51 COMMORAT OM- 15 NIS NOS ita narratione sua exprimebat affectum, ut nos omnes commouisset. 'commorat' autem commouerat*. -107 57 VT NI VIS BONI IN IPSA ESSET FORMA HAEC FORMAM EXstingverent magna uis bonitatis et pulchritudinis in forma fuerat: idcirco ista, quae ex luctu et lacrimis fuerant, for- 20 109 mam extinguere non ualebant. — 59 TANTVMMODO SATIS INQVIT SCITA hoc est: tantummodo laudauit, ille autem 111 alius amare coepit. - 61 QVO EVADAT VIDE quo res per-115 ueniat, animaduerte. - 65 BONAM BONIS PROGNATAM et 119 ipsam ingenuam et bonis parentibus natam. — 69 NON SI 25 REDISSET EI PATER VENIAM DARET hoc est: cum redisset. 122 - 72 est quidam phormio parasitys hic interponitur alia narratio, quae personam declarat diuersam: narratio $\alpha^*[17]$ per syncopam (sinc- cod.) 2 in F, om. rell. || 4 curant $LF \mid eam G$, iam rell. || 5 reli-2 in F, om. rell. || 4 curant LF' | eam G, iam rell. || 5 reli-querat $LG\alpha$ | posset $G\alpha$ || 6 curauerat... fecerat codd., corr. Zeune || 8 ac ducere Schoell: adducere (duc- F) codd. | pergebat F, pergeret G || 9 ex aduerso $G\alpha$ || 11 (di est) officina α || 12 lac. sign. W. || 13 bene uolens FG || 15 et] uel G, om. LF || 17 (pro) commouerat α || 18 (in)esset F || 19 uis post pul-chritudinis α || 22 laudauit W.: -bit codd. || 26 v. ad p. 222, 1 || 28 diuersam W.: detiusam (vel dec-) L, de causa in (enim in G) rell. | narratio enim W. (cf. G): narrationë (in -ne corr. V) codd.

enim semper iam immittitur, ne omne in sensu posi-125 tum uideamus. - 75 LEX EST VII ORBAE QVI SINT GENERE PROXIMI leges illas narrat, quas oratores saepe in controuersiis collocarunt 'orbam proximus ducat' 'orba 127 proximo nubat'. - 77 ET TIBI SCRIBAM DICAM et tibi 5 131 calumniam indicam et causam inpingam. - 81 qvod ERIT MIHI BONVM ATOVE COMMODVM CVM TV ISTORVM NIHIL REFELLES facile ista, quae sunt mendacia, quae ego fingam, 133 comprobabo iudicibus: tu nihil reuinces. - 83 PATER ADERIT MIHI PARATAE LITES hoc quasi quaestionis loco 10 propositum est a Phormione 'sed cum tu duxeris uxorem, ueniet pater et mihi litem intendet', cui paratur responsio 'quid interest? quid mea? iam tamen illa, quam tu cupis, 134 in tua erit potestate'. - 84 IOCVLAREM AVDACIAM QUAE ex ioco ueniat in periculum, ut (Andr. IV 4, 43) 'ioculare 15 135 in malum insciens paene incidi'. — 85 VENTVM EST amat Terentius ista collocare, quibus ostenderet suam breuitatem, ut supra (I 2, 53-54) 'imus, uenimus, uidemus'; 138 88 QVOD FORS FERET FEREMVS AEQVO ANIMO nunc narra- 20 tione finita de euentu respondit: omnia se aequo animo 140 passurum, quae euentus attulerit in peccatis. - 90 AD PRECATOREM ABEAM solent serui, quotiens rei fuerint constituti, habere sibi precatores, qui pro eis dominos rogent. nunc dicit stulte eos facere, qui precatores parant et ad- 25 hibent, quorum oratio haec esse potest 'interim uenia tribuatur: postea, cum ipse, qui precatur, discesserit, do-

1 iam immittitur] res agitur $\alpha \mid ne - 2$ uideamus post 221, 26 redisset in codd., transp. W. | ne omne] non procū $G \mid$ sensu G, -um rell. || 2 sunt $FG \parallel 7$ TV om. L | ISTORVM] eorum Ter. || 8 refellis L | mendatio LV, -cio F || 9 reuinces W.: relinquis codd. (cf. L in lemm.) || 12 sponsio $\beta \parallel$ 13 quid mea quid interest $\alpha \mid$ tamen] enim Lindenbr. || 14 ex W. (cf. Don.): est in β , a $\alpha \parallel$ 15 iocularium Ter. || 16 amat Terentius W.: a matre codd. || 17 quibus W.: qui ut codd. | breuitatem W.: bonitcodd. || 19 it F | redit LF $\alpha \parallel$ 20 FORS om. L $\alpha \mid$ narrationé finit $\beta \parallel$ 21 respondet $\alpha \parallel$ 22 quae] quod codd. || 23 rei om. β ; ad uerbera post const-suppl. G || 25 nunc (quoque) G | parent L $\alpha \parallel$ 26 (ut) interim α

[.]222

144 minus iracundiam suam complebit'. — 94 QVID ILLE PAED-AGOGVS QVI CITHARISTRIAN apto nomine appellauit ipsum adulescentulum, qui meretricem amabat, ut paedagogum diceret, quod eam in ludum ducebat et reducebat. — 146 96 NIHIL NISI SPEM MERAM solam, inquit, spem, quoniam 5 150 nihil habet. — 100 ET AD PORTITORES ESSE DELATAM ad

eos scilicet, qui in portu sunt.

3.

- 153 1 ADEON REM REDISSE VT QVI CONSVLTVM OPTIME VELIT ESSE PHAEDRIA PATREM VI, EXTIMESCAM VBI IN MEN-TEM EIVS ADVENTI VENIT haec scaena uitae comparationem 10 tenet Antiphonis et Phaedriae, eius qui uxorem duxit absente patre eam quam diligebat, et eius qui amat meretricem et sumptus non habet. in quo negotio efficitur qualitas comparatiua, qui miserior sit. et est causae genus demonstratiuum: cum uita utriusque in miseriis (***) com- 15 paratione uitae suae dicit esse felicem. — ADEON REM REDISSE VT QVI MIHI CONSVLTVM OPTIME VELIT eo usque rem esse deductam, ut, cum mihi pater consultum optime cupiat, ego tamen pertimescam, cum mihi uenit in men-155 tem illum iam *iamque* esse uenturum. — 3 qvod NISI 20
- FVISSEM INCOGITANS ITA EVM EXSPECTAREM VT PAR FVIT quod, nisi minimum cogitarem propter id, quod uxorem duxi eo absente, sic eius aduentum et eum expectarem, 156 sicuti decuit. — 4 ROGITAS QVI TAM AVDACIS FACINORIS MIHI
- 156 SICULI decult. 4 ROGITAS QVI TAM AVDACIS FACINORIS MIHI conscivs sis interrogas me, cur istud dicam? uxorem duxi, 25 et eius facinoris mihi et auctor fueris et conscius. —

1 compleuit L, -pleat $G \parallel 5$ quoniam] quam $\alpha \parallel 6$ nihi] non FG, puram $\alpha \mid$ habebat $G \parallel 12$ amabat ... habebat $\alpha \parallel$ 14 comparatiua qualitas $\alpha \mid$ quo $\alpha \parallel 15$ uitam α , om. $G \mid$ lac. sign. W.; suppl. constituta sit, uitam alterius vel sim., cf. ad v. 10 || 18 pater Lindenbr.: frater codd. || 19 tamen (non) codd. (praeter G); tamen eum Zeune || 22 (id est) minimum $\alpha \parallel$ 23 et eum] etiam? an del.? || 25 interrogas(se) L, -gas(ne) G || 26 et eius] cuius F | fueris] es post conscius α

- 157 5 QVOD VTINAM NE PHORMIONI ID SVADERE IN MENTEM INcidisser hic exprimit miserias suas - paenitet enim consilii ---: 'utinam ne Phormioni in mentem incidisset tale consilium, ut mihi hoc suaderet atque impelleret in id, unde
- 159 mihi initium est malorum'. 7 NON POTITVS ESSEM 5 FVISSET TVM ILLOS DIES ALIQVOT MIHI AEGRE AT NON COTIDIANA CVRA HAEC ANGERET ANIMVM sed si consilium mihi Phormio non dedisset, ad fructum cupiditatis meae non peruenirem. haec quasi quaestio est, quae soluitur malorum comparatione: siquidem maiora incommoda (a) 10 minoribus incommodis coepta sunt neque utile consilium fuit, id malum, quod minus habebatur, mutatum est grauiore et deteriore malo*, quod hodie cotidiana cura angit animum, dum expecto, quam mox ueniat, qui mihi hanc uxoris con-
- 162 suetudinem tollat'. 10 ALIIS QVIA DEFIT QVOD AMANT 15 AEGRE EST TIBI QVIA SVPEREST DOLET COMPARATIO efficitur per alterius uitae demonstrationem: ipse enim Phaedria amat meretricem, qua potiri propter inopiam non potest. ---
- 163 11 AMORE ABVNDAS ANTIPHO hoc est: tibi quod desideras
- 165 abundat et praesto est neque eges. 13 ITA ME DI AMENT 20 VT LICEAT TAM DIV QVOD AMO FRVI ut feliciorem Antipho(nis) uitam Phaedria posset ostendere, non solum mala uitae suae enumerat, uerum etiam iurauit per id ipsum, quod An-
- 166 tipho habet, quod tam diu fruatur amore suo. 14 IAM DEPECISCI MORTE CVPIO hoc est: mori uolo uel pacisci 25 mortem.* deinde ipsa commoda uitae Antiphonis enumerat.

  - α^{*} [13] per argumentum a minore ad maius *[26] et facit paciscor, id est pactum ineo, unde depeciscor.

2 exponit $L \parallel 4 \langle me \rangle$ impelleret ? $\parallel$ 9 peruenirem Lindenbr.: -ret (prou- β) codd. $\parallel$ 10 magna commoda $L \mid$ a add. W. $\parallel$ 11 maioribus $\beta \parallel 12$ grauiori et deteriori $FG \parallel 14 \langle et \rangle \dim LG \parallel$ 16 Est om. $L \mid qvia \mid quod L \parallel 19$ tibi om. $FG \parallel 20$ abundas L, (ante corr.) $V \parallel 21$ Antiphonis — Phaedria W.: uite (...L, uitam (ance $Corr_1 = 21$ Antiphological W, interval, D, interval,

224

siquidem ille habet sine sumptu ingenuam, quod habeat quam desiderauit uxorem, quod sine mala opinione, quod 170 publice: contra quod hic cum lenone rem agitet. — 18 BE-ATVS NI VNVM DESIT ANIMVS QVI MODESTE ISTAEC FERAT omni parte felix ac beatus, ni tibi tantummodo unum desit, 5 173 animus, qui haec tolerabiliter sustineat. — 21 AT TV FOR-TVNATVS MIHI VIDERE PHAEDRIA reuocat comparationem Antipho ex hac causa, ut meliorem felicioremque dicat Phaedriam, quod in potestate habeat omnem consultationem suam, utrum uelit mittere an uero retinere, quod 10

ipsi contra non licet.

4.

- 179 **1** NVLLVS ES GETA NISI MIHI CONSILIVM CELERE ALI-QVOD REPERIS haec scaena nuntium tenet domini uenientis, unde perturbatio efficitur Antiphonis, quod patrem suum
- 180 audiat uenire, quo absente duxit uxorem. 2 ITA NVNC 15 IMPARATVM SVBITO TANTA TE INPENDENT MALA ita tanta mala
- 181 impendent in te imparatum. 3 QVAE NEQVE VTI DEVI-TEM SCIO NEQVE QVOMODO INDE ME EXTRAHAM duo posuit: omnia enim mala consilio deuitemus ita, ut nos non contingant, aut — quod secundum est — si forte celeri ad-20 uentu in nos irrepserint, in hoc prospicere debemus, ut
- 186 inde nos liberare possimus. 9 PVRGEM ME LATEREM LAVEM omnia aduersa sunt, inquit: si loquar, magis incendam, si conticescam, uehementer instigem et compellam ad iracundiam, si me purgauero, nihil extergam.* hoc est enim 25
- 186 α*[25] 9 LATEREM LAVEM qui non purior fit lauando, dum semper auget se stercus (-gus cod.) fricando.

1 siquidem] quod $\alpha \mid \langle et \rangle$ ingenuam $\alpha \mid$ quod] et $\alpha \parallel$ 2 desiderauit] amauit $\alpha \mid$ quod 1.] et $\alpha \mid \langle et \rangle$ quod 2. $\alpha \parallel$ 3 hic $\langle tamen \rangle G \parallel$ 5 desit (bis L) post 6 animus codd. $\parallel$ 8 ex hac causa W.: et hace (est add. G) causa codd. $\parallel$ 9 quod] cum FG $\alpha \parallel$ 10 amittere G, dim- F $\parallel$ 13 repperis L, reperents FG $\parallel$ 15 quod $\beta \parallel$ 17 imparatum W.: parantur codd. $\parallel$ 18 NE om. L $\parallel$ 19 deuitamus FG contingat codd., corr. Lindenbr. $\parallel$ 22 LAYEM om. L $\parallel$ 23 $\langle$ aut $\rangle$ omnia LG $\parallel$ 25 extergam W.: est ergo β ; culpa creacet (om. nihil) α

Donati comm. rec. Wessner. III 1.

laterem lauare: citius enim non puriorem laterem lauando 188 reddimus, sed ipsum laterem perdimus. — 11 NAM ABSQVE E0 ESSET nam si istud malum sine Antiphone esset, do-189 minum meum ac me tantummodo contineret. — 12 FACILE EGO MIHI PROVIDISSEM ET SENIS ESSEM VLTVS IRACVNDIAM 5

- ultus hoc more, dum aliquid sustulissem, quod dixit 'aliquid conuasissem et me protinus conicerem in pedes' hoc est fugissem: discessio etenim quodammodo ultio est circa inultos, ut Pygmalionem ulta Dido confugit, cum dicit
- 194 (Verg. Aen. IV 656) 'ulta uirum'. 17 Dom'vm IRE PER- 10 GAM IBI PLVRIMVM EST necessarium est, quod illic illa sit
- 199 quam diligit. 22 QVID AIS HVIVS PATREM VIDISSE ME PATRVVM TVVM expressum bene est, quod ille qui metuebat facile etiam intelligit, quod sermonibus non fuerat explicatum, econtra is qui alienus a metu fuerat interrogat, 15 quid illud sit. econtra parum intelligenti congeminat sensum, cum dicit 'patrem huius me uidisse, patruum tuum'. —
- 202 24 ERGO ISTAEC CVM ITA SINT ANTIPHO ADVIGILARE AEQVVM EST FORTIS FORTVNA ADIVVAT exhortatur, ut forti animo sit, et quo maius periculum est, quod imminet, hoc magis 20 debeat aduigilare. simul ei spem meliorem promisit dicendo
- 205 'fortis fortuna adiuuat'. 27 NAM SI TE TIMIDVM SEN-SERIT PATER ESSE ARBITRABITVR COMMERVISSE CVLPAM adiecit ad consolationem animi etiam causam: 'si enim pater tuus te timidum esse cognouerit, continuo culpam in te inesse 25
- 209 cognoscet'. **31** QVID HIC CONTERIMVS OPERAM QVIN ABEO cum parum crederet se perficere, uti animum confirmaret Antiphonis, minitatur discessum: qua re ille territus se
- 213 confirmat. 35 PROTELET tela in te frequenter uerborum

1 citius ut vid. L, cutê G, Jū ut vid. F $\parallel$ 2 nam (que) codd. $\parallel$ 4 facile ($\tilde{e}$ (esset F)) LF $\parallel$ 9 ulta] inulta L, multa F α | Dido confugit] de loco fugit (tido ante de add. G) codd. $\parallel$ 11 illa] illud G | sit G, est LF $\parallel$ 12 quam] quod LG $\parallel$ 12 me uidisse L (cf. infra) $\parallel$ 15 et contra codd.; sic et 16, ubi ergo Lindenbr. $\parallel$ 17 me uidisse ante cum dicit LF $\parallel$ 20 (magis) periculum maius $\beta \parallel$ 21 debeat Zeune: debet (et add. G) codd. | simul (quoque) G $\parallel$ 23 arbitratur codd. $\parallel$ 24 ad om. G. | etiam Zeune: et ad codd. $\parallel$ 25 esse F $\alpha \parallel$ 26 cognoscit LG $\parallel$ 29 uerborum transp. ante in?

- 216 mittens uulneret. **38** NON POSSVM ADESSE omnis illa confirmatio (****): simulatque patrem uidit, perturbatus *est et*
- 218 parat discessum. 40 vobis commendo PHANIVM ET VITAM MEAM in commendatione prius illam collocauit quam diligebat; deinde subiunxit salutem suam, quoniam (in) amore ei salus 5
- 20 est. 42 EGO PLECTAR PENDENS hoc est: ego puniar pendens et (tu) tantummodo audies lites, et ex uerbis tuis peri-
- 223 culum erit. 45 AVFER MI OPORTET rebus faciundis cum necessitas cogit, non id quaerendum est quod oporteat. ideo adiecit 'tolle «oportet», potius mone quid faciendum sit'. — 10
- 25 47 IN RE INCIPIENDA AD DEFENDENDAM NOXIAM quasi saepius peccauerit adulescens et se defenderit, ideo quaerit exem-
- 229 plum defensionis. 51 EGO IN SVBSIDIIS HIC ERO SVCCEN-TVRIATVS metaphora a bello: illi qui priori loco pugnant, in principiis sunt, qui uero secundo uel aliis posterio- 15 ribus, succenturiati dicuntur quasi suppositi ad aciem, ut illis deficientibus ipsi in certamen procedant.

П. 1

31 ITANE TANDEM VXOREM DVXIT ANTIPHO INIVSSV MEO in portu senex filium suum duxisse uxorem audiuit: secum ergo conqueritur satis admiratus, quod ille tantum facinus 20 ausus sit implere. haec scaena continet accusationem et habet controuersiam talem: quod contra imperium patris uxorem duxerit, filius reus est; qui defenditur sic 'feci, sed *feci* coactus iudicio et *coactus* legibus.' cui occurritur 'potuisti ducere uxorem, maxime cum lex sit «orba nubat 25 proximo, orbam proximus ducat, aut dotem petat»: at

2 lac. sign. W.: evanuit vel sim. suppl. | simulatque] simulata est ut $\alpha \parallel 5$ suam W.: meam codd. | in amore ei W.: ea amore ei (ea L) β , ei amor $\alpha \parallel 6$ id est $\alpha \parallel 7$ tu add. Lindenbr. $\parallel 8$ mihi FG $\parallel$ 11 in recipienda LG | deferendam L $\alpha \mid$ noxam FG $\parallel$ 13 subcent-L $\alpha \parallel 15$ secundū L, -di F α , in secundo G | posterioribus] posteriores sunt $\alpha \parallel 18$ vXNEM om. L $\parallel 19$ senex (positus) $\alpha \mid$ duxisse ante filium LF $\parallel 23$ feci sed (sic α) feci W.: fecisse dicet $\beta \parallel$ 24 (in) iudicio L, at cf. p. 233, 17 $\parallel 25$ (ut) orba α , om. $\beta \parallel$ 26 petat] sc. orba | at Lindenbr.: aut codd.

si in parte legis est, ut dotem adhibeat, etiam te dare oportuit.' sed hoc soluitur, quod inopia non potuit istud impleri, ut et hic uenialis status sit. huic rursus quaestioni opponitur, quod mutua pecunia sumi potuit. sed huic occurritur qualitate absoluta, an filio in familia s constituto pecuniam mutuam accipere liceat, an aliquis huic pecuniam potuerit credere. ita omnis ⁺oratio argumentis⁺ et per quaestiones proponitur et per argumenta

- 235 dissoluitur. 5 AN HOC DICENT MIHI INVITVS FECI LEX COEGIT repperit argumentum senex, quo ostenderet non 10 inuitum uxorem duxisse filium, ex eo quod ad iudicium ductus tacuerit et nihil responderit: quae res indicat uo-
- 240 luntatem. 10 ITA SVM IRRITATVS ita sum prouocatus,
- 241 ut non possim animo consistere ad cogitandum. 11 QVAM OB REM OMNES CVM SECVNDAE RES SVNT MAXIME ergo, in- 15 quit, quoniam haec ita sunt, oportet omnes (in) rebus felicioribus constitutos magis de aduersis cogitare, quo
- 245 pacto possint quae acciderint sustinere. 15 VT NE QVID ANIMO SIT NOVVM quod utique est sapientis omnia quae accidere possint praeuidere, ne nouum sit: ut est illud 20 sapientis Aeneae (Verg. Aen. VI 103—5) 'non ulla laborum, o uirgo, noua mi facies inopinaue surgit: omnia 247 praecepi atque animo (mecum) ipse peregi'. — 17 IN-
- 247 praecepi atque animo (mecum) ipse peregi'. 17 IN-CREDIBILE EST QUANTUM ERUM ANTE EO SAPIENTIA MEDITATA MIHI seruus dicit de suis se incommodis ante cogitasse, 25
- 255 unde sapientia sua dicit dominum praeire. 25 SALVVM VENIRE cum interrogatus sit ubi sit Antipho, perseuerat
- 256 in salutatione, ut iracundiam obsequio frangat. 26 VALET HIC EST cum ille de loco quaereret, ubinam esset Antipho,
- 258 hic de salute respondet. 28 BONAS ME ABSENTE HIC SO

1 adhibeat] sc. proximus | dare $\langle aliquid \rangle \alpha \parallel 3$ implere $\alpha \parallel 5$ huic W.: hic codd. | occurritur] quaeritur $\alpha \parallel 7$ potuerit W.: potuit β , debeat α | oratio argumentis (-ti G)] exspectes accusatio senis vel sim. $\parallel 10$ quod $\beta \parallel 11$ filium ante non $\alpha \parallel 12$ uoluptatem $\beta \parallel 13 \langle id est \rangle$ prouocatus $\alpha \parallel 16$ haec om. $L \mid in add. W. \parallel 17$ constitutos W.: tis codd. | aduersis W.: -sariis codd. $\parallel 19$ sapientis est $\alpha \parallel 20$ praeuidere F, prou-rell. $\parallel 23$ ipse] sic et Seneca ep. 76, 33; ante Verg. codd. $\parallel 26$ praeterire $LG \parallel 30$ respondit $G\alpha$

summae est collocatio. subiungitur iracundia, quod dixit 360 30 IPSVM GESTIO DARI MIHI IN CONSPECTVM, ut sus culps intelligat patrem lenem acerrimum factum. 'gestio' autem 263 concupio et desidero. - 33 ATQVI NIHIL FECIT PATRVE QVOD 5 svscenseas hic iam defensionis est generale principium. --364 34 OMNES CONGRVVNT OMNES CONUENIUNT. aequales universi 269 sunt. - 39 NAM NI HAEC ITA ESSENT CVM ILLO HAVT STA-RES PHAEDRIA si haec quemadmodum dixi non essent. ut uobis pariter defensionem ad uestra crimina praeberetis, 10 270 cum Antiphone tu non stare potuisses. — 40 si est PATRVE CVLPAM VT ANTIPHO IN SE ADMISERIT hoc est exordium plenissimae defensionis, in quo docet non se deprecari neque defendere Antiphonem, si modo aliquam culpam in se Antipho admiserit, unde famam suam uulneraret. deinde, 15 273 ut responderet, subjunxit 43 SED SI QVIS FORTE MALITIA SVA FRETVS INSIDIAS FECIT NOSTRAE ADVLESCENTIAE. et bene 'nostrae' adiecit, ut (ad) societatem non tam culpae quam 275 malorum sese adjunxerit. — 45 NOSTRA EST CVLPA AN IVDICVM quodsi oppressi iudicio sumus, crimen nostrum 20 nullum est, sed indicum potius, qui frequenter aut propter inuidiam tollunt divitibus aut propter misericordiam addunt 278 pauperibus. — 48 NI NOSSEM CAVSAM CREDEREM VERA HVNC Log VI satis laudauit orationem Phaedriae, siguidem tantam uim argumentorum duxit esse in oratione, uti crederet 25 279 uera dici, ni ipsam melius nosset ueritatem. - 49 AN QVISQVAM EST IVDEX QVI POSSIT NOSCERE TVA IVSTA VBI NON VERBVM RESPONDEAS hoc proponit 'qui inuitus coactus est, siquidem tacuit neque uerbum ullum respondit?' hic defen-1 accusat et W.: accusaret (-sacio G) codd. $\parallel$ 3 ut --

factum post 5 desidero codd., transp. W. || 4 autem] id est α || 6 est $\langle$ et $\rangle$ LG || 9 quemadmodum] ut α | dixi Goetz: dicis codd. || 11 cum Lindenbr.: sine codd. | Sic $L \alpha$ || 13 $\langle$ intentionis et $\rangle$ defensionis L || 16 ut (aut F, om. G) ante famam et re-sponderet (-dens G) ante deinde codd.; transp. W. | sublungit α | $\langle$ ali $\rangle$ quis β || 18 ad add. Zeune || 19 adiunxit LF, -git α || 21 aut om. LF || 22 inuidia (om. propter) L || 25 dixit F α || 26 ne β | ipsa $L G \alpha$ || 28 hic α | quis α

229

sio illa ponitur, quod adulescens cogitare quidem potuit, at pudore et uerecundia oppressus cogitata non potuit 286 proloqui. haec pars uenialis est ex aetate. — 56 salvvm TE ADVENISSE GAVDEO opportune seruus, cum duos locos accusator perdidisset et uehementer iam confractam senis 5 287 iracundiam uideret, supponit se (et) obtulit. — 57 colv-MEN VERO FAMILIAE dignitas, uel certe sustentatio, unde 289 columnae dicuntur. - 59 IAMDVDVM OMNES NOS ACCV-SARE AVDIO INMERITO hoc est quod supra (I 4, 51) dixit 'ego hic in subsidiis ero succenturiatus'. ita defensio su- 10 perior illam constituit pugnam, ut optime fecerit, quod adiecit alia sui nominis adiumenta: nam si utique dominus coactus fecit omnia quae facta sunt neque libertas ulla fuit ad contradicendum, quanto magis seruulus, cui in condicione seruitutis libere loqui non licet neque testi- 15 295 monium dicere neque causam agere! - 65 VERVM SI COGNATA EST MAXIME NON FVIT NECESSE HANC HABERE donat senex omnia argumenta concedens ad ueniam, sed apponit legis partem qua iubetur, ut dos orbae dari possit. sed huic, ut supra diximus, occurrit per uenialem statum rursus, quod 20 argentum defuit. quam rem cum soluisset senex dicendo 'alicunde sumeret uel faenore', (non) soluta est tamen, quod negauit licere filio familiae mutuam pecuniam credi. --303 73 NON SIC FYTYRYM EST CONLICTUS in omnibus senex ad iracundiam redit negatque permissum esse, uti cum filio 25 308 suo maneat illa nupta. — 78 ANTIPHO VBI NVNC EST

308 suo maneat illa nupta. — 78 ANTIPHO VBI NVNC EST callide interrogauit, ubi esset Antipho, senex, ut ex hoc

2 at Klotz: ut (cum G) codd. || 5 perdidisset accusator $L \mid$ et om. $LF \alpha \mid\mid 6$ et add. W. || 10 subcent- $L \mid$ defensio (-ione F^2G) superiori na (-or unam α , -ori unam F, -ori G) codd. || 11 ut (et α) post fecerit (om. quod) $LF \alpha \mid\mid 14$ ulla] hic desinit cod. $F \mid$ seruulis $G \alpha$, ser ... $L \mid\mid 17$ hanc necesse a || 18 legis partem W.: leges patrē G, leges pa... L, leges $\alpha \mid\mid 19$ qua iubetur G, ... bet L, quae iubent $\alpha \mid$ dari possil detur $\alpha \mid$ huic W.: hic codd. || 21 argumentum codd., corr. Zeune $\mid \langle et \rangle$ senex dicit $L \mid\mid 22$ non add. Schoell || 23 negauit licerel non liceret $\alpha \mid\mid 24$ senex in omnibus $\alpha \mid\mid 25$ et negat $\alpha \mid\mid 27$ callide $\langle nunc \rangle G \mid$ ut Westerh.: ne (nec L, hoc ne α) codd. | ex om. G.

230

possit intelligere illum diligere uxorem: quam rem astutus seruus agnoscens nihil aliud respondit nisi FORIS.

2.

315 1 ITANE PATRIS ADVENTVM VERITVM HINC ABISSE haec scaena Phormionem loquentem habet ac se promittentem aduersus patris iracundiam repugnaturum. hae solae 5

- 317 allocutiones hic tenentur. 3 AD TE SVMMA SOLVM PHOR-MIO REDIT RERVM omnium rerum summa ad te reuertitur, hoc est: a te cuncta sunt explicanda. — TVTE HOC IN-TRISTI TIBI OMNE EST EXEDENDVM ex prouerbio est, quod est apud rusticos natum, cum male intritum cibum coactus 10 est consumere qui intriuit. ita hic sensus est: a te con-
- 322 fecta res est, tu eam debes absumere. 8 QVID VIS NISI $\langle VTI \rangle$ MANEAT PHANIVM secum deliberans et quaerens potius consilium Phormio tandem reperit ac seruo pollicetur: 'quid amplius desideres nisi ut Phanium maneat apud maritum 15 et Antiphonem ex hoc crimine eripiam omnemque in me
- 324 iram senex inclinet?' 10 NE ISTAEC FORTITVOO IN NERVVM ERVMPAT DENIQVE uehementer metuo, ne haec uirtus et fortitudo mittatur in neruum, hoc est in contrariam rem. facile enim patitur fortitudo, si neruum forte percusserit: 20 solidiore enim parte resistente ille qui percutit uulnera-

326 tur. — 12 IAM PEDVM VISA EST VIA iam res quemadmodum

327 iter haberct, inuentum est. — 13 ME CENSES HOMINES IAM DEVERBERASSE VSQVE AD NECEM profert exemplum, quo docet nihil sibi fieri posse ex hoc, quod multos homines usque 25 ad necem uerberauerit et, cum tantas iniurias fecerit, num-

1 posset $G \parallel 4$ se $\langle \text{ruo} \rangle$ Zeune; cf. l. 14 $\parallel$ 6 solum summa $\alpha \parallel 8$ a te] tibi $G \parallel 9 \langle \text{natum} \rangle$ est codd.; at cf. infra $\parallel$ 10 natum hic om. $\alpha \parallel$ 11 sumere $\alpha \mid$ ita — est] et est sensus $\alpha \parallel$ 12 $\langle \text{et} \rangle$ tu eam G, quam $\alpha \mid$ absoluere Zeune $\parallel$ 13 deliberat $\alpha \parallel$ et G, om. $L \alpha \parallel$ 14 quid W.: quia codd. $\parallel$ 15 desideres W.: -ret (non des- G) codd. $\parallel$ 17 haec $\alpha \parallel$ 21 solidiori etenim G $\mid$ ulnerat G, rū $L \parallel$ 25 nihil om. $L \parallel$ 26 uerberauit codd., corr. Zeune

231

-

- 330 quam iniuriarum sit accusatus. 16 qvIA NON RETE AC-CIPITRI TENDITVR NEQVE MILVO idcirco, inquit, (non) sum accusatus post tot iniurias, quas feci ciuibus, quoniam retia non fiunt malis auibus ut capiantur. non rete ergo tenditur — quod quidam legunt 'non recte tenditur' — 5 accipitri neque miluo, qui nobis male faciunt, at contra illis aliis tenditur, qui non male faciunt nobis. haec autem causa est, quod in illis, qui nil male faciunt nobis, inest fructus, in illis uero, qui male faciunt, luditur opera, hoc est frustrantur labores: unde et in illis sola (est) captura. 10
- 333 19 ALIIS ALIVNDE PERICVLVM EST VNDE ALIQVID ABRADI POTEST illi tantummodo rei esse possunt et periclitari, qui habent unde detrimenta sentiant uel aliquid quod perdant.
- 334 ideo iunxit 20 MIHI SCIVNT NIHIL ESSE. DICES DVCENT DAM-NATVM DOMVM sed proponis mihi 'quid enim? si fortunas non 15 habeam, ex quibus condemnatus poenam sustineam, tamen addici possum ad seruitutem': hoc est enim ducere dam-
- 335 natum. sed rursus 21 ALERE NOLVNT HOMINEM EDACEM: ita enim mihi maximum beneficium praestabunt, si addictum me sibi pascere incipiant, ut pro maleficio, quod illis in- 20 337 tuli, beneficium cogantur restituere. — 23 NON POTEST
- 337 tuli, beneficium cogantur restituere. 23 NON POTEST SATIS PRO MERITO AB ILLO TIBI REFERRI GRATIA hoc est: dominus utique, qui te addictum habebit, potest tibi bonam gratiam referre pro meritis tuis: ita enim habet is
- 338 in potestate uniuersa, quae in te facit. hic respondit 24 IMMO 25 ENIM NEMO SATIS PRO MERITO REGI GRATIAN REFERT CUM seruus dixisset 'potest tibi referre gratiam', hic contra 'gratiam regi nemo' inquit 'refert propterea (quia) pascit'. 'regi' autem domino uel qui nutrit uel qui pascit. —

2 non add. Westerh. $\parallel$ 4 retia Zeune: ea codd. $\parallel$ 6 qui — faciunt ante 5 quod $\alpha \mid$ male om. $\beta \mid$ tendetur $\beta \parallel$ 7 nobis ante non $\alpha \parallel$ 10 hoc est frustrantur W.: Testant (ut vid.) G, ... $L \mid$ unde W.: modo codd. $\mid$ illis W.: his codd. $\mid$ est add. W. $\parallel$ 18 perdatur G, ... $L \parallel$ 13 adiunxit G $\parallel$ 15 < etiam> si $\alpha \parallel$ 21 coguntur α , cogunt G, ... L, corr. Westerh. $\parallel$ 23 qui te utique $\alpha \parallel$ 24 enim et is om. G $\parallel$ 28 inquit ante regi $\alpha \mid$ quia add. W. $\parallel$ 29 <scilicet> domino G $\mid$ <e>qui G $\alpha \mid$ nutritor (-ri G) codd.; nutrit alios Zeune

 $\mathbf{232}$

- 339 25 ASYMBOLVM VENIRE VNCTVM ATQVE LAVTVM E BALNEIS quanta commoda sint seruientis enumerat, quod sine collatione lautus atque unctus e balneis rediens otiosus est
- 341 animo, dominus uero cura et sumptu consumitur. 27 DVM SIT QVOD PLACEAT ILLE RINGITVR hoc est stomacho com- s
- 342 mouetur et iracundia.* 28 prior bibas prior discumbas haec utique seruorum est quaedam libertas, ut ista
- 344 prius sibi praestent. **30** HAEC SI CVM RATIONE INEAS cum haec igitur ratione collegeris, quam cara sint et suauia, sine dubio illum, qui tibi haec praebuerit, praesentem 10
- 346 deum poteris nominare. 32 PRIMA COITIO EST ACERRIMA sola tibi coepta et ingressus est arduus, cetera pro uoluntate, ut lubebit, inludes.*
  - $\alpha^*[6]$ et facit ringor id est os aperio. unde rictus.
    - *[13] nam reuera in primo coitu est maximus labor et difficultas, per periphrasim (perifr- cod.) sumpta translatione.

3.

348 1 EN VNQVAM CVIQVAM CONTVMELIOSIVS AVDISTIS FACTAM INIVRIAM haec scaena tenet controuersiam talem: 'orba ¹⁵ proximo nubat' 'orbam proximus ducat' 'bis de eadem re actio ne sit'. quidam quasi orbam iudicio coactus est ducere absente patre: pater cum redisset, uult agi an illa sit proxima: contradicitur. hic prima praescriptio est, quod non licet ex eadem re aliquid bis agere, et haec pluri-²⁰ mum ualet. uerumtamen temptatur, ut orba esse dicatur, temptatur etiam illud, quod in lege positum est, nam orbam proximus ducat aut decem milia dotis det, ut accepta dote discedat. uerum hoc frangitur: non licere propterea, quoniam (in) matrimonio collocata est; esse iniquum, ²⁵

1 ASYMBOLVM] solum codd. || 2 quanta — balneis om. L ||sunt $\alpha || 3$ ociosum ab animo $G, \ldots, L || 4$ sumpta $\beta || 7$ haec *Lindenbr*: hoc codd. || 8 sibi prius $\alpha || 9$ cara sunt et suauia G, caro sit suauis L || 11 poteris deum $\alpha || 12$ sola tibi coepta] id est primus aditus $\alpha || 13$ libebit G, uidebit L, lubet $\alpha |$ inludes *Westerk*: -dis codd. || 19 hec $G || 22 \langle \text{scriptum} \rangle$ est $\langle \text{uel} \rangle$ positum L || 23 uti $G \alpha || 25$ quoniam om L | in add. Klotz

uti nunc in matrimonium accepta dote data discedat; liberum fuisse ante aut ducere aut dotem dare: cum alterum sit 351 factum, alterum esse non posse. - 4 PRO DEVM INMORTA-LIVM hic indignationem sibi suscitat Phormio, quo terrere 357 possit facile senem. - 10 qvia egens relicta est MI-5 -sera ignoratvr parens quia ipsa diuitiis orba pauperrima 363 est. idcirco pater nescitur. — 16 CVI IN OPERA VITA ERAT expressit paupertatem: cui uictus cotidianus opera quaere-366 batur. - 19 SE HVNC NEGLEGERE COGNATYM SVVM narra-368 bat, and se nealegeret hic cognatus suns. - 21 VIDEAS 10 TE ATQVE ILLVM VT NARRAS Seruus narrat pro domino sese agere: 'cognosce te' inquit 'atque illum quem lo-369 queris'. — 22 NVMQVAM TAM GRAVIS OB HANC INIMICITIAS CAPEREM nisi talem uirum crederem puellae patrem, propter eam puellam numquam tales inimicitias caperem aduersus 15 378 dominum tuum in familiam meam. - 31 ADVLESCENS PRIMVM ABS TE HOC BONA VENIA PETO prima pars actionis est, quaeriturque an illa proxima sit. cui respondet 382 Phormio scire ipsum qui interrogat. - 35 PROINDE EX-PISCARE QVASI NON NOSSES ita a me inquiris, quasi ne- 20 386 scias. — 39 geta si meministi id qvod olim dictym est SVBICE excidit ei nomen, quod supra (v. 9) posuerat 'nec Stil-phonem ipsum (scire) qui fuerit': ideo 'si meministi, Geta, id quod olim dictum est, subice', quod nomen sibi sub-393 iectum continuo protulit. — 46 AT SI TALENTVM REM 25 RELIQVISSET DECEM sic ergo et supra (v. 10) 'quia egens relicta est sola, ignoratur parens'. 'si rem reliquisset talentum decem' hoc est tale patrimonium, quod in decem 394 talentis est. — 47 MEMORITER (PROGENIEM VESTRAM VSQVE

1 liberam $L \alpha \parallel 3$ factum sit G, esse factum $\alpha \parallel 4$ qua $G \parallel 7$ nescitur W.: irascitur codd.; ignoratur Goetz | opere G; sic et infra $\parallel 9$ suum $\langle \text{cognatum} \rangle \beta \parallel 10$ neglexerit $G \parallel 11$ vr om. $L \parallel 12$ te om. $L \mid \text{quem } W$.: cum codd. $\parallel 13$ graues $G \alpha \mid$ ob hanc om. $L \parallel 15$ eam puellam] quam $\alpha \parallel 18$ est om. $G \alpha \mid$ quaeritur que $\langle \text{est} \rangle \beta$, quaeritur qua $\alpha \mid$ cui] cũ $G \alpha \parallel 21$ meministi (-nis α) istud (om. L) codd. $\parallel 22$ ei] enim L, e in $\alpha \parallel 23$ fuerat $L \mid \langle \text{inquit} \rangle$ Geta? $\parallel 27$ sola] misera Ter. $\parallel 29$ suppl. W. duce Lindenbr.

AB AVO ATQVE ATAVO PROFERENS memoriter) totam pro-396 geniem parentum a summa origine contineres. - 49 ITA VT DICIS EGO TYM CVM ADVENISSEM si eius hereditatem parerem et uenirem ad petendum, necessitas mihi imponebatur, ut unde mihi esset cognata dicerem. nunc cum tu 5

399 intendas, debes dicere unde sit ista cognata. - 52 DILV-CIDE EXPEDIVI QVIBVS ME OPORTVIT IVDICIBVS continuo sumit argumentum praescriptionis, cum conturbatus esset, 403 Phormio. denique concluditur 56 AT TV QVI SAPIENS ES MAGI-STRATVS ADI IVDICIVM DE EADEM CAVSA ITERVM VT REDDANT 10 TIBI QVANDOQVIDEM SOLVS REGNAS ET SOLI LICET HIC IVDICIVM 409 BIS DE EADEM CAVSA ADIPISCIER. — 62 gvod lex ivbet DARE DOTEM uictus praescriptione senex ad illam legem descendit, ut dotem det, etiamsi sit cognata. cui, ut supra 413 dixi. respondet 66 ITANE TANDEM QVAESO VT MERETRICEM, 15 quod utique iniquum est ex eo, quod iam una pars uidetur impleta: aliter ergo iam non potest. rursusque cum 418 diceret senex 71 PROXIMO (QVIDEM) AT NOS VNDE AVT QVAM OB REM, redit etiam parasitus ad praescriptionem 19/21 72 ACTVM AIVNT NE AGAS. - 74 POSTREMO TECVM NIHIL 20 REI NOBIS nequiter iam ludit parasitus: 'tu' inquit' senex iam alterius aetatis es; addictus filius tuus est'. ----426 79 TVTE IDEM MELIVS FECERIS hoc ipsum tu recte feceris. - METVIT HIC NOS summissiore dictione, quoniam senex dixerat 'sic es aduersum me paratus, ut omnia contra 25 facias?': quae res ostendit iracundiam esse lenitam. ---429 82 QVIN QVOD EST FERVNDVM FERAS TVIS DIGNVM FACTIS FECERIS quare tolerandas sustine res et dignum tuis factis 438 feceris. - 91 SI TV ILLAM ATTIGERIS SECVS QVAM DIGNVM EST LIBERAM reuocat iracundiam, quia ille dixerat (v. 89) 30 3 cvm om. $\alpha \parallel 4$ pararem G | imponeretur Lindenbr. $\parallel 6$ cognata sit ista $\alpha \parallel 15$ dixit L | respondit L $\parallel 17$ rursum G | -que nata sit ista $\alpha \parallel 10$ ulti $L \parallel$ respondit $L \parallel 11$ rursum $G \parallel -que$ cum] quae (quē L) cumque codd. $\parallel 20$ negas (ne negas G) codd. $\parallel$ rei nihil $\alpha \parallel 22$ nequiter Schoell: negoitē codd. $\parallel 23$ summissiore dictione post 25 dixerat codd., transp. W. $\parallel$ senex om. $L \parallel 25$ scies codd. $\parallel$ parasitus codd. $\parallel 26$ linitam $L\alpha \parallel 27 \langle ut \rangle$ tuis codd. $\parallel$ 28 sustine res W.: sustinere codd.

EVGRAPHI COMMENTVM

'nisi (tu) properas mulierem abducere, ego illam eiciam' et hic contra 'si tu illam attigeris aliter quam dignum est liberam, dicam tibi inpingam grandem'.

4

- 1 QVANTA ME CVRA ET SOLLICITVDINE AFFECIT GNA-441 TVS haec scaena deliberatiuam tenet: deliberat enim senex, 5 an iudicium, quod se absente filius egit, rescindat. dicuntur igitur sententiae ab aduocatis tribus: una dissuadentis. persuadentis altera, tertia, quae accedere ad sententiam possit, talis est, ut rursus deliberatione opus esse uideatur.
- 449 est igitur prima pars, cuius principium tale est 9 EGO 10 QVAE IN REM TVAM SINT EA VELIM FACIAS ego, quae tibi prosint, facere te uolo. deinde ipsa sententia MIHI SIC HOC VIDETVR QVOD TE ABSENTE HIC FILIVS EGIT RESTITVI IN
- 451 INTEGRYM. deinde breuiter a justo 11 AEQVVM ESSE ET BONVM, an fieri possit ID ET IMPETRABIS. contraria sen- 15
- 453 tentia sic, cuius principium hoc est 13 EGO SEDVLO HVNC DIXISSE ARBITROR. ne contradicturus uideatur inimicitias exercere, defendit contrariae partis patronum, ut dicat illum 'sedulo', hoc est sine fraude, dixisse quod dixerit, ac se aliquam probaturum esse sententiam propterea, (quia) 20 'quot homines, tot sunt sententiae' et 'suus cuique mos'. 455 denique ait sententiam suam 15 MIHI NON VIDETVR QVOD
- SIT FACTVM (LEGIBVS) RESCINDI POSSE ET TVRPE INCEPTVM EST. hoc utique ab inhonesto dictum nunc intelligimus. 457 tertia illa sententia est 17 EGO AMPLIVS DELIBERANDVM 25
- 459 censeo res magna est. -19 incertior sym mylto quam DVDVM dicta ratione incertiorem factum se dixit, siguidem suasit unus, dissuasit alter, contra tertius nihil dixit. ---
- 462 22 QVO(A)D SE RECIPIAT quando redeat.

3 deliberatius β , -uum (tenet) $\langle \text{statum} \rangle \alpha \parallel 7$ tribus Westerh.: rebus codd. || 10 EGO] quod codd. || 12 si $L\alpha \parallel 15$ m ET IMFETRABIS] Id $\Im$ .. pabit L, temperabis $G\alpha \parallel 16$ sic] dicitur Schoell, scilicet Goetz. An sequitur? || 18 patris $\beta \parallel 20$ quia add. W. || 21 mos $\langle \text{est} \rangle$ deinde $\alpha \parallel 24$ nunc W.: non (om. G) codd. | intelligit $G\alpha \parallel 29$ rediret L

. **III.**

1.

1 ENIMVERO ANTIPHO MVLTIS MODIS CVM ISTOC ANIMO VITVPERANDVS ES haec scaena rationem gestorum tenet ac primo conquestionem et obiurgationem, quod dimiserit timore territus eam quam diligebat neque ei ac sibi attu-468 lerit patrocinium. — 4 NAM VT ERANT ALIA ILLI CERTE 5 QVAE NVNC TVAE DOMI EST CONSVLERES nam qualiacumque cetera essent circa te, illi tamen auxilium ferres quae
47.2 tuae domi est. — 8 SED EA CAVSA NIHILO (MAGIS) DEFECIMVS sed licet te accusaremus, magis ea te causa, quod
47.4 absens esses, non defecimus. — 10 NVM QVID PATRI SVB-10 OLET numquid suspicatur pater (***) sua uoluntate cessisse?

 an etiam ei ueniam tribuit, ut eandem uxorem habeam? —
 477 13 CONFVTAVIT VERBIS ... EGO QVOD POTVI PORRO bonum ordinem seruus tenuit, ut primo dominum, deinde Phormionem, sic se supponeret ad narrandum quae sint prae- 15

1 DORIO AVDI OBSECRO haec scaena petitionem tenet, quod deliberatiuae saepe genus diximus, quippe, cum leno peteret argentum ab adulescente, ille dilationem postulauit. hic ergo petitionis modus ab utili, ab honesto et 20 489 ceteris partibus tractabitur. denique opponitur 4 NEQVEO 490 TE EXORARE VT MANEAS TRIDVVM HOC. — 5 EI METVO LENONEM NE QVID SVO SVAT CAPITI extra positus adulescens irascitur 'uereor, ne leno instruat aliquid capiti suo male'. —
492 7 ARIOLARE diuinas. hoc enim pertinet ad illud 'non mihi 25

492 7 ARIOLARE diulnas. hoc enim pertinet ad illud 'non mini 25493 credis?' — 8 FAENERATVM ISTVC BENEFICIVM PVLCHRE TIBI

4 territus timore G, t....& irr... L, amore et irritus $\alpha \mid \langle \text{enim} \rangle$ ei $L \parallel 6$ est domi G, ... $L \parallel 9$ ea] $\tilde{e}$ a codd. $\parallel$ 10 non defecimus]..... L, om. $G \mid \text{NVM}$ QVID] nescio quid codd. $\parallel$ 11 pater suspicatur sua G, s..... L; post pater vid. excidisse Phanium $\parallel$ 12 ei Westerh.: et codd. $\mid$ habeam G, $-\text{at } L\alpha \parallel$ 13 confrontation $G \mid \text{substant}$ (cop -L) $L\alpha \parallel$ 15 (et) sic $G \mid \text{sint}$] scit L, sit $\alpha \parallel$ 25 (id est) divinas α

stita adulescenti.

^{2.}

EVGRAPHI COMMENTVM

DICES hoc ab utili in petitione est positum, quod prodesse 495 possit, etsi non cesserit tempus. — 10 EXPERIRE NON EST 496 LONGVM hoc a facili etiam, an fieri possit. — 11 TV MIHI 500 COGNATVS TV PARENS hoc a precibus. — 15 VT ME PHA-LERATIS DICTIS DVCAS ET MEAM DVCTES GRATIS quia supra 5 dixerat 'tu mihi cognatus', ideo addit 'phaleratis dictis', cum tenent uerba honestatem et quasi ornamenta. —

- 502 17 NEQVE (ANTIPHO) ALLA CVM OCCUPATUS ESSET SOLLI-CITUDINE TVM HOC ESSE MIHI OBIECTVM MALVM uchementer ingemisco me hoc tempore cogi agitare, quo Antipho in 10 alia sollicitudine occupatus mihi auxilium non potest
- 505/8 ferre. 20 vsvs venit tibi contigit. 23 ne PARVM LENO SIES aliquantum officii tuamque consuetudinem muta,
  - 515 ut auaritiam refrenes. 30 HAVD LONGVM EST ID QVOD ORAT (ne) repetisset ea quae desideraret adulescens, ac- 15 cessit etiam persuasor alius, fieri posse certe facile, quod
  - 516 non sit longum; deinde quod utile, siquidem 31 quod BENE
  - 523 PROMERITVS FVERIS TIBI CONDVPLICAVERIT. 38 CERTE HERCLE EGO SI SATIS COMMEMINI TIBI QVIDEM EST OLIM DIES QVAM AD DARES HVIC PRAESTITVTA SI Satis in me-20 moria teneo, praestituta *tibi* dies est, in quam diem pecu-
  - 525 niam huic dares. 40 IAM EA PRAETERIIT NON VERVM HAEC EI ANTECESSIT duo tempora ambo tenuerunt diuersa: 'haec dies numquid praeteriit?' contra leno respondit 'immo retro pedem tulit et propagauit se' — hoc est 'ante-25
  - 531 cessit' —, ut adhuc futura sit. 46 SED VT HAEC SVNT TAMEN HOC FACIAM exoratus tandem condicionem leno dat, ut cras argentum qui prior attulerit ad ducendum prior
  - 533 sit. 48 MEA LEGE VTAR lenonis, apud quem semper commodum prius est.

1 est post positum G, om. $L\alpha \parallel 10$ cogi agitare W.: cogitare codd.; cogi amare Westerh., hoc agitare Schoell | quod $\beta \parallel$ 12 ferre ante non α | contigit Westerh.: contingit (..., L) codd. $\parallel$ 13 tuque $L\alpha \parallel 14$ referens $L\alpha \parallel 15$ ne add. W. | repetisse ea α , repetit G | desiderat G $\parallel 17$ qvop — 20 si om. G $\parallel 23 \langle et \rangle$ ei ut vid. $L \parallel 27$ TAMEN] tibi codd. $\parallel 28$ prior 2.] potior Westerh. (Ter.), at cf. IV 3, 69 $\parallel 29 \langle id est \rangle$ lenonis α , lenoni β

238

Digitized by Google

3.

1 QVID FACIAM VNDE TAM SVBITO HVIC ARGENTVM IN-534 VENIAM hic cogitatio est, quemadmodum inuenire breui 543 tempore possit argentum. — 10 NON TRIVMPHO EX NUPTIIS TVIS SI NIHIL NANCISCOR MALI maximum mihi gaudium est, si de tuis nuptiis nihil mali patiar, et adhuc me cogis, s 547 uti in malo aliud malum quaeram? - 14 VT NVLLVS LOCVS RELINQVATVR PRECI ut ex omni parte circumcluda-552 mus nostris precibus senis acres (iras). - 19 PEDETEMPTIM TAMEN paulatim temptando uide an auxilium aliquid possis 554 afferre. - 21 NE PLVS MINVSVE FAXIS omnia tempta, om- 10 nia experire, ne aut plus aut minus facias, quod post in-558 cuses aut cuius te paeniteat. — 25 ISTAEC VERO VILIS EST amatoris animo pretium non credit pro ea magnum 562 esse quam diligebat. — 29 PRAESTO EST AVDACISSIME QVOD VIS ONERIS INPONE ECFERET Optimus ac necessarius 15 utrimque semper adest, quodcumque onus impositum su-566 stinet. - 33 DICAM IN ITERE HINC MODO TE (AMOVE) CUM ad Phormionem ire coeperimus, tunc dicam: modo hinc discede. uult enim secum solus consilium quaerere, quomodo fieri possit, ut inueniatur argentum. 20

IV.

1.

567 1 QVID QVA PROFECTVS CAVSA ES IN LEMNVM CHREMES in hac scaena narratio est itineris, et reuersionis simpli-577 cem continet expositionem. — 11 QVID GNATO OBTIGERIT ME ABSENTE AVDISTIN CHREMES quoniam praeterito tempore 24

5 si]... L, om. G | patior mali α | et].. L, om. G || 8 senis acres iras Schoell: senes aut res codd. || 11 aut 2.]... L, uel G | quod om. L || 12 aut W.: at G, ac L | cuius te W.: te alicuius codd. | ISTARC] hace β || 15 hec feret G, ... & L || 17 itinere G (Ter. codd.) || 18 coepimus ut vid. L || 19 solus secum α || 21 chreme α , ... L || 22 (narrationis atque) reuersionis (ORIO) L

senes fecerant pactum, ut filiam Chremetis uxorem duceret filius Demiphonis — aliter enim res celari non potest, nisi per huiusmodi nuptias puella iungeretur --, et quoniam nunc per errorem credit filium suum aliam duxisse, idcirco cupit excusatum esse et potius quasi quan- 5 dam esse causam, quod uxorem duxerit filius. denique 578 adjungit 12 QVOD QVIDEM ME FACTVM CONSILII INCERTVM FACIT NAMQVE HANC CONDICIONEM SI CVI OBTVLERO EXTRARIO rationem reddit, cur ex eo, quod filius eius uxorem duxerit, non eam quam hic uoluit, sibi consilium uacillet 10 et incertum sit: 'hanc enim condicionem si extraneo ante detulero, habeo necessitatem exponendi unde mihi sit; te autem fidelem esse mihi ita, quemadmodum ego mihi sum, cognoueram. at ille uero alienus, ad quem condicionem istam defero, si uoluerit affinitatem, tacere poterit, quo- 15 usque familiaritas copuletur. sin autem me contempserit atque spreuerit, plus sciet quam opus est, siquidem in potestate habebit narrare quod comperit. quae res mihi magnam sollicitudinem generat, ne aliquo pacto hoc uxor mea cognoscat: est enim mihi non leuis metus, nam hoc 20 si comperit, superest, ut me excludat et domo egrediar. ego etenim de meis solus meus sum' hoc est: illa diues 589 est, ego pauper. -23 NEQVE DEFETISCAR neque laxabo neaue fatigabor. — ADEO EXPERIRIER semper temptare.

2.

591 1 EGO HOMINEM CALLIDIOREM VIDI NEMINEM QVAM 25 PHORMIONEM haec scaena expositionem tenet quid cum Phormione actum sit, uti argentum quaereretur, quod lenion

1 duceres $G \parallel 3$ iungeretur W.: uinc- codd. $\parallel 4$ quoniam post errorem codd. | nunc W.: hunc (post per α) codd. $\parallel 5$ potius et $G \mid$ quasi om. $L \mid$ causam quandam esse $\alpha \parallel 7$ incertum consilii $\alpha \parallel 11$ (ab) extraneo L, (ab extrario id est) extraneo $\alpha \mid$ antea $G \parallel 13$ cognoueram Zeune: -ro codd. $\parallel 16$ quousque intercedet familiaritas $\alpha \parallel 18$ comperit W: coeperit codd.; sic et infra 21 $\parallel$ 19 hanc uxorem meam $\beta \parallel 20$ non om. $L \parallel 23$ lassabo $G \parallel 24$ fatigor codd., corr. $W \parallel 27$ sit, (scilicet)?

240

597 ferri posset pro Phaedria. — 7 VBI PHAEDRIAE SE OSTEN-DERET NIHILO MINVS AMICVM ESSE QVAM ANTIPHONI agebat dis gratiam datum sibi esse tempus, in quo tempore ostendere se posset simili modo se amicum esse Phaedriae, quemadmodum fuerat Antiphoni. nam ipsius opera Antipho 5 uxorem duxerat: rursus ipsius opera Phaedria redimet meretricem.

3.

606 1 EXSPECTO QVAM MOX RECIPIAT SESE GETA uti error cumulari possit, interesse efficitur Antipho: ita enim sumptum consilium est, uti secundum legem Phormio uelit 10 illam ducere uxorem, quam habet Antipho, ita tamen si accipiat dotem. hoc autem argentum dotis nomine acceptum uult Phormio Phaedriae dare, ut ipse pro amica meretrice lenoni det, ipse uero Phormio offerendo ac prolatando producat nuptias, si argentum, quod Phaedriae ab amicis 15 promissum est, cum acceptum fuerit, senibus reddatur. ergo hic dolus fit. Antipho praesens autem audit et uere credit Phormionem uxorem esse ducturum. — 5 venisse SALVVM VOLVPE EST incolumitas tua ex uoluptate est. ---09/10 9 SIC CIRCVIRI SIC aliquem circumueniri. — 10 NAM HERCLE 20 EGO QVOQVE ID AGITANS MECVM SEDVLO INVENI OPINOR RE-MEDIVM HVIC REI commendat consilium ex cura, siquidem dicit se, uti etiam ipsi domini fecerunt, de hac re pluri-618 mum cogitasse. — 13 IS QVI ISTAM quo facilius cognosci posset 'qui Phormio', breuiter consilium dedit: 'is qui 25 621 istam' aut 'defendit' aut 'cognatam dicit'. - 16 vides INTER NOS SI HAEC POTIVS CVM BONA VT COMPONANTVR GRATIA QVAM CVM MALA cur non, Phormio, uides potius,

1 ferre $\beta \mid \text{possit } \alpha \mid \text{ver} \end{bmatrix}$ ut codd. $\mid \text{ostendat } L \mid 3$ tempore om. G. $\mid 6$ redimet W.: -meret codd. $\mid 8$ EXSPECTO] ex eo $L\alpha \mid 12$ hoc autem] hic desinit cod. L; de l v. praef. $\mid 17$ fit W.: sit codd. $\mid 19$ uoluptatis $\tilde{e}$ G $\mid$ uoluntate codd. $\mid 20$ circum iri $\alpha \mid 21 < \text{ut} > \text{opinor } G \mid 23$ se dicit $\alpha \mid re l, om. G\alpha \mid 25$ possit G $\mid dedit$] dicit G $\mid 27$ vr om. G $\alpha \mid componanus \alpha (rectef) \mid 28$ GBATLA — Phormio om. l $\mid \text{cur}$ — mala om. G $\mid \text{uide } l$, ut des α

Donati comm. rec. Wessner. III 1.

ut haec cum bona gratia componamus, non mala per in-623 iuriam atque litem? — 18 ERVS LIBERALIS EST quia persuasurus Phormioni aliquid est, primo terrorem inicit, deinde blanditur ab utili, cum dicit 'dominus liberalis est, qui facile donare possit et lites fugere'. subiunxit et an 5 fieri possit, ex auctoritate multorum quod expelli puella

- 626 potest. 21 QVID HIC COEPTAT aliter accipiens serui consilium Antipho irascitur. — AN LEGIBVS DATVRVM POENAS DICES SI ILLAM EIECERIT IAM ID EXPLORATVM EST responsio ex sola promissione est, hoc est 'non id metuimus: 10 habemus enim certum consilium'. post quaestionem sola promissione dissolutam terret, quo facilius persuadeat Phor-
- 628 mioni 23 svdabis satis si cvm illo coeptas homine. --
- 630 25 VERVM PONE ESSE VICTVM etiamsi contraria efficiatur euentu tota persuasio et facile uincatur Dcmipho, poena 15 pecuniae est, non capitis, hoc est: condemnari poterit, quod effecerit et liberatus erit, sed pecuniaria ista multa futura
- 633 est, non meruit eiectionem. 28 QVID VIS DARI TIBI IN MANVM ERVS VT HIS DESISTAT LITIBVS hoc est: quantam pecuniam in praesenti accipere uis, ut dominus ab hac 20
- 640 lite discedat? 35 IMMO NON POTVIT MELIVS PERVENIRE E0 QVO NOS VOLVMVS Chremes arripit consilium, quod suis commodis prosit, uti exclusa ista possit filiam suam De-
- 642 miphonis filio collocare. 37 ркімо номо *insanibat* quo facilius persuadeat, summam necessario dicit maiorem pri- 25 643 mo petitam. — 38 LIBVIT hoc est: quantum ei libuit,
- 643 mo petitam. 38 LIBVIT hoc est: quantum ei libuit, quod libitum ei factum est, tantum postulauit. — si qvis DARET TALENTVM MAGNVM* si aliquis magnum talentum
  - α^{*}[38] dicendo 'magnum' innuit tacendo esse et minus. nam maius appenditur CXX libris.

2 quia om. $l \parallel 3$ est ante Phormioni $\alpha \mid$ terrorem ... atque inicit $l \parallel 4$ cum] & $l \parallel 5$ donari $\alpha \mid$ posset G, potest $l \mid$ subiunxit et W.: se nnx& l, sené iuxit et G \parallel 7 cpetat α , temptat G \parallel 14 contrario $\alpha \mid$ efficiatur l, efficitur G, (post euentu) $\alpha \parallel 15$ et (post facile) l, ut $\alpha \mid$ poenam pecuniae esse β , poena pecuniae $\alpha \parallel 17$ eiecerit? $\mid$ sed] ... l, om. G $\mid$ multatio $\alpha \parallel 22$ fuit commodis l, commodius $\alpha \parallel 26$ ei om. G $\parallel 27$ tantum om. G $\parallel 28$ aliquid $\langle an \rangle$ G

 $\mathbf{242}$

dare uellet. ex hoc summa major quod petita sit. declaratur. 545 - 40 QVAESO QVID SI FILIAM SVAM VNICAM LOCARET ut, inquit, ostenderem ei iniuste petitam summam. hoc ei dixi 'quid? si tu unicam filiam tuam in matrimonium collo-546 cares, tantundem dotis dares?' - 41 PARVI RETVLIT NON 5 svscepisse contempsisti illum propterea, quia non susceperit filiam; sed pari modo etiam dominus non suscepit 549 et inuenta est quae dotem petat. - 44 HAEC DENIQVE EIVS FVIT POSTREMA ORATIO EGO INQUIT IAM A PRINCIPIO AMICI FILIAM* oratio inducitur Phormionis ad summam 10 necessariam persuasione uenientis, ac primo causa ponitur, cur non ante eam duxerit, quod opus argento sibi fuerit: 'nam iniquas nuptias pauperis ac divitis futuras esse credebam; idcirco autem non duxi, quia eam uolui ducere, quae afferret aliquid, unde dissoluerem quae debebam. 15 ergo si haec dabit quantum promisit illa quae sponsata est mihi, non dubium est, quin hanc uelim ducere uxorem'.

361 — 56 AGER OPPOSITVS PIGNORI EST OB DECEM MINAS* noluit semel summam proponere, ne magnitudo terreret, sed perscite paulatim rerum necessariarum cum ratione summa 20

362 concluditur. denique concitatus decem minas promisit 57 IAM

364 DABO. senex concedit: hoc enim dixit 59 NE CLAMA PETITO HASCE DECEM A ME ego tibi has decem minas dabo. adiecit propter ancillam et supellectilem esse alias decem minas

- 368 necessarias, et sic rationali petitione summa est. 63 se- 25 SCENTAS PERINDE SCRIBITO MIHI DICAS magnitudine summae
  - α*[10] per ethopoeiam (aethopeiam cod.).
    - [18] id est: agrum dedi loco pignoris, id est uadimonii, ob decem minas, quarum singulae XXX solidis appenduntur.

2 s·u·f· $\alpha \parallel 3$ ostenderet (om. ei) $G \parallel 4$ tu om. $G \mid$ unicam post tuam $G \parallel 6 \langle \text{sed} \rangle$ contempsisti codd. | istud $\alpha \mid$ susceperis Westerh. | nam sic cepit codd., corr. $W \parallel 11$ peruenientis persuasione $\alpha \parallel 13$ pauperes ac diuites et credebant G, corr. $W \parallel 14$ idcirco autem] et idcirco $\alpha \mid$ ducere uoluit $\alpha \parallel 15$ soluerem $G \mid$ quod $\alpha \parallel 18$ positus $G \mid$ est pignori $\alpha \parallel 19$ semel] simul Zeune, at cf. Don. $\parallel 23$ adiccit — summa (add. effecta?) est] dum propter ancillas et supellectilem inter omnia ad XXX minas peruenit $\alpha \parallel 26$ mini scribito G

excitatus exclamat 'quas uelit calumnias mihi et causas Phormio indicat'. positum est autem 'sescentas' pro quantislubet, ut (Cic. in Verr. II, I 47, 125) 'possum sescenta 670 decreta proferre'. — 65 qvaeso ego dabo qviesce tv modo (con)sensum commodat senex, dummodo filia sua nubat s 673 Antiphoni. — 68 MEA CAVSA EICITVR propter me ista 674 eicitur: iustius est, ut ego perdam. — 69 QVANTVM POTES ME INQVIT CERTIOREM FACITO quia leno crastinum diem constituit. cum dixit (III 2, 46-48) 'miles cras mihi argentum se dare dixit: mea lege utar, ut prior sit, qui prior 10 ad dandum est', idcirco celeriter dari argentum desiderat. ---678 73 QVAE QVIDEM ILLI RES VERTAT MALE hoc est: inde minus sumat, cui ex necessitate sum daturus, ut (Verg. Ecl. IX 6) 'hos illi — quod nec bene uertat — mittimus 680 haedos'. — 75 FRVCTVM QVEM LEMNI VXORIS REDDVNT PRAE- 15 DIA quem fructum apud Lemnum reddunt praedia uxoris meae. — 76 TIBI OPVS ESSE DIXERO SI pecuniam uxor

4.

quaerere uoluerit, dicam quod tibi opus fuit.

- 682 1 GETA QVID EGISTI in hac scaena iracunde interrogat dominus, at seruus simpliciter interrogari se credens 20 narrat quid egerit: EMVNXI ARGENTO SENES a senibus argentum abstuli. ita et reliqua aliter interrogatus aliter respon-
- 690 sionem suscepit. 9 QVID MINVS VTIBILE FVIT QVAM HOC VLCVS TANGERE* hoc est: (***) hoc ulcus contingere, siquidem inmissa patri spes est uxorem extrudi* posse. at nunc si 25 Phormio accepit dotem, nempe ei ducenda est uxor. sed

 α^{*} [34] est autem ulcus, quod ex se in carne nascitur. *[35] id est expelli.

2 inducat G | autem est α | quantis nubet codd., corr. W. || 8 uti codd.; ut Cicero Westerh. || 5 consensum W.; ass-Westerh. || 6 eicietur G; sic et infra || 7 iustius W.: ipsius codd. | ego ut α || 9 se argentum α || 13 $\hat{m}$ mi9 sūmat G | ut (uirgilius) α || 17 esse opus tibi G || 20 ac α || 21 (id est) a α || 24 lac. sign. W.; inutile fuit vel sim. suppl. || 26 nempe — uxor] uxorem ducet α

quid fiet si eam non duxerit? argentum reddet. ita nostra causa ibit in neruum, hoc est in periculum, sicut supra (II 2, 11) dictum est de Phormione 'uereor, ne istaec forti-696 tudo in neruum erumpat denique'. — 15 NIHIL EST AN-

- 696 tudo in neruum erumpat denique². 15 NIHIL EST AN-TIPHO QVOD NON MALE NARRANDO FOSSIT DEPRAVARI quod- 5 cumque est, facile mala narratione deprauari potest et a
- 705 bonitate deduci. 24 QVOT RES POSTILLA MONSTRA EVE-NERVNT MIHI ordo: postilla quot mibi res euenerunt, quae 708 res monstra sunt. — 27 INTERDIXIT ARIOLVS* (ARVSPEX)
- 708 res monstra sunt. 27 INTERDIXIT ARIOLVS* (ARVSPEX) VETVIT ANTE BRVMAM AVTEM NOVI NEGOTII QVID INCIPERE 10 ordo: aruspex autem uetuit noui quid negotii ante brumam incipere.
  - α*[9] fingit causas, quibus protrahendo nuptias interea uotis fruerentur. aruspex autem et ariolus hoc differunt, quod ariolus diuinat de humanis, aruspex de diuinis. canis intrans et gallina cantans malum omen significant.

5.

- 713 1 QVIETVS ESTO INQVAM EGO CVRABO NE QVID VERBO-RVM hac scaena Demiphonis continentur uerba promittentis fratri omnia se esse facturum, uti Phormio cogatur et 15
  715 argentum accipere et uxorem ducere. — 3 VT CAVTVS EST VBI NIHIL OPVS EST iam notat senem, quod illic diligens sit, ubi opus non sit, propterea quoniam argentum non
  716 uere Phormioni dabitur, sed Phaedriae. — 4 MATVRA DVM
- 716 uere Phormioni dabitur, sed Phaedriae. 4 MATVRA DVM LIBIDO HAEC EADEM MANET accelera, dum uoluntas permanet. 20 quo facilius caritas esse doceatur, admonet celeritatis. —
- 722 10 NOS NOSTRO OFFICIO NIHIL EGRESSOS ESSE quod oportebat nos secundum officium nostrum fecisse atque complesse, quippe qui tantum dotis dederimus, quantum poposecrat Phormio.
- 723 11 QVID TVA MALVM ID REFERT quid id ad te attinet? 25 'malum' autem interiectio est nihil significans. — QVID

8 uereor de phormionie $G \mid ne \mid ut \ codd. \parallel 5 \ qvod \ xox \mid quin Ter. \mid deprauarier Ter. \parallel 11 ante om. <math>G \parallel 14$ hac] hec G, in $\alpha \parallel$ 18 non om. $\alpha \mid quam G \parallel 20 \langle id est \rangle$ accelera $\alpha \mid$ uoluptas $G \mid$ permanet] est $\alpha \parallel 26$ est $\langle irascentis \rangle \alpha$

TVA REFERT quid tibi prodest? cui subiungitur MAGNI DE-726 MIPHO hoc est: magni refert. — 14 MVLIER MVLIERI MAGIS CONGRVIT feminae femina magis poterit persuadere.*

 $\alpha^*[s]$ partes enim uirorum uiros, feminarum feminas, ut docet Horatius (?), agere conuenit.

V.

1.

- 728 1 QVID AGAM QVEM (MIHI) MISERA AMICVM INVENIAM haec scaena est, quae soluit errorem. anus quoque Sophrona 5 egreditur: comperto, quod excludi habet a nuptiis puella, quaerit auxilium: inuenit senem patrem et narrat, quemadmodum res gestae sint, et se ab hoc facto, quod puella nupserit, excusat per uenialem statum, quod hoc quod
- 730 factum sit necessitate sit factum. 3 NAM VEREOR ERA 10 NE OB MEVM SVASVM INDIGNA INIVRIA AFFICIATVR uehementer pertimesco, ne Philumena propter meum consilium graui
- 732 afficiatur iniuria. 5 NAM QVAE HAEC ANVS EST ordo: quaenam haec anus est? Virgilius (Georg. IV 445) 'nam quis te, iuuenum confidentissime' pro quisnam. — QVOD 15 VT FACEREM EGESTAS ME IMPVLIT hic est tota illa purgatio, quod inopia fecit, ut puellam illam in matrimonio collocaret, cum firmas nuptias esse crederet, quod absente patre filius duxisset uxorem. quamquam temptat etiam quandam
- 734 compensationem, cum dicit 7 vr consvlerem vita vr in 20 735 rvro forer hoc est: feci, sed et profui. — 8 nisi me animvs
  - FALLIT AVT PARVM PROSPICIVNT OCVLI duobus modis con-

3 femina feminae $\alpha \parallel 5 \langle in \rangle$ hac $\alpha \mid$ soluit] solu (post errorem α) codd. | errorem $\langle$ continet $\rangle$ male suppl. G | Sophrona ante quae $\alpha \parallel 6$ compato G, patiens $\alpha \mid$ habeat $\alpha \parallel 9$ exclusam $\alpha \mid$ quod 1.] quia $\alpha \parallel 11$ suasum $\langle$ solacium indigne $\rangle$ indigna G (gloss. et var. lect.) || 14 est] ut $\alpha \parallel 15$ qvod om. G || 16 compulit G | praerogatio $l \parallel 17$ illam om. G | in om. $l \alpha \parallel 19$ uxorem duxisset $\alpha \parallel 20$ vr 1.] ut id $l \mid$ uitā $G \alpha \parallel 21$ hoc — profui W.: hic enim fecisset et profui G, ... est profui $l \parallel 22$ contemptam $G \alpha$

ceptam ueritatem tenemus: dum et oculi prospiciunt et animus per pupillas integer foras mittitur, ne uisus aliquo 740 errore fallatur. — 13 ESTNE HIC STILPHO cognitum dominum eo nomine appellauit, quo apud uillam. sed quoniam in civitate nunc est, ubi hoc nomine dicebatur, Chremes s scilicet, idcirco nomen negauit metuens, ne uxor sua hoc possit agnoscere. denique admonet, ut a foribus paululum 746 concedat et non iam se hoc nomine appellet. — 19 EFFV-747 TIRETIS uerbose aliquid diceretis. — 20 ISTOC POL NOS

- TE INVENIRE MISERAE NYMQVAM POTVIMVS haec causa est, 10 cur te non potuimus reperire, quod hoc nomine nuncu-
- 749 paris. 22 MISERAM ME interrogata Sophrona anus 'ubi illae sunt?', quasi doliturus dominus esset, cum audisset uxorem mortuam, prius gemitum commodauit, cum ille accepturus aliter sit: quippe leuabitur cura, ne duae uxores 15
- 750 in una ciuitate sint. 23 EX AEGRITVDINE MISERAM MORS CONSECVTA EST breuiter et casus et causam ostendit. —
- 751 24 EGO AVTEM CVM ESSEM ANVS IGNOTA EGENS DESERTA hic iam purgatio est illa ueniali statu posita, cum dicit necessitate factum, quod 'anus' fuerit, quod 'egens', quod 20 'ignota', et tamen non admodum male consuluerit, cum adulescenti et diuiti dederit, de quo dixit 26 HARVM QVI
- 754 EST DOMINVS AEDIVM.* 27 QVID AIS miratur potius quam interrogat: id enim audiuit, quod fieri per uota
- 757 cupiebat. **30** QVAM SAEPE FORTE TEMERE EVENIVNT QVAE 25 NON AVDEAS OPTARE frequenter obtinentur per casum atque fortunam quae uix optare quis audeat. nam modo inueni

 α^{*} [23] multo enim honestius aliquam personam interdum aut ab officio aut a negotio designare quam puro nomine.

1 et 2.] cum $\beta \parallel 2$ per pupillas] pupulos l, populi $G \mid$ integer post mittitur $\alpha \parallel 3$ cognitum dominum] Chremetem $\alpha \parallel$ 4 appellat $\alpha \mid$ quo W.: quod codd. | uillam] Lemnum $\langle$ uocabatur $\rangle \alpha \mid$ sed Zeune: et l, fuit $G \parallel 6 \langle$ qui $\rangle$ ideireo $\alpha \mid$ hoc om. $G \parallel$ 7 posset agnoscere $\langle$ quae morabatur athenis $\rangle \alpha \parallel 8$ hoc] eo $G \parallel$ 11 cur] quare $G \parallel$ 13 illa est codd. | dolens $l \mid$ dominus esset W.: dis G, die α , om. $l \parallel$ 15 cura i G, ... an $l \parallel$ 20 ignota ... egens $G \parallel$ 21 cum om. $G \parallel$ 23 AIS non est Ter. $\parallel$ 26 obtinentur] obtingunt es $\alpha \parallel$ 27 exoptare l (recte?) filiam nuptam cum eo, cum quo esse cupicbam, et eam diligi, quod quidem magna nos cura et opera ut fieret laborabamus; at nunc sine oura nostra sola haec anus cuncta

- 762 compleuit. 35 NVNC QVID OPVS FACTO SIT VIDE nunc scies, quid uotis maximis petamus. quasi admonet senem, uti 5 prospiciat filiae, quod adulescentuli pater iracunde ferat
- 764 filium suum duxisse uxorem se absente. 37 SED PER DEOS ATQVE HOMINES ut retorquere aniculae posset silentium, ne aliqui eius esse filiam agnoscerent, per deos atque
- 765 homines rogat potius quam terret. 38 NENO EX NE 10 scibit docta responsio: nostri etenim silentii promissio esse debet. res enim alio pacto fortasse possit agnosci: quod in nobis est, nostram taciturnitatem debemus polliceri.

2.

- 766 1 NOSTRAPTE CVLPA FACIMVS VT MALOS EXPEDIAT ESSE haec scaena uerba tenet Demiphonis reuertentis, postea- 15 quam argentum datum est: 'nostra ipsa culpa facimus, uti mali malos esse cupiant, dum nobis in bonitate pcr-
- 768 seuerare cupimus'. 3 ITA FVGIAS NE PRAETER CASAM QVOD AIVNT in prouerbio hoc est 'cum fugias, non ante casam, sed in casam': etenim stultum est cum auxilium 20 habere possis, ante illam fugere, non in illam. utique enim
- 771 auxilium tuae domus debes petere, non alienum. 6 PLA-NISSIME HIS NVNC PRAEMIVM EST QVI RECTA FACIVNT PRAVA sine dubio namque munus ac praemium his datur, qui, cum sint mali, (e) rectis praua faciunt, cum nos benigni uolu-25 773 mus esse et postulata concedimus. — 8 MODO VT HOC CON-

2 opere lG, corr. W. | laboramus $G \parallel 7$ sine cura nostra om. $l \parallel 4$ nunc scies W.; nescies $lG \parallel 5$ quod $G \mid$ maxime $l \mid$ petebamus $G \mid$ monet (anus) ut senex $\alpha \parallel 6 \langle et \rangle$ quod G, quia $\alpha \mid$ fert iracunde eum se absente uxorem duxisse $\alpha \parallel 7$ filium suum ante iracunde $G \mid$ seD] Et G, At ille $\alpha \parallel 9$ ne aliquis ... recognosceret l, ne suam filiam quisquam resciscat post terret (aniculam) $\alpha \parallel 12$ quid $l \mid$ in W.: id $lG \parallel 13$ est om. $l \parallel$ 15 reverten... tea mandatum est argentum $l \parallel 20$ enim $lG \parallel$ 21 in om. $G \parallel 22$ alienae $\alpha \parallel 23$ nunc his $G \parallel 24$ namque om. $l \mid$ qui mali sunt & directa prava $l \parallel 25$ e add. W. | cum] si $l \parallel$ 26 et om. $l \mid$ concedamus l SILIO POSSIT DISCEDI ne paeniteret dominum amplius pecuniae datae, terroris aliquid seruus adiecit: uideri suggestum, si modo perseueret, ut ille eandem quam promisit ducat 776 uxorem. — 11 ITA FACIAM VT FRATER CENSVIT mandatorum memor pergere ad uxorem uult, ut eam ducat ad 5 puellam et persuadeat puellae, uti cum uoluntate discedat 778 a uiro. — 13 ARGENTVM INVENTVM EST PHAEDRIAE secum loquitur seruus acta enumerans et quod argentum sit inuentum constituens: 'inuentum est argentum Phaedriae, quod lenoni det: lis nulla proferetur Phormioni, nam Phormio 10 ducturus est uxorem secundum dictum'. sed (si) repetitur

780 argentum? ita 15 IN EODEM LVTO HAESITAS hoc est: pari in re uersaris versvram solvens* creditorem mutans. cui respondetur 'sed praesens malum in futurum abiit et plagae crescunt: ergo inspice'. his consilium confirmauit, quid facere 15 debeat.

α*[13] (VERSVRAM SOLVES) id est pro calliditate poenas lues. unde uersipellis.

3.

 784 1 AGEDVM VT SOLES NAVSISTRATA FAC ILLA VT PLACE-TVR NOBIS sicut adsoles, benignitatem tuam praesta, effice, ut placetur nobis, ne se dicat eiectam, sed cedat propria
 786 uoluntate. — 3 PARITER NVNC OPERA ME ADIVVAS (ita 20 nunc me adiuuas) opera tua, cum uadis ad puellam per-

⁷87 suasura, quemadmodum ante m<ihi> opitulata es, cum a te> rem accepi. — 4 AC POL MINVS QVEO VIRI CVLPA QVAM ME

2 terroris Zeune (cf. Don.): et erroris l, erroris $G \alpha \mid$ adiecisse uidetur suggestum sit modo ille perseueret et eandem $G \parallel$ 3 quam] ut $\alpha \parallel 5$ uult] fratris deliberat $\alpha \parallel 6$ et] ac $l \mid \langle ipsa \rangle$ puellae persuadeat $\alpha \parallel 7$ est inuentum $G \parallel 9$ Phaedriae argentum $l \parallel 10$ proferetur Zeune: -ratur $lG \mid$ Phormionis $G \mid$ nam W: ne G (de l non liquet) $\parallel 11$ si add. W. $\parallel 12$ hac (om. est) $l \mid$ pari in W: parū $G \alpha$, in $l \parallel 13$ solues $\alpha \parallel 14$ sed] scilicet $l \mid$ et] sed $l \parallel 15$ hic $l \mid$ confirmatum $G \parallel 18$ effice om. $G \parallel 19$ placata nobis sit l (recte?) $\mid$ cedat W.: credat G, -tur $l \parallel 20$ ita — adiuuas suppl. W. $\parallel 21$ persuasura (ut sponte abeat) $\alpha \parallel 22$ mihi — accepi W.: morē accepit G (de l non liquet) DIGNVM EST facio quidem, sed non tantum quantum me 788 dignum est facere possum propter uiri culpam, 5 QVIA POL MEI PATRIS BENE PARTA INDILIGENTER TVTATVR siquidem ex his praediis bina talenta percipere solebat, [†]uite uix

- 790 nihil quod afferre. 7 STATIM CAPIEBAT hoc est perpetuo et 5 coniuncte. — VIR VIRO QVID PRAESTAT inter uirum et uirum
- 793 quid interest. 10 PARCE SODES cum uidisset mulierem domi forisque iracundia suscitatam — est enim natura mulierum, uti de uiris querantur, maxime si ipsae diuites sint —, eam temperare continuo uoluit dicens causam, cum puella, 10 quam persuasura sit ut discedat, non leue uerborum futurum esse certamen.
- 795 12 (EHEM) DEMIPHO egreditur Chremes: recognito, quod illa filia sua sit, a Demiphone quaerit, an datum sit argentum. quia uidet tamen diuelli uxorem non posse, dicit 15 non posse abduci, causam ponens quod uterque se diligat, et dicit se comperisse, quod illa sit cognata. quantum potest, in memoriam reuocare uult signis quibusdam, quo Demipho intelligat filiam suam [cognatam] se comperisse,
- 803 quoniam confiteri non potest uxore praesente. 20 VIDE 20 (NE IN COGNATAM PECCES uide), inquit, ne tu in hac (re) peccatum cognatae facias, quod occulte intelligi 'filiae tuae'
- 807 uoluit. 24 ITA ме servet ivppiter interrogatus saepius Chremes iureiurando uult sibi probatum esse, quod illa
- 811 cognata sit, sicut iam interrogatio designat 28 VIN SATIS 25 QVAESITVM ISTVC ESSE uis concedam tibi, ut hoc quaesi-

1 non et 2 possum (hoc om. G) post culpam $\alpha \parallel 3$ parta $\langle \text{praedia} \rangle \alpha \mid \text{TVTATVR} \rangle$ seruat codd. (gloss.) $\parallel 4$ fort. uir autem nihil habebat quod afferret $\parallel 7 \langle \text{id est} \rangle$ interest $\alpha \mid \text{mulierum uidisset } \alpha \mid$ 8 naturale $\alpha \parallel 9$ maxime post ipsae $G \mid \text{ipsi } \alpha \parallel 11$ quam] $\overline{q} G \mid$ ne... esset $G \parallel 13$ recognita $\alpha \parallel 14$ quaerit a demiphone $\alpha \parallel$ 15 argentum (quod datum nollet, tamen generaliter dicit abduci non posse et hoc prospiciens non aperte hoc loquitur, quod Phormioni nollet argentum dari. generaliter $\rangle$ tamen $\alpha \mid \text{dicit abduci}$ non posse α , abduci $G \parallel 17$ sit illa $\alpha \parallel 18$ quo W.: quod codd. $\parallel$ 19 cognatam (post esse pro se α) del. W; gnatam (del. filiam) Schoell 20 quoniam — praesente post 25 designat $G \parallel 21$ NE uide suppl. W. | tu — peccatum W.: dū hac pett G

ueris? quid deinde faciemus de 'illa amici filia'? hoc est 814 de tua, quod uult intelligi. — 31 SIC POL COMMODIVS IN OMNES ESSE ARBITROR hoc arbitror rectum factum et circa omnes esse utile. ut illa maneat propterea, (quia) liberalis est uisa: non enim decebat filio excludi coniugem. — 5

819 36 HEVS NE FILII QVIDEM NOSTRI RESCISCANT VOLO ita silentium huius rei cupio, ut ne filii quidem nostri audiant.

4.

- 820 1 LAETVS SVM VT MEAE RES SESE HABENT Antipho adulescens ignorans, quod comperta sit uxor sua filia esse Chremetis, iam non tristis est et secum loquitur fortunas 10 dicens Phaedriae meliores esse propterea, quod in tali cupiditate sit, quam breui opere et parua mercede compleuerit: 'qualescumque' inquit 'meae fortunae sunt, licet tristes, tamen propter fratrem laetus sum ex eo, quod ei contigit, 821 quod desiderauit'. — 2 QVAM SCITVM EST* EIVSMODI IN 15
- ANIMO PARARE CVPIDITATES $\langle hoc \rangle$ est: quibus mederi facile 825 possim, cum aduersi forte aliquid contigerit. — 6 qvin
- SI HOC CELETVR IN METV SIN PATEFIAT IN PROBRO SIEM ita 826 mihi periculum est semper, quicquid euenerit. — 7 neqve me domvm reciperem nisi spes mihi esset ostentata hvivs 20 HABENDAE quod Phormio dilationem petiturus sit.

 α^* [13] pulchrum et elegans est admodum.

5.

829 1 ARGENTVM ACCEPI TRADIDI LENONI haec scaena iactantiam Phormionis insinuat, quod consiliis suis quae 830 uoluerit cuncta compleuerit. — 2 CVRAVI PROPRIA VT PO-TIRETVR effeci, ut propriam haberet Phaedria, siquidem 25

2 tua $\langle \text{scilicet} \rangle \alpha \mid$ uult intelligi] quia aperte non potuit, occulte dixit $\alpha \parallel 4$ quia *add.* W. $\parallel 10$ fortunas — esse] laudans fortunas phaedriae $\alpha \parallel 14$ contingit $G \parallel 15$ huiusmodi G, tales $\alpha \parallel 16$ praeparare $G \mid$ cupiditates *ante* in α , *om.* $G \mid$ hoc *add.* W. $\parallel 17$ possit $\alpha \mid$ aduersum aliquid forte $\alpha \parallel 18$ celetur $\langle \text{patri} \rangle$ $G \parallel 21$ periturus G, corr. W. $\parallel 22$ iactationem $\alpha \parallel 23$ insinuat] continet α 832 EMISSA EST MANV.* — 4 NAM ALIQUOT HOS SVMAM DIES 834 hoc est: dilationem petam. — 6 quo pacto satietatem amoris

AIT SE VELLE ABSVMERE quemadmodum amorem suum dispo-

- 836 nit. 7 VICISSIM PARTES SVAS ACTVRVS SIS quemadmodum tu propter facinus ductae uxoris patrem fugisti, *ita* etiam s ille propter meretricem afuturus est rogauitque te, ut causam pro se diceres.
  - α*[1] tribus enim modis fiunt liberi, id est censu, uindicta uel manumissione. et censu quidem, quo se redimit captiuus, posito in libra ante magistratus urbis liber efficitur; uindicta uero est uirga, qua in conspectu omnium tactus absoluebatur; manumissio quoque uerbo ubilibet fiebat.

. 6.

- 841 1 O FORTVNA O FORS FORTVNA haec scaena totum soluit errorem, quod puella est cognita, quod conceditur Antiphoni. nam Geta seruus narrationem supponit, quae 10 docet, quemadmodum cognitio sit effecta. 'fors fortuna' euentus fortunae *est*, 'Fortuna' autem ipsa dea est. —
- 844 4 QVIN HVNC HVMERVM ONERO PALLIO saepe dixi istas comoedias esse palliatas, ubi *personae* sint Graecae, ut in Eunucho (IV 6, 31) 'attolle pallium'. sunt autem togatae, 15
- 848 ubi personae Romanae sunt. 8 NVM MIRVM AVT NOVVM EST REVOCARE CVRSVM CVM INSTITUERIS quasi quadam consuctudine istuc contigit, uti, cum mali quid deposueris,
- 849 reuocares. 9 NVMQVAM TV ODIO TVO ME VINCES num-
- 850 quam tua pertinacia me reuocare contendes. 10 VAPV- 20 LABIS dictum, quod sibi dici debuerat, minitatur *ipse*. —
- 851 11 FAMILIARIOREM ESSE HVNC OPORTET hoc est ita seruum,
- 852 ut et nunc sum. 12 CONGREDERE ACTVTVM cito me

1 HOS OM. $G \parallel 2$ id est $\alpha \parallel 8$ FORTVNA O FORS OM. $G \parallel 9$ terrorem $\alpha \parallel 11 \langle 0 \rangle$ fors $\alpha \parallel 12 \langle \text{id est} \rangle$ eventus $\alpha \parallel 13 \langle \text{ex} \rangle$ honero $\alpha \mid \text{istas} \langle \text{personas in} \rangle$ comoediis $\alpha \parallel 14$ ubi W.: ut codd. | sint] ostendantur ex habitu esse $\alpha \parallel 15$ attollo codd. | togae codd., corr. Zeune || 16 ubi] si $\alpha \parallel 19 \langle \text{id est} \rangle$ numquam pertinacia tua $\alpha \parallel 20$ contendes] poteris $\alpha \mid \text{uapulabere id}$ quod $\alpha \parallel 23 \langle \text{id est} \rangle$ cito $\alpha \mid \text{mecum ueni codd}$.

- 854 conueni. 14 NAM SINE CONTROVERSIA AB DIS SOLVS DI-LIGERE ANTIPHO hoc est: nulla dubitatione, nulla quaestione
- 856 ab dis manifestum est quod diligaris.* 16 si te dell-BVTVM GAVDIO REDDAM si te* madentem laetitia reddam. —
- 857 ENECAS me crucias. 17 QVIN TV HINC POLLICITATIONES 5 AVFER tolle de medio promissiones solas et rem potius
- 859 narrato. 19 MODO ARGENTVM TIBI DEDIMVS huic narrationi initium est, unde oportuit, sumptum: adeo, quod in potentia (tua) fuerat, cum tibi dedimus, missus a domino sum ad uxorem tuam, Antipho. cum in gynaecium ire 10 coepissem*, puer quidam Mida me pallio comprehendit ac me prohibuit intro (ire): dixit Sophronam nutricem cum Chremete introgressam. id ego sollicitus accessi, spiritum uocemque compressi* captans sermonem: audiui pulcherrimum facinus, quo paene exclamaui gaudio et cognoui, quod patruus 15
- 874 tuus uxori tuae Phanio pater sit. 34 ALIQVID CREDITO PHORMIO ESSE CAVSAE quod Phormio fecerat quaestionem, an ueri simile esset, ut illa patrem suum nesciret, seruus inquit 'crede aliquid esse causae, ut ipsa nesciret, sed me scire non potuisse cuncta quae intus agebantur'. huic rei so argumenta proferuntur haec, quod Phanio pater Chremes sit, siquidem 'egreditur patruus tuus foras, cum tuo patre regreditur rursum intro', quod 'uterque dixerunt tibi potestatem iam puellae facere et me nuntium huius rei csse uoluerunt'.
  - $\alpha^*[s]$ quippe controuersia est contradictio ex affirmatione et negatione eiusdem rei, unde nascitur status.
    - *[4] repletum (add. et)
  - *[1] yveri (ginck cod.) Graece, Latine mulier: inde gynaecium (gincc- cod.) locus, ubi mulieres operantur.
     869 *[14] Virgilius (Aen. II 774) 'uox faucibus haesit'. — 29 pvl-
  - 869 *[14] Virgilius (Aen. II 774) 'uox faucibus haesit'. 29 PVL-CHERRIMVM FACINVS est enim et turpe, dum facinus pro bono et pro malo facto accipitur.

2 id est $\alpha \mid$ nulla ... nulla] sine ... sine $\alpha \mid \mid 6$ promissiones tolle $\alpha \mid \mid 9$ tus add. W. $\mid \mid 12$ intro duxit G, corr. W. $\mid \mid$ 15 (cum) gaudio $\alpha \mid$ patruus — CREDITO om. G (de l non liquet) $\mid \mid$ 17 quod] quoniam $\alpha \mid \mid 19$ crede Westerh.: credo codd. $\mid$ scire post agebantur $\alpha \mid \mid 21$ pater phanii sit chremes $\alpha \mid \mid 22$ egreditur W.: cred- codd. $\mid \mid 23$ regreditur W.: egr- G

(7.)

885 2 SVMMA ELVDENDI OCCASIO EST MIHI NVNC SENES posteaquam puellae cogniti sunt parentes, Phormio consilium reperit, quemadmodum propter argentum, quod Phaedriae datum est, senes ludat, uti non reddatur: fingit quippe se uxorem eam uelle ducere, quae iam separari s non potest, ut, cum illi non dederint uxorem, necessario dotem perdant. hoc enim dixit 'nam argentum, quod datum est, ingratis' inuitis 'arripietur et erit ita datum, 889 quemadmodum fuit'. — 6 HOC QVI COGAM hoc unde agam et perficiam, ipsa ratione cognoui.

8.

- 894 1 DIS MAGNAS MERITO GRATIAS HABEO ATQVE AGO haec scaena concertationem tenet Phormionis parasiti et senum: illi argentum repetunt, hic pugnat ex pacto, uti aut argentum perdant aut uxorem dent. quae res statum continet qualitatis negotialis, qui quidem ita proponitur (v. 34) 15
- 897 'nam non acquum est me propter uos decipi'. 4 PRIVS
- 903 QVAM DILAPIDET perdat atque consumat.* 10 QVANTA HAEC MEA PAVPERTAS EST TAMEN ADHVC CVRAVI VNVM fingit se fidelem esse: 'licet' inquit 'paupertas in me sit, tamen 911 curaui, ut mihi semper fides sit'. — 18 NAM QVI ERIT POPVLI 20
- 911 curaui, ut mihi semper fides sit'. 18 NAM QVI ERIT POPVLI 20 RVMOR INQVIT causam reddit senex, cur non pacta seruet: quod rumoris infamiam metuens puellam de domo nolit

915 eicere. — 22 ILLVDITIS ME etiam accusatiuum regit casum.

922 hoc uerbo frequenter utitur. — 29 IVBE RESCRIBI quoniam

 α^* [17] unde dilapidatores dicuntur prodigi et luxuriosi.

1 mihi est $G \parallel 4$ fingit quippe] quippe habet $\alpha \parallel 5$ eam uxorem $G \parallel 8$ inuitis fort. del. | accipietur $G \parallel 15$ negotialis qualitatis $\alpha \mid$ qui l, om. $G \alpha \mid$ equidem ita G, ita quidem $\alpha \parallel$ 17 $\langle \text{id est} \rangle$ perdat $\alpha \parallel 19$ esse om. $l \parallel 20$ ut mihi om. $l \parallel$ 22 noluit $\beta \parallel 23$ casum regit hoc uerbum α

argenti acceptio per scripturam fiebat*, ideo 'rescribi', 937 quod est renumerari. - 44 ENIMVERO SI ODIOSI ESSE PER-GITIS conturbatus senum iracundia ac uiolentia Phormio iam uult prodere, quod aliam Chremes habuerit Lemni

938 uxorem. - 45 vos me indotatis modo patrocinari fortasse 5 ARBITRAMINI ETIAM DOTATIS SOLEO* 'indotatis' dixit Phanio*. 948 'dotatis' dixit uxori Chremetis*. - 55 ME LVDIFICAMINI 964 me luditis. — 71 GLADIATORIO ANIMO QUO iam perituri 981 facile alios uulnerant. — 88 HVC SI QVID LIBET ad domum

- scilicet uxoris.

  - α * [1] quae uocabatur chirographum
    * [6] usus plurali pro singulari
    * [6] quae sine dote nupserat.
    * [7] cui patrocinari uolebat prodendo riualem.

9.

990 1 QVIS NOMINAT ME in hac scaena reus senex fit malae tractationis, quod aliam in uilla uxorem habuerit. 1004 est autem status uenialis. accusatio uero hinc incipit 15 IN

- LEMNO CLAM TE VXOREM DVXIT, cuius comprobatio magni-fice impleta est, quod adiecit 17 ET INDE FILIAM SVSCEPIT: 15 1010 unde indignata [†]hic ad uxorem conuertitur. — 21 VBI
- AD VXORES VENTUM EST TUM FIUNT SENES tum meliores satis 1011 sunt, cum uentum est ad uxores*. — 22 [DISTAEDET id
- est ualde pudet.] --- obiurgatio ipsa ratione: 'frequenter ibat in Lemnum et illic diutissime manebat: merito apud 20
  - α * [18] abhinc usque ad finem continuatim pulcherrimus statuum et figurarum ordo contexitur.

1 ideo $\langle ait \rangle \alpha \parallel 2$ id est $\alpha \mid$ renumerari $\langle iubet \rangle G \mid$ ESSE om. $\beta \parallel 3$ ac] et $l \parallel 4$ Lemni]... l, om. $G \parallel 6$ dixit indotatis $\alpha \parallel$ 7 dixit] uero id est $\alpha \parallel 8$ ludebatis G, $\langle id est \rangle$ luditis $\alpha \mid$ quo iam] qui etiam $\alpha \parallel 9$ LIBET] debet $G \parallel 11$ Qui $\alpha \parallel 13$ uera $G \parallel$ 14 comprobatio W: impr- codd. $\parallel 15$ completa $\alpha \parallel 16$ hic uxor est et compartium. est et conuertitur α ; fort. uxor ad Demiphonem conuertitur 18 DISTAEDET — pudet secl. W. || 19 ipsa ratione] indignatione et argumentis plena, quam Demipho per deprecationem mitigat α

256 EVGRAPHI COMMENTVM - PHORMIO V 9, 22-65.

Lemnum in fructibus uilitas dicebatur'. hinc defensio est, 1014 cuius rei hoc principium est 25 EGO NAVSISTRATA ESSE IN HAC RE CVLPAM MERITO NON NEGO. subiungitur narratio 1017 28 VINOLENTVS FERE ABHINC ANNOS SEDECIM. CUM USIA statu, quod uinolentus sit, in qua re ignoratio est. domini 5 1020 obsecratio opponitur 31 QVAMOBREM TE ORO VT ALIA TVA 1022 FACTA SVNT AEQVO ANIMO HOC FERAS. - 33 AETATE PORRO MINVS PECCATVRVM PVTEM quia ille dixit ante 'annos sedecim', haec collegit 'quid ergo sperare possum hunc non peccaturum esse circa aetatem, quasi non illo tempore 10 1030 senex fuerit, si tamen scnectus faciat uerecundos?' — 41 AD AVREM OGGANNIAT id est in aurem frequenter dicat 'ignosce'.* 1035/51 - 46 ORAT CONFITETVR PVRGAT (*****). - 62 VIN PRIMO FACERE QVOD EGO GAVDEAM ut oportuit, Phormio officii sui rem quaerit, quod edax esset. in extrema parte 15 conclusit pro beneficio, siguidem petit, uti ad cenam uo-1054 cetur. - 65 sed vBI EST PHAEDRIA IVDEX NOSTER propterea 'iudex', quia sic a muliere dicta sententia est (v. 57): 'auod is iubebit faciam' inquit et recte ad illum delata sententia est: aliter enim de patre filius non potest iudicare. 20

 α * [12] gannitus tamen proprie uox uulpium est.

1 hinc — principium est post NEGO codd., transp. W. || 3 narratio $\langle est \rangle \alpha \parallel 6$ consecratio $G \parallel 8$ dicit $G \parallel 9$ ego Westerh. || 12 id est del.? | frequenter in aurem $\alpha \parallel 13$ lac. sign. W. || 14 officiis uir $\hat{e}$ querit quod edar semet G, corr. W. || 15 postrema $\alpha \parallel 18$ est ante dicta $\alpha \parallel 19 \langle ut \rangle$ quod G

EVGRAPHI COMMENTVM HECYRAE

Donati comm. rec. Wessner. III 1.

.

•

 $\beta \begin{cases} A = \text{cod. Ambros. H 75 inf. s. XI: prol.} \\ F = \text{cod. Laudun. 467 s. XV.} \\ G = \text{cod. Sangall. 860 s. XV.} \end{cases}$ $\alpha \begin{cases} B = \text{cod. Vatic. Basil. 19 H s. X: prol.} \\ V = \text{cod. Leid. Voss. lat. Q. 36 s. X.} \\ P = \text{cod. Paris. lat. 7520 s. XI.} \end{cases}$ Faernus — editio P. Victorii cum emendationibus G. Faerni Véneta 1561. Frid. Lindenbrogii Francofurt. 1623. A. H. Westerhovii Hagana 1726. Lindenbr. ~~—~~ ,, Westerh. ** I. C. Zeunii Lipsiensis 1774. Zeune ,, Klotz R. Klotzii Lipsiensis 1840. •• $W_{\cdot} = Wessner.$ * * * * lacuna.

Litteris inclinatis indicavi quae in sola rec. β exstant.

HECYRA

PROLOGVS

Non omnes comoediae Terenti a Menandro uidenter esse translatae, nam haec quae Hecyra est alterum Graecum habet auctorem. quis ille sit habetur incertum: alii (****, alii) Apollodorum uolunt. nunc autem quid ipsa contineat explicabimus. cuius inducitur prologus duplex, 5 propterea quia frequenter exclusa est, ut intelligi detur primam prologi partem antea dictam, posteriorem nunc esse sociatam. consuetudo quidem, sicut in omnibus diximus, prologorum semper est haec: poetam commendare, argumentum dicere, audientiam postulare. uerum cum causa 10 exordii semper ita sit, ut suspicio non recta uel crimen, quod possit opinioni obesse, in principio defendatur, est hic purgandum, quod frequenter exclusa est: uidetur enim quoddam esse praeiudicium, quod haec comoedia placere non possit. defenditur autem causae derivatione per con- 15 iecturalem statum: non enim uidetur, quia mala est, exclusa, sed quia populus uel in funambulo animum occupauerat - et hoc ad id, quod semel exclusa est - uel quia, (cum) rumor esset datum iri gladiatores, populus conuclauit cum tumultu et furuit de loco certaminis - 20

4 lac. sign. W.; multi pro alii Schoëll $\parallel 5$ quid autem nunc codd., transp. Schoell $\parallel 6$ intelligi detur W.: intelligi (-gitur a) uidetur (-deatur F) codd. $\parallel 8$ sicut om. $\alpha \parallel 9$ est semper AG [poetam (populo) F $\parallel 10$ audientiam Lindenbr.: ea (e F, ac P, om. BV) audientibus codd. $\parallel 14$ quiddam $\alpha \parallel 17$ uel] et G | occuparit B, -uerit P $\parallel 18$ ad id G, addit rell. | est] sit AFP | uel] et G $\parallel 19$ cum add. Karsten $\parallel 20$ furuit (f. ut F, exfuruit P] i. e. cum fürore pugnauit, cf. Ter. | de ante furuit V, om. B | certamen FPV, om B

EVGRAPHI COMMENTVM

hoc ad id pertinet, quod iterum uidetur exclusa. ita in omnibus exclusionibus per causae mutationem defensio com parata est. nunc iam uerba tractemus.

I.

1 Graecum nomen 1 HECYRA Latine socrus dicitur. apposuit igitur ad (faciendos) dociles auditores primum 5 nomen. deinde proponit quaestionem simul cum (con)questione, cum dicit HAEC CVM DATA EST NOVA NOVVM INTERVENIT VITIVM ET CALAMITAS VT NEQVE SPECTARI NEQVE COGNOSCI POTVERIT: in quo defensio est magna, cum non dixit spectatam et cognitam et sic repudiatam, 10 sed 'cum data est (noua)', unde est conquestio, quod quaedam calamitas sit non cognitam repudiari. deinde conclu-4 sio eiusdem causae 4 ITA POPVLVS STVDIO STVPIDVS IN 5 FVNAMBVLO ANIMVM OCCVPARAT. — 5 NVNC HAEC PLANE EST PRO NOVA ergo si antea nullum otium huius agendae 15 6 fuit, tamquam noua redit. — 6 ET IS QVI SCRIPSIT HANC

b fult, tamquam noua redit. — O ET IS QVI SCRIPSIT HANC OB EAM REM NOLVIT ITERVM REFERRE VT ITERVM POSSIT VEN-DERE ne obiceretur 'cur (non) eadem repetita actio est post funambulum, si propter funambulum uidetur exclusa?', adiecta causa est 'quoniam Terentius referri eam noluit, 20

- 8 ut possit iterum uendere'. 8 ALIAS COGNOSTIS EIVS QVAESO HANC COGNOSCITE optime admonuit, ut de praeteritis poetam probatum doceret, quo facilius posset scire populus et hanc eius comoediam posse similiter comprobari.
  - II.
- 9 1 ORATOR AD VOS VENIO ORNATV PROLOGI SINITE 25 EXORATOR SIM alius est hic prologus, (alius) superior, qui

3 est G, om. rell. | iam om. $BV \parallel 5$ faciendos add. Faern. | auctores $\alpha \parallel 6$ conquestione Schopen $\parallel 10$ nunc dicit $BV \mid$ et sic — 12 cognitam om. $BV \parallel 11$ nous add. Schopen | est post questio (sic) G, om. $AF \parallel 12$ repudiare $\alpha \parallel 13$ studio populus $\alpha \parallel$ 15 otium Schopen: initium codd. $\parallel 16$ 15] hic $\alpha \parallel 17$ posset $\alpha \parallel$ 18 non Faern., qui eadem (eodem α) om. $\parallel 20$ est] et $F\alpha \mid$ referre B edd. $\parallel 21$ cognoscitis $\alpha \parallel 23$ pdatum P, datum $BV \parallel$ 24 comoediam eius AG | comparari codd., corr. Schopen $\parallel$ 25 ueniam $\alpha \parallel 26$ alius add. W. fuit superioris exclusionis; hic uero propter eam exclusionem (est), quae facta est tumultu conuenientis populi propter 10 spectandos gladiatores. — 2 SINITE EXORATOR SIM sinite,

- 11 inquit, hoc quod oro impetrem. 3 QVO IVRE SVM VSVS ADVLESCENTIOR hic prologus dicitur ab Ambiuio Turpione, s qui iam senex fuerat in Heautontimorumeno (prol. 43). petit ergo, uti pari modo utatur senex beniuolentia populi, qua
- 12 et adulescens. 4 NOVAS QVI EXACTAS FECI VT INVETE-RASCERENT qui labore meo nouas comoedias exclusas ad
- 14 populi aures reuocaui et ueteres esse feci. 6 QVAS PRI- 10 MVM CAECILI DIDICI NOVAS comoediarum scriptor Caecilius fuit. ergo Ambiuius laboris sui exemplum profert de altero auctore, qui populo placuerit, et ostendit populi quodammodo rem et scaenae dubiam fortunam esse, ubi comoedia
- 17 aliquotiens excludatur. 9 SPE INCERTA CERTVM MIHI 15 LABOREM SVSTVLI hic se commendat, quo facilius impetret quod desiderat: 'laborem certissimum sustuli, cum ad
- 20 placendum spes esset incerta'. 12 VBI SVNT COGNITAE PLACITAE SVNT uides a simili quemadmodum hic argumentum ad coniecturam fecerit, siquidem 'illae Caecilii comoe- 20 diae, quae exclusae sunt, quia ante erant incognitae, posteaquam meo labore cognitae sunt, placere coeperunt: ergo et istae placebunt sine dubio, si cognoscentur'. —
- 29 21 QVAM MIHI PER SILENTIVM NVMQVAM AGERE LICITVM EST hic iam comparatione a simili ducta et terminata ad pri- 25 mam quaestionem redit docetque, quod sit frequenter exclusus non suo uitio neque iudicio de comoedia. petit igitur, audientiam ut populus praebeat, et ponit hic ipsam duplicem exclusionis causam. nam primam sic collocat
  33 25 CVM PRIMVM EAM AGERE COEPI PVGILVM GLORIA FVNAM- 30 BVLI EODEM ACCESSIT EXSPECTATIO: deinde actionem alte-

2 est add. W. | quae facta est om. BV | est om. $P \parallel 3 \langle siem$ uel> sim codd. $\parallel 4$ hoc om. $\alpha \parallel 6 \langle qui est \rangle$ in $AG\alpha$; fort. ut est in $\parallel 7$ qua] quia A, q' $G \parallel 8$ et om. $G \parallel 9 \langle uel \rangle$ qui $A \parallel$ 10 aures populi $AG \parallel 14$ et om. $G \mid$ fortunam om. $AG \mid$ ubi W.: uti codd. $\parallel 20$ ad] et $\alpha \parallel 23$ si] cum B, om. $PV \mid$ cognoscantur βP , -untur $V \parallel 25$ ducta P, dicta rell.

- 37 ram sic memorat 29 vetere in NOVA COEPI VTI CONSVE-TYDINE IN EXPERIENDO VT ESSEM REFERO DENVO hoc est ut iterum temptarem. deinde adiecit, quod utile fuerat
- 39 ad comoediae iudicium 31 PRIMO ACTV PLACEO. supponit causam, cur exclusus est cvm interea RVMOR VENIT DATVM 5 IBI GLADIATORES POPVLVS CONVOLAT TVMVLTVANTVR CLA-MANT PVGNANT DE LOCO. declarata causa redit ad officium
- 43 prologi peteps audientiam. 35 NVNC TVRBA NON EST OTIVM ET SILENTIVM EST sublatae sunt causae, quibus sum frequenter exclusus: ad audiendum operam date. — 10
- 44 36 NOLITE SINERE PER VOS ARTEM MUSICAM RECIDERE AD PAVCOS date potius operam, ut faueatis comoediam scribentibus, ne ars musica ad paucos reuertatur, si aliquos
- 47 excludatis, ut ne comoediam scribant. 39 FACITE VT VESTRA AVCTORITAS MEAE AVOTORITATI ADIVTRIX FAVTRIX- 15 QVE SIT uos comoedias cum libenter audire coeperitis, erit studium scriptoribus maximum, unde mea ad agendum crescet auctoritas, siquidem multi per me placebunt. et commendat se, quod numquam pretium statuerit artis suae maximum, ut auarus uideretur, et quod maximum ipsum 20
- 52 quaestum putauerit semper populo placere. 44 QVI IN TVTELAM MEAM STVDIVM SVVM ET SE IN VESTRAM COMMISIT FIDEM existimatio etenim poetae quodammodo actori com-
- 55 mendata est. 47 MEA CAVSA CAVSAM ACCIPITE AC DATE SILENTIVM scit se optime meritum esse et quam frequenter 25 populo placuerit, et idcirco et propter se dicit audientiam esse comoediae dandam.

1 commemorat $F \parallel 2$ hoc — temptarem post DENVO codd.; fort. secl. $\parallel 5$ est] sit? $\parallel 8$ NON] nulla AG (recte?) $\parallel 9$ EST] et $\alpha \mid \langle \text{ibi}(\text{sibi} \alpha F) \rangle$ sublatae codd. $\parallel 13 \langle \text{et} \rangle$ si $B \parallel \text{aliquid } \alpha \parallel 14$ ut ne] ne F, om. $\alpha \parallel 15$ fautrix adiutrixque Ter. $\parallel 18$ creacet B, -it rell. $\parallel 19$ statuerit W. (cf. putauerit): statuit codd. $\parallel 20$ maxime $F \alpha$; fort. ipse scrib., ut e ol. fuerit sscr. $\parallel 23$ actori Schopen: auct- codd. $\parallel 24$ causam $\langle \text{hanc} \rangle AGB$ (recte?), hanc $F \parallel 25$ optimum meritum GV, optimi meriti $PB \parallel 26$ et 2. om. $AGB \parallel 27$ (uel) comosdiae $FPV \mid dandam \langle \text{uel commodandam} \rangle F$

Digitized by Google

I.

1.

- 58 1 PER POL QVAM PAVCOS REPERIAS MERETRICIEVS FIDELES EVENIRE AMATORES SYRA haec scaena, quae prior est, in prima parte continet tractatum, an iuste meretrix faciat, cum aliquem diligat, in postrema narrationem, sicut in omni comoedia habet, quoniam argumentum in s prologis Terentius nullum tenet: omnes enim eius comoediae in primis scaenis argumenti plurimam explicant partem. haec igitur meretrix, quae hic est, longe a fabula est constituta, nam aliam meretricem amat Pamphilus; uerum ista nunc interponitur, ut ei peregre aduenienti 10 atque miranti, quod meretricem †duceret, narretur quid causae fuerit. quae res dum exponitur, argumenti pars 60 aliqua declaratur. — 3 VEL HIC PAMPHILVS et hic significat, ut (Verg. Ecl. VIII 69) 'carmina uel caelo possunt 63 deducere lunam'. — 6 ERGO PROPTEREA TE SEDVLO ET 15
- 63 deducere lunam'. 6 ERGO PROPTEREA TE SEDVLO ET 15 MONEO ET HORTOR NE CVIVSQVAM TE MISEREAT quam meretrix temperata est, lena uero asperior! eius etenim truces mores esse plurimum debent, at meretrici blanditiae: aliter enim diligi non potest, nisi cum forma blandimenta con-
- 65 ueniant. 8 MYTILES hoc est debiles reddas: unde aiunt, 20 quod claudus sit Vulcanus, inde dictum esse, uti Virgilius (Aen. VIII 724) posuit, 'Mulciber'. quamquam illic intelligi potest, quod omnia mulceat et mollia igne faciat. —
- 66 9 EXIMIVM NEMINEM HABEAM exceptum et ab aliis separa-
- 71 tum. 14 INIVRIVM EST ESSE OMNIBVS similem et istam 25 esse, asperam scilicet et saeuam meretricem, iniurium est.

1 PER om. $G\alpha \parallel 2$ quae prior est W: quae (om. G) priorem codd. $\parallel$ 6 tenet] habet $G \mid$ enim F, igitur V, om. $GP \parallel$ 10 uenienti $G \parallel$ 11 duceret] deseruerit Schopen, ulceret Schoell, meretrice (relicta uxorem) duxerit ille Zeuns $\parallel$ 12 argumentum $F\alpha \parallel$ 13 declarat $F\alpha \mid$ et hie] E hie (secr. ciam) P, etiam V(sic Don., at cf. Eugr. Eun. III 1,7) $\parallel$ 14 ut] uel α , om. $\beta \parallel$ 15 ET om, $\beta \parallel$ 16 quam W: atque codd.; fort. uide quam $\parallel$ 18 at (enism) $FP \parallel$ meretricis F, -ce P, -cem $V \parallel$ 21 est ut $G \parallel$ 22 quamquam] quod $G \mid$ illic et potest om. $G \parallel$ 26 scilicet et W: scitet (sciet V) codd. 72 — 15 INIVRIA EST AVTEM VLCISCI ADVERSARIOS defendit et haec partem suam, quod asperam meretricem esse desiderat: dicit enim non amatores esse sed aduersarios ex hoc, quod ad libidinem complendam sine mercede festinant.

2.

- 76 1 SENEX SI QVAERET ME haec, ut dixi, scaena narrationem tenet, in qua coniectura est non esse istas firmissimas nuptias et alia intendens, quod et adulescens inlibatam diu in domo habuit uxorem et a se intactam eo tempore, quo nuptiae fuerunt: quibus propriis locis argumenta trademus, ut oportet. tamen seruus exiens domo mandat quasi 10 prae sollicitudine se ad portum descendere, ut quaerat quando Pamphilus ueniat, qui a patre missus est, ut hereditatem sibi relictam capere possit ab herede. —
- 80 5 ALIAS VT VTI POSSIM CAVSA HAC INTEGRA Si te, inquit, interrogauerit, tunc dicito me isse ad portum; sin uero 15 non interrogauerit, ne dixeris: hoc enim, causa integra cum fuerit, quod ei dictum non est me isse ad portum,
- 85 facile alio loco dici poterit. 10 MINIME EQVIDEM ME OBLECTAVI QVAE CVM MILITE CORINTHVM HINC SVM PRO-FECTA INHVMANISSIMO an oblectatio sit, argumenta finitiua: 30 a conuictu quod 'miles', ab habitu quod 'inhumanissimus', a loco quod 'hinc profecta' 'ibi', deinde a tempore (quod)
  87 'biennium'. — 12 BIENNIVM IBI PERPETVVM MISERA ILLVM TVLI conqueritur de inhumanitate amatoris meretrix et, ut oportet, de rebus et de tempore. — MISERA ILLVM 25

1 autem est $F \parallel 5$ dixi Westerh.: dicitur codd. $\parallel 7$ intendens W.: inced- codd.; inde est Zeune $\parallel 9 \langle de \rangle$ quibus Zeune $\parallel$ tradimus codd., corr. Zeune; an tractabimus? $\parallel 10$ oporteret $G \parallel$ tamen] iam nunc Zeune $\parallel 11$ prae Westerh.: pro codd. | descenderet $\alpha \mid ut \alpha$, id $\beta \parallel 13$ posset Westerh. $\parallel 15$ iisse me $G \parallel$ 16 causa — fuerit post portum transp.? $\parallel 21$ a conuctu F, actuctu P, actu V, a coniectura $G \parallel 23$ ibi om. $G \mid quod add$. Westerh. $\parallel 24$ conqueritur W: quo non queritur $F\alpha$, quoniam queritur $G \mid deinde humanitatem amoris <math>\alpha \mid et$ om. $G \parallel 25$ miseria (-am G) illam codd. quemadmodum (*Cic. divin. in Caec. 3*) 'hoc uno praetore per triennium pertulisse'. et moderate, ut haec pertulisse se 94 dixerit. — 19 NAM ILLIC HAVD LICEBAT NISI PRAEFINITO LOQVI QVAE ILLI PLACEBANT nam apud militem nisi certus esse sermo non poterat uel in numero uel in qualitate, s ut et quantum dicerem praefiniret et quid dicerem. —

- 98 23 QVOD EGO NVMQVAM CREDIDI FORE VT ILLE HAC VIVA POSSET ANIMVM INDVCERE VXOREM HABERE hinc proponit, ut res ad originem narrationis educat, audisse se, quod Pamphilus uxorem duxerit. deinde seruus proponit id ipsum, quod 10 confirmaturus est, sicut supra diximus, per argumenta. —
- 101 26 SED FIRMAE HAE VEREOR VT SINT NVPTIAE ITA DI DE-AEQVE FAXINT SI IN REM EST BACCHIDIS faciant hoc quidem dii deaeque, ut uerae, ut firmae istae nuptiae non sint: non tamen prodest Bacchidi propterea, quoniam aliam 15
- 105 fortasse Pamphilus ducat uxorem. 30 NEMPE EA CAVSA NE FIAT PALAM dubitantem seruum uel potius recusantem narrare optima persuasione meretrix inducit: nam, inquit, ea causa proferre non uis, ne istuc palam fiat, sed audita nos tacere uolumus et rem gaudii tantummodo in animo so
- 108 ostendere. 33 VT TERGVM MEVM IN FIDEM TVAM COMMITTAM numquam ita mihi persuades, ut fidei tuae credam tergum meum, ut, dum tibi credo, tergo circa plagas periclitari pos-
- 112 sim. 37 SI MIHI FIDEM DAS TE TACITVRAM beniuolentiam suam promittit '(si iuras) silentium te praebituram, 25
- 114 cum dixero'. 39 HANC BACCHIDEM AMABAT VT CVM MAXIME TVM PAMPHILVS hic narratio sumitur, quod hoc tempore, quo uehementer Bacchidem Pamphilus diligebat, pater eum coepit compellere, ut uxorem duceret. primum exhinc ex-

2 ut om. $G \parallel 7$ hac uiua post inducere G, om. $\alpha \parallel 9$ rem et reducat Zeune (recte?) | pamphilam $F\alpha \parallel 10$ uxorem om. $\alpha \parallel$ id Westerh.: ad codd. $\parallel 14$ uerae] uereor Westerh. $\mid$ ut 2.] et $V \parallel$ 16 ducet V (recte?) $\parallel 17$ uel W.: nihil $F\alpha$, et $G \parallel 18$ nam W.: cenam $F\alpha$, namque $G \parallel 19$ ea] hac G, om. rell. $\parallel 20$ tacemus (taceanus α) uolumus nam rem $F\alpha \parallel 23$ tergo W.: ergo P, ego FV, tergum meum $G \mid$ circa om. $G \parallel 25$ suam] tuam V, nam $G \mid$ si iuras add. Schoell | rehibituram (rebit- α) $F\alpha \parallel 27$ rvm] cum GV, om. $F \parallel 29$ excusatur Zeune: accus- codd.

cusatur adulescens, quod non ipse nuptias petit, sed co-actus a patre est, senex eum adhibuerit preces et uerba, quod se senem esse diceret, quod illum unicum, eumque diceret se praesidium uelle senectuti suae. deinde pro adulescente istuc est, (quod) non continuo meretricem de- 5 120 seruesit, licet a patre cogeretur: nam 45 ILLE inquit PRIMO SE NEGARE. ad postremum frequenter a patre compulsus in hoc promouit, ut deliberaret, non ut consentiret: hoc 121 epim dixit 46 FECIT ANIMI VT INCERTVS FORET PVDORINE 123 ANNE AMORI OBSEQUERETUR MAGIS. deinde 48 TUNDENDO 10 ATQVE ODIO DENIQVE EFFECIT SENEX: uides quemadmodum longae uel minae uel persuasiones uoluntatem Pamphilo 125 tradiderunt: 50 vsove illvo visvm est pamphilo ne vti-128 QVAM GRAVE, --- 53 IBI DEMVM ITA AEGRE TVLIT VT IPSAM BACCHIDEM SI ADESSET CREDO IBI EIVS COMMISERESCERET 15 ut si praesens Bacchis eo tempore fuisset, quae utique laesa fuerat, quae dolebat, ita aegre Pamphilo fuit in his nuptiis, uti Bacchis eius misereretur. guemadmodum et Virgilii illud est (Aen. XI 259) 'uel Priamo miseranda manus'. 136 - 61 NOCTE ILLA PRIMA VIRGINEM NON ATTIGIT affectum 20 ostendit Pamphili amantis meretricem. sed conjectura hic nascitur alia, an ueri simile sit adulescentem cubuisse cum uirgine et se ab ea abstinuisse: quam rem exequitur mere-138 trix his argumentis 63 QVID AIS CVM VIRGINE VNA ADV-

LESCENS CVBVERIT PLVS POTVS SE ILLA ABSTINERE VT 25 POTVERIT NON VERI SIMILE DICIS NEC VERVM ARBITROR. hoc soluitur illo argumento, quod meretrix amatores omnes habet, cum quibus est. idcirco credit adulescentes universos se femineo sexu abstinere non posse. non intelligit 141 causas alias amoris esse, alias odii. ideo adiecit 66 credo so

141 causas alias amoris esse, alias odii. ideo adiecit 66 CREDO 30 ITA VIDERI TIBI NAM NEMO AD TE VENIT NISI CVPIENS TVI

1 petiit? $\parallel$ 2 cum senex? $\parallel$ 3 dicet α , -it G | eumque] quem G $\parallel$ 5 quod non W.: ne codd. $\parallel$ 7 ad Zeune: ac GV, at FP $\parallel$ 8 deliberet $\alpha \parallel$ 9 pudorin G $\parallel$ 12 persuasionis $F\alpha \mid$ voluntatem W.: volupt codd. $\parallel$ 13 vsqve — РАМРНІСО G, om. rell. $\parallel$ 16 bacchidis α ; sic et infra $\parallel$ 1* et et 19 vel om. G $\parallel$ 22 concubuisse G $\parallel$ 25 potisse G, potuisse $F\alpha \parallel$ 26 dicens $\alpha \parallel$ 29 non $\langle \text{enim} \rangle$? | intelligo $\alpha \parallel$ 31 TE om. α

- 148 ILLE INVITVS ILLAM DVXERAT. 73 SED QVAM DECRE-VERIM ME NON POSSE DIVITIVS HABERE EAM LVDIBRIO HA-BERI PARMENO sensus est; sed quam ego decreuerim non habere uel quam decreuerim me diutius habere non posse. iniquum est eam ludibrio haberi: quin integram parenti- 5 bus reddam, quae res in hoc mihi inhonesta est, quod integra redditur, neque illi uirgini est utile; nam mihi turpe est post nuptias intactam uirginem reddere et incommodum uirgini, quia fortasse credi hoc non potest. -
- 153 78 HOC EGO PROFERRE INCOMMODVM MIHI ESSE ARBITROB 10 ex timore Parmenonis interposuit narrationem: hoc esse quod fieri non debeat, diu fuisse cum marito uirginem et
- 158 a Pamphilo non tastam. 83 SED VT FIT POSTQVAM HVNC ALIENVM AB SESE VIDET purgauit causam meretricis, quod asperior facta est. dicendo 'sed ut fit'. ut et ipsa 15 consuetudine per omnia effecta sit improba circa amato-
- 160 rem suum, cum eum a se uidisset alienum. 85 non EDEPOL MIRVM ATQVE EA RES MULTO MAXIME DISIUNXIT ILLVM AB ILLA cum amplius meretrix meretricem defendisset. quod improba facta esset amatori, Parmeno contra 20 ostendit stulte factum, siquidem haec ipsa causa est, qua Pamphilus amator a meretrice distractus sit, posteaguam intelligit et eam esse meretricem et eam, quae domi fuerat, uxorem pudicam, modestam, temperantem, uiri iniurias susti-
- 163 nentem. 88 AD EXEMPLVM AMBARVM MORES EARVM EXISTI- 25 . MANS reputans et pertractans ambarum mores ad exemplum. -
- 169 94 PAVLATIM ELAPSVS BACCHIDE quemadmodum (Verg. Aen. 170 II 739-40) 'seu lapsa resedit incertum'. 95 POST-QVAM PAR INGENIVM NACTYS EST postquam optimum puellae

2 HABERI OM. $F \alpha \parallel 3 \text{ sed} \parallel \mathbf{f} \mathbf{f} \alpha \parallel 6$ in hoc W.: in hec α , ibi hec F, om. $G \parallel$ honesta $F \alpha \parallel 8$ reddere et W.: redderet α , -re $\beta \parallel 11$ ex timore βV , ex amore P; ex more Umpfenb. $\parallel$ 13 a om. $\alpha \parallel$ non $\langle \text{con} \rangle$ tactam $\alpha \parallel$ posquam $\alpha \parallel 15$ fat $F \alpha \parallel$ 18 consuetude $F \alpha \mid$ sit $\langle \text{et} \rangle F \alpha \mid$ circa] orta $\alpha \parallel 17$ eum a om. $\alpha \mid$ NON — MIRVE post amatori codd., transp. W. $\parallel$ 18 atqui α (recte?) $\parallel$ 23 intelligit F, -get α , -geret (om. et) $G \parallel$ 27 elapsus $\langle \text{est} \rangle G \mid \langle a \rangle$ bacchide $F \parallel$ 29 est $\langle \text{et} \rangle G$

- 173 ingenium recognouit et par sibi. 98 EO AMANTEM IN-VITVM PAMPHILVM EXTRVDIT PATER 'amantem' nunc scilicet
- 176 uxorem, non meretricem, quam iam reliquerat. 101 qvid ADHVC HABENT INFIRMITATIS NVPTIAE opportune quaesiuit eo tempore, quo magis nuptiae confirmatae fuerant, siquidem dixit amantem Pamphilum a patre exclusum inuitum:
- 180 cuius rei supponitur narratio. 105 POSTVLATIO NVMQVAM postulationes dicuntur litis principia de exordio simulta-
- 181 tum. 106 SI QVANDO AD EAM ACCESSERAT CONFABULATVM FVGERE E CONSPECTY ILICO VIDERE NOLLE CUM SOCTUS &CCe- 10 dere uellet frequenter ad nurum, illa saepe fugiebat. fuit autem causa haec, quod haec puella est quam Pamphilus uitiarat aliquando nocte et illi anulum detraxerat, et hanc post duos menses duxit uxorem et duobus mensibus nuptiarum eam non attigit, post uero cum ea esse coepit. ex 15 primo compressu grauida facta est puella. hoc igitur metuens, quod iam grauida esse coepisset, suam praesentiam nurus socrui denegabat, ne partus in utero cerneretur. eadem discedit ad matrem 'ad rem divinam', hoc est propter sacrificium, et euocata saepius non redit et aegra simu- 20 latur, et socrus cum ad uisitandum ueniret, admissa non est. sed ait haec, ut conjecturis confirmet, quod, si uel propter iram uel propter odia puella cum Pamphilo esse iam nolit, idcirco infirmae sint nuptiae. nam senex pater rure uenit, patrem continuo conuenit Philumenae, et quid 25 egerint nescire se seruus dicit. ita usque ad postremum conclusa narratio est et probatum, quod infirmae sint nuptiae.

2 amanti $F\alpha$ | tunc G | scilicet Westerh.: sed (om. G) codd. (recte?) || 6 dixi α || 8 postulationes $\langle$ uel (om. G) expostulationes $\rangle \beta$ | de om. F | exordia FP | simulatum α , -lacionum F || 10 $\mathbf{E}$] a F, om. α || 12 quod] que α , om. F || 13 et om. G | detraxerit V, -xit βP || 15 tetigit G || 19 discedit Westerh.: descendit codd. || 22 sed] V G | ait W.: ita codd. | quod si G, quasi F, quae si α || 24 nolet FP, nollet GV, corr. W. | sunt G || 27 conclusa narratio] conclusio V | est om. G | sunt G

II.

1.

1 PRO DEVM ATQVE HOMINVM FIDEM QVOD HOC GENVS 198 EST QVAE HAEC EST CONIVRATIO haec scaena locum communem tenet in socrum, qui diuiditur his partibus: a sexu 199 — hoc enim dixit 2 vT omnes mylieres eadem aeque STVDEANT NOLINTQVE OMNIA -, deinde et ab eo, quod 5 socrus, tertio ab eo quod Sostrata est. nam ab eo quod 201 socrus sic adjunxit 4 ITAQVE ADEO VNO ANIMO OMNES SOCRVS ODERVNT NVRVS, ab eo quod Sostrata est in Eo-DEMOVE OMNES MIHI VIDENTVR LVDO DOCTAE AD MALITIAM ET EI LVDO SI VLLVS EST MAGISTRAM HANC ESSE SATIS 10 CERTO SCIO. sumitur autem in locis communibus, quoniam Laches credit nurum, hoc est uxorem Pamphili, propterea domo discessisse, quoniam socrus mores non posset sustinere. cum. sicuti supra diximus, partus celandi causa domo 204 illa discesserit. denique adjungit mulier 7 ME MISERAM 15 208 quae nunc quam of rem accuser nescio. — 11 meque ABS TE IMMERITO ESSE ACCVSATAM POSTMODVM RESCISCES quoniam praesenti tempore nulla ad senem suspicionis de se habitae potest esse purgatio, defensionem de futuris temporibus pollicetur, his scilicet, quibus rediturus est 20 Pamphilus: eius enim aduentu res absolui potest et disces-210 sionis causa cognosci. - 13 quae me et te et familiam DEDECORAS FILIO LYCTVM PARAS hic iam specialis accusatio est ipsius in Sostratam ab his rebus quae secuntur, 212 hoc est quae in effectu sunt post iurgium. - 15 qvi 25 ILLVM DECREVERVNT DIGNVM SVOS CVI LIBEROS COMMITTE-RENT ecce communi genere 'liberos' posuit, ut (et) femi-

2 est hacc $\alpha \parallel 3$ diuidetur $G \parallel 4$ ut $\langle et \rangle \alpha \parallel 5$ et $om. F \parallel$ 7 omnis $\alpha \parallel 9$ militiam $\alpha \parallel 14$ sicuti post diximus $F\alpha \parallel 17$ ABS TE] absente $F\alpha \mid$ merito $GV \mid$ rescisses $F\alpha$, recessisses $G \parallel 21$ et] ex $GP \parallel 25$ affectu (om. sunt) $V \mid$ QVI ILLVM om. $\alpha \parallel 26$ dignum decre $\overline{r}$ (decreuerunt $P) \alpha \parallel 27$ ecce $\langle \text{sunt} \rangle F$, eite $\langle \overline{s} \rangle P$, eiecta est $V \mid$ liberi $F \mid$ positi F, -tos $\alpha \mid$ et add. W.

- 214 nas intelligamus. 17 TV INQVAM MVLIER tamquam solus sexus sufficere possit ad crimen et haec aetas qua mulier est. id enim et Virgilius (Aen. IV 569—70) 'uarium et
- 218 mutabile semper femina'. 21 quia vi vos MIHI DOMI ERITIS PROINDE EGO ERO FAMA FORIS idcirco diligenter et s caute uestram uitam in urbe commorantium rogo atque pertracto, quia, proinde ut uos domi eritis, ita mea opinio
- 220 et fame populi celebrabitur sermone. 23 ET NI ID FECISSET MAGIS MIRVM FORET adeo tui mores noti omnibus, uti, quod puella iurgio discessit, (minime) mirum sit: mirum 10
- 223 magis esset, si inter uos amicitia perseueraret. 26 AT VIDE QVAM INMERITO AEGRITVDO HAEC ORIATVR MIHI SO-STRATA ABS TE omnis accusatio concluditur qualitate, quod non merito tantam aegritudinem seni fecerit, cum iunxit, quod rus discesserit, ut illic habitaret ac seruiret uolupta- 15 tibus earum quae in urbe morarentur, (ut) tantum sumptus quam uellent haberent, ut ofium earum res domestica sustineret, ut sibi ipse non parceret contra quam iustum esset et aetas similis pati posset. itaque grates iuges debuerant referre, ne aliquă senem tangeret aegritudo. — 20
- 228 31 NON MEA OPERA NEQVE POL CVLPA EVENIT quantum potest, mulier defendit se, solum hoc testans, quod non iurgii uel discessionis ipsa sit causa. hoc facile reuincit senex, quod sola fuerit in domo et necessario ad culpam sola ipsa sit causa. denique ipsius diligentia et cura esse se debuerant, ne qua aegritudo nasci posset. ita hic senex non tam laborat probare crimen quod intendit quam in-231 uehitur, quod adiungit 34 cvm pvella ANVM syscepisse

1 intelligant $G \parallel 2$ sexus Zeune: senex codd. | qua] que F, quā P, qm̃ $V \parallel 3$ enim om. $G \mid \langle se$ (esse $F \rangle \rangle$ varium $F \alpha$, seruauit $G \parallel 4$ vr om. $\alpha \parallel 8$ sermone celebrabitur $\alpha \mid$ ne $G \alpha \mid$ is P, his $V \parallel 10$ minime add. Schopen $\parallel 14$ cum iunxit V, coni- rell. $\parallel$ 16 ut add. W. $\parallel 17$ quam W: quod (quot F, quos G) codd. $\parallel$ uellet $\alpha \mid$ rés (que) $\alpha \parallel 18$ quam] quod G, que $V \parallel 19$ esset et posset Zeune: est et potest codd. $\mid$ similes α , simul $G \mid$ Maque W: utique codd. $\mid$ grate lugis (esse) α , gracie magis (esse) $F \mid$ debuerst codd., corr. W. $\parallel 20$ referret $F \alpha \parallel 23$ uel] et $G \mid$ reuñicit Zeune (cf. ad v. 38): seit codd. $\parallel 25$ solam $\beta P \parallel 26$ debuerat G

INTRICITIAS NON PUDET. ut probaret animum, imitatur quod mulier posset dicere, quo magis redderet grauiorem accusationem. si illa istue dicerct, quod illius culpa fac-233 tum esset iurgium - 36 NAM DE TE QVIDEM SATIS SCIO PECCANDO DETRIMENTI NIHIL FIERI POTEST hoc per ironiam s pronuntiandum 'nam certas sum, quod te peccante nulla damna sentimus neque res nostra familiaris ullum patitur 235 detrimentum'. - 38 QVI SGIS AN EA CAVSA MI VIR ME ODISSE ADSIMULAVERIT VT OVM MATRE PLUS VNA ESSET hic causa mutatur, and illa idcirco forte discesserit, non 10 quo socrus odium uitare vellet, sed (ut) diutissime cum matre moraretur. quod remincit senex. odio potius factum. quod admissa non sit. sed rursus mutat causam. cur ad-238 missa non sit, (et) se defendens mulier dicit 41 ENIM LAS-SAM OPPIDO ESSE ALEBANT. 'Oppido' sutem intelliginaus 15 ualde. contra senex rursus inachitur, quod ipsa potius puellae morbus sit et eius mores aegritudinem afferant, non quo illa incommodo corporis aliquo laboret, concludit inuectionem ad generale nomen socrus, quod nulla sit earum, quae filium ducere welit uxorem, ac. si quam no- 20 lucrit illa datur quae placita est condicio, ad postremum, cum duxerint filii, socrus iterum expellunt foras coniuges liberorum

2.

243 1 ETSI SCIO EGO PHILVMENA MEÝM IVS ESSE VT TE COGAM QVAE EGO IMPEREM FACERE haec scaena in exordio 25 quidem alkoutionem ad filiam habet patris, quo, cum in domo reperisset, cogeret, uti ad Pamphilum domum re-

1 emitatur P, emitt- $GV \parallel 4$ esset Zeune: est codd. $\parallel 6$ nuntiandum $\alpha \parallel 8$ ME om. $\beta \parallel 11$ sed] q, $G \mid$ ut add. Karsten $\parallel 13$ sed rursus om. $\alpha \parallel 14$ et se Zeune: sed codd. $\mid$ lassant (eam) β (recte?) $\parallel 15$ aiebant esse $\alpha \parallel 17$ illius $G \mid$ aegritudinis $\alpha \parallel 19$ at $F\alpha \parallel 20$ eatum om. $G \mid$ quin gratum uslit duceré uxorem G(ex Ter.) $\mid$ uellet $F\alpha$, corr. W. $\mid$ ae si qñ uoluerit F, et $G \parallel$ 21 que itt placita est datur condicio $G \mid$ at $GV \parallel 26$ allocationem (cf. Don.) W.: loc-codd. $\mid$ quo W.: quod codd. $\parallel 27$ ad om. $G \mid$ pamphili $F\alpha$

uerteretur, et tamen ueniam tradentis, quod absente Pamphilo filia reuerti nolit. post habet accusationem et defensionem, quod [†]incidit^{†,} reus fit iniuriarum senex, quod filiam abduxerit suam marito absente et apud se aegram esse patiatur, tamquam curam atque diligentiam in domo 5 coniugis habere non possit. igitur huius accusationis ini-247 tium tale est 5 PHIDIPPE ETSI SCIO EGO ME MEIS OMNIBVS ADPRIME ESSE OBSEQUENTEM SED NON ADEO VT FACILITAS MEA CORRYMPAT ILLORYM ANIMOS. hoc initio tollitur id. quod fortasse pater diceret 'apud me filiam pietate con- 10 249 tineo'. denique adjungit 7 QVOD SI TV IDEM FACERES non consentiendo tantum, ut animos tuorum corrumpas MAGIS IN REM VESTRAM ET NOSTRAM ID ESSET. deinde adiungitur 250 uehemens et generalis accusatio 8 NVNC VIDEO IN ILLARYM 251 POTESTATE ESSE TE et narratio supponitur 9 HERI ADII 15 TE DE FILIA VT VENI ITIDEM INCERTVM ME AMISISTI. deinde 252 argumenta quaestionum cum inuectione 10 HAVD ITA DE-CET SI PERPETVAM HANC VIS ESSE AFFINITATEM CELARE TE IRAS SI QVID EST PECCATVM A NOBIS PROFER AVT EA REFELLENDO AVT PVRGANDO VOBIS CORRIGEMVS TE IVDICE 20 IPSO SIN EA EST CAVSA RETINENDI APVD VOS QVIA AEGRA EST TE MIHI INIVRIAM FACERE ARBITROR PHIDIPPE SI METVIS SATIS VT MEAE DOMI CVRETVR DILIGENTER. hoc ut confirmare possit, et iureiurando in se positum monstrat affectum 258 16 AT ITA ME DI BENE AMENT HAVD HOC TIBI CONCEDO 25 ETSI ILLI PATER ES VT TV ILLAM MAGIS SALVAM VELIS QVAM EGO et adiungit 'filii causa'. huius rei purgatio supponitur sic, ut (in) incerto collocetur causa, cur illa discesserit. tamen quod absens Pamphilus sit (et) idcirco

2 nolit Zeune: noluit codd. || 3 incidit G, inscius F, in sic P, in sit V; idcirco? | fit] sit G || 4 se om. $\alpha || 7 \langle et \rangle$ meis $F\alpha ||$ 10 fortasse Westerh.: foras se (esse F) codd. || 15 te ante esse F, ante in G, om. $\alpha |$ esse potestate G | et] in te corr. P || 19 $\langle aut \rangle$ si GV || 23 satus et MERE om. G | $\langle ne \rangle$ ut F, ut $\langle in \rangle$ P || 24 in se positum] interposito Schopen || 25 haut hoc tibi (ibi α) concedo at ita me di bene ament at tibi contendo $G\alpha ||$ 28 in et 29 et add. W.

Digitized by Google

273

10

non redeat, ex ea re suspicio datur socrum talem esse, quae absente marito nurui sustineri non possit. nam dixit 265 23 ILLAM AD VOS REDIRE STVDEO SI FACERE POSSVM VLLO

- 267 MODO. 25 NAM POSTQVAM ATTENDI MAGIS ET VI COEPI AGERE VT REDEAT nam posteaquam attendi, et coepi, inquit, 5
- 271 operam dare, ut ad uos reuerteretur. 29 NON POSSVM ADVERSARI MEIS purgat a natura sua, quod tali uitio esse confessus est, (ut contra) uoluntatem suorum facere
- 27.2 non possit. 30 CERTVMNE EST ISTVC id est: filiam ut non remittas, nisi Pamphilus uenerit.

3.

274 1 EDEPOL (NE) NOS SVMVS INIQVE AEQVE OMNES IN-VISAE VIRIS PROPTER PAVCAS haec scaena conquestionem tenet quod immerito accusatur, quippe cum sibi intendatur accusatio non ex moribus neque ex propria uita, sed (e) communi nomine, quod socrus sit. quae non omnes 15 malae sunt et omnes mala opinione laborant plurimum, quia quaedam malae sunt. nam cum pauculae inuisae uiris sunt propter mores, efficiunt, ut omnes dignae uideantur 278 malo. — 5 HAVT POL ME QVIDEM similem esse neque sociam.

ш.

1.

281 1 NEMINI EGO PLVRA ACERBA CREDO ESSE EX AMORE 20 OBLATA QVAM MIHI ueniens Pamphilus peregre cognoscit in portu a seruo uxorem suam quam diligebat domo discessisse. aegre fert, grauiter ingemescit: est enim maxima cura, quia suspicio est puellam propter matris mores discessisse. habet incertum quid faciat: amat uxorem, sed 25

4 VI COEPI] incepi F, coepi (-it GV^1) rell. $\parallel$ 5 AGERE] cogere Ter. | rediret $F (= Ter.) \parallel 8$ ut add. Westerh. | contra (aduersus Schoell) uoluntatem W: uolupt- codd. $\parallel$ 11 INIQVE om. $G \parallel$ 15 e add. W. $\parallel$ 16 laborent codd. $\parallel$ 17 nam] sed $\alpha \mid$ paucae $\alpha \parallel$ 19 esse om. F

Donati comm. rec. Wessner. III 1.

obtemperat matri, et pietate illa, haec amore retinetur. ita habet conquestionem calamitatum suarum, quia ex praeterito amore similiter multa sit passus, cum amans meretricem a patre sit coactus ducere uxorem rursusque amans coniugem peregre pulsus sit. nunc ergo peregre reuersus 5 eandem coniugem reperit domo discessisse iurgio nato inter matrem et coniugem, unde magis sic sibi sit, ut aut amorem relinquat aut aduersus pietatem aliquid faciat. explicata conquestione quaerit a seruo, quid sit cur uxor dis-

- 282 cesserit. 2 HANCINE EGO VITAM PARSI PERDERE hanc 10 uitam seruaui, ne penderem? 'parsi' enim ab eo est quod est parco. sed si parco significat ueniam do, praeteritum faciet peperci, si parco conseruo, praeteritum
- 284 parsi faciet. 4 CVI QVANTO FVERAT PRAESTABILIVS melius atque optabilius. — VBI VIS GENTIVM (hoc) est ubi- 15
- 286 cumque. 6 NAM NOS OMNES QVIBVS EST ALICVNDE ALI-QVIS ABIECTVS LABOS OMNE QVOD EST INTEREA TEMPVS PRIVS QVAM ID RESCITVM EST LVCRO EST etenim nos, qui peregre positi sumus, in lucro habemus: hic omnis sensus est, uerum elocutio ardua, nam cum praeposuisset 'nos omnes', sub- 30 iunxit 'in lucro est', cum utique esse debuerit 'nobis omnibus', ut sit integrum 'nobis <omnibus in lucro est'>. sed hoc locutionis genus antiqui absolutum appellabant, ut Virgilius (Aen. X 244—45) 'crastina lux, mea si non 288 i. d. p., i. R. s. c. a.' — 8 AC SI CITIVS QVI TE EXPEDIAS 35
- 288 i. d. p., i. R. s. c. a.' 8 AC SI CITIVS QVI TE EXPEDIAS 25 HIS AERVMNIS REPERIAS dicit magis prodesse seruus, quod reuersus Pamphilus dominus sit: ex hoc enim fieri potest, ut facile sedare tantam turbam et domum seditione domestica possit absoluere. magis esse ergo commodum, quod reuersus sit, quam si adhuc peregre fuisset: potest enim rem cognoscere, so iram explicare, rursus ambas ad gratiam restituere. conso-

1 obtemperet $\beta \mid$ pietate — haec] petat illâ $G \mid$ retinet $G \parallel$ 4 -que om. $G \parallel 5$ sit] est $G \mid$ ergo om. $F \parallel$ 10 hanc uitam] id est $\alpha \parallel$ 11 est ab eo $\alpha \parallel$ 13 facit $\alpha \parallel$ 15 hoc add. Westerh. $\parallel$ 20 proposuisset $FV \mid$ subiungit $\beta \parallel$ 21 in om. $\beta \parallel$ 22 omnibus — est add. W. $\parallel$ 24 ut] et $\beta \parallel$ 25 At G, om. $\alpha \parallel$ 27 est $G \mid$ ut] ubi $\beta \parallel$ 28 domestica om. F

latur igitur et dominum et dicit magis commode prouenisse, 293 auod reversus sit. -13 gyid consolare me ille ipso medendi genere suscitatus ad uulnera uehementer conqueritur et omnia, quae sibi ex amore contigerint, enarrat: priusquam hanc, inquit, uxorem duxi, habebam alibi 5. animum amori deditum: deinde numquam recusare ausus sum, quam mihi obtrudit pater; deinde quantas miserias in hac re sumpserit, quod uix se a meretrice separauerit: deinde quod. statim ad amorem uxoris se contulit. peregre sit exclusus; deinde quod reuersus iurgium reppererit inter 10 matrem et coniugem, unde magis miser sit, quia necessario contra alteram facturus est. his conquestionibus mala sua exaggerat, ad postremum tamen concludit iram inter eas expediri numquam posse, propterea quod grauem causam litis suscipiant ex hoc, quod diu iracundia permanere di- 15 catur. at hoc seruus frangit negans magnam causam contigisse, ut longa inter mulieres iracundia perseueret. et facit quidem a persona et a simili argumentum captans, quod ^{*}pueri inter se pro leuibus noxiis magnas iras gerunt' et 'itidem mulieres sunt ut pueri leui sententia'. - 20 315 35 TREPIDARI SENTIO ET CVRSARI RVRSVM PRORSVM † ad ciuitatem cupientis admodum habet et[†] in cognoscendo trepidationem ex tumultu, qui efficiebatur pro parturiente puella: haec enim partu integro iam mouetur, uerum arbitrantur non Pamphilum auctorem huius conceptionis et idcirco clam 25 puellam uolunt parere, ut puer possit exponi. ideo praeter parturientis trepidationem et alia est timentis (matris), ne partus deprehendatur. ex hac tamen uoce dolentis in

1 commodum $G \parallel 3$ suscitatus Schopen, -tur (-t V) codd. | $\langle \text{et} \rangle$ uehementer $\alpha \parallel 4$ enarrat $\langle \text{et}$ suas plurimas (innumeras V) miserias per partes enumerat $\rangle \alpha \parallel 10$ reperit vel repp- codd., corr. W. $\parallel 13$ tandem $F \mid$ inter ea (eas G) se expediri codd. $\parallel$ 14 umquam $F\alpha \parallel 15$ suscipiunt G, suspicatur $F \parallel 16$ at W.: ad codd. $\parallel 18$ et a om. $\beta \parallel 18$ captans (ari F)] comparans $\langle \text{mulieres pueris} \rangle \alpha \parallel 20$ idem codd. $\parallel 21$ ad — et] fort. ad coniugem intrare cupiens admodum haeret $\parallel 22$ admodum om. $F \mid$ $\langle \text{dehinc} \rangle$ trepidatio $\alpha \parallel 24$ iam mouetur integro partu $\alpha \parallel$ 26 praeter W.: propter codd. $\parallel 27$ et] uel $G \mid$ matris add. W.

^{18*}

partu adulescens nescio quid suspicatur, quasi uxorem do-

- 319 leret uehementer. ergo interrogat 39 NESCIO QVOD MAGNVM MALVM PROFECTO PARMENO ME CELANT. at ille temperate re-
- 320 spondit, ne eum inuidiae enuntiatione percuteret $\hat{40}$ vxorem inquit philvmenam pavitare nescio qvid dixervnt id si 5 forte est nescio. at hoc maius esse cognouit adulescens
- 323/30 et interrogauit 43 qv1d morbi EST. 50 SI FORTE MOR-BVS AMPLIOR FACTVS SIT Si forte morbus gravior effectus
  - 332 fuerit. 52 SERVVM ILICO INTRO IISSE DICENT SOSTRATAE ALIQVID TVLISSE COMMINISCENTVR MALI fingent mendacium 10
  - 334 me aliquid mali introtulisse. 54 CAPITI ATQVE AETATI ILLORVM MORBVS QVI AVCTVS SIET sic in illo maledictum concessit, ut omne malum potius recideret in eos, qui mentiuntur: 'itaque nolo intro pergere, ne era in crimen ueniat, ego uero in magnum malum'. 15

2.

336 1 NESCIO QVID IAM DVDVM AVDIO HIC TVMVLTVARI MISERA haec scaena quasi quandam deliberationem tenet ad aegrotam nurum, cum rumor sit, quod grauis morbus ingrauescat. deliberat socrus, quae iam semel exclusa est.
339 denique ipsa propositio 4 NVNC AD EAM VISAM. destructio 20 ex diuersa parte ITERVM ISTINC EXCLVDERE. pars illa, ut
340 pergat 5 QVID FAMAM MISERA NON VISAM VXOREM PAM-342 PHILI CVM IN PROXIMO HIC SIT AEGRA. dissuasio 7 NON VISAS NE MITTAS QVIDEM VISENDI CAVSA QVEMQVAM nec aliquem praemittas qui uideat, 'nam qui amat cui odio 25 est, bis stulte facit, uti laborem inanem capiat et illi afferat molestiam.' adiecit maius argumentum, quoniam

3 temperate W.: -to F, -ta (post respondit) G || 4 ne eum om. G || 5 qvid om. G || 6 ad hoc maius F, aduc magis G, corr. W. || 7 interrogauit W.: -bat codd. || morbus codd. || 10 (me) aliquid F | fingent — 15 malum om. V | fingit β || 13 recidet P, recedet G, recelet F, corr. W. || 17 quandam quasi G α || 18 quod] quia (iam add. F) F α || 23 HIC SIT] dixit P, uixit V, sit β (post AEGRA G repet. dixit aegram) | aegram α || 25 praetermittas FP | QVI AMAT] ille α || 27 maius] magis GV ingredi non debeat, quod filius, statim quam uenit, ingressus est: 'ea igitur causa introire non debes; etenim, si dolores paululum Philumenae remittant, continuo soli cuncta narrabit, quae causa inter uos iracundiae fuerit, unde exordium lites inceperint'. haec sunt quae ad dissuasionem pertinebant. egreditur Pamphilus, qui ideo, quod non in morbo puellam, sicut rumor fuerat, uiderit, sed quod parturire eam conspexerit, uehementer commouetur: putat enim non ex suo compressu grauidam par-357 turire. idem interrogatus a matre 22 QVID MORBI EST 10 consensum commodat ad quod illa uoluerit, ne prodat ueritatem. deinde et Parmenonem efficit discedere, ne uicinus uocem parturientis audiat. postremo remanet solus ac secum deliberat quod rogatus (est), utrum taceat neque indicet partum an aequo animo ferat tantam iniuriam et 15 reducat uxorem.

3.

1 NEQVEO MEARVM RERVM INITIVM VLLVM INVENIRE IDO-NEVM CONQUESTIO EST, quod de amore multa sit passus, quod multa uiderit, multa audierit, simul cum partitione, cum dixit
3 PARTIM QVAE PERSPEXI HIS OCVLIS PARTIM QVAE ACCEPI 20 AVRIBVS. hoc totum in principio est. subiungitur narratio
5 NAM MODO ME INTRO VT CORRIPVI. quod accepit auribus, illud est, quod, ubi eum ante perspexere ancillae, omnes simul exclamauere 'uenit'; quod perspexit, illud est, quod uultum earum continuo inmutari uidit: haec enim argumenta pro- 25

1 quod W.: quo codd. | quam W.: qñ F, quod α , ut G || 3 remittent Westerh. (recte?) || 4 narrabat $\alpha || 5$ litis inceperit G, prob. Schopen || 6 ideo] id F, his $\alpha || 8 \langle unde (et inde \alpha) \rangle$ uehementer $F \alpha || 12$ caritatem $\beta || 14$ est add. W. | neque] aut G || 15 indicet $\langle ei \rangle \alpha || 16$ reducat Westerh.: ducat codd. || 19 multa 2.] et G || 22 ut ante intro me F, om. rell. | accepi βV , accipi/// P || 23 perspexerit $P^1 V ||$ 24 perspexit F, pars exit (exiit G) rell. || 25 uidet α | haec Westerh.: hic codd.

Digitized by Google

ficiunt ad id, quod partus celabatur, quod introueniens parturientem uidit, deinde quod uox parturientis prodidit 375 uitium: (et)enim dixit 15 NEQVE VOCE ALIA AC RES MONE-379 BAT IPSA POTERAT CONQVERI. - 19 PROFECTO HOC EST SIC VT (PVTO ut) oportuit, omnem narrationem calamitatum 5 suarum sententia conclusit, uti sic res semper sit: 'quemadmodum fortuna tradiderit' inquit 'nos aut magni aut hu-382 miles sumus'. - 22 O MI PAMPHILE ABS TE OVAM OB REM HAEC ABIERIT CAVSAM VIDES persuasio est illa, unde deliberat Pamphilus, an taceat tantum et celet partum aut, 10 si uoluerit, eam uxorem (re)ducat donata iniuria. confessio 383 ipsa criminis ueniali statu constat, cum dixit 23 VITIVM EST OBLATVM VIRGINI OLIM AB NESCIO QVO IMPROBO. deinde preces omnes adhibentur (ad) illa duo, quae supra posui, 386 conficienda 26 QVAEQVE FORS FORTVNA EST INQVIT NOBIS 15 QVAE TE HODIE OPTVLIT PER EAM TE OBSECRAMVS AMBAE. 387 illud, ut taceat, petit 27 VTI ADVERSA EIVS PER TE TECTA TACITAQVE APVD OMNES SIENT. ut si uelit reducat, sic 391 petitur 31 CETERVM DE REDVCENDA ID FACIAS QVOD IN REM SIT TVAM. hoc uoluntati dimittitur; illud, (quod) 20 392 oratus (est), an fieri possit sic docetur 32 PARTVRIRE EAM NEC GRAVIDAM ESSE EX TE SOLVS CONSCIVS ES. et 395 an pater ignorare possit, sic adjungitur 35 NVNC SI POTIS EST PAMPHILE MAXIME VOLO DOQVE OPERAM VTI CVM AD-VENIT PARTVS CLAM SIT PATREM ATQVE ADEO OMNES SED 25 SI HOC FIERI NON POTEST DICAM ABORTVM ESSE. neque hoc suspectum alicui esse poterit, cum septimo mense abortus proueniret. sed ne nato puero inhonestum fiat, 2 prodit α || etenim W.; cum Westerh. || 4 sic est Ter.||

2 prodit α " etenim W; cum Westerh. || 4 sic est Ter.|| 5 prot ut suppl. Schoell || 6 sit $\langle ut \rangle \alpha ||$ 7 nos autem $\beta ||$ 8 sumus] simus Zeune || 11 $\langle ut \rangle$ eam codd., corr. W. | reducat W. || 12 uenialis $G\alpha$ | statū GP | continet G || 14 ad add. W. || 15 efficienda G | fortuna $\langle ta \rangle \alpha$ | EST om. $F\alpha$ || 20 uoluntati F, uolupt- rell. | remittitur Zeune || quod et 21 est add. Zeune || 21 orans et diceret G || 22 NEC] et α | est sscr. P^1 , om G | et W.: sed codd. || 23 potis es F, potest istam α || 26 Hoc] id Ter. | potest $\langle$ quin sentiant $\rangle$ Ter. || 28 prouenire $F\alpha$; prouenerit?

Digitized by Google

quod Pamphili filius diceretur, adiecit ab utili et ab honesto

400 40 CONTINUO EXPONETUR HIC TIBI NIHIL ERIT QUICQUAM INCOMMODI. deinde conclusum est ad misericordiam captan-

401 dam 41 ET ILLI MISERAE, quod concesserit scilicet, ut

40.3 taceat tantum: 43 NAM DE REDVCENDA ID VERO NE VTI- 5 QVAM HONESTVM ESSE ARBITROR. UErum amore multum aestuans ingemiscit, quod necessitate separaretur. quamquam dat sibi consolationem: non didicit ab amata discedere, ut ante exclusa meretrice discessit.

4

- 1 AIN TV TIBI HOC INCOMMODVM EVENISSE ITER haec 10 415 scaena interrogationes et breues expositiones continet, quem-
- 422 admodum nauigauerint. 8 CVM INTEREA SEMPER MOR-TEM EXSPECTABAM MISER grauior semper poena est exspectare quam pati, ut (Verg. Aen. VI 614) 'inclusi poenam 434 exspectant'. — 20 PERII VOVISSE HVNC DICAM SI SALVVS 15
- DOMVM REDISSET VMQVAM VT ME AMBVLANDO RVMPERET quae consuetudo est in mari: nam cum periclitantur, plurimi aliquod uotum promittunt, si salui terram uiderint. — 440/4226 caesivs oculis tortis paululum. — 28 vsqve ad vespe-
- 447 RVM usque ad noctem. 33 QVOD POTERO FACIAM TAMEN 30

VT PIETATEM COLAM deliberatio illa nunc breuiter (re)petitur, an partum celet an (re)ducat uxorem. uerum tantum consentit, ut celet, non uult autem reducere, quia adhuc credit puellam idcirco discessisse, quod iurgium cum matre susceperit: hoc enim dixit 'quod potero, faciam, tamen 25 ut pietatem colam'.

2 exponitur $G \alpha \parallel 7$ ingemescit $\beta \parallel 9$ exclusam meretricem $G \alpha \parallel 11$ et] sed $\alpha \parallel 12$ nauigauerint W.: -runt codd. $\parallel 16$ ruperit (rūp- P) $F \alpha \parallel 18$ promittant $F \alpha \parallel 19$ cesis FP, cecis $V \mid paululum om. G \mid \langle maneam \rangle$ usque $G \parallel 21$ repetitur Zeune $\parallel$ 22 reducat W.

- 451 1 DIXTIN DVDVM ILLAM DIXISSE EXSPECTARE FILIVM haec scaena parentum continet uerba, quemadmodum cogant Pamphilum reducere uxorem. simplex hic oratio est: supra (II 2, 26-27) Phidippus dixerat 'sancte adjurat non posse Pamphilo absente perdurare', hic positum 'dix- 5 454 tin dudum illam dixisse exspectare filium?' - 4 CERTVM OBFIRMARE EST VIAM ME QVAM DECREVI PERSEQVI UL LA-461 ceam, non ut reducam. — 11 VIXIT DVM VIXIT BENE ordo: 466 bene uixit, dum uixit. — 16 HERI PHILVMENAM AD SE ACCERSI HIC IVSSIT quasi nescientis causas hoc mendacium 10 fingitur, quod pater Philumenam heri ad se uocauerit. 468 denique continuo Pamphilus 18 OMNEM REM SCIO VT SIT GESTA ADVENIENS AVDIVI. hoc sumit exordium, cur non reducat. commendat personam suam, quod semper fideli animo circa illam uixerit, et non sua causa fieri discidium, 15 sed quod indignam se deputat matri eius, cuius mores debeat tolerare, cum neque aliter gratia ulla inter eas componi possit. purgat se, quod pietati seruiens nolit re-
- 485 ducere uxorem. 35 QVIBVS IRIS INPVLSVS NVNC IN ILLAM INIQVVS SIM qua iracundia motus iniquus sim circa uxorem, 20 quae quod uolui promerita est et quod nolui numquam fecit? rursus concludit, quod necessitate ab ea separetur,
- 497 quo matris commodis obtemperet. 47 DIXIN PHIDIPPE HANC REM AEGRE LATVRVM ESSE EVM sic enim supra (II 2, 19—20) dixerat 'non clam me est quam laturus sit 25 502 aegre, hoc si rescierit'. — 52 RENVMERET DOTEM HVC
- 513 hoc est mihi. 'dos' quae pecunia dabatur. 63 PORTO

1 dixisti $GV \parallel 2$ cogant Zeune: -unt codd. $\parallel 5$ hic positum W. (duce Westerh.): inpositum $F\alpha$, om. $G \mid$ dixisti codd. $\parallel$ 7 tactam GP, actam $V \parallel 8$ ut om. $\beta V \parallel$ 11 nesciens G, -enti $F \mid$ fingit $G \parallel$ 12 vr om. $\alpha \parallel$ 15 non] nunc $G\alpha \parallel$ 16 putat $G \parallel$ 18 nolit Westerh.: noluit codd. $\mid \langle \text{sic} \rangle$ purgat? $\parallel$ 19 18 om. $G\alpha \mid$ illi $G \parallel$ 20 quia $G\alpha \parallel$ 21 uolui $\langle \text{illa} \rangle$ codd., corr. Westerh. $\mid$ nolui] uolui $G\alpha \parallel$ 22 rursus W.: et uersus codd. $\parallel$ 23 quo W.: quod codd. $\parallel$ 25 non om. $F\alpha \mid \langle \text{hoc} \rangle$ laturus $F\alpha \mid$ quam esse eum grauiter laturum credam Ter. $\parallel$ 26 Hvc om. $PG \mid$ est mihi Westerh.: esse nihil codd. $\parallel$ 27 quae $\langle \text{nuptae} \rangle$ Schoell

Digitized by Google

HOC IVRGIVM AD VXOREM putat enim eius causa puellam discessisse.

IV.

1.

1 PERII QVO ME VERTAM ingressus Phidippus puellae 516 pater inuenit filiam parturientem. primum adulterii crimen intendit, sed hoc breuiter frangit, quia ex illo peperit, 5 cui nuptum data est. post intendit crimen iniuriarum, quod partum celare uoluerit. egressa igitur mulier quaerit consilium, quemadmodum respondeat, quod pater cognouerit 519 partum; et consilium utique ad hoc quaerit 4 ID QVA CAVSA CLAM ME HABVISSE DICAM NON EDEPOL SCIO. &CCU- 10 524 satio illa 9 VIR EGO TVVS SIM. deinde prima propositio 527/28 criminis 12. PEPERIT FILIA EX QVO, cuius solutio 13 EX QVO CENSES NISI EX ILLO CVI DATA EST NVPTVM. QU& re 530 soluta intenditur 15 quam ob REM TANTOPERE NOS CELARE VOLVERIS PARTVM PRAESERTIM CVM ET RECTE ET TEMPORE 15 536 PEPERERIT, et inuectio in eam 21 SED NVNC MIHI IN MEN-TEM VENIT EX HAC RE QVOD LOCVTA ES OLIM CVM ILLVM GENERYM CEPIMVS. suspicatur autem, quod aegre mater puellae ferat Pamphilum amare meretricem et ex hac 540 causa partum celare uoluerit. ideo dicit 25 QVAMVIS CAV- 20 SAM HVNC SVSPICARI QVAM IPSAM VERAM MAVOLO. tunc, quasi haec uera causa sit, reddit rationem, non esse iniuriam grauem a Pamphilo, quod amat meretricem, quoniam hoc uitium omnibus adulescentibus uidetur innatum. 547 qua re inuenta mulier aliquid defensionis apponit 32 ADEON 25 ME ESSE PERVICACEM CENSES CVI MATER SIEM 'adeo per-

3 perii (quid agam) F(Ter.) | quo me euortam (ex uortam?) $\alpha \parallel 5$ periit $\alpha \parallel 8$ quo $G\alpha \parallel 9$ utique om. $G \parallel 10$ accusatio illa F, om. rell. $\parallel 13$ censes om. $G\alpha \parallel 14$ tanto opere α (recte?) (omnes) nos Ter. $\parallel 15$ tempore (suo) $F(Ter.) \parallel 16$ peperit $G\alpha \parallel 19$ (hanc) meretricem amare G, (hanc (ha P)) mere(am-om.) $\alpha \mid$ et om. $F\alpha \mid$ ex om. $G \parallel 21$ hanc $\alpha \mid$ malo F, uolo rell. $\parallel 25$ adeomne (Esse om.) $\alpha \parallel 26 \sin FV$, (ex sit corr.) P

Digitized by Google

uicacem' perseuerantem in malo circa eam, cui mater sim, ut hoc animo me esse credas, si modo hoc matrimonium ex utilitate nostra esse potuisset. uerum ostendit hac causa se commoueri, quam senex sit suspicatus. at ille rursus purgat, quod amicam habet Pamphilus, et ferendum esse, 5 si modeste fecit, ut ad eam pergeret: immo magis displiceret, si se ab amica separaret cito, neque idoneus gener esset, apud quem uilis fuerat consuetudo. memor mulier precum suarum marito mandat, ut ad Pamphilum pergat et quaerat, an uelit reducere uxorem: si uelit, reddat, si 10

- 567 nolit, quod recte hoc fecerit. 52 NAM VT HIC LATVRVS HOC SIT IPSAM REM SI RESCIVERIT (NON EDEPOL CLAM ME EST) non me praeterit, quemadmodum laturus sit, etsi
- 568 uerum sit id, quod ex adulterio (con)ceperit: nam 53 CVM HOC QVOD LEVE FST quod celabamus partum TAM IRACVNDO 15
- 571 ANIMO TVLIT. 56 SI PVERVM VT TOLLAM COGIT scit Pamphilo promisisse, ut puer exponeretur: aegre fert hoc, ne tollatur puer. quod grauiter ferens (ueretur, ne) Pamphilus
- 575 hanc rem celare non possit: concludit enim 60 SIMVL VEREOR PAMPHILVM NE ORATA NOSTRA NEQVEAT DIVTIVS CELARE CVM 20 SCIET ALIENVM PVERVM TOLLI PRO SVO.

2.

577

1 NON CLAM ME EST GNATE ME TIBI SVSPECTAM mater Sostrata comperit Pamphilum idcirco nolle reducere uxorem, quod uellet matris iniurias uindicare: credebat enim iurgio matris puellam discessisse. et hoc igitur proprie agit 25 mater, uti rus ipsa discedat, si propter praesentiam suam uxor redire non uult. sed est alia causa Pamphilo, quae repugnat: ille enim propterea non reducit, quia parere

3 uerum W.: uirum (-ro G) codd. || 7 separet $G \alpha$ | genere et codd., corr. Schopen || 12 NON — EST suppl. W. || 13 siet si uerum (-ro G) β || 14 conceperit Westerh. || 16 tulerit codd. | coegit codd. | pamphilum F || 18 ferens] føret (fert G) is β | ueretur ne add. W. || 19 hanc rem W.: hominem codd.; omnem rem Schoell || 20 orata] ob dicta G || 21 PVERVM OM. F || 22 EST] esse α || 23 noli α || 24 credat α || 25 proprie agit Westerh.: proprietate (utitur post mater add. F) codd. || 26 suam om. G α || 27 est G, cum rell.

puellam uidit et suspicatur ex alio; sed hoc celat. hic ergo in hac scaena iustitiae tractatus est, ac per qualitatem negotialem ab eo quod fieri deceat amplius purgat se, nulla sua culpa factum, uti uxor domo discederet uel odium sui caperet. hoc per coniecturam tangitur. et quo-579 niam filii res est quam dolet, iusiurandum ponit 3 ITA ME DI BENE AMENT ITAQVE OBTINGANT EX TE QVAE EXOPTO MIHI VT NVMQVAM SCIENS COMMERVI MERITO VT CAPERET ILLA ODIVM MEI. qualitatis autem negotialis tractatus ille 583 est 7 NVNC THI ME CERTVM EST CONTRA GRATIAM REFEREE IN

- 583 est 7 NVNC TIBI ME CERTVM EST CONTRA GRATIAM REFERRE 10 VT APVD ME PRAEMIVM ESSE POSITVM PIETATI SCIAS. et quoniam ueluti uicem deliberantis tenet, quicquid de pos-
- 585 sibili suspectat, ponit ab utili 9 HOC ET VOBIS ET MEAE FAMAE COMMODVM ARBITROR. quod quidem et in honesto collocat, siquidem famae dixit commodum. repugnat filius 15 contra ab utili et dicit 'quid? tu rus habitatum migras?' parum est enim migrare rus ex urbe, <idcirco> adiecit 'habitatum': 'ut illic tu sis perpetuo'. rursus ab honesto
- 590 est hic, quod famae opinio sit futura 14 VT QVI NOBIS inquit MATER MALE DICTVM VELIT MEA PERTINACIA DICAT ESSE 20
- 592 FACTVM HAVT TVA MODESTIA. concludit ab utili 16 TVAS AMICAS ET COGNATAS TE DESERERE NOLO. sed hoc frangit illa dicens iam senectutem suam ista contemnere, quod satis harum rerum uoluptate perfuncta sit, (et) curam suam sibi esse memorat. ne senectus sua ab aliquibus accusetur. 25
- 597 21 HIC VIDEO ME ESSE INVISAM IMMERITO et hic tetigit quod supra dictum est per coniecturam, quod inmerito ipsa 600 (inuisa) sit. — 24 QVOD MALE AVDIT MVLIERVM Graeca

1 suspicatur Westerh.: -tus codd. || 4 domo Westerh.: -mi codd. || 5 tangit $G \mid$ quoniam (me di) codd., cf. infra || 6 filii — iusiurandum W.: filiū res 6 ualet (habet G) iusiurandum quod codd. || 9 tractus $\alpha \mid| 11$ pietatis $F \alpha \mid| 13$ er vons post 14 ARBITROR $G \alpha \mid$ MEAE FAMAE] me α , $\dot{m} G \mid| 16$ inutili (et om.) $\beta \mid$ quid Zeune: quod (om. G) codd. | habitūm α , om. G || 17 idcirco add. W. || 18 tu om. $\alpha \mid| 19$ vr om. $F \mid| 20$ inquit om. $G \mid| 55E$ om. $F \mid| 22$ deserere (et festos dies mea causa) nolo Ter. || 23 istam $G \alpha \mid| 24$ et add. W. suam om. $F \mid| 25$ commemorat $F \mid| 27$ per om. $F \alpha$; at cf. l. 4 || 28 inuisa add. W. locutione positum 'male audit mulierum': [†]Mcusoscomnos. 602 — 26 OBSECRO MI PAMPHILE NON TVTE INCOMMODAM REM quoniam uidit actu suo filium esse persuasum, ut rus discedat, et animaduertit aegre ferre discessum suum, ueluti consolationem adhibet, ut aequo animo ferat quamcumque s

604 fortunam. — 28 SI CETERA ITA SVNT VT VIS hoc est: si puella moribus integris uiuit, sicuti ego arbitror.

3.

- 607 1 QVEM CVM ISTOC SERMONEM HABVERIS PROCVL HIC STANS ACCEPI VXOR pater Pamphili non longe positus audiuit quod uxor loquebatur. impellit amplius, ut istuc 10 consilium perseueret, ut deliberatio tota tollatur et mater rus discedat. sapientis est enim id nunc facere, quod si praetermissum fuerit, id aliquando fortasse faciendum est. —
- 610 4 FORS FVAT POL Si tantum Fortuna aeque faueat. IBI EGO TE ET TV ME FERES iam mores nouimus nostros: 15
- 611 aequo animo nos possumus sustinere. 5 SPERO ECASTOR bene memor senis mulier non confirmauit, sed 'spero' in-
- 616 quit. 10 EX VSV QVOD EST ID PERSEQVAR coactus Pamphilus causam dicere, cur nollet reducere uxorem, reuocat uerba, ut possit quod rogatus est conticescere*: 'id ergo 20 exequar, quod ex usu est; quod nccesse est, hoc eloquar'. deinde fingit causam ideo se nolle reducere, uti concordes
- 618 ambas faciat. 12 NESCIAS VERVM 1D TVA RE FERT NIHIL VTRVM ILLAE FECERINT quid illae egerint inter se, curare non debes. mox si mater mecum hinc rus discedat et per- 25 seueret in sententia, persuasum est, quod adulescentulis odiosa semper senectus est parentum.

 α^* [20] EX vsv id est ex utilitate.

1 Mcusoscomnos G, maifoftonio F, om. α ; ἀπούω παπῶς? [] 3 filio G | ut rus Schopen: utrum (ut G) codd. [] 8 cvm isroc] istic α [] 13 est om. F || 20 ut Zeune: ne codd. [] 22 dein F α [] 23 nescias (nequeas) G; cf. Ter. codd. DEF [] 25 debes Westerh.: -et codd. [] perseuerat F α [] 26 persuasurus (om. est) α [] 27 est ante semper α

- 623 1 TIBI QVOQVE EDEPOL SVM IRATVS PHILVMENA haec scaena continet excusationem, cur nollet uxorem (re)ducere, et remouet causam in matrem, ut remotiua sit qualitas: iustum est enim non reducere, quoniam matris commodis seruit. uerum et illud proditur, quod puella peperit: senex enim puellae pater indicat filium natum et adiungit 631 9 NVLLAM DE HIS BEBYS CVLPAM COMMERVIT TVA. ait
- igitur causam senex, ut reducatur uxor, primo his uerbis
- 635 13 EGO PAMPHILE ESSE INTER NOS SI FIERI POTEST AFFINI-TATEM HANC SANE PERPETVAM VOLO; SECUNDO UL, SI NOLL TE- 10
- 637 ducere, puerum accipiat 15 SIN EST VT ALITER TVA SIT
- 645 SENTENTIA ACCIPIAS PVERVM. 23 NEQVEO SATIS QVAM HOC MIHI VIDETVR FACTVM PRAVE PROLOQVI non possum satis loqui, quam satis hoc praue uidetur factum. inuento puero, quod remedium fuerat Pamphilo in calamitate, sumit con- 15 silium omnino resistendum esse, ut non reducat uxorem. quare ponit excusationem illam, quam supra dixi. —
- 655 33 PATER SI ILLA EX ME LIBEROS VELLET SIBI AVT SE ESSE MECVM NVPTAM SATIS CERTO SCIO NON CLAM ME HABERET QVAE CELASSE INTELLEGO finguntur hae causae, quod illa 20 multum [†]mecum [†] laborauerit, et cum alienum animum eius uideat, amantis affectum negat se debere reuocare. —
- 660 38 MATER QVOD SVASIT SVA ADVLESCENS MVLIER FECIT purgat pater Pamphili puellam ueniali statu, quod coacta fecerit, ut discederet de domo et celaret parium, uel quod 25 mater suaserit uel quod imprudentia aetatis hoc admiserit:
- 663 'adulescens mulier fecit'. 41 AN QVIA NON DELINQVVNT VIRI unde credis mulierem nullam esse in peccato? an suspicio tibi integra est mulieris, quia uiri non peccant? 666 — 44 VXOR QVID FACIAT IN MANV NON EST MEA ut opor- 50

2 reducere W. || 6 filium] puerum α | et] neque $F\alpha$ || 7 ullam α || 8 senex causam α | primo uxor codd., transp. W. || 10 nolis ... accipias G || 14 satis secl. Schoell, fort. recte || 16 ut om. G || 17 dixi W.: -it codd. || 21 multa G | mecum] cum moecho Schoell | ei G || 22 amantis affectum (-tu F)] ob hoc α || 23 sva om. G || 25 uel] et F || 27 diligunt α || 30 quod facit G tuit, senex pater puellae de se fidem promisit integram 'quid uxor peccet aut faciat, in manu mea non est, quantum ad me pertinet: in neutra re uobis difficultas a me

- 670 crit'. 48 QVEM IPSE NEGLEXIT PATER EGO ALAM prospicit cogi se Pamphilus, ut puerum tollat. hanc reperit causam, 5 quod puerum ipsa mater neglexerit ex eo, quod celare par-
- 672 tum uoluerit. 50 PRODEMVS QVAESO hic nous suspicione Pamphili pater ducitur, ut adulescentem credat amare meretricem et hac causa nolle <re>ducere uxorem. ideo
- 674 adiecit 52 NAM COGIS EA QVAE NOLO VT PRAESENTE HOC 10 LOQVAR. et est inuectio, per quam coniecturalia argumenta colligit, quod hac causa uxorem nollet reducere, quod diligat meretricem. scilicet a summo ad imum argumenta colligit, quod primum dixit propter matrem nolle (re)ducere uxorem, et ea causa sublata est, siquidem promisit illa se 15 rus discessuram. nunc aliam reperit causam, quod puer clam eo natus est. ergo colligit uanas suspiciones. et causae quidem mutantur, et esse illam potiorem, quod amicam meretricem diligat. sed iungitur cum castigatione correctio, quod diu permiserat pater amare meretricem, quod 20 iam credebatur esse correctus, dum uxorem duxerat. deinde
- 689 obiurgatio opponitur 67 NVNC ANIMVM RVRSVM AD MERE-TRICEM INDVXTI TVVM. sensit, quod adeo uxor discessit de domo, nullae cum causae fuerant, nisi quia maritum sen-
- 694 serit meretricem diligere et idcirco discesserit. 72 DABO 25 IVS IVRANDVM NIHIL ESSE ISTORVM MIHI circumuentus adulescens argumentis solo iureiurando uult se ipse purgare.
- 705 83 CVM MIHI SIT IN EA RE ADIVTRIX quae et ipsa
- 710 dixerat (III 3, 40) 'continuo puer exponetur'. 88 Non FACILE ISTAE FERVNT numquam mulieres aequo animo ferunt 30

3 neutra in re $F(Ter.) \parallel 4$ IPSE] ipsa legit Eugr., cf. schol. $\parallel$ 9 reducere W.; sic et infra $\parallel$ 11 per quam W.: quamquam codd.; qua Westerh. $\parallel$ 14 quod] nam $\alpha \mid$ ducere post uxorem $\alpha \parallel$ 16 reperit aliam $\alpha \mid$ puer — est] partum celauit $\alpha \parallel$ 18 potius $\alpha \parallel$ 19 diligit $\alpha \parallel$ 20 promiserat (-it F) codd., corr. W. $\parallel$ 22 EVESVM om. G $\parallel$ 24 senserit W.: -rat codd. $\parallel$ 27 iuramento se uult $\alpha \parallel$ 29 puer non est Ter. $\mid$ exponitur codd. $\parallel$ 30 numquam — maritorum] quia mulieres numquam uolunt a maritis nisi se amari α

- 711 amicas maritorum. 89 PROPTERES HAEC IRS EST MENdacio pater puellae probat et fingit sibi hoc suam uxorem
- 717 dixisse. 95 OREMVS ACCUSEMUS GRAVIUS DENIQUE MINITE-MUR persuadet pater Pamphili, senex uti conueniat meretricem ac primo roget accuset, deinde (de) praeterito [uel 5 futuro] minitetur, denique de futuro, ne recipiat Pamphilum.

V.

1.

- 727 1 NON HOC DE NIHILO EST QVOD LACHES NVNC ME CON-VENTAM ESSE EXPETIT haec scaena mixta est, nam et controuersiae speciem tenet et deliberatiuae. controuersia in hoc est, quod rea fit iniuriarum ex hoc, quod Pamphilum 10 recipiat, meretrix, posteaquam duxit uxorem. conjecturalis est causa: negat enim factum, sed quoniam argumenta deficiunt, fides efficitur per genera testimonii ac primum per iusiurandum, deiude per fidem tormentorum, nam seruus promittitur in tormenta. quibus rebus cum purgata 15 meretrix fuerit, persuadetur ei, uti ad matrem pergat et hoc idem iusiurandum illis det ac fidem faciat se post uxo-729 rem ductam Pamphilum non recepisse. — 3 VIDENDVM EST NE MINVS PROPTER IRAM IMPETREM QVAM POSSIM temperat iracundiam suam senex, ne minus impetret a meretrice, 20 735 quam uult, dum uehementer irascitur. — 9 NE NOMEN MIHI QVAESTVS OBSTET etiam ipsa uehementer timeo, ne quod
- meretrix dicor impedimento sit commodis meis nec male audiam ex uocabulo. facile autem tutor et defendo mores
- 738 meos. 12 qvo magis res omnes cavrivs ne temere FA-25 CIAM CVRO quoniam ego ea aetate sum, ut peccato non dem locum, id diligenter curo, ne aliquid temere faciam. —

2 (et) suam $F \parallel 5$ accuset (et) codd.; fort. et acc- | de add. W. | uel futuro secl. Schoell || 7 me nunc $F \parallel 8$ et om. $G \alpha \parallel 10$ fit] sit $G \alpha \parallel 14$ (ac) deinde $\beta \parallel 16$ pergat (iurandi gratia) $\alpha \parallel 17$ illis om. $F \parallel 19$ PROPTER IRAM et temperat uult (praeter a meretrice) om. $G \parallel 23$ nec] hoc est ut F

- 740 14 INSCITVM OFFERRE INIVRIAM TIBI INMERENTI INIQVVM EST iniustum ualde est non merenti tibi iniuriam inferre, si effeceris, quod conucnit bonas facere. 'inscitum' autem po-
- 742 situm hic inscium. 16 NAM QVI POST FACTAM INIVRIAM SE EXPURGET PARVM MIHI PROSIT non enim commodum prae- 5 stat, qui post iniuriam factam purgat. accusatio ipsa sic
- 743 proponitur 17 MEVM RECEPISTI FILIVM AD TE PAMPHILVM. et cum illa continuo negare uellet, hic, quia non accusantis tantum personam tenet sed persuadere cupientis ne admittat, adiecit illud, quod diu permissum sit Pamphilo, 10 ut ad meretricem pergeret, nunc iam, uxorem quod habeat,
- 747 submouendus sit ab hac consuetudine. 21 qvis AIT HOC iam negantis est, quod intentato crimini quaeritur testis. sed cum dictus est auctor, adiecit argumentum ad probationem, quod filiam abduxit suam, quod puerum ob eam 15 rem clam natum uoluit extinguere. purgationem illam sumit, ut dixi, primum iureiurando, quam rem pollicetur
- 750 24 Alivd si scirem qvi firmare meam apvt vos possem fidem
- 753 SANCTIVS QVAM IVS IVRANDVM. 27 SED SCIN QVOD VOLO
- 754 POTIVS FACIAS hic iam deliberatiuae imago est. 28 EAS 80
  AD MVLIERES HVC INTRO ATQVE ISTVC IVSIVRANDVM ILLIS POLLICEARE promittit quidem illa et commemorat, quantam hic beniuolentiam faciat, cum alia meretrix hoc omnino non faceret, ut de tali causa nuptae mulieri se ostenderet, ut ad nuptam ueniret ea, quae amica quondam fuerat, 25 et iuraret se non recepisse uirum post nuptias, quia turpis
  766 esset apud nuptam meretricis ista purgatio. — 40 qVALIS SIM AMICVS AVT QVID POSSIM POTIVS QVAM INIMICVS PERI-CVLVM NE FACIAS unum te moneo, ut temptes potius qualis amicus sim, non qualis inimicus:

2 immerenti $G \mid$ inferre iniuriam $\alpha \parallel 5$ purget $G \parallel 7$ receptas $F(Ter.) \parallel 12$ ab] in $G \parallel 13$ intemptato codd. $\parallel 15$ adduxit $G \alpha \parallel 17$ dixi W.: -it codd. $\mid \langle ex \rangle$ iureiurando $\alpha \mid$ pollicetur W.: -citus codd. $\mid 19$ potius uolo $G \mid 20$ deliberatiuae Goetz: -tiua (add. illa F) codd. $\parallel 22$ magnam faciens beniuolentiam $\alpha \parallel 27$ esset W.: est codd. $\parallel 28$ INIMICVS om. $G \parallel 30$ siem F, si G

Digitized by Google

2.

- 767 1 NIHIL APVD ME TIBI DEFIERI PATIAR prima pars huius scaenae orationem tenet, ut nutrix puerum diligenter nutriat et alat, postrema pars superioris controuersiae partem minimam. licet fidem fecerit patri Pamphili meretrix promisso iureiurando, acrior puellae pater negat iuranti s credi oportere meretrici. qua fide pe dita meretrix pollicetur tormenta de seruis. ita fit uerisimile admissum Pam-768 philum omnino non esse. — 2 QVIN QVOD OPVS EST BENIGNE
- PRAEBEATVR hoc enim gratum est, si quid benigne prae-
- 780 betur. 14 SIN AVTEM EST OB EAM REM IRATVS GNATVS 10 QVOD PEPERIT VXOR CLAM OMNI genere dicit errorem esse sublatum. si enim ideo discessit uxor, quod suspicio est Pamphilum ad meretricem commeare, haec apud illas purgauit; sin uero ideo est iratus Pamphilus, quod clam peperit uxor, leuis causa est, quapropter discidium esse non po- 15
- 789 terit. 23 NAM NVPTA MERETRICI HOSTIS EST A VIRO VBI SEGREGATA EST quamdiu enim cum uiro est, potest intelligi uirum cum alia non esse; nunc autem, cum discessio a uiro facta est, meretrix continuo amari suspicatur a uiro.

3.

799 1 EDEPOL NE MEAM ERVS ESSE OPERAM DEPUTAT PARVI 20 PRETII NUNC Parmeno redit, qui missus in arcem fuerat, uti amicum conueniret, qui nullus fuerat, sed ut in praesentia domo discederet, ne uocem parturientis audiret. uidet autem nunc de domo uxoris Pamphili exire meretricem. quae cum esset ingressa, ut se purgaret, in digito eius 25

2 huius om. $G \parallel 5$ pater puellae $\alpha \parallel 6$ meretrix] illa (post pollicetur) $\alpha \parallel 8$ Est] sit $F \parallel 9$ si quid Schoell: sed quod codd. $\parallel$ 10 Est om. $G \parallel 14$ est om. $G \parallel 13$ (exequitur itaque uarias causas, propter quas, quia uanae uel> leues sunt, discidium esse non poterit $\alpha \parallel 17$ quamdiu — a uiro] in mutua mariti et uxoris societate non est mala suspicio, sed in eorum discessione aut haec meretrix aut ille adulter iudicatur $\alpha \parallel 18$ discessio $W. (cf. \alpha)$: discessisset codd. $\parallel 21$ erat $\alpha \parallel 23$ ne post parturientis α

Donati comm. rec. Wessner. III 1.

anulus est cognitus, quem uitiatae Pamphilus puellae rapuerat et meretrici dono dederat. quem cum cognouissent, respondit a Pamphilo sibi donatum, cognitumque est, quod esset uitiator. nunc igitur egressa Parmenonem ad Pamphilum

- 816 mittit, ipsa autom quid actum sit narrat. 18 grantam 5 OBTVLI ADVENTV MEO LAETITIAM narratio haec est et intus
- 822 actorum et gestorum antea. 24 NAM MEMINI ANTE MENSES DECEM ex quo enim compressa est uirgo, decem menses sunt, ut iure partus hic factus sit decem mensium. —
- 826 28 ILLE ALIAS RES AGERE SE SIMVLARE quod pudor esset 10
- 828 meretrici amatorcm de stupro aliqua confiteri. 30 NESCIO QVAM COMPRESSISSE ne amore hoc apud meretricem fecisse
- 829 uideatur, 'nescio quam' dixit. 31 DVM LVCTATVR quo loco
- 835 positum tale uerbum est, notandum. 37 vr qvisqvam (AMATOR NVPTIIS LAETETVR ut quisquam) amatorum gaudeat 15
- 838 nuptiis. 40 INCOMMODE MIHI EVENIT NUPTIIS FACTUM FA-TEOR maximum incommodum accepi, quod Pamphilus duxit uxorem, confiteor; sed non mei meriti est, quod deserta sum, unde ferenda haec sunt incommoda, quae ex eo multa commoda percepi. 50

4.

- 841 1 VIDE MI PARMENO VT HAEC CERTA ET CLARA ATTV-LERIS uotorum iste metus est, ut, cum nuntiantur ea quae uehementer cupimus, parum credibilia esse uideantur, dum metuimus. ideo saepius quaerit et ut confirmatum fieret, 844 nuntii ordinem repetit, cum dicit 4 MANE DVM SODES.....
- 844 nuntil ordinem repetit, cum dicit 4 MANE DVM SODES ... 25 SIC TE DIXISSE OPINOR INVENISSE MYRRINAM BACCHIDEM ANVLVM SVVM HABERE. quibus rebus confirmatis rursus ex-

1 uitiator $\alpha \parallel 2$ quem — cognouissent] quaesitum unde esset $F \parallel 9$ ut] et $\beta \mid$ hic partus $\alpha \parallel 12$ fecisse W.: fuisse codd. $\parallel$ 13 quo W.: quod codd. $\parallel 15$ AMATOR — quisquam add. W. $\mid$ amatorum post 16 nuptiis $G \parallel 16$ factis F^1 , satis $G \parallel 19$ sunt $\langle \mini \rangle ? \parallel 21$ Parmeno $\langle etiam \text{ sodes} \rangle$ Ter. $\parallel 22$ iste metus W.: ista (scaena add. G) metuens codd. $\mid$ ut W.: et codd. $\parallel 23$ uidentur $\alpha \parallel 24$ ut om. $G \parallel 26 \langle \text{apud} \rangle$ bacchidem $\alpha \parallel 27$ HABERE om. $G \mid$ confirmatus β

- 848/51 ultat gaudio 8 QVIS ME EST FORTWNATIOR. --- 11 NAM NEQVE IN NVNTIO NEQVE IN ME IPSO BONI TIBI QVID SIT SCIO nuntiabat haec esse gaudii guidem seruus, inventum anulum a Myrrina; nesciebat autem illud, quod Pamphilo illa
  - 859 sublata suspicio est, qua puerum credebat alienum. 19 vr 5 VOLVPTATI OBITVS SERMO ADVENTVS TVVS singula sunt. et est sensus: ut uoluptati sit sermo tuus et obitus tuus et aduentus tuus. 'obitus' autem accessus est ab eo quod
  - 863 est obeo. 23 EAM QVOD NOSSEM VIDERAM hoc est: non 864 sic uideram, ut nossem. - 24 DIC VERVM meretrices formae 10

  - 865 certum habere iudicium (scit): id(eo) exigit ueritatem. 25 NVM QVID SVBOLET metuit, ne pater audiuerit aut suspi-
  - 866 cetur aliquid de compressu. 26 VT IN COMOEDIIS OMNES OMNIA VBI RESCISCINT quasi haec comoedia non sit: constat enim in comoediis in postrema parte personas plurimas 15 poni omnes quae agunt, sic errorem solui et ab omnibus
  - 870 cuncta cognosci. 30 IVRE IVRANDO MYRRINA SE FIDEM HA-BVISSE ut facilius, inquit, credi possit celare senem, finxit iam Myrrinam iratam non esse, quod crediderit iureiurando, quod
  - 875 eao post nuptias non receperim. 35 EGO HVNC AB ORCO* 20 MORTVVM quoniam dixerat huic Pamphilus (cf. v. 12-13) 'ego Parmenonem sine munere dimittam, qui me ab orco mortuum liberauit?', secum quasi haec cogitans loquitur, 878 quemadmodum eum ab orco liberauerit. — 38 AN TEMERE QVICQVAM PARMENONEM PRAETEREAT QVOD FACTO VSVS SIET 25 ego potius, inquit, scio non aliquid posse praeterire, quod

 α^* [20] id est a Plutone, qui est deus inferni.

4 nescit $F \mid$ autem om. $G \mid$ illud (esse gaudii) $F \mid$ pamphili $G \parallel 6$ oburvs — uoluptati om. $G \parallel 7$ et bis om. $\alpha \parallel 8$ tuus om. $\beta \mid$ abscessus $\alpha \mid$ est ab eo om. $\beta \parallel 9$ obeo (et obire) G, ab eo (is ire) $F \mid \text{nosse } G \alpha \mid \text{uiderem } \alpha \ (sic \ et \ infra) \parallel 10 \ \text{me-}$ retrices W.: -ce (a mer-F) codd. || 11 scit add. Schoell (cf. Don.) | ideo W. (nisi id retin.) | exegit $G \mid$ ueritatem W.: caritatem codd. (cf. p. 277, 12) || 18 senex $F \mid$ 19 etiam $F \mid$ 21 мовтуум] liberaui (post dixerat β) add. codd. | quoniam — liberauit] hic Pamphi-(post dialet p) due to be (pamphili add V) et α | huic W: hic codd. || 23 loquitur (ut querat) $F \parallel 24$ liberauerit W: -rat codd. || 25 (opus) siet usus $G \parallel 26$ potius (ego) codd.

292 EVGRAPHI COMMENTVM - HECYRA V 4, 38-39

necesse est fieri, hoc. est quod interdum non temere praetereat quod habet faciendi potestatem (et) necessitatem. —

-----

879 39 PLVS HODIE BONI FECI IMPRVDENS QVAM SCIENS ANTE HVNC DIEM in nuntio, cuius causas nescio, plus hodie praestiti ignorans, quam aliquando profui sciens.

2 et add. W. || 3 BONI] beneficii codd. (gloss.)

EVGRAPHI COMMENTVM ADELPHORVM

$\beta \begin{cases} \mathbf{A} = \text{cod. Ambros. H 75 inf. s. X: prol.} \\ G = \text{cod. Sangall. 860 s. XV.} \end{cases}$
$\alpha \begin{cases} B = \text{cod. Vatic. Basilic. 19 H. s. X: prol.} \\ V = \text{cod. Lefd. Voss. lat. Q. 36 s. X.} \\ S = \text{cod. Paris. lat. 16285 s. X: III 5, 4.} \\ P = \text{cod. Paris. lat. 7520 s. XI : I 1, 44 fin.} \end{cases}$
$ \begin{array}{c} \beta = \text{consensus codicum } A G \\ \alpha = \ , \ , \ BVSP \end{array} \right\} \begin{array}{c} \text{aut omnium aut eorum qui} \\ \text{exstant.} \end{array} $
Faernus = editio P. Victorii cum emendationibus G. Faerni Veneta 1561
Lindenbr Frid. Lindenbrogii Francofurt. 1623.
Westerh. = A. G. Westerhovii Hagana 1726.
Zeune = I. C. Zeunii Lipsiensis 1774.
Westerh. = ", A. G. Westerhovii Hagana 1726. Zeune = ", I. C. Zeunii Lipsiensis 1774. Klotz = ", R. Klotzii Lipsiensis 1840.
W. = Wessner.
* * * * <i>lacuna</i> .

Litteris inclinatis indicavi quae in sola rec. β exstant.

ADELPHOE

PROLOGVS

1 **1** POSTOVAM POETA SENSIT SCRIPTVRAM SVAM AB INI-QVIS OBSERVARI eadem consuetudo prologi semel signata apud Terentium perseuerat, uti magis maledictis aduersarii respondeat quam quae sunt prologorum officia compleat. 'postquam ergo poeta sensit ab iniquis obseruari' ab ad- 5 3 uersariis, hoc est a Luscio Lanuino. - 3 IN PEIOREM PAR-TEM QVAM ACTVRI SVMVS animaduertit iniquos suos aliter rapere quod dictum a Terentio est. id est quam nos acturi 4 sumus comoediam. - 4 INDICIO DE SE IPSE ERIT ipse de se uoluit indicium dare, uti uos iudices esse possitis, an 10 9 id quod fecit laudandum sit an uituperandum. — 9 in PRIMA FABVLA hoc est: in prima parte fabulae, ut Virgilius (Aen. IX 244) 'uidimus obscuris primam sub uallibus urbem'. dixi in alia comoedia et magis in Andria hanc fuisse consuetudinem poetis Latinis, uti crimen non esset aliquid 15 de Graeco transferre in Latinum, uerum illud esse criminis, (si) simul alteram contingeret uel si id diceret, quod iam a Latino fuisset expressum. ergo quod adulescens quidam meretricem eripit, de comoedia tractum uidetur, quae iam. cum Graeca fuisset, a Latino translata est. sed haec pars 20 comoediae praetermissa est, ubi adulescens lenoni eripit meretricem. quod si ita est, ut ille, qui transtulit, apud

8 aduersariis $\alpha \parallel 4$ quam quae] neque $\alpha \mid \langle \text{quae} \rangle$ compleat $\alpha \parallel 8$ est ante a $\alpha \parallel 10$ uoluit de se $\alpha \mid \text{an post facit } \alpha \parallel 11$ fecit Goetz: facit codd. $\mid \text{an} \rceil$ aut $\beta \parallel 14$ aliis comoediis Faernus $\parallel 17$ si simul alteram Schoell (coll. p. 3, 22): simulata α , simutata $\beta \mid \text{contingere (ex- ret V) } \alpha \mid \text{diceret Faernus: -retur codd. } \parallel 22$ transtulerit $\alpha \mid \text{apud} \rceil$ aliam α

comoediam Graecam hanc partem reliquerit, non uidetur a Terentio ullum crimen admissum, si id transtulit, quod 12 apud Graecos integrum manebat. ideo adiecit 12 EANDEM NOS ACTVRI SVMVS NOVAM, ut non iam sit hoc furtum, quod non a Latino dictum est, sed potius reprehensus hic s locus est, qui est per neglegentiam praetermissus.* alia subinde proponitur quaestio, quod maledici homines frequentissime dicant Terentium adjuuari a nobilibus et ingenio multorum comoedias eum scribere: erat enim opinio, quod a Laelio et Scipione et a Seruilio adiuuaretur. sed hoc crimen 10 ad gloriam reuocat et confitetur satis laudabile esse se 20 guidem talibus uiris placere. --- 20 QVORVM OPERA IN BELLO hic Scipio est Africanus, IN OTIO Laelius sapientissimus atque iustissimus, in negotio uel Philus uel Seruilius, ut diximus, quorum opera unusquisque 'suo in tempore' in 15 necessitatibus suis usus est sine aliqua eorum superbia. ita maxima gratia his omnibus debetur, ut potentes uiri sunt, quibus placere maximae laudis est. deinde subiungit, cur officium suum non compleat, ut argumentum narret, quod senes primi ueniant argumenti continentes exposi- 20 24 tionem, et breuiter postulat audientiam 24 FACITE AEQVA-NIMITAS hoc est acquus animus postea ad scribendvm

AVGEAT INDVSTRIAM.

 α^* [6] 'reprehensus' autem interdum significat iterum prehensus.

I.

1.

26 1 STORAX NON REDIT HAC NOCTE A CENA AESCHINVS uidetur hic, quanta cura sit de filio cogitare, deinde altera, an 25

3 integrum] intactum $\alpha \parallel 4$ hoc sit $\alpha \parallel 5$ quod] quia $\alpha \parallel 8$ nobilioribus $\alpha \parallel 9$ eum Schoell: eius codd. $\parallel 11$ laudabile satis $\alpha \parallel 12$ uiris talibus $\alpha \parallel 13$ africanus est $\alpha \parallel 15$ suo quisque (pro in) tempore ante quorum $\alpha \parallel 16$ usus est ante in $\alpha \parallel 19$ non B, hic om. rell. $\mid \langle \text{non} \rangle$ narret $AVS \parallel 20 \langle \text{qui} \rangle$ primi uenient et continent $\alpha \parallel 22$ aequos animos $\langle \text{ut habeatis} \rangle \alpha$

filii metu an amore sint gubernandi. ac primo conquisitio est et interrogatio praecedens, quae duplex duplici sensu intelligi potest. nam nomen serui cum dixisset, possumus intelligere, quod non responderit, et ex hoc compererit, quod non reuersus sit filius, ut pronuntiemus per confirmationem 'non rediit hac nocte Aeschinus neque seruulorum quisquam, qui aduersum ierant'. rursus pronuntiatio altera esse potest, tamquam seruus Storax uocatus responderit et ipsum interroget 'non rediit hac nocte Aeschinus?'

- 28 eiusque consensu, quod non redierit, ingressus sit. 3 PRO- 10 FECTO HOC VERE DICVNT sine dubio uerum est quod commemorant. — SI ABSIS VSPIAM AVT IBI SI CESSES (Si) alicubi otiosus uiuas, melius est, ut eadem tibi eueniant quae dicit uxor irata et de te cogitat, quam illa quae de te cogitant parentes propitii, hoc est sancti et religiosi^{*}. — 15
- 31 6 SI CESSES (si) aliculi amoris causa otiosus sis uel quiescas, uxor cogitat aut te amari aut te amare, quae animo coniugali de marito suspicatur. et haec cogitatio coniugis est, at
- 35 ucro patris illa 10 EGO QVIA NON REDIIT FILIVS QVAE COGITO
- 36 ET QVIBVS NVNC SOLLICITOR REBVS. 11 NE AVT ILLE ALSE- 20 RIT* ne frigore forte graui affectus sit. deinde thesis, quod
- 39/40 dicit 14 QVOD SIT CARIVS QVAM EST IPSE SIBI. 15 AT EX ME HIC NATVS NON EST SED EX FRATRE quod supra prologus nuntiauit, quod argumenti partem senes, qui primi sunt, explicabunt. nam docet, quod hic adulescens in 25 43 adoptionem sibi a fratre sit datus. — 18 ET QVOD FOR-
  - TVNATVM ISTI PVTANT VXOREM 'isti' qui duxerunt.
    - $\alpha^*[15]$ timent, ne absentibus filiis aliquid mali eueniat (cf. Schlee). dehinc a generali ad speciale transit. [frigent. *[21] id est mortuus sit (cf. Bruns et Schlee), quia morientes

4 responderit sc. seruus | comperent (sc. Micio) Schopen: coeperit codd. || 6 reuersus Lindenbr.: -surus codd. || 9 interroget] sc. Micio || 12 IBI] ubi G | si add. W. | (id est) alicubi $\alpha \parallel$ 18 ut — quae] tibi euenire quod $\alpha \parallel$ 14 uxor irata post cogitat $\alpha \parallel$ 15 id est $\alpha \mid \langle ut \rangle$ sancti G; et? || 16 si add. W. || 17 quae (utique) animo — suspicatur (quod alteram amet ac illi sit soli bene) ante 15 parentes $\alpha \parallel$ 18 haec ante 17 cogitat codd., transp. W. || 19 redit α

- 50 25 ILLE VT ITIDEM CONTRA ME HABEAT FACIO SEDVLO CLEmentia el indulgentia mea facio, ut et ille diligat pariter. —
- 51 26 NON NECESSE HABEO OMNIA PRO MEO IVRE AGERE IUS enim patris est peccata corrigere filiorum. at hic per indulgentiam dixit non necessario sibi hoc incumbere, ut omnia 5 peccata corrigat, sed aliquid de iure proprio obliuiscatur. ---
- 52 27 POSTREMO ALII CLANCVLVM PATRES QVAE FACIVNT ... EA NE ME CELET CONSVEFECI (FILIVM consuefeci), inquit, filium non me celare ea, quae alii faciunt patribus nescientibus. deinde iam thesis illa supponitur, uti non metu sed melius 10
- 58 amore liberi teneantur: 33 PVDORE inquit ET LIBERALITATE 64 LIBEROS RETINERE SATIVS ESSE CREDO OVAM METV. - 39 NI-
- MIVM IPSE DVRVS EST PRAETER AEQVVM ET BONVM hic sermo magis ex persona Demeae accipiendus est, ut non Micio de fratre dixerit quod durus sit, (sed) potius Demea com- 15 motus, quod durus semper appellatus sit, magis hunc Micionem durum dicat praeter aequum et bonum, quod, dum clementiam custodit circa filium nimiam, sic eum in peccata prouocet, quod est quasi quoddam duritiae genus, non sentire quid criminis sit, quid ad decus 20
- 65 perueniat. 40 ET ERRAT LONGE MEA OVIDEM SENTENTIA -QVI IMPERIVM GRAVIVS CREDAT AVT STABILIVS VI QVOD FIT et multum quidem, sicut sentio, errat Demea, quod credit hoc grauius esse imperium et magis stabile quod ui connoc granus esse imperium et mains sauote quod un conficitur, quam illud quod per amicitiam copulatur. ut 25 illud est Sallustii (Iug. 10, 4) 'non thesauri neque exercitus praesidia regni sunt, sed amici, quos neque armis
  69 parare neque pretio quisquam possit'. — 44 MALO CO-ACTVS QVI SVVM OFFICIVM (FACIT) ut ostendat non rectum esse imperium id quod (ui) comparatur, quam illud 30

1 item Ter. || 2 ille $\langle me \rangle$? || 8 FILIVM consuefeci add. W. || 11 liberi ante amore α , om. G | teneant G || 14 Micio] mihi hoc G || 15 sed add. W. || 16 $\langle qui \rangle$ mitionem α || 17 dicat durum α || 18 nimiam ante circa α || 19 quasi om. G | duritiae] durum G || 20 $\langle de \rangle decus \alpha$ || 21 pertineat? | mea post sententia G || 24 hoc] id α | et imperium G || 27 sed] uerum α (Sall.) | armis cogere neque auro parare queas Sall. || 28 $\langle comparare \rangle$ quiquam pos-sunt α || 30 ui add. Lindenbr.

quod amicitia adiungitur, quandoquidem quod oportet $\langle et \rangle$ ex persona sua est, id efficit non uoluntate, non sponte, sed ui coactus. sed mala tam diu ista $\langle non \rangle$ efficit, quamdiu intelligit sciri posse, si aliter fecerit; ergo interim pauet et prospicit. sin autem sperat clam futurum esse quod facit, 5 reuertitur ad ingenium, uti male faciat. at uero ille, qui ex animo facit, ex beneficio uictus, non ex terrore compulsus uult multam referre gratiam bene meritis; licet ita praesens sit, licet absens sit, id ex animo facit semper ac complet ea quae recta sunt. hoc ergo ad patres potius 10 pertinet, uti filii quod faciunt recte sua sponte faciant, non alieno metu atque terrore, quippe cum intersit inter dominum atque patrem: nam pater lenitate, dominus honoratur metu.

2.

- 81 1 HEM OPPORTVNE iracundi hominis continuo pro-15 nuntiata sententia est, qui salutatus resalutare noluit, cum et supra dixisset (I 1, 55-56) 'saluum te aduenire, Demea, gaudemus'. et hic, quod frequenter dixi, domo discedente quasi quaedam uidebatur esse profectio, ideo 'saluum te 82 aduenire gaudemus' dicit. — 2 ROGAS ME NO(BI)S VBI 20
- 82 aduenire gaudemus' dicit. 2 ROGAS ME NO(BI)S VBI 20 AESCHINVS SIET QVID TRISTIS EGO SIM interrogas me, quid ego tristis sim, cum Aeschinum filium non habemus? deinde
- 84 sumpsit generalem accusationem 4 QVEM NEQVE PVDET QVICQVAM NEC METVIT QVEMQVAM NEC LEGEM PVTAT TENERE SE VLLAM. quoniam accusatores constat semper de praete- 25 ritis fidem facere, sicut et crimen apponere, apponit hoc
- 86 6 NAM ILLA Q. A. H. F. S. O. M. Q. DESIGNAVIT. designare proprie dicitur aliquid signatum legibus rumpere. deinde

1 quod 1. om. G | adiungit (iungit G) codd. | qm̃ (= quoniam) quidem codd. (recte?) | et add. W. || 3 non add. W. || 4 scire G, corr. W. || 9 ex] ei G || 10 hoc ergo] hic incipit cod. P || 13 lenitate] uoluntate Goetz | honoratur metu] metu ualet α || 16 qui] q) G || 20 ME] ne G || 24 se tenere G || 25 VLAM -27 M. Q. om. VS || 26 sic P | apponere $\langle \text{consuerunt} \rangle P || 27$ NAM - DESIGNAVIT om. G | dissign- α positio ipsa est criminis, sed per augmentum. nam cum lenonis domum uel cellam potius adulescens esset ingressus, 88 ut meretricem abduceret, hic exaggerans dicit 8 FORES 89 EFFREGIT ATQVE IN AEDES IRRVIT ALIENAS; 9 IPSVM DOMI-90 NVM appellauit lenonem, deinde meretricem 10 MVLIEREM 5 dixit. et hoc quasi criminis genus probauit a testibus, quod 91 11 OMNES CLAMANT INDIGNISSIME FACTVM quod sibi multa dixerint et quod opinione apud populum turpi sit collocatus. deinde adiecit comparationem, quod facilius uita possit deprehendi ex hoc, quia eius frater ruri det operam ne- 10 sciens, quod eadem meretrix ipsi adulescenti rapta sit. sed omnis conclusio accusationis in Miciouem, qui eius pater est, retorquetur, quod ipse filium corruperit lenitate. —

- 98 18 HOMINE IMPERITO NVMQVAM QVICQVAM INIVSTIVS defensionem parans ab ea parte coepit, quae obiurgationem 15 tenet, quia imperitus homo satis semper iniustus est: nihil enim credit rectum, nisi quod ipse fecit. parat autem defensionem adulescentiae sciens meretricem raptam. quod
- 101 uero dixit 21 NON EST FLAGITIVM MIHI CREDE ADVLE-SCENTVLVM SCORTARI NEQVE POTARE NEQVE FORES EFFRINGERE 20
- 104 (****). 24 TV (NVNC) TIBI AD LAVDEM DVCIS QVOD TVNC FECISTI INOPIA tu credis hodie esse gloriosum, quod tunc propter inopiam fecisti: non enim est laus ibi esse integrum tibi, ubi nullus est amicus, qui aut conetur uel possit cor-
- 110 rumpere. **30** ALIENIORE AETATE POST FACIET TAMEN actate, 25 quae esset aliena, hoc est post adulescentiam. deinde dum molestiam scnis uideret accusantis, quo eius iracundiam sedare posset, dicit omnem sumptum filio a se subministrari et sibi iam in adoptionem filium traditum, unde suam curam circa illum esse debere. at ille negat optime consulere, 30 quod natura pater non sit ei: illum enim consilio dicit esse

2 esset] fuisset $\alpha \parallel 5$ lenonem appellauit $\alpha \parallel 8$ dixerint W.: -runt $G \parallel 13$ retorquetur (et transfertur (-feretur VS)) $\alpha \parallel$ 15 coepit (inc- VS) parte $\alpha \parallel 17$ fecerit G (recte?) $\parallel 21$ lac. sign. W. $\parallel 32$ est laus $\alpha \parallel 24$ nullus — corrumpere] non est possibilitas corrumpendi $\alpha \parallel 31$ (Tu) natura pater $\alpha \mid$ illum enim W.: ille G

patrem. ut Sallustius dicit (Catil. 6, 6) 'curae similitudine patres appellabantur'. postremo concludit, quod iam ueluti repetat filium, quem dedisset, ut iam de ipso cogitat, hac re territus discedit senex, cum iracundia tamen conqueritur, quod omnino alienus non sit a filio ac propterea co- 5 141 gatur de eo cogitare. - 61 NEC NIHIL* NEQVE OMNIA HAEC SVNT QVAE DICIT non omnino, quod dicit, nihil est etiam, non tamen omnia, quae dicit, uera sunt. namque (non) nihil haec molesta sunt. sed causam cumulare aegritudinis nolui, si etiam me irasci dicerem, tali erao natura homo 10 est. aui etsi placetur, tamen irasci non desinat, si erao adiuuetur eius iracundia, pro certo fiet insania. nunc redit ad aestimationem an uere Aeschinus peccauerit. quod meretrices universas dilexerit, quod omnibus dederit, quod iam paene taedio meretricum promiserit se uxorem csse ductu- 15 rum, unde iam adulescentiae temperatam uim credebat, nunc autem quasi ad meretricum amores uidetur esse reuocatus. auia nescit pater, auod non sibi meretricem rapuerit sed fratri.

 α^* [5] per litoten aliquid (cf. Bruns et Schlee).

II.

1.

 155 1 OBSECRO POPVLARES FERTE MISERO ATQVE INNOCENTI AVXILIVM haec scaena uim concertationis tenet sine ulla 20 specie controuersiae: tantum in dictis quaedam qualitas continetur. [hoc nomen significat de populo, socios, eiusdem
 156 condicionis.] — 2 OTIOSE NUNCIAM HIC CONSISTE hoc intelligendum ad mulierem dici, quae sublata est, ut secure
 157 et otiose consistat. denique adiecit 3 QVID RESPECTAS NIHIL 25

2 conclusit $G \parallel 8$ non add. W. $\parallel 9$ sed — insania] sed simulate ago, quia, si fratris iracundiam iuuarem, protinus insaniret $\alpha \parallel 10 \langle iam \rangle$ me $G \mid homo W$.: $\widetilde{eo} G \parallel 11$ qui Schoell: quia $G \parallel 12$ nunc redit W. (duce Lindenbr.): nam credit (redit α) codd. $\parallel 20$ uim om. $G \parallel 21$ controuersià $G \parallel 22$ hoc — condicionis seel. W. (interpol. ex Phorm. I 1, 1) | significat om. $G \parallel 24$ dici ad mulierem $\alpha \parallel 25$ respicias GPV

302 EVGRAPHI COMMENTVM

PERICLI EST NUMQUAM DUM EGO ADERO HIC TE TANGET. — 158/59 4 EGO ISTAM INVITIS OMNIBUS eriviam uel tangam. — 5 ITERVM

- VT VAPVLET Supra enim, cum meretrix raperetur, leno
  - 160 uapulauit. $\hat{\mathbf{6}}$ NE TE IGNARVM FVISSE DICAS* MEORVM MORVM ne facile te defendas, quod ignarus fueris meae 5 consuetudinis. breuiter mores suos ostendit et consuetudinem liberalem, multa mala dicendo cum nomine, quod sibi esset
  - 161 inditum ex officio suo: 7 LENO inquit EGO SVM. sed cum audisset Aeschinus, illud potius intellexit, quod leno facilis esset, qui plagis ac uerberibus subiceretur; (nam) magis 10 ad contemptum hoc nomen audiuit. ideo adiecit leno AT
  - 162 ITA VT VSQVAM FVIT FIDE QVISQVAM OPTIMA. 8 TV QVOD TE POSTERIVS PVRGES HANC MIHI INIVRIAM NOLLE FACTAM tu posterius fortasse sic te purgare incipies, quod nolles mihi
  - 163 fecisse iniuriam. 9 EGO HVIVS NON FACIAM intelligen- 16 dum est, quod quasi de ueste floccum carpserit modicumque abstulerit et sic intendens dixerit 'huius non faciam', hoc est: nec huius paruuli te faciam, ac propterea: contemnam et despiciam, ac meum ius polius persequar. —
  - 164 10 NEQVE TV VERBIS SOLVES VMQVAM QVOD MIHI RE MALE 20 FECERIS (quod) tu mihi re ipsa ac ueritate noces, num-165 quam hoc uerbis solues. — 11 IVS IVRANDVM DABITVR IN-
  - 165 quam hoc uerbis solues. 11 IVS IVRANDVM DABITVR IN-DIGNVM TE ESSE INIVRIA HAC quemadmodum sponsio fieri solet ante iudicium, ita hic dixit: ius iurandum dabitur, quod indignus fueris, qui hanc iniuriam mihi faceres, licet 25
  - 167 ego dignus sum, quod acceperim. 13 ABI PRAESTRENVE
  - 174 ualde competenter. 20 VERVM IN ISTAM PARTEM POTIVS PECCATO TAMEN ut lenonem caederet seruus, non innuerat adulescens: 'sed hauc' inquit 'in partem potius peccato;

 $\alpha^*[4]$ prodest enim absolutioni reorum inprudentia aut casus aut necessitas.

4 FVISSE om. $G \parallel 7$ nomen G, corr. W. $\parallel 10$ nam add. W. $\parallel$ 11 leno (sed talis qualis $f \cdot a \cdot f \cdot o \cdot (e \cdot VS) \rangle \alpha \parallel 14$ mihi nolles $\alpha \parallel$ 15 facere $G \mid ego \langle te \rangle \alpha$; non est Ter. $\mid$ intelligendum — faciam om. $VS \parallel 17$ dixit $G \parallel 20 \langle in \rangle$ re $G \parallel 21$ quod add. W. $\parallel 23$ ante iudicium fieri solet $\alpha \parallel 26 \sin ? \parallel 27$ competenter] obsequenter $\alpha \parallel 29$ hac (ex hanc V)... parte α licet enim contra imperium meum feceris, tamen id fecisti 176 quod uellem'. — 22 ORNATVS ESSES TVIS EX VIRTVTIBVS hoc est: obessent tibi mores tui. uirtutes hic* uitia collo-178/80 cauit. — 24 INFORTVNIVM malam fortunam. — 26 ANTE AEDES NON FECISSE ERIT MELIVS HVIC CONVICIVM ante aedes s (****) aliud ille leno(ni) proposuit. at hic, quia nullam responsionem inuenire potuit satis idoncam, aequam omnibus apud Athenas ait esse libertatem, ubi communis omnium erat libertas: populi enim iussu respublica gerebatur, (non)

- 184 patriciorum. 30 SI SATIS DEBACCHATVS ES LENO AVDI NVNC- 10
- 187 IAM id est: furore agitatus es, uti Bacchae. 33 LENO INIQVA ME NON VVLT LOQVI liquide ostendit, quam iniquus
- 188 ipse sit, cum dixerit 34 LENO SVM FATEOR sensus est: sum quidem quod obicis, sed quamquam pernicies sim communis adulescentium, quamquam periurus, nulla tamen 15
- 191 tibi a me facta est iniuria. 37 QVAE RES TIBI MALE VERTAT quod illud est (Verg. ecl. IX 6) 'nos illi — quod non 194 bene uertat — mittimus haedos'. — 40 NAM EGO LIBERALI
- 194 bene uertat mittimus haedos'. 40 NAM EGO LIBERALI CAVSA ILLAM ASSERO MANY an liberali manu an etiam liberali
- 196 causa, ut eius ostendat libertatem? 42 DVM EGO REDEO 20 LENO conclusit id quod conuicio dolorem pareret. cum
- 201 mora igitur pronuntiandum est 'leno'. 47 QVANDO BENE PROMERVIT FIAT SVVM IVS POSTVLAT propterea quoniam mihi (bene) fecit [QVANDO BENE PROMERVIT hoc est multa praestitit mihi], ideo postulat, ut quod sibi sit utile faciam. — 25
- 202/4 48 ARIOLOR quasi divino uel uatem patior. 50 MOX CRAS REDI singula pronuntianda sunt: quod solent dicere

α*[3] per ironiam (cf. Bruns et Schlee)

1 id fecissem $G \parallel 3 \langle \text{pro} \rangle$ uitiis $\alpha \parallel 5$ melius $\langle \text{non fecisse} \rangle$ $G \parallel 6$ lac. sign. Schoell sic fere expl. conuciari lege uetitum erat, unde dedecus; idem lenoni $\parallel 8$ fuerat $\alpha \parallel 9$ agebatur $\alpha \mid$ non patriciorum Schoell: petrici aîorum $G \parallel 11$ id est suspectum in rec. $\beta \parallel$ 12 liquide] satis $\alpha \parallel 14$ obicis] dicis $\alpha \mid$ quamquam bis] etiam quod $\alpha \parallel 15$ adolescentum $G \parallel 18 \text{ ego} \langle \text{an} \rangle \alpha \parallel 20 \langle \text{dicat} \rangle$ ut $\alpha \mid$ ostendã $G \mid$ liberalitatem $P \mid$ redeam $G \parallel 21$ paret $GP \parallel 23$ propterea quoniam W.: positaquam $G \parallel 24$ bene add. W. | quanto - mihi secl. W. (cf. Don.) | mihi praestitit $\alpha \parallel 25$ ut W.: id $G \parallel 26$ ariolor $\langle \text{est} \rangle \alpha \mid$ uel] aut $G \mid$ uatem patior] uaticinor Lindenbr. 207 debitores, ut non reddant quod debent. — 53 ET MVSI-TANDA INIVRIA EST ADVLESCENTIVM tacenda etiam et animo continenda, ut illud est (****).

- 209 1 TACE EGOMET CONVENIAM IPSVM CVPIDE ACCIPIAT FAXO Aeschinus posteaquam uerberato lenone mulierem abduxit, 5 uehementer timuit, ne leno ingemiscens plagis multa diceret et aliquo pacto hoc pater audiret. mandat igitur seruo, ut lenonis iracundiam frangat. seruus autem non solum istud promittit, uerum etiam quod libenter pretium sit accepturus pollicetur et ita tantum abesse ut irascatur, uti gaudeat 10
- 216 sibi pretium restitutum. 8 PECVNIAM IN LOCO NEGLEGERE INTERDVM MAXIMVM EST LVCRVM 'in loco' ubi oportet, ubi ille, qui accepit, memor esse potest. ideo inquit 'interdum'.
- 217 9 SI NVNC DE TVO IVRE PAVLVLVM CONCESSISSES hoc est: non plurimum leno esses, ut intelligamus: si auari- 15
- 219 tiam temperares. 11 NE NON ISTVC TIBI FAENERARET lucro etiam emolumentum esset. — EGO SPEM PRETIO NON
- 220 EMO malo pretium, quam contempto pretio spem. 12 NVM-QVAM REM FACIES hoc est: numquam diuitias neque pecuniam quaeres. — NESCIS INESCARE HOMINES nescis iactare 20
- 223 praedam et maiora lucra captare.* 15 qvasi vero vsqvam tibi sint viginti minae quasi aliquod emolumentum apud te habeant uiginti minae, dummodo do-
- 224 mino obsequaris. 16 PRAETEREA AIVNT TE PROFICISCI IN CYPRVM hoc inicit seruus, tamquam audierit, quia 25 leno profecturus est Cyprum, uti meretrices inde uehat,

 α^* [21] et est 'inescare' decipere.

3 fort. Verg. Aen. XII 657 mussat rex ipse Latinus suppl., cf. Don. || 5 postquam G | abduxit mulierem $\alpha \parallel 8$ iram G || 12 (id est) ubi $\alpha \parallel 14$ NVNC om. G || 15 si om. $\alpha \parallel 17$ (in) spem $\alpha \parallel 18$ contempto — spem] emam pretio spem, quasi, si id omisero, postea plura accepturus $\alpha \parallel 19$ facias G || 20 nescis — et] id est iactata esca ut in hamo $\alpha \parallel 22$ quasi — minae om. G || 24 obsequare G || 25 tamquam] uel ante quam $\alpha \mid$ quia om. VS || aduehat α

^{2.}

226 quod Cyprus Veneri sit consecrata. — 18 TAMEN HOC AGES 228 cum redieris, hanc pecuniam exiges. — 20 INIECI HOMINI 229 SCRVPVLVM* immisi curam et sollicitudinem. — 21 VT IN IPSO ARTICVLO OPPRESSIT articuli sunt in digitis, quorum nodo atque flexu ad actus facilis explicatio est. at si in 5 ipso articulo quis aliquem teneat rigore confecto, cum flexura nulla fiet, nihil agi exinde potest. ita hic temporis articulum collocauit, quoniam oppressus actus suos dicit

- 231 implicatos. 23 NISI EO AD MERCATVM VENIO hic 'eo' non uerbum est, sed 'eo ad mercatum' hoc est: illuc ad 10
- 233 mercatum. 25 NVNC DEMVM VENIS uerba sunt haec, quae dici possunt, si ad mercatum leno ierit et post rediens exigere pecuniam coeperit, ut ci opponatur, quod nunc ueniat, cur ipse passus sit, quia nescio ubi fuerit, ut melius sit perdere quam nunc expectare tam diu aut 15
- 238 postea hoc persequi post reversionem. 30 PER OPPRES-239 SIONEM per inprudentiam. — 31 VNVM HOC HABEO UNUM
- possum tibi praestare, quod uide quemadmodum placeat,
- 242 antequam in periculum de toto uenias. 34 MINAS DECEM pollicerer tibi minas decem de toto posse conradi, hoc est 20 cum labore expediri: ut libenter possit accipere totum,
- 243 dimidium pollicetur. 35 ETIAM DE SORTE NUNC VENIO IN DUBIUM MISER leno enim supra (II 1, 46) dixerat 'tantidem emptam postulat sibi tradier': haec quasi sors est. ita lucrum in uenditione habere cupiebat. nunc cum decem 25 minae offeruntur, quasi de sorte in dubium uenit, an pos-
- 246 sit tantum accipere, quantum dedit. 38 INSVPER ETIAM DEFRAVDAT postquam uerberauit, etiam fraudem facit. —

 $\alpha * [s]$ id est dubietatem

1 consecrata] dicata (dedic- P) $\alpha \parallel 2$ INIECI] inmisi $\alpha \parallel 3$ curam(que) $\alpha \parallel 10$ faciles $G \mid ac G \parallel 6$ confectum $G \parallel 7$ fiat $G \parallel 8$ ducit α (recte?) $\parallel 10$ ad mercatum] aduerbium $\alpha \parallel 13$ apponatur G, corr. W. $\parallel 14$ (omisso hoc negotio) cur passus sit (aliubi ire) $\alpha \parallel 15$ aut W.: an $G \parallel 16$ postea (aut tum persequi) $G \parallel 17$ hoc (nunc) $G \parallel 19$ toto W. (cf. infra et II 4, 14): dote G (sic et l. 20 codd.) $\parallel 22$ (cum) dimidio $G \parallel 28$ defrudat α postquam — 306, 2 facta om. G

Donati comm. rec. Wessner. III 1.

Digitize 20 Google

- 248 40 VT(VT) HAEC SVNT FACTA quomodocumque haec sunt facta, propter quod plagis uerberatus sum, antequam ad litem ueniam, peto meum mibi reddatur. quanti empta est
- 250 meretrix. 42 SCIO TE NON VSVM ANTEHAC AMICITIA MEA scio a me nihil honoris tibi ante exhibitum: si haec feceris s
- 251 uel praestiteris, dices et gratum me et memorem. -43 se-DVLO FACIAM sine dolo faciam.

3.

- **1** ABS QVIVIS HOMINE BENEFICIVM ACCIPERE GAVDEAS 254 Ctesipho gaudet uehementer, quod ei sit rapta meretrix. haec oratio exultantis est. 'abs qui' autem abs quo. maxi- 10 mum autem gaudium est abs quocumque homine accipere beneficium: uerum enimuero id iuuat, si is bene facit, quem bene facere acquum est, uti frater ⁺rapiens quilibet auxi-
- 256 lium ferat. 3 0 FRATER FRATER* non dubito, inquit. quoniam, quidquid magnifici dixero, tua uirtute superatur. 15
- 259 ita sensus totus sic plenus est 6 FRATREM HOMINI NEMINEM 258 ESSE PRIMARVM ARTIVM MAGIS PRINCIPEM. — 5 HANC ME REM PRAECIPVAM HABERE PRAETER ALIOS ARBITROR nemini homini magis esse fratrem principem artium maximarum.* haec autem omnia tamquam praesente dixit fratre, cum absens 20 esset. denique postea a Syro quaerit ubi sit.
- $\alpha^*[14]$ anadiplosis est. 259 *[19] quod uero ait 6 NEMINI HOMINI, pleonasmos est: significat enim 'nemo' non (ñ P, om. VS) homo.

4.

265

1 VBI EST ILLE SACRILEGVS rediens domum Aeschinus simulato furore procedit, ut leno metu libenter accipiat

1 facta $\langle id est \rangle \alpha \mid quomodocumque P$, postquam $VS \parallel$ 2 quod] quia $\alpha \parallel 3$ est empta $\alpha \parallel 5$ si W: sed $G \parallel 7$ $\langle id est$ (om VS) sine dolo $\langle mendaciis uolens lenonem decipere <math>\rangle \alpha \mid$ rapta sit $\alpha \parallel 10$ et est oratio exultantis $\alpha \mid \langle pro (id est pro VS) \rangle$ absquo $\langle uis \rangle$ ante Ctesipho $\alpha \parallel 13$ fr., qui licet rapiens? $\parallel 16 \langle et \rangle$ est sensus $\alpha \parallel 19$ maximarum $\langle quam mihi \rangle \alpha \parallel 21$ esset] sit $\alpha \mid$ 22 $\langle En \rangle$ rediens $G \parallel 23$ leno Schopen: ille G (prob. Zeune), illo α

quicquid offertur. - NVM QVIDNAM EFFERT morem expressit auari lenonis, uti, licet audierit minas, oculos tamen intenderit in manum debitoris, num aliquid ferret, quod 269 non aspiceret. - 5 VEREOR CORAM IN OS TE LAVDARE uehementer confundor praesente te aliquid de te dicere, ne magis 5 adsentandi* gratia uidear facere, quamquam tibi gratus 271 sum. - 7 AGE INEPTE QUASI NON NORIMUS NOS CLESIPHO, inquit, stultum est, quod laudare desideras, quasi nostros 273 animos nesciamus. — 9 vr si omnes coperent tibi nihil POSSENT AVXILIARIER quoniam alii puellam leno uenderet 10 275 et tibi nullum posset esse auxilium. - 11 PAENE EX PA-TRIA si enim illa discederet propter paruum pretium, paene 278 et tu amore in exilium pergeres illam sequens. - 14 NAM-QVE HIC PROPERAT CYPRVM insultandi modo dictum, quo lenoni omne reddat. ecce iam beneficium incipit esse, quod 15 281 totum accepit, siquidem erogat, ut totum accipiat. - 17 Ho-MINEM IMPVRISSIMVM malum, ut saepe (cf. Eun. II 2, 3) docui.

 $\alpha * [6]$ id est adulandi

III.

1.

1 OBSECRO MEA NVTRIX QVID NVNC FIET haec scaena aestus habet et querelas, quod mulier parturiat, quam compressit Aeschinus, et ob hoc non uenerit, quod rapuerit a 20 lenone meretricem fratri. quaeritur ergo quid fiat, ab ea. —
289 2 MODO DOLORES MEA TV OCCIPIVNT PRIMVLVM* tu mea, 290 mihi primum incipiunt dolores. — 3 IAM NVNC TIMES QVASI NVMQVAM ADFVERIS (NVMQVAM) TVTE PEPERERIS facile illam solatur, quia uirum experta sit et pepererit et parturienti 25

*[22] MEA TV hacc pronomina beniuolentiam audientis mercantur. FRIMVLVM uero aduerbialiter ait.

1 offert $G \parallel 3$ debitoris om. G (recte?) | num W.: ne $G \mid$ ferret W.: ferrorū $G \parallel 4 \langle \text{id est} \rangle$ uehementer $\alpha \parallel 6$ facere uidear $\alpha \parallel 11$ auxilium esse (ferre VS) $\alpha \parallel 14$ quod leno $G \parallel$ 19 oppressit G, compr- (post Aesch-) $\alpha \parallel 20$ ob hoc] hodie $\alpha \parallel$ 24 peperis $G \parallel 25$ quia] quae $\alpha \mid \langle \text{ut} \rangle$ et $\alpha \mid$ peperit codd. 295 affuerit. — 8 E RE NATAE^{*} MELIVS FIERI NON POTVIT QVAM FACTVM EST erae uitium oblatum est, inquit, ab adulescente uirgini: ex hac $\langle re \rangle$ nata alia, quae nobis intulit laborem. melius tamen illud natum, quia uitiator est is qui optimo est ingenio, qui nobili genere et animo natus est, ut in hoc 5 erubesceret facto, ut eam uxorem duceret quam ipse 293 uitiasset. ita adiunxit 11 ITA POL EST VT DICIS SALVOS

NOBIS DEOS QVAESO VT SIET.

 $\alpha * [1]$ id est dominae

2.

299 **1** NVNC ILLVD EST CVM SI OMNES OMNIA SVA CONSILIA CONFERANT ATOVE HVIC MALO SALVTEM QVAERANT AVXILII 10 NIHIL AFFERANT haec scaena conquestionem tenet, quia Geta seruus uiderit Aeschinum rapere a lenone meretricem eumque suae dominae uitiatorem, qui promiserat se eam ducturum uxorem: ignorat enim seruus, quia non sibi, sed fratri Aeschinus rapuerit, (et) arbitratur dominam relictam. 15 ingemiscit igitur et conqueritur apud adulescentem fidem esse mutatam. sed praesentes mulieres sunt, quae cum audierint seruum, et ipsae dolore percunt, et post efficitur deliberatio, an proferendum sit quod uitiata puella sit et aliquibus indicandum, uti coactus legibus adulescens eam 20 ducat uxorem Aeschinus: etsi hic partes ambae essent indicandae, ut suis locis tractabimus. nunc de conquestione ducemus exordium: 'tale est malum, ut, si omnes consilia conferant et huic malo quaerant salutem. subuenire non

3 uirgine ex hac natalis quae G, corr. Schoell || 4 is ante uitiator $\alpha \parallel 5$ ingenio est $\alpha \mid hoc \ om. VS \parallel 6$ facto $W.: -\bar{u} \ codd. \parallel$ 7 (dum hoc) adiunxit post ut dicis (receperat enim aliquo modo animum) $\alpha \mid ITA - EST$] uerum est pol G || 11 conquestu omnem codd., corr. W. || 12 uidit $\alpha \mid eumque$] qui $\alpha \parallel 18$ uitiator est (et) $\alpha \mid uxorem ducturum \alpha \parallel 15$ rapuit $\alpha \mid et \ add. W. \mid arbi$ $tratus et derelictam <math>\alpha \parallel 16$ igitur ante dominam $\alpha \parallel 17$ mutatam esse fidem $\alpha \mid sed$] et $\alpha \mid quae$ cum audissent seruum et ipsae dolent $G \alpha$; add. G ut var. lect. quae cum adiurent (pro audierint) et ipsae dolore eo percent || 19 sit 2.] esset $\alpha \parallel 21$ essent indicasse ad indicandum G, indicandae essent $\alpha \parallel 22$ ut om. $G \mid \langle in \rangle$ locis G

- 304 possent.' post subiunxit 6 HOCCINE SAECVLVM O GENERA SAGRILEGA HOMINEM IMPIVM primum saeculis detraxit, deinde homini: quemadmodum laudauit Virgilius (Acn. I 605-6) 'quae te tam laeta tulerunt saecula? qui tanti talem ge-
- 306 nuere parentes?' 8 QVEM NEQVE FIDES NEQVE IVSIVRAN- 5 DVM hae conquestiones partes sunt, quia a nullo reuocatus sit Aeschinus nec quia iurauit nec quia promisit nec quia misericordia flecti debuit nec quia iam partus uidebatur
- 310 esse uicinus. 12 VIX SVM COMPOS ANIMI* 'compos' est manente mente. denique adiunxit ITA ARDEO IRACVNDIA. — 10
- 313 15 SATIS MIHI HABEAM SVPPLICII DVM ILLOS VLCISCAR MODO sufficienter mihi erit plena uindicta, si modo illos puniam ac persequar. exprimit post iracundiam suam, [†]dum per se non ad singulos dat uniuersis quas adipisci posset exi-
- 320 geret. 22 ERAM HOC MALO INPERTIRE dominam hoc malo 15 322 participem facere. — 24 OPPIDO OPPORTVNE ualde. —
- 324 26 ANIMVM RECIPE spiritum resume: interrogationibus a respondente sensus profertur ille, qui plenus est. est autem integer talis, qui gemitum erumpet 'ei mihi! prorsus pcrimus! actum est! iam Aeschinus alienus est ab nostra fa-20 milia! amare coepit aliam!' breuiter summam proposuit. ac primum quaeritur de fide, an constet admissum. ille respondet se uidisse. rursus et ipsa conqueritur illa sibi, quod primum Aeschinum constat alienam habere, car $\langle p \rangle$ iturque Aeschinus, quem minime sperauerit deseruisse uitiatam, 25 in quo spes sitae erant atque opes, qui iurabat se numquam sine hac unam diem uicturum, qui puerum in gremium patris esse positurum et rogaturum, ut cam uxorem du-
  - $\alpha^*[9]$ id est: uix sum apud me. compos siquidem est suae uoluntatis effector, unde et impos.

1 possunt G | post subiungit VS, om. G || 3 laudauit Virgilius] laudatiue $\alpha \parallel 8$ iam om. G || 12 sufficit G, corr. W. || 13 post om. G | fort. cum dicit poenas se non solum a singulis, sed ab uniuersis quos adipisci posset exigere || 16 (idest) participem $\alpha \mid$ ualde (opportune) Goetz || 17 (id est) spiritum $\alpha \mid$ | 19 qui — erumpet] gemitu irrumpente $\alpha \mid$ 23 respondit G || 24 caritur quod G, corr. Schoell || 28 et ante 27 qui G, transp. W.

- 335 ceret. 37 ERA LACRIMAS MITTE hinc iam deliberationis propositio est, cum dicit 'porro prospice ad hanc rem quod opus est, an patiamur istud an narremus cuipiam'. una
- 337 pars subiungitur, non esse narrandum 39 MIHI QVIDEM NON PLACET. huius rei argumenta illa sunt, quod primum Aeschinum alienum animum constat habere circa istam: si palam
- 339 prolatum fuerit, negabit continuo fortasse, hoc est **41** IN-FITIAS IBIT: tunc continuo puella haec periclitabitur fama et uita omnium ueniet in dubium. sin autem confessus fuerit adulescens se uitiasse ac propterea cogetur ducere 10 uxorem, utile non est dare illi puellam, cum aliam diligat. unde sine dubio quacumque ratione necessarium fuerit con-
- 342 ticescere. deinde subiungitur altera pars: 44 MINIME GEN-TIVM inquit NON FACIAM, potius PROFERAM. cuius rei argumenta haec sunt, quod peiore loco res esse iam non 15 potest: est enim indotata. secunda ei praeterea dos quae esse potuisset, est ablata uirginitas. sed si negabit Aeschi-
- 347 nus uitiatam, facile, inquit, reuincetur: 49 TESTIS enim, inquit, MECVM EST ANVLVS QVEM AMISERAT. et certe, quoniam ego conscia mihi sum a me hanc esse culpam amotam 20 non enim corrupi eam neque pretio pudicitiam puellae uendidi —, facile uindicabo et me et illam indignam illa. hoc argumento persuasit rem esse proferendam. ita con-350 sentiens seruus dixit 52 QVID ISTIC ACCEDO VT MELIVS 352 DICAS. 54 NOSTRO SIMVLO FVIT SVMMVS si parum istuc 25
  - est, etiam nos maxime coluit.

3.

355 1 DISPERII CTESIPHONEM AVDIVI haec scaena inlusionem habet, qua utitur seruus, uti dominum possit fallere. Demea tamen opinionem comperit, quod filius suus inter-

5 placent $\alpha \parallel 6$ constat alienum habere circa istam (vel -um) animum $\alpha \mid$ palam $\langle ergo \rangle \alpha \parallel 8 \langle in \rangle$ infitias $P^2VS \parallel 9$ et uita W.: uita (uicta VS, uiciata G) est codd. $\mid$ omni G $\mid$ cogitur $\alpha \parallel$ 12 fuit $\alpha \parallel$ 18 reuincetur W.: -citur GP, dinoscitur VS $\parallel$ 21 corrupi eam W. cum Schoellio: corruptam codd. $\mid$ pretio] precipuam $\alpha \parallel 22$ illa Lindenbr.: -am codd. $\parallel$ 25 si W.: sed codd. $\parallel$ 29 tamen] iam Schopen

fuerit raptioni. grauiter ferens ad domum properat: ingemiscit enim, si fuerit etiam ipse corruptus 'uah disperii, si ille qui alicuius rei est etiam ipse corruptus est'. 'disperii' ualde perii. 357 - 3 si illym potest qvi alicvivs rei est etiam illym ad NEQVITIAM ADDVCERE si potest frater etiam illum corrum- 5 362 pere, qui alicuius est spei. - 8 DE GREGE ILLO EST de 364 illis, qui corrumpunt et qui corrupti sunt. - 10 OMNEM REM MODO SENI seruus dicit uniuersa seni esse narrata. hoc est cui rapta sit meretrix, et senem laudasse consilium. laudauit et filium, quod pro fratre laborauit. -- 10 369 15 ARGENTVM ADNVMERAVIT ILICO quod lenoni daretur. — 370 16 IN SYMPTYM in id quod necessarium esset sumptibus. — 375 21 EST INEPTA ATOVE ABSVRDA mala et indecora. — 376 22 PISCES CETEROS PVRGA DROMO ut senem Demeam possit in iracundiam suscitare, fingit imperare se seruo, uti pisces 15 ceteri purgentur. et hic abundantiam declarauit 'ceteros', 377 quasi aliquos iam ipse purgauerit. — 23 GONGRVM ISTVM IN AQVA SINITO LVDERE moueri: non enim piscibus aptus est ludus. ita et Virgilius (Aen. VIII 632) 'ludere pen-

- dentes pueros': et illic enim infantibus nullus est ludus. 20 380 26 SALSAMENTA HAEC STEPHANIO FAC MACERENTVR PVLCHRE 'macerentur' proprie positum: quicquid enim salsum est, aqua infunditur, ut madefactum salis amaritudinem per-
- 390 dat. 36 INEPTA LENITAS PATRIS ET FACILITAS PRAVA quae non apta est (lenitas) et mala facilitas, qua in luxuriam 25 diuitiae suggeruntur, ista conficiunt quae reprehendis. —
- 396 42 AVT NON SEX TOTIS MENSIBVS certum numerum posuit pro incerto, et tamen istius numeri conduplicatio frequenter est collocata. sic et alibi (*Eun. II 2, 46*) 'sex ego 401 te totos, Parmeno, hos menses quietum reddam'. — 47 ABI- 30
- 401 te totos, Parmeno, hos menses quietum reddam'. 47 ABI- 30 GAM HVNC RVS 'hunc' conuersus paululum pronuntiat, uti

2 uadij sperij $G \mid$ ille W.: illum potest $G \parallel 4$ evi potest om. $P^1VS \parallel 8$ dicit om. $VS \parallel 14$ PISCES — DEOMO] **** $VS \mid$ demea $GVS \parallel 16$ habundancia $G \parallel 20$ puero sed codd. $\mid$ enim om. $G \parallel 22$ enim om. $G \parallel 23$ in aqua (-am G) funditur codd., corr. W. $\parallel 24$ facultas α (sic et infra) $\parallel 25$ lenitas add. W. $\mid$ et om. $G \parallel 26$ suggeruntur W.: suo (suae VS) ger- α , conger- $G \parallel$ 28 conduplicatio $G \parallel 31$ hunc W.: huc codd. consilium sumpserit mentiendi, uti Demeam mittere possit. ad uelamen autem talis consilii fingit illum rus discessisse admodum iratum, qui fratrem male tractauerit, quod rapuerit meretricem, quod corruptis moribus uiuat, quod 409 oblitus nominis ac familiae luxurietur. — 55 LACRIMO 5

- 409 oblitus nominis ac familiae luxurietur. 55 LACRIMO 5 PRAE GAVDIO 'lacrimo' uerbum est et 'gaudio' quasi quaedam causa est, unde lacrimae oriantur; nam saepe etiam
- 414 ex gaudio contingit quod euenit ex dolore. 60 DENI-QVE INSPICERE TAMQVAM IN SPECVLVM VITAS OMNIVM IVBEO itaque filius meus plenus est praeceptorum, uti cotidie om- 10 nium uitas inspiciat tamquam in speculum, ut ex aliis ad uiuendum sumat exemplum. et 'inspicere in speculum' noua
- 419 est elocutio. 65 PORRO adhuc alia narrare cupierat Demea, uerum seruus taediosus, ne ea quae nollet audiret,
- 420 respondit non esse sibi otium nunc auscultandi. 66 PISCES 15 EX SENTENTIA NACTVS SVM hoc est mandatum mihi, ut pisces curem: ut quasi dicat, qualis fuerit sententia, in
- 422 agendis rebus tale officium perimplere. 68 NAM NOBIS TAM FLAGITIVM EST QVAM ILLA DEMEA NON FACERE VOBIS QVAE MODO DIXTI nam pari modo flagitium credimus, si pisces non 30 recte curentur, quemadmodum uos flagitium ducitis, si non recte et honeste quidem uiuatis: haec sunt enim, quae supra dixit. denique ad inridendum Demeam dicit se ad similia
- 425 praecepta esse monitorem, cum seruis dicit 71 HOC SALSVM EST HOC ADVSTVM.. ILLVD RECTE ITERVM SIC MEMENTO, et 25
- 426/27 separatim pronuntiandum 72 SEDVLO (MONEO). 73 PRO MEA SAPIENTIA pro meo iure. refert similitudinem omni genere: 'quemadmodum tu inspicere (tamquam) in speculum (in) uitas omnium iubes, ita ego in patinas'. adhibet etiam sententiam quasi iudex, ut dicat ista sibi displi- so

1 ubi Schoell || 2 tali consilio $\langle uti \rangle$ fingat $\alpha || 6$ et gaudeo P, gaudeo et (ante lacrimo) G || 11 $\langle si \rangle$ ut $\alpha || \langle omni$ $bus \rangle$ ex aliis VS || 13 cupiebat VS || 14 audire $\alpha ||$ 16 nunc $\langle mihi \rangle \alpha ||$ 17 fuerat G || 18 tali officio G || 19 quomodo dixi codd. || 21 dicitis G, ducit et $\alpha ||$ 22 enim om. G || 23 dixit Lindenbr.: dixi codd. | ad Lindenbr.: aŭ (vel aŭt) α , om. G || 24 seruus $\alpha ||$ 26 PRO MEA SAPIENTIA post iure codd., transp. W. || 28 $\langle enim \rangle$ tu $\alpha ||$ 30 etiam om. G || sibi $\langle equidem \rangle \alpha$

- 430 cere, quae Demeam fallant: dicit enim 76 INEPTA ESSE HAEC QVAE FACIMVS SENTIO, et tamen dicit sibi necessitate morem gerendum, quando id uult frater. memor est locutionis: supra enim frater dixit (V 3, 16) 'quando ego
- 438 tuum non curo, ne cura meum'. 84 ESTNE HEGIO TRI- 5 BVLIS NOSTER aduenit conuentus iam a Geta seruo: dolor(e) est commotus, quod ea omissa meretricem rapuit. 'tribulis' autem significat ex eadem tribu, hoc est ex eadem
- 441 curia. 87 NE ILLIVS MODI IAM MAGNA NOBIS CIVIVM PENVRIA EST bonae uirtutis hominem cum uideret, dixit 10 huiusmodi homines iam in ciuitate non esse. igitur 'talium
- 443 uirorum et ciuium magna nobis est inopia'. 89 HAVD CITO MALI QVICQVAM ORTVM EX HOC SIT PVBLICE ita hic iustus, ita semper est integer, ut nihil mali ex hoc publice nasci posset. 15

4.

447 1 PRO DI INMORTALES FACINVS INDIGNVM GETA QVID NARRAS haec scaena accusationem tenet: reus enim efficitur adulescens, quod uitiarit uirginem. quamquam in coniectura res esse potuisset, tamen, quoniam nemo negat, non accusatio per coniecturam conficitur, sed potius per 20 qualitatem: idem enim uitiator puellae, cum ad matrem puellae uenisset, promisit se eandem quam uitiauerat uxorem esse ducturum. nunc dicitur, quod, cum rapuerit meretricem, reus sit iniuriarum. in hac scaena accusatio sola est et defensio nulla. habet etiam partem potius admixtae 25 deliberatiuae: nam postea idem hie qui accusat et petit, uti adulescens eandem ducat uxorem. et omnis illa superior accusatio ad hoc tendit, ut uxorem potius ducat uitiator,

1 quae] qui codd. | fallat α | enim om. G || 2 faciunt sentiunt codd. || 3 gerendum Lindenbr.: gerere codd. || 4 supra... dixit] memoria lapsus est Eugr. || 5 hegio estne (ego add. α) codd. || 6 aduenit $\langle \text{Hegio} \rangle$? | dolore Lindenbr. || 7 ea] sc. Pamphila || 18 coniecturā α || 19 nemo om. G || 20 efficitur VS || 23 cum ante reus GP, om. VS, transp. W. | rapuerat α || 24 fit α || 26 postea idem W.: post eandem (eadem α) codd. || qui] quia P, quae VS

quam reus sit. ergo indignitate rei commotus primum hoc quaerit a seruo an uerum sit, cum dicit 'Geta, quid nar-448 ras?' ille confirmat dicendo 2 SIC EST FACTVM. ita comprobata res est. fit exaggeratio EX ILLA FAMILIA TAM IN-450 LIBERALE FACINVS ESSE ORTVM. - 4 HAVT PATERNVM ISTVC 5 DEDISTI hoc quod fecisti non est tui patris neque generis 452 aut familiae. — 6 NIHILI PENDIT contemnit, non curat. — 454 8 NISI FACIANT QVAE ILLOS AEQVOM EST HAVT SIC AVFE-RENT hic uersus declarat magis petitionem esse hic quam accusationem, ut sit subtilis oratio cum accusatione ad 10 462 aliud uenire disponens. - 16 MAIOR FILIVS TVVS AESCHI-NVS hinc narratio incipit accusationis, in qua multa denuo dicuntur, quo facilius reus constitui possit. nam dictum est 'maior filius', ne alius sentiretur, dictum et nomen proprium 'Aeschinus', dictum etiam illud quod contigit 'qui 15 fratri adoptandus datus est': ex his enim omnibus signandus fuerat ille qui fecit. deinde summa generaliter pro-463 ponitur 17 NEQVE BONI NEQVE LIBERALIS FUNCTUS EST OFFICIVM VIRI. deinde adiungit personae commendationem eius, cuius filia uitiata est. deinde ipsa propositio est 20 466 criminis 20 FILIAM HVIVS VIRGINEM VITIAVIT. et quoniam non hoc intendebat, — non enim facti quaestio est —, 467 (adicit) 21 NONDVM AVDISTI DEMEA QVOD EST GRAVISSI-MVM: dicit hoc, quod uirgo uitiata est, graue non esse, quod ueniam adulescens mereri poterat ex amore, ex uino 25 et adulescentia: illud est quod purgari non potest, quod ad matrem uirginis uenit, quod lacrimans orauit, quod fidem dedit, quod iurasset illam se uxorem ducturum. haec sunt quae in accusatione ponuntur. deinde quod uirgo ex compressu grauida facta est, quod nunc iam 30 hic mensis est decimus: cumulus enim accedit ad accusationem, si eo tempore deserit adulescens puellam, quo iam

3 (at) ille $\alpha \parallel 4$ ex (hoc (ex- add. VS)) aggeratio $\alpha \parallel$ 8 equũ ê haut G, equo ne ista ut $\alpha \mid$ sıc] se $G \parallel 14$ est] quod $\alpha \parallel$ 20 propositio est W.: proposicom G, -sitio $\alpha \parallel 22$ non om. G $\parallel$ 23 adicit add. W. $\parallel$ 26 non om. G $\parallel$ 28 iurauit Lindenbr. $\mid$ 29 accusationê $\alpha \parallel$ 31 mensis hic $\alpha \parallel$ 32 quo iam] qũ (= quando) G (recte?)

pater esse potest, cum uicinus est partus. ac deserendi causam non solum in adulescente arguit, sed ipsum factum iam proponit, quod psaltriam rapuerit: est enim tempus breue id amatori esse cum meretrice. fit cumulus, quod adiecit 'parauit sibi psaltriam, quicum uiuat' (v. 30-31), 5 ut hoc perpetuum sit, et adiunxit quod intendebat. — 478 32 PRO CERTON TV ISTA DICIS Demea audita accusatione de fide quaerit. --- MATER VIRGINIS IN MEDIO EST ad rem confirmandam testem adhibet accusator ipsam uirginis matrem, et 'rem ipsam' dixit uterum mulieris. ad postre- 10 mum adiunxit et seruum Getam, de quo facile ueritas 480 possit inquiri, ut a testibus res probetur. - 34 VT CAPTVS SERVORVM EST NON MALVS quemadmodum [mali] esse possunt serui. ['sicut est captus seruorum' sicut est condicio seruorum.] 483 - 37 IMMO HERCLE EXTORQVE ille dixerat 'uinci' et solas 15 catenas pro poena adiecerat: ideo adiecit 'extorque'. ---484 38 POSTREMO NON NEGABIT CORAM IPSO CEDO QUO facilius ueritas manifestaretur, adiecit seruus 'coram da Aeschinum: 486 cum praesens fuerit, non negabit'. — 40 miseram me differor DOLORIBVS opportuno tempore dolor(e) parturiens exclamat, 20 quo facilius Demea uitiatam puellam possit agnoscere. — 489 43 ILLA NVNC HAEC IMPLORAT tametsi Iunonem Lucinam ad partum implorare uideatur. hic iam petitio illa supponitur, uti non ex (ac)cusatione reus constituatur Aeschinus, sed ut cogatur quam uitiauit ducere uxorem: quod dicit 25

491 HAEC PRIMVM VT FIANT DEOS QVAESO. — 45 VT VOBIS 494 DECET Graeca locutio est. — 48 cognatus mihi erat di-

2 solam $G \parallel 3$ iam Schopen: tamen (ante factum α) codd. | enim] autem Schopen | breue tempus $\alpha \parallel 4$ amores $\alpha \mid$ meretrici $\alpha \mid$ sit $G \parallel 5$ adicit $\alpha \mid$ quacum $G \parallel 7$ certone $\alpha \mid$ istace $P \parallel 10$ uterum mulieris Schopen: ut (et G) eorum mulieres codd. $\parallel 13$ mali secl. Goetz $\parallel 14$ sicut — seruorum secl. W. (cf. Don.) | sicut 1.] sic G sicut est 2.] in id est corr. P^1 , om. VS $\parallel 15$ ille W.: -a GP, -am VS | uinci et] uincerat $G \parallel 17$ cede P, tedio VS, cedebat $G \parallel 18$ Aeschino (om. da) $G \parallel 19$ me om. $G \parallel 20$ opportuno — facilius om. $G \mid$ dolore Lindenbr. | parturiens W.: -entis $\alpha \parallel 24$ ex accusatione W. $\parallel 25$ quam Lindenbr.: q $\widetilde{m}$ G, quod $\alpha \parallel 27$ locutio est W. (cf. Hec. IV 2, 24): soluçõ $\widehat{e}$ G, solacione $\alpha \mid \langle postquam \rangle$ cognatus $\langle meus \rangle$ codd.

cit sibi necessitatem maximam, ut uirginem defendat, si deserta fuerit, ex hoc, quod multa caritas sibi fuerit cum 500 puellae patre. — 55 SED DEMEA HOC TV FACITO CVM ANIMO COGITES quoniam Demea sententiam petitioni talem dederat, ut fratrem se diceret conuenturum, iam hic am- 5 plius agit, ut persuadeat aliud fieri non debere propterea, quoniam nobiles uiri quanto clari sunt, tanto plus debent omnia iusta complere, si uolunt famam integram sui nominis continere. qua re et persuasione impetrauit quod 505 uoluerat senex. denique data est sententia 60 FIENT QVAE 10

- 507 FIERI AEQVVM EST OMNIA. 62 NON ME INDICENTE HAEC FIVNT supra (I 2, 59) enim dixerat ex lenitate patris Aeschinum in periculum esse uenturum, quod etiam nunc
- 508 dicit 63 verym nimia illaec licentia profecto evadet in aliqvod magnym malym. 15

(5.)

- 511 **1** BONO ANIMO FAC SIS SOSTRATA Hegio senex ingressus domum uidit parturientem puellam. eius matrem consolatur promittens se conuenturum Micionem patrem Aeschini et coacturum, uti uitiatam ducat uxorem ille qui uitiauit. —
- 514 4 SI EST FACTVRVS VT SIT OFFICIVM SVVM FACIAT ordo 20 est: conueniam Micionem, ut faciat officium suum, (si) est facturus officium.

IV.

1.

517 **1** AIN PATREM HINC ABISSE RVS haec scaena deliberationem tenet, quid faciat, quemadmodum hic manere possit, cum pater rus iturus sit, et quid respondeat patri, 25

2 quod] cum α | fuerit 2. W.: -rat codd. || 6 agi α || 8 (ingenui) sui nominis G (recte?) || 9 quā rē α || 16 воло длимо] nova scaena non incipit in codd. || 18 eschini patrem α || 21 si add. Zeune || 22 officium] hic desinit cod. S || 23 abisse hinc G || 24 hic meare possit post missus (pro iturus) sit α

316

- 519 si se non inuenerit apud uillam. 3 QVOD CVM SALVTE EIVS FIAT ITA DEFATIGETVR dummodo saluus sit. reperitur autem consilium, ut hoc se defendat, quod ab amicis re-
- 531 tentus sit. cui opponitur 15 INTERDIV quidem SED SI HIC PERNOCTO, quid causae dicturus sum? huic rei consilium 5 reperit seruus et pollicetur tamen facile se patrem lenire,
- 535 quod eius nouerit mores, cum dicit 19 LAVDARIER TE 537 AVDIT LIBENTER FACIO TE APVD ILLVM DEVM. — 21 LVPVS IN FABVLA in prouerbio *dicimus*, cum ipse aduenit de quo loquimur.
  - 2.

540 1 NE EGO HOMO SVM INFELIX in itinere cum quaerit fratrem Demea, cognouit a mercennario in uilla non esse 544 filium. irascitur in Syrum et commouetur. — 5 QVID HOC MALVM INFELICITATIS ordo 'quid hoc infelicitatis?' et 'me-

- MALVM INFELICITATIS ordo 'quid hoc infelicitatis?', et 'ma-547 lum' interiectio est, sicuti saepe docui. — 8 primvs porro 15 OBNVNTIO hoc est malum nuntium uel accipio uel aliis
- 554 perfero. 15 NON HERCLE HIC DVRARE QVISQVAM SI SIC FIT POTEST hoc consilium sumpsit Syrus ad purgandum quod in uilla non erat filius, quod reuersus sit idem adulescens iratus et uerberauerit se, propter quod ipse auctor 20 fuerit Aeschino ad rapiendam meretricem. fingit igitur se
- 556 uerberari. 17 QVID ILLE GANNIT quid ille obmurmurat? 560 dicit se igitur uerberatum. — 21 NON TV EVM ... PRO-
- 560 dicit se igitur uerderatum. 21 non tv evm ... pro-561 dvxisse alebas hoc soluit 22 factv $\dot{m}$ vervm venit post
- INSANIENS. deinde conqueritur, quod uerberauerit qui eum $_{25}$ 64/69 nutrierit. — 25 (PATRISSAS) patri similis es. — 30 non
- EST hoc iracunde pronuntiandum, tamquam referat gratiam pro dolore, quod negat fratrem domi esse. denique hoc 570 animo dicit etiam illud **31** SCIO VBI SIT VERVM HODIE

2 fiet $\alpha \parallel 3$ defendit $G \parallel 5$ sum dicturus $\alpha \parallel 6$ et Goetz: sed (set P) codd. $\parallel 9$ IN] ex $\alpha \parallel 11$ conquerit $\alpha \parallel 14$ ordo — infelicitatis om. $G \parallel 17$ quisquam post fit $G \parallel 21$ fuit $G \parallel 23$ igitur] itrū $G \mid$ tu $\langle igitur \rangle$ codd. $\parallel 25$ illum $\alpha \parallel 26$ PATRISSAS add. Westerh | patris $\alpha \parallel 27$ hoc Westerh.: hic codd. 318

573 NVMQVAM MONSTRABO. — 34 NOSTIN PORTICVM APVD MACELLVM HANC DEORSVM falsum in locum mittit longe posi-576 tum, ut circumeat ciuitatem. — 37 SACELLVM sacer locus, ut Virgilius (Ecl. III 9) 'sed faciles nymphae risere sa-578 cello'. — 39 ANGIPORTVM uicus angustus et breuis. sed 5 584 hic genere neutro positum est. — 45 PISTRILLA EX AD-585 VERSO pistrinum. — 46 LECTVLOS IN SOLE ILIGNEIS PEDIBVS 586 hoc est pedibus de ilice. — 47 VBI POTETIS VOS in sole, quo locus conuiuii senibus in sole esse possit. uel quod Cicero (pro Quinctio 18, 59) dixit 'numquam ad solarium 10 587 fuit'. — 48 SILICERNIVM particulae sunt inferiarum, quae mortuis dantur. alii intellegunt 'silicernium' quod iam senectute curuus silices cernat.

3.

592 1 EGO IN HAC RE NIHIL REPERIO QVAM OB REM LAVDER [†]ingratus Hegio cum gratias ageret, quod Micio promit-¹⁵ teret se daturum operam, uti filius suus illam duceret uxorem quae uitiata fuerat, dicit non iuste se laudari propterea, quia magis officium suum facit, non alii praestat, cum
601 peccatum suum corrigat. — 10 SI ITA AEQVVM CENSES AVT SI ITA OPVS EST FACTO expetiuerat Hegio, uti ad 20 mulieres Micio pergeret et haec eadem illis praesentibus polliceretur. uerum dubitatione utens pollicetur Micio. hoc ut plenius fieri possit, persuadet Hegio, quod illae miserae alterum solacium calamitatis habere non possint, nisi hic polliceatur: 'omnes enim, quibus res minus secundae sunt, 25 nescio quo modo sunt suspiciosi; omnia quae fiunt ad

4 facile codd. $\parallel$ 5 sed] et ? $\parallel$ 7 inligneis P, ligneis G $\parallel$ 8 $\langle ex \rangle$ pedibus GP; inlignis (iligneis V) add. $\alpha \parallel$ 9 quo] qui Westerh., quod Schoell | conuiuii W.: couij G, cui P, om. VS $\parallel$ 15 ingrediens? nisi forte nonnulla exciderant $\parallel$ 17 dicit (sc. Micio) non] dum α | laudari se $\alpha \parallel$ 20 orvs EST FACTO] omnium (-ni G) facta codd. | expetimerat Schopen: -rant codd. | $\langle rogat \rangle$ uti G $\parallel$ 23 ut Westerh.: in codd. | posse G $\parallel$ 24 possint Schopen: posset codd. | polliceatur hoc G $\parallel$ 25 omnibus $\alpha \parallel$ 26 sunt om. α contumeliam suam magis fieri putant. quoniam minimum possunt, semper se credunt contemni. ergo placabilius est, si ipse coram pollicearis et te purges'.

4.

- 610 1 (DISCRVCIOR ANIMI) deliberatio est, quid faciat adulescens: conuenit enim puellam eius quam uitiauit. ab 5 ea comperit, quod cognouerit Aeschinum meretricem rapuisse, cum utique rapuerit fratri. opinio est, quod sibi potius rapuerit. deliberat quid agat, quod tanta suspicio de se inciderit, quod Sostrata puellae mater credat sibi rapuisse Aeschinum meretricem, hoc quod audierit ex anu 10
- 624 quadam. 16 NE QVID DE FRATRE GARRVLAE ILLI DI-CEREM continui me, ne aliquid dicerem de fratre illi mulieri garrulae, hoc est uerbosae et loquaci. nunc deliberatio
- 6.25 ipsa supponitur 17 NVNC QVID FACIAM DICAM FRATRIS ESSE HANC. sed non oportet indicari, ne fiat palam: mage celari 15 possit fortasse. illud metuo, an credant quod fratri rapui, quippe cum egomet rapuerim, ego argentum soluerim, ad me abducta domum sit. reperit consilium, ut ad illas pergat et se purget.

5.

635 1 ITA VT DIXI SOSTRATA FACITO haec scaena narra-20 tionem tenet (a) patre inuentam: nam cum ingressus promisisset mulieribus se acturum esse, ut Aeschinus uitiatam ducat uxorem, egreditur pater et uiso filio errorem hunc componit, quod a nescio quo adductus sit aduocatus, uti

2 posse $\alpha \parallel 4$ deliberatio] in G nova scaena non incipit $\parallel$ 6 cognouit G | eschinus $\alpha \parallel 8$ deliberat $\langle \text{enim} \rangle \alpha \parallel 9$ incesserit G $\parallel 14$ FACIAM] agam (aut agam V) post DICAM α , ante DICAM G $\parallel$ 16 rapuit P¹V, -uerit G $\parallel 17$ soluerem α , -rit G $\parallel 18$ adducta $\alpha \mid$ est domum G $\parallel 20$ dixti $\alpha \parallel 21$ a patre inuentam W. (duce Schop.): patrem inuentum codd. $\parallel 22$ ut om. $\alpha \parallel 24$ a quodam (om. nescio) G

illa puella cognato suo nuberet, atque illa diceret esse nescio quem uitiatorem, cui dari eam oporteret, ut animus adulescentis perspici posset. mox aperit ueritatem et dicit. ut iam praeparet se Aeschinus ad uxorem ducendam. ---641 7 NON EQVIDEM INSTAS QVOD SCIAM NON quidem postulas, 5 647 quod sciam. deinde ipse, quod supra dixi, narrat 13 HA-650 BITANT HIC QVAEDAM MVLIERES PAVPERCVLAE ... 16 VIRGO 651 CVM MATRE ... 17 HIC MEVS AMICVS QUI ME adduxit ILLI 652 GENERE EST PROXIMVS ... 18 HVIC LEGES NVBERE COGVNT 657 HANC, de quo ille contra 23 COMMENTA (MATER) EST hoc 10 est mentita est esse ex alio viro nescio quo pvervm NATVM NEQVE EVM NOMINAT PRIOREM ESSE ILLVM NON OPOR-TERE HVIC DARI. deinde omnia adulescens defendit, quod cum uitiator sit, is eam potius debeat ducere uxorem. contra 670 pater 36 QVA RATIONE ISTVC inquit QVIS DESPONDIT QVIS 15 672 DEDIT ... 38 CVR DVXIT ALIENAM? huic respondit filius AN SEDERE OPORTVIT DOMI VIRGINEM TAM GRANDEM. Ut ueniret nescio unde cognatus? et quasi arguit patrem, quod haec magis debuerit dicere. contra ille stultum uocat filium, siquidem haec omnia aduersus illum (dicere debuit), cui 20 uenerat ipse aduocatus. deinde, quasi res ista tota aliena sit, monet filium, ut discedat. tunc ille lacrimis prodidit amorem. pater cum quaesisset, ille narrare cupiens petit, ut audiret. tunc pater omnia scire se dicit, obiurgat leuiter, quod 681 celauerit se. - 47 ITA VELIM ME PROMERENTEM AMES ita 25 esse, me ut merito ames: multi enim necessitate amant ac propterea indigne. hoc est enim quod uult, ut pro 685 merito se amet pater. — 51 IN QVA CIVITATE TANDEM TE

1 atque] et α | illa] sc. mater | nescio esse $\alpha \parallel 2 \langle et \rangle$ ut $G \parallel 3$ prospici codd., corr. Westerh. $\parallel 4$ praepararet $\alpha \parallel 5$ instas G, istam α | quod $\langle$ quidem $\rangle \alpha$ | postulas G, populi (pro pep-) $\alpha \parallel 9$ proximus est $G \parallel 10$ commentae (-ta G) st codd. $\parallel 11$ mentitum codd. | est om. $\alpha \mid$ pass om. $G \parallel 12$ nominant α , -nauit $G \parallel$ 14 $\langle$ quod $\rangle$ is codd. $\parallel 15$ inquit istuc $G \parallel 19$ dicere $\langle facere \rangle G \parallel$ 20 dicere debuit add. W. $\parallel 21$ res — sit W. (duce Zeunio): restituta aliena sunt codd. $\parallel 25$ uellem $\alpha \mid \langle$ ut $\rangle$ me $G \mid$ pro merito $\alpha \parallel 26$ esse W.: est G, est et $\alpha \mid$ ut] aut $\alpha \parallel 27$ enim W.: inte α , om. G; certe Schoell | ut om. $G \parallel 28$ amet se G

ARBITRARE VIVERE honesta obiurgatio, ut et ueniam det 692 et tamen corrigat. -- 58 gvod gvidem in te fvit quantum in te fuit, perdidisti et illam et gnatum, quod tacuisti, quod non prospexisti: factum est enim uel fortuna uel interuentu meo, quo ego rem curaui, ut promitterem te 5 695 eam uxorem ducturum. — 61 NOLLEM CETERARVM RERVM TE SOCORDEM nollem in ceteris rebus te negligentem. deinde promittit quod sit ducturus uxorem. at ille parum credens 708 fidem poscit, quam rem pater firmat. - 74 SI FRATER AVT SODALIS ESSET QVI MAGIS MOREM GERERET ita hic 10 lenis est pater, uti hoc nec frater nec sodalis gereret. itaque admodum fratrem praetulit aut sodalem, quoniam 711 frater semper fiducialiter agit, sodalis obtemperat. - 77 NE FORTE IMPRVDENS ID FACIAM QVOD NOLIT SCIENS CAVEBO dabo operam, ne quod nolit pater faciam insciens: (sciens) 15 uero inspiciam et prouidebo.

6-7.

713 1 DEFESSVS SVM AMBVLANDO haec scaena accusationem tenet, quod adulescens uitiauerit uirginem et nunc meretricem rapuerit. defenditur a patre. huius (accusationis) exordium
7.21 sumitur 3 FERO AD TE FLAGITIA BONI ILLIVS ADVLESCENTIS 20 . . CAPITALIA (capitalia) crimina sunt, quae capitis poenam
7.25 merentur. deinde species criminis sic proponitur 7 HOC
7.28 PECCATVM IN VIRGINEM EST CIVEM; deinde quod 10 PVER NATVS sit. primum, (ut) in omnibus propositionibus, adsensus traditur, exinde leue docetur esse quod ille com-25
7.33 putat crimen. — 15 SI NON RE IPSA TIBI ISTVC DOLET

1 arbitrare te $G \parallel$ et om. $G \parallel 2$ corrigit $GP \parallel 3$ et 2. om. $G \parallel$ 4 non Schopen: tu codd. | enim est $\alpha \mid$ uel 1. om. $G \parallel 5$ interuentu W.: euentu codd. | quod $GV \parallel 6$ nolim α (sic et infra) | CETERAREW] harum codd. || 9 firmat] forme $\alpha \mid$ si FRATER om. $\alpha \parallel$ 11 its quemadmodum codd., corr. W. || 13 semper post sodalis $\alpha \parallel$ 14 insciens codd. || 15 sciens add. Schopen || 17 DEFESSYS — AMEVIANDO] Ibo illis dicam nullam esse in nobis moram (= IV 7, 1) $G \parallel$ 18 tenet om. $G \parallel$ 19 accusationis add. W. || 24 ut add. W. || propositionis $\alpha \parallel$ 25 doceatur $\alpha \parallel$ 26 si] iam α

Donati comm. rec. Wessner. III 1.

SIMVLARE CERTE EST HOMINIS SI NON rei ueritate tibi dolor 736 est, debes saltem effingere. — 18 CETERVM PLACET TIBI FACTVM MICIO uideris si curasti rem male gestam, quod effecisti, ut et uitiatam uxorem duceret: interea tibi hoc factum complacet? huic respondetur: 'non mihi quidem 5 placuit, si mutari possit; nunc tamen, quia non ualeo mutare, necessario placet, quippe cum uita hominum sic se habeat, quemadmodum iactus est tesserarum: si enim illud quod opus est non cadit, hoc iam consilii et artis est corrigere

- 747 quod miserit casus'. 29 MERETRIX ET MATER FAMILIAS 10 ERIT VNA IN DOMO nescit enim, quod non Aeschino rapta sit meretrix, et arbitratur ambas in domo futuras. —
- 752 34 RESTIM DVCTANS SALTABIS genus saliun(di) dicit, tractum hoc a Trojanis, qui cum funem tenerent et equum intro-
- 759 ducerent, sic saltabant. 41 VXOR SINE DOTE VENIET 15 Demea uolens enumerare facta concludit, quod uxor ueniat domum sine dote, quod intus sit meretrix, quod sumptuosa sit domus, quod adulescens luxu sit perditus, quod deliret senex, ut si uelit ipsa Salus seruare numquam possit familiam. 20

V.

1.

 763 1 EDEPOL SYRISCE egreditur seruus uino languidus et nomen ita pronuntiauit, ut ebrius demonstraretur. —
 765 3 OMNIVM RERVM SATVR plenus est omnium rerum. —
 770 8 DIS QVIDEM DEMEA ESSES diues: ut sit declinatio hic dis, huius ditis. 25

1 hominis est $G \mid re \mid 2$ debes Westerh.: -et codd. $\mid$ effingere Schoell: et (ut α) fingere codd. $\parallel$ 3 mrcro] mihi si codd. $\mid$ rem] $\widehat{ee} \in G \parallel 4$ effecisti W.: et (te G) fec- codd. $\parallel$ 5 quidem om. $G \parallel 6$ nunc] non $\alpha \parallel 8$ quemadmodum] sicut $G \parallel 12$ et om. $\alpha \parallel$ 13 saliū dicit (-et α) codd., corr. W. duce Westerh.; saltus dicit Schoell $\parallel$ 14 cum $\langle tum \rangle G \parallel$ 16 demea $\langle erit \rangle \alpha \parallel$ 18 luctus $\alpha \parallel$ 24 $\langle i \rangle$ diues G

776 1 HEVS SYRE ROGAT TE CTESIPHO VT REDEAS puer missus a Ctesiphone adulescente ignorans patrem praesentem seruum Syrum reuocat et dicit se missum a Ctesiphone. ut autem cognoscit pater intus esse filium, uehementer irascitur. introire cupiens tenetur a seruo, sed 5 783 impetu facto ingressus filium intus esse cognouit. —

- 8 EDEPOL COMISATOREM HAVD SANE COMMODVM PRAESERTIM CTESIPHONI comisatores dicuntur, qui post cenam ueniunt ad laetitiam et ad uoluptatem. 'ergo nunc nouum comisatorem Ctesiphoni misimus patrem, qui irasci habeat'. — 10
- 786 11 ATQVE EDORMISCAM HOC VILLI alicubi iaceam et hoc uinum digeram dormiendo: diminutiue namque uinum 'uillum' dixit.

3.

787 **1** PARATA A NOBIS SVNT ITA VT DIXI SOSTRATA haec scaena controuersiam tenet, pacta et conuenta $\langle an \rangle$ rata 15 sint. qui adoptatum filium habebat, pactus est, ut ipsum, qui in adoptionem dederat, $\langle ut \rangle$ curaret suum tantummodo. inuentus alter filius apud eum qui adoptauerat cum meretrice redempta. adeo qui adoptauerat reus fit. hic per finitiuum statum responsio efficitur; quia ille dixerat (v. 13) 20 'cur recipis meum?', respondetur (v. 18) 'communia esse amicorum omnia', alienum illum non esse sed communem. huius igitur accusationis exordium est ab exclamatione sumptum, posteaquam comperit Demea adulescentem in 789 domo fratris esse **3** EI MIHI QVID FACIAM QVID AGAM QVID 25

3 reuocat syrum (om. seruum) $\alpha \parallel 4$ autem om. $\alpha \mid \text{cognoscit Zeune:}$ -at codd. $\parallel 5$ seruo $\langle \text{suo} \rangle \alpha \parallel 9$ comisat- P, comesat- V, comessat- G; sic et infra $\parallel 10$ qui irasci de habeat G, quus rari habeat P, cuius rari habeat $/// V \parallel 11$ vILI] uini GP^3 , uni $P^1V \parallel 12$ namque] enim $\alpha \parallel 15$ an add. Zeune $\mid$ irata $PG \parallel 16$ habebat W: habeat α , -uit $G \mid \text{ipsum} \mid \text{sc. curaret tantummodo} \parallel$ 17 qui W: quem (add. admodum G, recte?) codd. $\mid$ u add. W. $\mid$ curaret ante quem $\alpha \mid \text{suum om. } G \mid 19 \text{ adeu} (-a \alpha) \text{ codd.}; an$ $ideo ? <math>\mid$ fit W.: sit codd. $\parallel 21$ esse sed] esset (-e G) codd. $\parallel 23$ est ab exclamatione W.: fit (om. α) clamationis codd.

- 794 CLAMEM. defensionis illud exordium est 8 TANDEM REPRIME IRACVNDIAM ATQVE AD REM REDI. propositio est criminis
- 796 10 DICTVM HOC INTER NOS EVIT EX TE ADEO EXORTVM EST - NE TV CURARES MEVM NEVE EGO TVVM RESPONDE, haec
- 799 propositio legis est. crimen sic proponitur 13 CVR NVNC 5 APVD TE POTAT CVR RECIPIS MEVM CVR EMIS AMICAM MICIO.
- 802 conclusio 16 OVANDO EGO TVVM NON CVRO NE CVRA MEVM. --
- 803 17 NON AEQVVM DICIS licet finitiuus colligatur status, argumentum tamen qualitatis est causam non esse iuxta haec quae in pacto sunt collocata, propterea quia amicorum sunt 10
- 807 universa communia 21 primym si te mordet symptym FILH QVEM FACIVNT iam hic non ex pactione quaestio est. sed ex eo, quod corruptis moribus uiuit, quod bona consumit. cui rei affertur defensio, quod de suo sumptus faciat. quamquam hic incidit illa quaestio 'semper in corruptis 15 filiis illa consuetudo est, quae timetur': etenim proposuit
- 820 34 MITTO REM CONSVETVOINEM IPSORVM. hoc purgatur ita, quod aetate ista faciant et facile possit corrigere, cum ad
- 821 maturitatem aetatis accesserint. 35 MVLTA IN HOMINE DEMEA SIGNA INSVNT EX QVIBVS CONIECTVRA FACILE FIT 20 quod facile adulescentes corrigi possunt, dicit inesse in eorum moribus indicia melioris disciplinae et probat hoc ex consuetudine, quod fit ex aetate correctio. nam cum duo unam rem faciunt, quod ille qui adulescentulus est impune facit, ille qui grandior natu est crimen admittit: 25
- 825 hoc enim dicit 39 NON QVO DISSIMILIS RES SIT SED QVO IS QVI FACIT. probat de moribus, quod facile corrigi possint, qui sapiunt, iam in loco uerentur, iam intelligunt, quod iam liberum ingenium habeant, quod facile reduci possint ad integram disciplinam. nunc incidit alia quaestio so

4 TV $om.\alpha \parallel 5$ est legis $\alpha \parallel 8$ finitiuum -- statum $\alpha \parallel 10$ pacta codd., corr. W. || 11 рымум] principio Ter. | те моврыт] temporis est codd. || 15 incidit Schopen: incedit codd. || 16 consuetudo illa est coal. Il la incluit Schaper: incent coal. Il la consecuta in a $\alpha \parallel 19$ accesserit $\alpha \parallel 20 \langle 0 \rangle$ demea $G \mid$ facile coniectura $G \parallel$ 21 dixit $\alpha \parallel 23$ correctio nam W: correctione α , -tio $G \parallel 25$ qui cum $\alpha \mid$ est om. $\alpha \mid$ qvo 2.] quod $G \parallel 27$ probat W. (cf. l. 22): orabat codd. | possunt $G \parallel 28$ qui] quae $\alpha \mid$ querentur codd. || 30 nunc] huic α

'hodie qui in luxuria uiuunt, quemadmodum correcti, licet perditis malis moribus, diligenter res suas administrabunt?' purgauit istud similiter etiam consuetudine a proprio more senectutis, quod haec aetas magis hoc uitium habeat, quod diligentius faciat homines res suas curare: ergo etiam illos 5

- 839 aetas acuet. 53 EXPORGE FRONTEM in rugas enim contrahitur per iracundiam, cum laetitia fuerit, porrigitur et
- 841 extenditur. 55 DE NOCTE CENSEO tantummodo hoc ago, ut nocte dones, dummodo hodie praebeas hilaritatem.

4.

1 NVMQVAM HIC QVISQVAM TAM BENE SVBDVCTA RATIONE 10 855 AD VITAM FVIT Demea cum animaduertisset mores suos castitate duros, integritate (in)tolerandos laudem non mereri, uiuendi consuetudine mutata hoc doctius facere dicit se propterea, quoniam haec apud homines consuetudo est. est ergo huius scaenae qualitas an iuste faciat, quod mutet 15 consuetudinem. sumptis autem consuetudinis rationibus. quod nemo hominum ita subducta ratione et collecta uixit, ut non aliquid aut sua re aut aetate muneretur, dicit nunc sibi attendere, siquidem in senectute iam decurso spatio dimittit uitam praeteritam propterea, quia nihil melius 20 clementia et facilitate esse cognouit, quippe cum frater in otio duxerit uitam, in conuiuiis, ab omnibus laudetur. omnium famam iustam honestatemque mereatur, contra hic seuerus, tristis, agrestis, parcus, truculentus et tenax

2 perditus α | res suas diligenter $\alpha \parallel 5 \langle ut \rangle$ res suas curent α | etiam om. $G \mid \langle quod \rangle$ illos codd. $\parallel 6$ contrahitur Westerh.: porrigitur codd.; colligitur Schoell $\parallel 8$ ago hoc $G \parallel$ 10 HIC] ita Ter. (om. TAM) $\parallel$ 11 $\langle enim \rangle$ cum $G \parallel$ 12 castitati $\alpha \mid$ intolerandos Westerh. | mereri Westerh.: -retur codd. $\parallel$ 13 consuetudine W.: -do (sed con- G) codd. | hoc] nunc? | dicit se Schoell: de se (ante facere α) codd. $\parallel$ 16 consubudinibus rationis codd., corr. Zeune $\parallel$ 18 dicit W.: licet codd. $\parallel$ 19 actendat G, utend (= dit) α , corr. W. | iam Westerh.: tam codd. $\parallel$ 20 uitam] ut cuã G, ut tam $\alpha \mid$ praeterita codd. $\parallel$ 22 dixerit $\alpha \mid$ ab omnibus om. $G \mid$ laudaretur codd., corr. Zeune $\parallel$ 24 $\langle$ cum $\rangle$ hic G $\mid$ parcus $\langle$ et $\rangle$ G

EVGRAPHI COMMENTVM

esse dicatur, laborem susceperit, ut uxorem duceret, educauerit liberos, laborauerit primum, ut patrimonium quaereret, aetatem triuerit. efficitur quasi duplex uita, et comparatio ita, ut laudetur una, uituperetur altera, et hoc non tantum ex uero sed ex iudicio populi. est ergo quasi 5 per thesin ista propositio, quaenam mala condicio uitae sit, utrum quae ex iudicio populari mala sit $\langle an \rangle$ illa quae ignoscit et labitur, ut merito hic et iuste consuetu-877 dinem uitae uoluerit immutare. — 23 AGE NVNC IAM EX-

- PERIAMVR PORRO CONTRA HAEC ETIAM QVID EGO POSSIM 10 nunc iam confirmat consilium, an possit implere uolun-879 tatem. — 25 MAGNI PENDI POSTVLO diligi et amari. —
- 880 26 NON POSTERIORES FERAM hoc est: non posterior habe-881 bor. — 27 DEERIT ID MEA NIHIL REFERT sedulo patrimo
  - nium quaeram, unde producam uitam.

(5.)

- 884 **3** IAM NVNC (HAEC) TRIA ADDIDI PRAETER NATVRAM expressit mores, non uoluntates, et expressit sic bonitatem, quando et quid dixerit memorat et de se quid dixerit indicat. —
- 887 6 ATQVI SYRE HOC VERVM EST memor personae suae laborat fidem facere, ut credi possit quam bonus sit. 20

6.

894 6 (CVI DOMINVS CVRAE EST ITA VTI) TIBI SENSI GETA ex operibus, ut tibi cura sit, sensi: domino enim est opti-

1 suscipit codd., corr. Westerh. | educauerit] dotauerit $\alpha \parallel$ 3 terreret codd. (propter quaereret) $\parallel 4 \langle \text{ft} \rangle$ ita? $\parallel 5 \text{ ex uero}$ sed G, ex uos & P, ex uobis V | quasi om. G $\parallel 6$ tesin codd. | quoniam G, quae α , corr. W. | condicio W.: iudicio (om. V, uite add. G) codd. $\parallel$ 7 utrumque codd. | malo α | an add. W. $\parallel$ 11 nunc iam bis codd. | confirmato α | an G, ytā P, om. V $\parallel$ 13 habebor Westerh.: haberi codd. $\parallel$ 14 sedulo W.: sed do codd. $\parallel$ 15 productam $\alpha \parallel$ 16 IAM NVNC] nova scaena non incipit in codd. $\mid$ ad didi (-dit $\alpha \rangle \langle \text{et} \rangle$ codd. $\parallel$ 17 uoluntatem ? | et W.: sed codd. $\mid$ expressit sic] expressisse $\alpha \parallel$ 18 dixit 1. $\alpha \mid$ indicat Westerh.: iudcodd. $\parallel$ 21 cv1 — vT1 add. W. $\parallel$ 22 cura sit] curasse α

Digitized by Google

- 896 mus seruus, cui curae dominus est. 8 AFFABILIS hoc est benignus, qui obtemperare ob bonitatem possit. --
- 898 10 PAVLATIM PLEBEM PRIMVLVM FACIO MEAM praestando paulatim multitudinem mihi cogo fautorem.
  - 7.
- **1** OCCIDVNT ME QVIDEM DVM NIMIS SANCTAS NVPTIAS 5 899 STVDENT FACERE erat moris, uti, cum nuptiae agerentur, simphonia canerent. uerum adulescens cupidus nuptiarum festinat, ut uolens ducere uxorem contemnat illam reli-
- 902 gionem in nuptiis. 4 TVVS HERCLE VERO ET ANIMO ET NATVRA PATER quoniam animo pater Micio uidebatur, qui 10 adoptauerat, hic utrumque sibi uindicauit 'et animo et 905 natura'. — 7 TIBICINAS ET HYMENAEVM est autem haec
- 911 uox, quae in nuptiis dicebatur. 13 IAM LEPIDVS VOCOR miratus senex sibi lepidi nomen imponi et ex natura se inridens, quod iusserat, ut maceria dirueretur, secum loqui- 15
- 912 tur 14 FRATRIS AEDES FIENT PERVIAE. sed rursus redit ad
- 913 laudem sibi dictam 15 qvid MEA EGO LEPIDVS INEO GRA-
- 914 TIAM. 16 IVBE NVNCIAM DINVMERET ILLE BABYLO VI-GINTI MINAS Babyloni milites stulti dicebantur. alii intelligunt Babylones diuites esse. et hic sensus ille est: ut 20 Micio Babylo sit, qui uiginti minas dederit pro meretrice, quae rapta est, ego nunc iam lepidus uocor; Micio licet uiginti minas dederit, hoc tamen nomen (non) accepit, 923 ego sine sumptu laudor. — 25 sic soleo hic mentitur. (cum) consuetudinem sibi praestandi dicit. 95

2 qui] et α | optemperari α | ob] propter α | benignitatem posset G || 4 mihi Zeune: me (ante multit- α) codd. || 5 occupvr] For a constant of the function of the functio dens quod W: in se rediens quo codd. (in et i ol. sser.) || 18 iam nunc iube G | babil- (sic semper) codd. || 20 $\langle \operatorname{ergo} \rangle$ ut α || 21 dedit α || 20 ego Westerh.: ergo codd. || 23 nomen post accepit α , om. G | non add. Zeune || 25 cum add. Zeune

1 IVBET FRATER VBI IS EST haec scaena deliberantis 924 personam habet: deliberat namque Micio, an prouecta aetate ducat uxorem. ac primum uidet dirui maceriam: quaerit causas: responsio est 'iubet frater', quamquam quidam intelligunt ipsum Micionem dicere, ut quasi, cum audisset 5 925 quis iussisset, rursus interroget 'iubet frater ?' - 2 ET ALIIS 926 OMNIBVS hic initium persuasionis est: nam subiungit 3 QVAM MAXIME VNAM FACERE NOS HANC FAMILIAM COLERE (ADIV-VARE) ADIVNGERE, quod utique pertinet ad matrem puellae, 929 uti Micio ducat uxorem. huic narratio supponitur 6 PRIMVM 10 930 HVIVS VXORIS EST MATER. laudatur persona 7 PROBA ET MO-DESTA. [†]ergo ne persuasionem eius filius ille teneret ac pater 931 suum repeteret, adiecit illud NATV GRANDIOR ... 8 PARERE 932 HAEC IAM PER ANNOS NON POTEST. hic ab honesto 9 NEC QVI EAM RESPICIAT QVISQVAM EST SOLA EST. deinde persua- 15 933 sio est ab eo (quod) deceat et a uoluntate 10 HANC TE AE-QVVM EST DVCERE. - ET TE OPERAM VT FIAT DARE hoc (ad) 934 adulescentem, ut et ipse patrem cogat. — 11 SI TV SIS НОМО HIC FACIAT si etiam accedas ad id quod cupio, continuo 936 consentiat pater. — 13 FIERI ALITER NON POTEST pars 20 938 utique deliberatiuae, an necesse sit. - 15 EGO NOVVS MARITVS repugnatio: ab inhonesto argumentum ponitur, an 944 turpe sit uxorem ducere et iam anum ducere. - 21 ETSI HOC MIHI INEPTVM ET ABSVRDVM hic affectu. quo cogebatur.

2 namque] enim $\alpha \parallel 3 \langle et \rangle$ quaerit $G \parallel 6$ iussisset W: iussit sed codd. | interroget W: intelligit (-gi V) codd. $\parallel 7$ est persuasionis $\alpha \parallel 8$ nos unam familiam facere (om. hanc) $G \parallel 11$ laudabitur $G \parallel 12$ ergo ne (om. α) persuasionem eius (-ne ei α)... ac pater suam (suum p- α) repetet (P, -tens G, resumeret V)] coni. ne uero persuasione Micionis filius illius (i. e. Aeschinus) timeret, ne pater (i. e. Micio) suam rem peteret; cf. Don. $\parallel 15$ persuasio est Schoell: -one codd. $\parallel 16$ ab ea (ante pers.) α , om. $\beta \mid$ quod deceat et a W. (cf. Hec. IV 2, 1): de ea tua β , tu $\alpha \mid$ uoluptatem $\alpha \parallel 17$ ad add. W. $\parallel 18$ ipsum $\alpha \parallel 19$ cedas $\alpha \parallel 20$ consentiet $G \parallel 21$ deliberativae W: -ua $\tilde{e}$ codd. $\parallel 22$ repugno $\alpha \parallel 24$ erom. $\alpha \mid$ affectu $\langle est \rangle$ quod α ; effectum est ut (cogatur responder)

947 respondet se uxorem ducturum. — 24 HEGIO EST HIS CO-GNATVS Demea ut mutatis moribus bonitatem suam possit exprimere, multis multa donare efficit: nam cogit, ut Hegioni ager donetur. et hic quasi deliberantis est species: nam primo ab honesto 'cui donatur?' ei, qui proximus 5 sit mulieribus, qui nobis sit affinis, qui pauper sit: quod
948 adiungit 25 BENE NOS ALIQVID FACERE ILLI DECET. deinde
949 an fieri possit, an magnum sit: 26 EST inquit AGELLI...
PAVLVLVM QVOD LOCITAS FORAS. deinde [†]consedet a dictis eius cui persuadetur, quod uitium commune est senibus, 10 quia ad rem in senecta attenti sibi sunt. ab inhonesto hoc
958 celatur 35 svo SIBI GLADIO HVNC IVGVLO ipsum suo gladio interficio, quia ipse hoc dixit, unde nunc uincitur.

(9.)

rursus aliud praestaturus (est) munus seruo, quod uult Syrum esse liberum. implentur deliberatiuae partes, quam-15 quam meriti sui partes ipse seruus exequitur, quod a puero ambos sedulo curauerit, docuerit, monuerit, quod bene praeceperit. huic rei per irrisionem adiungitur etiam illud, quod obsonauerit cum fide, quod adduxerit scortum, quod conuiuium parauerit et — id quod rem firmauerit — 20 969 quod hanc psaltriam hodie nunc emerit. — 12 DENIQVE HIC vvLT FIERI ne uideretur heredi inuidere, quod manu mittat seruum, (adiecit) 'denique uult filius fieri liberum seruum': qua re confirmata liber efficitur. adiungitur aliud munus: uult enim congeminare de beniuolentia, ut et uxor 25 Syri libera fiat. merito illud adiungitur, quod prima mam-

2 ut om. $\alpha \parallel 4$ detur $G \parallel 5$ ei W.: etiam codd. $\parallel 6$ nobis sit Schopen: nobilis id codd. $\parallel 7$ deinde (inquit) codd. $\parallel 8$ an 2.] ad $\alpha \mid$ sit] hic $G \parallel 9$ foris $\alpha \mid$ consedet] consuadet Schoell; an consulit ? $\parallel 11$ qui $\alpha \mid$ sint $\alpha \mid \parallel 14$ est add. W. $\mid$ (parmenoni) seruo codd. $\mid$ quod — liberum post partes codd., transp. W. (duce Westerh.) $\parallel 16$ meritis partes suas se codd., corr. W. $\parallel 20$ ex id G, et hic $V \mid$ rem firm- W.: confirm- α , firm- $G \parallel 21$ nunc] hic ? $\mid$ emerit (sed ($\overline{s} P$, sunt V)) codd. $\parallel 22$ mittat P^3 , -it rell. $\parallel 23$ adiecit add. W. $\parallel 25$ De(mea) benuolentia(m) Westerh. $\mid$ ut et] autē α , ut $G \parallel 26$ primum (om. mammam) α

21 **

mam dedit nato puero, ut iam quasi nepotis gratia illa accipiat libertatem. adiungitur 'argentum a me accipito', quod quasi beatus propter nepotem etiam ipse illam libe-979 ram faciat. - 22 SI ... TV TVVM OFFICIVM FACIES tunc omnia recte gesta uidebuntur, si officium tuum compleas 5 et huic aliquid dones, ne iniqua libertas sit (aut) in pau-981 pertate sit ille qui manu missus est. -24 istoc vilivs sine (istoc: timet) enim, ut istuc reddat. ut Plautus in Curculione (II 1, 28) 'uenire poteris intestinis uilius', hoc 984 est absque intestinis. — 27 QVID ISTVC QVAE RES TAM 10 REPENTE MORES MVTAVIT TVOS quaeritur causa, cur subito 985 consuetudinem mutauerit Demea. — 28 QVOD PROLVVIVM (proluuium) dicitur ultra naturalem mensuram alicuius 986 rei abundantia. - 29 vr id ostenderem nunc iam ad declarationem u(en)it sententiae, quod non recta uita est 15 ea quae ex bonitate et clementia largiendo laudem quaerit, sed illa melior est, quae peccata reprehendit et non par-990 cit criminibus et integritatem ubique custodit. -- 33 qvia NON IVSTA INIVSTA PRORSVS OMNIA EXSEQUAR nunc autem ob haec omnia uobis uita mea inuisa est, quia non aequa- 20 994 liter et iusta et iniusta persequar. - 37 ET OBSECVNDARE IN LOCO ut oportuit, iudicis sententiam declarauit. tum adiecit 'in loco', uti diuersa quae faciat reprehendens per genus etiam in loco obsecundet et foueat, quemadmodum hic conuersatione mollior uisus est Demea, qui durus antea 25 uidebatur, et Micio parum probabilis, qui uidebatur tenere bonitatem. denique <con>sensus ab omnibus commodatus

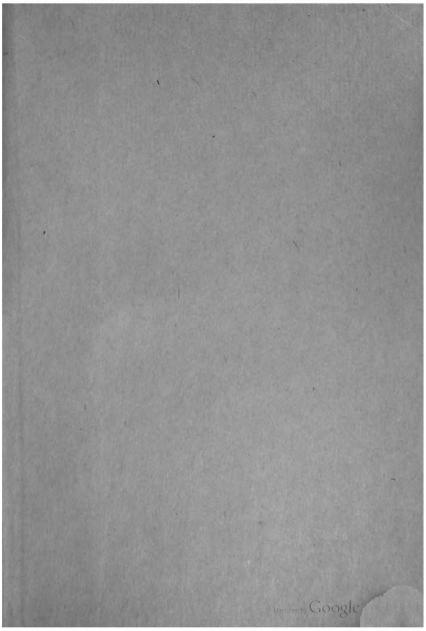
1 ut iam W.: etiam codd. | quasi $\langle iam \rangle \alpha \parallel 2$ accipito a me $\alpha \parallel 3$ beatius $\alpha \mid illam W.$: ut codd.; istam Schoell $\parallel 4$ rv — 8 enim om. $G \parallel 6$ aut add. W. $\parallel 8$ istoc timet add. W. $\mid \langle ne \rangle$ redeat codd. $\parallel 9$ uilius] uehas codd. $\parallel 11$ causa cur] cur suos $\alpha \parallel$ 12 pluuium G, propluuium $P^1V \parallel 13$ proluuium add. W. $\parallel 15$ uenit sententiae Schoell (duce Zeunio): uitae sententiam codd. (ae ol. sscr.) $\parallel 17$ est om. $\alpha \mid et] \dagger G$, om. $\alpha \parallel 18$ integritate ullaque custodit sed (custos ds α) codd., corr. W. $\parallel 20$ ob Zeune: in codd. $\parallel 22$ iudices $\alpha \mid$ sententia $G \mid$ tum Zeune: cum G, dum $\alpha \parallel 28$ per genus] porrigens α (unde corrigens Westerh.) $\parallel 24$ foueat] iuueat G; iuuet? $\parallel 26$ et] ita Zeune $\parallel 27$ consensus W.

995 uidetur esse rectori 38 TIBI PATER PERMITTIMVS TV SCIS 997 QVID OPVS FACTO SIT. — 40 IN ISTA FINEM FACIAT Optime monuit, ut et ueniam tribueret praeterito delicto et iam de futuro terrere uideretur, ut in ista meretrice finem luxuriandi faciat. denique ita laudatus est ISTVD RECTE 5 quod et ueniam tribuisti et admonuisti, ne peccet amplius, istuc recte. uidetur tamen quasi quaedam (in) omissione praeteritorum esse reprehensio, ut cetera illa quae persuaserat recta non esse uideantur, uel in manu misso Syro uel in libertate data mulieri uel in munere Hegioni 10 tradito uel in suasione, ut ipse uxorem duceret, ut hoc consilium, quod nunc dictum est 'in ista finem faciat', solum Micio laudasse uideatur, cum dixit 'istuc recte', tamquam 'superiora non recte'.

1 esse om. $G \mid$ promittimus codd. $\parallel 3$ et 2.] haec $\alpha \parallel 4$ in ista] his $\alpha \mid$ meretrici $\alpha \parallel 6$ quod — recte om. $G \parallel 7$ in omissione W.: amissione codd. $\parallel 13$ cum om. $\alpha \parallel 14$ superiora] sua α

ADDENDA ET CORRIGENDA.

- p. 24, 18 lege: denique ipse adiungit HEM REPVDIATVS REPETOR. deinde continuo etc.
- p. 32, 25 pro ideo coni. is uero Kauer.
- p. 38, 6 in appar. lege: desideret F | si non etc.
- p. 78, 3 post sententiam dele .
- p. 81, 5 lege 'gaudio', ipsumque
- p. 100, 25 lege ingratam, enumeratque
- p. 100, 28 lege possit quod
- p. 112, 18 fort. scrib. denique ista (tarditas) sic expressa
- p. 138, 14 post intelligitur dele :
- p. 152, lege cod. Laudun. 467
- p. 190, 11 post detraho dele,
- p. 195, 1 lege dicturam
- p. 214, 14 lege aliquid
- p. 215, 8 lege HABERET
- p. 230, 18 lege opponit
- p. 240, 27 lege lenoni
- p. 251, 4 lege utile, ut illa
- p. 252, 6 lege affuturus est rogabitque
- p. 252 in appar. adde: 4 tuas et est Ter. || 6 rogauitque codd., corr. Westerh ||
- p. 256, 19 lege inquit. et recte
- p. 272, 10 lege retineo et in appar. adde: retineo W. (cf. lemma v. 10 sqq.): cont- codd. (cf. etiam p. 27, 4 appar.)
- p. 273, 5 post attendi dele,
- p. 273, 23 lege ingemiscit
- p. 274, 11 lege perderem
- р. 274, 17 lege овистуя
- p. 276, 22 lege FACIAM
- p. 300, 1 lege (pro)positio (cf. Ad. III 4, 17; V 3, 8; al.)

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN DATE DUE DEC 2 19900 MAY 23 2001 Digitized by Google

